

Giới thiệu Ma Giới Linh Chủ Convert

Nhân vật chính trong truyện Dương Lăng vừa tìm được công việc sau khi tốt nghiệp trong người chả còn bao nhiêu tiền vì muốn mua quà tặng đứa cháu, Dương Lăng đã tiêu xài xa xỉ (chỉ với 10 đồng) mua được chiếc ngọc tháp được đào ra từ cổ mộ Miêu Cương ngàn năm. Vì tò mò Dương Lăng vô tình kích hoạt chiếc tháp, bắt chi bắt giắc liền " Xuyên Qua "

- Ở dị giới đầy ma thú đầy người khác chỉ có thể triệu hoán một hai đầu ma thú, hấn dựa vào thần bí mà cường đại vu thuật, nhưng có thể thuần hóa lên tới hàng ngàn, hàng vạn đầu ma thú, thành lập ma thú không lồ quân đoàn

-Con đường bước lên chúa tể ma thú của Dương Lăng sẽ như thế nào mời các bạn đọc cùng dõi theo nhân vật chính của chúng ta

-Đặc biệt truyện cũng không thiếu mỹ nữ ...

Đọc thấy ổn vote 9-10d giúp nha , có kinh nguyệt phiếu quảng vô đề cử luôn..

@@

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1 : Một giọt máu thuần hóa

Khai quật từ mộ cổ Miêu Cương ngàn năm Ngọc Tháp tất cả người đi qua dừng bỏ lỡ ah, đại gia ngài dừng nên bỏ qua a!

Gần cuối ngày, một trung niên nhân mặt đen mặc y phục miêu dân đứng ở góc đường khàn cả giọng chào đón một khách nhân.

" Bao nhiêu tiền ?" Dương Lăng vốn muốn đi qua nhưng thấy chiếc tháp ngọc này quả là được chế tác rất tinh xảo không khỏi động lòng muốn mua làm đồ chơi cho đứa cháu trai suốt ngày quán quýt lấy mình cả ngày ở nhà.

" Không đắt tiền, hai trăm tám mươi, có thể phù hộ ngài cùng gia đình khỏe mạnh, làm việc thuận lợi, và may mắn..."

" năm đồng.." Dương Lăng mở mở cái ví cắt đứt lời chào hàng thao thao bất tuyệt đang vang lên.

"Không bán thì tôi để lại nó "

Vừa được phân việc lần đầu sau khi tốt nghiệp, tiền lương còn chưa biết đến bao giờ mới đến tay đây quả là hành động xa xỉ vô cùng của Dương Lăng.

Có lẽ bắt đầu từ ngày mai chỉ cần dùng năm đồng tiền đã có thể có một bữa ăn ở quán ven đường thơm mát, nếu không thì chuẩn bị ít bánh bao cho vào hành lý cũng xong.

.....

Trải qua một trận trả giá cò kè Dương Lăng đã mua được chiếc tháp ngọc với giá chỉ 10 đồng tiền, hấn còn mặt dày trả 8 đồng nếu không được tặng thêm chiếc túi đựng to kia .

Về mặt Dương Lăng đầy khoái trí, còn miêu dân rõ ràng rất bất đắc dĩ, chiếc ngọc tháp này đã vài năm chẳng có bao nhiêu người động đến, chỉ sợ vô ý đụng vào lại làm vỡ nên không thể làm gì khác hơn là đại đại hạ giá.

Thời điểm cuối ngày quả là lúc mọi người vội vã nhất, mọi người đi đi lại lại, cố gắng chen lẫn nhau để có thể về nhà. Để có thể nhanh chóng hỏi gia rất nhiều thực nữ đã vứt bỏ đáng về đài các ban ngày không ngại bon chen trên xe buýt cùng đồng đảng nam nhân vai u thịt bắp, chúng nam nhân hoặc cao hoặc thấp lẫn lộn cùng một chỗ.

Đứng trước mặt Dương Lăng chính là một mỹ phụ mặc một bộ sáo trang màu đen. Nét trang điểm phớt nhẹ, lông mi dài cong vút, nhưng từ vị trí của hấn nhìn xuống còn có thể thấy một phần bông đào như ẩn như hiện. Khí trời nóng bức, không ít phụ nữ đều ăn mặc rất thoáng, xuân sắc không chỗ nào không có, hướng chỉ là ở nơi xe buýt.

Không biết từ lúc nào mà Dương Lăng chợt cảm thấy chiếc ngọc tháp trong tay đang tỏa ra một cỗ nhiệt khí, thấu xảo chính là vị trí mũi nhọn không cao không thấp vừa vặn chọc đúng trên mõng người mỹ phụ trước mặt.

Bản thân hấn không có gì nhưng mỹ phụ phía trước lại cảm giác thấy sự khác thường rất nhanh. Theo sự bập bênh của xe buýt mỹ phụ cảm thấy một cỗ

nhật lưu truyền đến từ sau mộng, tựa hồ vật xấu xa của đàn ông đang áp sát sau mộng mình.

Khó xử chính là chính nàng dù gian nan di chuyển thế nào vật kia cũng tiến theo sát gót, hơn nữa càng ngày càng cứng. Cái loại cảm giác khó tả giống như...nàng liền quay đầu lại trừng mắt nhìn Dương Lăng nhưng gặp về mặt tình bơ của hắn càng khiến mỹ phụ về mặt đồ bưng vừa thẹn vừa tức.

Muốn chửi lại không biết nên mở lời như thế nào, còn chịu thì lại chịu không nổi, hết lần này đến lần khác đều không thể tránh thoát. Cái vật phía sau càng ngày càng cứng khiến suy nghĩ trong đầu nàng loạn lên, xấu hổ không chịu nổi. Vạn nhất xuân lộ tiết ra thì phải làm gì? Mỹ phụ lộ rõ vẻ lo lắng bất an, cảm giác lo lắng cho vòng phòng tuyến cuối cùng của cơ thể có lẽ sẽ bị cái vật kia chọc thủng mất lúc nào không biết.

Hôm nay nàng chỉ mặc một chiếc quần mỏng manh, vạn nhất tiết dục tuyệt đối sẽ làm ướt một mảnh lớn. Vô vàn cảm giác tràn đến trong tâm tưởng mỹ phụ, có lo lắng, sợ hãi, phẫn nộ, bất lực.

Cái vật cứng cáp phía sau lại chỉ dài độ một xích khiến nàng càng nghĩ tới càng thấy khó chịu.

"Tiểu thư, nàng không sao chứ?"

Trong lúc vô ý thấy về mặt mỹ phụ đồ bưng còn thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn mình Dương Lăng còn tưởng nàng bị say xe, bị người xung quanh chen chúc đến ngất ngậy nên hắn hảo tâm cất tiếng hỏi.

"Nếu không thoải mái hay nàng chuyển về phía sau ta lên phía trước ngó thử xem."

Chuyển lên phía trước thử xem? Mỹ phụ thiếu chút nữa té xỉu đương trường, nam nhân này thoát nhìn mi thanh mục tú nhưng thật sự quá quá vô sỉ.

Đỉnh vào sau mộng người ta cả nửa ngày bây giờ còn đồng dạng nói muốn đổi lên phía trước thử xem! Chẳng lẽ toàn bộ sắc lang đều thẳng cấp thành lưu manh cả hay sao?

"Kéttttttttttt."

Chiếc xe buýt bất chợt rẽ ngoặt khiến tất cả mọi người đều bị xô về bên trái, dưới tác dụng của quán tính tất cả đều bị xô ngã đến không thể phân biệt nổi. Mỹ phụ kia càng cảm giác rõ nhất cái vật kia chọc vào, quá sức chịu đựng khiến cảm xúc của nàng dâng trào.

"Người quá là đồ sắc lang, hèn hạ, vô sỉ, hạ lưu. Đồ đại sắc lang mặt dày."

Cảm thấy vật phía sau vẫn không ngừng thúc tới còn càng ngày càng cứng hơn mỹ phụ thật sự là không thể nhịn được nữa, nàng chỉ hận không thể dùng dao một nhát chém xuống để cho tên vô lại phía sau làm thái giám đầu tiên của thế kỷ 21.

Hèn hạ, vô sỉ, đại sắc lang? Câu thóa mạ của mỹ phụ kia đừng nói chúng nhân đứng bên cạnh mà kể cả người lái xe ở tận phía đầu xe cũng tò mò quay đầu lại nhìn xuống thiếu chút nữa tông cả vào một bà lão vượt qua đường lúc đèn đỏ.

Ta là sắc lang? Nhìn thấy sự ẩm ướt phía dưới mỹ phụ lại vừa vặn nhìn xuống cái ngọc tháp vẫn đang dí sát theo nàng Dương Lăng lắc đầu. Vốn thầm nghĩ mua một món đồ chơi bây giờ lại gây thành một chuyện cười lớn như vậy.

"Tiểu thư, nàng là nói thứ này gây sự với nàng có phải chăng?"

Dưới sự chăm chú của mọi người Dương Lăng lấy cái ngọc tháp giơ lên. Thấy vậy mọi người chợt hiểu ra lập tức cười rộ lên. Về phần mỹ phụ xinh đẹp kia về mặt thoáng chốc đỏ rực, hận không thể phóng xuống ngay lập tức. Vừa tới trạm kế tiếp đã chạy xuống như chạy tà.

Thuận lợi thoát khỏi tội danh sắc lang Dương Lăng nâng chiếc tháp ngọc lên tò mò không thôi, sau khi đặt nó lên mặt bàn trong phòng hắn liền cẩn thận quan sát.

Toàn thân ngọc tháp đen nhánh, dù chi cao chừng chiếc đũa nhưng mặt ngoài khác đầy đồ án. Có hình những tế tự đang quỳ đầy dưới đất thành khăn cầu khẩn, có vô vàn ký tự của Miêu ngữ huyền bí, còn có rất nhiều dã thú hung mãnh, trong đó có cả ngũ trảo kim long đang giương nanh múa vuốt, tất cả trông đều rất sống động.

Ngoài ra, ngọc tháp còn có một chút vết máu, tản mát ra trận trận khí tức lạ lùng. Nhớ tới mỹ phụ kia lúc bỏ chạy đáng vẻ xấu hổ khôn cùng, lại nhớ tới đòn bộ cùng đôi gò bồng đảo như ẩn như hiện trong lòng Dương Lăng không khỏi rung động.

"Hắc hắc, còn cứng hơn cả dao nữa, rốt cuộc do loại ngọc thạch nào tạo thành?"

Sau khi dụng dao chém vài phát mà không để lại dấu vết gì Dương Lăng càng thấy ngọc tháp thần bí. Một phút thất thần suy nghĩ con dao đã lướt nhẹ qua ngón trỏ tay phải.

Còn nói cái gì mà phù hộ thân thể khỏe mạnh, mẹ kiếp, quả là nói bậy!

Dương Lăng lắc đầu chuẩn bị ném ngọc tháp qua một bên. Không ngờ, ngón tay trỏ vừa cầm vào ngọc tháp trên bàn thì ngọc tháp đã phát ra ánh sáng chói mắt đồng thời thông qua vết thương điên cuồng hấp thu máu tươi trong cơ thể hắn, tựa như dính chặt vào tay hắn không rời. Càng quý dị hơn, chỉ trong nháy mắt chợt có một con gió to xuất hiện.

Sau khi bị quán lên giữa không trung, Dương Lăng hoảng sợ phát hiện tứ chi cứng nhắc, cả người chết lặng, theo một trận đau nhức toàn thân trong nháy mắt đã mất đi tri giác.

Một hắc động xuất hiện cuốn bay đi Dương Lăng mà không tổn hại chút nào đến những vật khác trong phòng, họa chẳng chỉ là làm tung lớp bụi lâu năm nơi hành lang khiến cảnh vật mù mịt lên.

Giữa mông lung, Dương Lăng có một giấc mộng cổ quái, mơ thấy một lão tế tự đang cầu khẩn nơi rừng rậm nguyên thủy, mi tâm có ấn ký một chiếc tháp kỳ quái.

Khi gặp phải một đầu dã thú xuất hiện thì tế tự lại trích một giọt máu lên đầu mãnh thú, sau đó lại liên tiếp cách không niết thủ ấn hàng phục mãnh thú, thủ ấn càng lúc càng nhanh cũng càng ngày càng huyền ảo.

Cuối cùng thậm chí có thể hô phong hoán vũ, thượng thiên độn địa, tựa hồ cường đại vô cùng giống như thần tiên trong truyền thuyết.

Không biết qua bao lâu, Dương Lăng cảm thấy một trận lạnh lẽo, chậm rãi mở mắt ra nhìn. Trên bầu trời màu lam từng đóa mây trắng nhẹ trôi, một dòng suối nhỏ uốn lượn khúc chiết trong suốt đến tận đáy chảy qua những cây cỏ thụ khổng lồ, phụ cận thỉnh thoảng còn truyền đến vài tiếng "Dát, dát, dát" của nhiều loài muông thú.

Hiển nhiên, nơi đây không phải là công viên, càng không phải là hòn núi nhỏ sau nhà hắc vẫn thường nuôi gà.

Nhìn những cây cỏ thụ khổng lồ xung quanh Dương Lăng không thể tin dụi dụi con mắt của mình, dù trên núi khắp nơi đều là chằm điệp từng thụ nhưng hắc cũng chưa bao giờ thấy qua những gốc cây lớn đến như vậy.

Gốc cây lớn như những chiếc bánh xe, phỏng chừng mười mấy người ôm cũng không xuể, rễ cây lộ trên mặt đất rậm rạp như mạng nhện, tùy tiện một cái cũng to hơn chính thân thể hắc.

"Tây song bản nạp nguyên thủy sâm lâm?"

Tự cầu đầu mình một cái Dương Lăng rõ ràng đây không phải là ảo giác mà cũng không phải là mình đang mơ. Sau khi lấy lại tinh thần Dương Lăng lắc đầu, tập tễnh đi tới bên dòng suối nhỏ trong suốt.

Vừa định dùng nước rửa mặt đột nhiên cả người chấn động. Chỉ thấy trên mi tâm hắc không biết từ lúc nào đã có thêm một ấn ký hình chiếc tháp giống hệt như vị tế tự vừa xuất hiện trong mộng kia. Nhìn kỹ lại ấn ký đó giống hệt chiếc tháp ngọc vừa mua từ tay miêu dân kia, chỉ là rút nhỏ hơn mười lần mà thôi.

"Gặp quý rồi?" Cho dù thần kinh có vững vàng cách mấy hắc cũng không khỏi há mồm tròn mắt, không rõ ấn ký hình tháp này từ đâu mà đến cũng không biết tại sao lại bị con gió kỳ lạ kia cuốn đến địa phương cổ quái này.

Loáng thoáng hắc mơ hồ nhận ra sự liên quan giữa mọi việc đều xuất phát từ chiếc ngọc tháp được đào ra từ cổ mộ ngàn năm của Miêu tộc.

Dù có suy nghĩ thế nào cũng không thể giải thích được Dương Lăng lắc đầu dùng nước suối rửa kỹ mặt mình, tinh thần vừa mới tỉnh táo hơn chợt nghe thấy một trận tiếng kêu đầy đau đớn đồng thời còn cảm thấy mùi máu tươi nhàn nhạt.

Tò mò chạy tới cả người hắc run lên đầy hãi sợ, chỉ thấy một đám đại hoàng phong biến dị to như ngón cái đang vây bắt một đầu cự thú to như con trâu tùy ý cắn xé nó, một lần cắn gào hạ một khối lớn da thịt.

Dưới sự đau nhức kinh khủng tê ngưu điên cuồng chạy loạn xung quanh, húc đổ mấy cây đại thụ khổng lồ nhưng đàn đại hoàng phong đáng sợ vẫn bám sát như những con ruồi hút máu dù thế nào cũng không buông.

Trên đầu đại hoàng phong có một cái sừng nhỏ sắc bén, mỗi lần từ giữa không trung lao xuống đều tạo ra trên người tê ngưu một lỗ máu. Theo hàm răng sắc bén cắn xé là từng khối thịt da bị rút ra, đau đến nỗi tê ngưu khàn cả giọng lớn tiếng kêu rên. Dưới nỗi đau bị ăn sống, tê ngưu thẳng tắp vọt tới trước bụi rậm mà Dương Lăng ẩn thân.

Ngay lúc hắc đang lo lắng có thể bị con mãnh thú đang điên cuồng này đập thành nhục nê hay không thì "à" một tiếng con tê ngưu đã té lăn trên đất không còn khí lực đứng lên.

Định thần nhìn lại, lông tóc toàn thân Dương Lăng đều dựng đứng lên, chỉ thấy toàn bộ cơ thể tê ngưu đã bị đại hoàng phong ăn đến lộ rõ cả xương trắng. Kế tiếp, Dương Lăng nhìn cảnh tượng xảy ra mà lạnh cả xương sống, một đàn đại hoàng phong nhào tới trên người tê ngưu cắn xé, ca sát, ca sát thanh âm nổi lên không lâu cả con tê ngưu khổng lồ đã bị ăn sạch. Trừ chút vết máu còn lưu lại thì đến chút lông mao cũng không còn.

"Châu Phi thực nhân phong?"

Dưới sự kinh hãi Dương Lăng ghé sát mặt đất chậm rãi rút lui, cẩn thận vô cùng chỉ sợ gây ra sự chú ý cho đàn đại hoàng phong kia. Rồi xa hơn mười thước vừa định đứng lên chạy đi không ngờ chạm vào một cành cây khô mục vang lên một tiếng "Rắc"

"Bất hảo!"

Dương Lăng kinh hãi ngẩng đầu ngoái lại nhìn, chỉ thấy một con đại hoàng phong đang bay tới, hàm răng sắc bén có thể rõ ràng thấy được. Chết không

có chỗ chôn sao ? mồ hôi lạnh chảy khắp toàn thân dương lăng. Da thịt thô dày như tê ngu còn cần không nổi đừng nói gì đến hân.

Đánh không lại, chạy không thoát, phải làm sao bây giờ ? Đứng trước sự nguy hiểm đến tính mạng Dương Lăng chợt nhớ đến động tác của vị tế tự thần bí trong giấc mộng hân nhanh chóng giao phá ngón trở, vội vàng niết thủ ấn trên đầu đại hoàng phong.

Trong phút chốc, ngân quang đại tác trên người đại hoàng phong một đám phù văn thần bí hiện lên sau đó dần biến mất. Dù chỉ xuất có một giọt máu tươi nhưng Dương Lăng cảm giác như mất đi máu huyết toàn thân gây cho hân sự choáng váng kiệt sức chưa từng có.

Cùng lúc đó, một cỗ nhiệt năng nhập vào cơ thể, ấn ký hình tháp trên mi tâm cũng chợt máy động, ở nơi sâu thẳm trong đầu hân bắt đầu xuất hiện thêm một đoạn trí nhớ.

Dưới sự mơ hồ Dương Lăng như cảm thấy đang đi tới một không gian thần bí, một tòa cự tháp cao từng hiện ra trước mặt hân, con đại hoàng phong biến dị đang hoan khoái tung bay trên mặt đất.

Trên đại môn cự tháp có khắc "Vu tháp" hai chữ cổ tự như rồng bay phượng múa, trên thân tháp còn khắc đầy các loại đồ án. Có tế tự thần bí, có mãnh thú hung ác, tất cả đều trông rất sống động.

Nhất là hình ảnh mấy con ngũ trảo kim long đang giương nanh múa vuốt, mơ hồ như còn có thể nghe được tiếng rít gào như sấm sét của chúng.

Dưới sự tò mò Dương Lăng nhẹ đẩy cánh cửa của đại tháp ra, con đại hoàng phong biến dị cũng hưng phấn theo sát hân tiến lên. Sau cánh cửa tràn đầy vụ khí, loáng thoáng có một khối bia đá lớn, phía trên khắc đầy chữ hán cổ.

"Hỗn độn vu thuật, dĩ máu huyết vi dẫn, đắc đắc thiên địa chi tạo hóa, đoạt nhật nguyệt chi tinh hoa..." Dương Lăng kiệt lực phân biệt những cổ tự khắc trên tấm bia đá.

"hăm đó " vì theo đuổi một hoa khôi của Trung văn hệ mà hân mất công học rất nhiều bài thơ, cổ thi, tình cờ hiểu biết không ít cổ hán văn tự, không ngờ bây giờ lại trở lên hữu dụng.

Đầu tiên tấm bia đá là mấy dòng chú giải rồi đến một đoạn khẩu quyết huyền ảo, cuối cùng là một bức phù điêu vẽ đầy các động tác cổ quái.

Liếc mắt nhìn qua, Dương Lăng có một cỗ cảm giác giống như đã từng quen biết, tựa hồ giống những động tác của vị tế tự trong mộng đang thuần hóa mãnh thú, cẩn thận phân biệt nửa ngày, Dương Lăng đại khái rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Thì ra, tấm bia đá ghi lại một loại Vu thuật thần bí, gồm huyết vu, linh vu, địa vu, thiên vu, thần vu, hồn vu cùng Vu thần lập thành thất trọng cảnh giới. Vu lực càng sâu, tốc độ thuần hóa dã thú lại càng khoái, có thể thuần hóa số lượng cùng cấp bậc dã thú cũng đi theo càng cao.

Sau khi tu luyện thành, không những có thể thuần hóa các loại mãnh thú, còn có thể hấp thu năng lượng cùng luyện hóa linh hồn của bọn chúng, thậm chí có thể hô phong hoán vũ như vị tế tự trong mộng kia vậy.

Suy nghĩ một lát, Dương Lăng liền hiểu rằng khi mình có Vu tháp trong lúc vô ý đã trở thành một huyết vu vừa mới nhập môn, mặc dù còn cách cảnh giới cường đại như Vu thần tựa một trời một vực nhưng dù sao cũng đã vượt qua được cánh cửa đầu tiên của tu luyện vu thuật.

Không chỉ may mắn tránh được một tai nạn không hề hân gì mà còn thành công dụng một giọt máu tươi thuần hóa thành công một con đại hoàng phong.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2 : Ma thú tinh huyết.

Sau mấy lần dụng công ghi nhớ khẩu quyết cùng các động tác của Vu thuật Dương Lăng cảm thấy đầu não choáng váng, càng ngày ý thức càng mơ hồ. Không biết qua bao lâu Dương Lăng mở mắt ra nhìn, con đại hoàng phong vừa thu phục không biết đã bay đi đâu, hân nhớ tới vu tháp thần bí trong lòng thâm động hạ ý thức niết một thức thủ ấn.

Chỉ trong nháy mắt đầu đại hoàng phong bị thuần hóa bỗng xuất hiện trước mặt hân, nhìn kỹ, Dương Lăng nhận thấy nó to hơn trông thấy, trước chi to bằng ngón cái giờ phát triển gần bằng một cái chuối dao.

Bên ngoài còn có hai hàm răng sắc bén, hàn quang lóe lóe, hắc giác nơi đỉnh đầu càng thêm bén nhọn, thoát nhìn phá lệ dữ tợn dọa người. Xem ra, vu tháp thần bí rất có lợi đối với nó.

Vui mừng lẫn sợ hãi trôi qua, Dương Lăng cẩn thận kiểm tra đoạn trí nhớ xa lạ trong đầu, chứng kiến từ lúc con đại hoàng phong chỉ bé như một con kiến phá trứng ra, một hồi chứng kiến nó trở thành một con đại hoàng phong trưởng thành.

Xem ra, Dương Lăng không chỉ tự mình thuần hóa được con đại hoàng phong mà còn thu được trí nhớ của nó.

Con đại hoàng phong bị thuần hóa là một loại ma thú cấp thấp có tên là giác phong thú, thông qua trí nhớ của nó Dương Lăng đã biết mình đang ở Đặc Lạp Tư sâm lâm có diện tích hàng ngàn dặm.

Nơi này hiểm có bóng người, ma thú hoành hành, ở chỗ sâu trong sâm lâm còn có rất nhiều sinh vật cường đại, cho dù là loài giác phong thú cũng không dám xâm nhập.

Xuyên qua không gian ?

Sau khi rõ ràng rằng mình đã lạc tới một thế giới xa lạ Dương Lăng lắc đầu cười khổ. Dù thế nào hắn cũng không thể tưởng được có ngày mình xảy ra chuyện kỳ lạ này với bản thân mình. Muốn sống sót, chỉ có thể tự mình cường lên mới mong sinh tồn ở cái thế giới nhọc nhằn cường thực này, mới mong có thể tìm được đường về nhà !

Nỗi khiếp sợ trôi qua, Dương Lăng chậm rãi tỉnh táo lại. Nơi này không có TV, không có võng lạc, lại còn có vô số ma thú kinh khủng, muốn trở lại với quê quán quen thuộc trước hết phải cố gắng sống sót. Nếu không cẩn thận, đừng nói về nhà mà chỉ sợ rằng chỉ nháy mắt đã bị đàn ma thú không chỗ nào không có ở đây nuốt vào trong bụng.

Thế giới xa lạ, nguyên thủy sâm lâm nghiêm mật khôn cùng, đàn ma thú đáng sợ lại còn có vu thập thần bí cùng vu quyết thần kỳ.

Khẽ vuốt chiếc hắc giác sắc bén trên đầu giác phong thú trong lòng Dương Lăng lại có thêm một chút hy vọng. Có lẽ, ở đại lục xa lạ này sẽ có thể mang đến cho hắn nhiều sự mới lạ.

Cẩn thận xem lại, hắn rất nhanh đã có thể tập được kỹ xảo chỉ huy giác phong thú. Sau khi thuần thực chỉ cần trong lòng hắn vừa động con giác phong thú đã thuần hóa kia đã có thể rõ ràng ý tứ của hắn, linh hoạt giống như sử dụng chính ngón tay của mình vậy.

Đồng thời, suy nghĩ của giác phong thú cũng sẽ nhanh chóng truyền tới trong đầu mình, loại cảm giác này phi thường kỳ diệu dường như gắn thêm một cái đầu nhiều mắt trên mình.

Hàm răng của giác phong thú sắc bén vô cùng, đừng nói xương cốt của ma thú mà ngay cả cứng rắn như tảng đá cũng một phát là bị cắn thủng một lỗ. Thực vật có thể kiếm khắp nơi, những xác chết trên mặt đất, loài kiến trắng to lớn thậm chí cả chút quảng thạch tất cả đều có thể dụng được.

Nhớ tới kết quả của con tê ngu Dương Lăng cũng không hề có ý định thân cận cùng loài giác phong thú này nhưng từ sau sau khi con giác phong thú thuần hóa cắn chết một con thỏ hoang thì hắn chợt có một ý nghĩ vô cùng táo bạo.

Giác phong thú mặc dù đáng sợ, nhưng sau khi thuần hóa tuyệt đối là một trợ thủ không tồi. Mảnh sâm lâm này rất thần kỳ, hoặc là dã thú rất điên cuồng, có khi, nhìn một con thỏ hoang vô hại há mồm lại có thể phun ra một đoàn ngọn lửa, có khi, một con cá trong nước cũng có thể phun ra một đạo băng tiễn, còn những đàn đại phong lực lượng so với tê ngu còn lớn hơn cắn một miếng có thể rút xuống một miếng thịt.

Không có sức mạnh, Dương Lăng rõ ràng tự mình căn bản là không có khả năng đi ra khỏi mảnh nguyên thủy sâm lâm xa lạ này.

Dưới sự chỉ dẫn của con giác phong thú đã thuần hóa, Dương Lăng cẩn thận đi tới ổ của giác phong thú, Hắn cẩn thận nằm im trong một bụi cây không nhúc nhích, chăm chú nhìn tổ của đàn giác phong thú.

Tổ của giác phong thú được lập tại một mảnh cỏ dại bụi rậm trên một vách đá. Từ xa nhìn lại, một đàn giác phong thú không ngừng bay ra bay vào, có con đang cắn một tảng lớn không biết là loại thịt dã thú gì, có con đang tha một nhánh cây khô về tổ, còn có vài con đang cùng nhau dùng sức vây bắt mấy đầu thỏ hoang. Đặc biệt vòng ngoài, còn có không ít giác phong thú có vẻ rất tráng kiện bay tới bay lui tuần tra.

Dương Lăng trong lòng vừa động, chỉ huy con giác phong thú đã thuần hóa bay ra nhằm hấp dẫn con mồi lại đây. bị thuần hóa giác phong thú chàng một chút hậu lại, dương dương đã sanh giác phong thú giận dữ, điên cuồng địa đuổi lại đây.

Ngay nó bay qua một mảnh bụi cỏ thì, đột nhiên, một giọt máu tươi vừa vắn rơi vào liểu ót thượng. Thoáng chốc gian trên người ngân quang đại tác, hiện lên liểu đám huyền ảo phù vân. đắc thủ hậu, Dương Lăng mang theo hai giác phong thú cẩn thận dục dục địa rời khỏi khứ.

Bây giờ vu lực không đủ, mỗi lần chỉ có thể thuần hóa nhất chỉ giác phong thú, nếu không cẩn thận bị đại quân đã sanh giác phong thú phát hiện hành tung, vậy thật là chết không có chỗ chôn liểu. cẩn thận dưới, Dương Lăng xa xa địa rời khỏi.

Không nghĩ tới vừa định nằm xuống nghỉ ngơi, bên cạnh giác phong thú tự nhiên khản trương địa thụ khỏi cái đuôi, theo sát trứ cách đó không xa truyền đến liểu một trận quý khốc bản tiếng sói tru.

Khản trương dưới, hắn cẩn thận dục dục địa khảo quá khứ, chỉ thấy một đầu trâu nghé bản lớn nhỏ cự lang đang cùng một cái hắc bạch tượng gian cự hình mãnh xà hiệp lộ gặp lại.

Đã lang cả người hắc mao, đôi lão nha sắc bén hàn quang lờ lờ, Dương Lăng không chút nào hoài nghi nó một ngụm là có thể giảo toái xương cốt

chính hần. Mà mãng xà càng thêm khiến kẻ khác kinh hãi, thân hình tức chừng gấp đôi thân Dương Lăng, chiếc lưới tinh hồng rất nhanh co rút trong mồm, đôi con mắt to như chiếc đèn gấc gao nhìn chăm chăm đã lang đối diện.

Sau một lúc giằng co con đã lang bắt đầu xông lên tiến công, sau một tiếng rít gào rung trời nó há mồm phun ra một đoàn hỏa diễm màu đỏ sậm. Mà mãng xà cũng không cam yếu thế, sau một đạo băng tiễn bay lên dập tắt hỏa diễm, ‘ bá ’ một tiếng hung hăng trườn thân lao tới.

Dã lang phun hỏa, mãng xà phun thủy ?

Sau khi dụi dụi lại hai mắt, Dương Lăng trợn mắt há hốc mồm hoài nghi tự mình có phải đang nằm mơ hay không. Ngay lúc Dương Lăng còn đang thất thần chỉ trong nháy mắt đã lang đã căn đúng vị trí thất thốn của mãng xà, con mãng xà liền cuốn con đã lang khổng lồ gấc gao không rời.

Song phương cùng rít gào cuống quýt, sử ra khí lực toàn thân, một trận chém giết kinh tâm động phách trôi qua, xương cốt toàn thân đã lang bị niết đến gãy đoạn từng khúc, đồng tử phóng đại, gãy dựa càng ngày càng vô lực mà mãng xà cũng không dễ thụ, cả người lưu huyết, nhất là địa điểm yếu mệnh chỗ thất thốn máu càng chảy mạnh ra như suối chảy, tiếng rít càng ngày càng yếu.

Sau khi dùng máu thuần hóa giác phong thú sắc mặt Dương Lăng tái nhợt đi. Mắt thấy đã lang cùng mãng xà lưỡng bại câu thương, trong lòng hần chột động liền thả hai con giác phong thú bay ra . Rất nhanh, dị biến giác phong thú đã nhanh chóng giải quyết con mãng xà đang khổ khổ gãy dựa.

Ngồi xuống bên cạnh con đã lang đang co quắp, Dương Lăng mặc niệm khẩu quyết, bả tay phải nhẹ nhàng đặt lên trên đầu nó. Rất nhanh, cơ thể đã lang héo khô dần dần, cả người toát ra một tia huyết khí. Chậm rãi, trong lòng bàn tay Dương Lăng đã ngưng kết một viên huyết châu. Ngưng huyết thuật, huyết vu bí pháp, luyện hóa tinh hoa của thiên địa vạn vật.

Nhìn viên huyết châu đỏ búng trong tay, Dương Lăng chỉ do dự chốc lát, sau đó cắn răng nuốt vào. Căn cứ theo sự giải thích trên tấm bia đá, loại huyết châu do luyện hóa máu huyết dã thú này tinh hoa ảo diệu vô cùng, là trợ lực lớn nhất để huyết vu tiên giai, có thể nhanh chóng đề cao vu lực.

Sách sách, quả nhiên kỳ diệu đến không thể nói lên lời được!

Sau khi thành công dung hợp năng lượng của huyết châu, Dương Lăng chậm rãi mở đôi mắt ra. Dường như núi càng sẫm hơn, bầu trời dường như xanh hơn, có thể rõ ràng cảm giác được tiếng gió lay động ngọn cỏ trong vòng vài chục thước xung quanh.

Đứng lên kiểm tra toàn thân, Dương Lăng cảm giác cả người tràn ngập khí lực, một quyền là có thể tạp xuất một lỗ hồng trên cây. Xem ra, huyền ảo thần bí vu huyền quả nhiên lợi hại, không những được tuần hóa mãnh thú, còn có thể thông qua ngưng huyết thuật hấp thụ năng lượng của bọn chúng.

Sau khi rõ ràng hết diệu dụng của vu thuật, Dương Lăng tràn đầy hy vọng có thể đi ra khỏi phiến nguyên thủy sâm lâm kỳ lạ này. Có lẽ, lần đi tới thế giới xa lạ này lại thành có thể hưởng thụ một cuộc sống khác so với người thường.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3 : Thuần hóa

Nấp ở trên một ngọn cây cành lá rậm rạp, Dương Lăng vẫn không nhúc nhích chăm chú nhìn một tiểu đội giác phong thú đang đi ra kiếm mồi. Cạnh đó, ba mươi sáu đầu giác phong thú đã bị thuần hóa lẳng lặng giương đôi cánh màu đen sẫm, hàm răng sắc bén hàn quang lóe lóe, chân sau thủ thế, chờ đợi mệnh lệnh để phóng ra.

Sau khi hấp thu hết lượng máu cự lang và mãng xà xong, hần vui mừng lẫn sợ hãi khi phát hiện vu lực tiến nhanh, mỗi ngày có thể liên tục lấy máu thuần hóa mười con giác phong thú hoang, hiệu suất tăng nhanh đáng kể. Ngăn ngừa chỉ vài ngày thời gian đã có thể thuần hóa hơn mười con giác phong thú.

Cũng không biết do hấp thu máu huyết của Dương Lăng hay là tác dụng của vu tháp, từ lúc thân chi bằng ngón cái giác phong thú chỉ cần bị thuần hóa rồi tiến vào vu tháp ở một đoạn thời gian sẽ lớn lên bằng chuôi đao . Đồng thời, đôi hàm răng sắc bén hơn hẳn, chiếc sừng đen trên đỉnh đầu cũng càng thêm dầy tọng, rõ ràng chiến đấu lực so với giác phong thú hoang đã mạnh hơn nhiều.

Sau khi thử vài lần Dương Lăng phát hiện giác phong thú thuần hóa thiện chiến hơn đồng loại rất nhiều. Đối mặt với đồng loại hoang dã, đừng nói đơn đả độc đấu mà kể cả năm sáu con cùng tiến lên, bọn chúng đều có thể ứng phó được.

Đội quân giác phong thú bay ra thật đông đúc, phỏng chừng có khoảng một trăm con, tất cả đều bay tới bay lui trong rừng tìm kiếm thức ăn thích hợp. Có con ăn một chút đại diệp thảo phiến to như chiếc lá, chúng cắn rồi nuốt chừng thứ chất lỏng bên trong. Lại có con bay tới những gốc cây Châm Diệp Tùng để tìm kiếm tổ của loài kiến trắng.

Thấy đàn giác phong thú càng ngày càng phân tán Dương Lăng chớp lấy thời cơ liền thả ra đàn giác phong đã thuần hóa, hắn đã chia chúng làm sáu đội, mỗi đội sáu con. Ngoại trừ một đội lưu lại cạnh hắn để bảo vệ còn đầu toàn bộ đều phóng ra, đánh lên những đồng loại không hề chuẩn bị của chúng.

Dưới sự chỉ huy của Dương Lăng ba mươi con giác phong hung hãn bay ra nhanh như chớp, một kích đắc thủ, đồng loại giác phong thú hoang đã mất đi năng lực hành động, nhanh chóng, Dương Lăng bật người ra khỏi nơi ẩn nấp chạy tới trích một giọt máu tươi nhỏ lên đầu những con giác phong thú vừa bị thương.

Mấy ngày vừa qua trong lúc vô ý hắn phát hiện rằng khi bị thương thì giác phong thú càng dễ dàng thuần hoá hơn, bị thương càng nặng, thuần hoá lại tiêu hao càng ít vu lực cùng máu huyết.

Với vu lực của hắn bây giờ, nếu thuần hóa giác phong thú không bị thương thì một ngày chỉ có thể thuần hóa mười con, nhưng với giác phong thú bị thương thuần hóa hơn mười con cũng không có vấn đề gì.

Đồng thời, hắn phát hiện vô luận ma thú một khi thụ thương dù nặng thế nào chỉ cần thuần hóa rồi vào trong vu tháp hưu dưỡng vài ngày là có thể khôi phục bình thường, tựa hồ đám vụ khí nồng đậm trong vu tháp còn có tác dụng chữa thương.

Nhưng điều đó chỉ tác dụng với những ma thú vừa được thuần hóa còn nếu ma thú thuần hóa lâu ngày rồi thì khi bị thương không còn thấy tác dụng đó nữa. Dưới sự tấn công bất ngờ giác phong thú ứng phó không kịp, thường thường còn chưa phản ứng đã bị đánh trọng thương.

Thỉnh thoảng có mấy con cho dù phản ứng kịp, cũng không có lực đối kháng đối với những con giác phong thú đã biến dị sau khi được thuần hóa, không phải bị cắn thành hai đoạn, thì cũng bị chiếc sừng đen sắc bén của chúng đâm thành tổ ong.

Được Dương Lăng chỉ huy, không lâu sau toàn quân giác phong thú hoang đã không còn. Trừ bỏ ba mươi con bị mất một bên cánh đâm còn lại đều bị Dương Lăng thành công thuần hóa, thu vào trong vu tháp.

Tiêu hao mất đại lượng vu lực và máu huyết nên sắc mặt Dương Lăng tái nhợt, sau khi hít thở một lúc vội nhanh chóng rời đi để tránh bị đại quân dã thú giác phong thú phát hiện tầm hơi.

Về sau hắn còn chỉ huy giác phong thú săn mồi nên vừa có thể thưởng thức các loại dã vị, vừa có thể huấn luyện giác phong thú phối hợp tác chiến năng lực. Hơn nữa, giết chết một con ma thú cấp thấp còn có thể hấp thụ tinh huyết của chúng để tắm bổ.

Cứ như vậy, Dương Lăng ban ngày một mồi chỉ huy thuần hóa giác phong thú săn mồi, ngưng kết tinh huyết con mồi rồi nuốt vào, tinh lực sung túc lại đi săn tìm dã thú giác phong thú, buổi tối thì hầu hết thời gian dành để tu luyện Vu quyết huyền ảo.

Lúc vừa bắt đầu, Vu lực trong cơ thể vận chuyển như có như không, một đoạn thời gian sau, hắn đã từ từ cảm giác được một cỗ khí lưu không ngừng trong cơ thể.

Hơn một tháng sau, Dương Lăng từ từ thích ứng với cuộc sống trong rừng rậm, đồng thời, cũng thuần hóa xong hai ngàn con giác phong thú.

Sau đó hắn không đến viếng thăm tổ của giác phong thú thêm nữa, không phải hắn tích ít điểm âm đức, mà là giác phong thú đã đề cao cảnh giác, đừng nói giác phong thú lạc đàn mà ngay cả một tiểu đội giác phong thú cũng đều rất hiếm ra ngoài.

Giờ giác phong thú cả ngày rúc trong sào huyết không ra nữa, nếu ra là cả một đoàn, khiến cho hắn không thể nào xuống tay. Sau khi có đủ lực lượng phòng vệ Dương Lăng bắt đầu xuất phát rời khỏi thâm lâm, hy vọng sớm ngày xuyên qua ngàn dặm hành trình.

Dọc theo đường đi hắn để giác phong bay ra dò đường trước, một khi phát giác những ma thú không đánh lại được thì tránh luôn còn nếu gặp loại bình thường thì liền điều động cả đoàn ra thay nhau công kích, một đường hữu kinh vô hiểm.

Ngày kia, sau khi đi bộ mấy canh giờ Dương Lăng dừng chân bên cạnh một chiếc hồ nhỏ chuẩn bị nghỉ ngơi để lát sau lại đăng trình. Căn cứ theo trí nhớ của giác phong thú thì chỉ cần đi theo hướng tây là đã có thể ra khỏi Đặc Lạp Tư thâm lâm này.

Bên bờ hồ có mấy chú thỏ nhỏ đang đuổi nhau hi nháo, từng đôi mắt lớn đảo tới đảo lui trên người Dương Lăng nhưng hắn không hề hứng thú với chúng.

Dù cho thịt thỏ có thơm ngon thế nào đi nữa thì ăn nhiều cũng thành ngán. Cái này cũng giống như đạo lý một nam nhân cho dù cưới một người vợ xinh như hoa như ngọc sau một thời gian cũng chán vậy.

-Sát.

Đúng lúc Dương Lăng chuẩn bị ngồi xuống lấy nước rửa mặt thì từ xa xa truyền đến từng hồi thanh âm chém giết. Là ma thú cấp thấp nhưng giác phong thú cũng có một chút trí nhớ về ngôn ngữ thông dụng của đại lục này tự nhiên chủ nhân là Dương Lăng cũng học được từ chúng đủ để hiểu thứ ngôn ngữ không phức tạp lắm này.

Sau khi âm thanh chạy tới hiện trường Dương Lăng ẩn thân trên một ngọn cây cành lá rậm rạp. Cách đó không xa là một sơn thôn xinh xắn, có một đám hắc y võ sĩ cười sư thúu đang điên cuồng tấn công thôn làng của tinh linh.

Dựa vào tính linh động và sức mạnh của mình những hắc y võ sĩ vừa rít gào vừa vùng chiến đao đã đổ máu lên tả xung hữu đột.

Cùng lúc đó dưới sự chỉ huy của một lão già chúng tinh linh liều chết phản kháng lại. Mỗi mũi tên xanh biếc lóe lên là lại có một tên hắc y rơi xuống, tốc độ và sự chuẩn xác khiến bọn hắc y khó lòng phòng bị, song phương chém giết lẫn nhau mãnh liệt.

-Chiến tranh sắc tộc ?

Dương Lăng lắc đầu rồi phóng xuất toàn bộ hơn hai ngàn con giác phong thú ra ngoài, sau khi phái hơn trăm con đi ra ngoài thăm dò còn đâu tất cả đều giữ bên người để đề phòng bị tập kích bất ngờ.

Đột nhiên đôi mắt Dương Lăng sáng ngời, hắn vừa thấy sau lưng lão tinh linh chợt xuất hiện một nữ tinh linh, da trắng, tóc dài bay bay kết hợp cùng bộ trang phục màu trắng khiến nàng mang vẻ đẹp vô cùng thuần khiết.

Nắm chặt một cây pháp trượng màu xanh biếc mỹ nữ tóc dài phát ra một hắc quang hoàn, bất kì tên võ sĩ nào vừa chạm tới lập tức động tác liền trì hoãn như bị trúng tà rồi nhanh chóng bị những mũi tên thần tốc của tinh linh tộc giết chết.

Mau, mau bắt nữ tể ti tinh linh kia lại nhanh !

Tồn thất vài tên võ sĩ một cách quá nhanh chóng khiến tên đầu lĩnh có vẻ rất tức giận vội lớn tiếng hạ lệnh. Rất nhanh, một đội võ sĩ tinh duệ điên cuồng vọt về phía nữ tinh linh kia.

Mất thấy cả đám hắc y võ sĩ dang dăng sát khí tiến tới mỹ nữ tinh linh khẩn trương kúi về phía sau mấy bước, pháp trượng trong tay đồng thời khua một vòng, theo chuyển động của pháp trượng một cỗ ba động vô hình cũng xuất hiện "Dát chi, dát chi" rồi từ những cây cỏ thụ không lồ xung quanh chợt biến thành những người không lồ khô mộc.

Dưới sự chỉ huy của nữ tinh linh khô mộc cự nhân đang dần tiến tới tấn công về phía những hắc y võ sĩ. MỘC CÔN trong tay cự nhân đập xuống liền khiến cả người lẫn ngựa tên hắc y võ sĩ nát như tương.

Yêu thuật hay là ảo giác vậy ?

Dương Lăng dụi dụi đôi mắt, hắn nhìn chằm chằm vào những mộc cự nhân vừa xuất hiện với vẻ rõ ràng không thể tin được.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4 : Khô mộc vệ sĩ

Cả người mộc cự nhân đều màu vàng sậm, bên ngoài thân đầy những vết nứt rạn, từ xa nhìn lại giống y như những khối huyền vũ nhám cứng rắn.

Ngoài ra trên thân mộc cự nhân còn có đầy những cảnh mẩu nhỏ, dù chỉ dài bằng ngọn chủy thủ nhưng có vẻ rất sắc bén, chỉ cần chạm tới là chúng có thể xuyên thấu cả thân hình của những tên võ sĩ xấu số.

Sốc, quá là thật sự sốc !

Dương Lăng tròn mắt há mồm còn bên hắc y võ sĩ càng thêm kinh hoàng. Khô mộc vệ sĩ là những vị thần bảo vệ của tinh linh sâm lâm, thân hình to lớn hơn nữa có sức mạnh vô cùng.

Dù đã chuẩn bị tâm lý là sẽ có thể gặp loại quái vật này nhưng căn bản là những tên hắc y võ sĩ không thể ngờ tới việc mỹ nữ kia lại có thể triệu hồi được những 25 tên.

Dưới sự chỉ huy của mỹ nữ tinh linh mộc cự nhân bèn tiến lên tấn công hắc y võ sĩ, mỗi bước đi của chúng khiến cả vùng bụi bốc lên. Dù động tác chậm chạp nhưng mỗi bước cũng gần mười thước nên chỉ trong chớp mắt chúng đã vọt tới trước mặt những tên hắc y võ sĩ.

Dương Lăng vất vả trấn an đàn giác phong thú bị kích động bởi mùi máu tươi nồng nặc đang hấp dẫn thú huyết của chúng, khi tới gần hắn mới nhìn rõ hóa ra vũ khí của mộc cự nhân là Lăng Nha bổng, thật ra nó chính là một cây mộc côn thì chuẩn hơn.

Mỗi côn đập xuống phát ra những tiếng "Phanh" nghiền nát những tên hắc y võ sĩ xấu số không kịp tránh .

Không kịp ứng phó nên đối mặt với mộc cự nhân khổng lồ chúng hắc y võ sĩ vội giục sư thụ kiệt lực bay lên.

Dù những mộc cự nhân trước mắt còn chưa có tiến giai nhưng chắc chắn không phải là thứ mà bọn chúng có thể đối phó được, trừ ma pháp của những ma pháp sư thì triển còn đâu khó ai có thể làm khiến những thân bảo vệ của tinh linh này bị thương.

Dưới sự yểm hộ của mộc cự nhân tinh linh tộc nhân nhanh chóng ủa lên tấn công, từng mũi tên lam sắc vút lên như tia chớp biến những tên hắc y võ sĩ ở phụ cận thành như con nhím. Chỉ phút chốc sĩ khí đã đại chấn.

Những tên võ sĩ không kịp bay lên cao chỉ đành hoảng sợ tránh phải đỡ trái nhưng hoàn toàn chỉ phí công, nếu không bị tinh linh nhân bắn thành nhím thì lại dính một cơn của mộc cự nhân vừa rơi xuống liền bị nhất cước đạp xuống nát bét, nhìn tràng chém giết mà Dương Lăng không khỏi nổi da gà sợ hãi.

Căn cứ sự hồi báo của đoàn giác phong thú vừa bay ra tuần tra thì xung quanh đây không hề có chút mai phục nào khiến Dương Lăng yên tâm không ít, hẳn không hề muốn chết oan chỉ vì ham xem chút náo nhiệt này.

Thế giới này quả là biến thái, thô có thể phun lửa, măng xà phun nước giờ lại thêm một thân cây cũng có thể thành tinh, chỉ có quỷ mới biết sau này hẳn còn gặp phải những quái vật gì nữa.

Tên đầu lĩnh trẻ tuổi của hắc y võ sĩ hô lớn :

-Tiếp phong thuật, mau lên ! tất cả ma pháp sư lui hết ra phía sau rồi tăng cường tiếp phong thuật cho võ sĩ mau.

Nhìn tổn thất trầm trọng trước mắt tên đầu lĩnh chăm chăm chú mục vào vị mỹ nữ tinh linh kia hận hận nghiêng răng không ngớt.

Căn cứ theo tình báo của những dong binh nơi đây chỉ là một chi nho nhỏ của tinh linh bộ lạc, vốn hẳn tưởng rằng có thể dễ dàng chiếm lấy, không ngờ lại xuất hiện nhiều khó mộc vệ sĩ bảo vệ như vậy.

Y Bi Lợi Tư, ta mà bắt được ngươi sẽ bán ngay cho đám huyết đề tiện nhất, cho ngươi tiếp ngày bảy tám chục đả man nhân mới hả, con mẹ nó !

Tên đầu lĩnh hung hăng cất tiếng nguyên rủa. Còn những ma pháp sư vừa bay lên trên cao vừa nghe thấy lệnh của hắn liền dừng lại rồi nhanh chóng mặc niệm chú ngữ gia trì tiếp phong thuật cho toàn bộ hắc y võ sĩ còn sống.

Nhất thời cả nhóm hắc y võ sĩ đều như hổ thêm cánh dễ dàng tránh thoát khỏi những đòn tấn công chậm chạp của mộc cự nhân rồi cẩn rằng xông về phía tinh linh tộc chém giết.

Vốn tốc độ của sư thụ đã nhanh, lại có Tiếp phong thuật nên tốc độ càng kinh người, đã có những tinh linh ứng phó không kịp liền bị một đao của hắc y võ sĩ vừa vọt tới chém đứt đầu.

Có tên còn thâm thiết hơn, bị sư thụ xé thành hai nửa, nội tạng cùng máu não tất cả đều rơi xuống thâm cò dưới đất.

Chứng kiến ánh mắt đặng đặng sát khí của hắc y võ sĩ đang tiến tới, mỹ nữ tinh linh vội chỉ huy mộc cự nhân cản trở lại nhưng đối phương được gia trì tiếp phong thuật nên tốc độ bay quá nhanh, mộc cự nhân vừa vung côn lên thì chúng võ sĩ cười sư thụ đã bay thoát ra ngoài khiến hành động của mộc cự nhân chỉ như người cầm lao đâm cá, nửa ngày cũng không hề đạt thêm được ai.

Tác Phi Á, mau tập trung toàn bộ khô mộc vệ sĩ về đây.

Nhìn tốc độ của hắc y võ sĩ lão tinh linh chợt ra lệnh, lão thẩm tính nếu khô mộc vệ sĩ không đuổi kịp quân địch thì thà tập trung lại phòng thủ còn hơn.

Quả nhiên, sau khi cả 25 mộc cự nhân dồn lại thì tinh thể liền thay đổi. Thân hình mộc cự nhân vốn cao lớn lại thêm thanh mộc côn vừa thô vừa to khiến chúng võ sĩ không dám xuyên qua mà tinh linh tộc nhân ở sau bức tường chắn của những mộc cự nhân lại có thể dễ dàng loan cung xạ tiễn, bắn chết được thêm không ít hắc y võ sĩ.

-Băng sương thuật, đóng băng hết những cái cây này lại cho ta !

Bay trên không nửa ngày sau tên đầu lĩnh mới hạ lệnh. Theo đó mấy tên ma pháp sư vội niệm chú ngữ, nhiệt độ giảm nhanh chóng xung quanh, lạnh đến kẻ đang nấp trên ngọn cây đằng xa như Dương Lăng cũng phải co đầu rụt cổ lại.

Nghe được chú ngữ mà ma pháp sư đang thi triển đồng thời cảm thấy ma lực trong không khí ba động mãnh liệt lão tinh linh không khỏi kinh hãi đến thất sắc, lão lo vì khô mộc chiến sĩ giờ chưa tiến giai nên không thể tấn công mục tiêu trên không, nếu chúng bị đóng băng bất động thì hậu quả của tinh linh tộc nhân sẽ khó có thể tưởng tượng nổi.

Trưởng lão, người mau dẫn tộc nhân lui lại đi, nếu không sẽ không kịp mất.

Một gã tinh linh võ sĩ động thân lao lên phía trước như muốn liều chết ngăn cản kẻ địch nhưng chưa kịp hành động gì thì những ma pháp sư trên không đã giương tay lên, chú ngữ hoàn thành liền khiến một trời tuyết trắng đổ xuống, chỉ nháy mắt đã biến những mộc cự nhân thành băng côn.

Sách, sách, băng điều sao ?

Vừa run Dương Lăng vừa trấn an đàn giác phong thú đang kích động, sau đó hắn dứt khoát vận chuyển vu lực trong cơ thể để chống lạnh, xem náo nhiệt và thường lãm băng điều là một loại hưởng thụ nhưng bị người khác biến mình thành một pho tượng lại là một chuyện hoàn toàn khác.

Thấy một cự nhân đã không thể cử động nữa toàn bộ hắc y võ sĩ đều phấn khích điên cuồng lao về phía tinh linh. Đàn sư thứu tọa kỵ cũng đại phát thú tính giương vuốt trào xuống, trùng đòn tinh linh tộc không chết cũng bị lột da.

-Ha ha, châu châu đá xa, đúng là không tự lượng sức mình.

Tên đầu lĩnh cũng xông lên chém giết rồi lớn tiếng hạ lệnh :

-Giết sạch nam nhân của chúng, cướp hết tài sản rồi bắt toàn bộ đàn bà lại cho ta.

Tên đầu lĩnh dưới sự hộ vệ của đông đảo hắc y võ sĩ tả xung hữu đột phá tan đội hình phòng thủ của tinh linh rồi nhanh chóng tiến thẳng đến chỗ mỹ nữ tinh linh tế ti.

-Đáng chết, đừng giết nữ tinh linh, chúng là tiền cả đấy, mau bắt hết chúng lại .

Tên đầu lĩnh hét lớn trách mắng một tên hắc y võ sĩ vừa giết nhầm một nữ tinh linh rồi đưa mắt quét lên quét xuống khắp người mỹ nữ tinh linh.

Hiểu rõ ý của đầu lĩnh xong chúng hắc y võ sĩ cùng lớn tiếng rít gào, càng thêm phấn khích chém giết tộc nhân tinh linh.

Có mấy tên thú tính đại phát còn trực tiếp xé nát y phục của nữ nhân tinh linh tộc, mặt mũi bặm trợn xông tới.

-Buông ta ra..., các ngươi là đồ cầm thú, buông ta ra

Sau khi bị mấy tên hắc y võ sĩ bắt giữ mỹ nữ tóc dài cực lực giãy dụa, chứng kiến tộc nhân từng người ngã xuống, lại thấy tên đầu lĩnh vô si đang từng bước tiến tới khiến nàng lệ rơi đầy mặt.

Ha ha, mỹ nhân, Y Thước Á ta tới đây.

Nhìn mỹ nữ thuần khiết xinh đẹp tựa thiên tiên đang khóc lóc càng khiến hòa dục của tên đầu lĩnh đại phát.

-Tiểu mỹ nhân của ta, đừng lo, ca ca sẽ hảo hảo chiều cổ cho nàng mà.

-Aaaaaaa, con mắt của ta....

-Aaa, giác phong thú, cứu mạng a!

.....

Đúng lúc mỹ nữ tuyệt vọng nhắm mắt lại thì một tên hắc y võ sĩ đang ở bên cạnh hét lớn lên kêu cứu, từ hốc mắt hãn máu tuôn ra như suối khiến hãn không để ý đến gì nữa, cật lực lăn lộn dưới đất, tay ôm chặt lấy mặt.

Vội mở mắt nàng chỉ thấy rất nhiều giác phong thú đang điên cuồng cắn xé mắt và những điểm yếu hại của hắc y võ sĩ.

Tại thời điểm máu chót rớt cục Dương Lăng đã phái đàn giác phong thú kích động xông ra.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5 : Cắn nát mộng người

Mất thấy tên đầu lĩnh Y Thước Á nhiều lần hạ lệnh cho thuộc hạ bắt trời tất cả đàn bà của tinh linh bộ lạc, Dương Lăng phỏng chừng tên này cho dù không phải là chủ nô cũng sẽ là một tên buôn bán nô lệ, thiên đạo vạn mã phanh thủy cũng không chút nào quá đáng.

Xác nhận xung quang không có mai phục, Dương Lăng quyết định dùng dao mổ trâu cắt tiết gà.

Bắt giặc trước bắt vua, đánh rắn đánh thất thốn. Nếu không động thì thôi, động thì phải như sư tử vồ thỏ, toàn lực ứng phó.

Dương Lăng gọi ra 200 con giác phong thú hung hãn nhất, chia ra làm hai đội, một đội công kích tên Y Thước Á đầu lĩnh, một đội còn lại sẽ tấn công những tên ma pháp sư đang bay trên bầu trời. Hãn không muốn sau khi bại lộ hành tung lại giống như mấy tên khô mộc vệ sĩ bị ma pháp sư đóng thành

hình người băng côn (băng nhân).

Nghe thấy những tiếng kêu thảm thiết, lại cảm thấy mùi máu tươi nồng đậm, cả đàn giác phong thú đã sớm kích động muốn xông ra. Nếu không có Dương Lăng trấn an cùng áp chế thì sợ rằng chúng đã sớm tất cả nhào lên rồi.

Sau khi bị Dương Lăng thuần hóa, giác phong thú không chỉ có chiến đấu lực tăng nhiều, hơn nữa càng thêm khát máu và hảo chiến.

Có khi gặp phải con mồi không chỉ nuốt trọn tất cả thịt xương của nó thậm chí ngay cả chút máu tươi rơi vãi trên mặt đất cũng không buông bỏ.

Sau khi hấp thu tinh huyết của ma thú chúng cũng thu được tác dụng lớn lao giống như Dương Lăng vậy, lân giáp càng ngày càng chắc chắn, chiếc sừng đen trên đầu càng ngày càng sắc bén, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Dưới tình huống bất ngờ không kịp ứng phó, hắc y võ sĩ căn bản là không thể đỡ được những con giác phong thú hung mãnh.

Có kẻ kinh hoàng chạy trốn khắp nơi rồi bị tinh linh võ sĩ nhân cơ hội giết chết, có người phí công huy vũ đại đao trong tay nhưng vẫn đành trơ mắt nhìn cả đàn giác phong thú cắn xé thân thể mình, trong nháy mắt chỉ còn lại một thân bạch cốt.

Những chỗ giác phong thú đi qua, hắc y võ sĩ đều chỉ còn lại mũ và áo giáp, ngay cả sư thứu cũng không có ngoại lệ đều bị giết không thương tiếc. Những tên may mắn tạm thời lưu lại mạng nhỏ, còn không may thì nháy mắt chỉ còn lại một bộ xương trắng, thậm chí chỉ còn lại vài sợi lông hoặc là chút máu.

So với những tên hắc y võ sĩ bình thường thì Y Thước Á trọng điểm công kích của giác phong thú càng thâm hại hơn, mấy tên thiếp thân thị vệ tinh anh vì bảo vệ hắc mã chỉ trong nháy mắt đã hóa thành một mảnh máu tươi.

Mất nhìn những con giác phong thú mà trên răng vẫn còn máu thịt của thị vệ, nghe thấy tiếng kêu thảm thiết rợn tóc gáy của thị vệ trước khi chết khiến Y Thước Á thiếu chút nữa hôn phi phách tán.

-Aaaa, cái mông của ta !

Trong cơn hoảng sợ, Y Thước Á gắt gao bảo vệ con mắt và các bộ phận yếu hại, nhưng cái mông của hắn lại bị cắn mất mấy miếng :

Đáng chết, lập trận, Cơ Lý Ba Tư, hòa cầu thuật, mau lên.

Bối rối, Y Thước Á dụng một cái hòa cầu thuật đánh xuống mông của mình thành công đốt cháy con giác phong thú thành tro bụi, nhưng đồng thời chính hắn cũng nếm thử mùi vị da thịt bị thiêu sống, đau đến mồ hôi đầm đìa, nước mắt chảy đầy mặt.

Ma pháp sư Cơ Lý Ba Tư phản ứng ngay lập tức tiêu diệt được không ít giác phong thú nhưng chúng đột nhiên chuyển từ tấn công tập trung sang phân tán đám hắc y võ sĩ đang kinh hoàng phía dưới.

Một trùm hòa cầu phát ra không thiếu được mấy con giác phong thú mà trên mặt đất lại có thêm gần mười tên hắc y võ sĩ bị đốt cháy khiến Y Thước Á đang đau càng thêm nghiêng rống tức giận.

Nếu không phải cái mông nóng rực đau rất và khó chịu, hành động không tiện, hắn đã xông lên cắt tai lũ pháp sư kia rồi.

Đáng chết, lập trận, chết cũng phải rời khỏi đây cho ta.

Mất thấy giác phong thú càng ngày càng nhiều, Y Thước Á sắc mặt tái nhợt, lớn tiếng hạ lệnh. Làm ma thú cấp thấp mặc dù thân thể và lực công kích của giác phong thú không đáng sợ, nhưng nếu xuất hiện một đàn sẽ rất khó giải quyết.

Trừ khi phối hợp với khôi giáp chắc chắn cùng có đủ ma pháp sư, nếu không người bình thường tuyệt đối không muốn trêu chọc đàn phi hành ma thú này.

Đại thế không ổn, hắc y võ sĩ chạy trốn khắp nơi, có không ít người thậm chí còn nhảy xuống khỏi lưng tọa kỵ. Cùng lúc đó, dù thực lực mạnh mẽ, nhưng đối mặt với một biển giác phong thú thì vẫn điều cùng sư thứu cũng chỉ có thể chạy trốn chết.

Có một đầu sư thứu to như con nghé hoảng hốt chạy thẳng đến chỗ Dương Lăng đang ẩn thân.

Hắc hắc, tới tốt lắm

Nhìn con sư thứu đang lao tới, Dương Lăng không kinh sợ mà còn lấy làm mừng. Có một đầu sư thứu để cười xem ra việc rời khỏi sâm lâm ngàn dặm này càng dễ dàng hơn nhiều.

Giống như một tia chớp, từ trên ngọn cây nhảy lên, Dương Lăng một phát nắm trúng sư thứu rồi lập tức xoay người cưỡi lên trên lưng nó, sau đó nhanh chóng cắn ngón trở nhỏ một giọt máu tươi vào gáy nó. Nhất thời, trên người sư thứu sáng rực rồi hiện lên một đám phù văn thần bí, rốt cục Dương Lăng cũng thành công.

Hít một hơi thật sâu, Dương Lăng chỉ huy sư thứu đậu trên một tảng đá. Vừa rồi khi lấy máu thuần hóa sư thứu, hắn cảm giác máu và vũ lực nhanh chóng tiêu thoát, chỉ trong nháy mắt đã rơi vào tình trạng kiệt sức.

Xem ra cấp bậc của sư thứu so với giác phong thú lợi hại hơn rất nhiều, nếu không phải đang chạy trốn thì sợ rằng một con sư thứu cũng có thể xé hấn ra thành từng mảnh nhỏ, căn bản là hấn sẽ không kịp lấy máu tuần hóa.

-A, cứu mạng a !

-Aaaaaaaaaa, chân của ta

.....

Dù động tác của hắc y võ sĩ rất nhanh nhẹn, nhưng đàn giác phong thú thật sự là rất đông. Rất nhiều người còn không kịp chạy đã bị một đám giác phong thú cùng lên điên cuồng công kích, nháy mắt chỉ còn một thân xương trắng, có khi ngay cả xương cũng không còn, trước khi chết chỉ kịp gào lên thảm thiết khản cả giọng khiến mọi người nghe được đều phát run lên.

Nhìn đàn đàn lũ lũ giác phong thú, nghe thanh âm cần xé "ca sát, ca sát" đừng nói hắc y võ sĩ mà ngay cả tinh linh tộc nhân dù không bị tấn công cũng cảm thấy da đầu tê dại.

-Triệu hồi sư? Y Bi Lợi Tư, tinh linh có mai phục trong rừng rậm !

Nhận thấy đàn giác phong thú chỉ công kích hắc y võ sĩ, lại phối hợp rất ăn ý chỉ chuyên nhắm vào chỗ yếu hại của đối phương mà tấn công, hơn nữa lại thấy người vừa xuất hiện có một đội giác phong thú bảo vệ, Y Thước Á kinh hãi thất sắc, lập tức hiểu ra.

Là ma thú cấp thấp nhất - giác phong thú, trí lực không cao, nếu gặp phải địch nhân hay con mồi đều dồn cả đàn lên. Mà đàn giác phong thú trước mắt tiến lui rất bài bản, rõ ràng đã trải qua huấn luyện, khẳng định là bị người vừa xuất hiện khả năng là triệu hồi sư không chế và chỉ huy.

-Rút lui, nhanh !

Sau một lúc do dự, nhìn thấy đội quân võ sĩ chết ngày càng nhiều, ngay cả vài tên ma pháp sư cũng không thể tự bảo vệ Y Thước Á hiểu lợi thế đã qua nên nhanh chân cuời sư thứu chạy trốn chết.

-Aaa, cái mông ta, a.

Vì gấp gáp chạy trốn nên Y Thước Á ngồi trên lưng sư thứu khiến vết thương ở mông vẫn còn đang nhỏ máu cọ xát với bộ xương cứng ngắt của sư thứu, nhất thời đau buốt khiến hấn không ngừng kêu to.

Phía sau, một đoàn giác phong thú đang tràn lên, vì để giữ mạng, Y Thước Á không thể làm gì khác hơn là nhịn đau cuời sư thứu chạy trốn.

-Lũ tinh linh ghê tởm, tên triệu hồi sư đáng chết, các người chờ đó, ta còn quay lại !

Nhìn bên người chỉ còn thừa thớt mấy tên võ sĩ, Y Thước Á lửa giận một trời, không nghĩ tới mang đến đây đại lượng võ sĩ nhưng kết quả chỉ còn lại có vài người như vậy. Đã không bắt được tinh linh sâm lâm, ngược lại còn tổn thất thảm trọng .

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6 : Tiến giai

Đại nhân, xin mời đi bên này.

Sau khi chuyển bại thành thắng, Dương Lăng được tinh linh bộ lạc nhiệt tình hoan nghênh, được mời đến ngồi trong một toà mộc ốc màu xanh .

Sàn mộc ốc rất bằng phẳng, thoát nhìn trông giống như bạch ngọc của Đại Lý, phủ kín cả đường, nhưng khi đi lên lại không có chút thanh âm nào vang lên.

Đại nhân, xin mời thưởng thức Lăng Mỗ tửu mà chúng ta chế từ Tử Lan, Hoàng Linh thảo cùng thần lộ.

Sau khi dâng một chén Lăng Mỗ tửu màu xanh biếc cho Dương Lăng, mỹ nữ tóc dài xinh đẹp Tác Phi Á lui về, ngồi xuống bên cạnh tinh linh trưởng lão, trong không khí còn lưu lại hương thơm nhàn nhạt động lòng người.

Nghe khẩu âm, dường như đại nhân không phải người địa phương ?

Trưởng lão, sau này gọi ta là Dương Lăng đi.

Vừa nói Dương Lăng vừa uống một ngụm Lãng Mỗ tửu màu xanh biếc, hần liền cảm nhận một vị bạc hà thiên nhiên, rồi nói tiếp :

Đúng vậy, quê ta ở một nơi rất xa, vừa rồi đi ngang qua nghe thấy có tiếng chém giết nên chạy lại đây.

Dương Lăng vừa nhắm nháp Lãng Mỗ tửu, vừa thăm đánh giá hoàn cảnh chung quanh. Ở đây, hần chẳng quen địa hình lại không có người thân, nếu cùng với tinh linh tộc đã sinh sống trong rừng từ lâu tạo mối quan hệ tốt, nói không chừng sẽ có chỗ tốt không thể đoán trước.

Đội ngũ đi bắt nô đãi của loài người càng ngày càng căn rờ, nhất là bọn bạo đồ đến đây hôm nay.

Về mặt lão nhân trưởng lão của tinh linh tộc chột ngưng trọng, bàn tay cầm chiếc pháp trượng cũng nín chặt lại xúc động nhưng vẫn nói tiếp :

May là Dương Lăng đại nhân tới kịp thời, nếu không thật không thể nào tưởng tượng nổi.

-Chút việc nhỏ mà thôi, trưởng lão không cần khách khí như vậy.

Dương Lăng trầm ngâm giây lát, sau đó vui mừng nói :

Đối phương tổn thất rất lớn, có lẽ sẽ không có can đảm tiến đến gây hấn nữa, sau này cuộc sống của mọi người sẽ đỡ hơn nhiều.

Không, con ác mộng chỉ mới vừa bắt đầu thôi. Tên đầu lĩnh vừa chạy thoát chính là quý tử của An Tật gia tộc ở Duy Sâm trấn, lần này tổn thất lớn như vậy sợ rằng chúng sẽ rất nhanh quay lại báo thù với lượng lớn võ sĩ.

Giọng của vị trưởng lão chột trầm xuống, nhớ tới thế lực khổng lồ của An Tật gia tộc lão không khỏi lo lắng thẳm. Mùa đông lạnh giá sắp đến nên không kịp đưa cả bộ lạc rời đi, không còn cách nào ngoài lưu lại vị triệu hồi sư thần bí trước mắt có lẽ là biện pháp tốt nhất.

Nghe giải thích của trưởng lão xong Dương Lăng cũng hiểu được đại khái tình huống. Thì ra, đây là Thái Luân đại lục cực kỳ rộng lớn, mà Đặc Lạp Tư sâm lâm kéo dài ngăn dậm chính là sâm lâm nguyên thủy lớn nhất trên Thái Luân đại lục.

Bởi vì tài nguyên phong phú, Đặc Lạp Tư rừng rậm hấp dẫn không ít loài người đến đây săn bắn và đốn củi, dần dần ở bên ngoài bia rừng hình thành một toà thành trấn nhỏ có tên là Duy Sâm.

An Tật gia tộc là thế lực lớn nhất của trấn, nghe nói tổ tiên là một tên hải tặc độc ác, đời sau ở Duy Sâm trấn lập căn cứ, sinh sống bằng cách bóc lột trấn dân và buôn bán nô đãi, tiếng xấu lan xa.

Sau mấy phút trầm ngâm, tinh linh trưởng lão thành khẩn nói :

Không biết Dương đại nhân có thể lưu ở bộ lạc chúng tôi một thời gian được không?

Rất xin lỗi, tại hạ đã cùng một vị bằng hữu hẹn sẽ gặp nhau mấy ngày sau rồi.

Dù đúng hợp ý hần, nhưng Dương Lăng vẫn ra về chần chờ :

Hơn nữa, đàn giác phong thú của ta còn rất yếu, đối phương nếu mạnh mẽ tấn công, sợ rằng cũng không thể giúp được gì.

Sau khi hiểu được ý tứ của vị trưởng lão, Dương Lăng quyết định lấy lui làm tiến, tranh thủ chiếm chút tiện nghi . Tuy nhiên, nếu Y Thước Á mang đến đại lượng sư thú cùng võ sĩ để trả thù thì phiền toái không nhỏ.

Đại lục này quả là cổ quái và kỳ lạ, một cái hoá cầu thuật đã có thể đốt hơn mười con giác phong thú thành tro bụi, nếu đối phương mang đến nhiều ma pháp sư lợi hại thì trong khoảng thời gian ngắn nói không chừng còn không có đường chạy trốn.

Dương Lăng, tất cả đây đều là ma thú được triệu hồi sao ?

Sau một lúc chần chờ quan sát đàn giác phong thú ở bên cạnh Dương Lăng, tinh linh trưởng lão cắn răng lấy từ trong ngực ra một cái bình nhỏ rồi nói tiếp:

Đây là chỗ táng mệnh tuyến thủy còn lại của bộ lạc chúng ta, nó có thể thúc đẩy sự tiến hoá của ma thú. Dù không phải là cả đàn mà chỉ cần một bộ phận tiến hoá nhị cấp thì thực lực của ngài cũng phi thường mạnh.

Vì sự an toàn của tộc nhân, tinh linh trưởng lão phải mang báo bối ra, đồng thời lão vẫn suy tư không rõ tại sao Dương Lăng có thể triệu hồi nhiều giác phong thú như vậy. Triệu hồi sư bình thường chỉ có thể triệu hồi một đến hai ma thú, nhưng người trước mặt lão lại trực tiếp có thể triệu hồi rất nhiều.

Thấy vẻ trịnh trọng của tinh linh trưởng lão, Dương Lăng biết đây là báo bối không thể có nhiều lần không chút khách khí nhận lấy :

Tại hạ không phải là triệu hồi sư, mà là bọn giác phong thú này đã ở cùng ta từ nhỏ rồi.

Ồ, hóa ra là vậy.

Thấy Dương Lăng không muốn nói tình linh trưởng lão cũng không hỏi tiếp mà chuyển sang chỉ cho Dương Lăng cách sử dụng tắng mạng tuyến thủy trần quý.

Sau khi ngồi xếp bằng trên mặt đất, Dương Lăng chọn ra 100 con giác phong thú hung hãn nhất, mỗi con cho nuốt vào một giọt tắng mạng tuyến thủy, số còn lại tự hân uống hết. Rất nhanh, những con giác phong thú đã to lên bằng nắm tay, trên thân chúng hiện ra từng đạo phù văn thần bí rồi nhanh chóng biến mất.

Cùng lúc đó, Dương Lăng cảm giác ấn ký hình tháp tại mi tâm sinh ra một cỗ noãn lưu chậm rãi vận chuyển theo một quỹ tích huyền ảo trong cơ thể, vu lực càng ngày càng mạnh mẽ, rõ rệt.

Thượng cổ triệu hồi sư ?

Tinh linh trưởng lão hưng phấn nhìn chằm chằm vào Dương Lăng.

Một lần có thể thu hồi một trăm ma thú, đừng nói triệu hồi sư bình thường mà đến ngay cả đại triệu hồi sư cũng không có năng lực này.

Tinh linh trưởng lão kích động không thôi, căn cứ điển tịch ghi lại, thượng cổ triệu hồi sư tinh thần lực cực kỳ khổng lồ, có thể triệu hồi lượng lớn ma thú tác chiến.

Dương Lăng hiện tại chỉ có giác phong thú là ma thú cấp thấp, nhưng việc triệu hồi số lượng khổng lồ ma thú đã chứng minh tiềm lực không thể đoán trước của hắn.

Có thượng cổ triệu hồi sư Dương Lăng trợ giúp, trưởng lão tin tưởng dù Y Thước Á có đưa đến lượng lớn sư thú vũ sĩ cũng không thể qua được cửa ải khó khăn này.

Nhìn thấy vẻ kích động của tinh linh trưởng lão Dương Lăng chỉ cười cười, hắn không thừa nhận cũng không phủ nhận. Nếu nói thật rằng hắn đến từ một tinh cầu khác không biết chừng sẽ bị trưởng lão nghĩ hắn là người điên.

Nếu lão cho rằng hắn là cái gì thượng cổ triệu hồi sư đó thì cứ để lão hiểu lầm, biết đâu có thể có chút lợi ích từ cái danh hiệu đó không chừng.

Bình tâm tĩnh khí, Dương Lăng ý niệm vừa động, niết một thủ ấn liền khiến trăm con giác phong thú mới tiến hoá xuất hiện trước mặt mọi người, chúng giương nanh múa vuốt, sát khí đằng đằng, tựa như cứ ở trong Vu tháp thần bí một lúc thì giác phong thú lại lớn hơn một chút.

Độc thứ dị năng?

Rất nhanh, Dương Lăng phát hiện ra giác phong thú sau khi tiến hoá có thêm một khả năng, độc thứ công kích. Sau khi tiến hoá thành nhị cấp, trong một ngày giác phong thú có thể bắn ra ba cái đuôi kịch độc nhanh như chớp.

Trúng phải nhẹ cả người bất động, nặng thì lập tức hôn mê, cực kỳ lợi hại.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7 : Không phải hiểu lầm bình thường

Sau khi kiểm tra thân thể, Dương Lăng phát hiện sức mạnh cùng vu lực lại tiến một tầng, chính mình có sức mạnh kinh người. Dưới tình huống tăng tốc, so với tốc độ tiến giai của giác phong thú không chênh lệch, tinh linh nhìn thấy sợ hãi không thôi.

Nhìn giác phong thú tiến hóa đã to bằng nắm tay, cẩn thận kiểm nghiệm vu lực và biến hóa trong cơ thể, Dương Lăng không khỏi cảm thán sinh mạng nước suối của tinh linh bộ lạc quả nhiên là bảo bối, so với hấp thu ma thú huyết châu thì lợi hại hơn rất nhiều.

Như thế nào mới có thể để cho thượng cổ triệu hồi sư lưu lại lâu dài trợ giúp bộ lạc. Bây giờ đội bắt nô đãi của loài người ngày càng can rờ, tộc nhân có ngoại hình xinh đẹp thường thường là mục tiêu bắt giữ của bọn chúng, tinh linh trưởng lão không khỏi suy nghĩ rất nhiều.

Ngay khi Tinh linh trưởng lão còn đang suy nghĩ đối sách, một gã tinh linh lưng mang tên gỗ dài chạy đến báo rằng ải nhân bộ lạc mang đến lượng lớn vũ khí bài phòng.

Tốt, thật tốt quá, mau mau mời đến!

Trưởng lão lời còn chưa dứt, ở bên ngoài đã truyền đến một trận huyền ảo, - Trưởng lão, ta khát gần chết rồi, nhanh lấy ra vài bàn Lãng Mỗ tửu đến đây đi.

Đặt cái bao từ trên lưng xuống mặt đất, một gã ải nhân cao không đến ngực Dương Lăng nghênh ngang tiến đến, đặt mông ngồi trên chiếc ghế trúc.

Mặc dù vóc người không cao, nhưng cơ thể ải nhân cực kỳ khôi vĩ. Hết lần này tới lần khác không an phận ngồi trên ghế trúc, không ngừng lắc đồng lắc tây, ép ghế trúc phát ra âm thanh chi chi, khiến Dương Lăng không thể không lo lắng ghế trúc sau một khắc có hay không bị ép thành mảnh nhỏ.

Tác Phi Á, ta cùng tộc nhân thật đáng thương đi cả ngày trong đường núi, ngươi có thể thương hai chén Lãng Mỗ tửu giải khát không ?

Ái nhân ra vẻ đáng thương nhìn Tác Phi Á.

Thật sự không được sao, vậy thì một chén cũng được, cả tháng nay ta không biết đến mùi rượu. Trời ạ, ta thật quá đáng thương a !

Được rồi, Lỗ Thước, tên tửu quý, cả ngày chỉ biết uống, cẩn thận đem đầu lưỡi cũng uống xuống đó!

Nói tới nói lui rồi Tác Phi Á cũng rót cho ải nhân một chén Lãng Mỗ tửu, sau đó rót thêm cho Dương Lăng một chén đầy.

Uống một hớp hết chén Lãng Mỗ tửu, nhìn trước mặt Dương Lăng vẫn còn một chén đầy rượu ngon, ải nhân thốt lên :

Tác Phi Á, không công bằng ! Nàng rót cho bạch mã hoàng tử của mình cả một chén đầy rượu ngon, nhưng rót cho ta mỗi một ít, ngay cả thăm hóng đều không đủ, cho thêm một chén đi.

Thấy Lỗ Thước trước mặt mọi người nói Dương Lăng là bạch mã hoàng tử của mình, Tác Phi Á không khỏi vừa thẹn vừa giận, hung hăng véo lỗ tai của Lỗ Thước rồi rời đi. Trước khi đi khỏi cửa quay đầu nhìn thoáng qua Dương Lăng vẻ mặt đỏ bừng lên.

Xin mời, Lỗ Thước huynh đệ, ta mời ngươi uống một chén.

Thấy ải nhân cầm bầu rượu lắc lắc, khó khăn uống vào giọt rượu cuối cùng, Dương Lăng cười cười đẩy bình Lãng Mỗ tửu trước mặt cho hắn.

Ái nhân Lỗ Thước không khách khí, giống như Trư Bát Giới tham ăn, cầm lấy chén Lãng Mỗ tửu một ngụm uống hết. Sau khi uống hết một ngụm rượu, Lỗ Thước giờ ngón tay cái hướng Dương Lăng nói :

Huynh đệ, rất tốt, hôm khác ta sẽ mời ngươi uống rượu, uống thật nhiều !

Tiểu tử nhà ngươi, vẫn thật xấu khó bỏ a! Lỗ Thước, cha ngươi lần này cho ngươi mang đến cái tốt gì, mau mở ra xem nào ?

Thấy ải nhân rượu vào lời ra, hồ ngôn loạn ngữ, Tinh linh trưởng lão cười hiền lành.

Vỗ vỗ gáy, ải nhân Lỗ Thước rót cục cũng nhớ tới việc chính, lớn tiếng gọi tộc nhân mở tất cả các bao ra để Tinh linh trưởng lão xem qua.

Dương Lăng nhìn qua một lát thấy ngoại trừ một ít đao kiếm thì chủ yếu đều là khôi giáp và cung tiễn.

Cầm lấy một thanh trường kiếm thử nghiệm, Dương Lăng thấy hơi nhẹ một chút.

Dùng sức vung lên, một tiếng "Sát" vang lên chặt đứt một nhánh cây to, vết cắt tron nhìn xem ra cũng rất sắc bén. Búng tay trên thân kiếm vài cái phát ra âm hưởng "Đinh, Đinh" hiểu được độ cứng rắn và tài chất đều tốt, so với thái đao tốt hơn nhiều.

Dương Lăng là sinh viên điện tử, nhưng bị trường đưa vào thực tập chế tạo kim thiết, có quý mới biết giáo viên trường học nghĩ cái gì.

Bất quá, sau hơn một tháng thực tập, cái gì không nói nhưng cũng có thể đại khái nhận ra tài liệu độ cứng rắn và tài chất. Không nghĩ tới tại đại lục nguyên thủy có thể thấy được loại cương thiết có phẩm chất tốt thế này. Vì vậy đối với luyện chế thiết quáng rất có hứng thú.

Huynh đệ, thích kiện vũ khí nào thì cứ cầm lấy, sau đó mời ta uống mấy chén rượu là được. Ái nhân Lỗ Thước hào phóng vỗ vỗ bả vai Dương Lăng, màu đen móng tay lưu lại một vết mờ ở bên ngoài áo màu trắng của Dương Lăng.

Nhưng nếu hắn mà biết được Dương Lăng so sánh vũ khí mình khổ cực chế tạo với thái đao bán ven đường với giá mười đồng chắc tức giận đến hộc máu.

Tránh ra khỏi sự quấy nhiễu của Lỗ Thước, Dương Lăng búng lại trên thân kiếm mấy cái rồi nói :

Các ngươi còn bao nhiêu loại thiết quáng này, bán cho ta một bộ phận được không ?

Dựa vào trí nhớ của giác phong thú, Dương Lăng hiểu được thiết quáng thạch có thể đưa cho giác phong thú ăn vào, hàm răng của chúng rất sắc bén, đừng nói tảng đá, ngay cả khối sắt cũng có thể cắn nát, khi nuốt vào các loại kim loại lẫn giáp của chúng càng thêm rắn chắc.

Mặc dù không rõ tại sao mình bị đưa tới phiến rừng rậm này, nhưng Dương Lăng biết nếu muốn sinh tồn ở thế giới nhọc nhọc cường thực này thì ngoài việc tận dụng thời gian tu luyện vụ quyết thần bí còn phải giúp đám giác phong thú mà mình đã thuần hóa mạnh mẽ thêm cũng chính là gia tăng khả năng sinh tồn của mình.

Cái gì cơ, người chỉ cần thiết quáng thạch sao?

Ái nhân thất thanh kêu, rất nhiều người tranh nhau thu mua vũ khí được bộ lạc chính mình chế tạo, nhưng mà trực tiếp thu mua thiết quáng thạch thì đúng là lần đầu tiên hẳn nghe nói.

-Huynh đệ, người không phải sẽ đem thiết quáng thạch lên chiến trường, mang ra phá tường thành chứ ?

Nhìn chằm chằm Dương Lăng cả nửa ngày, thấy hắn không phải là đang nói đùa, Lỗ Thước không khỏi nhướn mày suy nghĩ, không phải hẳn không muốn bán thiết quáng thạch, mà là hẳn thật sự không biết giá tiền như thế nào.

Nếu đòi cao thì không tiện mở miệng, dù sao đối phương hình như cùng Tác Phi Á rất quen thuộc, không nể mặt tăng cũng nể mặt phật, giá thấp thì sau này trở về cũng không biết trả lời tộc nhân thế nào.

Thấy Lỗ Thước khó khăn, Dương Lăng tự nhiên hiểu chuyện gì xảy ra, cười cười thần bí, lấy từ trong lòng ngực ra hai mươi mấy viên ma thú tinh thạch mà mấy ngày nay thu được rồi nói :

Đây là vật trao đổi, tuy nhiên, nếu người muốn, một thời gian nữa ta cũng có thể sử dụng rượu ngon trao đổi với người.

Phiến sâm lâm này tài nguyên thật sự quá phong phú, mát lạnh mà trong vắt nước suối, sung túc ánh nắng, tự nhiên thực vật, điều kiện khí hậu tuyệt vời.

Có lẽ tại đây mở một nhà sản xuất rượu thì đúng là một chủ ý rất đúng, cái gì không nói chỉ riêng nước suối trong suốt cũng so với trái đất nước suối quáng mạch tốt hơn nhiều.

Sau khi khách sáo vài câu, được Tinh linh trưởng lão trợ giúp, Dương Lăng dùng hai mươi lăm viên tinh hạch ma thú cùng hơn mười bình Lăng Mỗ từ từ đổi lấy hai ngàn khối thiết quáng thạch chất lượng tốt.

Như vậy dù không đi ra ngoài săn thú, cũng đủ cho đại quân giác phong thú ăn trong nửa tháng.

Xuất thân không phú tức quý, mọi người phán đoán thân thế Dương Lăng như vậy.

Thấy lượng lớn vũ khí do Ái nhân chế tạo, người bình thường được một cái đã hài lòng, nhưng Dương Lăng lại chỉ cần đại lượng thiết quáng thạch. Vậy hẳn một là người điên, hoặc là đại quý tộc không gì không có, không thêm đề ý đến vũ khí bình thường.

Ngoại trừ cái này, thì một viên cấp thấp ma thú tinh thạch cũng có giá trị hơn mười tứ tinh tệ, đủ cho một gia đình năm người sống bình thường hàng năm, mà Dương Lăng ra tay là hai mươi lăm viên tinh hạch. Ngoại trừ đại quý tộc đến từ kinh thành thì làm gì có ai dám có khí phách lớn như vậy .

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8 : Hoả sơn cốc

Với tâm tình rất tốt ái nhân Lỗ Thước ở lại vài ngày uống rượu rồi mang theo hơn mười bình Lăng Mỗ từ từ ra về.

Trước khi đi còn hứa hẹn chỉ cần tinh linh tộc bị tấn công sẽ lập tức chỉ huy dũng sĩ của tộc mình đến đây tương trợ, đồng thời cũng nhiệt tình mời Dương Lăng đến ái nhân bộ lạc làm khách.

Ái nhân này thật có ý tứ.

Dương Lăng cười cười.

Còn Tác Phi Á lạ thầm nghĩ : đúng là một người thô lỗ, hồ ngôn loạn ngữ. Nhớ tới việc Lỗ Thước trước mặt mọi người nói Dương Lăng là bạch mã

hoàng tử của mình, Tác Phi Á mặc cỡ mặt đỏ bùng lên, lén lút nhìn trộm Dương Lăng.

Đúng thời điểm nguy nan nhất được Dương Lăng cứu nên Tác Phi Á đối với hắn đầy cảm kích, nếu không có hắn cứu, thật nàng không dám tưởng tượng mình sẽ chịu vũ nhục như thế nào, đến khi Dương Lăng từ trên ngọn cây nhảy xuống lộ ra gương mặt thật ngoài ý muốn của nàng.

Nàng như thế nào cũng không thể tưởng tượng ân nhân cứu mạng vừa trẻ tuổi lại rất anh tuấn, tiêu sái chưa kể hắn có một đoàn ma thú như vậy.

Bởi vì tính cách của nhân loại rất tham lam gian trá, nên nhân loại bình thường cũng không được tinh linh hoan nghênh nhưng Dương Lăng là một ngoại lệ.

Chỉ trong vòng ngắn ngủn mấy ngày thời gian, hắn đã cùng tinh linh bộ lạc quen thuộc rất nhiều, dần dần Tác Phi Á đối với hắn cũng sinh ra một tia cảm giác khác thường. Thích đi cùng hắn, nghe hắn kể chuyện xưa, thích bộ dáng ngẩn ngơ của hắn khi nhìn mình, thích cảm giác ở cùng một chỗ với hắn.

Rồng sinh rồng, phượng sinh phượng, chuột con trời sinh đào bới, tiểu tử Lỗ Thuốc này cùng cha hắn giống nhau như đúc.

Tinh linh trưởng lão cười nói tiếp :

Nhưng, son ả nhân tính tình hào sảng, lực mạnh vô cùng. Không chỉ có giỏi về chế tạo vũ khí khôi giáp, hơn nữa cũng là những dũng sĩ trời sinh

Nhìn xem cái ghế trúc bên cạnh, Dương Lăng cười nói :

Đúng vậy, quả thật lực mạnh vô cùng, chỉ thiếu chút nữa thôi cái ghế trúc bị ép nát.

Nghe Dương Lăng nói như vậy, mọi người không khỏi bắt đầu cười.

Tác Phi Á vừa cười vừa e lệ, mái tóc dài đen nhánh, mỏng manh lông mi, cái cổ trắng nõn và nhỏ nhắn cái eo, nhìn mỹ nữ xinh đẹp như vậy Dương Lăng không khỏi rung động trong lòng.

Mấy ngày gần đây, không biết có chuyện gì xảy ra, dục vọng giống như lửa thiêu đốt khi thấy được da thịt trắng nõn cùng dáng người yếu điệu nóng bỏng của Tác Phi Á.

Dương Lăng tựa như không tự chủ được miên man suy nghĩ. Có khi nhớ tới hôm cùng người đàn bà trên xe công, nhớ tới đồn bộ cao tủng cùng đôi gò bồng đảo loáng thoáng của nàng lại thấy kích động.

Để cho Dương Lăng kỳ quái là mỗi khi dục hoá thiêu đốt thì ấn ký hình tháp trên trán lại nóng lên, thậm chí khe khẽ nhảy lên, không biết rốt cục xảy ra chuyện gì. Suy nghĩ mãi không lý giải được, đành bỏ mặc vì dù sao lặp lại vài lần như vậy cũng thành thói quen.

Tiếp theo, để nhanh chóng đề cao thực lực, Dương Lăng hàng ngày nếu không chỉ huy giác phong thú huấn luyện thì cũng là tận dụng thời gian tu luyện vu quyết.

Trải qua vài lần huấn luyện, để tăng cường lực công kích của giác phong thú, Dương Lăng chia hai ngàn giác phong thú chia làm mười đại đội, chọn lựa mười con cường hãn nhất làm chỉ huy. Mỗi đại đội lại chia làm mười tiểu đội, mỗi đội hai mươi giác phong thú, rồi lại chọn con giác phong thú đã tiến hóa tới nhị giai làm đầu lĩnh.

Sau khi tiến hoá, cả trí lực hay lực chiến đấu của một trăm giác phong thú đều tăng mạnh, Dương Lăng chỉ huy cũng càng thêm dễ dàng. Bất kể là tấn công hay phòng thủ phối hợp tác chiến đội ngũ giác phong thú khẳng định vượt xa đồng loại dã sanh.

Buổi sáng, trời đổ cơn mưa nhỏ nhỏ, Dương Lăng vốn còn muốn nằm tại trên giường một lát, không ngờ rằng mỹ nữ tóc dài Tác Phi Á mới sáng sớm đã đến gọi.

Dương Lăng, hôm nay trời mưa nhỏ, thích hợp nhất đi hái Tử Lan về nhường tạo Lăng Mỗ tửu, người có đi không?

Tác Phi Á ngượng ngùng nhìn Dương Lăng vừa ngủ dậy vẫn còn để trần thân trên. Đôi mắt trong veo như nước, khuôn mặt như hoa đỏ ửng vì thẹn, mùi thơm da thịt đập vào mặt, làm cho nhịp tim của Dương Lăng nhảy loạn lên.

Đào hoa ?

Dưới cái nhìn của Dương Lăng cao cao bộ ngực cùng với thon dài đôi chân Tác Phi Á so với thẩm mỹ trên trái đất thì con gái tinh linh tộc đều là cực phẩm mỹ nữ, Tác Phi Á càng là cực phẩm trong cực phẩm.

Đứng ở trước mặt nàng đừng nói là hoa khôi của trường mà chính hán mất nửa năm mới cura đồ mà ngay cả mình tinh cũng đều buồn bã vì không đẹp bằng.

Đi, đương nhiên đi rồi.

Dương Lăng dùng nước lạnh rửa qua khuôn mặt rồi nói tiếp :

Có thể cùng đệ nhất mỹ nữ của Tinh linh bộ lạc đi bộ trong mưa, một cơ hội tốt như vậy sao có thể bỏ qua a !

Tinh linh bộ lạc đệ nhất mỹ nữ ?

Nghe Dương Lăng nói như vậy, khuôn mặt Tác Phi Á không khỏi đỏ bừng lên, đôi mắt trong veo như nước đường như có thể soi được.

Nhìn thân thể cường tráng và ánh mắt tham lam của Dương Lăng, nàng thấy gương ngùng đồng thời một cảm giác ngọt ngào mà trước đó chưa từng có xuất hiện.

Chuẩn bị thoả đáng, Dương Lăng cùng Tác Phi Á đi ra ngoài, dưới cơn mưa đi tới đi lui trong Đặc Lạp Tư sâm lâm

-Thật là thoải mái.

Đi trên con đường nhỏ trong rừng, không khí thật thư thái, Dương Lăng rất là thoải mái. Khi vừa mới tốt nghiệp hắn cùng mấy người bạn cũng đi tới nơi được cho là nơi không khí tốt nhất trên thế giới, nhưng so với đại tự nhiên thanh tâm không khí thì thật đúng là ô nhiễm.

Dương Lăng, chúng ta hẳn là phải cảm tạ nữ thần tự nhiên! Vô luận là sâm lâm rộng lớn hay là không khí tươi mát này đều là do nữ thần ban cho chúng ta !

Tác Phi Á nhắm đôi mắt trong sáng lại, tay phải đặt lên ngực bắt đầu yên lặng cầu khẩn.

Thế giới, một mảnh thanh tĩnh.

Trong nháy mắt, nhìn tà áo Tác Phi Á bay bay trong gió, nhìn làn mi mỏng cùng vẻ mặt tự nhiên bình thản của nàng, Dương Lăng cảm giác một trận thanh tĩnh, thoải mái.

Dù chết hẳn cũng không tin vào chuyện thần tiên hư vô mờ mịt , nhưng giờ phút này hắn cảm giác nữ thần tự nhiên trong truyền thuyết dường như xa tại chân trời, gần ngay trước mắt.

Ngốc tử, đi thôi!

Sau khi cầu khẩn xong, Tác Phi Á chậm rãi mở to mắt, thấy Dương Lăng nhìn chăm chăm mình không nháy mắt, khuôn mặt không khỏi đỏ ửng lên. Không thấy bóng dáng tỷ muội ở đâu, nàng hiểu được các nàng cố ý để cho mình cùng Dương Lăng ở lại một mình, càng thêm mắc cỡ.

Dọc theo đường đi, nhìn thấy hoa Từ Lan đọng đầy nước mưa, Tác Phi Á nhẹ nhàng hái xuống bỏ vào giỏ đựng. Gương mặt như hoa như ngọc xinh đẹp, thân hình mảnh mai, tóc dài bay theo gió tất cả đều hấp dẫn ánh mắt của Dương Lăng.

Tác Phi Á thấy hắn nhìn như vậy trái tim không khỏi loạn nhịp, hai bên tai đều đỏ bừng lên, càng đi càng nhanh.

Không để ý, hai người đi đến một sơn cốc không có một tiếng động nào, không giống các địa phương khác, nơi này càng đi càng hoang vu. Dần dần, dừng nói là hoa lan ngay cả cỏ dại có thể tùy ý có thể thấy được trong sâm lâm này cũng không thấy tung tích.

Nguy rồi, Ngõa Luân Á sơn cốc. Dương Lăng, đi, đi mau!

Sau khi tinh thần nhận ra, Tác Phi Á kinh hãi thất sắc, dừng ngay lại rồi nói tiếp :

Đây là nơi bị ác ma nguyên rủa, đi, đi mau khỏi đây.

Nhìn kỹ một lát, Dương Lăng cũng có dự cảm không tốt. Nơi này thật sự quá yên tĩnh, không có côn trùng chim chóc, tựa hồ ngay cả gió đều dừng lại. Dưới chân thỉnh thoảng truyền đến cảm giác nóng nóng, núi đá ở bên cạnh cực kỳ bóng loáng dường như nhiều năm trước trải qua một trận núi lửa phun trào.

"Núi lửa chết" Dương Lăng nuốt nuốt nước miếng, thật là ngoài ý muốn ở ngay bên ngoài sơn thanh thủy tú bên trong lại có một toà núi lửa ngừng hoạt động.

Cầm bàn tay đang lạnh như băng của Tác Phi Á, Dương Lăng xoay người bước đi, không ngờ đàn giác phong thú hắn vẫn mang theo không có đuổi theo hắn mà dường như không để ý gì hết chỉ bay về phía trước rồi nhanh chóng biến mất sau một khối cự thạch.

Nhìn động thái dị thường của giác phong thú, Dương Lăng rất ngoài ý muốn vì từ khi bị thuần hoá chưa bao giờ có loại tình huống này xảy ra.

Nghi hoặc, Dương Lăng đi tới, nhìn thấy mặt sau cự thạch có không ít đá vụn màu đỏ sẫm, đông đảo giác phong thú đang nhào lên trên nuốt vào những mảnh đá đó.

Ám hoả tinh ?

Dương Lăng thất sắc kêu lên, sau đó chợt hiểu ra. Dựa theo trí nhớ của giác phong thú núi lửa sau khi bộc phát thì đá vụn màu đỏ sẫm được lưu lại này đúng là vật phẩm giác phong thú yêu thích nhất, bên trong chứa đựng rất nhiều hoà hệ năng lượng, có thể nhanh chóng thúc đẩy thân thể tiến hoá.

-Không có việc gì đâu, đừng lo lắng !

Nhìn thấy sắc mặt Tác Phi Á đã tái nhợt đi vì sợ hãi, Dương Lăng nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng.

Nhìn son cốt lù lù trước mặt lại nhớ tới rất nhiều truyền thuyết kinh khủng, Tác Phi Á bất giác tựa lên người Dương Lăng nhưng thấy hắn không chút khản trương lại cảm nhận được sự cứng rắn của hắn, sự khản trương của nàng cũng từ từ giảm bớt

Đây là cái gì vậy ?

Sau khi đánh giá chung quanh, trong lúc vô ý Dương Lăng thấy cách đó không xa phản xạ tới một tia ánh sáng chói mắt, bước tới nhìn qua không khỏi cảm thấy lạnh người.

Chỉ thấy một bộ xương khô trắng bệch tựa trên vách núi, hai mắt trống rỗng đang nhìn thẳng về phía trước, hải cốt không đầy đủ do gió lớn thổi đi hay là do dã thú đi ngang qua phá hủy.

Bên cạnh bộ xương còn có một thanh chuỷ thủ không có ánh sáng, vài khối không biết là tinh thạch của ma thú nào, ngoài ra còn có một huy chương màu đen, Trên huy chương có khắc một con hùng ưng bay lượn, bên dưới có khắc mấy ký tự cổ, nhưng đáng tiếc là cả Dương Lăng và Tác Phi Á đều không hiểu.

Dương Lăng, người này thật đáng thương, đem hắn đi mai táng nha.

Dù nói vậy nhưng nhìn bộ hải cốt không được đầy đủ, Tác Phi Á sợ hãi dựa trong ngực Dương Lăng không dám tiến lên dù chỉ một bước.

Lắc đầu, Dương Lăng lấy chuỷ thủ tại bên cạnh đào một mộ huyết cao bằng nửa người, sau đó đặt bộ xương xuống đó. Đúng lúc hắn chuẩn bị đắp đất thì lại kinh ngạc phát hiện ở ngón giữa của bộ xương có một cái giới chỉ cổ phác màu bạc, tò mò Dương Lăng lấy nó nhẹ nhàng xoay tròn khỏi ngón tay của bộ xương.

Trở về với đất nha, nghỉ ngơi tốt!

Sau khi đắp đất xong Dương Lăng lấy chiếc giới chỉ đeo vào ngón giữa. Sau một lát cẩn thận quan sát, Tác Phi Á có chút chần chờ nói :

Dương Lăng cái này dường như là một quả không gian giới chỉ, người thử nhỏ một giọt máu lên trên xem sao.

Không gian giới chỉ?

Mặc dù có điểm nghi hoặc, nhưng Dương Lăng vẫn cắn ngón trỏ nhỏ một giọt máu lên trên giới chỉ cổ phác. Ngay khi giọt máu vừa chạm vào giới chỉ thì đột nhiên hiện lên từng đạo huyền ảo phù văn, gất gao qua lại trên tay hắn, đem tất cả những gì trong hiện ra nói cho Dương Lăng

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9 : Kê lạc ma thú .

Được Tác Phi Á giải thích, Dương Lăng rất nhanh rõ ràng cách sử dụng không gian giới chỉ này, chỉ cần ý nghĩ vừa động là có thể nhanh chóng bỏ đồ vật vào hoặc là lấy ra.

Bên trong giới chỉ chứa đầy đồ vật, có các loại khoáng thạch, có đầy tinh tể, có cả rất nhiều sách. Trong thời gian ngắn, Dương Lăng thấy hoa cả mắt.

Tinh thần ma pháp nhập môn, Sur Ứng đầu khí, bí ngân khoáng thạch nghiên cứu.

Dương Lăng tùy ý cầm lấy ra bốn quyển sách cổ, mỗi quyển đều khiến cho Tác Phi Á thấy hoảng sợ

Tinh thần ma pháp ?

Cầm lấy quyển sách ma pháp trên tay Dương Lăng, Tác Phi Á thất sắc nói :

Dương Lăng, bộ xương khô này khi còn sống tuyệt đối không phải nhân vật đơn giản a !

Không đơn giản thì sao ? đều hoá thành một bộ xương mà thôi .

Dương Lăng lơ đãng nói, ngay khi hắn chuẩn bị nhìn các vật phẩm có trong giới chỉ đột nhiên con giác phong thú cầm đầu lớn tiếng kêu lên, nhanh chóng mang đồng đảo giác phong thú đánh tới phía trước.

Tác Phi Á cẩn thận!

Thấy hành vi khác thường của giác phong thú, Dương Lăng hiểu có chuyện không ổn, ôm chặt lấy Tác Phi Á đang hoảng sợ rồi cẩn thận chú ý động tĩnh chung quanh, lấy bất biến ứng vạn biến.

Rất nhanh, theo âm thanh "sa, sa" phía sau loạn thạch xuất hiện một đám sinh vật cổ quái. Đầu lớn như cái đầu, nhưng thân thể lại nhỏ bé, hai bên có một cái trào dài, trên trán có một con mắt lớn.

Thì ra là tà nhân.

Tựa trong lòng ngực Dương Lăng, Tác Phi Á thở dài một hơi :

Đây là một bầy đàn cấp thấp ma thú, biết tấn công từ xa, mặc dù tốc độ không nhanh nhưng cũng phải cẩn thận.

Rất nhanh, Dương Lăng hiểu được sao gọi là tốc độ không nhanh. Đội quân tà nhân vừa xuất hiện không hề lên tiếng đã phát ra từng đạo quang đạn, quang đạn bắn lên trên đá lập tức lưu lại lỗ thủng nhỏ.

Mặc dù uy lực không nhỏ nhưng tốc độ thật quá chậm, bắn một lần phải cần tích trữ năng lượng nửa ngày, vì vậy mỗi lần công kích hai người đều dễ dàng tránh được.

Hơn nữa càng làm cho Dương Lăng thấy dễ dàng là Tà nhân không biết dựa vào số lượng khổng lồ, hay là do trí tuệ thấp kém, mà một bộ phận tà nhân đang liều mạng công kích còn một bộ phận vẫn ở bên không để ý, thậm chí còn có không ít tàn ra kiểm thức ấn, nuốt vào một khối ám hoá tinh.

Dưới sự chỉ huy của Dương Lăng, 200 con giác phong thú bắt đầu thử tấn công, chia thành hình tam giác giống như máy bay chiến đấu tùy ý công kích tốc độ chậm chạp tà nhân.

Giống như là từ đạn, cái sừng sắc bén đâm một nhát, tiếp theo là hàm răng leo léo hàn quang hung hăng cắn một ngụm, khiến con mắt hay là não bộ tà nhân bị giác phong thú tạo thành một hố sâu thấy được xương cốt. Tà nhân bị công kích kêu thảm thiết, giãy dụa vài cái rồi vô lực ngã xuống mặt đất.

Thấy giác phong thú công kích sắc bén, tà nhân nhanh chóng dụng hoá lực công kích, nhưng vì động tác quá chậm nên thường là còn chưa ngấm trúng mục tiêu thì mục tiêu đã không thấy bóng dáng đâu cả.

Dưới sự chỉ huy của Dương Lăng, giác phong thú lợi dụng tốc độ cao, đánh được một trận liên lui lại. Có khi chuyển từ tập trung sang phân tán, dễ dàng tránh thoát được công kích của tà nhân, đôi khi lại tạo thành đội ngũ tấn công tà nhân, khi tập trung khi phân tán. Khả năng chiến đấu vượt xa giác phong thú bình thường, khiến cho Tác Phi Á cực kỳ kinh ngạc

Dưới sự chỉ huy của Dương Lăng, chỉ với 200 giác phong thú làm rối loạn đội hình công kích của tà nhân, đến khi thủ lĩnh tà nhân phải khẩn cấp tập trung tất cả tà nhân lại thì mới chuyển biến tốt một chút.

Một đạo hoá lực do đồng đảo tà nhân hợp lực tạo thành, uy lực khác hẳn trước, mặc dù lộ tuyến vẫn hỗn loạn không chủ đích, nhưng thỉnh thoảng cũng có vài con giác phong thú bất hạnh bị dính đạn.

Cùng lúc đó, loạn thạch ở chung quanh bị tà nhân bắn thành mảnh nhỏ. Đám tà nhân mặc dù không phát huy công kích một cách hiệu quả, nhưng hoá lực khá mạnh, có lẽ vì điểm này nên có tư cách là cấp thấp ma thú.

Dựa vào tốc độ kinh người, Dương Lăng ôm Tác Phi Á tránh qua các đợt công kích của tà nhân. Không lâu, nhìn vết đạn dày đặc trên mặt cự thạch, Dương Lăng trong lòng vừa động nghĩ tới một cái chủ ý.

Để cho Tác Phi Á tránh ở phía sau một tảng đá, Dương Lăng không lùi mà tiến lên, vừa cắn ngón trỏ vừa nhanh chóng hướng tà nhân đi tới. Đồng thời chỉ huy giác phong thú tất cả tấn công, dưới sự chỉ huy của hắn, giác phong thú công kích vào các vị trí không trọng yếu, không làm chết đi tà nhân nhưng làm cho tà nhân mất đi hành động và khả năng chiến đấu.

Dương Lăng di chuyển không ngừng, nhờ một giọt máu tươi lên đầu mỗi con tà nhân bị thương. Thừa lúc Tác Phi Á không để ý thỉnh thoảng lấy từ trong lòng ngực ra một viên ma thú huyết châu nuốt vào để bổ sung lượng máu và vu lực vừa tiêu hao.

Sau khi tiếp xúc với máu của Dương Lăng, ngân quang trên thân tà nhân chợt hiện lên cùng một lớp chú văn huyền ảo, dị biến giống như giác phong thú. Cùng lúc đó Dương Lăng cũng cảm thấy một loạt trí nhớ nhập vào trong thần thức mình.

Giống như con gió thổi qua, không lâu sau Dương Lăng thuận lời thuận hóa đại bộ phận tà nhân, thống kê lại thấy có hơn 2000 tà nhân bị thuận hóa, cùng với giác phong thú tương đương về số lượng. Nhưng cũng khiến cho hơn 200 viên huyết châu tiêu hao mất.

Dương Lăng, này, đây là triệu hồi ma pháp sao ?

Nhìn thấy Dương Lăng nhanh chóng thuận hóa tà nhân, Tác Phi Á há hốc mồm, không thể nào tưởng tượng được còn có ma pháp kinh khủng.

Không cần hao phí ma lực, không cần niệm chú ngữ, chỉ cần một giọt máu đã có thể triệu hồi hơn 2000 tà nhân, đúng là thượng cổ triệu hồi sư trong truyền thuyết.

Cười cười thần bí, Dương Lăng không thừa nhận cũng không phủ nhận. Vu tháp là bí mật sinh tồn của hắn, hắn không hy vọng có một ngày có người biết. Đồng thời, vu tháp còn có rất nhiều chỗ hắn cũng không rõ, trong khoảng thời gian ngắn hắn chính là muốn nói rõ cũng khó thể nói.

Cho dù dùng lượng lớn huyết châu bù đắp, nhưng liên tục lấy máu thuần hóa hơn 2000 tà nhân sắc mặt của hắn cũng tái hẳn đi, suýt chút nữa ngã xuống.

May là vu lực sau khi uống tánh mạng chi tuyến đã tiến nhanh, hơn nữa tà nhân đều bị giác phong thú gây thương tích, nên khi thuần hóa không cần tiêu hao nhiều vu lực nếu không sợ rằng đã sớm chống đỡ không nổi.

Sau một lát nghỉ ngơi, Dương Lăng chỉ huy tà nhân bài binh bố trận. Tà nhân hoá lực không kém, dù cho thời gian đổi đạn rất lâu, nhưng nếu có biện pháp thì cũng có thể thu được hiệu quả cao.

Nhớ tới hỏa dược của thế kỷ 18, Dương Lăng nghĩ đến phương pháp xếp ba hàng. Chỉ huy Tà nhân xếp thành ba hàng, hàng đầu nằm trên mặt đất, hàng hai cao hơn chút, hàng thứ ba đứng thẳng lên. Ba hàng thay nhau bắn.

Từ đó có thể hình thành hoá lực liên tục, dựa vào số lượng khổng lồ tà nhân lực công kích khác hẳn trước kia.

Nhìn Dương Lăng đầu đầy mồ hôi, Tác Phi Á từ kinh ngạc chuyển sang sợ hãi ngấm, với số lượng giác phong thú khổng lồ lại có phương pháp huấn luyện đặc biệt, đồng thời dễ dàng thuần hóa số lượng lớn tà nhân, trong nháy mắt tận dụng ưu điểm và khuyết điểm của tà nhân. Đối với Dương Lăng, Tác Phi Á cảm giác mình hiểu hắn càng nhiều ngược lại những điều bất ngờ về hắn cũng rất nhiều.

Dùng một lượng lớn tinh thạch để mua thiết quáng thạch, đó là việc mà người khác không nghĩ làm, nhưng Dương Lăng không chút do dự giống như đại quý tộc có tiền nhiều như nước nhưng ngay cả ăn đều không ăn, hoặc là tùy ý ăn một ít bình thường không có chút nào phong cách quý tộc.

Ma pháp cổ quái, có một số lượng khổng lồ ma thú, Dương Lăng dường như là thượng cổ triệu hồi sư trong truyền thuyết nhưng hắn không hiểu nguyên tố ma pháp là gì, không hiểu không gian giới chỉ, hắn dường như cũng không rõ giá trị của ma thú tinh hạch.

Mặc dù có rất nhiều chỗ nghi hoặc, nhưng Tác Phi Á càng thích cùng Dương Lăng ở cùng một chỗ. Có Dương Lăng, cuộc sống của nàng đầy hạnh phúc và nụ cười, thấy vẻ tiêu sái của Dương Lăng, tìm nàng dường như đập nhanh hơn rất nhiều.

Dương Lăng, người sao nghĩ ra phương pháp cổ quái như vậy Tác Phi Á vừa định lấy tay lau mồ hôi thì cảm giác có điều không tốt.

Hắc hắc, Tác Phi Á không dấu diếm nàng, đây đều là nữ thần tự nhiên nói cho ta biết đó.

Sau khi thu hồi tất cả giác phong thú cùng Tà nhân vào không gian kì dị của vu tháp, Dương Lăng thần bí cười cười :

Đi thôi, tinh linh đại mỹ nữ của ta, nếu không nhanh trở về thì Tử Lan sẽ bị mặt trời làm khô héo hết.

Nghe thấy Dương Lăng bảo mình là Tinh linh đại mỹ nữ, Tác Phi Á mặt đỏ bừng lên, đôi mắt trong veo liếc nhìn Dương Lăng một cái rồi bước đi. Trong lòng vừa thẹn thùng vừa có cảm giác ngọt ngào.

Thông qua trí nhớ của Tà nhân Dương Lăng biết được bên trong sơn cốc còn có những huyết động sâu không thấy đáy, bên trong có rất nhiều quái vật, theo truyền thuyết còn có một tòa thành bị phong ấn bên dưới quái vật hoành hành.

Dương Lăng hẳn hiện tại vu lực tiêu hao hầu như không còn, muốn mà không có khả năng thực hiện, không có cách nào khác ngoài việc để đợt khác thích hợp thăm dò sau vậy .

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10 : Ma thú quân đoàn

Cách huấn luyện tốt nhất là đi săn, sau khi thuần hóa đại lượng tà nhân, Dương Lăng tận dụng triệt để thời gian huấn luyện chúng công kích và phòng ngự trong các loại hoàn cảnh khác nhau.

Vì tăng cường bản năng chiến đấu của tà nhân, có đôi khi Dương Lăng cho chúng trực tiếp đối mặt với những con ma thú hung ác.

Dưới sự huấn luyện của hắn, thiên tính tàn bạo của Tà nhân được cải đổi, chỉ cần phụ cận có tiếng gió liền theo bản năng tập hợp lại cùng một chỗ, sử dụng quang đạn dày đặc điên cuồng oanh tạc.

Giống như giác phong thú, sau một thời gian ở trong vu tháp thần bí Tà nhân phát sinh biến hoá rất rõ ràng. Con người chuyển từ màu lam sang màu xanh nhạt, xúc tu càng thêm dài, càng thêm linh hoạt.

Quang đạn bắn ra cũng chuyển từ màu trắng sang màu xanh biếc, to như hạt đào, trước kia chỉ có thể bắn thủng mặt đá vài phân thì bây giờ tài năng ở trên cự thạch tạo ra một hố sâu bằng nửa chiếc đĩa ăn cơm.

Hôm nay, xuyên qua rậm rạp cỏ dại, Dương Lăng gắt gao nhìn chăm chăm con Song giác lộc ở cách đó không xa, chờ đợi thời cơ thích hợp đến để tấn công.

Mấy ngày lại đây, hắn mang theo giác phong thú cùng Tà nhân đi giết được không ít ma thú cấp thấp, thu được hơn mười viên ma thú tinh thạch quý báu. Đồng thời cũng thu gom được hơn một trăm viên ma thú huyết châu.

Song giác lộc thân hình thon dài, lông đen trắng đan xen, bốn chân cao lớn cũng là một loại ma thú cấp thấp trong sâm lâm vì có tốc độ trời sinh mau lẹ nếu toàn lực chạy trốn tốc độ càng nhanh.

Đối với người bình thường mà nói thì đây đúng là ma thú khó giết, nhưng đối với Dương Lăng mà nói đây lại không phải việc gì khó chỉ cần kiên nhẫn chờ cơ hội mà thôi.

-Hô..

Song giác lộc tạo ra một đạo phong nhận sắc bén, cắt đứt mầm non trên ngọn cây xuống, rồi nuốt vào. Cái đuôi ngựa to không ngừng phe phẩy xua xua những con ruồi hút máu.

Cùng lúc đó, Dương Lăng cẩn thận thả ra hơn hai trăm con giác phong thú lập trận. Chờ chốc lát, thấy Song giác lộc không chú ý cảnh giác, vì vậy chậm rãi thả ra một nửa Tà nhân, chỉ huy chúng nó lặng lẽ chiếm cứ địa điểm có lợi.

Một trận gió nhẹ nổi lên, Song giác lộc cảnh giác giương hai tai lên, chú ý nghe ngóng động tĩnh chung quanh, cái mũi hít hít giống như đang cẩn thận cảm nhận xem trong không khí có mùi gì khác thường.

Thành bại vào lúc này?

Thấy Song giác lộc tựa hồ đã nhận thấy cái gì đó bất thường, Dương Lăng bình tĩnh, con người chuyển động nghĩ đến một cái chủ ý, vỗ nhẹ nhẹ lên con giác phong thú bên cạnh.

Tiểu từ này hiểu ý, từ từ bay ra khỏi bụi cỏ, trải qua thời gian huấn luyện, Dương Lăng đã điều khiển linh hoạt giác phong thú thuần hoá giống như ngón tay vậy.

Nhìn con giác phong thú đang chậm chạp bay đi tìm thức ăn, Song giác lộc yên lòng, tiếp tục ăn chồi non trên mặt đất, hồn nhiên không phát giác ra nguy hiểm sắp ập đến. Mùa đông buông xuống, vì để ăn được một ít chồi non nó đã phải chạy đi tìm không ít nơi mới có.

Trong nháy mắt khi Song giác lộc cúi đầu không chú ý, Dương Lăng ra lệnh cho đoàn Tà nhân đồng thời động thủ. Trong phút chốc, một mảnh dày đặc quang đạn bắn tới, Song giác lộc cả người đầy những lỗ hồng, co quắp vài cái rồi nằm im trên mặt đất không nhúc nhích.

Hắc hắc, viên tinh hạch thứ năm mươi.

Dương Lăng dùng chủy thủ mổ đầu Song giác lộc ra, cầm lên một viên tinh hạch màu xanh biếc.

Ngưng kết máu của nó thành hai viên huyết châu to bằng ngón cái rồi tùy ý để mặc cho giác phong thú nhào đến trên người nó cắn xé.

Nghỉ ngơi một lát, Dương Lăng thu hồi tất cả giác phong thú cùng Tà nhân tiếp tục đi tìm tung tích con mồi tiếp theo trong sâm lâm.

-Ai đó cứu mạng với !

Sau khi vòng qua một cái hồ nước, Dương Lăng đột nhiên nghe thấy được một tiếng hét thảm. Chú ý nghe ngóng, trong gió truyền đến một trận chém giết, và mang theo mùi máu tươi.

Chẳng lẽ gặp phải đoàn đi săn ma thú?

Ở gần rừng rậm rất ít người, bình thường không có bóng người. Nghi hoặc, Dương Lăng theo mùi máu tươi đi đến, từ một thân cây nhanh chóng chuyển sang một thân cây khác, nhanh chóng chạy đến hiện trường. Sau khi thành công thuần hóa hơn hai ngàn con tà nhân, lực lượng và tốc độ của hắn tăng lên không ít.

Hừ, muốn chạy trốn, quả thực là muốn chết!

Một gã dã man nhân cao hơn hai mét vừa nói vừa từng bước đi đến bên một đám quần áo lam lũ loài người, cây búa trong tay hắt hàn quang sáng rực trông có vẻ còn lớn hơn so với bánh xe .

Dã man nhân người cao to, mạnh mẽ như trâu, đúng là chiến sĩ trời sanh, chính là cường hãn chiến sĩ, nghe nói dũng sĩ tinh anh của bọn họ có thể tay không một mình đánh chết một đầu trung cấp ma thú. Mấy ngày nay Dương Lăng được Tác Phi Á kể cho biết không ít chuyện chung quanh bộ lạc Tinh linh.

Cho dù chết trận, cũng tốt hơn trở thành thức ăn cho chúng Một gã võ sĩ nhân loại thân người đầy máu cầm chặt mộc côn trong tay đứng lên phí trước. Phía sau ngoại trừ vài tên võ sĩ người cũng đầy vết máu, còn hơn hai mươi người đang hoảng sợ tập trung thành một đoàn.

Có lão nhân tóc bạc, có trẻ con thậm chí còn có người mẹ đang ôm con.

Trên mặt đất còn có hơn mười cỗ thi thể loài người, có tay chân bị đứt, có người bị chém thành hai đoạn, còn có người bị chặt thành mảnh nhỏ, nội tạng phơi bày, đầy vết máu trông thật đáng sợ.

Xem ra ở đây vừa xảy ra một hồi giết người.

Tiến lên vài bước, đầu lĩnh của bọn Dã man nhân lấy lưỡi liếm liếm vết máu dính trên đầu búa rồi lên tiếng :

-Có thể thành vật tế cho chúng ta, lũ nhân loại ghê tởm các ngươi phải cảm thấy may mắn chứ.

Nhìn Dã man nhân đầu lưỡi dính máu, thấy hắn cầm một miếng thịt cũng nuốt vào, mọi người hoảng sợ đến run cả người. Có người nhắm chặt hai mắt cầu thần linh phù hộ, có người về mặt đồ dẫn tựa hồ mất đi ba hồn bảy phách, còn có người hét lên một tiếng rồi ngất đi.

Gọi mấy tên tộc nhân cùng giờ cao cái búa lên, thủ lĩnh Dã man nhân hung hăng nói :

-Bây giờ các ngươi có hai lựa chọn. Một là theo ta trở về làm vật tế của chúng ta, hoặc là sẽ phải chết tại đây.

Nhìn thấy hung ác dã man nhân, nghe bọn chúng uy hiếp, võ sĩ nhân loại đứng trên cùng cầm chặt mộc côn trong tay. Trầm tư một lát rồi nói nhỏ với tiểu tử phía sau :

-A Cổ Tô, đợi lát nữa ngươi dẫn mọi người chạy về phái nam. Nếu ta nhớ không lầm, hướng đó có một bộ lạc tinh linh rừng rậm.

Mặc dù loài người chúng ta không được tinh linh hoan nghênh, nhưng đều là thờ phụng nữa thần tự nhiên tinh linh sẽ không thấy chết mà không cứu.

-Không, Tập Tây, ta không đi, nếu đi thì tất cả cùng đi!

A Cổ Tô hai mắt đỏ bừng, nghiêng răng nhìn chằm chằm Dã man nhân.

Một tháng trước, vì kiếm tiền chữa bệnh cho mẫu thân, A Cổ Tô vừa trưởng thành đã đi theo dong binh Tập Tây tiến vào Đặc Lạp Tư rừng rậm săn bắn.

Không nghĩ tới vừa giết được vài con Song giác lộc, mang theo vài viên tinh hạch trở về thì gặp phải đoàn Dã man nhân này. Sau khi bị bắt thì trở thành vật tế của Dã man nhân. Cứ mỗi ngày lại có một người bị đưa vào một huyết động sâu không thấy đáy.

Nhìn dáng vẻ quật cường của A Cổ Tô, Tập Tây cũng không nói thêm cái gì. Từ đây đến được tinh linh bộ lạc phía nam ít nhất cũng hơn mười dặm, trong tình trạng kiệt sức ai có thể chạy thoát khỏi sự truy sát của Dã man nhân.

Hắc hắc, không thấy quan tài không đổ lệ, muốn chết .

Hừ lạnh một tiếng, thủ lĩnh Dã man nhân dẫn tộc nhân đánh tới. Mấy tên Dã man nhân cuồng bạo vừa đi tới vừa không ngừng rít lên.

Nắm chặt yếu ớt côn gỗ, Tập Tây nhìn phía tây một cái, sau đó xông lên. Một đường phía tây xuyên qua Đặc Lạp Tư rừng rậm là cổ hương Duy Sâm Trán. Ở đó có mẫu thân của hắn, có đứa con nhỏ đáng yêu chưa tròn năm tuổi và người vợ yêu quý của hắn.

Nhìn mặt mày hung ác của Dã man nhân, càng lúc cái búa có vẻ càng to ra, Tập Tây không mong gì, nếu có thể giết một tên Dã man nhân đã quá tốt rồi, song ngay khi hắn chuẩn bị liều chết thì phía sau truyền đến một tiếng "ông, ông" rung trời.

Theo sau là một đám giác phong thú dữ tợn đang bay tới.

Mẫu chốt thời khắc, Dương Lăng phái ra đại quân ma thú của mình, cái khác không nói, chỉ cần nhìn thấy mấy đứa trẻ con ở đây đã không thể khiến hắn khoanh tay đứng nhìn.

Không kịp ứng phó, Dã man nhân chỉ biết chịu trận. Có người hai mắt chảy máu, giống như con ruồi khắp nơi chạy loạn lên, có người kêu cha gọi mẹ, gào gào giữ chặt lấy đầu, còn có người trong nháy mắt hai chân chỉ còn lại xương mà ngã xuống.

Nếu giác phong thú là một thanh đao sắc, thì Dã man nhân tiếp theo chịu trăm loạt pháo công kích.

Một đoàn Tà nhân ngang trời xuất hiện, nhanh chóng tạo thành hình bán nguyệt, bắn ra từng đạo quang đạn màu xanh biếc.

Dưới chỉ huy của Dương Lăng, tà nhân tấn công không ngừng, hợp thành một mảnh thật lớn hỏa lực đan xen. Trong xạ trình của chúng, tất cả vật thể đều bị phá hủy, ngay cả một ít cự thạch cũng biến thành tro bụi trong nháy mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11 : Đột thứ

Đột nhiên lọt vào công kích mãnh liệt mà bên dã man nhân lại không hề có áo giáp bảo vệ nên tổn thất rất lớn, ngoại trừ mấy tên may mắn còn lại tất cả đều bị hỏa lực của Tà nhân bắn thành mảnh vụn.

Nhìn rừng cây trước mặt bị phá hủy còn có chút cự thạch bị bắn thành tro bụi tất cả mọi người vừa được cứu chỉ biết trợn mắt há mồm, nửa ngày sau đều chưa bình tĩnh lại. Không ai có thể ngờ được, cả đám dã man nhân cùng hung cực ác vừa mới còn trước mặt trong nháy mắt đã hóa thành khói hơi.

Đội ơn cứu mạng của đại nhân.

Hiểu rằng không phải là đang nằm mơ, Tập Tây kinh hãi quỳ gối xuống trước mặt Dương Lăng. Rất nhanh, theo hần, những người khác cũng đều quỳ xuống.

Mọi người, đứng lên đi, chỉ là chút việc nhỏ mà thôi, không cần đa lễ.

Sau khi lưu lại một bộ phận Giác phong thú cánh giới ở chung quanh, Dương Lăng đem ma thú đại quân thu vào vu tháp, tiếp theo nói :

-Hơn nữa, tại hạ tuổi còn trẻ, không thừa nhận nổi đại lễ của mọi người.

Tạ ân cứu mạng của đại nhân

Đại nhân tốt bụng như vậy, tương lai nhất định sẽ được báo đáp.

Dù Dương Lăng chối mãi nhưng mọi người vẫn khấn tạ không ngừng, khi xong xuôi chỉ còn duy nhất một nữ tử gầy yếu vẫn đang bị thương quỳ dưới đất, vừa khóc vừa cất tiếng cầu khẩn :

-Đại nhân, ngài cứu cứu gia gia của Ngã Ly Ti đi, nếu không người sẽ bị dã man nhân ném xuống vực sâu mất.

Cô gái vừa khóc vừa bái về phía Dương Lăng ba bái, đôi mắt đã sưng đỏ lên, mặt đầy nước mắt.

Cũng không rõ vì bị thương trước đó hay là vì bị đất đá cào khi quỳ lạy mà trên mặt nàng còn lưu một vết máu dài.

Đại nhân, ngài đi cứu gia gia của Ngã Ly Ti, ta nguyện ý làm nô tỳ cả đời thị hầu ngài, đại nhân.

Ngã Ly Ti vừa khóc vừa ngẩng đầu lên, đôi làn mi dài thấm đẫm nước mắt, từ đôi mắt to lộ ra vô tận bi thương, nhìn đôi vai gầy yếu cùng thân hình mảnh mai càng khiến động lòng người.

Khi cứu mọi người xong Dương Lăng vốn định bỏ đi luôn nhưng thấy vẻ đáng thương của nlt trong phút chốc không đành lòng rời bước.

Cùng lúc, mọi người vừa định quỳ xuống cầu khẩn cùng Ngã Ly Ti đáng thương nhưng nghĩ đến bộ lạc dã man nhân phòng thủ sâm nghiêm, dừng sĩ đồng đức lại không dám van nài Dương Lăng thêm.

Dù cho thực lực của Dương Lăng cường đại nhưng chỉ có một mình, mọi người sao đành lòng để ân nhân mạo hiểm táng mạng tiến vào nơi nguy hiểm?

- Đại nhân, chúng ta còn có hơn mười người thân nhân đáng thương vẫn ở trong tay bọn Dã Man Nhân, không biết ở cạnh đây đại nhân còn có hay không thuộc hạ hoặc đồng bạn.

Làm một gã dong binh nhiều năm, Tập Tây hiểu được Dương Lăng là một triệu hồi sư cường đại bên người hẳn dám chắc sẽ có rất mạnh mẽ thuộc hạ. Nếu Dương Lăng đồng ý giúp đỡ, vậy việc cứu người trong tay Dã Man Nhân cũng không phải hoàn toàn không có hy vọng.

- Thuộc hạ?

Dương Lăng cười khổ, chỉ có một thân một mình, ở gần đây nếu có thể coi là quân tiếp viện cũng chỉ có bộ lạc tinh linh. Nhưng tinh linh bộ lạc đang lo sợ Y Thước Á trả thù, muốn mời bọn họ phái quân hỗ trợ cũng không có nhiều hy vọng.

Sau một lúc nói chuyện, Dương Lăng cũng hiểu được đã có chuyện gì xảy ra. Thì ra, Dã Man Nhân bắt một lượng lớn nhân loại mạo hiểm tiến vào Đặc Lạp Tư rừng rậm, nuôi bọn họ một thời gian, rồi sau đó cứ cách vài ngày lại mang bắt một người làm tế phẩm bắt họ phải nhảy xuống một huyết động sâu không thấy đáy.

Mấy canh giờ trước, đám người Tật Tây liều chết trốn ngục, nhưng Dã Man Nhân nhanh chóng phản ứng, hầu hết mọi người không chạy ra ngoài được, trong đó có cả ông nội của Ngã Ly Ti.

Cái gì, lấy người sống làm thức ăn?

Dương Lăng lắc đầu, nhớ tới trên trái đất có một ít bộ lạc ở Châu phi bắt người làm thức ăn, sau một lát chần chờ rồi cắn răng nói :

-Đã như vậy, không thể làm gì khác hơn là phải đi một chuyến vậy.

Mặc dù Dã Man Nhân võ lực mạnh mẽ, người đông thể mạnh, nhưng Dương Lăng rất tin tưởng vào ma thú đại quân của mình, cho dù không có cách cứu thoát mọi người nhưng cũng có thể an toàn thoát ra. Đi tới Dã Man Nhân bộ lạc, vừa có thể giải cứu những người bị bắt, vừa có thể tăng cường hiểu biết các bộ lạc sinh sống quanh đây, một công đôi việc.

Thấy Dương Lăng đáp ứng, mọi người không khỏi lần nữa dập đầu cảm tạ. Không ít thân nhân của bọn họ vẫn còn bị giam cầm, nhớ tới gương mặt đau khổ của bọn họ đều không khỏi đau khổ mà khóc.

Việc này cũng không nên chậm trễ, từ chối ý định đi theo của tất cả mọi người Dương Lăng mang theo Tật Tây đi tới bộ lạc Dã Man Nhân. Trước khi đi hất trả ra một con Giác phong thú để dẫn đường cho mọi người đến bộ lạc Tinh linh tạ nạn.

Mặc dù không chào đón nhân loại, nhưng dựa vào mặt mũi của hắn, Tinh linh trưởng lão cũng sẽ giúp đỡ.

-Đại nhân, đợi ta với, ta cùng đi với hai người.

Đi được một đoạn, tiểu cô nương Ngã Ly Ti cố gắng theo sát phía sau. Thấy không thể khuyên được nàng, Dương Lăng và Tật Tây không thể làm gì khác hơn là cho nàng đi theo.

Xung quanh nơi ở của bộ lạc Dã Man Nhân khắp nơi đều là các cây đại thụ cao vút, ba người thỉnh thoảng gặp được đội dã man nhân đi tuần tra hoặc là ẩn ở một chỗ nhưng cũng may mắn là có Giác phong thú dẫn đường nên một đường đi hữu kinh bất hiểm.

Oa. Oa. Oa..

Đột nhiên, Ngã Ly Ti đập phải một con Hi bá ung đang ngủ say làm nó bừng tỉnh kêu lên một tiếng to. Mắt thấy con súc sinh đáng chết vừa kêu vừa bay đi ra ngoài, để tránh không cho Dã Man Nhân chú ý, Dương Lăng hừ lạnh một tiếng, chỉ huy Giác phong thú lao lên, trong nháy mắt khiến nó phải câm miệng.

Nhìn thấy động tác nhanh gọn của Giác phong thú chỉ trong nháy mắt đã đem con Hi bá ung còn đang bay ăn hết vào trong bụng, Ngã Ly Ti kinh hãi thất sắc. May là Dương Lăng ở bên cạnh một tay đỡ nàng, một tay che cái miệng anh đào nhỏ nhắn.

-Cẩn thận, không được phát ra tiếng, cẩn thận không kinh động đến bọn Dã Man Nhân.

Ôm lấy chiếc eo nhỏ của Ngã Ly Ti, áp sát vào làn da mềm mại co giãn của nàng, Dương Lăng vô tình ngửi thấy một mùi thơm thoang thoang của xử nữ. Vô ý thức cúi đầu nhìn xuống, dù ngực của cô bé không lớn, nhưng hai núm cao cao, không khỏi rung động trong lòng.

Cùng lúc đó, bị Dương Lăng ôm chặt trong ngực, ngửi thấy mùi nam nhân xa lạ, Ngã Ly Ti càng hoảng loạn, máck cổ đến đỏ bừng cả mặt. Nhưng thấy một đội Dã Man Nhân đi tuần ở gần đó đi tới, không thể làm gì hơn là im lặng tựa vào người của Dương Lăng.

Đội đội tiểu binh Dã Man Nhân đi xa, ba người tiếp tục lên đường, tránh thoát khỏi sự tuần tra của Dã Man Nhân thuận lợi tiến tới bộ lạc của bọn họ bên trong thâm lâm.

Dã Man Nhân bộ lạc dựa vào núi, bao quanh là hồ nước, ra vào chỉ có duy nhất một con đường nhỏ rộng khoảng ba thước, dễ thủ khó công. Cho dù là Dương Lăng cũng không thể chắc chắn có thể đi vào mà không để bất cứ ai biết, hơn nữa còn có Tật Tây bị thương không nhẹ cùng với Ngã Ly Ti yếu ớt.

Đại nhân, làm thế nào bây giờ ?

Được Dương Lăng đưa vượt qua nhiều tổ tuần tra của Dã Man Nhân tên dong binh Tật Tây càng ngày càng khâm phục hắn, về phần Ngã Ly Ti, nếu Dương Lăng nói đi về phía đông nàng tuyệt đối sẽ không đi về phía tây, bây giờ Dương Lăng là hy vọng duy nhất để cứu ông nội nàng ra.

Phát ra vài con Giác phong thú cơ trí, Dương Lăng rất nhanh thu được những thông tin tình báo cần biết, nhưng kết quả càng làm người khác ù rũ.

Hai bên đầu con đường nhỏ đều có rất nhiều dũng sĩ Dã Man Nhân canh phòng cẩn mật, trên mặt nước cũng có không ít người qua lại tuần tra, khó có thể từ dưới đáy hồ nước đi vào. Trong thời gian ngắn, ngoại trừ xông vào, hẳn cũng không nghĩ ra còn có biện pháp nào khác.

Đại nhân, làm thế nào bây giờ ?

Rất nhanh mặt trời sẽ xuống núi, nếu không ra tay, Dã Man Nhân sẽ bắt đầu bái tế hôm nay vừa vận đến lượt ông nội trở thành vật tế nên Ngã Ly Ti rất nóng lòng.

Mất thấy phía đối diện, bộ lạc Dã Man Nhân bốc lên một cỗ khói đen dày đặc theo đó truyền đến một trận tiếng sói tru, Táp Tây cũng gấp đến mức mặt đầy mồ hôi. Khói đen đúng là con ác mộng của tù binh vì khi khói đen bốc lên cũng có nghĩa là lại sắp có một người bị Dã Man Nhân đưa vào trong huyết động sâu không lường được bên cạnh tế đàn.

Đại nhân, làm sao bây giờ, đại nhân !

Ngã Ly Ti hai mắt đều sưng đỏ, gấp đến độ sắp nổi điên lên, nếu không có Táp Tây giữ chặt lấy, sợ rằng nàng đã không để ý gì hết mà lao ra

Mang quân tấn công?

Nhìn hai đầu đường được Dã Man Nhân cẩn thận đề phòng, Dương Lăng trong lòng đột nhiên nghĩ đến một kế hoạch bèn nói :

- Táp Tây nguoi giả vờ lao ra tấn công, nhớ là không thể tiến vào quá sâu, Ngã Ly Ti nguoi đi cắt lấy dây leo quanh đây càng nhiều càng tốt, chút dùng để trói Dã Man Nhân.

Mặc dù không hiểu được ý tứ của Dương Lăng, nhưng Táp Tây không chút do dự lao ra ngoài, Ngã Ly Ti cũng nhanh chóng hành động. Cùng lúc đó Dương Lăng vẫn ngồi im trên ngọn cây không nhúc nhích.

Lũ ma quỷ, các nguoi chết hết đi giờ lên cái búa lớn nhất được của tên Dã Man Nhân bị giết, Táp Tây lao về phía một gã Dã Man Nhân.

Ha ha, thức ăn của chúng ta trở lại.

Muốn chết, đúng là tên không biết lượng sức mình.

Sau khi nhận rõ ràng thấy Táp Tây một mình quay lại, đội quân bảo vệ Dã Man Nhân cười to, không chú ý. Song, ngay khi bọn chúng tưởng rằng Táp Tây sẽ bị tên tộc nhân ở trên cùng một búa chém thành hai mảnh, thì đột nhiên tên tộc nhân phía trên kêu thảm lên một tiếng rồi liên tục ngã xuống.

Mẹ nó chứ, muốn chết!

Sau con kinh hãi, Dã Man Nhân lao hết lên, hận không lập tức đem Táp Tây chém thành mảnh nhỏ. Không ngờ tới là vừa lên đã thấy một con Giác phong thú nhanh như tia chớp bay lại rồi chọt cảm thấy ngực tê rần, cả người không có chút sức lực, giương mắt lên nhìn Táp Tây đã bay ra ngoài, sau đó bị Ngã Ly Ti nhanh chóng trói lại.

Trong lúc nguy cấp, Dương Lăng nhờ tới một trăm con Giác phong thú đã tiến lên nhị giai. Mỗi ngày chúng có thể phóng ra ba chiếc vòi độc, tuy độc tính không khiến người ta phải chết, nhưng cũng có thể làm cho địch nhân chết lặng, không có cách nào hành động và chiến đấu.

Dã Man Nhân mặc dù thực lực cường hãn, nhưng không có áo giáp, căn bản không thể ngăn cản châm độc của Giác phong thú. Dương Lăng tin tưởng chỉ cần bắt sống được một nhóm dũng sĩ Dã Man Nhân, sẽ có thể cùng thủ lĩnh của bọn họ trao đổi tù binh, thậm chí có thể kiếm lợi được .

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12 : Ai là kẻ dã man nhất

Mất thấy tộc nhân cả đám nằm xuống bên cạnh Táp Tây đang tả xung hữu đột những dã man nhân ở cạnh đó vừa sợ vừa giận, tất cả đều đánh tới. Không ai chú ý tới ở trên ngọn cây và trong bụi cỏ không biết khi nào có thêm một con Giác phong thú to như nắm tay.

"Sát "Táp Tây kêu lên và giả vờ lao về tên Dã Man Nhân ở gần nhất đánh tới, không khỏi hưng phấn trong lòng. Hẳn không thể nào nghĩ tới, Dương

Lăng lại có thể nghĩ ra một diệu kế như vậy, nếu vừa này Tập Tây kính phục hấn bởi thực lực cường đại, thì bây giờ còn lại là tâm phục khẩu phục vì mưu kế hơn người.

-Không được nhúc nhích, nếu không ta sẽ không khách khí.

Ngã Ly Ti cắn răng đem tất cả Dã Man Nhân đang vô lực nằm trên mặt đất trối lại. Nhìn cánh tay dã man nhân so với eo của mình còn lớn hơn, nàng vừa kích động vừa khấn trương, e sợ mấy tên này phản ứng.

Theo sự bạo loạn ở phía này làn khói đen phía đối diện cũng từ từ nhạt đi, hiển nhiên cuộc hiến tế của Dã Man Nhân đã bị cắt ngang. Bây giờ bất trối thêm được một tên, khả năng ông nội của mình được cứu càng tăng lên khiến Ngã Ly Ti càng ngày càng hưng phấn, thỉnh thoảng cảm kích nhìn lên phía Dương Lăng vẫn đang nấp ở trên ngọn cây.

Trong mắt Ngã Ly Ti, Dương Lăng là một người thần bí. Nàng chưa từng thấy có triệu hồi sư nào có nhiều ma thú như vậy, cũng chưa thấy triệu hồi sư nào lại đi khế ước với ma thú cấp thấp như Giác phong thú và Tà nhân. Nhưng không thể nghĩ ngờ, Dương Lăng có thực lực rất kinh người, cực kỳ kinh người.

Ngoài thực lực kinh người, Ngã Ly Ti cũng chưa thấy qua người đàn ông nào có tóc đen, mắt đen. Ánh mắt của hấn có khi nóng cháy, có khi thâm thúy giống vực sâu. Nhưng bất luận thế nào, Ngã Ly Ti cũng không thể quên được cảm giác khi hấn ôm chặt nàng, vừa có cảm giác run vừa khác thường.

Dưới cơn tức giận, Dã Man Nhân nóng giận lao tới, nhưng bởi vì đường ra quá nhỏ. Mỗi lần chỉ có thể lên được hai gã nên bọn họ không thể phát huy lợi thế về số lượng, gặp đến độ những tên ở phía sau luôn miệng gào to.

Một tên Dã Man Nhân lao lên, Giác phong thú giấu ở gần đó lại bắn ra một cái vòi độc gần như trong suốt, khiến cho bọn chúng trong nháy mắt mất đi trí giác rồi chịu một bữa do Tập Tây hung hăng chém xuống.

Mất thấy Tập Tây vô cùng dũng mãnh, Dã Man Nhân vừa giận vừa sợ, nhưng trong khoảng thời gian ngắn không nghĩ ngờ rằng còn có nguyên nhân nào khác.

Cứ như vậy, theo số lượng Dã Man Nhân lao lên thì cũng càng ngày càng nhiều Dã Man Nhân bị bắt, cả Tập Tây và Ngã Ly Ti tay đều mỏi nhừ. Dần dần, Dã Man Nhân tổn thất càng ngày càng nhiều.

Cả một lũ ngũ, đều cho ta lui lại

Ngay khi những chiếc vòi độc của Giác phong thú đều sắp bắn hết, tộc trưởng Dã Man Nhân mang theo một nhóm thân vệ tinh anh chạy tới quát :

Hừ, bằng hữu nếu đã tới bộ lạc Dã Man Nhân của chúng ta, sao không công khai đi vào.

Cảm giác được một cỗ sát khí lạnh lẽo đánh vào người mình, Dương Lăng hiểu được mình chỉ lừa gạt được dã man nhân bình thường nhưng không thể lừa được lão hồ ly Dã Man Nhân tộc trưởng này.

Dương Lăng vừa lộ diện, một gã đứng phía sau tộc trưởng Dã Man Nhân chấn động cả người, hoảng sợ nói :

-Tộc trưởng, chính là hấn, chính là ma thú của hấn phá hủy tất cả .

Máy mắn chạy trốn được, tên này hoảng sợ thông báo tất cả cho tộc trưởng. Đối với hấn mà nói, có thể triệu hồi đại lượng ma thú về trợ chiến, Dương Lăng là một kẻ còn kinh khủng hơn cả ác ma.

Tiến hóa tới nhị cấp Giác phong thú, hừ nguyên lai như vậy.

Với ánh mắt lợi hại tộc trưởng Dã Man Nhân nhanh chóng phát hiện ra tung tích của Giác phong thú, hiểu được tại sao Tập Tây lại thần dũng như vậy, nhìn chăm chăm vào Dương Lăng, lạnh lùng nói :

-Người tới cùng là ai, tới nơi này có mục đích gì ?

-Tại hạ Dương Lăng, hôm nay tới đây mục đích rất đơn giản.

Dương Lăng lạnh lùng cười, chậm rãi nói :

Giao ra tất cả tù binh, sau đó bồi thường tổn thất cho chúng ta, chỉ từng đó mà thôi.

Tộc trưởng Dã Man Nhân còn không nói gì, một tên dã man nhân bên cạnh hấn đã rống lên :

-Thúi lắm, nếu đã tới nơi này, thì đừng nghĩ còn sống trở về! giao ra tất cả tù binh, người cứ mơ đi, hừ.

Nhìn thấy cả đám dã man nhân chỉ dám nói mà không có ra tay nên cả Tập Tây và Ngã Ly Ti đều ngậm thở dài một hơi. Cây có bóng như người có danh, xem ra sau một trận đánh đại thắng, Dương Lăng đã để lại trong lòng Dã Man Nhân cái bóng không nhỏ. Nếu không, thay đổi là người khác thì sợ rằng tộc trưởng Dã Man Nhân sớm đã đem theo đại quân tiến lên đồ sát rồi.

Tập Tây và Ngã Ly Ti thờ phào nhưng theo cảm giác ẩn ký hình tháp tại mi tâm đột nhiên nhảy lên, Dương Lăng càng thêm cảnh giác, hấn lập tức phái ra một đội Giác phong thú đi dò xét, rất nhanh phát hiện dưới nước có đại quân Dã Man Nhân đang lên lút tiến tới, ra là đối phương đang dùng kế nghi binh.

Ám độ trần thương?

Dương Lăng lạnh lùng cười, con người đảo một vòng, nghĩ ra một cái chủ ý. Nếu Dã Man Nhân muốn dùng kế, hấn cũng không ngại cho bọn hấn một điều kinh hãi.

Dương đại nhân, gặp mặt lần đầu tiên, đây coi như là đưa cho người quà gặp mặt, xin mời nhận cho!

Nghe thủ hạ phía sau hồi báo nên biết rằng những tên phụ trách đánh lên sẽ nhanh chóng đến được vị trí nên tên tộc trưởng Dã Man Nhân không còn lo lắng, hướng thân về ở bên cạnh đánh ánh mắt, tên này nhanh chóng ném một cái bao tải ra.

Tập Tây tò mò tiến lên, -Sát một tiếng xé mở bao tải. Sắc mặt hấn bắt ngờ nhanh chóng tái nhợt, chỉ vào Dã Man Nhân nói không lên lời. Ngã Ly Ti nghi hoặc đi lên nhìn, thất thanh kêu một tiếng, cả người run rẩy. Hóa ra, trong bao có ba cái đầu người đầy máu me, hai mắt mở trừng trừng, tất cả đều đã chết không nhắm mắt.

Tốt, tốt, tốt lễ vật này đúng là rất tốt!

Dương Lăng cười giãn dữ :

-Đã vậy lần đầu gặp mặt ta cũng đưa cho tộc trưởng một chút lễ vật!

Lấy răng trả răng, lấy máu trả bằng máu.

Người thấy mùi máu tươi, đông đảo Giác phong thú đã sớm bạo động, nếu không phải Dương Lăng cực lực áp chế, chúng đã sớm nhào tới đám tù binh Dã Man Nhân mà cắn xé.

Vì trả thù cùng chán nể Dã Man Nhân, Dương Lăng không ngại để cho Dã Man Nhân thấy được sự lợi hại của Giác phong thú.

Dưới ánh mắt nghi hoặc của Dã Man Nhân, Dương Lăng nhẹ nhàng vỗ vỗ tay, trong nháy mắt, từ ngọn cây, bụi cỏ trong chui ra một đàn Giác phong thú dày đặc bay lượn khắp không trung -Hô một tiếng hướng Dã Man Nhân tù binh lao xuống.

-Không, cứu mạng

-Tộc trưởng, cứu mạng

Lũ tù binh cực lực giãy dụa, nhưng Giác phong thú một ngụm cắn xé một miếng thịt lớn. Trong chớp mắt, có người đau đến lăn dài trên đất có người nội tạng chảy ra. Có người thậm chí bị Giác phong thú nháy mắt cắn nuốt, ngoại trừ một chút vết máu ra thì ngay cả lông đều không lưu lại.

Nhìn như tình cảnh như địa ngục, nghe tộc nhân kêu thảm thiết khản cả giọng, dù bản tính tàn nhẫn Dã Man Nhân cũng không khỏi da đầu tê dại, cả người run lên, kể cả tộc trưởng Dã Man Nhân cũng không ngoại lệ. Lễ vật này của Dương Lăng thật kinh người quá mức, bọn họ không thể nghĩ tới trên đại lục này còn có người càn dã hơn mình.

-Hừ, xem ai sẽ chết thảm hơn .

Cắn chặt răng, tộc trưởng Dã Man Nhân vung tay lên, nhất thời một đoàn dũng sĩ Dã Man Nhân từ dưới nước lao lên, giơ những chiếc búa lớn sắc bén hướng về phía Dương Lăng đánh tới.

Không kịp ứng phó, Tập Tây vẻ mặt hoảng sợ, cắn chặt răng, cầm lấy búa lớn kiên quyết xông lên:

Đại nhân, đi, người mang Ngã Ly Ti đi trước, nhanh lên!

-Đại nhân, làm sao bây giờ ?

Ngã Ly Ti thất thần, bắt lực nhìn lao tới lượng lớn Dã Man Nhân, hồn nhiên không phát hiện phía sau không biết sao xuất hiện một đoàn Tà nhân với sát khí đáng sợ

-Không có việc gì, yên tâm đi!

Dương Lăng ôm lấy Ngã Ly Ti, lạnh lùng nói :

-Bình đến thì tướng ngăn, nước lên thì đất chặn.

Nếu Dã Man Nhân đều muốn đi đầu thai sớm, vậy ta không thể làm gì khác hơn là giúp bọn họ ra đi!

Cùng lúc đó, nhìn đám Dã Man Nhân đang điên cuồng kêu gào, Tập Tây trong lòng suy tư lẫn lộn.

Không nghĩ tới mới được Dương Lăng cứu ra không lâu, lại nhanh chóng gặp phải tử thần, nguyện vọng về nhà bây giờ lại trở lên xa xôi mơ hồ. Nhưng nếu cho hắn một cơ hội nữa, hắn vẫn không do dự mà lao lên.

-Sát!

Tập Tây giờ cao cái búa trong tay, song không đợi hắn bỏ xuống thì một chuyện xảy ra ngoài ý muốn! Theo tiếng kêu thảm thiết, từng tên Dã Man Nhân đang lao tới liền bị quang đạn dày đặc bắn thành mảnh nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Hiệp nghị dã man.

Nhìn trong nháy mắt phần đông tinh anh dừng sĩ hồn phi phách tán, Dã man nhân trợn mắt há mồm, trước đây nghe tên may mắn sống sót chạy trốn về thông báo bọn họ còn không quá tin tưởng, nhưng bây giờ việc xảy ra ngay trước mắt, tất cả đều cảm nhận được uy lực kinh khủng của hàng vạn phát đạn cùng oanh tạc.

Rung động, thực sự quá rung động.

Dã man nhân từ trên xuống dưới, tất cả đều như hóa thành đá, cả nửa ngày đều không hoàn hồn lại. Đối với chiến sĩ của núi rừng bọn họ, Tà nhân chỉ là một loại ma thú yếu ớt đến mức không thể có ma thú thấp kém hơn, bản tính phân tán, cử động chậm chạp.

Đừng nói một con mà cả năm ba con đều tiến lên, cũng không phải đối thủ của bọn họ, thật không nghĩ ra sau khi bị Dương Lăng gọi đến, lũ ma thú cấp thấp này lại có uy lực đáng sợ đến như vậy.

Dương đại nhân, nếu thực lực chỉ có như vậy, còn không có cách phá hủy cả bộ lạc chúng ta!

Tộc trưởng Dã man nhân khó khăn nuốt nước miếng :

-Nhị cấp Giác phong thú mỗi ngày chỉ có thể phóng ra ba cái châm độc, Tà nhân thì ma lực có hạn, không thể công kích trong thời gian dài. Chỉ cần chúng ta giữ vững tòa thành, vậy người căn bản là không thể tấn công vào!

Mặc dù tổn thất thảm trọng, nhưng tộc trưởng Dã man nhân vẫn không muốn khuất phục. Dã man nhân là chiến sĩ trời sinh, từ trước tới nay, chỉ có Dã man nhân chết trận, chứ không bao giờ có Dã man nhân quỳ xuống đất cầu xin tha mạng.

Đúng vậy, ta không thể công phá cả bộ lạc các người!

Dương Lăng thân nhiên thừa nhận, thật ra ngoài ý muốn của mọi người :

-Nhưng chỉ cần ta chỉ huy ma thú đại quân giữ chặt con đường ra khỏi tòa thành, các người không cách nào săn bắn, ta thử xem bộ lạc các người có thể trốn tránh đến bao giờ.

Nghe Dương Lăng một câu nói đánh trúng chỗ yếu, tộc trưởng Dã man nhân thầm kêu không ổn. Sau một lúc trầm tư, ưng ưng nói :

-Dương đại nhân, ngài đừng quên đây là Đặc Lạp Tư sâm lâm, chúng ta chỉ là một phân chi nhỏ nhỏ của bộ lạc Dã man nhân, tùy thời có thể được các bộ lạc Dã man nhân khác giúp đỡ.

-Hắc hắc, thật là biết nói đùa, cho dù có bộ lạc Dã man nhân khác tương trợ, bọn họ lúc nào có thể chạy tới đây hỗ trợ, hay chạy đến để nhặt xác cho các người sao ?

Dương Lăng lạnh lùng cười, dừng lại một lát, nhìn về mặt ngưng trọng của tộc trưởng Dã man nhân nói tiếp :

-Là một thượng cổ triệu hồi sư, ta chỉ là một nhân vật nhỏ nhỏ trong gia tộc, người xem, ta chỉ có cấp thấp ma thú là Tà nhân và Giác phong thú. Nhưng trưởng bối của ta thì khác, cao cấp ma thú của bọn họ đừng nói lực công kích, chỉ riêng số lượng khổng lồ cũng có thể san bằng bộ lạc các người. Ta chỉ cần kiến tạo một cái truyền tống ma pháp trận, trong chốc lát là có thể đưa bọn họ đến đây tương trợ!

Chính như Dã man nhân tộc trưởng nói, sau khi liên tục công kích, ma lực của Tà nhân đã xuống mức thấp nhất. Bây giờ đừng nói là tấn công bộ lạc Dã

man nhân, mà nếu như tất cả Dã man nhân đều xông lên, thì sợ rằng có thể thoát ra hay không đã là một vấn đề lớn. Tại thời khắc quyết định, Dương Lăng dứt khoát mạo hiểm đe dọa bọn Dã man nhân.

Thượng cô triệu hồi sư? Tộc trưởng Dã man nhân chợt hiểu ra, rốt cục tại sao Dương Lăng có thể triệu hồi nhiều ma thú tác chiến đến như vậy.

Nhìn Dương Lăng đang cười lạnh, tộc trưởng Dã man nhân đầu tưởng chừng muốn to ra, hấn không nghĩ ra mình sao lại trêu chọc vào một kẻ kinh khủng độc ác như vậy.

Dã man nhân mặc dù táo bạo, nhưng dù sao cũng sinh sống hàng ngàn năm, vài ngàn năm ở Đặc Lạp Tư sâm lâm, đối với thượng cô triệu hồi sư kinh khủng như thế nào thì so với bất cứ ai khác đều hiểu rõ ràng hơn.

Theo tộc phổ ghi lại, thật lâu trước đây, trên đại lục có một đế quốc Dã man nhân cực mạnh, lãnh thổ cực kỳ rộng lớn.

Nhưng đến đời quốc vương thứ hai mươi tám không biết vì sao đi lại chọc vào một gia tộc thần bí cường đại triệu hồi sư, bị bọn chúng triệu hồi một lượng ma thú khổng lồ, vây công để đồ chỉ trong vòng một đêm đem tất cả hoàng thất giết hết. Kết quả là đế quốc Dã man nhân bị phá hủy, thế lực của Dã man nhân suy yếu dần, dần dần phải thoái ẩn vào trong núi rừng.

Ngay cả một đế quốc Dã man nhân cường đại cũng không phải là đối thủ thì làm sao tộc trưởng Dã man nhân dám coi thường vọng động, vừa nghĩ tới sau lưng Dương Lăng là cả một gia tộc hùng mạnh là tay chân đã lạnh như băng.

Cân nhắc được mất, vì duy trì sự phát triển của bộ lạc, không thể làm gì khác hơn là bỏ qua ý nghĩ toàn quân tấn công hoặc là cố thủ, hấn nói :

-Dương đại nhân, không biết ngài đến bộ lạc của chúng ta có việc gì ?

Rất là đơn giản, ta sớm đã nói ra, chỉ cần các người thả hết tất cả tù binh cùng với bồi thường tổn thất cho ta, ta sẽ lui binh ngay!

-Hào! tộc trưởng Dã man nhân dứt khoát gật đầu, lớn tiếng phân phó thị vệ bên cạnh :

-Lập tức thả tất cả tù binh ra, nhanh!

Sau khi nghe lệnh, vài tên Dã man nhân rất nhanh rời đi, không lâu sau mang đến một đoàn tù binh, có lớn có nhỏ, trong đó có cả ông nội Ngã Ly Ti mà nàng nhớ mong

-Ông nội, rốt cuộc Ngã Ly Ti cũng nhìn thấy người, ông nội!

Nhìn thấy thân ảnh quen thuộc, Ngã Ly Ti không để ý tất cả lao lên, cả hai ông cháu từ chỗ chết trở về ôm lấy nhau mà khóc. Cùng lúc đó các tên tù binh còn lại cũng vừa khóc vừa đập đầu lạy tạ ơn cứu mạng của Dương Lăng.

Rất tốt, tộc trưởng, sớm như thế này, chúng ta cần gì phải động thủ chứ ?

Nhìn tên tộc trưởng Dã man nhân, Dương Lăng như nhìn thấy một món chiến lợi phẩm thật lớn, tươi cười nói tiếp :

-Bây giờ, chúng ta tính toán bồi thường như thế nào. Tù binh loài người bị thương sẽ bồi thường mười tử tinh tề, bị chết thì hai mươi, như thế có được không.

-Tốt, tính toán bộ hai mươi tử tinh tề đi!

Dã man nhân rất sáng khoái đáp ứng, bây giờ hấn chỉ mong ôn thần Dương Lăng sớm đi khỏi, đừng nói hai mươi tử tinh tề, hay là năm mươi tử tinh tề cũng không tiếc.

Thống kê tốt loài người bị bắt cùng với tinh tề bồi thường, Dương Lăng cười cười mà nói :

-Tộc trưởng, tù binh được bồi thường tốt lắm, tổng cộng là hai ngàn năm trăm tử tinh tề, bây giờ tính đến bồi thường cho tại hạ. Một con ma thú là năm trăm tử tinh tề, hai vạn năm ngàn tử tinh tề là tiền công, năm vạn tử tinh tề tiền tổn thất tinh thần, tất cả là tám vạn tử tinh tề.

Tám vạn tử tinh tề ?

Đừng nói là Dã man nhân, ngay cả bọn Tật Tây cũng trợn mắt há mồm, còn đám tù binh đang khóc lóc thì càng là hoài nghi có phải mình đang nằm mơ hay không! Vừa nãy còn đang tuyệt vọng bị giam trong đại lao của Dã man nhân, chỉ mong có thể chạy trốn, bây giờ mỗi người còn một số tiền bồi thường khá lớn.

-Người...

Tộc trưởng Dã man nhân lửa giận công tâm, thiếu chút nữa không nói ra lời. Hấn chỉ nghĩ Dương Lăng muốn một chút tiền bồi thường mà thôi, nhưng không nghĩ tới hấn lại miệng rộng như sư tử, lấy danh nghĩa tổn thất tinh thần đòi đến tám vạn tử tinh tề.

Chẳng lẽ hấn chỉ muốn lấy cớ để tiếp tục tấn công bộ lạc?

Hít vào thật sâu vài hơi, tộc trưởng Dã man nhân biến đổi sắc mặt, cố gắng che dấu vẻ bất an khi nghĩ tới một điều đáng sợ. Sau một lát chần chờ rất khó khăn nói :

- Dương đại nhân, thật không dám dấu ngài, chúng ta rất ít cùng bên ngoài kết giao, cả bộ lạc nhiều nhất chỉ có hai ngàn từ tinh tề .

- Ai, cái này phiền toái à nghe!

Dương Lăng ra về khó khăn, sờ sờ cái mũi rồi nói :

- Vậy các ngươi có đặc sản gì không, ví dụ như ma thú tinh hạch, ám hỏa tinh gì đó, mặc dù không quá tốt nhưng vẫn còn có giá trị.

Nghe Dương Lăng nói như vậy, tộc trưởng Dã man nhân thở dài một hơi, hiểu được hắn chỉ cần tiền mà thôi, nhưng lại đột nhiên cau mày. Là chiến sĩ dũng mãnh, bọn họ trong nhiều năm qua cũng thu được không ít ma thú tinh hạch, nhưng sợ giao ra toàn bộ cũng không thỏa mãn được Dương Lăng.

Tộc trưởng, trong một thời gian ngắn không có đủ tinh tề hoặc tinh hạch cũng có thể giải thích.

Thấy tộc trưởng nhíu mày, Dương Lăng biết ngay tại sao, cười cười lên tiếng nói tiếp :

- Các ngươi có đại lượng chiến sĩ, có thể tận dụng thời gian đi săn thú lấy tinh hạch hoặc là đào ám hỏa tinh, tại hạ có thể kéo dài một thời gian.

Đào đào con người, Dương Lăng đưa ra một cái ý tưởng. Ngõa Luân Á sơn cốc có không ít ám hỏa tinh, với thân thể cường tráng của Dã man nhân, đúng là lựa chọn tốt đối với trắng đỉnh hoặc là lao động chân tay, Dã man nhân tiếng ác lan xa, diện mục hung ác, ngày nào đó mang làm pháo hôi đúng là một lựa chọn quá tốt.

Dưới sự uy hiếp và dụ dỗ của Dương Lăng, hắn và tộc trưởng Dã man nhân ký một hiệp nghị có vẻ khá công bằng. Dã man nhân mỗi tháng cung cấp cho Dương Lăng một trăm viên ma thú tinh hạch, hai xe ám hỏa tinh thời gian trong vòng hai năm.

Mà Dương Lăng hào phóng giao trả số Dã man nhân bị bắt lại, còn hứa cung cấp cho Dã man nhân bộ lạc một bộ phận đồ dùng cần thiết cho cuộc sống.

Cáo từ tộc trưởng Dã man nhân về mặt đang nhìn nhỏ rất khó coi, Dương Lăng mang theo mọi người theo hướng nam đi tới Tinh linh bộ lạc. Trên đường, mọi người qua con đại nạn vui mừng khôn xiết, luôn miệng cảm tạ Dương Lăng đã cứu giúp.

Dương Lăng hài lòng trở về, nhưng cách đó hơn ngàn dặm tại Duy Sâm Trấn, lại nổi lên một hồi phong ba thật lớn trong tòa thành hùng vĩ.

- Y Lợi Tư, cái tay của ngươi nhẹ một chút a !

Bị Giác phong thú cắn nát móng, Y Thước Á vẫn phải nằm trên giường đau đến cắn răng, nhất cước đá văng lão già mục sư xuống đất :

- Cút thay một thị nữ vào bôi thuốc cho ta !

Sau trận đánh ở Tinh linh bộ lạc, Y Thước Á vẫn không thể nằm ngồi được, móng sưng đỏ lên, tính tính cũng theo đó mà cáu giận.

- Cổ Đức, lập tức triệu tập tất cả võ sĩ, ta muốn huyết tẩy Tinh linh bộ lạc, mang đầu tên triệu hồi sư đó về đây.

- Thiếu gia, điều này...

Cổ Đức về mặt khá khó khăn cẩn thận nói :

Nửa tháng trước, lão gia đã mang theo phần lớn tinh anh dũng sĩ ra biển, bây giờ không phải thời cơ tốt nhất để trả thù.

Ta mặc kệ, ta muốn giết cái tên triệu hồi sư ghê tởm kia, ta muốn đem tất cả bọn đàn bà tinh linh mang đi bán làm điểm.

Y Thước Á vừa quát vừa đánh vào mặt giường. Từ trước đến nay, chưa bao giờ hắn bị như vậy, toàn bộ võ sĩ đi theo hầu như không còn, thiếu chút nữa cái mạng của mình cũng không giữ được.

Nhìn Y Thước Á tức giận, quân sư Cổ Đức chần chờ nói :

- Thiếu gia, sau một hồi cố gắng, thuộc hạ đã bí mật liên lạc với tên phụ trách sát thủ công hội tại đây.

Sau một phen bàn kế, người áo đen Cổ Đức nhẹ nhàng quay ra, mà Y Thước Á đã hét giận ha ha cười to. Bàn tay thò vào bên trong quần áo của thị nữ, nắn bóp bộ ngực to mềm, co dãn của nàng

Chương 14 : Có hện với nữ thích khách

Trên đường đi tới Tinh linh bộ lạc, thông qua nói chuyện với nhau, Dương Lăng hiểu được khổ nạn của mọi người. Hầu hết là trong khi mạo hiểm tiến vào Đặc Lạp Tư sâm lâm săn thú thì bị rơi vào vòng vây của Dã man nhân mà bị bắt, còn một bộ phận nhỏ là bị Dã man nhân ở bên ngoài sâm lâm bắt được, trong đó có cả Ngã Ly Ti cùng ông nội của nàng.

- Nghe nói An Táp gia tộc là thế lực khổng lồ, cũng thích làm việc thiện, Dã man nhân cần rõ như vậy, bọn họ sao lại mặc kệ không quan tâm đến ?

Biết được không ít người đến từ Duy Sâm Trấn, Dương Lăng hỏi lại để hiểu rõ thêm tình huống của An Táp gia tộc .

- Hừ, An Táp gia tộc là bọn vạ ác không gì không làm, làm hại bao nhiêu người nhà tan cửa nát !

Ông nội của Ngã Ly Ti nghiêng răng nói :

- Lão nô tên là Bồ Lý Tư, trong trấn trước kia cũng mở một phòng bán củi nho nhỏ, cuộc sống không dám nói là giàu có, nhưng còn sống được. Ai ngờ An Táp gia tộc thấy chúng ta làm ăn phát đạt đã dùng trăm kế phá hoại, làm chúng ta cửa nát nhà tan, may mắn ta cùng Ngã Ly Ti chạy trốn được vào trong rừng, nhưng lại gặp phải lũ Dã man nhân.

Nhớ tới người nhà gặp nạn, lão nhân Bồ Lý Tư nước mắt rơi đầy, ôm chặt lấy Ngã Ly Ti vào lòng ngực.

- Đúng vậy, chắc đại nhân không biết, An Táp gia tộc là lũ độc ác, táng tận lương tâm, nếu không phải bọn hán áp thuế hà khắc, chúng ta sao phải vào sâu trong sâm lâm săn bắn để sinh sống?

Nhìn lão nhân Bồ Lý Tư đáng thương, Táp Tây cũng lên tiếng nói nỗi lòng của mình, hai mắt rục rịch. Sau đó người khác cũng lên tiếng nói về nỗi đau của mình, tất cả đều do An Táp gia tộc không việc ác nào không làm gây lên.

Đem Y Thước Á tổ tông mười tám đời chửi hết lên, nguyên rủa đời sau của An Táp gia tộc không được chết từ tể.

Thông qua mọi người, Dương Lăng hiểu được An Táp gia tộc nắm trong tay một phần ba tài sản của Duy Sâm Trấn, không chỉ có gần năm trăm người hầu, mà còn có hơn mười con sư thú đáng sợ, là thế lực khổng lồ nhất của Duy Sâm Trấn.

Bởi vì đàn áp quá mức, người dân trong trấn đều cực kỳ bất mãn với An Táp gia tộc, nhưng vì đối phương thế lực khổng lồ nên chỉ dám giữ trong lòng mà không dám nói ra.

Sau một lát trầm tư, Dương Lăng đã nghĩ ra kế hoạch bước đầu. Mặc dù An Táp gia tộc thế lực khổng lồ, nhưng lắm kẻ đối địch, hán có thể lợi dụng mâu thuẫn giữa người dân và An Táp gia tộc để đục nước béo cò.

Cùng với việc chờ đợi Y Thước Á mang gia đình tìm đến cửa để trả thù, không bằng chủ động dựa vào số lượng đông đảo Giác phong thú và Tà nhân lại có sư thú cưỡi tấn công trước, nếu không thành công cũng có thể toàn mạng lui ra.

Về tới Tinh linh bộ lạc, dựa vào Dương Lăng, mọi người được tinh linh tiếp đón. Tác Phi Á rất là bận rộn, vừa giúp đỡ mọi người chỗ ăn chỗ ngủ, vừa mang đến vài tên tế ti sử dụng chữa trị thuật giúp bọn họ chữa thương, bận đến độ mặt hoa đỏ bừng.

Ăn uống no say, Dương Lăng một mình đi dạo dưới ánh trăng, mấy ngày nay hán càng dám chắc mình vô tình rơi xuyên qua không gian đến nơi đây. Nơi này không có máy bay, đại pháo, không có tv không có mạng, nhưng có thần bí và cường đại ma pháp sư, trải dài ngàn dặm sâm lâm nguyên thủy, còn có mỹ nữ xinh đẹp động lòng người. ...

Cười mấy mỹ nữ tinh linh, sinh vài đứa nhỏ? Dương Lăng cười cười, nhớ tới Tác Phi Á với đôi mắt trong veo sáng ngời, cái eo nhỏ đáng yêu của nàng.

Ngay khi Dương Lăng thất thần đột nhiên -Hô một tiếng, một mũi tên nhắm thẳng ngực hán mà bay đến. Theo sát phía sau là một bóng đen cảm một thanh chủy thủ sắc bén lao đến.

Phản ứng ngay lập tức, Dương Lăng thực hiện ngay một thế thiết bản kiêu, khom lưng tránh được mũi tên lao đang lao đến như tia chớp, tiếp theo lăn tròn trên đất tránh được mũi chủy thủ sắc bén đâm tới.

-Người là ai?

Dương Lăng thực hiện một thế Lý ngư đá đỉnh, xoay người đứng lên, nhìn chăm chăm tên bị mặt ở phía đối diện. Hán có cảm giác bị độc xà nhắm trúng, không dám nhúc nhích, nhưng khẩn cấp triệu hồi Giác phong thú cùng Tà nhân đang ở Tinh linh bộ lạc.

-Cho dù ta không giết người, thì cũng có người khác đến giết người, người phải biết rằng cái đầu của người có giá một ngàn tử tinh tệ.

Người bịt mặt lạnh lùng nói. Dương Lăng không dám khinh thường vọng động, nhưng thích khách che mặt càng khản trương hơn. Theo tình báo cho biết Dương Lăng là một gã triệu hồi sư cấp cao, nhưng không nghĩ tới thân thủ hần so với đạo tặc còn linh hoạt hơn, dễ dàng tránh được công kích mà mình đã cẩn thận bày ra.

Cẩn chặt rằng, thích khách che mặt huy động chùy thủ đánh tới, nơi này cách Tinh linh bộ lạc không xa, đối thủ lại là một gã triệu hồi sư cao cấp, thời gian càng lâu, đối với mình càng bất lợi.

Hít một hơi thật sâu, Dương Lăng không lùi mà tiến, tay không vũ khí đánh lên. Hần hiểu được đối mặt với thích khách đang chạy nhanh tới, nếu sợ hãi mà chạy trốn thì càng nhanh chết hơn.

Huống chi từ khi tu luyện thần bí vụ quyết hần càng thêm mạnh mẽ, động tác nhanh nhẹn, hần tin tưởng rằng sẽ duy trì được đến khi đông đảo ma thú tới kịp.

Cẩn thận, Dương Lăng cùng người bịt mặt bắt đầu đánh nhau. Người bịt mặt cầm chùy thủ trong tay, chiêu thức tàn nhẫn, toàn nhằm đánh đến chỗ yếu hại của Dương Lăng. Dương Lăng thân thủ nhanh nhẹn, lực lượng mạnh mẽ, nắm tay huy động trong gió.

-Dương đại ca, người ở đâu vậy ?

Ngay khi hai người đang giằng co, thì cách đó không xa đột nhiên truyền đến tiếng kêu lo lắng. Nghe thấy tiếng kêu càng ngày càng gần, người bịt mặt chân động cả người, càng tấn công nhanh hơn.

Mà Dương Lăng thì lại âm thầm kêu khổ, Tác Phi Á sớm không đến, muộn không đến, nếu bây giờ gặp phải đồng bọn của thích khách che mặt đúng là phiền toái lớn.

Cẩn chặt rằng, Dương Lăng mạnh mẽ đá về phía đối phương, đột nhiên lao tới, một cước đá trúng vào tay phải người bịt mặt. Giải trừ được sự uy hiếp từ chùy thủ sau đó lấy tay giựt khăn che mặt của thích khách xuống.

-Cái gì, người. ..., nữ thích khách?

Nhìn thích khách với lông mi mảnh mai, tóc dài màu hoàng kim, Dương Lăng mở rộng tầm mắt, không thể nghĩ ra là thích khách che mặt lại là một cô gái xinh đẹp. Nhưng để đề phòng đối phương có âm mưu nên vẫn giữ chặt tay trên người nàng.

Trong khi giao thủ, Dương Lăng không chú ý nhiều lắm, nhưng khi đặt tay trên người nữ thích khách cảm giác được sự mềm mại của thân thể nàng, cùng lúc đó còn có một mùi thơm động lòng người. Khoảng cách gần nhìn thấy cái cổ trắng nõn của nàng, cảm giác được độ ẩm áp và sự co giãn của da thịt, rất nhanh có phản ứng của một nam nhân bình thường.

-Người, người là tên lưu manh không biết xấu hổ!

Cảm giác được hạ thân của Dương Lăng khác thường, nữ thích khách càng thêm bối rối, thừa dịp Dương Lăng thất thần, há mồm cắn lên vai hần một cái.

Kêu lên một tiếng, Dương Lăng không ý thức buông hai ray ra, không nghĩ đến vừa mới đứng lên, nữ thích khách đã đá cho một cước. Nhìn bộ dạng nghiêng ngã của nàng giống như hần không thể bầm thây hần thành vụn đoạn.

-Hắc, hắc, không biết lượng sức mình .

Không có chùy thủ uy hiếp, Dương Lăng không có gì vội vàng hay hoảng hốt, nghiêng người tránh được cú đá của nữ thích khách, sau đó một tay bắt lấy hữu cước mềm mại không xương của nàng. Nữ thích khách kinh hãi ra sức giãy dụa, tuy rút được chân phải về nhưng chiếc giày hoa vẫn ở trong tay Dương Lăng.

-Người, người là tên dâm tặc không biết xấu hổ!

Nữ thích khách hai mắt đỏ bừng, vốn định đoạt lại chiếc giày hoa của mình, nhưng Tác Phi Á ngày càng tới gần, sau một lát chân chò không còn cách gì hơn là nhanh chóng rời đi. Trước khi biến mất vào trong sâm lâm còn quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn Dương Lăng một cái.

-Dương đại ca, vừa rồi người đàn bà kia là ai vậy ?

Nữ thích khách vừa mới đi khỏi, Tác Phi Á lo lắng chạy tới .

-Di, giày hoa! Ở đâu ra? Chẳng lẽ. ...

-Đây là. ...

Nhìn chiếc giày hoa tinh xảo, Dương Lăng không tiện nói ra mình vừa gặp thích khách hần nữa chiếc giày này là của nữ thích khách lưu lại.

-Dương đại ca, là ta lỡ mắng đã quấy rầy cuộc hẹn của hai người!

Nhìn Dương Lăng cầm trong tay chiếc giày hoa tinh xảo, Tác Phi Á chợt có cảm giác mát mát trước đó chưa từng có, xoay người chạy ra ngoài. Đêm nay, thấy Dương Lăng một mình đi dạo, nàng vốn muốn cùng hắn ở cùng một chỗ. Không nghĩ đến lại thấy Dương Lăng cùng người đàn bà đó hẹn nhau. Nhìn Tác Phi Á đau khổ chạy đi, Dương Lăng lắc đầu không biết nói gì ...

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15 : Mục thụ nhân

Sau phong ba nữ thích khách, Dương Lăng trở lại Tinh linh bộ lạc để ngủ. Mặc dù biết Tác Phi Á còn đang hiểu lầm, nhưng những chuyện thế này nếu càng chú ý có khi càng loạn. Trong khoảng thời gian ngắn không thể nói rõ ràng được, có khi càng giải thích nàng càng giận thêm, nên tạm thời cứ để tự nhiên.

Mặc dù không biết tại sao bị đưa đến thế giới xa lạ này, nhưng Dương Lăng hiểu được cả ngày kêu trời oán đất không bằng nghĩ phương pháp thích ứng.

Cuộc sống giống như cường gian vậy, nếu không có cách nào tránh né thì phải bằng lòng hưởng thụ nó. Mơ mơ màng màng, Dương Lăng nhớ tới một câu kinh điển mà mấy năm trước đọc được trên mạng.

Đối với việc thích khách đến ám sát theo sự mua chuộc của Y Thước Á tuy có ngoài ý muốn của Dương Lăng một chút, nhưng cũng không nên lúc nào cũng lo lắng sợ sệt.

Dù sao tránh được một lần nhưng mười năm chưa chắc đã tránh được, chỉ có đề cao thực lực của mình mới là con đường tốt nhất. Cái này giống như ở trong sâm lâm săn thú, người vĩnh viễn không biết sẽ gặp phải dã thú như thế nào, chỉ có bản lĩnh cao cường thợ săn mới có thể còn sống sót qua các lần đánh lén và tập kích.

Tác Phi Á rất xinh đẹp, và nữ thích khách kia cũng rất đẹp.

Mơ mơ màng màng, Dương Lăng nhớ tới đôi mắt trong veo như nước và cái eo nhỏ mềm mại của Tác Phi Á, sau đó gương mặt thay đổi chuyển sang khuôn mặt lạnh như băng của nữ thích khách xinh đẹp.

Không biết qua bao lâu, Dương Lăng nửa say nửa tỉnh nghe được tiếng ca mờ ảo. Phảng phất có cô gái đang nhỏ tiếng hát, hoặc là tề ti đang cầu khấn vậy.

Chú ý lắng nghe, Dương Lăng lén lút theo tiếng hát đi ra ngoài. Bước trên đám mạch tư thảo vẫn còn đọng sương, đi qua một con suối nhỏ nước trong suốt có thể nhìn thấy đáy, đi tới đến một rừng cây tùng đang theo gió đong đưa.

Dưới một gốc cây đại thụ cao lớn, Tác Phi Á mặc một cái áo trắng đang đi vòng quanh cây cổ thụ, đi tới đi lui dụng ngôn ngữ của tinh linh ngâm khê. Giống như đang nhỏ giọng hát khúc dân ca của Tinh linh bộ lạc, lại giống như đang nói cái gì đó với cây cổ thụ, mỗi bước đi lại chảy xuống vài giọt nước mắt trong suốt.

Không biết là trùng hợp hay là nhìn lầm, Dương Lăng cảm giác được mỗi khi Tác Phi Á chảy xuống một giọt nước mắt thì cành lá của cây cổ thụ lại rung lên giống như reo cùng Tác Phi Á.

-Tác Phi Á!

Nhìn thấy vẻ mặt ưu thương đầm nước mắt của nàng, Dương Lăng không kìm hãm được nhỏ giọng kêu lên một tiếng.

-Dương Lăng, người, người sao lại có mặt ở đây ?

Tác Phi Á xấu hổ lau đi giọt nước mắt vẫn đọng trên mặt, nàng nhanh nhẹn dừng lại, vẻ mặt đỏ ửng vì thẹn.

-Ta vừa mới nằm mơ mình gặp được một đại mỹ nữ, kết quả là nghe được giọng hát của nàng!

Dương Lăng cười cười, bước lên và đặt móng ngồi xuống bên cạnh Tác Phi Á.

-Ân, mỹ nữ tinh linh xinh đẹp, người phá hỏng giấc mộng đẹp của ta. Nói đi, phải bồi thường tổn thất của ta như thế nào?

-Bồi cái đầu người!

Thấy Dương Lăng cười cười mình, Tác Phi Á mặt đỏ bừng lên, sau một lát do dự liền lấy dũng khí hỏi nhỏ:

-Sao người không đi bồi cô gái hẹn ước mới người đó, nửa đêm canh ba còn chạy đến đây làm gì?

Ước hẹn?

Nhìn khuôn mặt đầy nước mắt Tác Phi Á, Dương Lăng hiểu được điều gì làm nàng khóc, lắc đầu cười khỏ :

-Tác Phi Á người đàn bà kia là một tên thích khách, ta thiếu chút nữa đã chết trên tay của nàng ta, sao lại có hẹn ước gì chứ?

-Hừ, loài người các người là như thế, nam nhân nào cũng tham lam!

Tác Phi Á hai mắt đỏ lên muốn khóc, hiển nhiên là không tin chuyện ma quỷ mà Dương Lăng nói. Thử hỏi, có tên nữ thích khách nào lại lãng mạn tặng cho mục tiêu ám sát một chiếc giày hoa thơm ngát?

Theo truyền thuyết thì quý tộc loài người vô cùng phong lưu, thường thường trong tay có hàng chục cô gái, thê thiếp. Xem ra điều này cũng không phải là giả.

Lời nói dối so với nói thật càng dễ làm cho người ta tin tưởng, xem ra thế giới này cũng là như vậy.

Lắc đầu cười khỏ, Dương Lăng hiểu được càng nói thêm càng nghiêm trọng tình hình, càng làm Tác Phi Á hiểu lầm thêm, nhanh chóng nói sang chuyện khác:

-Nếu cây này có linh tính, chỉ sợ người không ngừng chuyển động, người không xiù, hần cũng choáng váng đầu óc!

-Xiù cái đầu người!

Tác Phi Á bật cười nói :

-Đây là đại thụ nhiều tuổi nhất của bộ lạc chúng ta, tương truyền có hơn tám ngàn năm lịch sử. Mặc dù không có cách nào sinh ra khô mộc vệ sĩ, nhưng linh tính cũng rất cao, ta nói cái gì nó đều có thể nghe và hiểu được!

Cây cổ thụ có linh tính?

Thấy Tác Phi Á vừa nói vừa dựa cả người lên cây cổ thụ, Dương Lăng cũng thử sờ nhẹ lên cây. Nhất thời, một cỗ ba động khó thể nói lên lời từ cây cổ thụ mười mấy người ôm không hết truyền tới làm cho tim hần đập rộn lên tạo thành chấn động có quy luật dường như đang nói cái gì.

Lão thụ thành tinh?

Nhớ tới trước kia thường xem truyện Liêu Trai, Dương Lăng trong lòng đột nhiên nghĩ đến thần bí vụ thuật có thể tuần hóa ma thú, có lẽ đối với sơn tinh, yêu cây cũng sẽ có tác dụng.

Không biết ma xui quỷ khiến thế nào, Dương Lăng cắn ngón trỏ tay phải, khe khẽ đặt lên thân cây, trong nháy mắt từ vết thương giống như gặp phải một cái động không đầy, máu và vu lực giống như Hoàng Hà bị vỡ đê cuộn cuộn tuôn ra.

-A, Dương Lăng người bị làm sao vậy?

Mắt thấy Dương Lăng cả người đột nhiên run run, mặt không còn chút máu nào, Tác Phi Á thất thanh kêu to. Song, đúng lúc nàng chuẩn bị lay Dương Lăng thì thấy hần kêu lên một tiếng đau đớn, lấy một nắm huyết châu màu đỏ từ trong ngực ra nuốt vào. Theo sau đó, cây cổ thụ mười mấy người ôm không hết -Hô một tiếng không còn thấy bóng dáng đâu cả.

Mơ mơ màng màng, Dương Lăng vô ý thức đi vào thần bí không gian trong vụ tháp. Chỉ thấy vụ tháp cao cao trước mặt, không biết từ khi nào đã có thêm một gốc cây đại thụ mười mấy người ôm không hết, đông đảo Giác phong thú và Tà nhân bay xung quanh. Có con thích thú nằm trên nhánh cây, có con bám trên thân cây.

Đại thụ cành lá tươi tốt, không biết vì sao Dương Lăng có cảm giác quen thuộc, đi tới sờ nhẹ nhàng lên thân cây không lồ. Rất nhanh, từ trên thân cây truyền đến một trận ba động rất khó diễn tả giống như đang cố gắng biểu đạt cái gì cho hần hiểu được.

Không đợi Dương Lăng cẩn thận cảm nhận cỗ ba động đó, đột nhiên đau đầu, ý thức từ từ lui ra khỏi thần bí không gian. Mở to mắt ra nhìn, chỉ thấy tinh linh trường lão không biết đã chạy đến đây từ bao giờ, pháp trượng trong tay đang phát ra một vòng lục quang mờ nhạt, giống như vừa thi triển pháp thuật gì đó.

-Dương Lăng, người không có việc gì chứ ?

Thấy Dương Lăng mở to được hai mắt, Tác Phi Á cuối cùng cũng thở dài một hơi. Nàng không thể nào tưởng tượng cây đại thụ cao lớn trong nháy mắt đã không thấy bóng dáng đâu cả, cũng không rõ Dương Lăng vì sao lại bất tỉnh nhân sự, trong cơn kinh hoàng liền chạy nhanh về thông báo cho ông nội của nàng.

Vị trí của cây cổ thụ che trời lúc trước giờ chỉ còn lại một cái hố to, nghĩ đến cây đại thụ vừa thấy trong không gian thần bí, Dương Lăng đột nhiên tâm động, làm một cái thủ ấn. Trong nháy mắt, một tên khô mộc chiến sĩ cao hơn hai mươi thước cầm trong tay một thanh lang nha bổng xuất hiện trước mặt.

-Lập Bồ Lạc Khắc bái kiến chủ nhân.

Mọi người đều kinh hãi thất sắc thì khô mộc vệ sĩ -ba một tiếng quỳ gối xuống trước mặt Dương Lăng, tạo ra một trận tro bụi, thanh âm như sấm nổ thiếu chút nữa làm hỏng màng nhĩ của mọi người.

Không giống khô mộc vệ sĩ mà Tác Phi Á triệu hồi, quỳ gối trước mặt Dương Lăng, trên người có không ít chồi xanh, hai mắt hữu thần. Hơn nữa cơ thể cao ngất nhìn qua cường hãn vô cùng.

-Trời ạ, khô mộc chiến sĩ có linh tính !

Ngoài ý muốn trôi qua, tinh linh trưởng lão chỉ vào Dương Lăng kêu to :

-Dương Lăng, ngươi, ngươi là Mục thụ nhân ?

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16 : Khô mộc chiến sĩ

Từ trong lời giải thích của trưởng lão , Dương Lăng cũng hiểu được chuyện gì xảy ra. Hóa ra, theo truyền thuyết, thời thượng cổ tồn tại thần bí và cường hãn Mục thụ nhân, có thể từ cổ thụ lâu năm gọi ra khô mộc chiến sĩ. Đối với bọn họ mà nói thì thâm lâm với đây cổ thụ là đất của bọn họ, cũng là nguồn năng lượng chính của bọn họ, có thể triệu hồi số lượng khổng lồ khô mộc chiến sĩ tham chiến.

Thượng cổ triệu hồi sư, Mục thụ nhân.

Nhìn khô mộc chiến sĩ quỳ gối trên mặt đất còn Dương Lăng vẫn không lộ ra thần sắc gì tinh linh trưởng lão giật mình.

Thượng cổ triệu hồi sư có thể triệu hồi đại quân ma thú chiến đấu, thành lập ma thú quân đoàn với thực lực kinh khủng, nếu so sánh với Mục thụ nhân cũng không thua kém, có thể từ cây cổ thụ triệu hồi số lượng khổng lồ khô mộc chiến sĩ. Tinh linh trưởng lão không dám nghĩ đến với hai khả năng này thì ngày sau thực lực của Dương Lăng sẽ kinh khủng đến mức nào.

Đặc Lạp Tư thâm lâm trải dài trăm ngàn dặm, biên ở phía nam, phía tây là Ban Đồ đế quốc rộng lớn và liên minh các công quốc Lợi Văn Tát phồn vinh, ở phía bắc thì sau khi đi qua mấy ngàn dặm ao đầm chính là La Tư đế quốc cực kỳ cường thịnh. Mật đông thì không ai biết Đặc Lạp Tư thâm lâm trải dài đến đâu.

Ở một nơi mà cây cối nhiều như biển, khắp nơi đều là các cây cổ thụ cao lớn, như vậy Dương Lăng có thể triệu hồi hàng trăm hàng ngàn Lập Bồ Lạc Khắc khô mộc chiến sĩ. Hơn nữa với số lượng đông đảo ma thú, tinh linh trưởng lão hiểu được tại khu thâm lâm nguyên thủy này đúng là nguồn sức mạnh của Dương Lăng. Chỉ cần có sự giúp đỡ của hắn, thì cho dù một trăm tên Y Thước Á trả thù cũng không có vấn đề gì.

-Rừng cây rộng lớn là nơi ở của tinh linh thâm lâm, cũng là nơi ở và nguồn suối lực lượng của Mục thụ nhân. Ở thượng cổ thời kỳ, một một Mục thụ nhân đều có lãnh địa trải dài hàng ngàn dặm, cùng chung sống với tinh linh bộ lạc. Tinh linh sẽ phụ trách trông và chăm sóc cổ thụ, còn Mục thụ nhân sẽ phụ trách triệu hồi khô mộc chiến sĩ để bảo vệ tinh linh!

Trải qua cơn khiếp sợ, tinh linh trưởng lão kể lại truyền thuyết từ thời xa xưa. Tinh linh tộc sinh sống hàng ngàn hàng ngàn năm trên đại lục, trong gia phả của bộ lạc có ghi lại rất nhiều chuyện về Mục thụ nhân.

-Đúng rồi, hợp tác hai bên đều có lợi!

Nghe được trưởng lão nói về sự hợp tác của tinh linh và Mộc thụ nhân, Dương Lăng không suy nghĩ nhiều cũng hiểu được ý tứ trong đó. Nhưng vì nơi đây mình không quen thuộc, nên cùng hợp tác với đối phương đúng là một chủ ý khá tốt.

Lẽ đời mạnh được yếu thua chỉ có thực lực mạnh mẽ mới là vương đạo. Nếu không thì đừng nghĩ đến việc hưởng thụ cuộc sống mà ngay cả làm một tên ăn xin cũng là một chuyện không đơn giản.

Tinh linh thâm lâm mặc dù có tài bản tên vô địch nhưng khả năng cận chiến lại không đáng được nhắc đến, dựa vào việc họ bị sự thứu vô sỉ của Y Thước Á loạn sát là thấy rõ. Trong khi đó, với vũ lực mạnh mẽ khô mộc chiến sĩ đúng là sự bù đắp tốt nhất của họ. Nếu có một đoàn khô mộc chiến sĩ thì cho Y Thước Á ăn mười lá gan hồ cũng không dám bước vào Đặc Lạp Tư thâm lâm để mà trả thù.

Tinh đầu ý hợp, hai bên vui vẻ hợp tác.

Thuận lợi có sự đồng ý hợp tác của Dương Lăng. Thấy hần thi thoảng đề ý đến Tác Phi Á ở bên cạnh mà Tác Phi Á mặt đỏ bừng lên liên hệ với việc hai người nửa đêm canh ba trốn ra ngoài ở cùng một chỗ, tinh linh trưởng lão càng vui vẻ hơn. Nếu hai người bọn họ có thể lấy nhau thì đối với bộ lạc phải nói là một chuyện vui mừng trọng đại, có một Mộc thụ nhân làm chỗ dựa, an toàn của bộ lạc chắc chắn được đảm bảo.

Sau một lát trầm ngâm, lão thành tinh – tinh linh trưởng lão mang theo tộc nhân trở về để cho Dương Lăng và Tác Phi Á ở lại một mình.

Tác Phi Á

Ân

Trời dường như bắt đầu lạnh rồi!

Ân

Tinh linh trưởng lão biết ý rồi đi, Dương Lăng và Tác Phi Á đều hiểu được ý của hần. Trong khoảng thời gian ngắn, Dương Lăng không biết nên nói cái gì mới tốt, Tác Phi Á càng mắc cỡ không dám ngẩng đầu lên.

-Lạp Bồ Lạc Khắc, người đứng lên đi!

Ra lệnh cho khô mộc chiến sĩ Lạp Bồ Lạc Khắc vẫn đang quỳ ở trước mặt đứng dậy, nhìn chiếc Lang Nha bông trong tay hần to dài, lại nhìn xem thân hình cao lớn, Dương Lăng suy nghĩ liên miên. Khô mộc chiến sĩ không có ý thức đã lợi hại hơn xe tăng của Mỹ rất nhiều, còn có trí lực thì càng không thể tưởng tượng năng lực sẽ kinh khủng đến mức nào.

Nhìn Lạp Bồ Lạc Khắc, Tác Phi Á hâm mộ không thôi nói :

-Dương Lăng, Lạp Bồ Lạc Khắc là một khô mộc chiến sĩ có linh tinh, chỉ cần có thể hấp thu ma lực trong thiên địa đến một mức độ nhất định là có thể tiến hóa. So với khô mộc chiến sĩ mà bộ lạc chúng ta nuôi dưỡng thì mạnh hơn rất nhiều

Hấp thu ma lực trong thiên địa là có thể nhanh chóng tiến giai?

Tiếp xúc với thần bí vụ quyết, Dương Lăng hiểu được theo vũ lực của mình tăng lên, thì Tà nhân và Giác phong thú đã được thuần hóa cũng sẽ tiến giai, thực lực càng ngày càng mạnh. Nếu như Tác Phi Á nói là sự thật, thụ tinh đã thuần hóa cũng có thể tăng cấp vậy đúng là một điều tuyệt vời.

Thấy Dương Lăng vẫn hoài nghi điều mình nói, Tác Phi Á bắt đầu giải thích. Hóa ra, tinh linh đòi hỏi ở bên trong thâm lâm, nắm giữ ma thuật tự nhiên, có thể thúc đẩy cây cối sinh trưởng nhanh hơn. Chỉ cần theo thời gian thích hợp liền có thể triệu hồi khô mộc vệ sĩ từ cây cối.

Nhưng khô mộc vệ sĩ khác so với Lạp Bồ Lạc Khắc vì khô mộc vệ sĩ do tinh linh bồi dưỡng ra không có trí tuệ, động tác chậm chạp, tiến hóa càng khó khăn thêm rất nhiều. Hơn nữa thời gian bồi dưỡng dưng dục quá lâu, nên bình thường tinh linh bộ lạc cũng chỉ có mấy người khô mộc vệ sĩ mà thôi.

-Ồ, vậy chồi non trên người Lạp Bồ Lạc Khắc là thế nào vậy?

-Dương Lăng, Lạp Bồ Lạc Khắc có chồi non trên người cũng là đại biểu khả năng khác của hần, chính là dù cho có bị trọng thương, chỉ cần còn một hơi thở thì sẽ từ từ tự động chữa trị.

Được Tác Phi Á giải thích, Dương Lăng hiểu được khô mộc vệ sĩ được Mộc thụ nhân triệu hồi có dị năng không giống nhau. Ví dụ như, khô mộc vệ sĩ triệu hồi từ cây khoát điệp từng bốn mùa xanh tốt thì dị năng là tự động chữa thương, mà khô mộc vệ sĩ triệu hồi từ cây thiết sam cứng rắn thì dị năng là da thịt dày, đao thương không vào.

Rất kinh hãi, Dương Lăng chỉ huy một con Giác phong thú trên người Lạp Bồ Lạc Khắc cắn một miếng, quả nhiên miệng vết thương tự động cầm máu, từ từ khôi phục từng chút một, đúng là một hộ vệ bất từ.

Hiểu được sự cường đại của khô mộc chiến sĩ, Dương Lăng nhanh chóng thu hồi Lạp Bồ Lạc Khắc, kéo theo Tác Phi Á trở về bộ lạc, trời cũng còn chưa sáng đã bắt đầu đi tìm ngàn năm cổ thụ có linh tính, hy vọng nhanh chóng tăng lên thực lực của mình.

Tà nhân công kích cường hãn nhưng phòng thủ lại kém, Giác phong thú ưu thế về đánh lén, nhưng khi giáp mặt với cao cấp ma pháp sư thì khó có thể phát động tấn công, điều hần thiếu đúng là Lạp Bồ Lạc Khắc cường hãn thân thể.

Tinh linh bộ lạc gần đây cái gì có thể không có, nhưng các cây khoát điệp từng ngàn năm thì thấy ở khắp nơi. Nhưng để cho Dương Lăng thất vọng đó là tìm kiếm nửa ngày hần mới tìm thấy năm cây có linh tính cổ thụ ngàn năm.

Mà trong một ngày phải hao phí hết vu lực và máu huyết trong người mới có thể thuần hóa ra một gã khô mộc chiến sĩ.

Hiểu được chỗ khó của Dương Lăng, tinh linh trưởng lão tự nguyện nhận nhiệm vụ tìm kiếm ngàn năm cổ thụ, còn sai tất cả tể ti đi tìm. Cùng lúc đó, cũng cho người nhanh chóng liên lạc với những tinh linh bộ lạc ở gần đó, hy vọng bọn họ sẽ hỗ trợ việc tìm kiếm ngàn năm cổ thụ có linh tính, mà càng hy vọng có thể từ trong tay bọn họ lấy được sinh mạng nước suối để Dương Lăng nhanh chóng đề cao vu lực.

Nhiều tay võ lên kêu, tinh linh trưởng lão hiểu được nếu Dương Lăng thực lực được tăng cường cũng giống như tăng cường thực lực bộ lạc của mình, cho nên lão ra sức giúp hần.

Sinh mệnh nước suối có thể nhanh chóng giúp cho Dương Lăng tăng lên tu vi, đáng tiếc sinh mệnh nước suối của bộ lạc sau nhiều năm đã tiêu hao gần hết, chỉ có thể hy vọng vào các tinh linh bộ lạc khác. Tinh linh trưởng lão tin tưởng rằng bọn họ biết được thân phận Mục thụ nhân của Dương Lăng, chắc chắn sẽ không tiếc sinh mệnh nước suối vì khô mộc chiến sĩ đối với tinh linh bộ lạc có sức hấp dẫn quá lớn.

Sau đó, ngoại trừ việc tuần hóa ngàn năm cổ thụ, Dương Lăng còn dụng thời gian chỉ huy ma thú đại quân đi săn thú, ngưng kết máu của ma thú thành từng viên từng viên để nuốt vào. Nếu không có sinh mệnh nước suối thì huyết châu là cách nhanh nhất để tăng lên vu lực. Cùng lúc đó, cũng có thể huấn luyện khô mộc chiến sĩ, Giác phong thú và Tà nhân phối hợp chiến đấu, đúng là một công hai ba việc.

Từ khi thuần hóa ra khô mộc chiến sĩ, Dương Lăng phát hiện vu lực màu đỏ sậm trong cơ thể đã có thêm một tia màu xanh biếc, tốc độ tu luyện nhanh gần gấp đôi.

Mỗi lần ngồi trên cây tu luyện, thiên địa linh khí bàng bạc nhanh chóng vào trong cơ thể Dương Lăng, mà lúc đó cây cối, cỏ dại ở bên cạnh đều tản mát ra một tia năng lượng màu xanh biếc, từ khắp vị trí trên người hần thẩm thấu vào.

Hơn một tháng sau, Dương Lăng đã thuần hóa được 15 khô mộc chiến sĩ cường đại. Trong đó có mười tên có thể tự động chữa thương, còn 5 thiết sam võ sĩ đao thương chém không vào. Cùng lúc đó, vu lực cũng tăng nhanh, mỗi ngày đã có thể thuần hóa hai cây cổ thụ có linh tính, tu luyện tới cao cấp huyết vu. Chỉ cần thêm một chút nữa thì tin tưởng là có thể đột phá tới cảnh giới linh vu.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17 : Khô mạch tửu đích hồi báo

Trong phạm vi 500 dặm quanh tinh linh bộ lạc đều đã kiểm tra hết cuối cùng Dương Lăng cũng dừng hành động tìm kiếm cổ thụ ngàn năm lại.

Bên ngoài sâm lâm cổ thụ rất thưa thớt, mà bên trong Đặc Lạp Tư sâm lâm lại là khu vực cao cấp ma thú hoành hành, hiện giờ Dương Lăng còn chưa có thực lực đi vào.

Theo điển tịch của tinh linh ghi lại và trí nhớ của Giác phong thú đều cho thấy ở sâu trong sâm lâm ma thú cực kỳ cường đại, nếu không đủ bản lãnh mà đi vào thì chỉ làm thức ăn nhét kẽ răng của chúng mà thôi.

Cùng lúc đó, căn cứ theo tin tức hồi báo, bên ngoài sâm lâm tại Duy Sâm Trấn dong binh không biết rõ thân phận càng ngày càng nhiều. Để tránh khỏi sự tập kích bất ngờ của Y Thước Á, Dương Lăng quyết định đi ra ngoài tìm hiểu rõ tình huống.

Chuẩn bị ổn thỏa tất cả, Dương Lăng ngồi trên lưng sư thúu một mình đi tới Duy Sâm Trấn bên ngoài Đặc Lạp Tư sâm lâm. Vừa đi vừa tận dụng thời gian huấn luyện ma thú đại quân.

Sau khi đánh một trận với Dã man nhân, Tà nhân mặc dù biểu hiện xuất sắc nhưng lộ ra một khuyết điểm trí mạng, đó là quá lãng phí hòa lực.

Tiến hóa tới nhị giai nhưng Giác phong thú mỗi ngày cũng chỉ có thể phóng ra ba cây châm độc, mà Tà nhân có thể phóng ra hơn mười loạt đạn mỗi ngày.

Trên chiến trường, nếu trước khi ma lực hao hết mà không kết thúc được trận đánh, thì chỉ còn nước đợi đối phương giết hại, vì vậy càng phải đề cao khả năng chiến đấu của ma thú đại quân.

Sư thứu là trung cấp ma thú nên tốc độ vượt xa Giác phong thú, ngày bay ngàn dặm. Hai ngày sau, Dương Lăng thuận lợi đi tới Duy Sâm Trấn bên ngoài sâm lâm.

Duy Sâm Trấn không quá lớn, phía đông và phía tây có hai tòa tháp gỗ. Đường phố nhỏ hẹp, hàng quán hai bên đường ít đến mức có thể đếm được, hầu hết đều là các nhà buôn bán củi nhỏ nhỏ. Nhưng ngoài ý muốn của Dương Lăng, ở đây cũng có một quán bán rượu, đi vào bên trong đã thấy đầy tửu quý đang say.

-Tiên sinh, ngài muốn được phục vụ đặc biệt không?

Dương Lăng vừa bước vào cửa, một thiếu phụ rất nhanh lại gần. Mặc bộ quần áo mà làm người ta có thể thấy được đôi chân thon dài, hai đầu vú cũng có thể thoáng nhìn thấy.

-Không cần, cho ta hai chén rượu là đủ.

Dương Lăng không cần nghĩ cũng biết người đàn bà này làm nghề gì. Xem ra nơi nào có rượu, thì có đàn ông lui tới, mà nơi đàn ông tập trung thì có loại đàn bà này, sang thế giới này cũng vẫn là như vậy.

-Tiên sinh chỉ cần là có một chút tinh tẻ, người có thể có được sự phục vụ tuyệt vời

.

Thiếu phụ nhìn Dương Lăng, nhẹ nhàng đi tới :

-Chẳng lẽ Đỗ Lệ Tư không làm người động tâm?

Cảm nhận được bộ ngực mềm mại co giãn của thiếu phụ, cùng da thịt trắng mịn của nàng, Dương Lăng không khỏi rung động trong lòng.

Nhìn nàng mặc cái quần được xé bên thật là mê người, liền nghĩ thầm-Huyền ảo vu thuật có thể thuần hóa được ma thú, cô thụ có linh tính vậy thì có lẽ nhỏ máu tươi lên một người đàn bà, không khéo sẽ có một người nữ nô đây!

Thuần hóa một nữ nô để mặc cho mình sai khiến?

Một trận gió mát thổi qua, Dương Lăng khôi phục lại tinh thần. Gần đây không biết có chuyện gì xảy ra, định lực tại vấn đề này càng ngày càng thấp, không biết có phải là do tu luyện thần bí vụ quyết mà phát sinh ra không.

Thình thoảng lại mơ thấy người đàn bà ăn mặc sang trọng trên chiếc xe lúc trước, nhớ đầy đặn cái mông và vết máu dính ở bên trên vu tháp.

Hít vào một hơi, Dương Lăng rất nhanh tỉnh táo lại, nhẹ nhàng đẩy người thiếu phụ đầy hấp dẫn ra. Duy Sâm Trấn là địa bàn của Y Thước Á, tay chân đông đảo, bây giờ không phải là lúc để tán tỉnh mà phải nghe xem tình hình cụ thể là tốt hơn cả.

Thoát khỏi sự dây dưa của người thiếu phụ, Dương Lăng tìm lấy một vị trí trong quán rượu ngồi xuống, âm thầm đánh giá chung quanh. Cách hẻm không xa, có hai nam nhân mặc quần áo dong binh đang uống rượu nói chuyện gì đó khiến cho hắn chú ý.

-Hài, Cỗ Lực Đặc, nghe nói có vài tiểu cô nương mới được đưa đến, người đã được thưởng thức qua chưa?

Một lần phải trả hai mươi hắc tinh tẻ, đúng là cướp bóc mà. Nhưng mà kỹ thuật đúng là quá tuyệt, Phân Lý Tư Đặc người ngàn vạn lần không nên bỏ qua đó. So với bà vợ của người giỏi hơn nhiều lắm.

Một tên trắng hăn chép chép lưỡi, mặc một bộ khôi giáp cũ kỹ tựa hồ là một gã dong binh nghèo.

Uống cạn một chén khổ mạch tửu, Phân Lý Tư Đặc đặt mạnh cái chén xuống bàn :

-Mẹ nó, sinh ý bây giờ càng ngày càng khó làm, đem cả nnoj khổ bán đi cũng không có hai mươi mai tinh tẻ.

-Thôi đừng có tại đây giả nghèo giả khổ, tiểu tử nhà ngươi vừa mới nhận một nhiệm vụ, làm sao lại không có tiền?

-Không nói còn tốt hơn, nói càng bức mình thêm, ta thật vất vả hoàn thành nhiệm vụ, nhưng lại chỉ nhận được một phần năm tiền thưởng. Con chó Y Thước Á, An tặc gia tộc là lũ chó, mẹ nó, cuộc sống này thật không thể sống nổi!

Tên đạo tặc Phân Lý Tư Đặc rất là bất bình, mấy ngày hôm trước phải mạo hiểm tánh mạng để hoàn thành nhiệm vụ, không nghĩ tới lũ chó An tạp gia tộc thấy được bèn lấy lý do là thu phí bảo vệ để chiếm đoạt phần lớn.

Bối rối nhìn ngó bốn phía, dong binh Cổ Lực Đặc lấy ngón trỏ đặt lên miệng :

-Hừ, nhỏ miệng một chút, ngại sợ mình sống lâu quá à? Nếu bị lũ chó An tạp gia tộc nghe thấy thì mất một ngón tay đó!

Uống vào một ngụm rượu, đạo tặc Phân Lý Tư Đặc hai mắt đỏ bừng. Cách đây nửa năm, bởi vì hắn không kịp thời giao ra phí bảo vệ, ngón vô danh trên tay phải đã bị Y Thước Á ra lệnh cho gia đình chặt bỏ mất một đốt.

Cũng vì thế mà sự linh hoạt của tay phải đã không bằng trước kia, sinh ý càng ngày càng ít, cuộc sống cũng càng ngày càng khó khăn hơn nhiều.

Thấy Phân Lý Tư Đặc nghiêng răng ken két, dong binh Cổ Lực Đặc hiểu được mình vừa động chạm vào nỗi đau của hắn :

-Huynh đệ không nói nữa, nào uống rượu. Mà đạo tặc các ngại tin tức biết nhiều, ta nghe nói có người ở Đặc Lạp Tư thâm lâm phát hiện một tòa cự long huyết động khổng lồ, không biết là thật hay giả vậy?

-Cổ Lực Đặc, thật không dấu ngại, ta cố hết sức cũng không nắm được tình huống cụ thể!

Phân Lý Tư Đặc chau chò một lát rồi nhỏ giọng nói tiếp :

-Nhưng trên trần gần đây có rất nhiều người không rõ thân phận đi vào, có đại kiếm sư mặc trọng giáp, còn có rất nhiều ma pháp sư. Ta còn nghe nói giáo đình cũng phái một gã thần điện kỵ sĩ và một đại ma pháp sư tới đây, xem ra không phải tin đồn thất thiệt!

Thần điện kỵ sĩ của giáo đình? Bảo sao An tạp gia tộc thời gian gần đây im lặng như vậy.

Dong binh Cổ Lực Đặc hiểu ra tại sao thời gian gần đây lũ chó An tạp gia tộc lại an phận hơn trước, không như trước kia một ngày đều làm loạn cả Duy Sâm Trấn. Xem ra cây có bóng, người có danh, không điều ác nào không làm An tạp gia tộc tất nhiên là đang lo lắng giáo đình kỵ sĩ đến điều tra.

-Hài, hai vị có thể uống cùng ta mấy chén được không? Ta mời!

Sau khi nghe được câu chuyện của hai người, Dương Lăng trầm tư trong chốc lát, sau đó cười cười đi tới .

-Tiểu nhị, mang đến ba bình rượu ngon lại đây.

Nhìn Dương Lăng không mời mà tới tên dong binh cẩn thận không nói nữa nhưng đạo tặc Phân Lý Tư Đặc lại vẫn đang nhỏ giọng chửi vài câu.

-Gặp mặt tức là có duyên, hai vị huynh đệ, uống nào!

Dương Lăng nhiệt tình gắp chén rượu lên. Trong lúc vô ý biết được tin tức về long huyết và giáo đình, Dương Lăng hiểu được chuyến đi này không thất bại. Cái khác không nói, chỉ cần An tạp gia tộc không dám công khai trả thù cũng giúp cho mình càng dễ dàng ở Duy Sâm Trấn hành động.

Về mặt không vui Phân Lý Tư Đặc không khách khí gắp chén rượu lên ngang đầu rồi uống, nhưng tên dong binh Cổ Lực Đặc lại tỏ vẻ trầm ngâm :

-Tiên sinh trông mặt không quen cho lắm, có phải lần đầu tiên tới Duy Sâm Trấn, chẳng biết gọi là gì?

Thấy đạo tặc Phân Lý Tư Đặc một hơi uống hết chén rượu, Dương Lăng nhớ tới ái nhân Lỗ Thước :

-Tại hạ là Dương Lăng, là một gã buôn bán vũ khí, nghe nói Duy Sâm Trấn có nhu cầu rất lớn về binh khí nên đến đây xem tình hình, còn mong hai vị huynh đệ giúp đỡ!

Không chút bối rối, Dương Lăng nhanh chóng nghĩ ra một thân phận hợp lý, vừa rồi ở bên ngoài đi lại vài vòng thấy cả Duy Sâm Trấn không có một gian hàng nào bán binh khí. Mà cả nghề đồn cùi lẩn sân thú ở Đặc Lạp Tư thâm lâm đều cần đến vũ khí, vì vậy nếu tại Duy Sâm Trấn mở một gian hàng bán binh khí là một chủ ý rất tốt.

Uống một ngụm khổ mạch tửu mà Dương Lăng mời khách, dong binh Cổ Lực Đặc nói :

-Ồ, ra là Dương đại thương nhân, thất kính, thất kính, mà không biết người anh em là người của thương hội nào vậy?

Nghe nói Dương Lăng chuẩn bị mở một quầy bán binh khí, Cổ Lực Đặc không khỏi rung động. Quầy bán binh khí cùng với lò rèn không giống nhau, phải có vật chất và tiền bạc rất lớn, nếu không có đủ tiền thì đến nghĩ đều không dám nghĩ đến nữa là.

-Chỉ là một thương hội nhỏ mà thôi, có nói ra cũng không có người biết!

Dương Lăng làm ra vẻ thần bí, cười cười :

-Vũ khí và áo giáp ta đã cùng Ái nhân thỏa thuận tốt rồi, tiền cũng không phải vấn đề, giờ chỉ còn thiếu vài tên tiểu nhị, không biết hai anh em có thể giúp đỡ tại hạ hay không ?

Trên đại lục này, vũ khí mà Ải nhân chế tạo nổi tiếng về độ cứng cỏi và sắc bén. Dương Lăng tin tưởng rằng chỉ cần mang Ải nhân Lỗ Thước đến làm, thì làm ăn chắc chắn cực kỳ phát đạt. Đương nhiên nếu có mấy tên đại ca ở địa phương hỗ trợ vậy càng thêm thuận lợi.

-Cái gì, ải nhân ?

Cổ Lực Đặc và Phân Lý Tư Đặc nhìn nhau kinh hãi, Ải nhân tay nghề thuần thực, vũ khí chế tạo ra không đủ cầu. Nếu như Dương Lăng nói là đúng, có lượng lớn Ải nhân chế tạo binh khí vậy hẳn không phú cũng quý. Hắn nói tiểu thương hội chắc là do hắn không muốn nói rõ mà thôi.

Trầm tư một lát, Cổ Lực Đặc và Phân Lý Tư Đặc đều nhìn ra được ý tứ trong mắt của nhau. Nếu như tất cả đều là thật, chỉ cần bám vào Dương Lăng, coi như đã gặp được cơ hội ngàn năm có một. Cho dù Dương Lăng chỉ là bịa chuyện cũng đáng giá để đánh bạc một chuyến.

Cổ Lực Đặc và Phân Lý Tư Đặc mời Dương Lăng vào trong một căn phòng trang nhã của quán rượu nói chuyện cho tiện. Rất nhanh Dương Lăng nhanh chóng biết rõ về mọi mặt đời sống của Duy Sâm Trấn.

Thông qua tên Phân Lý Tư Đặc đang hạn An tạp gia tộc đến thấu xương mà ngay cả nhị phu nhân của An tạp gia chủ thích mặc đồ lót màu hồng cũng đều biết một cách tường tận.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18 : Thị nữ Ngả Ly Ti

Cái gì, ám sát thất bại ?

Bên trong tòa thành, Y Thước Á tức giận hét to như sấm :

Xung là mười bước giết một người, đến ngay cả một tên triệu hồi sư cũng không thể giết chết, con mẹ nó đúng là lũ chó!

Một tiếng -ba vang lên, Y Thước Á ném thật mạnh chén trà trong tay xuống đất :

Cổ Đức, ta muốn tự tay giết cái tên triệu hồi sư đáng ghê tởm đó, cắt từng miếng từng miếng thịt của hắn xuống cho chó ăn!

Thiếu gia, xin hãy tỉnh táo .

Cổ Đức vuốt vuốt ria mép nói :

Bọn lão gia phải ít nhất một tháng nữa mới có thể từ ngoài biển trở về, mà trong khoảng thời gian này trên trấn có rất nhiều nhân vật không rõ xuất hiện, thật sự là chúng ta không nên trực tiếp ra tay.

Thời gian gần đây Y Thước Á rất bức mình, từ khi thảm bại ở Tinh linh bộ lạc trở về liền gặp không ít phiền toái. Không biết là tên chết tiệt nào lộ ra tin phát hiện Cự long huyết động trong Đặc Lạp Tư sâm lâm khiến cho xuất hiện rất nhiều nhân vật không rõ thân phận ở trên trấn.

Có mao hiểm đội, có dong binh đến từ các nơi khác, còn có cả kỹ sĩ suốt ngày mơ giấc mộng giết rồng, mà còn nghe nói giáo đình cũng bí mật phái sứ giả đến nơi này.

Trên trấn tình hình càng ngày càng phức tạp khi số lượng người vào ngày càng nhiều. Mấy ngày trở lại đây thỉnh thoảng lại có gia đình bị giết hoặc mất tích, có người nói là sự trả thù từ các kẻ địch của gia tộc, cũng có người nói đó là do bọn hắn ở ngoài trấn không cẩn thận trêu chọc vào nhân vật thần bí mà cường đại. Không biết được đâu là thông tin chính xác, Y Thước Á không biết phải ra tay với ai.

Các đội mao hiểm hoặc dong binh bình thường thì Y Thước Á không thèm để ý , nhưng sứ giả của giáo đình lại là vấn đề không nhỏ, nếu để bọn họ biết được tội chứng của gia tộc vậy thì sẽ có phiền toái lớn. Bởi vì cha hắn đã mang đại bộ phận tinh anh võ sĩ đi thực hiện một chuyện trọng đại, ở trong nhà giờ chỉ còn vài tên cao thủ nên hắn đành ở lại trong thành.

-Cổ Đức, vậy ý của ngươi như thế nào?

Trong cả tòa thành chỉ có mưu sĩ Cổ Đức đi theo cha hắn nhiều năm có thể làm cho Y Thước Á tỉnh táo lại.

Sau một lát trầm tư, Cổ Đức chậm rãi nói :

Hiện nay trên trấn tình thế rất là phức tạp, trước khi lão gia mang theo võ sĩ trở về, chúng ta ngàn vạn lần không thể hành động lỗ mãng. Gần đây, tại hạ đã liên lạc được một gã đại kiểm sự ở Ban Đồ đế quốc, có lẽ chúng ta có thể....

Sau một lát bàn mưu tính kế, Y Thước Á và mưu sĩ Cổ Đức nghĩ ra một kế hoạch mượn đao giết người. Mua bán nô lệ là nguồn thu nhập chủ yếu của gia tộc, mà các cô gái tinh linh với ngoại hình xinh đẹp lại càng là món hàng mà rất nhiều người tranh giành để mua. Vì để dẹp bỏ trở ngại trong việc bắt bớ tinh linh nhân tiện có thể báo thù nên hắn nhất định muốn giết chết thân bí triệu hồi sư Dương Lăng đầu tiên.

Ở bên trong một quán rượu cách tòa thành của An Tịch gia tộc không xa, Dương Lăng vui vẻ uống một ngụm khổ mạch tửu, không hề biết rằng đang có một âm mưu đang nhắm vào hắn mà thực hiện.

-Trước khi tại hạ trở về, trong mấy ngày này còn xin nhờ hai vị lưu ý nhiều hơn một số việc đã bàn, cáo từ.

Tùy ý đặt xuống bàn vài tờ tinh tệ, Dương Lăng nhanh chóng rời đi. Ở phía sau, đạo tặc Phân Lý Tư Đặc sợ hãi kêu lên, nhanh chóng cầm lấy tờ tinh tệ trên mặt bàn. Mấy bình khổ mạch tửu chỉ cần hơn mười hắc tinh tệ là đủ trả, không nghĩ tới Dương Lăng vừa ra tay đã đặt xuống năm tờ tinh tệ, đúng là một đại quý tộc giàu có.

Nhận thấy hành động của đạo tặc Phân Lý Tư Đặc, Dương Lăng cười nhẹ nhàn. Đối với một nơi vẫn còn nghèo nàn thế này thì cần phải thi triển một ít thủ đoạn, ra tay hào phóng là một phương pháp tốt nhất. Hắn hiểu rằng chỉ cần được dòng binh Cổ Lực Đặc và đạo tặc Phân Lý Tư Đặc là hai tên lưu manh ở đây bán mạng cho, thì đối với việc đặt chân vững vàng ở Duy Sâm Trấn càng dễ dàng hơn rất nhiều.

Tấn công là cách phòng ngự tốt nhất, vì để đối phó với sự trả thù của An Tịch gia tộc, Dương Lăng quyết định tại Duy Sâm Trấn mở một gian bán vũ khí do Ải nhân chế tạo. Vừa có thể thu thập tin tức tình báo, vừa có thể hấp dẫn sự chú ý của An Tịch gia tộc, chuyển từ thế bị động sang thành thế chủ động. Dương nhiên, nếu có thể thu được lợi nhuận thì càng tuyệt vời hơn.

Đi vào Duy Sâm Trấn đại lượng nhân vật không rõ lai lịch, chuyện này đối với Y Thước Á là một chuyện rất đau đầu, nhưng đối với Dương Lăng thì đây đúng là một cơ hội ngàn năm khó gặp. Tình thế càng phức tạp nhiều tên sẽ lợi dụng đục nước béo cò đối với sản nghiệp giàu có An Tịch gia tộc càng phải cẩn thận, nhưng đối với hắn thì hành động càng có lợi hơn nhiều.

Nhanh chóng trở về Tinh linh bộ lạc, Dương Lăng cực lực thuyết phục tinh linh trưởng lão. Nghe xong tuy vẫn còn có điều lo lắng nhưng lão vẫn ra tay giúp đỡ Dương Lăng. Lão phái vài tên dũng sĩ tinh anh làm thị vệ cho Dương Lăng. Đồng thời cũng đáp ứng yêu cầu của Dương Lăng, lấy ra tám mươi bình Lang mỗ tửu cuối cùng cho hắn mang đi.

Mang theo tám mươi bình Lang mỗ tửu, Dương Lăng đi tới Ải nhân bộ lạc. Quả nhiên thấy được tám mươi bình Lang mỗ tửu Ải nhân liền đáp ứng ngay.

Dương Lăng huynh đệ, chỉ cần mỗi ngày đều có rượu ngon, đừng nói là Duy Sâm Trấn mà nếu ngươi đi đến chân trời góc biển ta cũng theo ngươi.

Ải nhân Lỗ thước vừa đi vừa cầm lấy bầu rượu đeo bên hông uống một ngụm lớn.

Thế giới bên ngoài rất tuyệt vời, tráng lệ, cái gì khác không nói nhưng rượu ngon thì có rất nhiều!

Nhìn cái bao trên lưng Tịch Tây đựng đầy vũ khí, Dương Lăng mở hé ra nhìn qua :

Lỗ thước, chỉ cần ngươi và người trong tộc đã tạo càng nhiều vũ khí cho ta, đừng nói mỗi ngày một vò rượu, ngươi muốn nằm ngâm mình mà ngủ trong rượu ta cũng đáp ứng được ngươi!

Có sự hấp dẫn của rượu ngon, Lỗ thước đáp ứng ngay yêu cầu của Dương Lăng, đồng thời còn thay hắn mời thêm được năm tên tộc nhân đi theo hỗ trợ. Đồng thời, được Lỗ thước cực lực hỗ trợ, Dương Lăng mua được vũ khí của Ải nhân bộ lạc với giá rất thấp. May là từ trong tay Dã man nhân cứu ra được không ít người nếu không Dương Lăng cũng không biết làm thế nào để vận chuyển vũ khí ra khỏi Đặc Lạp Tư sâm lâm.

Mặc dù Tinh linh trưởng lão không nói gì, nhưng Dương Lăng hiểu được nhiều nhân loại như vậy ở lâu dài tại Tinh linh bộ lạc cũng không thích hợp. Thương lượng với đám người Tịch Tây rồi tất cả cùng quyết định đi tới Duy Sâm Trấn, vì trong đó có không ít người từ nhỏ đã sinh sống ở Duy Sâm Trấn.

Sau khi được cứu thoát, đám người Ngã Ly Ti lúc nào cũng hy vọng nhanh chóng trở về Duy Sâm Trấn, nhưng vì khắp nơi trong sâm lâm đều có ma thú, cho nên không thể không tạm thời ở lại Tinh linh bộ lạc chữa trị thân thể thật tốt. Bây giờ có Dương Lăng tự mình dẫn đầu, bọn họ cảm thấy an tâm hơn rất nhiều.

Đại nhân, về tới Duy Sâm Trấn, nếu đại nhân không chê thì trước tiên về ở tại nhà của tiểu nhân, không biết có được không?

Nhanh chân đuổi theo Dương Lăng, Táp Tây rất nhiệt tình mời.

Táp Tây, rất nhiều người trong số này đều không có chỗ ở, nhà của người có thể ở được mấy người? Dương Lăng cười cười mà nói:

Yên tâm đi, ta đã sớm có sự an bài cẩn thận rồi

Sau khi thuyết phục được tinh linh trưởng lão, Dương Lăng đã cười sư thứu rất nhanh trở lại Duy Sâm Trấn, Dưới sự giúp đỡ của Cổ Lực Đặc và Phân Lý Tư Đặc mua ngay một lượng lớn phòng ở. Phía trước dùng để bán vũ khí, còn bên trong để chế tạo vũ khí và làm chỗ ở cho những người vô gia cư, đúng là có lợi cả hai đường.

Được sự bảo vệ của ma thú đại quân, mọi người không gặp nguy hiểm gì trên đường đi, hơn mười ngày sau rốt cục cũng đi ra khỏi Đặc Lạp Tư sâm lâm. Được Cổ Lực Đặc chạy tới giúp đỡ dẫn đường, trực tiếp đi tới địa điểm mới mua cách đây không lâu.

Tiếp theo, mọi người rất là bận rộn. Ải nhân Lỗ Thước và tộc nhân chuẩn bị thiết bị và lò rèn chuẩn bị tại Duy Sâm Trấn chế tạo binh khí; Táp Tây chỉ huy mười tên võ sĩ được Dương Lăng cứu tích cực tuần tra chung quanh trại để đề phòng An Táp gia tộc tập kích; Cổ Lực Đặc và Phân Lý Tư Đặc phụ trách tuyên truyền sắp khai trương gian binh khí do ải nhân chế tạo.

Nhẹ nhàng, thơm mát, so với cực phẩm Bích loa xuân của An Khê trà trang uống ngon hơn nhiều!

Tựa lưng trên chiếc ghế bọc da hổ, nhìn chung quanh mọi người bận rộn và tốc độ nhanh vượt xa cả dự liệu của mình, Dương Lăng thoải mái uống một ngụm trà vừa được Ngã Ly Ti bưng lên.

-Đại nhân, đây là trà làm từ cây đan biện đẳng, hương thơm nồng đậm, là đặc sản của Duy Sâm Trấn đó!

Thấy Dương Lăng đặt chén trà xuống, Ngã Ly Ti nhẹ nhàng nắn bóp bả vai cho hắn. Từ khi Dương Lăng thuận lợi cứu ông nội nàng, Ngã Ly Ti vô cùng cảm kích hắn, tận lực chiều chuộng hắn, hi vọng có thể báo đáp phần nào đại ân đại đức của hắn.

Dương Lăng bận đến độ mồ hôi đầy mặt, nàng kịp thời lấy tay lau đi, nếu Dương Lăng không kịp ăn cơm thì nàng mang cơm đặt ở phòng của hắn, Dương Lăng mệt mỏi thì nhẹ nhàng nắn bóp hai vai cho hắn.

Vừa mới bắt đầu, Dương Lăng còn không có quen, nhưng nói với Ngã Ly Ti vài lần thấy nàng vẫn như vậy, cũng không nói thêm nữa, thân nhiên hưởng thụ sự phục vụ chu đáo của cô bé.

-Ngã Ly Ti, sau này không gọi ta là đại nhân, mà cũng không được gọi là chủ nhân đó!

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của Ngã Ly Ti, nhìn xem bộ ngực vẫn còn nhỏ bé của nàng, Dương Lăng rung động trong lòng mà nói :

-Sau này, gọi là Dương đại ca biết chưa!

-Vâng, Dương đại ca!

Ngã Ly Ti khuôn mặt đỏ bừng lên, nhỏ giọng nói một câu. Không biết tại sao, nàng hiểu được ánh mắt Dương Lăng không giống bình thường trong mắt như có ngọn lửa đang thiêu đốt vậy.

Cảm giác làm lão bản rất tuyệt.

Thoải mái tựa trên ghế da hổ, nhìn trong cửa hàng đầy binh khí do Ải nhân chế tạo, người được mùi thơm nhàn nhạt trên người Ngã Ly Ti, Dương Lăng từ từ nhắm lại hai mắt. Trước kia cả năm làm việc bận bịu gần chết còn có khi không đủ sống, không nghĩ tới là vô ý đi tới thế giới xa lạ này, sau một thời gian ngắn đã có nguồn sinh ý đầu tiên.

Dương Lăng nhắm hai mắt lại, tận tình hưởng thụ sự phục vụ của Ngã Ly Ti, không hề biết rằng đang có một con bão nhắm vào chính mình. Trên một vùng đất không người cách Duy Sâm Trấn mấy trăm dặm đang có một con quái mã đang chạy nhanh như gió hướng về phía Duy Sâm Trấn.

Chương 19 : Đánh cược

Sau vài ngày vất vả, gian hàng bán vũ khí đầu tiên của Duy Sâm Trấn rốt cục cũng thuận lợi khai trương.

-Thưa các vị hương thân phụ lão, hôm nay là một ngày vui mừng trọng đại của gian bình khí điểm đầu tiên của trấn chúng ta, sẽ giảm giá hai mươi phần trăm các loại vũ khí do ái nhân chế tạo, số lượng có hạn, mọi người không nên bỏ qua!.

Nhìn người không ngừng mà đến, Dương Lăng mặt mày hớn hờ. Chỉ cần có một phần mười số người ở đây mua vũ khí, thì hẳn đã có thể thu hồi lại được vốn, đúng là một sự đầu tư quá lãi.

-Trời ạ, vũ khí của ái nhân, quả nhiên tất cả vũ khí đều do ái nhân chế tạo!

Ồ, ta có bị hoa mắt không đây, xinh đẹp tinh linh làm người hầu, ta dám chắc chủ cửa hàng bán vũ khí này có địa vị rất lớn.

Tác Phi Á dẫn theo vài tỷ muội ăn mặc lộng lẫy đứng ở bên ngoài bình khí điểm. Khuôn mặt xinh đẹp, bộ ngực đầy đặn, và đôi chân thon dài cùng vẻ tươi cười làm cho đám người đang vây quanh ngây người.

Vũ khí do ái nhân làm ra cung không đáp ứng được cầu, hơn nữa tinh linh mỹ nữ cực kỳ hấp dẫn, rung động, thật sự làm cho người khác rung động.

Mặc dù Đặc Lạp Tư thâm lâm ở ngay cạnh đó, nhưng ái nhân và tinh linh đều rất ít xuất hiện ở Duy Sâm Trấn. Nhìn sắc bén vũ khí đầy rẫy lại có tinh linh xinh đẹp như tiên phục vụ, mọi người xôn xao bàn tán về thân phận của Dương Lăng.

Hài, ta nghe nói lão bản là một đại tài chủ, làm ăn khắp cả đại lục.

Không phải, tài chủ đã là cái gì, một tên tài chủ có thể có nhiều tiền như vậy không ?

Một gã mắt tam giác giấu giếm giếm nhìn xung quanh rồi nhỏ giọng nói: -Nghe nói, từng có người ở gần hoàng cung Ban Đồ để quốc thấy được người này.

Chẳng lẽ là người trong hoàng thất? Máy người chung quanh tên mắt tam giác đều thất sắc.

-Hắc hắc, ta chưa nói cái gì cả!

Tên có mắt hình tam giác hạ thấp giọng nói :

- Các huynh đệ cẩn thận tay chân đó, đừng có nổi lòng tham, chủ nhân ở đây không phải là người mà chúng ta có thể trêu trọc, cẩn thận nếu không dù có tiền cũng không còn mạng mà hưởng thụ đó!

Nghe được mọi người đủ loại đồn đoán, ngồi dựa trên ghế da hổ Dương Lăng lắc đầu uống một hớp trà hoa lai do Ngã Lý Ti mang lên. Có lẽ nên mang thêm mấy tên Dã man nhân hung hãn đến đây canh cửa, lúc đó càng thêm hợp cách.

Làm ăn thì điều cần thiết là hấp dẫn sự chú ý của mọi người, tiếng vang trong hôm nay Dương Lăng rất hài lòng. Chỉ cần có người lui tới thì việc làm ăn sẽ lên nhanh như điều gặp gió. Mắt thấy có không ít dong binh bỏ tiền ra mua vũ khí cùng khôi giáp, tâm tình Dương Lăng càng thêm vui sướng.

-Chỉ có mấy cái đồ tồi tàn này, cũng có mặt mũi mang ra bán à, ông chủ đâu, ra đây cho ta?

Ngay khi Dương Lăng thất thần, ngoài cửa truyền đến một tiếng rống to.

- Ngươi là ai, ông chủ của chúng ta đâu phải là người ai muốn gặp là được ?

Không cần Dương Lăng phân phó, Phân Lý Tư Đặc giang ra hai tay ngăn tên hắc y võ sĩ lại.

Từ khi Dương Lăng mang đến đại lượng vũ khí do Ái nhân làm ra và vài cô gái tinh linh xinh đẹp, Cổ Lực Đặc và Phân Lý Tư Đặc hiểu được mình đã đổ đúng cửa, Dương Lăng không phú tức quý, dám chắc xuất thân từ danh môn vọng tộc.

Dựa vào cây đại thụ này thì giàu sang chỉ còn đợi mà thôi, vì vậy làm việc càng thêm nỗ lực.

-Ta là Ban Đồ đế quốc hoàng gia đại kiểm sư Ba Đế Tứ, lập tức gọi ông chủ của các ngươi ra đây cho ta !

Võ sĩ áo đen hừ lạnh một tiếng, đá một cước lên ngực Phân Lý Tư Đặc. -Rắc một tiếng, làm cho mấy nhánh xương trên ngực Phân Lý Tư Đặc gãy mất, đau đến độ lăn lóc trên mặt đất.

Thấy kẻ đến có ác ý, Tập Tây nhanh chóng rút trường kiếm ra, chỉ huy võ sĩ vây quanh. Thân là một sơ cấp kiểm sư hẳn hiểu rõ sự đáng sợ của đại kiếm

sư hơn bất cứ ai hết. Đừng nói A Cổ Tô chưa tới kiếm sư, mà chính mình cũng không qua nổi mấy chiêu của võ sĩ áo đen.

-Hắc hắc, không biết lượng sức mình, muốn chết!.

Ba Đế Tứ khinh thường hừ lạnh lên một tiếng, rút thanh trường kiếm đeo bên hông ra. Một mảnh hồng quang qua đi, ngoại trừ Táp Tây còn lại trên ngực mười mấy người đều bị rạch một vết thương thật sâu, máu tuôn như suối.

-Trời ạ, đầu khí màu đỏ!

Nhìn hồng quang trên thân kiếm của Ba Đế Tứ lúc ẩn lúc hiện những tên dong binh thất sắc nhanh chóng rút lui đến khi cách xa chiến trường mười thước mới dừng lại.

Một chiêu qua đi, Táp Tây hiểu được rằng mình không phải là đối thủ của Ba Đế Tứ. Đối phương có tuyệt kỹ là Xích Huyết đầu khí, tu vi cao cường, vậy không đơn giản là đại kiếm sư, sợ rằng thực lực sắp đến sơ cấp kiếm thánh.

-Hay, lợi hại .

Dương Lăng lạnh lùng cười rồi từ từ đi ra :

-Chẳng biết người anh em này đến đây có việc gì?

-Hừ, không cần nói nhiều, nếu vũ khí của các người có thể tạo một vết rách trên lá chắn của ta thì ta chấp nhận thua cuộc, còn không thì đừng mang mấy đồ rác rưởi này ra lừa người khác!

Ba Đế Tứ vừa nói vừa giơ tấm lá chắn dày bạch lên, vận chuyển đầu khí trong cơ thể làm cho tấm lá chắn đỏ bừng lên.

-Người muốn đồ như thế nào?

Dương Lăng thần sắc không thay đổi, âm thầm đoán lai lịch và ý đồ của đại kiếm sư Ba Đế Tứ.

Ba Đế Tứ hừ lạnh một tiếng nói :

-Người thắng, đầu của ta người muốn cắt cứ cắt, còn nếu người thua, hắc hắc tự cắt đầu mình xuống!

Quyết đầu sinh tử ?

Ba Đế Tứ vừa nói xong, mọi người đang vây quanh ồn ào hẳn lên. Thần bí ông chủ có đại lượng vũ khí do ải nhân làm ra cũng không đủ cầu, xinh đẹp mẽ người mỹ nữ tinh linh, bây giờ đột nhiên có một tên đại kiếm sư xuất hiện, thật đúng là một ngày có nhiều sự kiện.

Nhìn Ba Đế Tứ, Dương Lăng trong lòng rung động. Tên Ba Đế Tứ này sớm không đến, muộn không đến ngay khi mình khai trương thì tìm đến cửa làm loạn, hơn nữa vừa mở miệng ra là đã đòi lấy đầu của mình. Hiển nhiên là đã có chuẩn bị từ trước, rất có thể là do Y Thước Á sai khiến.

Điều phải đến sớm muộn sẽ đến, tránh được một lát không tránh được mười năm. Dương Lăng biết rằng chỉ có Y Thước Á mới có cừu hận với hắn, mà cũng chỉ có thể lực không lồ như An Táp gia tộc mới có nhiều tiền như vậy để nhanh chóng mời được một gã Ban đồ đế quốc hoàng gia đại kiếm sư.

-Ông chủ, trong cơ thể tên đại kiếm sư này Xích Huyết đầu khí vô cùng hùng hậu, nếu không phá được đầu khí bên ngoài vậy thì không có cách nào làm hồng tấm lá chắn trong tay hắn .

Táp Tây nuốt nước miếng tức giận mà nói :

-Tên chó chết này tuyệt đối bị người khác sai khiến, cố tình lựa chọn ngày hôm nay tới đây để làm khó dễ.

Trên đời không có gì không thể đỡ được, mà cũng không có tấm lá chắn nào không thể phá.

Đề ý Ba Đế Tứ, lại nhìn tấm lá chắn đỏ bừng trong tay hắn, Dương Lăng đột nhiên trong lòng vừa động, nghĩ tới một chủ ý tuyệt vời. Nếu đối phương đã không nói lý, dùng đầu khí để tăng cường phòng ngự cho tấm chắn, vậy hắn cũng không ngại dùng thủ đoạn đối với đối phương.

Chương 20 : Nổi oan của đại kiếm sư

Lấy thanh trụ thủ âm đạm vô quang từ trong không gian giới chỉ, Dương Lăng từ từ đi về phía Ba Đế Tứ.

Hầm răng Giác phong thú vô cùng sắc bén, đừng nói đao kiếm bình thường đến ngay cả trọng kiếm do ải nhân chế tạo cũng một ngụm cắn thành lỗ, nhưng cây trụ thủ nhật được ở Ngõa Luân Á này thì lại nằm ngoài ý muốn của mọi người, mặc dù bên ngoài nhìn rất bình thường nhưng lại vô cùng sắc bén hơn nữa Giác phong thú cắn mạnh cũng không để lại một dấu vết nào cả.

-Ba Đế Tứ đại nhân, sanh tử là chuyện lớn, người có cần suy nghĩ lại không? Dương Lăng lạnh lùng cười, lợi dụng lúc mọi người không để ý, lặng lẽ gọi ra một con Giác phong thú tiến hóa đến nhị giai, giấu vào trong ống tay áo.

-Nói đùa, Ba Đế Tứ ta cả đời đã chém không biết bao nhiêu cái đầu, làm sao phải sợ một tên nhóc con nhà người?

Ba Đế Tứ rất tự hào, từ khi được kiếm thánh Ba Trát Khắc dạy đến nay, hắn chưa thua ở một trận quyết đấu chính thức nào, mà đảm nhiệm chức hoàng gia đại kiếm sư Ban Đồ đế quốc thì càng thêm vinh hoa phú quý.

Lấy được đầu tên này, có lẽ vẫn kịp trở về để đi đánh bạc, Ba Đế Tứ vô cùng hưng phấn. Hắn không nghĩ đến mới thua mất hết nhà cửa ở sông bạc Hoa Hồng thì đã có sinh ý tìm tới cửa, chỉ cần giết được Dương Lăng, hắn sẽ nhận được năm vạn từ tính tệ.

Một tên triệu hồi sư không có đầu khí, muốn đánh thùng tấm lá chắn đã được hắn đưa đầu khí vào thì đúng là nằm mơ giữa ban ngày. Ba Đế Tứ vô cùng khinh thường nhìn Dương Lăng đang đi tới gần, càng tâm phục khẩu phục mưu kế của Y Thước Á.

Hôm nay là ngày gian binh khí điểm của Dương Lăng khai trương, nếu Dương Lăng không dám tỷ thí cũng chính là thừa nhận vũ khí mà hắn bán là rác rưởi, sau này không thể nào buôn bán ở trên Duy Sâm Trấn, còn nếu hắn không biết sống chết vậy đúng là hợp với mưu kế mượn đao giết người của Y Thước Á.

-Dương Lăng, đừng đi, không nên đi tới!

Nhìn Ba Đế Tứ đã vận đầu khí sung mãn, lại nhìn Dương Lăng đang từng bước từng bước tiến lên, Tác Phi Á không để ý hết thảy chạy lên:

-Dương Lăng, không cần để ý đến tên điên này, chúng ta trở về Đặc Lạp Tư sớm thôi!

Mất thấy Dương Lăng bị bắt buộc, Tác Phi Á thấy rất đau lòng nên không che giấu lòng mình nữa. Hy vọng Dương Lăng có thể buông tha tất cả, cùng sống một cuộc sống bình dị với nàng.

Chần chờ một lát, Ngã Ly Ti cũng chạy đến, hai mắt đã đỏ bừng:

-Dương đại ca, Tác Phi Á tỷ tỷ nói đúng đó, đây là một tên điên, không cần phải cùng hắn so đo.

Biết rõ thực lực của Ba Đế Tứ, đám người Tập Tây cũng lao lên, tức giận nhìn chăm chăm tên Ba Đế Tứ đáng chết. Nếu ánh mắt có thể giết người thì Ba Đế Tứ sớm đã bị bọn họ giết một vạn lần.

-Thật là quá đáng, một tên đại kiếm sư lại dùng thủ đoạn hạ tiện như thế này, đây không phải là cố ý giết người sao?

-Đúng, thật là quá đáng.

Mất thấy tấm lá chắn đỏ bừng trong tay Ba Đế Tứ, mấy tên dong binh hiểu biết đều rõ một người không có đầu khí như Dương Lăng tuyệt đối sẽ không có phần thắng, hiểu được Ba Đế Tứ đây là đang cố ý muốn lấy mạng Dương Lăng, đều lớn tiếng nói.

-Hừ, ai không phục cứ lên đây, Ba Đế Tứ ta sẽ cho hắn ra đi.

Nghe mọi người nói, đại kiếm sư Ba Đế Tứ tức giận nói, ánh mắt lạnh lùng nhìn qua chỗ nào thì mọi người đều ngậm miệng lại. Dù sao thực lực của một gã đại kiếm sư không phải chuyện đùa, cho dù là dong binh trải qua trăm trận cũng không dám mang họa vào thân, dù cho tức giận cũng không dám nói ra.

Mật Tuyết Nhi, ta khẳng định đây một sự mưu sát, nếu tên đại kiếm sư này không có thù oán với người tuổi trẻ này thì cũng được kẻ thù của người tuổi trẻ mời tới!

Bên ngoài đám người có một nam một nữ cười trên hai con ngựa trắng muốt. Người con trai ánh mắt sắc bén, trên người mặc một bộ áo giáp màu đen, trên lưng đeo một thanh trọng kiếm, trong tay cầm theo một cây thương huyền thiết dài hai thước hiển nhiên là một gã kỵ sĩ tinh anh. Người con gái trên

mặt che một cái khăn, trong tay cầm một cây ma pháp trượng màu đen to như chuôi đao hiển nhiên là một ma pháp sư thần bí.

-Khắc Lỗ Tư, là một thần điện kỳ sĩ, chẳng lẽ người khoan tay đứng nhìn sao ?

Cô gái ma pháp sư che mặt nhũ mày, nhìn Ba Đế Tứ ở cách đó một quãng nói :

-Chiến sĩ của Ban Đồ đế quốc càng ngày càng không có kỷ luật, đường đường là một gã đại kiếm sư mà phải dùng thủ đoạn như thế này với một người còn trẻ tuổi không có đầu khí.

Nhìn cả một đám người, kỳ sĩ mặc trọng giáp lạnh lùng nói :

-Tên đại kiếm sư này quả thật là quá đáng nhưng Mặt Tuyết Nhi nàng đừng quên lần này chúng ta có một nhiệm vụ bí mật, nếu ra tay sợ rằng bại lộ thân phận vậy thì không tốt chút nào!

Nghe Khắc Lỗ Tư nói như vậy, mà nhìn Dương Lăng không hề có đầu khí, ma pháp sư Mặt Tuyết Nhi thở dài một hơi, không nói gì thêm, chỉ yên lặng nắm chặt pháp trượng.

-Các hương thân, vô cùng hạnh phúc khi mọi người có mặt tại đây hôm nay ! Dương Lăng nhẹ nhàng đẩy Tác Phi Á và Ngã Ly Tỉ ra, đi nhanh về phía Ba Đế Tứ :

-Trong tay ta là một cây chùy thủ bình thường do Ái nhân chế tạo ra, để cho các vị nhìn xem cuối cùng là tấm lá chắn của đại kiếm sư chắc chắn hay là chùy thủ của chúng ta sắc bén đây!

Gió cây chùy thủ cho mọi người xung quanh xem, Dương Lăng mặt không đổi sắc đi về phía Ba Đế Tứ, giống như là không thêm để ý sự lợi hại của đại kiếm sư.

Cùng lúc đó, nhìn thấy Dương Lăng từng bước từng bước đi tới gần, Ba Đế Tứ lạnh lùng cười, dồn hết đầu khí trong người lên trên tấm lá chắn trên tay phải. Nhất thời, tấm lá chắn phát ra một vòng ánh sáng đỏ, nếu nhìn từ xa giống như ngọn lửa đang thiêu đốt vậy.

-Trời ạ, đứa nhỏ đáng thương.

-Ta đã thấy kẻ ngu, nhưng chưa thấy tên nào ngu như thế này, tự đâm đầu vào chỗ chết.

-Hắc hắc, ta dám nói tên lão bản ít tuổi này là một tên suốt ngày chỉ biết ăn và uống, căn bản không biết đại kiếm sư lợi hại như thế nào!

Tên có mặt hình tam giác há hê nói :

-Có trò hay xem rồi, gia tộc người tuổi trẻ này nhất định sẽ tìm tên đại kiếm sư mà liều mạng đây, ha ha.

Nhìn Ba Đế Tứ mạnh mẽ bức người cùng với Dương Lăng, mọi người đều bàn tán. Có người thì đồng tình, cũng có người chửi Dương Lăng là kẻ ngu không biết tiến lui, còn có người há hê.

Trong khi mọi người vẫn đang bàn tán, Dương Lăng cố gắng huy động vu lực trong cơ thể, đột nhiên gia tốc nhanh như tia chớp lao về phía Ba Đế Tứ đang khinh thường. Ông tay áo không cao không thấp vừa vịn nhắm ngay phía ngực của Ba Đế Tứ.

Ngay khi mà tất cả mọi người đều nghĩ rằng Dương Lăng không nghĩ ngờ gì sẽ chết, thì xảy ra một chuyện ngoài ý muốn.

Ba Đế Tứ đang khinh thường thì đột nhiên chấn động cả người, ngọn lửa màu đỏ trên tấm lá chắn nhanh chóng biến mất, chùy thủ của Dương Lăng theo sát phía sau, nhanh như chớp đâm một nhát -Phốc một tiếng xuyên qua tấm lá chắn cứng rắn.

Đường đường Hoàng gia đại kiếm sư của Ban Đồ đế quốc lại thua trên tay của một người trẻ tuổi không có chút đầu khí nào?

Trợn mắt há mồm nhìn chuyện ngoài ý muốn xảy ra, cả nửa ngày trôi qua mà mọi người chưa hồi phục lại tinh thần, toàn trường không một tiếng động, thẳng đến khi Dương Lăng đặt thanh chùy thủ lên cổ Ba Đế Tứ thì mọi người mới hét to lên.

-Giết chết hắn!

-Cắt cái đầu chó của hắn xuống!

Mọi người khản cổ kêu lên, nhất là dong binh càng vừa hô to vừa huy động vũ khí trong tay của mình. Xem ra tên đại kiếm sư kiêu ngạo đã sớm bị mọi người tức giận.

-Người.....

Ba Đế Tứ khinh thường nên bị Giác phong thú bắn ba cây châm độc, cả người vô lực. Vừa định mắng to Dương Lăng hèn hạ thì cảm thấy trên cổ đau xót, chảy xuống một tia máu.

Xem ra, yết hầu của đại kiếm sư cũng giống người bình thường, cũng đỏ máu đỏ chữ. Nhìn Ba Đế Tư đang hoảng sợ Dương Lăng lạnh lùng nói :

-Không biết chỉ dùng chủy thủ cắt đứt yết hầu tốt hơn, hay dùng búa chặt đứt cái đầu heo của ngươi xuống tốt? Hay là cho ngũ mã phanh thây ngươi ra.

Nhìn hàn quang chợt lóe lên trong mắt Dương Lăng, lại nhìn nụ cười lạnh lùng của hắn, Ba Đế Tư cả người phát run, không dám nói cái gì, đứng im không nhúc nhích. Là một tên kiếm sư kinh nghiệm phong phú, hắn hiểu được chủy thủ đang để trên cổ mình sắc bén thế nào, chỉ cần Dương Lăng nhẹ nhàng cứa một nhát là mình phải vĩnh biệt cái thế giới tươi đẹp này.

Ba Đế Tư hồi hận vô cùng, độc ác nguyên rủa mười tám đời tổ tông của tên Y Thước Á. Nếu không phải mình khinh thường, đem tất cả đầu khí hộ thân vào tắm chân, vậy thì hắn đường đường là một hoàng gia đại kiếm sư sao có thể để cho Dương Lăng đánh lén thành công. Nếu Y Thước Á cung cấp thông tin chính xác, hắn sao lại không phòng bị để gặp cảnh mặc cho người chém giết thế này.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21 : Làm con cóc

Đám đông đang xem chung quanh đều bị oanh động, nhìn Ba Đế Tư vẻ mặt trắng bệch, Dương Lăng rõ ràng tên đại kiếm sư không may này chỉ là một con chột thí, một chú chó mở đường mà thôi, chính thức muốn đoạt mạng hắn chính là Y Thước Á và gia tộc an tập vô ác bất tác đẳng sau.

-Ba Đế Tư, ta và ngươi vô oán vô cừu nếu ngươi nói người sai khiến ở đằng sau ngươi ra ta sẽ tha một mạng cho ngươi.

Sau một lúc trầm tư Dương Lăng chợt nghĩ ra chủ ý trực tiếp đá kích an tập gia tộc.

Còn Ba Đế Tư từ sau khi rơi vào tay Dương Lăng hắn đã tự cho là hắn phải chết không còn gì nghi ngờ, giờ nghe Dương Lăng nói như vậy không khỏi sáng ngời đôi mắt. Miệng vừa định mở ra vốn định đem hết mọi chuyện nói ra nhưng nghĩ đến thế lực không lồ của An Tập gia tộc lại không khỏi do dự.

-Ba Đế Tư, cuộc sống chính là một loại hưởng thụ.

Kim tiền và quyền thế, rượu ngon cùng mỹ nữ còn có rất nhiều, chẳng lẽ ngươi cứ như vậy mà bỏ đi sao ?

Dương Lăng cười cười nói, tiếp tục hấp dẫn Ba Đế Tư đang do dự bất quyết :

-Sáng nay có rượu thì sáng nay còn say, nếu không thức thoir đến lúc xuống địa ngục thì đừng hỏi hận sao không nhận lấy cơ hội mà ta cho ngươi đó nhé.

Tâm lý Ba Đế Tư cực độ hoang mang, cả đời hắn đã giết người vô số, chỉ bằng vũ lực cường hãn để đòi lấy vinh hoa phú quý, không ngờ lật thuyền nơi vũng nhỏ, vì khinh địch mà thua dưới tay kẻ không hề có chút đầu khí nào.

Hắn tự hỏi cũng không phải là anh hùng hảo hán gì có thể trụ ở cuộc đời bon chen danh lợi này cũng là nhờ không ít âm mưu quỷ kế. Nhưng hôm nay thua dưới tay Dương Lăng cũng đã nhận ra nhiều điều, nếu hắn dám khai ra Y Thước Á thì cho dù hôm nay không chết thì sau này cũng đừng nghĩ đến việc tồn tại ở Ban Đồ đế quốc nữa.

Trong khoảnh khắc mạng sống cùng lợi danh do dự khiến hắn bất quyết.

-Ba Đế Tư, nếu ngươi một lòng muốn chết ta sẽ đưa ngươi đi một đoạn đường nghe.

Dương Lăng thấy Ba Đế Tư vẫn mãi do dự nên khẽ dụng sức ấn sâu vào cổ Ba Đế Tư hơn một chút. Nhất thời khiến cổ Ba Đế Tư chảy không ít máu ra.

-Ta nói, đại nhân tha mạng, ta nói...

Nhìn vẻ lạnh lùng của Dương Lăng lại thấy máu của mình đã chảy ra cuối cùng Ba Đế Tư không thể do dự nữa bắt đầu tiết lộ âm mưu của An Tập gia tộc :

-Tại hạ cùng với Dương Lăng đại nhân không oán không cừu, thụ cổ đến đây đảo loạn, hết thảy tất cả đều do Thiếu chủ nhân Y Thước Á của An Tập gia tộc sai sử...

Sau khi rõ ràng mọi chuyện mọi người đang vây xem chung quanh chợt hiểu ra vì sao tên đại kiếm sư Ba Để Tư này lại vừa vịn đến đây làm loạn đúng ngày hôm nay.

Dần dần dưới sự kích động của Dương Lăng đám đông càng ngày càng loạn, không ngừng tố cáo những việc ác của An Tật gia tộc.

Có người muốn đem Ba Để Tư cho ngũ mã phân thi, có người muốn to Y Thước Á hèn hạ vô sỉ, còn có người lớn tiếng nguyên rủa mười tám đời tổ tông của An Tật gia tộc.

Sau khi thành công kích phát mối mâu thuẫn của mọi người với An Tật gia tộc Dương Lăng quyết định cố gắng châm ngòi cuộc chiến nên dùng sức đưa Ba Để Tư cả người vô lực lên trước mặt mọi người, lớn tiếng nói :

-Các vị dừng sĩ, tên cây mạnh hiếp yếu, dưới mắt không người này có nên giết hay không ?

-Đáng chết, bắt hán ngũ mã phân thi !

-Thiêu chết hán đi !

-Chém chết hán rồi đem cho chó ăn !

.....

Dưới sự phấn nộ mọi người cùng nhìn chăm chăm vào Ba Để Tư hận không thể tự mình động thủ, mà kẻ đang nằm dưới đất là Ba Để Tư càng sợ đến cả người phát run.

Đã sớm nghe nói An Tật gia tộc chuyện xấu xa gì đều có thể làm khiến lòng dân oán thán. Bây giờ xem ra, quả nhiên như thế .

Cười trên con ngựa trắng Mật Tuyết Nhi khẽ nhăn đôi mày liễu thanh tú :

-Hừ, đúng là kết quả của kẻ chuyên làm ác.

Vị kỵ sĩ đi bên cạnh hừ một câu vừa lúc thấy một chiếc lá rơi trên đầu Mật Tuyết Nhi liền đưa tay lên định gạt. Không ngờ, nữ pháp sư cũng không linh tinh, nghiêng người né đi.

Nhìn Mật Tuyết Nhi đang cố ý giữ khoảng cách với hán, hắc giáp kỵ sỹ không vui nói :

-Mật Tuyết Nhi, nhiều năm qua như vậy, chẳng lẽ nàng còn không hiểu rằng ta đối với nàng là thiệt tình sao ? Vì nàng ta cũng ở thần điện suốt 3 năm rồi !

-Khắc Lỗ Tư, tín ngưỡng của thần điện kỵ sỹ phải kiên định, nếu ngươi là vì cảm tình mà lưu lại, ta khuyên ngươi thả sớm rồi khỏi còn hơn!

Nữ pháp sư chần chờ chỉ chốc lát, nói tiếp :

-Rất xin lỗi, làm một pháp sư của giáo đình, thực sự lòng ta chỉ có Quang Minh thần cùng quảng đại tín đồ.

Sau khi lại một lần nữa bị cự tuyệt về mặt Khắc Lỗ Tư đầy uể oải. Không nghĩ tới sau khi hán làm một gã thần điện kỵ sỹ mặc dù càng có nhiều cơ hội đến gần Mật Tuyết Nhi, nhưng nhiều năm qua rồi mà vẫn không có cách nào toại nguyện.

-Tại hạ là một gã thương nhân, chỉ hy vọng vào hòa khí để có thể buôn bán. Hơn nữa oan có đầu, nợ có chủ, cho dù giết cũng phải tìm đến giết chết tên hèn hạ Y Thước Á !

Dương Lăng lớn tiếng nói tiếp :

-Mặc dù tại hạ vốn không thích đánh giết nhưng cũng không thể để người khi dễ. Người này tội chết có thể tha nhưng tội sống khó tránh thoát !

Thấy cách đó không xa có một người thợ rèn cầm một cây thiêu hỏa côn đang hô to, Dương Lăng trong lòng vừa động, bèn mượn cây thiêu hỏa côn đen nhánh của hán.

Khi mọi người vẫn còn đang không hiểu hán đã kéo quần của Ba Để Tư xuống, trên cái mông to của tên đại kiếm sư một tả một hữu vẽ " An Tật " hai chữ thật to.

-Hắc hắc, Ba Để Tư, chỉ cần ngươi cứ để thân thể này nhảy ra khỏi Duy Sâm trấn, ta sẽ tha cho cái mạng chó của ngươi. Nếu không..

Dương Lăng vừa nói vừa hoa hoa ngôn chủy thủ trước mặt Ba Để Tư khiến hán sợ đến một trận run run.

Thấy rõ hai chữ trên mông Ba Để Tư đám người vây xem trong nháy mắt như hóa đá rồi chợt sôi trào lên như nước. Không ngờ Dương Lăng lại dám làm như vậy hơn nữa chỉ nháy mắt đã nghĩ ra một diệu kế vũ nhục An Tật gia tộc như vậy.

Cùng lúc đó, mặc dù không biết Dương Lăng về gì trên mộng mình nhưng thấy Dương Lăng cười không ra cười lại thấy ánh mắt mọi người nhìn mình đầy thóa nãh, Ba Đế Tư rõ ràng tuyệt đối không phải cái gì chuyện tốt, thế nhưng căn bản là vô lực phản kháng, không thể làm gì khác hơn là cầu khẩn :

-Đại nhân, van cầu người tha ta ra. Đem quần trả lại cho ta, ta bồi người một ngàn, không, bồi người hai ngàn từ tình tậ !

Thấy mọi người nhìn chăm chăm xuống cái mộng của mình, Ba Đế Tư mắc cỡ thiếu chút nữa ngất đi, hận không có cái lỗ nào để chui vào. Hơn nữa nội khổ của hắn quá nhỏ, đừng nói có thể che đi hai chữ mà Dương Lăng vừa viết mà ngay cả những thứ riêng tư cũng gần như hoàn toàn lộ ra ngoài.

-Ta đếm ba tiếng, nếu còn không nhảy cóc ra thì người chờ xuống địa ngục đi .

Dương Lăng giờ chui thủ sắc bén lên như muốn chém xuống người Ba Đế Tư thật. Vì mạng sống, thà lửa lò còn hơn mất mạng, Ba Đế Tư bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là nhảy cóc ra .

Rồi lại bị Dương Lăng đuổi theo một phen uy bách lợi dụ, không thể làm gì khác hơn là cố nén xúc động, vừa nhảy cóc vừa kêu lên. "An tậ, cấp mô! Cấp mô, an tậ! " theo một đám tiểu hài tử trên đùa, e sợ cho thiên hạ bất loạn chúng dong binh môn cũng đi theo lớn tiếng gọi, tiếng kêu đồng thanh của chúng nhân nhanh chóng truyền đi .

Nhìn Ba Đế Tư nhảy đi ra ngoài, Dương Lăng lại thầm quyết định thêm một chút kích thích. Hắn bèn triệu xuất một đầu giác phong thú rồi chỉ huy nó bay tới căn nát nội khổ của Ba Đế Tư, trong phút chốc tất cả bộ phận tiểu huynh đệ của Ba Đế Tư đều lộ hết ra khiến chúng nhân lại càng thêm một phen ha hả cười to.

Về phần đại kiếm sư đáng thương không thể làm gì khác hơn là dùng hai tay che lại rồi chạy đi.

Xấu hổ, kinh hoàng, biệt khuất Ba Đế Tư hận không thể tự tử luôn được, chuyện truyền ra về sau, danh dự của hoàng gia đại kiếm sư đừng nghĩ tại đế đô lẫn lộn, cho dù không bị giải chức, thì cũng bị người cười đến chết.

Sớm biết sẽ rơi xuống bước này đừng nói ngũ vạn từ tình tậ, chính là năm mươi vạn, hắn cũng sẽ không thêm tiếp sinh ý này.

-Luu mạnh, đại sắc lang !

Người khác không rõ ràng lắm giác phong thú từ đâu mà đến, nhưng Mật Tuyệt Nhi cười trên bạch mã lại có thể thấy nhất thanh nhị sở, biết là quý ý của Dương Lăng vừa thẹn vừa tức, không ngờ hắn lại là một tên hỗn đản như vậy.

Đồng thời, nhìn lại Ba Đế Tư vừa che vừa chạy, nhìn cái mộng trắng to uỳnh của hắn, lại không khỏi bật cười, khuôn mặt hồng lên khiến tên thần điện kỵ sĩ đứng bên nhìn đến ngây cả người.

Mọi người ha ha cười to, nhưng Y Thước Á đang ẩn trên một ngọn núi gần đó lại tức giận đến thất khiếu tỏa khói thiếu chút nữa đã học máu mà chết.

-A, Dương Lăng, đồ triệu hồi sư ghê tởm! Ta sẽ lột da uống máu của người !

Y Thước Á vừa hét vừa dùng sức chộp lên cự thạch gần đó, tạo thành vô số vết cào thật sâu, cũng lưu lại từng vết máu xúc mục kinh tâm. Nếu lúc này mà Dương Lăng ở trước mặt chắc chắn hắn đã bị cắn chết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22 : Rốt cuộc ai là sắc lang

Sau khi hung hăng trả thù mọi người đều nhiệt tình chào hỏi Dương Lăng. Nhiều năm qua như vậy cũng chỉ có duy nhất Dương Lăng dám hạ nhục người của An Tậ gia tộc lại thêm thiết kế hoàng tráng và quy mô lớn của vũ khí điểm mọi người lại càng chắc chắn Dương Lăng là một đại quý tộc, một quý tộc có thể lực không lồ, nếu không đã không thêm xem An Tậ gia tộc vào mắt như vậy.

Đội mọi người sau khi lên hết hơn mười người thần bí chợt cùng nhau đồng thời bái phỏng Dương Lăng. Trong đó, có lão bản của một phường, có chủ nhân của lò rèn, lại có cả ông chủ của tửu quán. Cơ bản là toàn bộ đại thương nhân và những nhân vật có thực quyền của Duy Sâm trấn ngoại trừ An Tậ gia tộc đều đến đông đủ .

-Đại nhân, hoan nghênh người đến Duy Sâm trấn của chúng ta, chẳng biết đại nhân định lưu lại ở chỗ này bao lâu ?

Sau một phen khách sáo An Đức Lão lão bản của tửu quán làm bộ vô tình hỏi đến. Trong mắt mọi người Dương Lăng là một đại quý tộc có quyền có thế, hẳn mở một gian ải nhân vũ khí điểm nói không chừng chỉ là nhất thời hưng khởi mà thôi.

Dựa vào lời lẽ đó Dương Lăng rất nhanh đã hiểu được đại ý của mọi người khi tới đây. An Tật gia tộc vô ác bất tác, đừng nói trấn dân bình thường mà ngay cả những nhân vật có điểm quyền thế cũng không thể nhẫn nổi nữa.

-Tại hạ cũng giống như các vị chỉ là một thương nhân bình thường mà thôi, nơi nào có thể kiếm tiền là chạy đến thôi .

Dương Lăng thần bí địa cười cười.

Bình thường thương nhân ?

Mọi người cùng đưa mắt trao đổi với nhau mấy lần, không cần phải nói cũng hiểu được đó chỉ là lời chối khéo của Dương Lăng mà thôi. Nếu chỉ là một thương nhân bình thường thì ai có thể bỏ nhiều tiền tệ như vậy chỉ để mở một gian ải nhân binh khí điểm, hơn nữa ai mà có nhiều hộ vệ cùng tinh lính thị nữ như vậy ?

Uống một hơi hết chén Lăng Mỗ tửu rồi lão thợ rèn lớn tiếng nói :

-Dương đại nhân, người hôm nay đã khiến An Tật gia tộc chịu nhục như vậy chúng nhất định sẽ nghĩ cách trả thù, người nhất định phải sớm cẩn thận đề phòng a !

-Đúng, An Tật gia tộc thế lực khổng lồ, nhất định phải cẩn thận, chẳng biết đại nhân bên người tổng cộng có bao nhiêu hộ vệ ?

An Đức Lão khần trương nhìn Dương Lăng, tựa hồ so với bản thân hắn còn muốn khần trương hơn.

Mọi người lần này cùng đến đây mục đích chính là nhìn xem Dương Lăng tới cùng có thực lực thế nào.

Nếu hắn thực lực thâm hậu, dù cùng An Tật gia tộc đối kháng thì đó chính là một điều có lợi cho tất cả Duy Sâm trấn. Nhưng nếu hắn không có thực lực hoặc là chỉ nhất thời hưng khởi đảo Duy Sâm trấn du ngoạn chứ không hề muốn đối kháng với An Tật gia tộc thì quả là người dân ở Duy Sâm trấn càng thêm thảm rồi.

-Hắc hắc, An Tật gia tộc ? Một đám tiểu lưu manh, ô hộc mà thôi !

Dương Lăng uống một ngụm Lăng Mỗ tửu rồi nói tiếp :

-Tại hạ lần này đến đây, hy vọng có thể dựa vào chính mình bản lãnh sang xuất một phen sự nghiệp, chứ không phải nhờ vào thế lực của gia tộc !

Không hề giải thích mà Dương Lăng tùy ý mọi người hiểu lầm thân phận của hắn. Dù sao nếu nói thật lai lịch của hắn có lẽ cũng không có ai tin, tùy ý bọn họ hiểu lầm nói không chừng có những điểm lợi ích không nhỏ.

Không nhờ thế lực gia tộc ? Lại là một công tử chẳng biết trời cao đất rộng . Mọi người mặt mang màu xám, An Tật gia tộc thế lực khổng lồ, không có gia tộc tương trợ, Dương Lăng lấy cái gì mà đòi đầu cùng An Tật gia tộc ?

Nhìn vẻ ủ rũ của An Đức Lão, Dương Lăng hiểu thấu ý nghĩ của bọn họ, hắn ra vẻ khó khăn nói :

-Tại hạ còn có không ít bằng hữu, cho dù không có gia tộc ủng hộ, đối phó An Tật gia tộc cũng không phải vấn đề, đáng tiếc.

-Đáng tiếc cái gì ?

Lão thợ rèn thấy được một đường hy vọng vội hỏi Dương Lăng.

-Mặc dù đều là bằng hữu, nhưng tại hạ cũng không tiện hai tay trắng mà mời bọn họ lại đây trợ chiến a !

Mặt khác, các phòng ở đây đều bé như vậy, nếu một lần đến nhiều dũng sĩ như vậy làm sao có thể ở được, ai !

Dương Lăng làm ra vẻ rất bất đắc dĩ thở dài.

-Không thành vấn đề, việc đó cứ để chúng ta lo, dũng sĩ tới càng nhiều càng tốt!

Tửu quán lão bản An Đức Lão mừng rỡ, vỗ ngực hứa hẹn giải quyết hết thấy khó khăn. Tửu quán của lão mặc dù sinh ý không kém nhưng tuyệt đại bộ

phần lợi nhuận đều bị An Táp gia tộc thu lấy, chỉ cần Dương Lăng có thể diệt trừ An Táp gia tộc, đừng nói chỉ đơn giản là phòng ốc, chính là nỗ lực vài năm đích lợi nhuận có lẽ cũng không tiếc.

Sau khi biết rõ chí hướng của nhau, động tác của bọn An Đức Lỗ quả là nhanh chóng đã đưa một nhóm lớn lễ vật lại đây. Trừ bỏ hơn vạn mai tử tinh tề còn có khối lượng lớn ma thú tinh hạch cùng ám hỏa tinh. Hơn nữa, bọn họ còn động viên những hộ dân ở xung quanh vũ khí điểm, cấp cho Dương Lăng một khoảng đất rộng lớn.

Vì đã nhận tiền của người, cũng vì đề phóng Y Thước Á mạnh động, đem hết toàn lực tập kích nên Dương Lăng ngay lập tức quay lại Dã man nhân bộ lạc, chuẩn bị tổ kiến một chi Dã man nhân hộ vệ đội. Dã man nhân trời sinh thân lực, buru hãn vô cùng, tuyệt đối là lựa chọn tốt nhất cho vị trí tốt thí trên chiến trường.

Dương Lăng vừa nói đến đạo gần đây sinh ý kém đi, ma thú tinh hạch cùng ám hỏa tinh không đáng giá tiền mấy đã khiến tộc trưởng Dã man nhân nhức đầu. Hết lần này tới lần khác này thương cổ triệu hồi sư thực lực cường đại, bối cảnh càng kinh người, đánh thì không dám đánh, nhịn lại nhịn không nổi. Cuối cùng sau khi thu được đại lượng chất đốt và lương thực mà Dương Lăng mang đến mới dứt khoát sáng khoái đồng ý yêu cầu của hắn, phái ra trăm tên dũng sĩ tối tinh duệ.

Dương Lăng trở lại Duy Sâm trấn không lâu, Tác Phi Á lại mang đến năm mươi danh tinh linh cung tiễn thủ, Lỗ Thước cũng mang đến hơn 80 ải nhân chiến sĩ. Hơn nữa từ Duy Sâm trấn chiêu mộ thêm được trăm tên kiếm sĩ, nhanh chóng tổ kiến thành một chi hộ vệ đội chiến lực xuất chúng, làm cho người dân toàn Duy Sâm trấn không ngừng thấy được hy vọng.

Có lẽ là thu được tin tức gì đó nên nha trảo của An Táp gia tộc càng thêm an phận, cả ngày quy súc ở tòa thành phòng bị sâm nghiêm. Nhưng Dương Lăng vẫn không dám coi thường, rõ ràng đây chỉ là chút gió êm sóng lặng tạm thời trước cơn giông bão, hắn ra lệnh cho ải nhân Lỗ Thước chế tạo khoi giáp cùng vũ khí cho hộ vệ đội.

Sau khi đem hộ vệ đội giao cho Táp Tây huấn luyện, Dương Lăng thành ra là người thanh nhàn nhất. Sẽ huấn luyện ma thú đại quân của hắn, sẽ tu luyện thân bí vụ huyền, sẽ chính là an tâm hưởng thụ sự thị hầu đầy ôn nhu của Ngã Ly Ti.

- Là nơi này sao ?

Ngã Ly Ti về mặt đỏ bừng.

- Ân, dụng lực mạnh hơn một chút!

- Có muốn nhanh hơn một chút hay không ?

-Ừ.

Nửa nằm nửa ngồi, Dương Lăng nhắm lại hai mắt tận tình hưởng thụ Ngã Ly Ti xoa bóp cho, thoải mái đến từng lỗ chân lông của hắn cũng muốn giãn ra. Đột nhiên, Dương Lăng chợt giật mình. Vừa mở mắt đã thấy một mũi tên đen nhánh đang bay đến, theo sát là một bóng đen thon dài vừa lao theo song cửa mà vào.

Định thần nhìn lại, đúng là nữ thích khách đã đánh lén hắn lần trước.

- Aaaaaa....

Nhìn nữ thích khách đột nhiên xuất hiện, nhìn hàn quang lóe lóe của ngọn chủy thủ trong tay nàng, Ngã Ly Ti thất thanh kêu to ôm chặt lấy nửa phần lưng trần của Dương Lăng. Nhất thời, Dương Lăng cảm giác một đôi bông đào êm dịu đặt ở trên người hắn, vừa mềm mại êm ái, lại rất co dãn. Rất nhanh, hạ thân đã ngẩng lên, sinh ra phản ứng bình thường của nam nhân.

Sau khi nuốt nước miếng, Dương Lăng xấu hổ cúi người xuống nhằm che đi tên đại gia hỏa, may là hắn ở trong nước. Không ngờ bộ ngực của Ngã Ly Ti mặc dù thoát nhìn không có gì mấy, nhưng lại đầy đặn đến vậy.

- Hừ, giao mạng ra đây !

Nữ thích khách cảm chắc chủy thủ xông lên, ánh mắt lạnh như băng, vừa thấy vậy Ngã Ly Ti đã sợ đến mềm nhũn chân.

- Muốn chết !

Dương Lăng lâm nguy không hoảng, hai tay niết một thủ ấn triệu hồi một con giác phong thú đi ra. Thoáng chốc gian, nữ thích khách ngược lại bị buộc phải tránh phải né trái, kinh hiểm tránh được 3 cây độc thứ.

Mắt thấy đối phương trong khoảng thời gian ngắn bị giác phong thú cuốn lấy, Dương Lăng biết đây chính là cơ hội, hừ lạnh một tiếng ‘ bá’ một tiếng đứng lên, chuẩn bị ra tay bá đối phương bắt. Trong phút chốc, phòng tắm nội truyền ra liễu hai tiếng thét chói tai cơ hồ có thể dọa lão thử hù chết.

Sau khi giết chết con giác phong thú vừa vận nhìn thấy phần dưới trống trơn của Dương Lăng, nữ thích khách vừa thẹn vừa giận. Vẫn vẫn muốn đâm chủy thủ đi tới, nhưng nhìn thấy thêm rất nhiều giác phong thú đang dần được triệu hồi, lại nghe thấy tiếng bước chân ngoài cửa càng ngày càng gần, rõ ràng lại bỏ lỡ cơ hội tốt nhất rồi nên đành " Hừ " lạnh một tiếng không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ thoát đi.

Cùng lúc đó, Ngã Ly Ti dụng hai tay ôm chặt lấy đôi mắt, ngay cả lỗ tai cũng đỏ đậm lên. Nàng như thế nào cũng không ngờ tới Dương Lăng cư nhiên

-A, Dương Lăng, ngươi đúng là đồ đại lưu manh !

Ngay khi Dương Lăng còn không có kịp phản ứng thì cửa phòng‘ chỉ’ một tiếng đã bị đẩy ra, Tác Phi Á vừa mới thò đầu vào đã rút trở lại tựa như gặp ma quỷ.

Một trận gió nhẹ thổi tới, Dương Lăng cảm giác hạ thân truyền đến một cảm giác trống trải bèn cúi đầu nhìn xuống cũng liền hận không có cái lỗ nẻ nào dưới đất để nhảy xuống. Nguyên lai, chiếc khăn tắm rộng thùng thình không biết khi nào đã rơi xuống, tiểu huynh đệ của hắn đang giương oai kiêu hãnh.

-Aaaaaaaa tiếp theo ba tiếng thét bén nhọn của nữ nhân từ phòng tắm của Dương Lăng lại truyền ra một tiếng hú bi tráng của nam nhân khiến mấy tên Dã man nhân đang tuần tra ở phụ cận không khỏi phát run. Đã sớm nghe nói quý tộc nhân loại có rất nhiều bí mật nam nữ, xem ra quả nhiên không phải là giả !

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23 : Tro bụi đầy trời

Sau phong ba thích khách, vì tăng cường cảnh giới ngoại trừ tăng cường nhân số đội ngũ tuần tra, Dương Lăng còn an bài vài trụ canh gác bí mật.

Đồng thời, mệnh lệnh cho gia nhân trồng những cành cây để bố trí một đội Giác phong thú. Cứ như vậy, thích khách xông vào dù có thể tránh thoát đội tuần tra và các trạm gác bí mật, cũng khó có thể thoát Giác phong thú với khứu giác linh mẫn và nhạy bén.

Từ sau khi nha trào của An tạp gia tộc đều co rút lại trong tòa thành, người dân trong trấn rốt cục cũng có vài ngày sống thật tốt, trên đường mọi người đi lại cũng nhiều hơn.

Vô luận là ở trên đường hay là trong quán rượu mọi người đều lớn tiếng chửi An tạp gia tộc những năm gần đây làm các chuyện thất đức, độc ác cũng như ca gỏi và tán tụng Dương Lăng.

Được hưởng lợi từ Dương Lăng, người trong phủ khi đi ra ngoài làm việc cũng được mọi người đối đãi rất tốt. Ăn cơm không cần phải chờ đợi, chỗ đông người thì có người nhường đường cho đi qua trước, có đôi khi vào quán rượu cũng có người mời khách, khiến cho đạo tặc Phân Lý Tư Đặc cười mãi không thôi.

Không có việc gì cũng chạy ra ngoài tán tụng Dương Lăng hào phóng cỡ nào, thực lực vô cùng mạnh mẽ, làm cho mọi người tranh nhau muốn vào làm người hầu trong phủ của Dương Lăng.

Nhìn trước nhà Dương Lăng có Dã man nhân cao lớn như trâu ngựa, bắn tiễn như thần tinh linh cùng với các kiếm sĩ, mọi người mặt đầy nụ cười, cảm thấy sự an toàn trước đó chưa từng có.

Tin tưởng chỉ cần có Dương Lăng, An Tạp gia tộc sẽ không dám làm điều ác. Chỉ có Dương Lăng hiểu được bây giờ chỉ là chút yên lặng trước khi giông tố ập tới, Y Thước Á trả thù càng chậm, cho thấy rằng hắn chuẩn bị càng cẩn thận.

Tòa thành của An Tạp gia tộc cứ năm thước có một trạm gác, đề phòng cẩn thận, trong khoảng thời gian ngắn không thể nào tấn công vào được, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là tận dụng thời gian tăng cường thực lực của mình.

Sau khi dẫn dò Táp Tây tiếp tục chiêu mộ có thực lực kiếm sĩ và dong binh rồi an bài thỏa đáng mọi chuyện sau đó một mình đi tới Đặc Lạp Tư sâm lâm tu luyện.

Trở lại Đặc Lạp Tư sâm lâm, Dương Lăng giống như cá gặp nước vậy. Nơi đây, có không khí thoáng mát, khắp nơi màu xanh biếc, đương nhiên còn có số lượng khổng lồ không thể đếm được ma thú các cấp. Vận khí tốt có khi còn gặp được một gốc cây có linh tính cổ thụ ngàn năm

Không biết vì sao, Đặc Lạp Tư sâm lâm linh khí vô cùng nồng hậu, mỗi đêm trong khi ngồi ở trên cây tu luyện, Dương Lăng cảm giác được thiên địa linh khí dũng mãnh vào trong cơ thể, vu lực tiến bộ thần tốc. Cứ như vậy, ban ngày hân mang theo ma thú đại quân đi săn thú, buổi tối và ban đêm lại tu luyện vu quyết, bất tri bất giác ngày càng đi xa khỏi bìa rừng.

Mấy ngày này, sau khi giết chết vài con Thiết bối thu được vài viên huyết châu. Dương Lăng dựa vào ánh trăng nhảy lên một cây điệp tùng cao nhất ở gần đó xếp bằng hai chân mà ngồi xuống. Nuốt vào mấy viên huyết châu rồi mặc niệm vu quyết, chậm rãi vận chuyển vu lực trong cơ thể.

Theo vu lực vận chuyển, Dương Lăng vô ý thức niết một loạt thủ ấn huyền ảo, tốc độ càng lúc càng nhanh. Chậm rãi, vu lực vận chuyển trong cơ thể càng lúc càng hùng hậu, từ một dòng nước nhỏ biến thành một dòng suối nhỏ, rồi biến thành hàng ngàn hàng vạn dòng suối nhỏ hình thành một con sông lớn chảy mạnh không thôi.

Cùng lúc đó, linh khí trong không khí tập trung lại ngày càng nhiều, những nhánh cây chung quanh không gió mà tự động. Từ xa nhìn lại chỗ Dương Lăng ngồi, cây cối xung quanh bao phủ một mảnh sương mù dày đặc.

Không biết qua bao lâu, Dương Lăng mơ hồ nghe được ở gần đó truyền đến một trận rít gào và tiếng kêu thảm thiết. Mở to mắt ra nhìn chỉ thấy ở một chỗ trên mặt đất gần đó không biết khi nào xuất hiện một đám võ sĩ can đảm cùng với một con Thú một sừng đang giằng dứ, hai bên đang chém giết máu chảy thành thông.

-Qua Tư, thuật đóng băng, nhanh, đóng băng nó lại!

Một gã mặc áo giáp màu lam vừa hét vừa lăn tròn trên đất, may mắn tránh thoát được cú đánh nhanh như tia chớp của Thú một sừng.

Bị một tia chớp màu tím bỗng nhiên xuất hiện đánh tới khiến tên ma pháp sư cả người hóa thành màu đen miệng hô ra một ngụm máu tươi :

-Hán Khắc Tư, ma lực của ta đã không còn, đi, các người chạy mau, bỏ lại ta ở đây.

Không may cho tên ma pháp sư vừa nói dứt lời, đầu đã bị con Thú một sừng nhanh như gió đuổi tới đập thành hai nửa, máu và não phun ra ngoài. Đùng nói là các võ sĩ ở quanh đó, ngay cả Dương Lăng đang tránh ở trên cây thấy cũng cảm thấy sợ hãi đầu đầy mồ hôi.

Căn cứ vào trí nhớ của Giác phong thú, Dương Lăng hiểu được thực lực con Thú một sừng trước mặt này rất kinh khủng. Là một bát giai ma thú cao cấp, nó không chỉ có sức mạnh vô hạn, quang hệ ma pháp càng tài giỏi, ma pháp sư bình thường không thể cản lại được nó.

-Nhanh, lập trận, hình thành ma pháp bảo vệ, nhanh!

Theo tên võ sĩ mặc áo giáp nặng nề hô to, võ sĩ đang hoảng sợ nhanh chóng lập thành một vòng tròn phòng ngự nghiêm mật, bao quanh mấy tên ma pháp sư còn lại đang sợ hãi đến nỗi sắc mặt tái nhợt. Cùng lúc đó, mấy tên ma pháp sư cùng lúc giơ tay phải lên, trước mặt mọi người xuất hiện một vòng bảo vệ màu nâu.

Đại ma pháp sư, đại kiếm sư ?

Nhìn trên thân kiếm sĩ đầu khí toát ra, nhìn ma pháp sư phát ra vòng bảo vệ ma pháp rất dày, Dương Lăng chấn động trong lòng, thiết chút nữa la lên. Mười hai tên đại kiếm sư, năm tên đại ma pháp sư đứng nói là săn thú, ngay cả giết chóc cả một tòa thành cũng không phải vấn đề, trách không được dám đi trêu chọc kinh khủng Thú một sừng.

Dưới con giằng dứ, Thú một sừng tốc độ càng cao hơn, thi thoảng bắn ra từng đạo tia chớp màu tím rợn người. Bị nó điên cuồng công kích, vòng bảo vệ trước người các võ sĩ lung lay, lão đạo muốn vỡ ra, phát ra từng trận âm thanh 'Chi Chi Chi'.

Nhìn Thú một sừng đang điên cuồng công kích, Hán Khắc Tư không nhịn được lấy tay lau mồ hôi trên trán :

-Các huynh đệ, thời gian một nén hương đã qua, chắc là tiểu thư bọn họ đã thuận lợi trở lại Duy Sâm Trấn, chúng ta đã hoàn thành nhiệm vụ. Vòng bảo vệ cũng không thể duy trì được bao lâu nữa, lát nữa mọi người phải chia nhau ra mà chạy, tập trung tại Duy Sâm Trấn.

-Hán, Hán Khắc Tư, người mang các huynh đi cùng đi!

Một lão già mặc áo dài màu đen chậm rãi đứng lên, nhổ ra một ngụm máu rồi nói :

-Người già có sống lâu cũng không ích gì, chạy đều chạy không thoát, mà hơn nữa cũng đã đến lúc ta nên đi gặp vợ của ta. Vòng bảo vệ sẽ rất nhanh không thể duy trì được, các người bây giờ chạy đi, nhanh, ta sẽ ở lại ngăn cản Thú một sừng.

Hô to một tiếng, lão già nắm pháp trượng thấp giọng niệm chú, một cỗ ma lực bàng bạc ngưng tụ quanh người.

Nghe thấy chủ ngữ huyền ảo lão nhân đọc, sắc mặt mọi người thay đổi, nhất là vài tên Đại ma pháp sư khác, hiểu được hành động ý nghĩa này của lão già, nước mắt tuôn rơi.

-Các huynh đệ, đi, đi mau, không được phụ tâm ý của Cát Bồ Sâm đại sư!

Nhìn lão già Cát Bồ Sâm một lần nữa lại niệm chú ngữ, võ sĩ Hán Khắc Tư mặc áo giáp nặng nề hiểu được chuyện này đã không có cách nào thay đổi, rung rung nước mắt hành lễ một cái rồi dẫn đầu đám người chạy đi như điên.

Phía sau vài tên ma pháp sư cũng cắn răng gia tăng cho mình và mọi người một ma pháp phong hệ để tăng tốc, dưới sự bảo vệ của đám võ sĩ cố gắng bám sát.

Mất thấy mọi người đã chạy ra khỏi vòng bảo vệ, Thú một sừng vô cùng tức giận. Là một ma thú cao cấp, nó hiểu được lão già bên trong vòng bảo vệ đang huy động một ma pháp kinh khủng nên không dám hành động lỗ mãng, nhưng nhìn thấy những người khác chạy càng ngày càng xa lại không cam lòng như vậy.

Sau một lát chần chờ, Thú một sừng rít lên một tiếng, dùng hết tốc độ hướng mọi người ở phía xa đuổi tới. Song mới chạy được vài bước thì vòng bảo hộ màu nâu -Ba một tiếng tan thành mây khói, theo sát sau đó lấy lão già làm trung tâm một trận nổ mạnh rung trời xảy ra, làm tro bụi bay lên cả một góc trời.

Quay đầu nhìn vụ nổ mạnh rung trời, Hán Khắc Tư cùng mọi người quỳ xuống đất, nước mắt đầy mặt. Cấn chặt răng rồi mang theo mọi người chạy như điên.

Một lúc lâu sau, tro bụi tan đi, trên mặt đất xuất hiện một cái hố như miệng núi lửa. Dương Lăng cẩn thận tìm tòi cả nửa ngày cũng không thấy bóng dáng lão già đâu, đoán chắc rằng đã hồn phi phách tán. Nhưng có chút ngoài ý muốn, trên một cây đại thụ tìm được Thú một sừng người đầy vết máu, hai mắt âm đạm vô quang, hơi thở mong manh yếu ớt, phỏng chừng không duy trì được lâu.

Dương Lăng cẩn thận quan sát con Thú một sừng đang bị trọng thương, nó cũng cố gắng mở hai mắt nhìn Dương Lăng, hai bên cứ như vậy lẳng lặng nhìn nhau. Chậm rãi, từ hai mắt Thú một sừng chảy xuống hai hàng nước mắt mang theo tơ máu, không biết là nhìn lầm hay là vì cái gì tựa hồ Dương Lăng thấy trong mắt nó sự bi phẫn vô cùng và ưu thương, cùng với sự không cam lòng.

Bi phẫn, ưu thương, không cam lòng?

Nhìn Thú một sừng sắp chết, không cách nào cử động, lại nhìn giọt nước mắt to như hạt đậu của nó, Dương Lăng hiểu được đây là một ma thú cao cấp có trí tuệ, sau một lát chần chờ liền cắn ngón trỏ tay phải rồi nhẹ nhàng đặt trên trán của nó.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24 : Ngàn dặm đuổi giết

Phía đông bắc của Duy Sâm Trấn, ở bìa rừng Đặc Lạp Tư sâm lâm, chẳng biết từ khi nào xuất hiện mấy cái lều. Nếu có người đi ngang qua sẽ phát hiện trên đỉnh lều có khắc hình một chiếc xe ngựa màu vàng đang bay trên thảo nguyên, vài lều làm bằng loại vải không thấm nước.

Từ xa nhìn lại giống như một căn nhà nhỏ màu xanh biếc vậy.

Người bình thường ra khỏi nhà đều lấy đất làm giường lấy trời làm màn, có thể có một giấc ngủ ngon đã rất tốt rồi. Ngay cả một ít ông chủ thương đội vào nam ra bắc cũng chỉ có một hai cái lều vải cũ kỹ.

Xe ngựa màu vàng trông rất sống động, vài lều hào hoa, tất cả đều cho thấy được thân phận của chủ nhân túp lều, không phải tức quý.

Lúc này, trong một căn lều lớn nhất thì thoảng truyền ra những âm thanh nói chuyện, hai bên cửa có hai gã võ sĩ cường tráng. Nếu có người trông thấy tuyệt đối sẽ cảm thấy chấn động, rốt cục là ai mà ngay cả gác cửa cũng là đại kiếm sư.

-Hải Nhi Bối Ly, không biết bây giờ có đi tiếp hay không ?

Lão già mặc áo màu xám lo lắng, sắc mặt tái nhợt trên người đầy vết máu, tựa hồ mới vừa trải qua một hồi kịch chiến.

- Ai, Cách Thụy Ân đại sư, tiểu tử này còn nhỏ như vậy, không biết tinh hạch của nó có tác dụng hay không? Cô gái che mặt thờ dài một hơi, nhẹ nhàng sờ sờ con thú một sừng nhỏ như con chó con đang ở trong lòng ngực.

Nghe cô gái nói vậy, lão già mặc áo tro sắc mặt âm trầm, khó khăn thở dài một hơi. Tinh hạch của Con thú một sừng nhỏ có tác dụng hay không, không ai có khả năng xác định, nhưng muốn bắt được một đầu thú một sừng trưởng thành đâu phải là chuyện dễ. Vì tiểu tử này mà mọi người đã nỗ lực rất lớn, võ sĩ tinh anh đi theo thì mười phần đã chết đến bảy tám, ngay cả Cát Bồ Sâm đại sư cũng không may mà chết.

-Tiểu thư, hết thấy đều là ta sai, chuẩn bị phục kích không đủ, làm ngay cả đại sư Cát Bồ Sâm cũng chết đi .

Uống vào một ngụm rượu mạnh, Hán Khắc Tư trên trán quần vài vòng vải, giọng thanh kiếm trong tay lên, hung hăng nói :

-Có phải liễu cái mạng già này, ta cũng phải quay lại Đặc Lạp Tư sâm lâm giết chết một con thú một sừng trưởng thành. Cái mạng của ta do lão gia ban cho, nếu không có người thì ta đã là một xác chết từ hai mươi năm trước!

-Đúng, vì lão già, con mẹ nó chứ ta cũng đi.

-Tiểu thư, xin hãy ra lệnh!

Dưới sự hăng hái của Hán Khắc Tư, một đám võ sĩ can đảm đều kích động. Nhìn xem xung quanh các võ sĩ của gia tộc người đầy vết máu, lại nhìn xem mấy vị Đại pháp sư đang trong tình trạng kiệt sức, cô gái bắt đầu đi lắc đầu.

Ở sâu trong Đặc Lạp Tư sâm lâm ma thú hoành hành, thú một sừng là một con ma thú cấp tám thực lực đáng sợ, hơn nữa hành tung càng khó đoán định, ngay cả lúc đầy đủ thực lực còn không thể thành công hướng hồ là tổn thất trầm trọng như bây giờ càng không cần phải nói.

-Ý tốt của mọi người, Hải Nhi Bối Ly xin cảm tạ. Nhưng Đặc Lạp Tư sâm lâm nguy cơ quá nhiều, Hải Nhi Bối Ly sao có thể để mọi người mạo hiểm quay lại chứ!

Cô gái che mặt hai mắt đỏ bừng, tiếp tục nói :

-Các vị dũng sĩ hết sức giúp đỡ, là phúc phận của gia tộc chúng ta, không cần biết lần tính mạng của gia phụ có cứu được hay không, Hải Nhi Bối Ly đều rất cảm ơn các vị.

-Hải Nhi Bối Ly việc này không nên chậm trễ, lập tức đi thôi, hy vọng ba ngày sau có thể thuận lợi trở lại Mông Đặc Sâm!

Lão già mặc áo màu tro sắc mặt khó coi nói :

-Nếu không thể trở về trước khi bệnh tình của cha người phát tác vậy một chút cơ hội cũng sẽ không có.

Nghe lão già mặc áo màu tro nói vậy, cô gái che mặt càng thêm lo lắng, quyết định thật nhanh, phân phó mọi người đứng lên ngay lập tức.

Song ngay khi mọi người vừa đứng lên ở xa xa truyền đến một tiếng rít thật lớn. Theo sát sau đó truyền đến một trận âm thanh dồn dập, giống như là có một con khoái mã đang nhanh chóng chạy đến.

Nửa đêm canh ba, là kỵ sĩ đi ngang qua hay là ma thú đi săn mồi?

Nghe thanh âm càng ngày càng gần, mọi người nghi hoặc không giải thích được. Nơi này là ở bên ngoài Đặc Lạp Tư sâm lâm căn bản sẽ không có ma thú nào chạy ra. Hơn nữa vì cách xa Duy Sâm Trấn nên có rất ít người sinh sống, đừng nói là nửa đêm, ngay cả ban ngày cũng không thấy có người nào đi ngang qua. Xảy ra chuyện gì đây?

Chú ý lắng nghe, con thú một sừng nhỏ trong lòng ngực cô gái kêu to và ra sức giẫy dụa. Cùng lúc đó nghe được tiếng kêu của tiểu tử này, bên ngoài tiếng rít càng to hơn, tiếng bước chân càng thêm dồn dập, càng ngày càng rõ ràng.

-Bất hảo, là thú một sừng theo mùi đuôi tới. Nhìn con thú đang cực lực giẫy dụa, lão già mặc áo màu tro đột nhiên nghĩ ra, thất thanh kêu lên :

-Nhanh, tất cả ra ngoài, lập trận, nhanh.

Nghe tiếng kêu của lão già mặc áo màu tro, mọi người đều nhanh chóng phản ứng, không để ý tất cả mà lao ra. Sau vài ngày bị đuổi giết, mọi người đều hiểu được chỉ lập trận thì mới có thể còn sống, nếu không sẽ bị thú một sừng thực lực kinh khủng một kích giết chết.

-Tiểu thư, kiếm của người.

Thị nữ của cô gái che mặt hoảng sợ mang kiếm đuổi theo, vừa nghĩ tới cách đây hai ngày có võ sĩ bị thú một sừng đập thành hai nửa mà cả người lại run lên.

Đưa con thú một sừng cho thị nữ ôm, cô gái che mặt rút thanh trường kiếm ra, trầm giọng nói:

-Mã Lệ, đừng sợ chúng ta người đông thế mạnh, đợi lát nữa trong khi chiến đấu nhớ là phải đứng sau lưng ta, tuyệt đối không được vì hoảng sợ mà chạy loạn.

Là một ma kiếm sư, Hải Nhi Bối Ly mặc dù cũng rất khấn trang, nhưng không đến mức kinh hoàng thất sắc như thị nữ Mã Lệ. Được võ sĩ đội trưởng Hán Khắc Tư giúp đỡ nhanh chóng chỉ huy võ sĩ của gia tộc hình thành một vòng tròn phòng ngự cần mật.

Duy Sâm Trần mưa nhiều, mà nửa đêm lại là lúc sương mù nhiều nhất. Tiếng rít của thú một sừng càng ngày càng gần, vì sương mù dày đặc nên chỉ nghe thấy tiếng chứ không thấy bóng dáng đâu cả.

Nhìn chằm chằm vào đám sương mù, mọi người càng ngày càng khấn trang, tiếng bước chân dồn dập của thú một sừng giống như tiếng chân của tử thần đánh vào thần kinh của bọn họ.

-Tiểu thư, ta nghe như thanh âm -Tháp, tháp,

nhìn ánh đao kiếm xung quanh, thị nữ Mã Lệ vô cùng khấn trang thiếu chút nữa quỵ ngã, cố gắng đi theo phía sau cô gái che mặt.

-Hán Khắc Tư nếu lát nữa không thể chống đỡ, người phải đưa tiểu thư đi trước, không thể lỗ mãng.

Vỗ vỗ lên vai Hán Khắc Tư, lão già mặc áo màu tro phân phó. Trang bị kỹ càng và số lượng đông đủ cũng khó có thể ngăn cản thú một sừng điên cuồng trả thù, nửa là bây giờ chỉ còn lại tàn binh trong tình trạng kiệt sức thì lấy cái gì để ngăn cản công kích của đối phương? Không thể làm gì khác hơn là đưa tiểu thư đi trước.

Chạy tới cách đó vài trăm mét, thú một sừng bất ngờ dừng bước, sau một lát dừng lại từ từ từng bước từng bước một tiến tới.

Tháp, tháp, tháp

Nghe tiếng bước chân trầm trọng, cảm nhận được một cỗ sát khí tận trời, mọi người trong lòng càng khấn trang đến độ mồ hôi lạnh chảy ròng, cầm chặt vũ khí trong tay, đến thở cũng không dám thở mạnh.

Theo tiếngTháp, tháp, tháp thú một sừng càng ngày càng tới gần. Hai mắt đỏ bùng, trên đầu có một cái sừng màu tím đang phát điện, còn có sát khí đầy trời, đều làm cho mọi người không còn tâm lý để mà chiến đấu.

-Giao ra thú một sừng nhỏ, nếu không giết hết không tha!

Ngay khi lão già mặc áo màu tro và vài tên Đại ma pháp sư chuẩn bị hợp sức thi triển ma pháp bảo vệ thì có một thân ảnh trẻ tuổi hiện ra trên lưng thú một sừng. Ánh mắt như điện, mặt không chút thay đổi, mặc dù không thể cảm giác được ma lực hay đấu khí trên người hắn, nhưng mọi người không dám xem thường.

Thuần hóa thành công thú một sừng đang bị thương nặng, Dương Lăng thông qua trí nhớ của nó rất nhanh hiểu rõ mọi chuyện, hiểu được tại sao thú một sừng trước khi chết vẫn đầy bi phẫn và không cam lòng. Vừa cố hết sức giúp thú một sừng chữa thương, vừa theo mùi của con thú một sừng nhỏ chạy tới đây

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25 : Cô gái che mặt

Kiểm thánh hay là thánh ma đạo sư?

Chỉ có kiểm thánh hoặc là thánh ma đạo mới có thể làm cho người khác không cảm giác được đấu khí hoặc là ma lực của họ, giống như một người bình thường vậy. Mà cũng chỉ có những tuyệt đỉnh cao thủ mới có thể dễ dàng thu một con cao giai ma thú như con thú một sừng này làm ma sừng.

Nhìn Dương Lăng lạnh lùng ngồi trên lưng con Thú một sừng, mọi người âm thầm kêu khổ. Một con Thú một sừng đã không thể chống đỡ được, hơn nữa giờ lại có thêm một kiểm thánh hoặc là thánh ma đạo sư thực lực không thể lường được muốn không chết cũng rất khó.

-Đại nhân, không biết đêm khuya ngài đến đây có việc gì ạ ?

Lão già mặc áo dài màu tro nuốt nuốt nước miếng, liếc mắt lên tiếng :

-Đây là lần đầu tiên chúng ta đi tới Đặc Lạp Tư sâm lâm, không biết đại nhân có nhận làm người hay không hoặc là chúng ta có chỗ nào không đúng hay có hiểu lầm gì không?

Thông qua một loại ma pháp bí ẩn dò xét, lão già mặc áo dài màu tro mặc dù không phát hiện được dấu khí hay ma pháp dao động trên người Dương Lăng, nhưng phát hiện được trong cơ thể hắn có một cỗ lực lượng kỳ quái, tinh thần lực của mình không thể nào đi vào được bên trong. Xem ra đối phương cho dù không phải là kiếm thánh hay ma đạo sư thì cũng tuyệt đối là một người khó giải quyết.

-Hừ, hiểu lầm ?

Dương Lăng hừ lạnh một tiếng, ánh mắt lạnh như băng đảo qua mọi người cuối cùng nhìn vào cô gái đang ôm con Thú một sừng nhỏ đang cực lực giãy dụa ở trên người :

-Tự tiện đi vào lãnh địa của ta, cướp đi một con Thú một sừng mới sinh, cái này cũng gọi là hiểu lầm sao?

Tự tiện vào lãnh địa của hắn?

Mọi người vô cùng khiếp sợ, Đặc Lạp Tư sâm lâm trải dài ngàn dặm, mặc dù bên ngoài cũng có một ít bộ lạc tinh linh, ải nhân, hay dã man nhân nhưng cho tới bây giờ cũng chưa nghe nói qua đã có ai ở trong Đặc Lạp Tư sâm lâm thành lập lãnh địa. Chẳng lẽ người tuổi trẻ này là một lão quái vật ngàn năm không chết?

Đối với kiếm thánh hay thánh ma đạo sư mà nói thì sống trên một ngàn năm cũng không phải hiếm thấy, nghe đồn rằng La Tư đế quốc có ba vị hộ quốc kiếm thánh sống hơn một ngàn năm, đối với bọn họ mà nói thì việc trẻ mãi không già hay là thay đổi gương mặt cũng không phải việc gì khó.

Sau một lát trầm ngâm, cô gái che mặt đang cầm một thanh lợi kiếm trong tay từ từ nói:

-Đại nhân, lúc đó chúng ta trong một hang động bình thường phát hiện Thú một sừng mới sinh không lâu, không thấy tung tích của người ở đó. Không biết có cái gì hiểu lầm ở đây không ?

Trước mặt là Thú một sừng đầy kinh khủng và thanh niên thực lực thâm sâu không lường được này thái độ của cô gái che mặt rất thành khẩn, không muốn có chút gì sơ suất mà chọc giận người tuổi trẻ này. Không đến nước cuối cùng nàng tuyệt đối không muốn cùng nhân vật thần bí này động thủ.

Nhìn bộ ngực cao cao của nàng, hai chân thon dài cùng với gương mặt mờ mờ, hai mắt Dương Lăng không khỏi nhìn chăm chú nhìn nàng. Không giống với Ngà Ly Ti đáng yêu và đa cảm Tác Phi Á, cô gái trước mặt này có khí chất bất đồng, làm cho người ta có một cảm giác rất đặc biệt. Khí chất tự nhiên cùng với một tia lãnh đạm.

-Hắc hắc, đạo của trời là như thế nào, các người có biết không ?

Đảo đảo con mắt Dương Lăng nhớ tới một câu vu quyết huyền ảo lạnh lùng nói :

-Chẳng lẽ phải xây một tòa cung điện huy hoàng lộng lẫy, phải có hàng trăm nô đãi thì mới chứng tỏ được đó là lãnh địa của ta hay sao?

Tại bên trong vu tháp tu luyện hai ngày, thực lực kinh khủng Thú một sừng đã khôi phục hoàn toàn.

Mặc dù đối phương người đông thế mạnh, nhưng Dương Lăng hoàn toàn tin tưởng dựa vào thực lực mạnh mẽ Thú một sừng và ma thú đại quân của mình thì dù không đánh thắng cũng có thể an toàn thoát đi, cho nên không hề lo lắng.

Nhìn nhóm người cô gái che mặt đoán chắc là nhân vật giàu có, cho nên ngoại trừ bắt lại con Thú một sừng nhỏ có lẽ có thể nhân cơ hội này kiếm được một khoản.

Mặc dù có chút ngoài ý muốn, nhưng nghe Dương Lăng nói như vậy, cô gái che mặt cũng hiểu được.

Nghe đồn có không ít tuyệt đỉnh cao thủ kiếm thánh và thánh ma đạo sư tính tình có chút kỳ lạ, không ít người sống rất đạm bạc, sống gần với thiên nhiên. Có lẽ người tuổi trẻ trước mặt cũng là loại người đó.

-Trời ạ, đây là con Thú một sừng vẫn đuổi giết chúng ta! Cát Bồ Sâm dùng cách tự bạo để cùng chết với nó, làm sao nó có thể hồi phục lại nhanh như vậy?

Mọi người còn đang nghi hoặc, Hán Khắc Tư nhìn thấy vết thương trên chân trái của Thú một sừng kêu thất thanh. Cho dù con Thú một sừng này có bị đốt thành tro, hắn vẫn nhớ vết thương thật sâu đó. Nếu không được thị vệ Ba Phi Khắc liều chết chém một đao, thì chính mình đã sớm bị nó dẫm thành nát vụn.

Con Thú một sừng khiến cho Cát Bồ Sâm phải tự bạo?

Ngoài ý muốn trôi qua, sắc mặt mọi người càng thêm trầm trọng. Đại ma pháp sư trước khi chết đi sử dụng pháp thuật tự bạo thì chỉ cần thi triển thành

công thì uy lực mạnh đến mức kiếm thánh cũng phải tránh xa ba bước.

Bọn họ không thể nào nghĩ tới, Thú một sừng ở giữa vụ nổ chẳng những không chết mà chỉ qua vài ngày ít ỏi đã khôi phục như thường, như vậy có thể thấy được thực lực của người tuổi trẻ kinh khủng đến mức nào.

-Hắc hắc, đúng vậy, đây là con Thú một sừng mà các ngươi làm trọng thương .

Sờ sờ lên người Thú một sừng, Dương Lăng lạnh lùng nói :

-Nếu ta không đến kịp thời, thì sừng vật đã theo ta vào sinh ra từ nhiều năm qua đã chết ở trong tay các ngươi rồi, hừ!

Nếu đối phương đã hiểu nhầm thân phận của mình, Dương Lăng quyết định lợi dụng điều đó.

Đối phương thực lực mạnh mẽ, rõ ràng không thể là dong binh đoàn hay mạo hiểm đội bình thường, phi phú tức quý. Không nhân cơ hội này kiếm một món lợi thì đúng là phải xin lỗi chính mình rồi.

Năm thứ hai đại học, Dương Lăng may mắn được tham gia theo học với một gã là chuyên gia nói dối của cục phòng vệ quốc gia. Một chuyên gia ăn nói sắc sảo. Nước Mỹ sở dĩ cường đại, ngoại trừ lực lượng quân sự và kinh tế mạnh mẽ thì càng quan trọng hơn đó là phát huy chiến thuật tâm lý quá hoàn hảo, thường thường chỉ cần thông qua đàm phán đã đạt được mục đích.

Có chấp nhận nguy hiểm mới đạt được thành công, mặc dù đối phương người đông thể mạnh, lại có vài tên đại kiếm sư và đại ma pháp sư, nhưng Dương Lăng vẫn hy vọng đánh cuộc một chuyến, đánh cuộc bọn họ không dám hành động lỗ mãng, cố gắng để đạt được lợi ích lớn nhất.

-Đại nhân tất cả đều là lỗi của tiểu nữ, không quan hệ đến bọn họ !

Hiểu lầm thực lực của Dương Lăng, cô gái che mặt cho rằng bên mình căn bản không có khả năng thắng, rất nhanh quyết định rồi nói :

-Vì để chữa bệnh cho phụ thân nên ta mới phải bắt đắc dĩ mà làm ra việc này, không mong đại nhân tha thứ cho tiểu nữ nhưng mong đại nhân tha cho những võ sĩ vô tội này!

Cô gái che mặt ôm lấy con Thú một sừng nhỏ nhẹ nhàng thả nó xuống mặt đất. Sau khi được thả tự do tiểu tử này liền không để ý đến xung quanh chạy nhanh đến nhào vào lòng mẹ nó.

-Tiểu thư, thả con Thú một sừng đó ra bệnh tình của lão gia làm sao bây giờ ?

Mất thấy con tiểu một sừng thú rất khổ cực mới bắt được chạy mất, Hán Khắc Tư hai mắt đỏ bừng, giọng lên thanh trọng kiếm trong tay, hung hăng nói :

-Tiểu thư, ngươi đi trước, nếu không lấy được tinh hạch của Thú một sừng, Hán Khắc Tư ta tuyệt đối không trở về Mông Đặc Sâm.

-Tiểu thư, liều mạng với hắn.

-Tiểu thư, xin hãy suy nghĩ lại!

Mất thấy cô gái che mặt vì sự an toàn của mọi người mà buông tha cho con Thú một sừng nhỏ, võ sĩ đều quý hết xuống xin liều mạng. Bọn họ hiểu được, tiểu thư có mang theo một quyền trục di chuyển tức thời trên người, lúc nào cũng có thể an toàn rồi đi, nàng làm như vậy vì muốn nghĩ cho các võ sĩ trong tộc.

Trầm tĩnh tinh táo, quyết định dứt khoát nhanh chóng!

Thấy sự quyết đoán của cô gái che mặt, Dương Lăng cảm thấy ngoài ý muốn. Các cô gái khác nếu gặp phải tình huống này thì đã thất thần không biết làm gì, không nghĩ tới nàng tinh táo ứng phó. Khí phách này hẳn chỉ mới thấy ở các cô gái trên tv mà thôi, xem ra lai lịch của nàng không tầm thường chút nào.

-Rất tốt, đáng tiếc là các ngươi đã làm ra một chuyện rất ngu xuẩn !

Địa vị càng lớn càng phải có tiềm lực mạnh mẽ, Dương Lăng làm sao có thể bỏ qua một cơ hội tốt như thế này, lạnh lùng nói tiếp :

-Bởi vì sự ngu xuẩn của các ngươi, đã làm lãng phí một bình sinh mệnh nước suối của ta, quấy rầy ta ngàn năm bé quan, vấn đề này tính thế nào đây?

Sinh mệnh nước suối?

Mọi người đột nhiên hiểu ra tại sao chỉ trong thời gian hai ngày ngắn ngủn, Thú một sừng đã phục hồi như cũ.

Cô gái che mặt kích động, vẻ mặt đỏ bừng lên :

-Đại nhân, phụ thân của Hải Nhi Bối Lý rất đáng thương vẫn còn nằm ở trên giường, chỉ cần đại nhân cho tiểu nữ một bình, không, chỉ nửa bình thôi cũng

được, tiểu nữ chấp nhận trả bằng bất cứ giá nào!

Sinh mệnh nước suối tên như ý nghĩa, mặc kệ là thương thế nặng như thế nào, chỉ cần uống vào một miếng là có thể khỏe lại.

Hải Nhi Bối Lý sờ đi liều chết mang theo võ sĩ trong tộc đi vào sâu trong sâm lâm để giết lấy tinh hạch Thú một sừng chỉ là để hy vọng cứu mạng cha nàng. Bây giờ nghe nói Dương Lăng có sinh mệnh nước suối thì làm sao có thể bỏ qua được một cơ hội tốt như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26 : Phong vũ dục lai.

Nhìn đông đảo võ sĩ cùng quý xuông, Dương Lăng lắc đầu cười khổ. Việc sử dụng bình sinh mệnh nước suối để cứu thú một sừng chỉ là lời nói láo. Chính mình lấy đâu ra sinh mệnh nước suối cho nó.

-Đại nhân, Bồ Lạp đức thương hội của gia tộc chúng ta mặc dù không phải thương hội lớn nhất trên đại lục, nhưng buôn bán khắp nơi trên đại lục, cũng không chế không ít thủy tinh quáng và bảo thạch quáng. Chỉ cần đại nhân cho chúng ta nửa bình sinh mệnh nước suối, Hải Nhi Bối Lý nhất định sẽ hậu tạ!

Thấy Dương Lăng trầm ngâm không nói gì, cô gái che mặt gấp đến độ nước mắt bắt đầu trào ra.

Đưa tay bảo một gã có bộ dáng quân gia giúp mình đứng dậy, Hải Nhi Bối Lý nói nhỏ với hắn vài câu. Tên này chần chờ một lát rồi khe khẽ đứng dậy và đi về phía nam, rất nhanh từ không gian ma pháp lấy ra số lượng lớn đồ vật. Có một rương tinh tẻ, có đại lượng ám hỏa tinh còn có cả một bao bảo thạch.

Người có tiền, đúng là không phải người có tiền bình thường.

Trên ti vi, trên mạng lưu truyền lời đồn về sự giàu có của những người Ả rập, nhưng ra tay hào phóng như vậy thì đây là lần đầu tiên Dương Lăng thấy được, đúng là một gia tộc giàu mạnh kiểm soát việc khai thác thủy tinh quáng và bảo thạch quáng, bỏ ra nhiều như vậy mà cũng không nhú mày.

-Đại nhân, đây là từ huy kính của Lợi Văn Tát liên bang công quốc, chỉ cần có nó thì trong vòng mười năm người có thể đi lại trong công quốc mà không hề bị ngăn cản mà còn...

Lão già mặc áo màu tro cắn chặt răng tro lấy từ trong lòng ngực ra một cái huy chương màu tím rồi nói tiếp :

-Hy vọng đại nhân rộng lượng tha thứ cho sai phạm của chúng ta trước đây, xin ngài cứu mạng cho phụ thân của Hải Nhi Bối Lý

Nhìn trên mặt cô gái che mặt đầy nước mắt lại nhìn thấy vẻ thành khẩn của lão già mặc áo màu tro và đông đảo võ sĩ, Dương Lăng hiểu được bọn họ đều đã dồn hy vọng hết vào mình. Nhưng vừa nãy chỉ là nói láo, lấy ở đâu ra sinh mệnh nước suối cho bọn hắn bây giờ?

Nếu không, lấy một ít nước suối đưa cho bọn họ?

Nhờ tới dòng nước suối mát lạnh ở gần Tinh linh bộ lạc, Dương Lăng trong lòng vừa động. Nhưng lại nhìn xem cô gái che mặt đau khổ đáng thương hai mắt đỏ bừng, đang tràn đầy hy vọng nhìn mình, hắn lại chần chờ không quyết định được.

Đại nhân, Hải Nhi Bối Lý cầu xin người, người cha đáng thương của ta cả đời bận bịu, mặc dù sáng lập ra cơ nghiệp nhưng đến già cũng chưa từng được hưởng phúc, ngược lại còn bị tiểu nhân hèn hạ ám sát. Đại nhân, ngài cứu phụ thân của tiểu nữ, Hải Nhi Bối Lý nguyện ý chấp nhận bất cứ giá nào!

Mất thấy Dương Lăng trầm ngâm không nói, cô gái che mặt không nhận được nước mắt trào ra.

Nhìn xem khóc đến độ mặt đầy nước mắt Hải Nhi Bối Lý, nhớ tới lão chủ nhân mạng sống đang thoi thóp, võ sĩ cũng đỏ bừng hai mắt. Nhất là thị nữ khăn trương đến độ tay chân cứng ngắc càng ôm chặt lấy tiểu thư mà mình theo hầu từ lâu khóc rống lên.

Từ khi lão gia nằm liệt giường không dậy nổi, tiểu thư đã quản lý toàn bộ thương hội suốt ba năm qua, có khổ có mệt đến thế nào nàng cũng không khóc. Bây giờ tiểu thư trước mặt mọi người khóc như mưa, có thể tưởng tượng trong lòng nàng đau khổ đến mức nào.

Sẵn sàng trả bất cứ giá nào?

Dương Lăng lắc đầu, phảng phất thấy một con cừu béo mặc cho mình làm thịt, đáng tiếc sinh mệnh nước suối đã sớm dùng hết, nếu không đã có thể kiếm được một món lợi lớn. Bất quá đồng tình tề, tình thật trước mặt thì cũng đã kiếm được cả một món lớn.

-Quên đi, nhìn sự hiếu thuận của ngươi, lần này ta sẽ bỏ qua cho các ngươi, nhưng sẽ không có lần sau!

Đem tất cả tài vật trước mặt thu vào trong không gian giới chỉ, Dương Lăng lạnh lùng nói: -Bởi vì sự ngu xuẩn của các ngươi, để chữa trị cho thú một sừng bị thương đã tiêu hao hết bình sinh mệnh nước suối cuối cùng của ta, đồng đồ vật này coi như là bồi thường cho ta vậy!

Cứu được con thú một sừng nhỏ, và thu được một món lớn, Dương Lăng thuận lợi đạt được mục đích, sau khi nói xong cười lên thú một sừng quay mình đi ngay để tránh phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn. Nếu bị đối phương phát hiện được thực lực của mình vậy thì không ổn chút nào.

Hy vọng càng lớn, thất vọng càng nhiều.

Sau khi may mắn bắt được con thú một sừng nhỏ cô gái che mặt lo lắng không biết tình hạch của nó có tác dụng hay không. Đến khi biết trong tay Dương Lăng có Sinh mệnh nước suối, nàng đã hy vọng cha mình có thể khỏi bệnh. Không nghĩ tới sau một lát, hy vọng đó đã thành rất xa xôi.

Trong khi mọi người còn đang buồn bã đau khổ, đột nhiên Hán Khắc Tư cầm lấy trọng kiếm lao tới trước mặt Dương Lăng, chặn đường đi của hắn :

-Đại nhân, nếu không có Sinh mệnh nước suối thì người phải lưu lại một con thú một sừng. Nếu không thì không phải ngươi chết thì ta chết! Tất cả đều là lỗi của ta, nếu không cứu được lão chủ nhân, Hán Khắc Tư ta cũng không còn mặt mũi nào mà sống tiếp!

Là thị vệ bên cạnh lão chủ nhân, Hán Khắc Tư vẫn trần trụi không thôi vì năm đó không giúp được lão chủ nhân ngăn cản cây chùy thủ tâm độc của sát thủ. Mắt thấy tia hy vọng cuối cùng sắp tan biến, hắn dứt khoát liều mạng.

-Hán Khắc Tư, không được lỗ mãng, nhanh quay lại đây .

Thấy Hán Khắc Tư lao lên, lão già mặc áo màu tro kinh hãi thất sắc. Nếu làm cho Dương Lăng giận dữ mà giết người thì đừng nói là lưu lại được thú một sừng, sợ rằng mọi người ở đây không có mấy người còn sống sót mà nhìn thấy mặt trời ngày mai.

Lão già mặc áo màu tro lớn tiếng ngăn cản, không nghĩ tới là Hán Khắc Tư coi như không nghe thấy, những võ sĩ khác cũng cản rằng lao lên, vây quanh Dương Lăng đang cười trên thú một sừng. Không có Sinh mệnh nước suối thì thú một sừng là hy vọng cuối cùng để lão chủ nhân khỏi bệnh.

Nhìn xem vẻ bốc đồng của đám võ sĩ, Dương Lăng đánh giá cao sự cam đảm và trung thành của họ, nhưng lại khinh bỉ cho sự ngu xuẩn của họ. Bọn họ trong con bốc đồng vây quanh, cái khác không nói, nhưng chỉ cần thú một sừng phát ra vài đạo điện quang sợ rằng trong nháy mắt là có thể làm tất cả bọn họ cháy đen.

-Tất cả dũng sĩ, không được làm khó dễ Dương đại nhân, lui về phía sau!

Hải Nhi Bối Lý tùy ý để cho con gió lạnh thổi lên chiếc khăn che mặt, tuyệt vọng lau đi nước mắt trên mặt :

-Mã Lệ, đi, chúng ta trở về nhà, về nhà!

Được tỷ nữ giúp đỡ cười trên một con ngựa bay, Hải Nhi Bối Lý tuyệt vọng nhìn Dương Lăng đang cười trên thú một sừng, giật giật dây cương chuẩn bị rời đi.

Đối phương thực lực cao thâm không lường được, thú một sừng thực lực kinh khủng, nếu đánh lên thì chỉ làm thương vong tăng lên mà thôi. Đã như vậy còn không bằng nhanh chóng trở lại bên cạnh người cha đang bệnh nặng lâm nguy.

Đau đớn, tuyệt vọng.

Trong sát na Hải Nhi Bối Lý nhìn mình, Dương Lăng không khỏi chấn động trong lòng, đôi mắt đó là như thế nào? Bị thương, tuyệt vọng, trên mắt còn đọng một giọt nước mắt trong suốt, dáng người cao ráo mảnh khảnh vô lực cười trên con ngựa, dường như đã mất đi tất cả khí lực.

Mắt thấy Hải Nhi Bối Lý sắp buồn bã rời đi, Dương Lăng đột nhiên tâm động, nhớ tới có thể tới Tinh linh bộ lạc ở gần đây nhờ giúp đỡ. Có thể thuận lợi từ bọn họ lấy được một ít Sinh mệnh nước suối.

-Hải Nhi Bối Lý cô nương, chờ một chút!

Dương Lăng trầm ngâm một lát rồi nói :

-Trong tay ta quả thật không còn Sinh mệnh nước suối. nhưng nếu phụ thân nàng sắp không qua khỏi, cứu một mạng người còn hơn xây bảy ngôi tháp, ta có thể giúp ngươi đi tìm mấy người bạn xem có ai còn hay không!

-Đại nhân, có thật như thế không ?

Hải Nhi Bối Lý kinh hãi không để ý tất cả từ trên con ngựa bay nhảy xuống.

-Đã cách nhiều năm, ta cũng không rõ lắm bạn của ta trong tay có còn Sinh mệnh nước suối hay không. Nếu trong vòng năm canh giờ ta không quay lại, vậy thì các ngươi cũng không cần tiếp tục chờ đợi nữa!

Dừng lại một lát, Dương Lăng nói tiếp :

-Đương nhiên, Sinh mệnh nước suối trăm năm khó được một ít, nếu may mắn lấy được, hy vọng cô nương chuẩn bị chút thù lao cho bạn của ta.

Đối phương rất giàu có, Dương Lăng sẽ không bỏ qua một cơ hội tốt như vậy, nếu lấy được tinh tể và tinh thạch gấp mấy lần vừa rồi thì đừng nói một bình Sinh mệnh nước suối mà vài bình vẫn có lợi.

Huống chi đối phương tự xưng là Bồ Lạp Đức thương hội làm ăn khắp đại lục nếu trở thành bằng hữu, ngày sau sẽ có lợi thế bất ngờ.

Ôm con thú một sừng nhỏ lên Dương Lăng không nói thêm, cười thú một sừng nhanh chóng rời đi. Vì số tài bảo không thể đếm được đó, tuyệt đối đáng giá chạy đi một chuyến. Đối phương vừa ra tay là một bút to như vậy, chỉ cần biết cách tuyệt đối có thể kiếm được một món lớn.

Dương Lăng vội vã trở về Tinh linh bộ lạc, cùng lúc đó trong một gian mật thất âm u, nổi lên một con bão trước đó chưa từng có.

Thiếu gia, đội lão gia quay về là tốt nhất!

Cổ Đức nhỏ giọng khuyên Y Thước Á.

-Hừ, đội, nếu vẫn đợi nữa thì thành con rùa rụt cổ!

Nhớ tới Dương Lăng trước mặt dân chúng làm nhục gia tộc của mình, Y Thước Á nghiêng răng ken kết :

-Thánh khí truyền đời của gia tộc đến ngay cả kiếm thánh đều phải tránh né, ta không tin tiểu tử đó còn chạy đi đâu được.

Chần chờ một lát, Cổ Đức chau mày nói :

-Nếu chẳng may sứ giả của giáo đình phát hiện ra bí mật của thánh khí, vậy không phải càng phiền toái thêm sao?

Đã không làm thì thôi, đã làm thì làm đến cùng, ta quyết định cũng phải giết chết hết sứ giả của giáo đình!

Cắt vỡ cổ tay, Y Thước Á nhỏ máu lên một cây ma pháp trượng đen nhánh, hiểm độc nói :

-Tên triệu hồi sư đáng chết đó, lần này ta muốn đem hấn chịu cảm giác ngàn đao phân thân, để cho hấn sống không bằng chết!

Dưới ngọn lửa bập bùng, khuôn mặt dữ tợn của Y Thước Á trông càng đáng sợ dọa người.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27 : Dạ Lai hương

Tinh linh bộ lạc thấy Dương Lăng cười thú một sừng trở lại, gây cho mọi người một trận chấn động. Thú một sừng là cao giai ma thú quang hệ, trong truyền thuyết thì đây là ngựa mà Nữ thần tự nhiên cười, mới sinh ra đã được sự chúc phúc của Nữ thần tự nhiên. Mỗi Tinh linh bộ lạc đều mong muốn chính mình có một con thú một sừng.

Nói vài câu khách sáo với Tinh linh trưởng lão, Dương Lăng nói ngay tới chuyện chính, may mắn vừa lúc có một gã tinh linh lấy được một bình nhỏ Sinh mệnh nước suối của một Tinh linh bộ lạc cách đây chừng hai ngàn dặm.

Lấy được Sinh mệnh nước suối, Dương Lăng nhanh chóng muốn rời đi. Cười trên thú một sừng, trong lòng vừa động hấn lại xin tinh linh trưởng lão một cái bình không, vô cùng cẩn thận đổ vào một nửa bình Sinh mệnh nước suối. Cứu cha cô gái chỉ cần nửa bình Sinh mệnh nước suối mà thôi, số còn lại

còn có tác dụng rất lớn. Vừa có thể làm vu lực của mình tăng lên, cũng có thể giúp cho ma thú tiến hóa, vạn vạn không thể lãng phí.

Thú một sừng bay rất nhanh, so với sư thú to như con trâu con còn nhanh hơn nhiều. Nếu nói Sư thú là máy bay Boeing 737 thì thú một sừng chính là tên lửa Trường Chinh. Chỉ sau hai canh giờ Dương Lăng đã chạy tới bìa rừng Đặc Lạp Tư.

-Đại nhân, có lấy được Sinh mệnh nước suối không ạ?

Thấy Dương Lăng quay lại nhanh như vậy, Hải Nhi Bối Ly bất an hỏi. Sờ sờ con thú một sừng không thành thật trong lòng ngực, Dương Lăng thở dài một hơi, ra vẻ khó khăn, trầm ngâm trong chốc lát sau đó lấy ra nửa bình Sinh mệnh nước suối, từ từ nói :

-May mắn, sứ mệnh không thất bại, thật vất vả mới lấy được một nửa bình từ trong tay lão tưu quý ngàn năm không chết, Hải Nhi Bối Ly cô nương cảm lấy này.

-Đại nhân, cảm ơn đại ân đại đức của ngài, ngài cần cái gì cứ nói ạ!

Làm người đứng đầu Bồ Lạp Đức thương hội, Hải Nhi Bối Ly rất biết nhìn sắc mặt người khác, tiếp nhận bình Sinh mệnh nước suối trong tay Dương Lăng, nàng chủ động mở miệng.

-Ân, lão tưu quý cả đời coi rượu như mạng sống, chỉ có rượu ngon mới có thể cho hần quên đi nỗi đau, nếu thuận tiện cô nương có thể đưa đến đây vài người nấu rượu giỏi là tốt nhất!

Một con cừu béo như thế này, Dương Lăng làm sao có thể bỏ qua được :

-Ngoài ra, tại hạ ở Duy Sâm Trấn cũng mở một gian bán vũ khí nho nhỏ, không biết cô nương có thể hỗ trợ một vài người thợ rèn giỏi hay không?

Đối phương tài lực hùng mạnh, Dương Lăng hiểu rằng nếu cho dù hần có không yêu cầu thì khẳng định vàng bạc chắc chắn cũng không thể thiếu được. Để cho đối phương đưa đến lượng lớn rượu ngon và vũ khí, không bằng để đối phương đưa cho mình vài tên thợ rèn và thợ nấu rượu giỏi. Từ một nơi có không khí ô nhiễm như trái đất đi tới Đặc Lạp Tư sâm lâm không khí trong lành tươi mát, hần không thể quên được ở đây có nước suối ngon ngọt, cùng các loại tài nguyên phong phú.

Chỉ cần ở đây mở ra một xưởng nấu rượu, chỉ cần kỹ thuật tốt thì hương vị tuyệt đối tốt hơn rất nhiều so với các loại rượu khác.

Cần phải sống cho thật tốt, có đồ lỗi do vận mệnh an bài cũng không có tác dụng gì. Từ khi đi tới thế giới xa lạ này, Dương Lăng hy vọng có thể hưởng thụ một cuộc sống mới. Có tiền không phải cái gì cũng có thể làm nhưng mà không có tiền thật sự không có khả năng làm được cái gì, rõ ràng nếu ở Duy Sâm Trấn mở một xưởng sản xuất rượu có một không hai đúng là một ý tưởng tốt.

Thợ nấu rượu và thợ rèn?

Nhìn thực lực cao thâm khó lường Dương Lăng, Hải Nhi Bối Ly có điểm ngoài ý muốn nhưng mà đã trải qua nhiều hoàn cảnh, nàng sớm đã không phải một cô bé cách đây ba năm hồn nhiên không biết lo nghĩ gì, nhanh chóng lấy lại bình tĩnh :

-Xin đại nhân yên tâm, Hải Nhi Bối Ly sẽ lập tức an bài, xin đại nhân đợi tin tức tốt từ chúng ta.

Việc này không nên chậm trễ, nhanh chóng an bài thỏa đáng. Hải Nhi Bối Ly chào tạm biệt Dương Lăng rồi cười trên ngựa nhanh chóng rời đi. Phía sau ngoại trừ võ sĩ mặc trọng giáp Hán Khắc Tư và quân gia ở lại còn lại tất cả đều nhanh chóng đuổi theo. Rất nhanh, đoàn người đã biến mất trong khu sâm lâm rậm.

Nói vài câu khách sáo, Dương Lăng mang theo Hán Khắc Tư và quân gia Mục Nhĩ Bá Kỳ đi tới cửa hàng bán vũ khí ải nhân, an bài chỗ ở cho bọn họ. Có hai bọn họ ở đây, Dương Lăng không hề lo lắng, tin tưởng rất nhanh Hải Nhi Bối Ly sẽ đưa đến cho mình một món quà tặng lớn.

Quả nhiên như vậy, Hải Nhi Bối Ly động tác rất nhanh, chỉ hơn mười ngày sau, Hán Khắc Tư và Mục Nhĩ Bá Kỳ nhanh chóng giúp đỡ một đám người ngựa, ngoại trừ hơn mười hòm châu báu, mấy trăm bình rượu ngon, còn có mười tên chuyên gia nấu rượu cùng với 15 tên thợ rèn kinh nghiệm phong phú. Trong đó có một tên tuổi trẻ còn tự nhận là kẻ nấu rượu cho hoàng thượng Ban Đồ để quốc dùng.

Tiếp nhận số lễ vật lớn, Dương Lăng bảo Ngã Ly Ti thu hồi tinh tể, châu báu và ám hỏa tinh các vật phẩm quý giá. Về phần an bài chỗ ở cho nhân viên, yến tiệc chào mừng mấy việc phiền toái này giao hết cho lão quân gia Mục Nhĩ Bá Kỳ làm.

Tiếp theo, Mục Nhĩ Bá Kỳ để cho Dương Lăng biết thế nào là một quân gia đúng nghĩa. Dưới kế hoạch và sự chỉ huy của lão, mọi người làm việc có

phương pháp và nhanh chóng. Có người sửa chữa lại chỗ ở, có người đi thu mua tài liệu ở Duy Sâm Trấn, thợ nấu rượu và thợ rèn nhiều kinh nghiệm đều nhanh chóng làm việc.

Rất nhanh, xưởng sản xuất rượu đầu tiên ở Duy Sâm Trấn được thành lập, diện tích rộng hơn mười mẫu ở cách cửa hàng bán binh khí của ái nhân không xa. Ở phía sau là xưởng sản xuất rượu, phía trước là một quán rượu được sửa sang lại cẩn thận, có tên là Dạ Lai hương.

Quán rượu Dạ Lai hương có tổng cộng hai tầng, tầng một chủ yếu dành cho cho người dân bình thường trong trấn và những tên dong binh ở lại thời gian ngắn. Sàn nhà sử dụng đá hoa lấy từ gần đó, tường nhà và trần nhà sử dụng loại gỗ rất tốt, nhiều ánh sáng và không khí lưu thông. Ngoài ra cũng xây dựng một số phòng lớn ở những vị trí khá đẹp vì mấy người đến đây muốn làm thơ.

Không giống tầng một, tầng hai của quán chủ yếu dùng để tiếp đón những người có tiền. Sàn nhà và tường nhà sử dụng từ đàn mộc một loại gỗ cây chỉ ở sâu bên trong Đặc Lạp Tư sâm lâm mới có, trên trần nhà có gắn một viên tinh thạch và châu báu, khi trời tối sẽ tỏa ra ánh sáng giống như sao trên trời vậy vô cùng mê người và lãng mạn. Hơn nữa ở mỗi góc nhà lại để một cây Dạ lai hương, tin tưởng có sức hấp dẫn trí mạng đối với những người trẻ tuổi và các phu nhân giàu có.

Duy Sâm Trấn có hơn hai vạn dân, nhưng bởi vì tài nguyên phong phú nên hấp dẫn được đông đảo dong binh, những người mạo hiểm, ma pháp sư thậm chí cả đạo tặc đủ mọi hạng người. Cũng bởi vì khí hậu ôn hòa, nên thi thoảng cũng có một ít quý tộc từ Ban Đồ đế quốc và Lợi Văn Tát công quốc đến đây săn bắn và nghỉ ngơi.

Dương Lăng tin tưởng chỉ cần dựa vào ưu thế của Đặc Lạp Tư sâm lâm, dân cư của Duy Sâm Trấn sẽ càng ngày càng nhiều. Chỉ cần dốc sức kinh doanh, cả cửa hàng bán vũ khí ái nhân hay là quán rượu cũng đều mang lại cho mình thu nhập không thấp. Mặc dù xa xa không bằng với Hải Nhi Bối Ly có nhiều mỏ thủy tinh, bảo thạch, nhưng so với công việc của một kỹ sư công trình cho một công ty nhỏ trước kia tốt hơn rất nhiều.

Dưới sự cẩn thận của lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ, rất nhanh quán rượu Dạ Lai Hương được khai trương.

-Thưa các hương thân phụ lão, hôm nay là ngày thức khai trương nhà sản xuất rượu đầu tiên của Duy Sâm Trấn chúng ta, cũng là ngày khai trương của Quán rượu Dạ lai hương, tất cả rượu ngon đều giảm giá năm mươi phần trăm!

Nhìn xem người dân trong trấn đang xúm lại gần, Dương Lăng hưng phấn giơ chén rượu trong tay lên. Đại bộ phận dân cư Duy Sâm Trấn không phải là thợ săn thì cũng là người đồn cùi tính cách đều hào sảo, coi rượu như mạng sống tuyệt đối sẽ có không ít người. Chỉ cần xưởng sản xuất rượu và quán rượu hoạt động bình thường, mình tuyệt đối sở hữu một kho báu.

Mặc dù trong thời gian ngắn không kịp làm ra loại rượu nào mới nhưng Dương Lăng tin tưởng dựa vào tài nguyên phong phú của Đặc Lạp Tư sâm lâm, dựa vào đông đảo các tay thợ nấu rượu giỏi thì một ngày nào đó sẽ làm ra các loại rượu ngon như whisky.....

-Rượu ngon, rượu ngon!

-Ồ, rượu bò đào lạp phi nhĩ đến từ La Tư đế quốc, trời ạ ta được uống rượu bò đào lạp phi nhĩ ở chỗ này!

-Sách sách rượu ngon, hương rất thơm!

Uống một ngụm nhỏ rượu miễn phí, mọi người kêu lên, đều đi vào trong quán rượu ngồi xuống, sợ là chạm chân thì đến ngay cả chỗ ngồi đều cũng không có.

Vì để hấp dẫn ánh mắt của mọi người, Dương Lăng thực hiện mảnh khóa cũ, từ Tinh linh bộ lạc mời đến vài cô gái tinh linh cao ráo làm phục vụ bàn. Quả nhiên, vóc người yếu điệu, khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, đôi chân thon dài lại làm mọi người kích động.

Một vài tên tửu quỷ vừa uống được một ngụm rượu lại liếc mắt nhìn cô gái tinh linh đầy quyến rũ, nhìn người này một lát, nhìn người kia một lát. Nhưng biết được sự lợi hại của Dương Lăng, không một ai dám động tay động chân, không ai cho rằng hai tên Dã man nhân cao gần ba thước đứng ngoài cửa là tượng đá.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28 : Điều là thí cỗ nhạ đích họa

" Tránh ra, gọi ông chủ của các nguoi đến đây! "

Đang lúc mọi người đang vui vẻ uống rượu, đột nhiên bên ngoài truyền đến một tiếng rống to.

Chẳng lẽ, lại có một tên đại kiếm sư không biết thời vụ tìm đến đây chịu nhục?

Dưới sự nghi ngờ, mọi người đều đứng dậy đi ra ngoài. Chỉ thấy ở giữa đường có một gã võ sĩ mặc áo đen đang lạnh lùng đứng ở đó. Thất lưng đeo một thanh kiếm lưỡi cong, chân đi một đôi giày da báo, nhìn chằm chằm vào Dương Lăng đang từ từ đi tới.

-Hừ, theo lệnh của chủ nhân Y Thước Á, mời đại nhân ba ngày sau tại sơn cốc Lạp Đa Gia quyết đấu sinh tử, mời đại nhân đến lúc đó đến phó ước đứng giờ.

Đưa chiến thư đến trước mặt Dương Lăng, hắc y võ sĩ quay người bỏ đi.

Quyết đấu sinh tử.

Hiểu được chuyện gì xảy ra, Dương Lăng hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nói :

-Hắc hắc, từ từ đã, muốn đi ngay sao?

Dương Lăng vừa dứt lời, mười tên Dã man nhân mặc áo giáp lao lên, chắn ngang đường đi của tên võ sĩ áo đen, búa lớn to như chiếc bánh xe hàn quang leo léo. Cùng lúc đó, mọi người vây xem cũng phục hồi lại tinh thần.

-Giết chết hắn!

-Mẹ nó, giết chết tên dũng sĩ chó chết này!

-Móc trái tim đen tối của hắn ra uống rượu !

Dưới sự kích thích của men rượu, mọi người la hét âm ỉ, đem hết tất cả bất mãn đối với An Tịch gia tộc phát tiết ra, càng ngày càng hung hăng hơn.

Nhìn Dã man nhân đằng đằng sát khí, lại nhìn người dân trong trấn đang phẫn nộ hắc y võ sĩ sắc mặt nhanh chóng thay đổi, không còn dám ngạo mạn, vội nói :

-Đại nhân, không biết còn việc gì phân phó?

Nhìn hắc y võ sĩ mặt không còn chút máu, Dương Lăng cười dài trả lời :

-Hắc hắc, đã tới đây thì cũng nên mang chút quà tặng trở về chứ. Giúp ta hướng tới Y Thước Á chủ nhân của nguoi vẫn an, nói ta chúc hắn sống lâu mạnh khỏe, cái mộng của hắn càng ngày càng đầy đặn!

Cái mộng càng ngày càng đầy đặn?

Lặng yên một lát, mọi người rống lên cười to, nhớ tới đại kiếm sư Ba Đế Tư giống như con ếch nhảy ra khỏi Duy Sâm Trấn. Vừa nghĩ tới cả mộng của hắn có vẽ hai chữ "An Tịch " thật to, lại càng cười to đến không thở nổi.

-Hắc hắc, mộng đất to rất dễ làm việc.

-Đúng vậy, Y Thước Á bẩm sinh là một con lừa ưa nặng.

Cậy vào men rượu, vài tên dong binh trước kia bị An Tịch gia tộc chèn ép không hề cố kỵ lớn tiếng chửi. Do ảnh hưởng của bọn họ, mọi người đều dùng các từ ngữ ác độc nhất ăn cần thăm hỏi tổ tông mười tám đời Y Thước Á, chỉ còn mỗi nước không quật mộ nhà bọn họ lên mà thôi.

Nhìn chung quanh Dã man nhân hung hăng không thiện cảm, nghe mọi người một câu một câu chửi bới gia tộc chủ nhân, hắc y võ sĩ sắc mặt lúc xanh lúc trắng, từng bước từng bước một lui ra ngoài.

-Hắc hắc, ta đang không biết là ai tới, nguyên lai là tên tiểu tử thói nhà nguoi .

Ngay khi hắc y võ sĩ sắp nhục nhã mà lui ra ngoài, tên đạo tặc Phân Lý Tư Đặc đột nhiên lao ra, đập cho một cước khiến hắn ngã nhào trên mặt đất :

-Đánh chết con chó chết nhà nguoi, mẹ nó, trả lại ngón tay của tao, trả lại số tiền đã lấy của bố mày năm trước lại đây.

Phân Lý Tư Đặc nghiên răng ken kết, hai mắt đỏ bùng. Mấy năm trước, vì tên này thông báo khích động nên Y Thước Á mới chặt đứt mấy đầu ngón tay của mình xuống. Cách đây một thời gian, cũng chính là tên đáng chết này dẫn người đến thu tiền, làm hại gia đình mình ba ngày không có gạo để ăn.

Chần chờ một lát, không thấy Dương Lăng ngăn cản, dong binh Cổ Lực Đặc cũng lao ra đâm đá tên hắc y võ sĩ vẫn còn đang nằm trên mặt đất. Những người khác thấy vậy, ỹ vào men rượu cũng lao lên, hung hăng đá mấy đá. Rất nhanh, tên hắc y võ sĩ vừa đi đến trong mắt không người đã bị mọi đánh thành đầu heo.

-Đại nhân, đại nhân cứu mạng, cứu mạng. ...

Nhỏ ra một ngụm máu, hắc y võ sĩ lê đến trước mặt Dương Lăng. Hắn cũng biết ngày thường mình cùng với mọi người tích oán quá sâu, giờ này chỉ có Dương Lăng mới có thể cứu mạng cho hắn.

-Ồ, nghe nói thiếu gia của các người da vừa trắng vừa đỏ, nhất là mông đít càng như vậy?

Dương Lăng cố ý dừng lại một chút, thấy mọi người nhìn không chớp mắt, tiếp tục nói:

-Giống như mông đít con khỉ trắng đỏ xen lẫn, không biết là đúng hay sai?

Mông đít con khỉ?

Mọi người lập tức cười to, hét giận nhìn tên hắc y võ sĩ bị đánh đến bất thành nhân dạng, sung sướng, thật là quá sung sướng. Mấy tên người hầu của Y Thước Á lăm dục quyền lực nhiều năm nay, trước kia mọi người có giận mà không dám nói ra, bây giờ có Dương Lăng làm chỗ dựa, rốt cục cũng trút được cơn giận.

-Đại nhân, ta!

hắc y võ sĩ âm thầm kêu khổ, nếu trả lời theo ý tứ của Dương Lăng, làm sao Y Thước Á có thể buông tha cho mình? Nhưng nếu không nói, đừng nói bên cạnh thân mặc áo giáp Dã man nhân, mà chỉ cần người dân trong trấn đang căm phẫn cũng có thể đánh mình nát như bùn.

Hừ lạnh một tiếng, Dương Lăng lặng lẽ hướng thủ lĩnh Dã man nhân ra hiệu. Tên này biết ý, hung hăng dẫm lên đầu ngón tay phải của hắc y võ sĩ, dùng sức dẫm mạnh lên đó. Nhất thời khiến hắn kêu lên thảm thiết giống như heo bị chọc tiết vậy, la lên:

-Đúng, đúng, mông của chủ nhân giống như mông đít lợn khi vậy, chỗ trắng chỗ đỏ.

-Tốt, rất tốt.

Dương Lăng lạnh lùng cười, nhìn hắc y võ sĩ đang cuống quýt kêu thảm thiết, nói:

-Sau khi trở về, hãy nói cho hắn và một lũ chó ở cùng một chỗ với người, An Tập gia tộc làm ác đa đoan, thiên lý khó dung, nếu muốn giữ lại mạng sống thì hãy nhanh chóng đầu hàng. Nếu không chờ ta từ trận quyết đấu giết chết Y Thước Á, thì sau đó đừng trách ta ra tay tàn nhẫn, đuổi tận giết tuyệt.

Đã không làm thì thôi, đã làm phải làm dứt khoát.

Chuyện cần phải đến trước sau cũng đến. Dương Lăng quyết định nhân cơ hội này phải trầm thảo trừ căn, hoàn toàn giải quyết thế lực của An Tập gia tộc tại Duy Sâm Trấn.

Diệt trừ kẻ địch trước hết phải chặt đứt tay chân của hắn, tên hắc y võ sĩ trước mặt bao nhiêu người nói xấu Y Thước Á, với tính cách ác độc âm lãnh tuyệt đối sẽ không buông tha cho hắn.

Hắc y võ sĩ tham sống sợ chết, xem ra hắn cũng không phải tên ngốc, đối mặt với thủ đoạn tàn nhẫn Y Thước Á dám chắc đã sớm tính đường lui.

Kể từ đó.

Nói không chừng có thể thông qua hắn làm dao động tinh thần quân đội bên Y Thước Á, tan rã sĩ khí cùng sự đoàn kết của đối phương.

Nếu Y Thước Á nổi giận mà giết chết tên hắc y võ sĩ này thì càng tuyệt vời hơn, quân của hắn không dao động mới lạ. Chỉ cần thi triển thêm vài tiểu kế, có thể làm cho Y Thước Á không thể nào bình tĩnh chuẩn bị cho cuộc đấu ba ngày sau.

Hai quân giao chiến không chém sứt giả, đây là một đạo lý quá đơn giản, Dương Lăng sẽ không nghe mấy cái câu đạo đức giả dối này làm gì. Chỉ cần có cơ hội đã kích địch nhân, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Nhỏ ra vài ngụm máu tươi, võ sĩ hắc y giống như con chó bò trên đất đi ra ngoài, e sợ nếu lưu lại đây thêm một lát nữa thì cái mạng khó mà giữ được.

Nhìn theo bóng lưng hắn rất nhanh rồi đi, Dương Lăng nói nhỏ vào tai Tập Tây vài câu, Tập Tây cả người chấn động, sau đó dứt khoát gạt đầu.

An bài thỏa đáng, Dương Lăng cười lên thú một sừng trở lại Đặc Lạp Tư sâm lâm, chuẩn bị bế quan tu luyện ba ngày.

Y Thước Á nếu đã dám khiêu chiến, vậy thì tự nhiên hắn có chỗ ỷ仗, chỉ có thể nhanh chóng tăng lên thực lực của mình mới là vương đạo. Có lẽ

nửa bình Sinh mệnh nước suối còn lại sẽ đem đến cho mình không ít chỗ tốt.

Dương Lăng chuẩn bị thỏa đáng, thì bên trong lâu đài Y Thước Á lại đang tức giận như điên. Nhìn người đầy đất hắc y võ sĩ quay lại nhìn ánh mắt sợ sệt của hắn, hắn không được chém cho hắn một đao thành hai nữa.

-Đồ ngu, trông ngươi giống như một con chó, mặt mũi của An Táp gia tộc chúng ta bị ngươi làm mất sạch, cút .

Trong cơn tức giận, Y Thước Á một cước đá tên hắc y võ sĩ ở trước mặt bay ra ngoài. Bất quá nếu như hắn biết tên hắc y võ sĩ trước mặt mọi người nói mộng đất mình cũng đỏ đỏ trắng trắng giống mộng đất con khỉ, vậy thì không chỉ đơn giản đá cho mây đá mà thôi.

Thấy Y Thước Á giận dữ bốc khói, quân sư Cổ Đức lắc đầu, cùng lão chủ nhân mưu kế hiểm độc thì Y Thước Á phải còn rất nhiều chuyện phải làm. Trầm ngâm một lát, hắn vốn định khuyên một hai câu, không ngờ bên ngoài lâu đài truyền đến một trận ồn ào, ngay sau đó truyền đến một tiếng la hét rung trời.

-Thiếu gia, đại sự không tốt, quân hộ vệ của Dương Lăng giết tới đây! Một gã võ sĩ hoảng sợ chạy lại thông báo.

-Cái gì, tên hèn hạ này, muốn chết. Đi, theo ta ra giết hết bọn chúng, nhanh!

Khiếp sợ qua đi, Y Thước Á giận dữ, triệu tập thị vệ rồi lao ra ngoài giống như trận gió, không ngờ, ở xa xa vừa nhìn thấy bóng dáng hắn, đối phương ra lệnh một tiếng, nhanh chóng rút lui, chạy còn nhanh hơn cả thỏ. Đợi Y Thước Á mang theo đám người trở vào trong thành, đối phương lại quay lại hô to gọi nhỏ.

Cứ như vậy, Táp Tây chỉ huy mọi người không ngừng quấy nhiễu đại quân Y Thước Á. Nhân số đối phương mà ít thì mãnh liệt giết tới, còn khi Y Thước Á dẫn theo đại quân lao ra lại nhanh chóng rút lui, khiến cho Y Thước Á tức giận đến thất khiếu bốc khói, đầu đau vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29 : Thổ huyết tam thăng.

Lập Đa Gia sơn cốc ở phía nam Duy Sâm Trấn, không giống với các địa phương khác đầy màu xanh tươi tốt, nơi này toàn là đá lớn. Có Huyền vũ nam cứng rắn như sắt thép, có đá hoa cương dùng để điêu khắc, thậm chí còn có đại lý thạch toàn thân lạnh lẽo, đúng là một tòa quán thạch thiên nhiên.

Đáng tiếc Duy Sâm Trấn ở một nơi hẻo lánh vắng vẻ, đường xá khó đi, tài nguyên không thể vận chuyển đi đâu khác nếu không thì sợ rằng dân trong Duy Sâm Trấn chỉ cần bán đá cũng có thể sống tốt.

Nghe được thông tin Y Thước Á phát chiến thư sinh tử quyết chiến đối với Dương Lăng, hàng vạn người dân trong Duy Sâm Trấn đều chạy đến sơn cốc Lập Đa Gia trước đây vắng vẻ. Trong đó, cũng có đông đảo binh và mạo hiểm giả.

Chịu áp bức của An Táp gia tộc nhiều năm nay, mọi người đều hi vọng có thể nhờ đi cái đình trong mắt là Y Thước Á. Nhưng nghĩ đến Dương Lăng không có đầu khí, trên người cũng không có ma lực ba động nên không khỏi bất an. Dù sao Y Thước Á thực lực chính là cao cấp ma pháp sư, với tính cách độc ác, tàn bạo của hắn, bây giờ chủ động đưa ra đề nghị quyết đấu sinh tử, dám chắc còn có chỗ dựa lớn hơn nữa.

An Táp gia tộc chiếm giữ Duy Sâm Trấn nhiều năm, theo truyền thuyết thì tổ tiên của bọn họ là bọn hải đạo tham lam độc ác, từng cướp đoạt được rất nhiều tài sản và kỳ trân dị bảo, người dân Duy Sâm Trấn không chút nghi ngờ về điều này.

Nếu không, Y Thước Á dựa vào cái gì để tu luyện đến cảnh giới cao cấp ma pháp sư khi còn trẻ tuổi như vậy? Dựa vào nguồn lực tài chính và kết giao bạn bè của họ lấy được một ít ma pháp trang bị cao nhất cũng không phải việc khó.

Mặc dù lần trước Dương Lăng chiến thắng đại kiểm sư Ba Đế Tư, nhưng mọi người căn bản là không biết đã có chuyện gì xảy ra, tất cả đều cho rằng một võ sĩ trong gia tộc hắn đã âm thầm ra tay.

Bây giờ Y Thước Á tự tin như vậy, sợ rằng võ sĩ bảo vệ của hắn có mạnh mẽ đến cỡ nào cũng không thể nào trước mặt tất cả mọi người ra tay giúp đỡ, cho nên rất nhiều người dân thiện lương trong trấn càng khâm trọng hơn so với Dương Lăng.

Trời vừa giữa trưa, Y Thước Á được một đám võ sĩ hộ tống đi tới sơn cốc. Trên người mặc một chiếc áo giáp màu lam, trong tay cầm một cái pháp trượng đầu rồng đen nhánh, chân đi một đôi chiến ngao màu đỏ, cả người đeo đầy ma pháp trang bị, cơ hồ võ trang tới tận hàm răng. Cùng lúc đó, Dương Lăng lại hai tay trống trơn giống như đi ngắm cảnh đang từ từ đi đến.

-Áo giáp Khai Lạp Phu, là trang bị cao nhất do ải nhân làm ra, bỏ qua cận thân tấn công khi đối phương không đạt đến đại kiếm sư; chiến ngao tự mình có một phong hệ ma pháp gia tốc, tốc độ nhanh gấp bội, đại địa thủ hộ phi phong, tự mình có vòng phòng ngự hệ thổ, ngăn ngừa được toàn bộ vật lý và ma pháp cao cấp công kích, trang bị cao cấp. Mẹ nó, tên này lấy ở đâu ra nhiều trang bị cao cấp như vậy?

Xa xa nhìn Y Thước Á chuẩn bị chu đáo mà đến, thần điện kỵ sĩ Khắc Lỗ Tư sợ hãi kêu lên. Ma pháp sư cùng người chiến đấu ngoại trừ thực lực của bản thân mình thì các loại ma pháp trang bị cũng rất quan trọng. Nếu có một trang bị cao nhất, thì đừng nói là sơ cấp ma pháp sư hay chính là một gã học đồ cũng có thể giết chết một gã trung cấp ma pháp sư.

Với thực lực là cao cấp ma pháp sư của Y Thước Á, nay lại còn có nhiều trang bị cao nhất như vậy, sợ rằng đi vào sâu trong Đặc Lạp Tư sâm lâm giết rồng cũng đủ khả năng.

-Khắc Lỗ Tư, người nhìn kỹ lại xem, Ma pháp sư che mặt Mật Tuyết Nhi lắc đầu, lên tiếng:

-Tay trái hắn có đeo một hỏa nguyên tố giới chỉ, là cực phẩm trang bị, có thể liên tục phóng ra các quả cầu lửa, nhìn tay phải của hắn xem, cũng có một cái thủy linh giới chỉ, tránh được tinh thần công kích dưới cấp ma đạo sư, còn có thể nhanh chóng phục hồi ma pháp

Thật là vô si! Cùng một người tuổi trẻ không có đầu khí cũng không có ma pháp quyết đấu, vẫn còn mang theo nhiều cực phẩm trang bị như vậy, mặt mũi của các ma pháp sư bị hắn làm mất hết cả!

Khắc Lỗ Tư khinh thường lắc đầu.

Nhìn pháp trượng đầu rồng đen nhánh trong tay Y Thước Á, Mật Tuyết Nhi trong lòng vừa động, cảm giác đã nhìn thấy ở đâu rồi, sau một lát chần chờ liền nói:

-Khắc Lỗ Tư, pháp trượng đầu rồng trong tay Y Thước Á có chút cổ quái, người đã thấy qua ở đâu chưa.

Cẩn thận chú ý một lát, Khắc Lỗ Tư lắc đầu, Trên đời này pháp trượng có hình dạng tương tự như vậy nhiều không đếm được, mặc dù giáo đình cũng có giới thiệu qua, nhưng ngoại trừ một số lão già chuyên môn nghiên cứu pháp trượng thì không ai nhớ nhiều lắm gì.

Bất quá, nếu Y Thước Á cả người đều mặc trang bị cao nhất vậy cây pháp trượng trong tay phỏng chừng cũng không phải là vật phẩm

Cùng lúc đó, xa xa ẩn trên một ngọn núi, được bao phủ bên trong một đoàn ánh sáng đen một lão già áo đen lại kinh hãi thất sắc. Nhìn pháp trượng đầu rồng trong tay Y Thước Á, lầm bầm nói:

-Xà yêu huyết trượng? Quả nhiên là Xà yêu huyết trượng đã mất tích mấy ngàn năm nay.

-Đạo sư, Xà yêu huyết trượng? Đây là thánh khí hắc ám trong truyền thuyết Xà yêu huyết trượng sao?

Một cô gái xinh đẹp thành thực không thể tin được nhìn lão già áo đen.

-Đúng vậy, Mai Lệ Nhi Tư, đây chính là thánh khí mà ma pháp sư hắc ám chúng ta mơ tưởng - Xà yêu huyết trượng!

Lão già hít một hơi thật sâu, nhất thời hắc quang trên thân bạo phát ngăn cản cả ánh mặt trời.

Ổn định lại tinh thần, Mai Lệ Nhi Tư không cho là đúng nói:

Hắc, hắc, đạo sư đã sớm bước vào thánh cấp, Xà yêu huyết trượng tính là cái gì, hơn nữa chỉ cần chúng ta muốn, lấy bảo bối này cũng dễ như trở bàn tay!

Hừ, Mai Lệ Nhi Tư, ta đã sớm nói cùng người, tu luyện tới thánh ma đạo sư chỉ là mới bước đến một cánh cửa hoàn toàn mới mà thôi. Người bây giờ mới đạt đến cảnh giới Đại ma pháp sư, gặp chuyện tuyệt đối không được coi thường vọng động!

Hừ lạnh một tiếng, lão già từ từ nhắm hai mắt lại.

Biết được ở Đặc Lạp Tư sâm lâm phát hiện di chỉ của thần thánh cự long Ngã Nhĩ Mạt Tây Nặc khi còn sống lưu lại, lão già áo đen liền mang theo Mai Lệ Nhi Tư nhanh chóng chạy tới đây. Ngã Nhĩ Mạt Tây Nặc là vị thần của long tộc năm ngàn năm trước, từng cầm đầu cả tộc cự long cùng với đại quân loài người đánh bại vong linh sinh vật định xâm lấn Thái Luân đại lục.

Theo truyền thuyết, sau khi đánh bại đại quân vong linh, Ngã Nhĩ Mạt Tây Nặc giam cầm rất nhiều trang bị của vong linh sinh vật, trong đó thậm chí còn có một ít thần khí uy lực rất lớn. Mấy ngàn năm nay, pháp sư hắc ám cùng với vong linh pháp sư còn lưu lại ở Thái Luân đại lục không ngừng tìm kiếm địa phương phong ấn, sau khi biết được tin tức, lão già áo đen làm sao có thể bỏ qua một cơ hội khó gặp như vậy.

Lão già áo đen nhắm mắt nghỉ ngơi, mà Mai Lệ Nhi Tư nhìn không chuyển mắt vào cây Xà yêu huyết trượng trong tay Y Thước Á, âm thầm tính toán làm sao sau trận quyết đấu có thể lấy được từ trong tay hắn. Trong mắt của nàng, đối mặt với Y Thước Á được võ trang đến tận răng, Dương Lăng cơ bản đã là một người chết, không có một chút phần thắng nào.

Ở bên ngoài, mọi người đều đang tranh luận, vì đông đảo trang bị hiếm thấy trên người Y Thước Á mà sợ hãi thán. Bên trong, Dương Lăng lại cười cười nhìn chắc thắng không sợ hãi Y Thước Á.

-Hắc hắc, Y Thước Á các hạ, thật lâu không có thấy!

Nhìn Y Thước Á trang bị đầy mình, Dương Lăng chỉ cười nói :

-Con mắt của ngươi sao lại đỏ và phồng lên như vậy, chẳng lẽ hai ngày nay đều lên núi bắt khi sao?

Lên núi bắt khi?

Nghe Dương Lăng nói như vậy, Y Thước Á bối rối không hiểu, nhưng mọi người vây xem lại cười lên thật to.

-Mông con khi, chỗ trắng chỗ đỏ, đi ngang qua thấy không sai.

-Ha ha, tên chó này không nên ra ngoài làm gì, sớm về nhà mà hầu hạ lão gia nhà ngươi đi

Trốn ở giữa đám người, một chút dong binh lớn tiếng chửi bới Y Thước Á, hắn vừa nghe được tức giận đến độ mặt lúc xanh lúc trắng.

Đội từ trong dân chúng hiểu rõ đầu đuôi câu chuyện, tức giận đến thất khiếu bốc khói, hồi hận ba ngày trước không có một kiếm chém tên võ sĩ mang chiến thư đi thành hai đoạn.

-Ngươi, ta...

Chỉ vào Dương Lăng, Y Thước Á tức giận đến nổi thất khiếu bốc khói.

-Y Thước Á huynh đệ, đừng kích động, đừng nghe bọn hắn nói bậy, làm chính sự mà ngươi muốn làm đi, cứ mặc cho bọn họ nói. Dù sao cái mông đít so với khuôn mặt quan trọng hơn đó!

Dương Lăng không có ý tốt cười cười, tiếp theo nói:

-Đại nhân vật có thân phận giống như ngươi, như thế nào có thể vì mấy câu nói mà ngay cả mông đít đều cũng không cần? Ngàn vạn lần không nên bởi vì một cái mông đít mà ảnh hưởng đến danh dự của An Tịch gia tộc các ngươi đó!

Bởi vì một cái mông đít ảnh hưởng đến danh dự của gia tộc?

Trong tiếng cười của người dân, Y Thước Á tức giận sắp điên lên. Mấy ngày nay, hai chữ -An Tịch viết trên mông đít đại kiểm sự Ba Đế Tứ hán đã cho rằng đó một đại nhục, thời khắc khiến thần kinh hắn nổi điên. Bây giờ Dương Lăng thêm dầu vào lửa, làm cho hắn quả thực muốn nổi điên, huyết khí dâng lên thiếu chút nữa hộc máu mà chết.

-A, tên con hoang nhà ngươi, ta muốn giết chết ngươi!

Y Thước Á lớn tiếng hét lên, không để ý hét thây lao về phía Dương Lăng, đã sớm được chuẩn bị tốt trang bị hay ma pháp đều quên hết. Giờ phút này, hắn thậm chí nghĩ phải từ từ hành hạ Dương Lăng cho đến chết, hận không được phải lột da hắn, uống máu của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30 : Đả lạn người đích quy xác

Thấy Y Thước Á tức giận không để ý hét thây lao tới, Dương Lăng hiểu mục đích đã đạt được, nghiêng người sang một bên đã dễ dàng tránh được chiêu tấn công của hắn.

Sau khi uống vào nửa bình Sinh mệnh nước suối còn lại, hắc đột phá được tới cảnh giới cao cấp huyết vu, không chỉ có vũ lực tiến nhanh, tốc độ càng không thể so với ngày trước. Y Thước Á mặc huyết tinh linh chiến ngoa mặc dù nhanh nhẹn gấp nhiều lần, nhưng nếu so về tốc độ hắc không thể nào bằng.

- Di, tốc độ của Dương Lăng sao lại nhanh như vậy? Y Thước Á dụng huyết tinh linh chiến ngoa cũng không thể nhanh bằng, thật là ngoài ý muốn!

Pháp sư che mặt Mật Tuyết Nhi thất thanh kêu lên, tiếp theo nhỏ giọng nói:

- Chẳng lẽ hắc dùng thêm ma pháp khoái tiếp phụ trợ ?

Nhắm mắt lại rồi chỉ trong nháy mắt pháp trượng của Mật Tuyết Nhi phát ra một trận bạch quang rất mờ nhạt, lén lút hướng chỗ Dương Lăng đang đứng đi tới. Nhưng rất nhanh, nằng mở to mắt, lắc đầu nghi hoặc. Từ trên người Dương Lăng, nằng không cảm giác được có chút ma lực ba động nào. Hiển nhiên, Dương Lăng càng không dùng thêm ma pháp phụ trợ, cũng không có đeo vào trang bị cao cấp nào có thể tăng nhanh tốc độ.

Hắc hắc, đúng vậy, tốc độ của Dương Lăng đúng là rất nhanh, nhanh đến mức không thể tin được, nhưng từng này vẫn còn không đủ. Đối mặt với Y Thước Á được võ trang đến tận răng, hắc bị thua cũng chỉ là sớm muộn mà thôi. Kỵ sĩ Khắc Lỗ Tư lắc đầu, cho rằng tại trước mặt Y Thước Á với thực lực cường đại Dương Lăng căn bản là không có cơ hội chiến thắng.

-Không, Khắc Lỗ Tư, Dương Lăng bản lĩnh phi thường kỳ lạ. Ta cảm giác hắc còn có không ít hậu chiêu, ai là người có thể cười cuối cùng chưa thể đoán được!

Nhìn Dương Lăng ứng phó thông dong, trực giác cho Mật Tuyết Nhi biết có lẽ người tuổi trẻ này có thể mang đến việc ngoài ý muốn cho mọi người.

Nghiêng người tránh né cú đánh của Y Thước Á, Dương Lăng lạnh lùng cười, từ trong không gian giới chỉ lấy ra một thanh chủy thủ sắc bén, đồng thời cũng bí mật gọi ra một con Giác phong thú, lén lút giấu ở trong ống tay áo.

Đại ý khinh thường, ngay cả Ba Đế Tử thân là hoàng gia đại kiếm sư cũng không thể ngăn cản châm độc do Giác phong thú bắn ra, Dương Lăng tin tưởng thân là ma pháp sư cũng như đang tức giận gần như mất đi lý trí Y Thước Á càng sẽ không thể nào chống lại. Chỉ cần Y Thước Á trúng chiêu, thì sẽ giống như con cá mắc cho người ta chém giết, trận đấu cơ bản có thể kết thúc.

-Đi tìm chết đi !

Sau khi hét lớn một tiếng, Dương Lăng không lùi mà tiến, nhanh như chớp cầm chủy thủ lao tới. Đồng thời chỉ huy con Giác phong thú vẫn trốn ở trong tay áo nhanh chóng bắn ra ba cây châm độc gần như trong suốt nhắm vào giữa ngực Y Thước Á.

Không ngờ mấy thanh âm -Đinh, đinh vang lên, Y Thước Á mặc áo giáp Khai Lạp Phu không tổn hao gì, tất cả châm độc đều bị áo giáp bắn ngược lại.

Càng không ổn nữa là, may mắn tránh thoát một kiếp, Y Thước Á rút cục cũng tỉnh táo lại. Một bên lui về phía sau, một bên nhỏ giọng niệm chú, rất nhanh dương tay phát ra một loạt hỏa cầu. Vừa chạm vào nhau đã nổ mạnh giống như lựu đạn, làm cho Dương Lăng vất vả tránh phải né trái.

-Tên triệu hồi sư đáng chết, đi chết đi.

Y Thước Á được thể không buông tha, lại phóng ra từng loạt từng loạt hỏa cầu, hỏa hoa liên tiếp nổ mạnh bay múa đầy trời, hắc không được phải đem Dương Lăng đốt cho cháy đen.

-Trời a, hỏa mạn liên thiên.

Nhìn một đám hỏa cầu to như nắm tay. Dong binh và mạo hiểm hiểu biết thất thanh kêu to. Nhiều hỏa cầu như vậy, đừng nói là cao cấp ma pháp sư, sợ rằng ngay cả Đại ma pháp sư đều không thể thi triển tự nhiên, Hỏa diễm giới chỉ không hổ là cực phẩm trang bị hỏa hệ, thật sự nổi bật.

Mất thấy tình thế của Dương Lăng không ổn, gia đình của Y Thước Á lớn tiếng hoan hô, dùng sức huy động vũ khí trong tay. Cùng lúc đó, người dân bình thường của Duy Sâm Trấn đều vô cùng khẩn trương, có người còn hung hăng nguyên rủa Y Thước Á, có người nhỏ giọng cầu khẩn, hy vọng Dương Lăng được thần linh phù hộ. Tựa hồ so với bản thân Dương Lăng còn khẩn trương hơn nhiều.

-Không nghĩ tới An Táp gia tộc ngoại trừ Xà yêu huyết trượng còn có nhiều bảo bối tốt đến như vậy, hắc hắc, sau khi trận đấu kết thúc, nhất định phải tìm một cơ hội lấy được tất cả trang bị trên người hắc.

Nhìn chằm chằm Hỏa diễm giới chỉ trên tay Y Thước Á, Mai Lệ Nhĩ Tư cắn chặt răng, âm thầm tính toán nên làm như thế nào để ra tay.

Mở to mắt nhìn tràng quyết đấu trong sân, lão già áo đen không nói một lời, lắc đầu rồi lại nhắm mắt nghỉ ngơi. Y Thước Á và Dương Lăng ai thắng ai

thua lỗ không có hứng thú, lão chỉ quan tâm đến thánh khí hắc ám Xà yêu huyết trong tay Y Thước Á mà thôi. Ngoài ra, son cốc phía đối diện truyền đến một tia ma lực ba động rất nhỏ, cũng để cho lão phải cảnh giác.

Thần thánh cự long Ngã Nhĩ Mạt Tây Nặc trước khi chết lưu lại không phải chuyện đùa, có không ít người quan tâm đến. Căn cứ theo tin tình báo của hắc ám công hội thì không chỉ có sứ giả do giáo đình phái tới, ngay cả một số lão già ngàn năm không chết chỉ thích đi lại một mình cũng chạy tới đây. Xem ra, thần khí hấp dẫn quá lớn, người nào cũng kỳ vọng có thể đoạt được.

Sau khi kinh hiểm tránh thoát được hàng loạt hỏa cầu nổ mạnh, Dương Lăng như quỷ mị tiến tới trước mặt Y Thước Á, thanh chủy thủ sắc bén nhắm phía yết hầu của hắn chém tới. Trong nháy mắt, gia đình của Y Thước Á khản trương không thôi, thờ cũng không dám thờ mạnh. Cùng lúc đó, người dân đang lo lắng bất an lại vui mừng nhảy lên, ra sức ủng hộ.

Vào thời khắc quan trọng nhất, Y Thước Á hét lớn một tiếng, nhất thời đại địa thủ hộ phi phong trên người hóa thành một vòng phòng ngự thổ hoàng sắc. Đỉnh một tiếng, kịp thời ngăn lại một kích trí mạng của Dương Lăng.

Hắc hắc, nhìn xem ngươi còn chạy đường nào?

Con sợ hãi qua đi, Y Thước Á dồn hết ma lực vào trong Hỏa diễm giới chỉ, sau khi niệm ma pháp phát ra một bức tường bằng lửa vây Dương Lăng lại vào bên trong.

Có sự bảo vệ của vòng phòng ngự, Y Thước Á toàn lực tấn công, một loạt hỏa cầu màu tím lao thẳng về phía Dương Lăng đang bị vây trong bức tường lửa. Hẳn tin tưởng không được bao lâu, cho dù Dương Lăng không bị hỏa cầu nổ chết, thì cũng bị nhiệt độ rất cao đốt thành tro.

Dập tắt ngọn lửa trên ống tay áo, mắt thấy hỏa cầu bạo liệt phô thiên cái địa lao đến, hiểu rằng trốn không phải biện pháp, Dương Lăng trong lòng vừa động. Đối với Y Thước Á giấu mình trong vòng phòng ngự và trọng giáp Khải Lạp Phu, Giác phong thú không làm gì được nhưng Tà nhãn công kích hẳn sẽ là một kinh hãi ngoài ý muốn. Niết một thủ ấn, Dương Lăng gọi ra một con Tà nhãn.

Triệu hồi sư dùng Tà nhãn làm khế ước ma thú.

Nhìn Dương Lăng né phải tránh trái, lại nhìn xem yếu ớt Tà nhãn, mọi người thiếu chút nữa con ngươi rớt ra ngoài. Không nghĩ tới Dương Lăng là một gã triệu hồi sư, càng không nghĩ hắn lại khế ước với loại ma thú thấp kém tà nhãn.

Tà nhãn là cái gì? Chính là trẻ con vừa mới biết đi cũng biết nó là cấp thấp, là ma thú cấp thấp đến không có thể thấp hơn. Nếu không phải là động vật sống theo bầy đàn, vừa hiện ra chính là một đoàn, căn bản là không thể tiến vào hàng ngũ ma thú. Chỉ cần cẩn thận chặn không cho nó tích tụ năng lượng thì nó ngay cả thông thả phát ra quang đạn cũng không thể, hoàn toàn mất đi lực chiến đấu.

Ở Duy Sâm Trấn, cửa miệng thường hay nói với bọn trẻ con chính là :

-Bảo bối ngoan, bắt cho ngươi một con Tà nhãn cho ngươi chơi.

Tà nhãn phân lượng trong mắt mọi người cũng có thể tưởng tượng biết.

Nhưng mà Dương Lăng cư nhiên cũng một con ma thú như vậy làm khế ước.

Ngoài ý muốn trôi qua, gia đình của Y Thước Á lớn tiếng cười to, mà người dân trong trấn thì vô cùng ủ rũ. Một thằng ngốc cũng sẽ không cho rằng một lũ tà nhãn thấp kém có thể chiến thắng một gã cao cấp ma pháp sư được trang bị đến tận răng.

Trong khi mọi người thái độ khác nhau, thì chuyện ngoài ý muốn xảy ra.

Ngay khi Y Thước Á ngừng tấn công, ha ha cười to thì trong nháy mắt, phía sau Dương Lăng lại xuất hiện một con Tà nhãn. Một con, hai con, càng ngày càng nhiều. Trong nháy mắt, bên trong son cốc xuất hiện hơn hai ngàn con Tà nhãn tạo thành một tầng lớn dày đặc, nhanh chóng kết thành một cái trận hình ba hàng cổ quái.

Tà nhãn biết lập trận ?

Nhìn Tà nhãn tạo thành một trận hình ba hàng cổ quái, trong nháy mắt mọi người như hóa đá. Trận thế của Tà nhãn vô cùng cổ quái, hàng đầu giống như chó quý trên mặt đất, hàng hai lập thành một hàng rất kỳ quái, hàng thứ ba giống như con chó đang đứng lên. Dã mạn nhân và Tạp Tây đã thấy qua sự lợi hại của Tà nhãn liền nhanh chóng lui về phía sau một bước, mà những người khác lại .

không biết chuyện gì, cả ngày vẫn không hồi phục tinh thần.

Ngay khi Y Thước Á tiếng cười vừa chấm dứt, Tà nhãn dưới sự chỉ huy của Dương Lăng liền động thủ. Quang đạn to như trứng gà bắn mạnh lên trên

vòng bảo hộ màu vàng của Y Thước Á, những tia lửa bắn lên tung tóe.

Trong tiếng kêu kinh hãi của mọi người, trong tiếng kêu sợ hãi của Y Thước Á, đại địa thủ hộ phi phong hóa thành vòng phòng ngự 'Chi, Chi, Chi' vài tiếng rồi tan thành mây khói. Cao nhất mà pháp trang bị cao nhất được xưng đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm cứ như vậy trước mặt mọi người đã lùi trở thành lịch sử.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31 : Thú một sừng với ba thác ác ma tác

Nhìn đồng đảo Tà nhân, nhìn vòng phòng ngự màu vàng tan thành mây khói, mọi người lại một lần nữa hóa đá.

Rung động, thật sự quá rung động.

Trong nháy mắt phá hủy vòng phòng ngự do đại địa thủ hộ phi phong hóa thành ngoại trừ cảm chú của ma đạo sư, thánh kỵ sĩ đánh bắt ngờ cùng với một kích toàn lực của kiếm thánh, mọi người.

không thể tưởng tượng được còn có ai có lực công kích khủng khiếp đến như vậy. Nhưng mà, Tà nhân được Dương Lăng triệu hồi lại làm được, một đám ma thú thấp kém không còn loại nào có thể thấp kém hơn lại dễ dàng làm được.

Không ai nghĩ đến, bản tính trời sinh Tà nhân quen phân tán lại có thể nhất trí chỉnh tề cùng bắn như vậy. Càng không ai nghĩ đến, Tà nhân là một loại ma thú thấp kém còn có lực công kích và phá hư lực kinh khủng đến như vậy.

-Sách sách thượng cổ triệu hồi sư .

Nhìn rậm rạp Tà nhân, lão già áo đen bao phủ bên trong hắc quang ngoài ý muốn mở to hai mắt, nói :

-Thú vị, biến mất mấy ngàn năm thượng cổ triệu hồi sư lại hiện ra thân ảnh, phong ấn từ thời viễn cổ hiện ra, cái trấn nhỏ này càng ngày càng thú vị.

Nghe lão già áo đen nói như vậy, Mai Lệ Nhĩ Tư xinh đẹp trầm ngâm nhìn về phía Dương Lăng đang ở trong sân. Thượng cổ triệu hồi sư thực lực mạnh mẽ, truyền thuyết một người có thể hủy diệt một quân đoàn thiết giáp. Chỉ cần địa phương có ma thú, thì mặc kệ là sâm lâm, ao đầm hay biển rộng tất cả đều là nơi cung cấp năng lượng cho bọn họ.

Bây giờ đại lục vô cùng mãnh liệt, hắc ám pháp sư đang bị giáo đĩnh kịch liệt tấn công, nếu có thể thu phục được một tên thượng cổ triệu hồi sư thực lực mạnh mẽ và cùng gia tộc sau lưng hắn thành đồng minh, vậy không thể nghĩ ngờ hắc ám công hội trong tình trạng thua thiệt bây giờ sẽ có rất nhiều chỗ tốt.

-Đạo sư, khi nào cần đến, sẽ do đệ tử ra tay!

Mai Lệ Nhĩ Tư nhỏ giọng xin với lão già áo đen đứng bên cạnh, đối với sự kinh khủng của Xà yêu huyết trượng, pháp sư hắc ám bọn họ rõ ràng nhất.

Dương Lăng mặc dù là một gã thượng cổ triệu hồi sư, nhưng hiển nhiên là mới xuất đạo không lâu, nếu không cũng sẽ không triệu hồi đồng đảo Tà nhân thấp kém về hỗ trợ. Nếu Y Thước Á liều chết tấn công, hẳn tuyệt đối chỉ có con đường chết.

Sau một lát trầm ngâm, lão già áo đen yên lặng gật đầu. Dương Lăng mặc dù không chịu nổi một kích, nhưng gia tộc sau lưng hắn không phải chuyện đùa, mỗi một thượng cổ triệu hồi sư gia tộc cơ bản có thể nói là một đội ngũ kinh khủng đại quân cao cấp ma thú. Cứu Dương Lăng, cũng tương đương với việc khiến gia tộc sau lưng hắn nợ mình một món nợ nhân tình rất lớn, sau này hợp tác càng thêm dễ dàng rất nhiều.

Đại địa thủ hộ phi phong không đỡ được công kích mãnh liệt của Tà nhân, nên áo giáp Khải Lạp Phu cũng là một trang bị cao nhất cũng không ngoại lệ. Đối mặt với Tà nhân mãnh liệt công kích, Y Thước Á mặc dù đại nạn không chết, nhưng cũng bị bắn phá chặt vật không chịu nổi, cả người đầy vết máu.

Ý vào huyết tinh linh chiến ngoa, may mắn tránh thoát được làn đạn dày đặc của Tà nhân, Y Thước Á cắn chặt răng, cắn đầu ngón trỏ, nhò máu lên trên Xà yêu huyết trượng. Trong nháy mắt, pháp trượng phát ra một đoàn khí đen. Theo hán niệm khẩu quyết, hắc khí càng ngày càng đậm. Bên trong thỉnh thoảng truyền ra một trận rít gào kinh tâm động phách, tựa hồ có con mãnh thú chuẩn bị lao ra, vô cùng quỷ dị.

-Hắc hắc, tên này rốt cục không thể nhìn được nữa!

Cảm giác được hắc ám ma pháp quen thuộc, lão già áo đen đột nhiên mở hai mắt, chăm chú nhìn quỷ dị Xà yêu huyết trượng.

Cùng lúc đó, nhìn hắc quang càng lúc càng lớn, nghe loáng thoáng tiếng rít gào, mọi người vô cùng hoảng sợ. Ngay cả một ít dong binh kiến thức phong phú cũng cảm giác được nguy hiểm trước đó chưa từng có, vô ý thức lui về phía sau. Những người khác thấy vậy cũng đi theo mấy người này lui về phía sau, ngay cả tên Cổ Đức cũng không phải ngoại lệ, chủ huy vô sĩ gia tộc nhanh chóng rút lui về phía sau.

-Trời ạ, hắc ám ma lực mạnh mẽ như vậy, chẳng lẽ đây là thánh khí hắc ám?

Pháp sư che mặt Mật Tuyết Nhi hoảng sợ, cảm giác được pháp trượng trên tay Y Thước Á ngưng tụ kinh khủng ma lực hắc ám.

Dưới con kinh hải, thần điện kỳ sĩ Khắc Lỗ Tư nhanh chóng giơ thanh trường thương trong tay lên :

-Mật Tuyết Nhi, tuyệt đối không được coi thường vọng động, mau triệu hồi vô sĩ cùng pháp sư của giáo đình ở gần đây đi.

Đối mặt với nguy hiểm không rõ, Khắc Lỗ Tư vô ý thức vận chuyển đầu khí trong cơ thể, trong phút chốc cây trường thương trong tay đỏ bừng lên.

Cùng lúc đó, Mật Tuyết Nhi khẩn trương đọc khẩu quyết, rất nhanh bên cạnh xuất hiện một cái ma pháp trận hình ngôi sao lục giác, khẩn cấp triệu hồi vô sĩ cùng pháp sư giáo đình đang ở gần đó.

Ở bên ngoài sân, mọi người hoảng sợ không thôi, bên trong sân, Dương Lăng cảm giác được một trận áp lực trước đó chưa từng có. Một trận gió lạnh thổi qua, Tà nhân đều hoảng sợ lo lắng kêu lên, bằng bản năng của dã thú, chúng nó cảm giác được nguy hiểm trước đó chưa từng có.

-Hắc hắc, tên triệu hồi sư đáng chết, ngày này sang năm chính là ngày giỗ của ngươi, đi tìm chết đi!

Cắn chặt răng, Y Thước Á tay phải vung lên nhất thời từ trong đám khói đen hiện ra một con quái vật cả người đầy lửa.

-Trời ạ, ác ma Ba Thác!

Mai Lệ Nhĩ Tư nhìn chăm chăm con quái vật cả người đầy ngọn lửa. Xà yêu huyết trượng không hổ là thánh khí hắc ám, dễ dàng triệu hồi quái vật kinh ác ma Ba Thác kinh khủng như vậy.

- Ngao ...

Sau một tiếng rít gào, ác ma Ba Thác tiện tay vung ra một ngọn lửa lớn, giống như trận gió nhanh chóng hướng về phía Dương Lăng. Nhiệt độ cực cao, không ngừng phun ra nuốt vào ngọn lửa, sát khí tận trời, không gì không khiến mọi người khiếp sợ, da đầu tê dại.

Tránh không kịp đội quân tà nhân hành động chậm chạp tổn thất nghiêm trọng, ngăn ngừa trong nháy mắt thì có hơn trăm con bị thiêu thành tro bụi. Cùng lúc đó mặc dù ác ma Ba Thác thân thể cao lớn, nhưng tốc độ so với Y Thước Á đi huyết tinh linh chiến ngoa còn nhanh hơn, tránh phải né tránh liên tiếp dễ dàng tránh được làn đạn dày đặc của Tà nhân. Tà nhân công kích tựa hồ gãi ngứa, phí công vô ích.

Mất thấy ác ma Ba Thác từng bước bức tới, Y Thước Á hà hắt ha ha cười to, mấy tên vô sĩ đi theo cũng hoan hô nhiệt liệt. Mà người dân bình thường trong trấn lại vô cùng khẩn trương, thờ cũng không dám thờ mạnh, ác ma Ba Thác mỗi bước tiến tới càng làm cho thần kinh họ căng thẳng.

Chỉ huy Tà nhân phản kích vài lần, mất thấy bọn nó không cách nào đối với ác ma Ba Thác gây ra uy hiếp, ngược lại tổn thất trầm trọng, Dương Lăng cắn răng thu hồi bọn nó lại. Gọi ra thú một sừng thương tích đã khỏi hoàn toàn ra, chính mình lại nhanh chóng tránh qua một bên.

Nghiêng người tránh khỏi ngọn lửa tập kích, thú một sừng rít lên một tiếng, phát ra một tia chớp màu tím. Không thiên vị chiếu cố, vừa vọt đánh vào cái trán của ác ma Ba Thác. Không kịp ứng phó, ác ma Ba Thác cả người run lên, bộ lông màu đỏ trên người bị điện đánh đến dựng đứng hết lên cả. Từ xa nhìn lại, giống như một con nhím màu đỏ rất to.

-Trời ạ, cao cấp ma thú cấp tám, thú một sừng!

Nhìn thú một sừng cả người trắng như tuyết, mọi người đều thất thanh la lên, ngay cả Mai Lệ Nhĩ Tư chuẩn bị ra tay cứu giúp cũng không ngoại lệ. Ai có thể tưởng tượng được, Dương Lăng còn có một con ma thú bát cấp làm chiến sừng.

-Hắc hắc, thú vị, càng ngày càng thú vị!

Nhìn thú một sùng đang chiến đấu cùng một chỗ với ác ma Ba Thác, lại nhìn khôn khéo tránh ở một bên Dương Lăng, lão già áo đen gật gật đầu khen ngợi.

Dưới sự chỉ huy của Dương Lăng, thú một sùng hướng cả người là ngọn lửa ác ma Ba Thác tấn công một cách hung hãn. Liên miên không ngớt tia chớp hình con rắn thô to, tạo thành một cái võng điện kinh hồn, trực tiếp nhắm về phía cái trán, con mắt, trái tim các vị trí yếu hại của đối thủ

Ác ma Ba Thác mặc dù động tác nhanh nhẹn nhưng nếu so sánh với thú một sùng thì lại không bằng. Đuổi không kịp, đánh không lại, tránh cũng tránh không thoát, mỗi lần đều chỉ có thể cứng cỏi chịu đựng tia chớp màu đen to lớn, bị thú một sùng giết không có khả năng đánh trả.

Mặc dù da dày thịt lắm, nhưng cái trán cũng là nhược điểm duy nhất của ác ma Ba Thác, là nơi cung cấp năng lượng của nó. Liên tục bị những đòn công kích nghiêm trọng của thú một sùng, liền cảm thấy đầu óc choáng váng, bước đi lảo đảo, ngọn lửa trên người càng ngày càng mờ dần. Cuối cùng theo một kích toàn lực của thú một sùng, vô lực té xuống mặt đất.

-Tốt, thật tốt quá

-Đánh chết hắc đi !

Mất thấy thú một sùng nhanh chóng chuyển bại thành thắng, mọi người điên cuồng hoan hô. Cùng lúc đó bọn người hầu của Y Thước Á lại buồn bã thất sắc. Về phần Y Thước Á sắc mặt càng khó coi, nghiêng răng ken két. Ánh mắt ngắc nhiên không thôi, như là sợ đến ngất người, hoặc là đang do dự cái gì .

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32 : Không phải bình thường đả kích

Y Thước Á huynh đệ, quần áo trên người người sao lại rách nát như thế này, người xem cả móng đất đều lộ ra ngoài!

Nhìn Y Thước Á trải qua đại chiến đang nghiêng răng ken két, Dương Lăng lắc đầu, lên tiếng tiếp :

-Trước mặt mọi người để lộ ra cái móng đất trắng nõn thì cũng chỉ mất mặt mà thôi, nhưng không nên để bị cảm lạnh. Nếu không, người về thay bộ quần áo khác rồi tiếp tục quay lại đây đánh?

Móng đất trắng nõn?

Tại Dương Lăng có hảo ý nhắc nhở, mọi người đều chăm chăm nhìn vào móng đất Y Thước Á. Quả nhiên, quần của Y Thước Á chẳng biết từ khi nào bị lửa đốt thành mất miếng to như ngón cái, cái móng đất trắng nõn như ẩn như hiện.

Ha ha, không sai, quả nhiên là chỗ trắng chỗ đỏ, so với móng đất con khi còn đẹp hơn nhiều.

Hắc hắc, bắt lũ An Tịch gia tộc bọn họ bán vào lầu xanh ở Ban Đồ đế quốc, chỉ bằng vào cái móng đất trắng nõn này thì làm ăn tuyệt đối càng thêm thịnh vượng.

Ha ha ha, tìm vài tên thú nhân cho hắc, hoặc là đem hắc đến cho nữ thú nhân cười!

Không, hắc là phải đem hắc cấp cho Công toa la thú nhân gây giống, cái móng đất tuyệt vời như vậy không thể nào mai một được

Ha ha cười to, một ít tên dong binh lớn tiếng ầm ĩ, mọi người nghe được đều phụ họa nói theo, làm cho Y Thước Á trên sân tức giận hai mắt rục rủa, cả người đều phát run. Nếu không phải biết rõ không là đối thủ của thú một sùng sợ rằng hắc đã ngay lập tức lao đến Dương Lăng là nguyên nhân gây ra chuyện này.

-Đáng tiếc, lại mắc thêm một lỗi lầm nữa rồi, đáng tiếc một thân trang bị cực phẩm!

Thấy Y Thước Á đã thất bại rõ ràng, thần điện kỳ sĩ Khắc Lỗ Tư lắc đầu. Theo cái nhìn của Khắc Lỗ Tư , bằng vào đồng dao cực phẩm trang bị trên

người, Y Thước Á hoàn toàn có thể nhanh chóng giải quyết ngay khi mới bắt đầu cuộc chiến.

Dựa vào vòng phòng ngự do đại địa thủ hộ phi phong hóa thành, dụng tường lửa vây quanh Dương Lăng rồi kiên quyết tấn công. Cứ như vậy, Dương Lăng đừng nói rằng chuyển bại thành thắng, sợ rằng ngay cả cơ hội triệu hồi Tà nhân cũng không có.

Ngoài điều này ra, Tà nhân Dương Lăng triệu hồi mặc dù lực công kích cường đại, nhưng tốc độ di chuyển lại quá chậm, khả năng phòng ngự quá thấp, điểm yếu từ việc chúng nó không chịu nổi một kích của ác ma Ba Thác lộ ra hết.

Nếu Y Thước Á kinh nghiệm đủ phong phú, tại trước khi đông đảo Tà nhân lập thành đội hình hoàn toàn có thể sử dụng hòa cầu liên tiếp đốt bọn nó thành tro bụi.

Kể từ đó, Dương Lăng sẽ trong nháy mắt mất đi khả năng, chỉ cần Y Thước Á thừa thắng truy kích khiến hãn lương cuồng tay chân đâu còn có cơ hội triệu hồi con thú một sừng? Đáng tiếc, Y Thước Á mắc thêm lỗi lần nữa, lãng phí rất nhiều cơ hội tốt đẩy Dương Lăng vào chỗ chết.

Khắc Lỗ Tư tin tưởng, nếu thay đổi là chính mình có nhiều trang bị cao nhất như vậy, thì ngăn ngừa mấy chiêu có thể dồn Dương Lăng vào chỗ chết.

Triệu hồi sư có tác dụng rất lớn trong các cuộc chiến đấu quy mô lớn, nhưng tại một đối một thì rõ ràng không quen cận chiến, thời gian hãn niệm chú ngữ để triệu hồi ma thú, cũng đủ để cao minh kiếm sư hoặc là kỵ sĩ một kích giết chết rồi.

Bên ngoài sân đấu, mọi người vẫn tiếp tục lớn tiếng hét lên. Bên trong sân đấu, Y Thước Á nghiêng răng ken két, hung hăng nhìn chăm chăm về Dương Lăng phía đối diện.

Đối mặt với lời mắng nhiếc của mọi người, nhìn Dương Lăng với vẻ hận thấu xương, Y Thước Á khuôn mặt lúc trắng lúc xanh. Từ nhỏ đến lớn, cuộc sống hãn rất tự do tự tại, mỗi ngày ăn thịt cá, bọn người hầu tiện lợi, mỗi lần đi ra ngoài đều được hộ tống long trọng, trẻ con người già trong Duy Sâm Trấn có ai dám bất kính với tên Đại thiếu gia hãn? Ngay cả một chút dong binh phóng túng nhìn thấy mình cũng phải ngoan ngoãn, an phận.

Nhưng hết thảy, từ khi gặp phải Dương Lăng liền thay đổi tất cả.

Tại Tinh linh bộ lạc, mắt thấy sẽ giết chết hết được võ sĩ tinh linh, bắt được rất nhiều cô gái tinh linh trẻ tuổi xinh đẹp, ai ngờ tên triệu hồi sư Dương Lăng đáng chết lại đột nhiên đánh bất thành linh.

Còn chỉ huy Giác phong thú cắn nát cái móng hãn, làm hại hãn suốt một tháng trời phải nằm im trên giường.

Không phải nằm ngửa một tháng, mà là nằm sấp suốt một tháng, nhớ tới cái cảm giác như bị bỏ tù đó, Y Thước Á hận không được đốt Dương Lăng thành tro bụi.

Liên lạc được với hiệp hội sát thủ, hãn vừa định uống rượu chúc mừng thì nghe được tin tức xấu là ám sát thất bại. Nuốt sự nhục nhã vài ngày, dưới sự cố vấn của mưu sĩ Cổ Đức đã liên lạc được với gã Ba Đế Tử là hoàng gia đại kiếm sư của Ban Đồ đế quốc, vốn tưởng rằng rốt cuộc có thể mượn đao giết người, tiết được mối hận trong lòng.

Ai ngờ cuối cùng lại có tình huống bất ngờ xảy ra, ngược lại lại bị tên Dương Lăng này nhân cơ hội trên móng đất Ba Đế Tử vẽ hai chữ - An Tịch càng làm hãn thêm nhục nhã.

Cái gì gọi là xấu hổ hóa thành giận dữ, cái gì gọi là khuất nhục, cái gì gọi là hận thấu xương?

Mấy ngày nay, Y Thước Á thật sâu cảm nhận được những cảm giác trước đó chưa từng có. Từ khi thất bại thảm hại ở Tinh linh bộ lạc, hãn cảm giác dường như mọi thứ hết thảy đều thay đổi.

Hồi âm của cha thường trách mắng mình ngu dốt, mưu sĩ Cổ Đức thì thoáng nhìn chính mình than thở oán than, liền ngay cả mấy tên người hầu luôn ngoan như chó cũng dồn đại sau lưng.

Còn đồn đại nói mình không học lẫn kỹ năng, không có cha giúp đỡ thì cái gì cũng không làm được, còn có đồn đại nói Dương Lăng đang chiêu binh mãi mã với quy mô lớn chuẩn bị công phá lâu đài của mình, các loại các dạng lời đồn tràn ngập khắp mọi ngõ ngách lâu đài.

Mỗi lần trong lúc vô ý nghe được, Y Thước Á cảm giác được khí huyết dâng lên, hận không thể cắt lưỡi các tên bàn tán lung tung.

Hãn chịu đựng đủ rồi!

Điều này vẫn còn tiếp tục kéo dài, Y Thước Á thậm chí còn hoài nghi chính mình có thể hay không trở thành một người điên, một thằng điên gặp người là cắn.

-Y Thước Á huynh đệ, người vẫn ổn chứ? Chẳng lẽ đúng như lời tại hạ nói, vì móng đất lộ ra mà cảm lạnh?

Thấy Dương Lăng tức giận đến mức sắp điên lên, cả người phát run, Dương Lăng mặt ngoài cười cười mang vẻ thân thiện, nhưng trong lòng lại hiểm độc gian lận.

Sướng, thật sự quá vui sướng!

Khi yêu một người sẽ không giống như một số tiểu thuyết hay bài hát, không bệnh mà giả vờ rên rỉ, mà phải cố gắng tìm phương pháp theo đuổi.

Cũng như vậy, hận một người sẽ đã kích thích thần và thân thể của hắn, khiến hắn ngã xuống rồi hung hăng bồi thêm một đao, khiến hắn vĩnh viễn cũng không thể xoay người.

Nhìn Y Thước Á mặt lúc xanh lúc trắng bị mọi người chế nhạo, Dương Lăng cảm giác so với trên ngực hắn đâm một đao còn thấy sướng hơn nhiều.

-Hắc hắc, tên tiểu tử này càng ngày càng thú vị!

Nghe mọi người không hề lo lắng chế nhạo, xem Y Thước Á tức giận sắp học máu đến nơi, lại nhìn Dương Lăng che giấu thanh đao trong nụ cười, lão già áo đen gật gù đầu khen ngợi.

-Thú vị? Nhìn Dương Lăng đang ở giữa sân, Mai Lệ Nhĩ Tư trong lòng rung động nói :

Hiếm có người nào được đạo sư đánh giá tốt, nhưng hắn có thể dùng được hay không phải thử mới biết được.

-Mai Lệ Nhĩ Tư, đối phương có lẽ xuất thân từ một cô lão gia tộc thế lực khổng lồ, cần phải cẩn thận chú ý, đừng có tùy tiện động vào!

Lão già áo đen lắc đầu, tính cách Mai Lệ Nhĩ Tư hắn so với ai khác càng rõ ràng hơn.

Lão già áo đen không nói còn tốt, nhưng hắn nói như vậy thì Mai Lệ Nhĩ Tư hứng thú đối với Dương Lăng càng lớn hơn. Chính phục được một nam nhân mà ngay cả đạo sư cũng khen ngợi tuyệt đối so với chinh phục một tên quý tộc có tiền có thế kích thích hơn nhiều, đối với sức hấp dẫn của mình nàng rất tự tin.

Cho tới bây giờ không có một người con trai nào không bị nàng làm mê mẩn thần hồn, trước kia không có, bây giờ không có, và sau này cũng không có.

Sau khi phân phó vài câu, lão già áo đen từ từ nhắm lại hai mắt, cẩn thận dò xét ma lực ba động ở bên đỉnh núi trước mặt. Cao thủ không động thì thôi, đã động thì như sư tử bắt thỏ, một kích phải chết.

Bên ngoài sân, mọi người lớn tiếng chế nhạo. Trong sân, Y Thước Á trong lòng đang cảm thấy rất khó khăn lựa chọn. Nhìn vẻ mặt cười nhạo của Dương Lăng, nghe mọi người chế nhạo lọt vào tai càng ngày càng khó chịu, hắn cảm giác mình rất nhanh sẽ nổi điên

Liều mạng với hắn?

Sau một lát do dự, Y Thước Á cắn răng cắt cổ tay, nhỏ máu lên trên thanh Xà yêu huyết trượng. Nhất thời pháp trượng phát ra một đạo ma lực dao động mê hoặc .

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33 : Điên cuồng Y Thước Á

Ha ha ha, tên triệu hồi sư đáng chết, ta muốn cho ngươi sống không bằng chết!

Y Thước Á đã trở lên điên cuồng, một bên cười to, một bên mặc cho máu tươi nhỏ lên Xà yêu huyết trượng.

Sau khi hấp thu lượng lớn máu tươi Xà yêu huyết trượng tản mát ra ma lực dao động càng ngày càng kinh khủng, rất nhanh ngưng tụ lại một đám khói đen lớn. Bên trong truyền ra tiếng rít gào như tiếng sấm, so với ác ma Ba Thác lúc trước triệu hồi còn làm người ta sợ hãi hơn.

-Trời ạ, sao trời đột nhiên trở nên tối mịt thế này, chuyện gì xảy ra vậy? Nhìn cây Xà yêu huyết trượng quý dị trong tay Y Thước Á, một gã dong binh từ trong cơn khiếp sợ qua đi phát hiện trời càng lúc càng tối, bầu trời không biết lúc nào đầy mây đen, phẳng phất đêm tối đã đến.

-Lạnh quá !

Một trận gió lạnh đột ngột thổi qua, đồng bọn tên dong binh co cổ lại, hoảng sợ lại :

-Trời thay đổi, tên chó Y Thước Á cứ nhiên khiến cho trời đổi! Chẳng lẽ hần chuẩn bị gọi ác quỷ hiểm độc từ địa ngục về đây?

-Không, người nghe xem, tiếng rít gào kinh khủng như vậy sao có thể là trường mao ác quỷ, có khi ngay cả Tà Thần đều bị hần triệu hồi ấy chứ!

Nhìn thiên biến kinh khủng, mọi người đều thất thanh kêu to, vô ý thức đều lui về phía sau. Lần trước Y Thước Á chỉ nhỏ vài giọt máu liền triệu hồi tên ác ma Ba Thác đáng sợ, bây giờ điên cuồng trực tiếp rót máu vào thân pháp tượng khiến cho thiên biến, chỉ có trời mới biết hần lần này sẽ triệu hồi con quái vật kinh khủng nào đến.

Mọi người kinh hãi thất sắc, thần điện kỹ sĩ Khắc Lỗ Tư và pháp sư che mặt Mật Tuyết Nhi cũng không ngoại lệ. Khắc Lỗ Tư tập trung tinh thần đề phòng, dồn đầu khí vào thanh thương trong tay khiến nó tản mát ra vàng sáng màu đỏ chùng ba thước, mà Mật Tuyết Nhi càng nắm chặt hơn cây pháp tượng trong tay, lại khẩn cấp triệu hồi giáo đình võ sĩ và pháp sư ở gần đó.

Ma pháp trận lóe lên quang mang vài lần, bên cạnh Mật Tuyết Nhi liền xuất hiện năm gã võ sĩ cao lớn, cùng một lão pháp sư tóc bạc. Sau vài câu chào hỏi khách sáo, tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm vào đoàn ma lực hắc ám khổng lồ ở giữa sân, sắc mặt nghiêm trọng vô cùng.

-Y Thước Á huynh đệ, giờ mong đút trước mặt mọi người mà nhảy múa thật không thích hợp cho lắm?

Thấy Y Thước Á vừa nhảy vừa đọc chú ngữ, Dương Lăng lắc đầu nói :

-Thật sự đánh không lại, thì nhận thua đi, ta sẽ cho người hạ đài, không cần phải trần trường nhảy múa trước mặt mọi người cầu xin tha thứ.

Trần trường nhảy múa trước mặt mọi người?

Nghe Dương Lăng nói như vậy, mọi người lại mở miệng cười to. Về phần Y Thước Á đang đọc chú ngữ thì càng tức đến cả người run run, há mồm phun ra một ngụm máu tươi, thiếu chút nữa vì pháp thuật không hoàn thành mà bị phản phệ bỏ mạng.

Sau khi châm chọc vài câu, mắt thấy hắc khí càng lúc càng lớn, Dương Lăng không dám coi thường, xoay người cười lên lưng thú một sừng, cũng thuận tay gọi ra vài con Giác phong thú ra. Y Thước Á tập trung toàn bộ tinh thần chăm chú đọc chú ngữ đúng là một thời cơ quá tốt để tập kích, nếu cơ hội tốt như vậy mà bỏ qua vậy đúng là một tên đại ngốc.

Dưới sự chỉ huy của Dương Lăng, vài con Giác phong thú lao thẳng tới Y Thước Á ở trước mặt. Không ngờ, nay khi Dương Lăng tưởng rằng đắc thủ, chỉ thấy Y Thước Á hét to một tiếng, theo sát sau đó một con quái vật kinh khủng lao ra từ trong đám khói đen.

Quái vật cả người bao trùm bởi lớp vảy màu đen, thân dài gần trăm thước, bề rộng so với máy kéo còn to hơn, vừa lao ra liền lớn tiếng rít gào. Mới vừa nhìn giống như một con cự mãng rất to. Nhưng chỗ kinh khủng chính là trên cái cổ to như bình nước có chín cái đầu hình tam giác, trên đó có chín đôi mắt đỏ rực hung quang không ngừng lóe lên hung quang, khiến cho người xem cảm thấy da đầu tê dại.

-Trời ạ ma thú cửu cấp, Cửu đầu xà yêu !

Nhìn con quái vật kinh khủng, hiểu biết dong binh kinh hoàng rút lui. Những người khác thấy thế đều hoảng sợ bỏ chạy khắp nơi, e sợ chỉ cần chạm một lát, sẽ bị con rắn chín đầu kinh khủng nuốt vào. Trong khoảng thời gian ngắn, gào bay chó chạy, tiếng kêu cha gọi mẹ bên tai không ngừng vang lên.

Bình thường mà nói, một gã đại kiếm sư tu luyện đầu khí nhiều năm thực lực cũng chỉ tương đương con ma thú cấp sáu mà thôi. Gặp phải một con ma thú cấp chín, đừng nói đại kiếm sư, mà chính là sơ cấp và trung cấp kiếm thánh cũng không dám dễ dàng đỡ được.

Nghe đồn năm trăm năm trước, thành danh đã lâu kiếm thánh Tất Duy Kỳ cùng ma đạo sư ba Trát Khắc hẹn cùng nhau đi vào ở sâu bên trong Đặc Lạp Tư sâm lâm tìm giết một con ma thú cấp chín Hỏa phượng hoàng. Kết quả một chết một bị thương, Ba Trát Khắc may mắn sử dụng ma pháp thuật di chạy trốn được cũng chỉ còn lại một hơi thở, vài ngày sau liền chết đi. Sự kinh khủng của cửu cấp ma thú, cũng có thể tưởng tượng mà biết.

Cửu cấp Ma thú ?

Mọi người hoảng sợ vạn phần, trốn ở xa xa Mai Lệ Nhi Tư cũng hoảng sợ, không nghĩ tới Y Thước Á cũng có thể gọi về con ma thú hệ hắc ám kinh khủng này. Xem ra, Xà yêu huyết tượng không đơn giản chút nào, Y Thước Á chỉ dựa vào màu huyết của mình và chú ngữ không trọn vẹn cũng có thể xé mở không gian, triệu hồi con cửu đầu xà yêu này đến đây.

-Đạo sư, xem ra có lẽ người phải tự mình ra tay mới có thể cứu được tiểu tử kia!

Khiếp sợ trôi qua, Mai Lệ Nhi Tư lắc đầu. Chính mình mới vừa tu luyện tới Đại ma pháp sư, cho dù trên người mặc toàn trang bị ma pháp loại tốt cũng không phải là đối thủ của ma thú cấp chín.

Ánh mắt lợi hại nhìn con rắn chín đầu vài lần, lão già áo đen thở dài một hơi, nói :

Đây chỉ là con rắn chín đầu bát cấp hậu kỳ mà thôi, còn không có tiến cấp thành Cửu đầu xà yêu. Bất quá cho dù như thế, Dương Lăng cũng tuyệt đối không phải là đối thủ. Mai Lệ Nhi Tư đợi lát nữa trong khi ta ra tay, người hãy đi trước, tại chỗ ở tạm thời gặp nhau.

So với nỗi lo về con Cửu đầu xà quái chỉ là bát cấp hậu kỳ thì lão già áo đen sợ cổ ma lực ba động ở sơn cốc đối diện hơn nhiều. Lão đã thi triển ma pháp dò xét vài lần, nhưng tất cả đều như ném đá xuống biển, điều này nói cho lão biết thực lực đối phương tuyệt đối không thấp hơn mình.

Thần thánh cự long Ngã Nhĩ Mạt Tây Nặc dĩ chỉ không phải chuyện nhỏ, phỏng chừng có một ít lão quái vật ngàn năm không chết cũng tìm tới đây, thời khắc cũng phải đề cao cảnh giác, để tránh lọt vào ám toán.

Thân hình toàn bộ dựng lên, Cửu đầu xà quái đối với Giác phong thú gần trong gang tấc khinh thường vô cùng. Cái đầu đầu tiên bên phải phun ra một ngụm hàn khí trong nháy mắt làm hai con Giác phong thú đông thành khối băng, cái đầu thứ hai phun ra một đoàn ngọn lửa đem ba con Giác phong thú đốt thành tro bụi; cái đầu thứ ba liền giơ về phía trước tiếp nuốt hai con Giác phong thú còn lại.

-Ha ha ha, tên triệu hồi sư đáng chết, nhìn xem lần này ngươi còn có thể chạy đi đâu!

Thấy chín đầu xà quái dễ dàng giải quyết lũ Giác phong thú mà mình hận thấy xương, Y Thước Á lớn tiếng cười lớn, cả người lung lay lão đảo trực ngã.

Vì trả mối hận trong lòng, hắn không để ý cấm kỵ của gia tộc mạnh mẽ sử dụng Xà yêu huyết trượng, mất đi lượng lớn máu tươi và nguyên khí giảm sút nặng nề, thậm chí còn không tiếc tổn thọ mười năm.

Muru sĩ Cổ Đức mặc dù cực lực khuyên ngăn, nhưng Y Thước Á vẫn tự ý làm. Vì giết chết Dương Lăng, vì để làm cho tên triệu hồi sư đáng chết này nhục nhã, hắn nguyện ý trả bất cứ giá nào. Nếu còn tiếp tục nhịn nữa, hắn sẽ rất nhanh nổi điên.

Dưới sự gợi ý của Y Thước Á, Cửu đầu xà quái đối với Dương Lăng triển khai mãnh liệt công kích, khi thì phun ra một cây băng trùy sắc bén, khi thì phun ra một đạo ngọn lửa tận trời khi thì như tia chớp lao vào căn xé. Cũng may thú một sừng tốc độ bay nhanh, nên Dương Lăng mới kịp thời thoát hiểm.

Mặc dù đều là ma thú cấp tám, nhưng thú một sừng rõ ràng so với Cửu đầu xà quái sắp tiến cấp kém hẳn một cấp, mặc kệ là ma lực hay là công kích và phòng ngự của thân thể đều kém hơn.

Trong chớp mắt, trên người thú một sừng mang vài vết thương kinh khủng. Dương Lăng cũng không tốt hơn là mấy, hai chân bị đóng băng không cử động được, lòng mi thiếu chút nữa bị đốt cháy.

Dựa vào tốc độ rất nhanh thú một sừng một bên né tránh, một bên phát ra từng đạo tia chớp màu tím to như cổ tay. Bị đánh trúng Cửu đầu xà quái cả người tê rần, ném thử vài lần như vậy cũng không dám tới quá gần. Bất quá, theo thương thể càng ngày càng nghiêm trọng, thú một sừng không chỉ không còn lực để phản kích, tốc độ cũng từ từ chậm lại, mà Cửu đầu xà quái hung ác lại càng đánh càng hăng.

Tình thế đối với Dương Lăng càng ngày càng không ổn.

-Tác Phi Á tỷ tỷ, làm sao bây giờ ?

Mất thấy Dương Lăng nguy hiểm, Ngã Ly Ti gấp đến độ hai mắt đỏ bừng.

-Ngã Ly Ti, không có việc gì đâu, Dương Lăng hắn không có việc gì đâu.

Tác Phi Á lo lắng vô cùng, mắt sắp rơi nước mắt, nhỏ giọng an ủi chính mình. Với lịch sử lâu dài của Tinh linh bộ lạc, Tác Phi Á từ nhỏ đã nghe kể không ít chuyện về Cửu đầu xà quái, tự nhiên hiểu được sự đáng sợ của hắn. Lo lắng không thể làm gì khác hơn là hướng về Nữ thần tự nhiên cầu khẩn.

-Tên đáng chết, hắn sao có thể triệu hồi con quái vật này chứ?

-Ai, người tuổi trẻ tốt bụng, chẳng lẽ cứ như vậy sao

Tác Phi Á và Ngã Ly Ti lo lắng không thôi, mọi người khắp nơi đều lắc đầu. Có người đối với Y Thước Á độc ác mà mắng to, có người ngâm chặt miệng, lo sợ họa từ miệng mà ra, sợ sau đó bị Y Thước Á trả thù, cũng có người yên lặng cầu khẩn, hy vọng Dương Lăng được thần linh phù hộ.

Không ai cho rằng, trước mặt con Cửu đầu xà quái kinh khủng này, Dương Lăng còn có thể may mắn chạy trốn.

Nhưng là, ngay trong khi Y Thước Á ha ha cười to, mọi người ở đây đều nghĩ rằng Dương Lăng hẳn phải chết không thể nghi ngờ, thì chuyện ngoài ý muốn lại xảy ra .

Chương 34 : Quần ầu

Điều khiển thú một sừng tránh thoát một mảnh băng trầy dày đặc, mắt thấy cứ tròn như vậy không phải biện pháp hay, Dương Lăng cắn chặt răng, quyết định phiêu lưu một chuyến. Khép chặt tay niệm chú, gọi ra 15 khô mộc chiến sĩ.

Tại Dương Lăng chỉ huy, cầm trong tay Lang Nha bỗng từng bước trầm trọng đi tới Cửu đầu xà quái, mỗi một bước đi tới tạo ra một tầng tro bụi lớn. Bao quanh Cửu đầu xà quái rồi dùng sức đập mạnh, mỗi đập một lần, mặt đất run lên giống như động đất vậy.

Không kịp né tránh, Cửu đầu xà quái bị 15 khô mộc chiến sĩ cao hơn mười thước bao quanh. Bị tao ương đầu tiên chính là chín cái đầu rắn có thể thi triển ma pháp, bị loạn cơn của khô mộc chiến sĩ đập trúng làm cho trước mặt đầy sao. Theo sát sau đó, cái eo bị truyền đến một cơn đau thấu tim, bị thú một sừng chạy chung quanh nhân cơ hội phóng một phát điện.

Cự nhân triệu hồi sư ?

Thấy Dương Lăng vừa vung tay lên đã triệu hồi 15 người khổng lồ cao hơn mười thước, mọi người lại chấn động. Vốn tưởng rằng Dương Lăng hẳn phải chết không thể nghi ngờ, ai ngờ trong nháy mắt phong vân biến ảo, đến lượt Y Thước Á cả người run lên.

-Đập chết nó, đập chết nó!

-Mẹ nó đập nát cái đầu rắn của nó, đánh nát thất thốn của nó.

Mắt thấy Dương Lăng chuyển bại thành thắng, đám người Tập Tây nhảy lên hoan hô, dong binh lui ra ngoài cũng hưng phấn hô to gọi nhỏ. Cái khác không nói, có thể thấy được cảnh ma thú cửu cấp bị giết chết đã là một điều vô cùng may mắn trong đời người. Ngoại trừ các cao thủ kinh nghiệm phong phú như lão già áo đen, người bình thường căn bản là không cách nào nhận ra sự khác nhau giữa Cửu đầu xà quái với xà yêu chín đầu.

Hỏa điểm giới chỉ, đại địa thủ hộ phi phong, một đoàn Tà nhân biết lập trận, cả người là ngọn lửa Ba thác ác ma, ma thú cấp chín trong truyền thuyết, người khổng lồ cao hơn mười thước, mọi người hưng phấn không thôi. Tự hỏi cho tới bây giờ chưa bao giờ thấy qua trận quyết chiến trắng lệt đến như vậy. Vô luận là hai bên ai là người có thể cười cuối cùng, chuyện đi này cũng không vô ích.

Nhìn đông đảo khô mộc chiến sĩ đột nhiên xuất hiện, nhìn từng bước từng bước một bức tới, Y Thước Á đầu óc trống rỗng. Không tiếc hao phí đại lượng máu tươi cùng với mười năm tuổi thọ mạnh mẽ triệu hồi con Cửu đầu xà quái, vốn tưởng rằng có thể làm nhục nhả tên triệu hồi sư đáng chết Dương Lăng, sau đó tự tay cắt vỡ vết hầu của hắn, không ngờ hắn còn là một gã cự nhân triệu hồi sư.

Chẳng lẽ phải sử dụng chiêu cuối cùng?

Nhìn Cửu đầu xà quái bị khô mộc chiến sĩ đoàn đoàn vây quanh, Y Thước Á do dự không quyết. Xà yêu huyết trọng là bảo vật do tổ tiên bí mật truyền lại, tương truyền là do tổ tiên sau khi giết chết hết một bộ lạc ân cư ven biển, tại tế đàn dưới đất của bọn hắn đào ra trần tộc chi bảo.

Thu được Xà yêu huyết trọng, tổ tiên cũng lưu lại một đoạn chú ngữ không đầy đủ cùng với di huấn, nếu mạnh mẽ sử dụng Xà yêu huyết trọng sẽ tổn hao đại lượng máu tươi, thậm chí khiến cho gặp phải tai nạn không thể đoán trước, Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối không thể dùng đến.

-Sách sách Y Thước Á huynh đệ, nhìn không ra huyết khí của ngươi còn sung túc như vậy. Chảy nhiều máu như vậy còn có tinh thần không hổ là lớn lên nhờ uống máu. Hắc hắc, lợi hại không hổ là con cháu của An Tập gia tộc xấu xa.

Nhìn Y Thước Á thất hồn lạc phách, Dương Lăng lạnh lùng cười cười, giờ thanh chùy thủ trong tay lên, chuẩn bị cắt vỡ vết hầu của hắn. Nhưng nếu hắn biết sự chân chờ trong lòng Y Thước Á, sợ rằng ra tay ngay lập tức, làm sao có thời gian nhàn rỗi như vậy.

-Ha ha ha, tốt, tốt, tốt! Dương Lăng hôm nay nếu không phải người từ, chính là ta vong!

Bị một kích của Dương Lăng, trong cơn giận dữ Y Thước Á ném sự giảng dạy của tổ tiên ra khỏi đầu.

Trên cổ tay cắt ba dao, vết thương Y Thước Á áp chặt lên trên thân cây Xà yêu huyết trọng quý dị rồi lớn tiếng niệm khẩu quyết. Rất nhanh sắc mặt liền trắng bệch, phảng phất bị Xà yêu huyết trọng hút hết máu, làm máu của cả người từng chút từng chút héo rút đi, lông mi và tóc từ đen chuyển sang trắng, một trận gió lạnh thổi qua chỉ còn cái đầu trọc.

Xác ướp?

Mắt thấy trong nháy mắt Y Thước Á trông giống như xác ướp, Dương Lăng da đầu tê dại, tóc gáy mỗi một cây đều dựng đứng lên, vô ý thức nhớ tới trên tv đã thấy qua xác ướp Ai Cập, hai hốc mắt trống rỗng, da tay y như cây chết.

Dương Lăng vô cùng kinh hãi, mọi người vây xem càng vô cùng hoảng sợ, chẳng biết Y Thước Á đang làm cái gì, lo lắng hắn có thể hay không lại triệu hồi một con quái vật kinh khủng nào nữa. Theo truyền thuyết thì An Tịch gia tộc là hóa thân của ác ma, bây giờ xem ra thật sự không sai.

Y Thước Á trở nên người không giống người, quý không giống quý, theo tiếng hô to cuối cùng của hắn, Xà yêu huyết trượng toát ra một làn hắc khí tận trời. Cùng lúc đó bị đánh đến đầu óc choáng váng Cửu đầu xà quái cả người chấn động. Sau một tiếng rít lớn thân thể giống như lớn hơn thêm. Một cơn do khô mộc chiến sĩ đập xuống -Đình một tiếng vang lên, giống như đang đánh lên một khối titan cứng rắn vậy.

Hấp thu hắc khí từ Xà yêu huyết trượng, Cửu đầu xà quái tinh thần tăng lên, một chiêu lắc đầu vẩy đuôi, đánh bay vài tên khô mộc chiến sĩ ra ngoài. Đi theo sau, chín đầu di chuyển cùng nhau, trong nháy mắt trên không trung xuất hiện đầy trời ngọn lửa màu tím.

Từ sắc thiên hòa ?

Cảm ứng được mệnh mông ma lực ba động, lão già áo đen thân sắc cả kinh nhanh chóng mờ hai mắt. Hắn không nghĩ tới sau khi hấp thu hắc khí của Xà yêu huyết trượng, xà yêu chín đầu tu vi tăng nhanh, chỉ cách ma thú cấp chín có một bước. Xem ra, Xà yêu huyết trượng quả nhiên lợi hại, không hổ là thánh khí hắc ám hệ.

Khô mộc chiến sĩ thân thể mạnh mẽ, sức mạnh vô hạn, nhưng từ sắc thiên hòa lại là khắc tinh của bọn hắn, trong nháy mắt cả người đã cháy sạch, đại thương nguyên khí. Dương Lăng thấy thế không thể tiếp tục đuổi giết Y Thước Á, cắn răng gọi tất cả Tà nhân ra.

-Ha ha ha, đốt, đốt, đốt sạch, đem tất cả bọn hắn đốt thành than!

Mắt thấy Cửu đầu xà quái đại triển thần uy, Y Thước Á mừng như điên, giữ chặt cây Xà yêu huyết trượng ha ha cười to. Dưới sự chỉ huy của hắn, Cửu đầu xà quái liều mạng đánh về phía khô mộc chiến sĩ, hồn nhiên không phía sau đột nhiên xuất hiện một đoàn Tà nhân đang đợi lệnh tấn công.

-Mẹ nó, ta cũng không tin không thể đâm thủng lân giáp của ngươi.

Chỉ huy đông đảo Tà nhân rất nhanh lập thành trận thế, Dương Lăng nhanh chóng hạ lệnh tấn công. Nhất thời, vạn đạn cùng phát, từng viên đạn to như quả trứng gà liên miên không dứt bắn lên người Cửu đầu xà quái không kịp ứng phó.

Trên thế giới không có đỡ không được trường mâu, cũng không có tám chân nào không thể đâm thủng.

Vây của quái xà quái rất cứng, ngay cả khô mộc chiến sĩ sức mạnh vô hạn cũng không thể đập vỡ, nhưng Tà nhân lại làm được điều này. Loại ma thú được gọi là thấp kém, dưới sự chỉ huy của Dương Lăng lại làm cho mọi người mở rộng tầm mắt, biết được đạo lý lượng thay đổi khiến cho chất thay đổi.

Một con Tà nhân thì không là cái gì, công kích chậm chạp, bản tính tán mạn còn có tốc độ chậm chạp như ốc sên, tất cả đều đủ để địch nhân tấn công một kích là chết. Nhưng số lượng hơn hai ngàn con tập trung lại, lần lượt công kích tạo thành hỏa lực hùng hậu, sức phá hoại cũng rất kinh người. Rất nhanh, trên người Cửu đầu xà quái nhiều chỗ lân phiến liên tục bị bắn đến chảy máu, lộ ra cả lớp xương trắng bệch.

Dưới cơn đau nhức khóe liệt, Cửu đầu xà quái thú tính đại phát, cả chín đầu cùng động, phát ra đầy trời hỏa diễm, cố gắng đánh về phía Dương Lăng. Ý vào thú một sùng tốc độ nhanh nhẹn, Dương Lăng lần lượt tránh né, nhưng hành động chậm chạp Tà nhân lại tổn thất thảm trọng. Có chút bị đốt cháy đen, rơi khắp nơi trên mặt đất, có chút thậm chí bị đốt thành tro bụi.

Mắt thấy Cửu đầu xà quái thú bộc phát, Dương Lăng trong lòng đột nhiên máy động, nhớ tới chuyện Tôn Ngộ Không mượn quạt ba tiêu, liền cắn răng gọi ra hơn hai ngàn con Giác phong thú, chỉ huy chúng nó từ vết thương trên người Cửu đầu xà quái chui vào, điên cuồng cắn xé cơ quan bên trong của nó..

Tê .. tê ..

Đột biến xảy ra, Cửu đầu xà quái lăn dài trên đất, liều mạng vặn vẹo chỗ thất lưng, hy vọng rung chuyển lũ Giác phong thú kinh khủng này, Nhưng sự thật chứng minh, hết thảy tất cả đều là phí công, rất nhanh nó được ném mũi vạn nghê phê hồn. Đau đến cả người run lên, kêu lên thảm thiết đến khản cả giọng.

Mắt thấy Cửu đầu xà quái bị mất hết sức bởi chống lại lũ Giác phong thú, không cần Dương Lăng chỉ huy, thú một sùng cùng với nhiều tên khô mộc chiến sĩ tự động gia nhập đội ngũ đánh loạn. Nhất là mấy tên khô mộc chiến sĩ cả người bị cháy sạch thành đen nhánh, trong cơn tức giận càng ra sức đập Cửu đầu xà quái đang liều mạng gẫy dựa. Cái Lang Nha bỗng được bỏ ra phía sau, tiện tay ôm một khối đá lớn ném xuống, giờ lên sau đó lại hiểm

độc đập tiếp.

Tại Tà nhân, Giác phong thú, khô mộc chiến sĩ cùng với thú một sừng liên thủ ra tay, rất nhanh Cửu đầu xà quái cả người đầy vết máu, vết thương đầy mình. Máu cùng não mãnh liệt trào ra, tiếng kêu càng ngày càng thấp, giấy dựa cũng càng ngày càng vô lực.

Giải quyết mối uy hiếp từ Cửu đầu xà quái, Dương Lăng cười trên thú một sừng như tia chớp hướng về phía Y Thước Á đang trợn mắt há mồm, lần này không hề nói nhảm thêm cái gì nữa. Pháp trượng trong tay Y Thước Á thật sự quá quý dị, quý mới biết nếu cho hắn thời gian, hắn còn có thể triệu hồi thêm con quái vật kinh khủng nào nữa hay không.

Dương Lăng phản ứng nhanh chóng, mà cùng lúc đó thẳng đến khi Cửu đầu xà quái nằm trên mặt đất không nhúc nhích, Y Thước Á người khô như xác chết mới từ trong cơn khiếp sợ trời qua phản ứng lại. Đáng tiếc đã muộn rồi, không đợi hắn xoay người chạy trốn, thanh chủy thủ sắc bén của Dương Lăng từ trước ngực đâm thẳng đến dạ dày, một kích trí mạng.

-Người!

Y Thước Á không thể tin nhìn thanh chủy thủ chỉ còn cái chuôi, hai mắt mở trừng trừng, chết không nhắm mắt. Thẳng đến khi trước khi tắt thở một sát na, hắn cũng không thể tưởng tượng được kế hoạch được mình cẩn thận tính toán lâu như vậy, chẳng những không thể nào trả thù, ngược lại lại chết ở trong tay Dương Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35 : Tối nay không say không về

Sau khi nhanh chóng giết chết Y Thước Á, Dương Lăng tiện tay thu lấy cây pháp trượng của hắn bỏ vào không gian giới chỉ. Mặc dù cây pháp trượng này thoát nhing vô cùng quý dị, nhưng rõ ràng đây là một cái bảo bối hiểm có. Đồng thời cũng không buông tha các chiến lợi phẩm trên người Y Thước Á như hóa điểm giới chỉ, huyết tinh linh chiến ngoa.

Nhìn thi thể khổng lồ Cửu đầu xà quái, Dương Lăng cắn chặt răng dứt khoát đem cả người nó thu vào không gian giới chỉ. Ma thú khổng lồ như vậy, dám chắc có thể ngưng kết được rất nhiều viên máu khó được, thu hoạch so với mình tại Đặc Lạp Tư rừng rậm săn thú mấy tháng còn muốn nhiều hơn.

-Mẹ nó, thiêu hủy tên ác ma này.

-Mang thi thể hắn đi điều hành.

Thẳng đến khi Dương Lăng thu hồi thi thể khổng lồ Cửu đầu xà quái, mọi người vây xem mới hồi phục lại tinh thần, có người đề nghị thiêu hủy Y Thước Á, cũng có người từng bị An Táp gia tộc khi dễ còn không thể bỏ qua, muốn đem thi thể của hắn đem điều hành khắp phố.

Nhìn người dân mãnh liệt phản ứng, nhớ tới lâu đài hùng vĩ của An Táp gia tộc, Dương Lăng trong lòng vừa động, quyết định đã làm làm cho chót, dứt khoát phải trầm thảo trừ căn, lớn tiếng nói:

-Thưa các vị dũng sĩ, Y Thước Á đã bị giết chết, nhưng là tay chân của hắn vẫn còn ở trong lâu đài, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

-Công phá lâu đài của bọn họ, giết sạch tay chân của chúng!

-Giết, dụng đầu của bọn chúng để bái tế những vong hồn bị hàm oan mà chết.

Tại Dương Lăng xúi giục, mọi người chịu đựng cừu hận nhiều năm giống như núi lửa phát ra, tinh thần chiến đấu bay cao. Y Thước Á đã chết, lại có chỗ dựa là binh cường mã tráng Dương Lăng, mọi người hận không được phải ngay lập tức huyết tẩy lâu đài An Táp gia tộc.

-Hắc hắc, thông minh! Còn trẻ như vậy đã biết cách xúi giục dân tính.

Nhìn Dương Lăng chuẩn bị trăm thảo trừ căn, lão già áo đen lại gật đầu tán thưởng.

-Hừ, ghê tởm, cứ nhiên đem tất cả chiến lợi phẩm lấy hết, không để lại một cái gì.

Mai Lệ Nhi Tư không thể quên các trang bị ma pháp cao nhất trên người Y Thước Á. Nhất là thánh khí Xà yêu huyết trượng vẫn được pháp sư hắc ám tôn sùng.

Sau một lát trăm ngâm, lão già áo đen từ từ nói :

-Mai Lệ Nhi Tư, đối phương có đông đảo ma thú, lai lịch không rõ, tuyệt đối không thể dễ dàng ra tay, nhớ lấy! Có lẽ, Xà yêu huyết trượng ở trong tay hắn cũng không phải chuyện xấu.

Trận chiến kinh tâm động phách qua đi, Xà yêu huyết trượng dám chắc đã khiến cho giáo đình chú ý, trong thời điểm quan trọng này, lão già áo đen không muốn sự tình phức tạp thêm. Dù sao cùng với lượng lớn vong linh thần khí bị Thần thánh cự long Ngã Nhĩ Mạt Tây Nặc phong ấn thì Xà yêu huyết trượng tương đối là một thứ yếu.

-Vâng, đệ tử hiểu! Mất thấy lão già áo đen nghiêm túc, Mai Lệ Nhi Tư đạo đức giả, âm thầm tính toán xem như thế nào mới có thể lấy được cây Xà yêu huyết trượng trong truyền thuyết. Chỉ cần đoạt được, nàng tin rằng mình ngay lập tức có thể từ sơ cấp Đại ma pháp sư tiến giai tới cao cấp Đại ma pháp sư thậm chí có thể đột phá tới sơ cấp ma đạo sư.

Làm quan môn đệ tử của lão già áo đen, hơn nữa với thể lực của gia tộc, từ nhỏ Mai Lệ Nhi Tư đều cần gì cũng được. Nàng tin tưởng, cho dù không ra tay, tuyệt đối cũng có thể làm cho Dương Lăng giao cho mình Xà yêu huyết trượng. Dưới sức hấp dẫn của mình, còn chưa bao giờ có một người nam nhân nào không thần hồn điên đảo, tuổi còn trẻ như Dương Lăng cũng không ngoại lệ.

Ở đây, Mai Lệ Nhi Tư âm thầm tính toán, bên kia Dương Lăng lại nhanh chóng bày ra làm thế nào phải trả giá thấp nhất để công phá lâu đài An Tịch gia tộc. An bài thỏa đáng, liền dẫn theo liên quân một đường giết tới.

Vì tam đa nhất, công tâm vi thượng !

Tòa thành An Tịch gia tộc lưng dựa vào núi, bao quanh là hào nước, dễ thủ khó công, là tòa thành hùng vĩ nhất trong mấy ngàn dặm quanh đây. Dương Lăng hiểu được nếu mạnh mẽ tấn công, cho dù chiến thắng cũng muốn nỗ lực rất nhiều. Vì vậy nghĩ tới một cái mưu kế rất tuyệt vời -Lấy ba đánh một

Y Thước Á đã bị giết chết, võ sĩ bên trong càng không có người chỉ huy, hơn nữa đã biết kẻ địch người đông thể mạnh, thanh thế to lớn, võ sĩ trốn bên trong thành dám chắc không dám chiến đấu, sĩ khí cực thấp. Dương Lăng tin tưởng chỉ cần vây chặt ba mặt của tòa thành, vậy hầu hết võ sĩ cũng sẽ từ cửa thành còn lại bỏ chạy, thậm chí không đánh đã hàng.

Tòa thành An Tịch gia tộc trước kia được gọi là Duy Sâm tòa thành, chiếm diện tích hơn mười dặm, lưng dựa núi, hào nước vây quanh. Thành tường sử dụng huyền vũ nam màu đen chắc chắn, mặt đất sử dụng Đại lý thạch bằng phẳng, vô cùng hào hoa hùng vĩ. Trong phạm vi mấy ngàn dặm, không ai không biết, đây cũng là nguyên nhân gọi Duy Sâm Trấn.

Tương truyền, Duy Sâm thành là một tòa thành lưu lại từ thời viễn cổ. Có người nói nơi này là một hành cung của một quốc vương, vì thỉnh thoảng lại phát hiện các bức điêu khắc. Có người nói đây có thể là nơi ở của một gã phú ông giàu nhất nước, thi thoảng mọi người có thể đào được một ít vật phẩm nghệ thuật tinh xảo, đẹp đẽ.

Cũng có người nói nơi này từng là nơi ở của đông đảo pháp sư hắc ám, thường có người canh ba nửa đêm nghe được vọng hồn khóc, hoặc là nhìn thấy quỷ bay tới bay lui trong vườn hoa. Không ai biết tòa thành hùng vĩ này do ai xây lên, cũng không ai biết nó đã có bao nhiêu năm lịch sử.

Sau khi chỉ huy mọi người vây chặt cửa đông, cửa nam, cửa bắc của Duy Sâm tòa thành lại, Dương Lăng không để một người nào ở cửa tây, sau đó phân phó Tịch Tây cầm đầu mọi người mãnh liệt công kích cửa đông.

Quả nhiên, thấy bọn Dương Lăng người đông thể mạnh, thanh thế lớn, hơn nữa đã từng nhìn thấy đầu của Y Thước Á, võ sĩ bên trong tòa thành đều không có tâm ứng chiến. Có người giơ hai tay lên đầu hàng, có người hoảng sợ từ cửa tây chạy trốn ra, hy vọng tiến vào Đặc Lạp Tư rừng rậm có thể tránh thoát một kiếp.

Đám lính hoảng sợ từ cửa tây chạy trốn ra, không biết cửa tây mặt ngoài là cửa sống, kỳ thật mới chính thức là tử địa. Nơi này Dương Lăng đã bày thiên la địa võng. Tại Dã man nhân được xưng là chiến sĩ núi rừng, bản tên như gió tinh linh, tại ma thú đại quân của Dương Lăng trước mắt, bọn họ không hề

có lực phản kháng.

Toàn thắng !

Chỉ sau nửa ngày, Dương Lăng thuận lợi công chiếm Duy Sâm tòa thành, cũng bắt được gần như toàn bộ tay chân của Y Thước Á. Trong đó kể cả mưu sĩ Cổ Đức trốn trong đám người hầu hy vọng tránh được một kiếp.

Không chế thể cục rồi Dương Lăng triệu tập tất cả người dân trong trấn, công khai xét xử bọn tay chân của An Táp gia tộc, nữ thì đưa lên giá treo cổ, nam thì mang đi chém đầu. Ngoại trừ mưu sĩ Cổ Đức bị bí mật giam lại, còn bọn tay chân tội ác đây mình đều giết chết tại chỗ, khiến cho lòng người sung sướng.

Mất thấy mấy tên ác ôn đều bị giết chết, mọi người nhảy lên hoan hô, có một ít thậm chí vì vui mừng quá mà khóc lóc. Nhiều năm như vậy, có bao nhiêu người bị bọn quý hút máu người An Táp gia tộc làm cho vợ con ly tán, lại có bao nhiêu người gặp cảnh cửa nát nhà tan.

Đêm đó, mọi người đều vô cùng kích động, lũ lượt kéo về quán rượu Dạ lai hương của Dương Lăng, dâng lên lễ vật của mình.

Thương nhân thì đưa lên tinh tẻ, thợ săn thì dâng lên một viên ma thú tinh hạch được cất kỹ, thậm chí còn có một vị bà cô nghèo khó dâng lên cho Dương Lăng cả một cái bánh ngọt lớn.

Trong mắt mọi người, Dương Lăng không chỉ là đại ân nhân giúp chính mình báo thù rửa hận, mà còn là chỗ dựa cho cuộc sống sau này của mình. Chỉ cần hắn còn ở Duy Sâm Trấn, thì không cần lo lắng dư nghiệt An Táp gia tộc báo thù, không cần lo lắng ngày nào đó lại trở lại một tên ác bá giống như Y Thước Á.

Nhìn xem đông đảo thương nhân và người dân chân chất thành khẩn, nhìn xem rất nhiều lão nhân cùng mỹ nữ vui quá phát khóc, Dương Lăng cũng không nói nhiều nói nhảm. Phân phó hạ nhân cho bọn họ mỗi người một chén Lang mỗ tửu, tuyên bố đêm nay rượu ngon đều giảm một nửa giá tiền.

Vui mừng, hoàn toàn vui mừng.

Dưới sự kích thích của rượu ngon tất cả mọi người đều thức trắng đêm, cả Duy Sâm Trấn đều sôi trào lên. Cái tên Dương Lăng nhanh chóng truyền khắp các ngõ ngách trong trấn.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36 : Thu hoạch

Sau khi đại thắng, Táp Tây mang theo võ sĩ tìm được tàng bảo thất bí ẩn của An Táp gia tộc, lấy được lượng lớn chiến lợi phẩm. Bên trong không chỉ có rất nhiều tinh tẻ, còn có rất nhiều tác phẩm nghệ thuật, cổ vật hiếm thất, trong đó cũng có không ít tác phẩm của họa sư Lạp Tư Khải, phỏng chừng là bảo bối mà An Táp gia tộc lúc giết các nhà quý tộc khác cướp được.

Lạp Tư Khải là họa sư nổi tiếng nhất của Ban Đồ đế quốc hai ngàn năm trước, ở các trấn nhỏ xa xôi, quý tộc có lẽ không biết hết quốc vương có bao nhiêu đứa con nhưng tuyệt đối biết các tác phẩm thành danh của Lạp Tư Khải.

Trong bức họa, mười tư thế của giáo hoàng Anh Nặc Sâm, có bức nghiêm chỉnh ngồi trên một cái ghế hoa lệ, thân thể hơi lệch về bên trái, hai môi mím chặt, hai hàng lông mày nhíu lại, khuôn mặt nghiêm nghị, cái mũi giống như mũi chim ưng.

Tướng mạo uy nghiêm mang theo một tia hung ác, vẻ khả kính thông thể ở gần, xuất sắc thể hiện được tính cách đặc thù của vị giáo hoàng đầy quyền thế, được bản thân giáo hoàng Anh Nặc Sâm vô cùng khen ngợi.

Sau đó, tác phẩm này của Lạp Tư Khải được xưng là đệ nhất tác phẩm. Mặc kệ là quý tộc hay chính là họa sĩ tất cả đều đối với nó tôn sùng là kỳ tích cùng với mô hình tác phẩm trong hội họa. Vì vậy, quý tộc mời Lạp Tư Khải vẽ chân dung liên miên không ngừng.

Sống mà không biết đến Lạp Tư Khải, làm một tên quý tộc cũng uổng công.

Đây là thủ đoạn để quý tộc lúc đó so sánh với nhau, nếu ai có thể để Lạp Tư Khải vẽ cho mình một bức chân dung, vậy tuyệt đối có thể kiêu ngạo.

Ở trong một cái rương bằng gỗ tử đàn, Táp Tây phát hiện được một rương các tác phẩm tuyệt tác của Lạp Tư Khải. Có chân dung của quý phi nhân, chân dung của quốc vương, còn có chân dung của vài giáo hoàng, tất cả đều trông rất sống động.

Cả một rương.

Nhiều tác phẩm trân quý như vậy, nếu mang ra đấu giá, tuyệt đối có giá trên trời. Được lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ giải thích, Dương Lăng hiểu được giá trị của các bức họa chân dung này.

-Mục Nhĩ Bá Kỳ, có biện pháp nào nhanh chóng đem các bức họa chân dung cùng cổ vật bán hết hay không ?

Đối với các bức họa nổi tiếng này Dương Lăng không có chút nào hứng thú, với hắn mà nói, còn không có lợi bằng các rương tinh tệ.

Nghe Dương Lăng vừa nói như vậy, lão quản gia có điểm ngoài ý muốn. Tại nhà Hải Nhi Bối Ly làm quản gia nhiều năm lão chỉ thấy qua quý tộc liêu mạng cất dấu các tác phẩm nổi tiếng này, còn chưa bao giờ thấy qua có ai khinh thường nó như vậy nên vội phản ứng nói :

-Đại nhân, các bức họa này có thể ủy thác cho Bồ Lạp đức thương hội chúng ta đấu giá, nhưng thời gian sợ rằng có hơi lâu một chút. Vì phải tuyên truyền đại phạm vi, tôi thiếu cũng mất hai tháng.

-Không có việc gì, lão cứ tự động làm. Mặt khác, phải nhanh chóng sửa sang lại tòa thành cho tốt, hai ngày sau chúng ta sẽ chuyển sang đây !

Phân phó vài câu, Dương Lăng xoay người đi ra ngoài. Sau khi quan sát một đoạn thời gian, Dương Lăng hiểu được lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ là một trợ thủ không thể có nhiều. Vô luận chuyện có phức tạp thế nào, vào tay lão sẽ nhanh chóng trở thành đơn giản. Hơn nữa lão già đã sống nhiều năm, biết cái gì nên nói, cái gì nên làm. Ài nhân Lễ Thước mỗi lần thấy Ngã Ly Ti mặc áo mỏng giúp mình xoa bóp cũng đều kinh hãi la lên mà lão lại có thể coi như không trông thấy.

Chuyên nghiệp !

Nhìn Mục Nhĩ Bá Kỳ, Dương Lăng không khỏi nhớ tới nữ thủ trưởng xinh đẹp của mình trước đây: tinh táo, tư duy rõ ràng, kinh nghiệm phong phú.

An Táp gia tộc sau khi chiếm cứ được Duy Sâm tòa thành đã sửa lại, chắc chắn, hùng vĩ, dễ thủ khó công, có sơn có thủy. So với ở trong biệt viện phía sau gian bán vũ khí ái nhân tốt hơn rất nhiều, Dương Lăng đương nhiên sẽ không bỏ qua một siêu cấp biệt thự tốt như vậy.

Mặc dù Duy Sâm tòa thành có rất nhiều truyền thuyết quý dị, nhưng Dương Lăng cũng không chút nào để ý. Trên thế giới có rất nhiều lời đồn, thường là một truyền mười, mười truyền trăm, càng truyền càng sai sự thật.

Trên thế giới này, rất nhiều việc không cần để ý.

Trong mắt Dương Lăng, truyền thuyết bên trong tòa thành chính là một vấn đề như vậy. Có hay không biết rõ được truyền thuyết hư vô này, còn không bằng lợi dụng thời gian tu luyện vụ quyết hoặc là đi tuần hóa vài con ma thú trong Đặc Lạp Tư sâm lâm.

Sau trận đánh với Y Thước Á, Dương Lăng cảm thấy thực lực của mình xa xa không đủ. Nếu không phải Y Thước Á bị mình chọc cho tức giận đến mất lý trí, nếu kinh nghiệm chiến đấu của hắn phong phú một chút sợ rằng chính mình đã bị đốt thành tro bụi. Nhớ tới con xà quái chín đầu kinh khủng, đa đầu hắn không khỏi tê dại.

Giác phong thú tốc độ rất nhanh, sau khi tiến hóa còn có thể phóng ra châm độc, nhưng thân là ma thú cấp thấp, đối mặt với ma thú cấp cao như Ba Thác ác ma thì không có tác dụng gì. Quang đạn của Tà nhân uy lực lớn thật, nhưng động tác chậm chạp, phòng ngự lại quá yếu, còn không một chiến sĩ chiến đấu lực mạnh mẽ, nhưng động tác quá chậm, gặp được ma thú tốc độ nhanh sợ rằng không làm gì được. Thú một sừng đứng là cao giai, có thể công cũng có thể thủ, nhanh như điện đáng tiếc chỉ có một con mà thôi.

Chẳng lẽ, chỉ có thể mạo hiểm tiến vào sâu bên trong Đặc Lạp Tư sâm lâm thuần hóa cao cấp ma thú?

Dương Lăng lắc đầu, lần trước thuần hóa được thú một sừng tất cả đều là may mắn, ông trời sẽ không mỗi ngày đều khiến hắn may mắn như vậy. Sau khi tiến vào sâu bên trong sâm lâm, ngay cả người đồng thể mạnh như nhóm người Hải Nhi Bối Ly cũng tổn hại nghiêm trọng, hắn không muốn bị đồng đạo ma thú cấp cao tê thành mảnh nhỏ.

Nghĩ đến ma thú cao cấp, Dương Lăng trong lòng vừa động, nghĩ tới trong giới chỉ có thi thể của Xà quái chín đầu. Một con song đầu lộc cấp thấp có thể ngưng kết ra hai viên huyết châu, Xà yêu chín đầu thực lực kinh khủng như vậy, hắn không dám tưởng tượng có thể ngưng kết được bao nhiêu huyết châu.

Mặc dù vừa rồi từ tinh linh trưởng lão lấy được hai bình nhỏ Sinh mệnh chi tuyến nhưng hắn cũng không muốn uống vào tất cả. Dù sao, tinh linh sâm lâm hàng năm cũng chỉ có thể từ một cây cỏ thụ tinh linh thu được vài giọt Sinh mệnh chi tuyến, về cơ bản xem như tài nguyên không thể tái sinh.

Nhưng ma thú máu huyết thì khác, Đặc Lập Tự sâm lâm trải dài ngàn ngàn dặm, ai cũng không thể nói rốt cục có bao nhiêu ma thú, chỉ cần có thời gian, cũng không khó để bắt vài con ma thú cấp thấp. Đối với việc đề cao vu lực thì máu huyết của ma thú cấp thấp so ra kém Sinh mệnh chi tuyến, nhưng lại hơn về số lượng đông đảo.

Vì dự phòng địch nhân đột nhiên tập kích khi ngưng kết ma thú máu huyết, Dương Lăng phân phó cho A Cô Tô mang đến một đội Dã man nhân canh gác cẩn thận ở cửa.

Thông qua võ sĩ và người hầu đầu hàng của An Tịch gia tộc hắn biết phụ thân của Y Thước Á vừa vận mang theo võ sĩ tinh anh ra ngoài, để cho hắn một cơ hội quá tốt, dễ dàng công chiếm được Duy Sâm tòa thành dễ thủ khó công. Chính mình chặt đứt hương khói của gia tộc hắn, đập bằng ổ của hắn, đối phương há có thể bỏ qua?

Cái gọi là bảo chó cắn người chó không cắn, con chó mà cắn sẽ không kêu, địch nhân trốn ở một nơi bí mật nào đó mới là đáng sợ nhất ! Dương Lăng ngàn lần không muốn khi tập trung tinh thần ngưng kết huyết châu thì bị người ta đâm cho một đao từ phía sau.

Lấy thi thể xà quái chín đầu ra, nhìn thân thể cao lớn của nó, sờ sờ những cái vây đen nhanh cứng rắn của nó, lại nhìn chín cái đầu cùng lúc có thể thi triển ra ma pháp khác nhau, Dương Lăng thầm kêu may mắn. Hồi tưởng lại, chính mình chỉ cần hơi chân chờ một chút, sợ rằng ngay lập tức đã chết không chỗ chôn.

Con mắt xà quái chín đầu to như cái lòng bàn, mỗi đôi mắt đều tròn thật to. Xem ra, đến tận lúc chết nó cũng không tin mình lại chết thảm bởi một tên nhân loại không có đầu khí, không có ma pháp, chết không nhắm mắt.

Việc này không nên chậm trễ, hít một hơi thật sâu, Dương Lăng khoanh chân ngồi xuống, đặt tay phải lên trên thân Xà quái chín đầu. kiệt lực vận chuyển vu lực trong cơ thể. Rất nhanh, trên thân xà quái xuất hiện một tia máu đỏ bùng, ngưng tụ lại trong bàn tay của hắn .

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37 : Linh vu

Một làn huyết khí đỏ bùng nhanh chóng từ cơ thể Cửu đầu xà quái bay ra rồi ngưng tụ trong lòng bàn tay của Dương Lăng thành một viên huyết châu đỏ bùng. Từ xa nhìn lại, lòng bàn tay hắn dường như đang hút máu từ cơ thể của Cửu đầu xà quái ra vậy.

Áp súc, tái áp súc!

Dương Lăng linh thai không minh, kiệt lực vận chuyển vu lực trong cơ thể. Huyết châu thể tích càng nhỏ, ngưng tụ ma thú máu huyết lại càng nhiều, giá trị cũng tăng lên. Bình thường mà nói, ma thú cấp bậc càng cao thì máu huyết ẩn chứa năng lượng lại càng cao. Từ cao giai ma thú, Dương Lăng rất chờ mong xem máu huyết của Cửu đầu xà quái rốt cuộc có cái gì bất đồng.

Lúc chỉ huy ma thú đại quân đánh trọng thương cửu đầu xà quái Dương Lăng cũng từng nghĩ tới việc đem nó lấy máu thuần hóa. Nhưng thuần hóa một sùng thú đã kinh hao hết vu lực cùng máu huyết của hắn rồi mà cửu đầu xà quái so với một sùng thú lợi hại hơn, hắn không dám tưởng tượng sẽ cần phải mất bao nhiêu vu lực và máu huyết mới có thể thuần hóa thành công.

Theo lượng máu lưu thất trong cơ thể thân thể cửu đầu xà quái dần khô héo lại, đến cuối cùng, chỉ còn lại có chút da bám vào bộ khung xương.

Không biết qua bao lâu, Dương Lăng cảm giác không thể hấp thu được nữa, chậm rãi mở mắt vừa nhìn, chỉ thấy huyết châu đã tích thành đồng bên cạnh hắn. Sau khi dụng chùy thủ mở đầu cửu đầu xà quái ra Dương Lăng lấy ra đúng 9 viên tinh hạch màu sắc khác nhau.

Sau khi tu luyện Vu quyết đến cao giai có thể hấp thụ hết thủy vật thể năng lượng, tự mình bây giờ không cách nào trực tiếp hấp thụ tinh hạch năng

lượng, nhưng không có nghĩa là sau này cũng làm không được, lưu lại nói không chừng ngày nào đó có thể có tác dụng.

Đại khái Dương Lăng đếm được không sai biệt lắm có năm trăm khóa huyết châu, thu hoạch so với chính hấn tại Đặc Lạp Tư sâm lâm săn bắt hơn một tháng còn nhiều hơn. Dưới tình huống bình thường ma thú chỉ có thể ngưng kết một viên huyết châu, mà cửu đầu xà quái cư nhiên có năm trăm khóa, thật không hổ là cao cấp ma thú, trong cơ thể ẩn chứa lượng năng lượng khổng lồ.

Lấy một viên huyết châu đỏ búng trong suốt, Dương Lăng không hề chần chừ, há mồm nuốt vào. Bây giờ đã tu luyện đến huyết vu hậu kỳ, cách tiến giai linh vu chỉ có một bước, có nhiều huyết châu như vậy có lẽ có thể nhất cử thu được đột phá.

Vừa mới nuốt huyết châu vào Dương Lăng đã cảm giác trong cơ thể phát ra một cỗ nhiệt khí. Dần dần rèn luyện toàn bộ cơ thể cùng gân mạch, vu lực vận chuyển trong cơ thể cũng tiến bộ, tốc độ vận chuyển càng lúc càng nhanh.

Dưới sự mừng rỡ, Dương Lăng quyết tâm đem huyết châu nuốt vào, một viên tiếp một viên, chậm rãi, vu lực trong cơ thể càng ngày càng khổng lồ. Nếu nói lúc vừa mới bắt đầu chỉ như một dòng suối nhỏ thì bây giờ đã biến thành một dòng sông chảy xiết, chuyển động theo một quỹ tích huyền ảo trong cơ thể, một vòng lại một vòng.

Mỗi chỗ vu lực chạy qua, Dương Lăng cảm giác đau như bị thiêu vậy. Phảng phất xương cốt toàn thân đều bị tê đoạn, sau đó tự động nổi lại rồi lại tê đoạn, cứ như vậy mà tuần hoàn. Dần dần cảm giác đau đớn càng ngày càng ít đi, ý thức cũng càng ngày càng mê hồ.

Không biết qua bao lâu, Dương Lăng chậm rãi mở mắt ra, chỉ thấy đồng huyết châu bên cạnh đã bớt đi hơn phân nửa, đại khái chỉ còn lại có hơn hai trăm viên. Cùng lúc đó, vu lực trong cơ thể càng thêm mênh mông, vận chuyển không ngừng. Trên người không biết khi nào chợt xuất hiện một lớp bản màu đen hôi thối.

Phá rồi sau đó lập ?

Nhớ tới loại đau đớn xâm nhập cốt tủy đó, Dương Lăng trong lòng vừa động, đem ý thức chìm vào không gian thần bí trong vu tháp. Trong vu tháp, đông đảo giác phong thú cùng tà nhân đang nuốt chửng vụ khí mà vu tháp tản mát ra, khô mộc chiến sĩ đều hóa thành đại thụ khổng lồ, vừa điên cuồng hấp thu vụ khí thần bí vừa tản mát ra một vòng lục quang xanh mát. Mỗi nơi có lục quang thân thể giác phong thú cùng tà nhân đều lớn hơn, tựa hồ lục quang đó đối với bọn chúng có rất nhiều ích lợi.

Rất nhanh, Dương Lăng phát hiện ra hơn hai ngàn con giác phong thú tất cả đều tiến hóa đến đệ nhị giai, tất cả đều có thể bắn châm độc. Về hơn một trăm con được uống tẩm mạng nước suối đã tiến hóa đến đệ nhị giai càng tiến hóa tới đệ tam giai. Không chỉ có tốc độ so với trước kia nhanh gấp hơn đôi mà phi hành còn vô thanh vô tức, càng khiến cho địch nhân khó lòng phòng bị.

Hơn nữa, những con tà nhân bị thương không chỉ đều khôi phục như lúc ban đầu, hơn nữa tất cả đều tiến hóa tới đệ nhị giai, mỗi ngày có thể phóng ra xạ tuyến. Dương Lăng tin tưởng, chỉ cần lợi dụng tà nhân đã tiến giai đối với toàn bộ ma thú đại quân thực lực tuyệt đối có thể đề cao hơn một bậc.

Sau khi kiểm tra một vòng, Dương Lăng phát hiện trên thân khô mộc chiến sĩ đã có một mảnh phiến lá cây, rõ ràng bọn họ cũng tiến giai, rất có thể chúng cũng đã từng bước cường hóa. Nhưng chỉ tiếc là, thú một sừng thực lực cực mạnh nhưng lại không có tiến hóa gì rõ ràng biến hóa, có lẽ muốn nó tiến giai cần thêm nhiều năng lượng. Dù sao, nếu so cùng giác phong thú và tà nhân thì chiến đấu lực của thú một sừng mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Dù có chút tiếc nuối, nhưng Dương Lăng vẫn còn hưng phấn không thôi, nhìn đàn giác phong thú, tà nhân cùng khô mộc chiến sĩ tiến giai, thực lực của hấn cũng tăng cao khác hẳn ngày trước. Hơn nữa hấn tin tưởng, theo vu lực được đề cao, một sừng thú một ngày nào đó cũng có thể tiến hóa theo. Chỉ cần có đủ tẩm mạng nước suối cùng ma thú huyết châu, hấn tin tưởng ngày đó cũng sẽ không quá xa xôi.

Thử vài ngụm vụ khí, Dương Lăng cảm giác tâm khoáng thần di, vu lực trong cơ thể rất nhanh vận chuyển. Thông qua sự giải thích trên phương tiêm bí hấn rõ ràng vụ khí từ vu tháp tản mát ra có thể nhanh chóng xúc tiến ma thú tiến hóa, tự mình vu lực càng sâu, vụ khí lại càng nồng, ẩn chứa năng lượng cũng đi theo càng cao.

Kiểm tra trong không gian vu tháp thần bí vài vòng, Dương Lăng không hề lưu lại, trong lòng vừa động, ý thức cũng chậm rãi đi ra. Sau khi đứng dậy hấn cả kinh khi nhận ra thân mình nhẹ như yển, một quyền là có thể tạo một quyền ấn trên lớp huyền vũ nam trên vách tường.

Lúc này, hấn rốt cục xác định, sau khi thành công hấp thu năng lượng của huyết châu năng lượng đã thuận lợi tiến giai tới linh vu cảnh giới.

Đắc thiên địa chi tạo hóa, đoạt nhật nguyệt chi tinh hoa!

Sau khi tiến giai đến cảnh giới linh vu, có hai đặc điểm lớn. Một là hấn đã có thể kiến tạo pháp trận, nhanh chóng hấp thu thiên địa linh khí, đẩy nhanh tốc độ tu luyện, hai là có thể dụng các loại phù thuật công kích.

Huyết vụ ngoài việccj có thể lấy máu để thuần hóa ma thú cùng ngưng kết ma thú máu huyết thì không hề có cách nào trực tiếp công kích nhưng tu luyện đến linh vụ thì hoàn toàn không thành vấn đề. Căn cứ phương tiêm bi giải thích, cao giai phù thuật không những công kích địch nhân thân thể, thậm chí có thể trực tiếp đã kích tinh thần cùng linh hồn địch nhân, lợi hại vô cùng.

Hỗn độn phù thuật ?

Nhớ tới đủ loại cổ quái phù thuật trên phương tiêm bi, Dương Lăng không khỏi vội vàng, hần đi nhanh ra ngoài, chuẩn bị phân phó lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ thu tập các loại tài liệu. Không ngờ, mới vừa đi ra khỏi mật thất đã nhìn thấy một đám người ở ngoài cửa lo lắng đi tới đi lui.

-Dương Lăng, ngươi không sao chứ ? Suốt nửa tháng một chút động tĩnh cũng không có khiến chúng ta vội muốn chết!

Vừa nhìn thấy Dương Lăng , Tác Phi Á không để ý hết thấy chạy tới, hai mắt đỏ bừng.

Nửa tháng rồi sao ?

Dương Lăng lắc đầu, không ngờ đã vượt qua nửa tháng. Phương tiêm bi ghi lại rằng tu luyện vụ quyết về sau mỗi lần nhập định liền nửa năm, thậm chí vài năm thời gian. Tự mình trước còn có chút không tin, bây giờ xem ra quả nhiên không giả.

-Hắc hắc, mỹ nữ đại tiểu thư của ta, nửa tháng không thấy có phải nhớ ta đến chết đúng không?

-Nhớ cái đầu ngươi á !

Tác Phi Á mắc cở khiến mặt đỏ bừng, thừa dịp mọi người không chú ý, đâm lên lưng Dương Lăng một cái, sau đó vội chạy qua một bên.

-Dương Lăng, ngươi nếu không ra, ngay cả rượu ta cũng chưa từng uống !

Lao lên phía sau, ả nhân Lỗ Thước vốn định vỗ vỗ lên bả vai Dương Lăng không ngờ kiễng cả mũi chân lên cũng còn chưa đủ cao, không thể làm gì khác hơn là đâm vào ngực Dương Lăng vài cái. Không nghĩ tới "Bình " một tiếng, dường như đâm lên trên hòn đá cứng rắn vậy, mà Dương Lăng vẫn tỏ ra bình thường, nói:

-Ngươi đúng là đồ tửu quỷ, muốn chết a !

Thấy Lỗ Thước đau đến chau mày, Dương Lăng cười cười. Tiến giai đến linh vụ, thân thể hần dường như toàn phương diện cường hóa, hơn nữa hần còn chủ động vận vụ lực lên ngực, tên Lỗ Thước động chân động tay không chịu thiệt mới là lạ.

Nhìn Lỗ Thước đau nhăn nhó, Tác Phi Á bật cười, nói :

-Dương Lăng, ngươi nếu không ra, Lỗ Thước suốt đem bình Bò đào tửu cuối cùng uống nốt, cái này tử tửu quỷ !

-Chỉ uống có một chút mà thôi, ta là giúp các ngươi tiêu thụ rượu thôi a! Ai, Tác Phi Á, lúc nào trở nên nhỏ nhen như vậy ?

Lỗ Thước lớn tiếng phủ nhận, nhăn mặt nói tiếp :

-Có phụ quân thì quên ngay bằng hữu, ta tới đáng thương a !

Vừa nháy mắt vừa nói xong, Lỗ Thước đã co cẳng chạy đi, tự nhiên ma pháp của Tác Phi Á đã đến mức lô hỏa thuần thanh, hần cũng không nghĩ bị một đồng rề cây vậy lấy, hồn nhiên chưa phát giác ra Dương Lăng đã lặng lẽ triệu hồi một khô mộc chiến sĩ đi ra. Kết quả không gặp gỡ rề cây, nhưng lại đập đầu lên một bên chân của khô mộc chiến sĩ đến choáng váng cả đầu , khiến hần kêu ầm ĩ lên .

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Tự linh trận

Sau một đêm tĩnh lại, mọi người nhìn thấy bên ngoài Dạ lai hương tửu quán có một thông cáo thật to :

" Cao giới thu mua ma thú máu huyết, nhất bình một trăm hắc tinh tệ. Ma thú cấp bậc càng cao, giới tiền càng cao! Ngoài ra, cao giới thu mua các loại

ma thú tinh hạch cùng tinh thạch, giả cả thỏa thuận ! "

Y Bì Lợi Tư , từng nghe nói thu mua ma thú tinh hạch nhưng ta chưa bao giờ thấy thu mua ma thú máu huyết , chuyện gì xảy ra vậy nhỉ ?

Một gã thợ săn vừa nhìn vừa lắc đầu, không rõ rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Trùng mắt nhìn tên thợ săn một gã thợ săn đeo cung tên nói :

-Người sợ Dương đại nhân cần ma thú máu huyết để uống sao, hần chỉ cần nói một tiếng, cả đoàn người đã đến sâm lâm tìm cho hần cần gì phải cao giọng như vậy !

-Đúng vậy, không nói nữa, chỉ cần tìm mấy bình ma thú máu huyết là có thể mua đủ lương thực qua mùa đông này rồi !

-Uh, mau về nhà chuẩn bị đi, cho dù không săn được ma thú thì vào sâm lâm kiếm mấy khối ám hỏa tinh cũng được !

-Hắc hắc, bắt một đầu ma thú, mỗi ngày chích lấy một bình huyết đem bán, không phải rất tốt sao ?

Thấy nhóm thợ săn vui vẻ, một gã du thủ tiểu tử cũng vội vàng vàng chạy đi, trần dân vây xem càng ngày càng nhiều, trong ba tầng, ngoài ba tầng. Sau đó, thậm chí một chút dong binh cùng mạo hiểm giả cũng đều lại đây xem náo nhiệt.

Mặc dù không rõ dụng ý của Dương Lăng nhưng người dân trong trấn vẫn kinh ngạc lẫn vui mừng không thôi. Mùa đông cũng nhanh tới rồi, nếu không có thêm ít tiền mua lương thực, có lẽ mùa đông này đã khó có thể qua.

-Đại nhân, mỗi bình một trăm hắc tinh tệ, có phải là hơi cao quá hay không ?

Trên tầng hai của Dạ lai hương tửu quán, trong một phòng trang nhã, nhìn cả đám người hoan hô đều về nhà chuẩn bị tiến sâm lâm săn bắt ma thú, Mục Nhĩ Bá Kỳ không khỏi âu sầu, không rõ Dương Lăng tại sao thu mua đại lượng ma thú máu huyết. Lão xem ra, ma thú máu huyết không có gì tác dụng đừng nói một trăm hắc tinh tệ, chính là một tinh tệ cũng không đáng.

Uống một ngụm Bồ đào tửu rồi Dương Lăng cười nói :

-Không cao, một chút cũng không cao quá. Vô luận là ma thú tinh hạch, hay là ma thú máu huyết cùng các loại tinh thạch, tất cả đều càng nhiều càng tốt !

Sau khi chuyển đến Duy Sâm tòa thành Dương Lăng nhất không làm nhệ không ngớt, dứt khoát chuẩn bị ở trong tòa thành bố trí một cái tụ linh trận thật lớn để đẩy nhanh hơn tu luyện tốc độ của mình. Vốn, các loại cực phẩm tinh thạch là tài liệu tốt nhất để bố trận nhưng trong khoảng thời gian ngắn tìm không được nên cũng chỉ đành dụng các loại ma thú tinh hạch thay thế.

Ngoài việc lập tụ linh trận, Dương Lăng còn chuẩn bị họa các loại vụ phù, trước khi tiến giai lên địa vu , vụ phù là công kích cùng phòng ngự vũ khí tốt nhất của hần. Sau khi thử nghiệm vài lần, hần phát hiện ma thú máu huyết là tài liệu tốt nhất để họa phù, ma thú cấp bậc càng cao, vụ phù uy lực lại càng lớn.

Thời gian là kim tiền, hiệu suất chính là tánh mạng!

Lục soát tài sản mà An Táp gia tộc tích lũy nhiều năm qua đối với Dương Lăng mà nói, tiền đã không phải vấn đề. Bây giờ quan trọng nhất chính là nhanh chóng đề cao thực lực của mình, để đối phó với dư nghiệt của An Táp gia tộc đến trả thù. Ở nơi nhọc nhằn cường thực chỉ có đề cao thực lực chính mình mới là vương đạo.

Đương nhiên, sau khi luyện chế thành công cũng có thể tìm nơi tiêu thụ, tuyệt đối lời to.

-Mục Nhĩ Bá Kỳ, có tin tức tốt thì sai người cho ta biết nhé !

Sau khi phân phó vài câu, Dương Lăng cũng rời đi, chuẩn bị chế tạo tụ linh trận cùng vụ phù.

Duy Sâm tòa thành ở trên một diện tích rộng lớn, Dương Lăng chuẩn bị bố trí một tụ linh trận, chỉ đợi tài liệu có đủ, sẽ triển khai đến cả tòa thành. Tin tưởng đến lúc đó, không chỉ có tự hần, ngay cả Tác Phi Á cùng Táp Tây bọn họ tu luyện cũng sẽ nhanh hơn gấp đôi.

Chính vì có tiền có thể sử dụng thời ma, đổi sáng thành tối, lục tục đã có người đến đây giao hóa. Có chút dong binh thậm chí cùng nhau hợp tác, dụng ma pháp khiến ma thú thi thể đóng băng lại không nở lãng phí một giọt huyết. Đương nhiên, tất cả đều là một ít đề cấp ma thú, không có nắm chắc, ai cũng không dám tùy tiện tiến vào chỗ sâu trong sâm lâm để săn bắt.

Ngoài ra, mọi người còn tự động tuyên truyền, phát động thân bằng bạn hữu khai thác không ít ám hỏa tinh cùng các loại tinh thạch. Phẩm chất mặc dù không cao, nhưng cũng có thể tạm dùng.

Ngay trong buổi tối ngày hôm đó, mới chỉ một khoản ma thú máu huyết mà lão quân gia Mục Nhĩ Bá Kỳ đã trả mất gần năm trăm tứ tinh tệ. Nhưng Dương Lăng cũng không hề để ý, tương đối với tài sản của An Tịch gia tộc thì mấy trăm tinh tệ chỉ là cừu ngư nhất mao mà thôi.

Sau khi thuận lợi nhận được tinh tệ mọi người mừng rỡ như điên, không nghĩ tới ma thú máu huyết thật sự có thể bán lấy tiền. Nhất là một chút dong binh tạm thời không có nhiệm vụ cùng mạo hiểm giả, càng nhau hợp tác săn thú. Sau khi nhận được tinh tệ, sẽ đến binh khí điểm đổi vũ khí hoặc đến Dạ lai hương tửu quán lêu lổng. Kết quả, tinh tệ tại bọn họ trong tay chuyển một vòng lại quay về tay Dương Lăng.

Chuẩn bị hết ba ngày thời gian Dương Lăng quyết định ở trong sân bố trí một tiểu Bắc đầu thất tinh tụ linh trận. Đem các loại ma thú tinh hạch phân biệt nhất nhất chôn ở vị trí đối ứng với Bắc đầu thất tinh vì đề cao hiệu quả, thậm chí không tiếc đem tinh hạch của Cửu đầu xà quái tất cả đều chôn xuống.

Căn cứ phương tiện bị giải thích, bắc đầu thất tinh trận là tụ linh trận thường dùng nhất, có thể lớn có thể nhỏ. Lớn phải dựng đến bốn vạn khóa cực phẩm tinh thạch, thậm chí nhiều hơn nữa, còn nếu nhỏ chỉ cần mấy trăm viên tinh thạch.

Dù biết ma thú tinh hạch có thể tạo được tác dụng của một bộ phận tinh thạch nhưng hiệu quả rốt cuộc như thế nào, Dương Lăng cũng không có để ý lắm vì vậy dứt khoát một lần đem hơn 800 viên ma thú tinh hạch trong tay chôn xuống. Ở trận nhãn Bắc đầu thất tinh phân biệt chôn mỗi góc một viên tinh hạch của Cửu đầu xà quái.

So với ma thú cấp thấp song đầu lộc mà nói, tinh hạch của Cửu đầu xà quái ẩn chứa năng lượng không lồ. Dương Lăng tin tưởng sau khi trận pháp bố trí xong cho dù hiệu quả không lớn, cũng có thể vượt qua tốc độ tu luyện ở Đặc Lạp Tư sâm lâm.

Thiết lập xong pháp trận Dương Lăng kiểm tra lại mấy lần. Cần thận nếu không quý mới biết vạn nhất sai sót sẽ phát sinh cái gì ngoài ý muốn hay không. Hắn cũng không muốn giống như những nhag hóa học mỗi lần thí nghiệm đều khiến đầu hồi thổ kiểm.

Mãi đến khi ánh trăng mờ lung trải xuống hắn mới ngồi yên, hít một hơi thật sâu rồi vận vu lực trong cơ thể quán thấu trận nhãn Bắc đầu thất tinh trận. Không có vu lực kích phát, bắc đầu thất tinh tụ linh trận chỉ là một cái xác.

Dù rõ ràng có người đứng ở xa xa lặng lẽ nhìn lên, nhưng Dương Lăng cũng không để ý. Ở phiên đại lục này, chỉ có mình hắn có loại vu lực đặc biệt này, người khác nếu mạnh mẽ dụng ma lực hoặc là đấu khí kích phát, chắc chắn sẽ bị tụ linh trận đáng sợ cản trở, cho dù là ma đạo sư cũng không cách nào tránh thoát.

Dương Lăng vừa mới đưa vu lực vào, Bắc đầu thất tinh tụ linh trận liền phát ra một tiếng ngâm khê, rồi tản mát ra một vòng thất thái quang mang, điên cuồng hấp thu linh khí trong thiên địa. Tán đại thụ quanh sân không gió tự động, phát ra trận trận âm thanh "hoa lạp, hoa lạp" như gió lộng.

Bình tâm tĩnh khí, linh thai không mình !

Sau khi thành công phát động pháp trận, cảm giác được nồng đậm thiên địa linh khí, Dương Lăng mừng rỡ, bắt đầu tu luyện, điên cuồng hấp thu linh khí dày đặc gần hóa thành thực chất. Mông mông lung lung, cảm giác đầy trời tinh tú tựa hồ cũng tản mát ra một cỗ hỗn độn năng lượng.

Theo sự điên cuồng hấp thu của Dương Lăng thất thái quang mang càng ngày càng đậm. Từ xa nhìn lại, phảng phất đã tan thành mây khói, nhưng chỉ cần đến gần nhìn, có thể phát hiện chỗ sân của hắn vẫn bao phủ một tầng mông lung sương trắng.

-Đạo sư, chuyện gì xảy ra vậy, chẳng lẽ là tác dụng của Xà yêu huyết trượng ?

Đứng ở trên sườn núi xa xa, Mai Lệ Nhĩ Tư nghi hoặc hỏi hắc y lão giả bên cạnh.

-Không, đó không phải là hắc ám năng lượng mà Xà yêu huyết trượng tản mát ra !

Mở đôi mắt ra rồi hắc y lão giả lắc đầu, chậm rãi nói tiếp :

-Lợi hại, ngay cả ma pháp thám sát của ta cũng thăm thấu không vào. Mai Lệ Nhĩ Tư, người tuổi trẻ này không đơn giản, vạn vạn không thể coi thường vọng động !

Nghe đạo sư nói như vậy, hứng thú của Mai Lệ Nhĩ Tư đối với Dương Lăng càng tăng lên, từ sau khi hiểu chuyện nàng chưa bao giờ thấy đạo sư để mắt đến một người nào như vậy. Ngay cả nàng gần 10 năm thời gian từ học đồ tiến giai đến Đại ma pháp sư, lão cũng chỉ là nói không sai mà thôi.

Nàng không rõ, Dương Lăng rốt cuộc có lai lịch thế nào, cư nhiên ủng hộ thần bí năng lực như vậy.

Cùng lúc đó, trên một khối cự thạch ở phía Tây Nam của Duy Sâm trấn một lão giả tóc bạc thương thương cũng chậm rãi mở hai mắt, không thể tin nhìn về phía Dương Lăng.

Thần điện ký sĩ Khắc Lỗ Tư cùng pháp sư Mật Tuyết Nhi đang cung kính đứng ở phía sau lão không hề lên tiếng, chung quanh khối cự thạch một đám bụi hồng trọng giáp vô sĩ cùng mặc áo bào trắng ma pháp sư vây quanh.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39 : Mưu sĩ

Sau một đêm tĩnh tu Dương Lăng cảm giác vu lực ngày tiến ngàn dặm, cả người tràn ngập lực lượng. Xuyên thấu qua lũ lũ sương trắng, có thể rõ ràng nhìn thấy xa xa tại trên ngọn cây có mấy con hoàng vĩ điều. Một trận gió nhẹ thổi qua, trên sườn núi hai cô nương đang hái quả nói chuyện cũng có thể nghe hết rõ ràng.

-Cát An Na, nghe nói ngươi quá hai ngày nữa sẽ cùng A Cổ Tô đính hôn à ?

Vừa cắt bỏ một nhánh mạch tư thảo, một người mặc màu lam thô bố đoàn quần hỏi đồng bạn bên cạnh.

-Đúng vậy, ngày mốt ta sẽ cùng A Cổ Tô đính hôn.

Cát An Na ngẩng đầu ngọt ngào cười cười, hưng phấn nói :

-Chỉ cần hai tháng nữa, A Cổ Tô có thể chữa khỏi bệnh mấu thân hắc, rồi sẽ nói với quân gia ứng trước nửa năm tiền công là có thể thuê lại căn phòng nhỏ bên ngoài, đến lúc đó chúng ta mới chánh thức kết hôn !

Nhìn Cát An Na ngọt ngào tươi cười, cô nương bên cạnh hâm mộ không thôi, buồn bã nói:

-Ai, Cát An Na, thật là hâm mộ ngươi với A Cổ Tô, có thể làm việc ở phủ của Dương đại nhân, mỗi tháng cũng có thể kiếm được không ít tiền. Chỉ có ta là cả ngày du thủ hảo nhân!

Cát An Na hất mái tóc vừa bị làn gió thu thổi tới trước mặt ra sau rồi nói :

-Này tất cả đều là do đại ân của Dương đại nhân, nếu không, A Cổ Tô hẳn đã sớm ở trong rừng rậm gặp nạn rồi. Mấu thân ta nói, Dương đại nhân là đại ân nhân của nhà chúng ta, đính hôn ngày đó, nhất định phải thỉnh hắc tới uống vài chén rượu mừng!

-Ân, Dương đại nhân quả thật là người tốt. Bản lãnh của hắn lớn như vậy, lớn lên lại rất anh tuấn, cô nương nào có thể gả cho hắn sẽ rất hạnh phúc đây!

Nói đến Dương Lăng, tinh thần của vị cô nương kia rung lên.

-Đúng vậy, trên trên có cô nương nào mà không hâm mộ Ái Ly Ti ? Có thể cả ngày ở cùng Dương đại nhân, thật là hạnh phúc!

-Cát An Na, nếu cho ngươi một cơ hội, ngươi rút cuộc tuyển A Cổ Tô hay là Dương đại nhân ?

-Mau làm việc của ngươi đi, cả ngày chỉ biết miên man suy nghĩ thôi!

Bỏ liềm đao lên trên gùi sau lưng xong, hai cô gái hoài xuân hi nháo truy đuổi nhau trên sườn núi, cuối cùng thậm chí đánh cuộc xem ai có thể thơm một cái lên mặt Dương Lăng, nghe được Dương Lăng chỉ biết lắc đầu.

Ta là người tốt ?

Nghe xong hai cô gái nói chuyện, Dương Lăng lắc đầu. Khi còn bé, người khác ở ven đường nhặt được 5 phân tiền sẽ giao cho sư phụ, hẳn lại đầu tiên nghĩ đến 5 phân tiền một cây băng côn, lúc lên đến đại học, giảng viên nói đồng học nên trợ giúp lẫn nhau, hẳn lại suy tư làm thế nào mới có thể bán cho bạn học mấy chiếc thẻ điện thoại, cho tới bây giờ vẫn không cho rằng tự mình là cái gì người tốt.

Sau khi đánh bại đại kiểm sư Ba Đế Tư, hắn sở dĩ làm nhục An Tập gia tộc, vì rõ ràng sau khi đánh một trận ở tinh linh bộ lạc thì Y Thước Á tuyệt đối sẽ không tha cho hắn cho nên dứt khoát phụng bồi, rút cuộc, không ngờ lại khiến cho trấn dân hung hăng trả được thù. Sau lại, nhân cơ hội giết chết Y Thước Á, cũng chỉ là miễn cho đối phương dây dưa không dứt mà thôi, lại vừa vận đại khoái lòng người.

Dương Lăng tự hỏi mình cũng không phải người tốt, tuyệt đối sẽ không vì hư danh mà thúc thủ thúc cước. Vì 'lấy đức thu phục người' trong mắt hắn thuần túy chính là thói lăm. Trên thế giới, chỉ có vinh hằng ích lợi, không có vinh hằng bằng hữu.

Nghĩ tới đây, Dương Lăng đột nhiên nhớ tới tên mưu sĩ Cổ Đức bị hắn bí mật quan áp, căn cứ đạo tặc Phân Lý Tư Đặc tình báo, An Tật gia tộc rất nhiều mưu kế đều xuất từ tên này. Tự hắn mặc dù có thể ra tay nhưng rất nhiều vấn đề nên để thủ hạ bí mật xử lý thì tiện hơn. Hiển nhiên, Cổ Đức chính là một lựa chọn thích hợp.

Duy Sâm tòa thành rất lớn, ngoài những kiến trúc phía trên còn có rất nhiều địa cung. Trong đó, tư lao chỉ dùng để quan áp phạm nhân cũng có nơi phân biệt. Mưu sĩ Cổ Đức của Y Thước Á bị quan áp ở chỗ sâu trong. Vì nghiêm phòng tội phạm đào ngục hoặc có người cướp ngục, Dương Lăng phái ra tối thiểu duệ dã man nhân canh giữ địa lao.

Những dã man nhân này ngoài hắn ra lệnh sẽ không tiếp thụ bất luận kẻ nào chỉ huy, chính là hộ vệ đội trưởng Tật Tây cũng không ngoại lệ.

Dưới sự phân phó của Dương Lăng đội trưởng Gia Lỗ Khắc của dã man nhân tự mình dẫn đường, lướt qua một dãy đèn mờ mờ đi tới một gian địa lao u ám.

Nơi này chung quanh không thấy mặt trời, không khí hỗn浊, ngay cả tiếng muỗi bay qua cũng nghe được rõ ràng, yên lặng đáng sợ. Người bình thường bị giam nửa tháng, đừng nói thượng hình, chính là mỗi ngày đối mặt với ngọn đèn tù mù cùng bốn bức tường đen nhánh lạnh như băng sợ rằng đều sẽ phát điên.

-Đứng lên, đứng lên, đừng già chết !

Thấy Cổ Đức vẫn không nhúc nhích Gia Lỗ Khắc dùng sức lay mạnh cánh cửa sắt. Nghe thấy tiếng cửa lay động, Cổ Đức nghi hoặc ngẩng đầu lên, sắc mặt tiêu tụy, hai mắt vô thần. Thoạt nhìn cả người vô lực, tựa hồ trong khoảng thời gian này đã chịu không ít đau khổ.

-Nước, ta muốn uống nước, nước !

Dụi dụi mắt, xác định không phải nằm mơ rồi Cổ Đức điên cuồng nhào tới. Môi khô nê ra, xem ra, tựa hồ đã nhiều ngày không tiếp xúc với thức ăn.

Dù sao, dã man nhân chính là dã man nhân, đừng hy vọng bọn họ khách khí đối một gã tù phạm. Thấy Gia Lỗ Khắc nhìn mình, Dương Lăng gật đầu. Người sau hội ý, đem bình nước rót ra một chút rồi thông qua song sắt đưa vào.

Từ sau khi có đông đảo thợ rèn cùng luyện thiết phường Dương Lăng đã phân phó ả nhân Lỗ Thước cấp hộ vệ đội thay đổi trang bị, tuy nói tạm thời không cách nào cấp mọi người thiết giáp cùng vũ khí nhưng mỗi người đã có thể có một bộ quần trang giản dị.

Cô lổ, cô lổ - sau khi uống hết chỗ nước lạnh như băng kia Cổ Đức thở hổn hển một lúc, nghi hoặc nhìn dã man nhân Gia Lỗ Khắc cùng Dương Lăng. Con người thỉnh thoảng khinh khoái đảo qua đảo lại, thoạt nhìn tựa hồ tinh thần hồi phục không ít.

-Gia Lỗ Khắc, bảo vệ ở cửa địa lao không có ta ra lệnh, ai cũng không được tiến đến !

Dương Lăng nhân tiện đuổi dã man nhân Gia Lỗ Khắc ra ngoài, có một số việc, càng ít người biết càng tốt. Yên tĩnh, sự yên tĩnh của cái chết! Sau khi dã man nhân Gia Lỗ Khắc rời khỏi, Cổ Đức không nói một lời nhìn chăm chăm vào Dương Lăng, mà Dương Lăng cũng không cất tiếng chỉ lăng lạng quan sát Cổ Đức đang dần tỉnh táo lại.

Mặc dù đối phương cực lực áp chế, nhưng Dương Lăng thấy từ trong mắt hắn vẫn có thể thấy được một tia bất an.

-Người chính là Dương Lăng ?

Giằng co nửa ngày, Cổ Đức rốt cục không chịu được áp lực, cất tiếng hỏi.

-Đúng vậy, ta chính là người giết chết Y Thước Á, san bằng An Tật gia tộc Dương Lăng, chính là tên triệu hồi sư ghê tởm mà ngươi vài lần lập mưu muốn giết.

Thấy đối phương chịu mở miệng, Dương Lăng lạnh lùng cười cười trả lời.

-Hắc hắc, chê cười, san bằng An Tật gia tộc ?

Cổ Đức lạnh lùng nói :

-Phụ thân của Y Thước Á đã mang đi tuyệt đại bộ phận tinh duệ võ sĩ cùng ma pháp sư, ngươi giết mất đứa con duy nhất của lão, tuyệt đối không có hảo hạ tràng !

Thấy Cổ Đức nhanh chóng tỉnh táo lại, tư duy rõ ràng, ngôn ngữ sắc bén, Dương Lăng âm thầm đánh giá, rõ ràng tự mình không có tìm sai người. Tự

mình sở dĩ có thể sống cho tới hôm nay, tất cả đều do Y Thước Á lúc xúc động ban tặng, nếu tiểu tử Y Thước Á kia có thể nhìn nhận, nghe mưu sĩ Cổ Đức khuyên bảo, nhìn đến lúc phụ thân hắn đem tinh duệ võ sĩ cùng ma pháp sư quay lại, sợ rằng tự mình cũng chỉ có thể sớm bỏ chạy.

-Hạ tràng của ta như thế nào không biết, nhưng hạ tràng của ngươi thì sao ?

Dương Lăng nói thẳng đánh trúng điều ưu tư của Cổ Đức. Quả nhiên, vừa nghe Dương Lăng nói như vậy mặt Cổ Đức đã vàng như đất, buồn bã thảm thương.

Không ngờ Dương Lăng có thể chuyển bại thành thắng, chiến thắng con Cửu đầu xà quái kinh khủng hơn nữa càng không ngờ hắn hành động quá nhanh chóng, đã kích động mọi người nhất cử công phá, chiếm cứ Duy Sâm tòa thành mà An Tập gia tộc đã ở gần trăm năm, tự mình muốn chạy trốn cũng không kịp .

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40 : Lợi dụ

Thấy vẻ mặt Cổ Đức vừa xanh chuyển trắng, buồn bã ưu tư, Dương Lăng biết đã điểm trúng chỗ yếu hại của hắn, chiêu an kế hoạch đã thành công một nửa.

Muốn chiêu an người có thực lực, đầu tiên phải chiếm thế chủ động, đã kích vào nỗi sợ hãi của đối phương. Muốn đã kích đối phương lại cần phải tìm được điểm yếu trước tiên ! Chỉ cần ở thời cơ thích hợp bỏ ra thêm chút lợi lộc, hoặc tặng thưởng sẽ không sầu đối phương không leo lên đi cùng mình.

-Hừ, không sai, ta quả thật đã đánh giá quá cao uy lực của Xà yêu huyết trượng hay nói cách khác là đã đánh giá quá thấp thực lực của đại nhân !

Hừ lạnh một tiếng rồi sau đó Cổ Đức thản nhiên nhìn thẳng vào Dương Lăng, tựa hồ không quan đến sinh tử nữa.

-Hắc hắc, từng bước đi nhầm, toàn bàn thua không ! Đáng tiếc, đáng tiếc a !

-Nhìn vẻ cô đơn của Cổ Đức, Dương Lăng rõ ràng hắn đã tâm tro ý lạnh, mất đi ý chí cầu sinh, ra vẻ đáng thương lúc đầu nói tiếp :

-Y Thước Á làm ác đa đoan, tất nhiên đáng chết, nhưng là, những người khác tội không đáng chết. Chẳng lẽ, ngươi cam tâm tình nguyện chôn cùng hắn ?

Tội không đáng chết ?

Nhìn Dương Lăng đang cười cười, Cổ Đức trong lòng vừa động, âm thầm suy đoán tâm ý đối phương. Từ sau khi thất thủ bị giam đến giờ hắn chỉ biết bằng tự mình thân phận tuyệt không có cái gì hảo hạ tràng, đào ngục càng không cửa nên đã tâm hồi ý lạnh. Nhưng bây giờ nghe Dương Lăng nói vậy loáng thoáng thấy được một đường sinh cơ.

Nhìn sắc mặt đã hơi biến chuyển của Cổ Đức, Dương Lăng từ trong lòng lấy ra một tờ giấy, chậm rãi thì thầm :

-Cổ Đức- A Đạt Thước Nạp, tên thật là Tư Đế Phu- Mã Tư Đặc Đốn, Ban Đồ đế quốc thế tập hầu tước, tổng trưởng của quân bộ chiến bị đế quốc. Mười tám năm trước khởi binh mưu phản, gia tộc bị nhổ tận gốc, bản thân hạ lạc không rõ .

-Ngươi, ngươi rốt cuộc là ai, tại sao lại biết rõ ràng như vậy ?

Ngoài dự đoán, thật sự là quá ngoài ý muốn !

Cổ Đức kinh hãi thất sắc, từ mười tám năm trước sau khi từ đế đô trốn ra được, hắn một đường ẩn tính mai danh, ngoài mấy tên thân binh vào sinh ra tử thì không ai có thể biết chân thật thân phận của hắn. Không ngờ, tên triệu hồi sư không rõ lai lịch này có thể mở miệng là nói ra sự thật, hắn rốt cuộc là ai, có mục đích gì? Chẳng lẽ, đây chính là người thuộc Âm Ảnh cấm vệ được bệ hạ tự mình chỉ huy đồn đãi trong truyền thuyết ?

Có lời đồn rằng, vì giám sát động tĩnh của các đại thần Ban Đồ đế quốc mỗi quốc vương đều có một chi cấm vệ bí mật. Gặp quan lại nhất phẩm cũng có thể tiền trạm hậu tẩu, hành tung quý bí, được xưng là Âm Ảnh cấm vệ.

-Đương đại nhân, người rốt cuộc, rốt cuộc là ai, có mục đích gì ?

-Nhìn lên Dương Lăng cao thâm khó lường, Cổ Đức nuốt nước miếng một cách khó khăn. Nếu đối phương thật là Âm Ảnh cấm vệ, vâng mệnh đến đây đuổi giết hắn, sợ rằng hắn sống không bằng chết nữa!

Thần bí nở nụ cười rồi Dương Lăng nói :

-Ta chỉ là một thương nhân nho nhỏ, chỉ hy vọng có thể mở mấy gian tiểu điểm, kiếm chút đỉnh tiền đường gia hồ khẩu, an an ổn ổn cho qua cuộc sống mà thôi !

Mất thấy vẻ kinh hãi thất sắc của Cổ Đức, Dương Lăng rõ ràng tự mình cách thành công đã gần thêm một bước. Vì có được tin tình báo này mà ngay khi vừa mới bắt được Cổ Đức hắn đã phải kêu lão quân gia Mục Nhĩ Bá Kỳ nói với Hải Nhi Bối Ly, hy vọng nàng hỗ trợ nhanh chóng tìm hiểu lý lịch của Cổ Đức. Rất nhanh, Hải Nhi Bối Ly đã có hồi báo, không hổ là gia tộc thế lực khổng lồ nhà giàu có, tài phiệt.

Mở mấy gian tiểu điểm đường gia hồ khẩu tiểu thương nhân?

Cổ Đức chau mày, âm thầm suy đoán thân phận của Dương Lăng cùng mục đích hắn đến đây. Nếu mở một gian ải nhân binh khí điểm, tu kiến một tòa nhưỡng tửu phường, lại có một đoàn truy tùy giả mà Dương Lăng chỉ là một gã tiểu thương nhân vậy toàn bộ thương nhân ở trấn trên đều là ăn mày a ! Hơn nữa hắn còn có đại quân ma thú kinh khủng, cho dù không suy nghĩ cũng không ai dám nói một tên rất có thể là thượng cổ triệu hồi sư như Dương Lăng lại chỉ làm một gã thương nhân nho nhỏ.

-Đáng tiếc a, đường đường đế quốc thế tập hầu tước, đường đường đế quốc tổng trưởng quân bộ chiến bị lại lưu lạc đến nỗi phải làm mưu sĩ cho hải đạo.

Dương Lăng lắc đầu, nói tiếp :

-Ta rất kỳ quái, An Tập gia tộc rốt cuộc cho người cái gì mà nhiều năm như vậy rồi người nhà người cũng không thèm thăm hỏi, an tâm làm một con rùa đen rụt cổ !

Căn cứ tình báo, mười tám năm trước, sau khi Cổ Đức được một đội thân binh hộ vệ chạy ra khỏi đế đô còn đâu toàn bộ người nhà đều bị chém đầu hoặc bị giam vào đại lao, có chút thậm chí bị đẩy đến man hoang hoặc là trực tiếp biếm vi tiện dân, sống không bằng chết.

Dương Lăng cũng không biết tại sao là một mưu sĩ hàng đầu của An Tập gia tộc , làm một gã quý tộc từng cao cao tại thượng mà Cổ Đức lại vẫn có thể nhẫn nhịn.

Rùa rụt cổ ?

Dưới sự kích thích của Dương Lăng, rốt cục sau nhiều năm bị áp lực Cổ Đức trong nháy mắt đã bộc phát, hắn dùng sức lao lên trên song sắt ,rống lên nói :

-Người rốt cuộc là ai, nói đi, người rốt cuộc có mục đích gì ?

Nhìn đôi mắt Cổ Đức đã đỏ bừng lên Dương Lăng thần nhiên thốt :

-Ta là người như thế nào cũng không trọng yếu, mấu chốt chính là ta có thể giúp người, cứu người nhà đáng thương của người ra !

-Ha ha ha, cứu thoát người nhà của ta ? Dựa vào cái gì, chỉ bằng thân phận Âm Ảnh cấm vệ của người thôi sao ?

Cổ Đức phảng phất vừa nghe thấy lời chê cười đã kích nhất thế giới. Ngoài Âm Ảnh cấm vệ, hắn không thể đoán được tại sao Dương Lăng lại có đại thực lực cùng tiền tài như vậy. Ngoài vô khổng không vào Âm Ảnh cấm vệ, hắn cũng không thể biết còn có ai có thể biết rõ về hắn nhất thanh nhị sở như vậy.

Ngoài bọn giết người không nháy mắt đó hắn cũng thật sự không biết còn có ai có thể có hứng thú với hắn như vậy.

Âm Ảnh cấm vệ ?

Nhìn Cổ Đức đang sắp gần như hóa cuồng Dương Lăng cau mày hiểu rằng hắn đã làm thân phận của mình bèn, nói :

-Cổ Đức, thẳng thắn mà nói, ta là một thượng cổ triệu hồi sư, hay là một mục thụ nhân, nhưng chưa bao giờ nghe nói cái gì Âm Ảnh cấm vệ. Ta với người đã nói nhiều như vậy nhưng mục đích rất đơn giản, chính là hy vọng người có thể theo giúp cho ta !

Thấy Cổ Đức hiểu lầm càng ngày càng xa, Dương Lăng dứt khoát nói thẳng ra mục đích của mình. Hơn nữa để tăng tính thuyết phục còn một hơi bả khô mộc chiến sĩ, giác phong thú cùng tà nhãn chúng ma thú đều triệu hồi hết đi ra.

Thượng cổ triệu hồi sư, mục thụ nhân ?

Nhìn đông đảo tà nhân cùng giác phong thú, lại thêm những khô mộc chiến sĩ khổng lồ ngồi không cũng chạm đầu lên nóc nhà, Cổ Đức kinh ngạc đến trợn mắt há hốc mồm. Trong trí nhớ của hắn, vô luận là thượng cổ triệu hồi sư hay là mục thụ nhân, đều là truyền thuyết trong cổ tịch mà thôi, cũng chưa bao giờ nghe nói Âm Ảnh cấm vệ nào có năng lực đặc biệt như vậy.

-Dương đại nhân, nếu cứu người nhà của ta cũng sẽ thành đắc tội với những nhân vật cao tăng của Ban Đồ đế quốc, ngươi có nguyện ý thật sự hay không ?

Vừa tỉnh lại sau sự kinh ngạc giờ Cổ Đức không hề hoài nghi thân phận của Dương Lăng nữa, đồng thời còn kích động không thôi. Vô luận là thượng cổ triệu hồi sư hay là mục thụ nhân, tất cả đều thực lực cường hãn, điểm ấy, từ việc Dương Lăng có thể đánh bại Cửu đầu xà quái kinh khủng đã chứng minh.

Chỉ cần hắn khuynh lực tương trợ, tự mình chắc chắn có hy vọng cứu ra những thân nhân đã nhiều năm qua vẫn chịu khổ thụ nạn.

-Rất đơn giản, ngươi xuất mưu tính kế cho ta, đổi lại ta sẽ đem hết toàn lực cứu thân nhân ngươi ra !

-Đại nhân, nói thế có thật không?

-Ta thề trước tự nhiên nữ thần, chỉ cần ngươi trung tâm làm việc cho ta, ta sẽ đem hết toàn lực cứu người nhà của ngươi !

Dương Lăng len lén mượn một chút thần linh mà vùng sấm lâm tín ngưỡng. Truyền thuyết, mục thụ nhân là sứ giả của tự nhiên nữ thần trên thế gian này nên vừa nghe Dương Lăng nói như vậy Cổ Đức không hề còn chút hoài nghi nào, ngay lập tức quỳ gối trước mặt Dương Lăng.

Để giải thoát cho con cái cùng mẹ già của hắn, đừng nói tìm mưu tính kế ngay cả kêu hắn lên núi đao, xuống biển lửa chắc cũng không chối từ .

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41 : giống như không phải rắc rối nhỏ

Sau khi ăn uống cùng tắm rửa thay quần áo xong Cổ Đức cả người tỉnh hơn nhiều. Dưới sự dò hỏi hữu ý hoặc vô ý của Dương Lăng Cổ Đức bắt đầu kể lại những chuyện đáng buồn những năm đã trải qua.

Hóa ra 18 năm trước đây sau khi từ đế đô trốn ra Cổ Đức một đường đi về phía Đông, trải qua những khó khăn không kể xiết, sau đó tới Duy Sâm trấn.

Trong lúc vô ý phụ thân Y Thước Á thấy hắn rất hợp ý đồng thời buông lời hứa hẹn hỗ trợ cứu thân nhân của hắn ra nên Cổ Đức mới dứt khoát gia nhập An Tập gia tộc.

Nhưng hắn vạn vạn không ngờ là gia nhập đúng phường kẻ cướp, một phường ác nhân không chuyện ác nào không làm !

Sau khi trở thành mưu sĩ của An Tập gia tộc Cổ Đức có một lần say túy lúy, trong lúc vô ý còn uống một cốc rượu mà phụ thân Y Thước Á đã lặng lẽ bỏ thêm một viên độc dược vào. Kết quả cứ qua một đoạn thời gian lại cần giải dược, nếu không ma lực sẽ từ từ tiêu tán, cuối cùng cả người sẽ vô lực sống không bằng chết.

Sau khi hạ độc hắn, phụ thân của Y Thước Á trở mặt không hề để ý tới yêu cầu của hắn, không hề đề cập tới chuyện giúp hắn đi cứu thân nhân. Mà Cổ Đức vì một đường sinh cơ, vì một tia hy vọng cuối cùng để cứu thân nhân, những năm gần đây cũng chỉ có thể sống trong nhẫn nhục .

"Giải dược tất cả đều do phụ thân Y Thước Á nắm trong tay, trong khoảng thời gian này lão đã lâu không về nên một ít tình duyên võ sĩ cùng ma pháp sư công lực tất cả đều đại giảm !"

Cổ Đức ngừng một hơi, rồi nói tiếp :

"Cũng bởi vì vậy mà đại nhân mới có thể dễ dàng công phá tòa thành này, hắc hắc, An Tập gia tộc thật đúng là tự làm tự chịu !"

Công lực đại giảm ?

Nghe Cổ Đức nói như vậy, Dương Lăng chợt hiểu ra, trách sao An Táp gia tộc phòng thủ hình đồng hư thiết, toàn bộ võ sĩ cùng cường đại ma pháp sư đều cả người vô lực, không chiến mà chạy, thì ra vì thế.

Tự làm vậy, không thể sống sót !

Sau khi rõ ràng chuyện gì đã xảy ra Dương Lăng lắc đầu, tâm lý thầm kêu may mắn. Đẹp bỏ thể lực khổng lồ của An Táp gia tộc nếu không phải phụ thân của Y Thước Á đã mang đi đại bộ phận tinh duệ, hơn nữa những người ở lại thì công lực đại giảm thì sợ rằng Y Thước Á cũng sẽ không mạo hiểm rồi phải chết thảm tại trên tay mình.

"Thiên hạ to lớn, chẳng lẽ ngoài phụ thân Y Thước Á không thể tìm được người giải được chất độc này sao ?"

Sau một lúc trầm ngâm Dương Lăng tò mò hỏi. Khẽ lắc đầu rồi Cổ Đức giải thích :- "Tương truyền, Đà Hồng hoàn do tổ tiên của Y Thước Á khi tẩy kiếp một tòa hải đảo thì trong lúc vô ý từ trên người một gã luyện kim thuật sĩ học được bí phương".

Ngoài gia chủ truyền đời của An Táp gia tộc không ai biết Đà Hồng hoàn luyện chế thế nào, lại càng không biết làm thế nào để phá giải, trừ phi...

Đội Cổ Đức uống cạn chén La Mỗ tửu, Dương Lăng vẫn bình tĩnh nghe hắn nói tiếp. Vì mình thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, nếu không biết phương cách mà An Táp gia tộc hạ độc, nói không chừng một ngày nào đó chính hắn sẽ đột nhiên trúng chiêu.

"Những năm gần đây, có không ít người bởi vì không muốn tiếp tục trợ Trụ vi ngược, đã lặng lẽ trốn khỏi tòa thành, đến bên ngoài tìm kiếm giải độc, nhưng người thành công gần như không có !"

Cổ Đức lắc đầu - "Trừ phi có tánh mạng chi tuyền được xưng có thể sanh cơ thể cốt, giải bách độc, nếu không, người bình thường có trốn đi rồi cũng chỉ có thể chờ chết!"

Nghĩ đến kịch độc trên người sắc mặt Cổ Đức chợt trầm xuống, tánh mạng chi tuyền trân quý vô cùng, tương truyền chỉ có mấy cổ sâm lâm tinh linh bộ lạc mới có thể tồn tại.

Nhưng tinh linh sâm lâm ít khi xuất hiện, lại ẩn cư ở Đặc Lạp Tư sâm lâm mêm mông, đừng nói đến chuyện có thể tìm được chỗ bọn họ định cư hay không, cho dù may mắn tìm được, muốn thu được tánh mạng chi tuyền trân quý dễ vậy sao !

Đối với người khác mà nói, tánh mạng chi tuyền có lẽ cả đời khó gặp, nhưng với người kết giao cùng tinh linh bộ lạc như Dương Lăng mà nói, nhiều không dám nói nhưng một hay nửa bình cũng không phải việc khó.

Căn cứ tình báo của Phân Lý Tư Đặc, đại lao không hề ít cao cấp võ sĩ và ma pháp sư của An Táp gia tộc, chỉ cần có đủ tánh mạng chi tuyền giải độc cho bọn họ, hơn nữa lại thêm Cổ Đức làm trung gian, Dương Lăng tin tưởng đại bộ phận chắc chắn sẽ không dóc sức cho An Táp gia tộc nữa. Có lẽ, chỉ cần một đêm thì thực lực của hắn có thể sẽ tăng nhiều.

Trầm tư chi chốc lát, Dương Lăng đã có kế hoạch sơ bộ, lấy ra nửa bình tánh mạng chi tuyền còn thừa hắn ra về thân nhiên nói - "Cổ Đức, ta còn nửa bình tánh mạng chi tuyền, người thử xem hiệu quả như thế nào ?".

Tánh mạng chi tuyền ?

Nhìn Dương Lăng đưa tới nửa bình tánh mạng chi tuyền, Cổ Đức kinh ngạc không thôi, không ngờ Dương Lăng lại dễ dàng mang theo bên mình loại này bảo bối. Khiếp sợ trôi qua, ngẩng thân phận mục thụ nhân của Dương Lăng điều đó cũng không quá kinh hãi.

Nhìn Dương Lăng hào phóng hắn cảm động mãi không thôi. Dưới sự hưng phấn, Cổ Đức vội mở nắp bình cẩn thận uống vài giọt tánh mạng chi tuyền, sau đó khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển ma lực trong cơ thể, nhẹ nhàng mặc niệm.

Với căn cơ thủy hệ Đại ma pháp sư của hắn, không lâu sau trong đại sảnh đã ngưng tụ một làn sương trắng càng ngày càng đậm, thủy hệ ma lực ba động càng ngày càng mạnh liệt.

Một lúc lâu sau, cảm giác được độc tố trong cơ thể đã thanh trừ không còn một mảnh, Cổ Đức kích động mở hai mắt, thành khẩn quỳ trước mặt Dương Lăng. Lúc này, hắn rốt cục đã tin tưởng Dương Lăng là thật tâm đối đãi với mình, chỉ có hắn khuynh lực tương trợ, tự mình mới có thể cứu ra thân nhân đang chịu khổ thụ nạn .

"Cổ Đức, chúng ta bây giờ là người một nhà, sẽ không nói lời khách khí. Đại lao còn có không ít đồng bạn ngày xưa của người, xử lý thế nào chỗ tánh mạng chi tuyền còn lại người tự mình tính đi !"

"Dạ, thuộc hạ biết !"

Làm một gã mưu sĩ khôn khéo, không cần Dương Lăng nhiều lời, Cổ Đức cũng hiểu ý tứ của hắn trong lời nói. Qua lúc kích động Cổ Đức nhanh chóng thích ứng, bắt đầu tính kế cho Dương Lăng.

Từ tu sửa Duy Sâm tòa thành, từ chiêu mộ nhân thủ đến kinh tế, nói có đầu có đuôi gọn ghẽ, Dương Lăng nghe chỉ biết gật đầu liên tục.

Gia tộc nan phòng, nhất là tri căn tri đề gia tộc!

Là mưu sĩ hàng đầu, Cổ Đức tham dự vào vô số việc lớn nhỏ của An Tật gia tộc, đối với rất nhiều chuyện cơ mật cũng rõ như lòng bàn tay. Dưới sự giải thích của hắn, Dương Lăng nhanh chóng hiểu rõ tính cách của phụ thân Y Thước Á cùng thực lực, rõ ràng kế tiếp nên làm thế nào để dự phòng lão trả thù.

- "Đại nhân, bên ngoài có một đám trần dân đi tới, kiên quyết nhất định đòi gặp người!"

Đương lúc Dương Lăng cùng Cổ Đức chuẩn bị thương lượng từng bước kế hoạch thì thị vệ A Cổ Tô vội vã tiến đến.

-A Cổ Tô, chuyện này tìm quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ là được rồi!

Thấy Dương Lăng hơi khó chịu, thân phi trọng giáp A Cổ Tô khẩn trương nói :- "Đại nhân, chuyện có chút phiền toái, Mục Nhĩ Bá Kỳ mời người tự mình đi ra ngoài một chuyến!"

Ngay cả Mục Nhĩ Bá Kỳ cũng ứng phó không được?

Dương Lăng có chút tò mò, từ sau khi lão quản gia của Hải Nhi Bối Ly tới vô luận là đối nhân xử thế hay là phân công lao động, tất cả đều làm cho người ta khâm phục.

Vấn đề to nhỏ gì lão cũng xử lý đặc tâm ứng thủ, không hề mất lòng sai lệch ai, không hổ là lão quản gia của gia tộc giàu có đã trải qua vô số phong ba.

Dương Lăng không hiểu, lần này rốt cuộc là chuyện gì mà lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ lại làm phiền tự hắn phải tự thân xuất mã. Nghi hoặc hắn vội hướng ngoài cửa đi đến, phía sau, mưu sĩ Cổ Đức theo sát cùng.

Còn chưa đi tới, Dương Lăng đã nhìn thấy một đoàn trần dân vây quanh ở cửa tòa thành. Có người nghiêng rặng, có người lớn tiếng chửi rủa, còn có người cất tiếng khóc rống mà lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ đang đứng ở một bên không hề nói câu nào, vẻ mặt đỏ bừng, không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Chẳng lẽ, Gia Lễ Khắc dám dăm nhân kia lại dẫn tộc nhân đi phá hủy nhà cửa của dân trần?

Hoặc là, đạo tặc Phân Lý Tư Đặc lại kiêu trá không trả?

Những ngày này, dăm nhân Gia Lễ Khắc cùng đạo tặc Phân Lý Tư Đặc thỉnh thoảng có gây ra một chút tiểu phiền toái, nhưng mọi người nể mặt Dương Lăng nên bình thường cũng đều không tra cứu. Nhưng lần này, dân tình mãnh liệt, thoát nhìn giống như không phải rắc rối nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42 : Đánh đầu điều.

Sau khi thấy Dương Lăng đi ra mọi người đều vây xung quanh. Nhất là một đại nương, mặc chiếc váy may đen "ba" một tiếng quý gối trước mặt hắn, nước mắt tuôn ra mãnh liệt như suối. Dương Lăng định thần nhìn lại, là An Cát Lệ đại nương người đã tặng hắn một cái bánh to khi hắn công phá Duy Sâm tòa thành.

"Đại nhân, nữ nhi của ta thật đáng thương a, còn không có trưởng thành, đã bị ngạt thở bức tử!"

An Cát Lệ đại nương lệ rơi đầy mặt - "Đại nhân, người nhất định phải cho ta làm chủ a, đại nhân."

"Đúng vậy, thật đáng thương, cuộc sống của hai mẹ con vốn đã rất gian nan, bây giờ lại gặp chuyện như vậy!"

-Y Bỉ Lợi Tư, chỉ cần Dương đại nhân làm chủ, chúng ta quyết đem tên dong binh lang tâm cầu phế kia ra ngoài báo thù!

Mọi người cùng tranh nói đồng thời một cô gái đang bất động nhanh chóng được đưa lại. Rất nhanh, Dương Lăng đã đại khái rõ ràng rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

Thì ra, bởi vì cuộc sống gian nan, trong nhà không có thức ăn để dự trữ mùa đông nên con gái của An Cát Lệ đại nương là Đại Thước Ma hằng ngày dậy sớm đến ven Đắc Lạp Tư sâm lâm hái quả dại. Không ngờ, lại bị một gã dong binh hảo sắc trên chọc, tối hôm qua đã lừa nàng đến một nơi heo lánh, ý đồ chiếm đoạt.

Vô lực phản kháng Đại Thước Ma chỉ đành lớn tiếng hô cứu. Cuối cùng, mắt thấy đối phương ép tới, dứt khoát từ trên vách núi nhảy xuống đương tràng lịm đi, cả người còn đầy vết máu.

Lịm đi ?

Nhìn vẻ mặt nhợt nhạt của cô gái Dương Lăng trong lòng chợt động, tự tay kiểm tra lại mạch của nàng. Rất nhiều lúc, có người thoát nhìn đã gặp nạn, không nhúc nhích, nhưng thực chất chỉ là lâm vào trạng thái lâm sàng. Chỉ cần kịp thời cấp cứu còn có thể sống lại.

Khi còn bé, ở gần nhà Dương Lăng có người một lần lên núi đốn củi, bất hạnh rơi xuống vách núi, cũng là cả người vết máu đồng thời lịm đi. Hạ táng nửa ngày sau chợt có người qua đường nghe được từ phần mộ hân truyền ra thanh âm trầm muộn "đông đông", sợ đến chết khiếp, tưởng rằng phát sinh thi biến.

Đến khi người nhà nghe nói còn cố ý thỉnh mời vài hòa thượng siêu độ cho người chết, nhưng một năm sau lúc chuyển mộ, khai quan thì rõ ràng nhìn thấy xương ngón tay của người chết gãy hết, bên trong quan tài khắp nơi đều là vết trảo sâu hoắm.

Lúc này mới rõ ràng khi hạ táng thì người bị nạn căn bản là còn không có đoạn khí, rơi từ vách núi xuống không chết hóa ra là bị chôn sống trong quan tài. Lão mẫu thân người kia khi rõ ràng chân tướng mỗi ngày đều hô thiên thưởng địa, rơi lại đầy mặt, một tháng sau cũng ốm đến không dậy nổi.

-Còn không có đoạn khí, mau, mang chút nước trong lại đây !

Sau một lúc kiểm tra, Dương Lăng phát hiện cô gái đáng thương quả nhiên vẫn còn hơi thở, may là vu lực của hắc tiễn nhanh đồng thời cảm giác linh nhãn, nếu không chắc đã không kiểm tra ra rồi.

Dưới ánh mắt nghi hoặc của mọi người Dương Lăng không chối từ lao khổ hô hấp nhân tạo cho Đại Thước Ma đáng thương. Nhất thời khiến cô gái lại có thể hô hấp sau đó còn cho nàng nuốt một viên ma thú huyết châu.

Huyết châu do hắc dụng vu thuật ngưng kết không chỉ ẩn chứa đại lượng năng lượng, còn ẩn chứa sinh cơ khổng lồ, tà nhãn cùng giác phong thú chúng ma thú một khi bị thương chỉ cần hắc cho nuốt một viên đã có thể nhanh chóng khôi phục nguyên khí.

Dương Lăng tin tưởng, viên huyết châu từ trên thân Cửu đầu xà quái ngưng kết đối với Đại Thước Ma chỉ bị ngắt quãng định hữu dụng.

Quả nhiên, sau khi dùng ma thú huyết châu cùng chút nước mắt, Đại Thước Ma đã dần tỉnh lại. An Cát Lệ đại nương kích động đến không nói lên lời, đám đông vây xem cũng kinh ngạc không ngớt.

-Mục Nhĩ Bá Kỳ, đưa hai mẹ con đi vào, tặng cho Đại Thước Ma chút canh thang lão sâm trăm năm nhé !

Tiền phật đưa đến tây, sau khi biết gia cảnh của hai mẹ con Dương Lăng dứt khoát giúp tới cùng. Dù sao từ An Tịch gia tộc khó phòng lục soát có rất nhiều lão sâm trăm năm, tự hắc cho dù ăn hàng ngày phòng chừng cả đời cũng không hết.

Ngoài ra, Dương Lăng còn có một tầng thâm ý. Sau khi bắt ngờ đi tới thế giới xa lạ này, muốn cuộc sống tốt đẹp ngoài đề cao vu lực, thuần hóa ma thú còn cần phải tạo mối quan hệ vững bền với người dân của Duy Sâm trấn.

Tư tưởng Cách Mạng có nói, nhân dân quần chúng lực lượng là vô cùng, thu được mọi người ủng hộ cùng tôn kính có lẽ một ngày nào đó sẽ có thể thu được kết quả tốt bất ngờ. Hiển nhiên, tiện tay trợ giúp hai mẹ con nghèo khổ An Cát Lệ đại nương chính là một đại cơ hội tốt không thể bỏ qua để tuyên truyền.

-Cám ơn đại nhân, cảm ơn đại nhân.

An Cát Lệ đại nương kích động đến rơi nước mắt. Vốn, bà thầm nghĩ tìm Dương Lăng giúp mình đòi lại công đạo với đám dong binh hoành hành bá đạo mà thôi, không ngờ Dương Lăng không chỉ có thể cứu hồi một mạng của con gái mình, lại còn phân phó quản gia tặng sâm thang trăm năm để trị liệu.

An Cát Lệ đại nương không biết một cây trăm năm lão sâm rốt cuộc trị giá bao nhiêu tiền, nhưng bà biết, năm ngoái có người may mắn đào được một cây, đào mất đã có thể mua một gian phòng lớn giữa trung tâm trấn.

Đối với đại ân đại đức của Dương Lăng, bà biết không nên chối từ.

Quý tộc, tuyệt đối xuất thân từ một gia tộc đại quý tộc cự phú!

Thấy Dương Lăng phân phó quản gia tặng lão sâm trăm năm cho Đại Thước Ma trị liệu, mọi người bàn luận không ngớt, chỉ có đại quý tộc cự phú mới có thể hào phóng như vậy, không hề coi lão sâm giá trị thiên kim để vào mắt.

Lại còn muốn mở rộng thêm ai nhân binh khí điểm cùng Dạ lai hương tửu quán, ngầm lại thuộc hạ cùng đại đội hộ vệ, đều khẳng định Dương Lăng chắc chắn xuất thân từ một gia tộc cự phách.

Nhìn mọi người cười cười rồi Dương Lăng xoay người định đi trở về, chuẩn bị ngay lập tức mở rộng Bắc đầu tinh tụ linh trận. Tụ linh trận càng lớn, tụ tập thiên địa linh khí tốc độ lại càng mau, tu luyện sẽ tiết kiệm được gấp đôi thời gian.

Ngoài ra, sau khi tìm được tài liệu thích hợp tài liệu hắc còn muốn chuẩn bị lập một tòa đại hình mê tung trận, để tránh địch nhân thân thủ cao minh vô

thanh vô tức xâm nhập.

-Đại nhân, xin dừng bước !

Dương Lăng còn chưa đi được mấy bước, một lão nhân tóc bạc phơ chống gậy trúc đi ra :

-Đại nhân, nhất định cần bắt hung thủ về quy án. Nếu không, lòng người sẽ hoang mang, nói không chừng bi kịch của Đại Thước Ma một ngày nào đó sẽ lại phủ xuống người một cô gái khác!

-Đúng, tuyệt đối không thể buông tha hung thủ, bắt hẩn lại!

-Bắt hung thủ lại !

Mặc dù diệt trừ xong An Tịch gia tộc nhưng Duy Sâm trấn là nơi ngư long hỗn tạp, không hề thiếu dong binh cùng mạo hiểm giả cùng hung cực ác, thậm chí còn có mấy tên tội phạm trốn án đến.

Ngày nào chưa khu trục được bọn họ mọi người vẫn còn không có yên tâm, vấn đề này, chỉ có thể đem hy vọng ký thác trên người có thể lực khổng lồ như Dương Lăng .

Thấy Dương Lăng trầm ngâm không nói, mưu sĩ Cổ Đức nhỏ giọng nói :

-Đại nhân, đây là một cơ hội tốt. Ta vừa mới tìm hiểu qua, đây là một dong binh đoàn vừa mới tới, hoành hành bá đạo, trong mắt không người. Bây giờ Duy Sâm trấn càng ngày càng có nhiều dong binh cùng mạo hiểm giả tiến tới, tình thế càng ngày càng phức tạp.

Đánh phủ đầu dong binh đoàn này, không những có thể đề cao uy vọng của đại nhân hơn nữa còn đối với kế hoạch tiếp theo của chúng ta có chỗ tốt lớn lao !

Trong khoảng thời gian này, bởi vì có lời đồn rằng ở thâm tàng Đặc Lạp Tư thâm lâm phát hiện cự long bảo tàng khiến dong binh cùng mạo hiểm giả tứ xứ kéo đến Duy Sâm trấn càng ngày càng nhiều.

Đồng khách giang hồ tụ cùng một chỗ như vậy đánh nhau đấu ẩu là khó tránh khỏi, ngoài ải nhân binh khí điểm cùng Dạ lai hương tửu quán của Dương Lăng thì tất cả các cửa hàng còn lại đều bị tào nhiễu vài lần, trị an càng ngày càng kém.

-Nga, vậy chúng có ý trưng gì hay không ?

Dương Lăng nhỏ giọng hỏi Cổ Đức. Vì trước khi động thủ nhất định phải lo lắng đến tình huống xấu nhất, để tránh đến lúc đó ứng phó không kịp.

"Việc này nhất định sẽ thành công, không cho thất bại, nếu không, sợ rằng tình thế sẽ càng thêm tồi tệ !"

Thấy Dương Lăng vẫn trầm ngâm không nói , Cổ Đức càng kính phục hơn, so với tên vũ phu lỗ mãng, tự cho mình là đúng Y Thước Á thì Dương Lăng quả thực chính là một đầu hồ ly. Muốn có thể tăng uy tín phân lượng trong mắt hẩn mỗi kế hoạch, mỗi câu nói hẩn cũng phải vô cùng thận trọng.

-Hảo, chỉ được thành công, không cho thất bại. A Cổ Tô, ra lệnh Tịch Tây lập tức tập hợp tất cả dũng sĩ! Không động thì thôi, nếu động thủ, Dương Lăng quyết định làm một trận chiến lớn.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Ta muốn một cái thủ cấp

Góc phía Tây Nam của Duy Sâm trấn có một khu đất hoang lớn, trong khoảng thời gian này, đã có vài đoàn dong binh cùng mạo hiểm giả ở chỗ này dựng trường bồng. Khi không có nhiệm vụ chúng dong binh tinh lực tràn đầy cả ngày uống rượu đấu ẩu, hoặc là tìm mấy cô nương mại xuân tiết hóa.

Thông thường vào lúc canh ba nửa đêm, người dân trong trấn đã đi vào giấc ngủ sâu, còn phía Tây Nam vẫn là một mảnh không yên chương khí. Âm thanh của 1 là sóng ầm ầm tiếng đánh bạc, tiếng quát tháo liên hồi, còn có tiếng phụ nữ đang gào thét lên chói tai cùng rên rỉ suốt đêm vô tận.

Mặc dù đối với những dong binh cùng mạo hiểm giả bên ngoài đến đây cực kỳ bất mãn, nhưng mọi người cũng chỉ có thể phẫn nộ nhưng cũng chỉ có thể nuốt giận vì không bị bọn họ khi dễ đã tạ ơn trời đất rồi, nơi nào dám tìm bọn họ phiền toái !

Vừa tỉnh lại , Tang Đức Lạp lại hung hăng vỗ lên người mỹ nữ đang khóa thân đang nằm cạnh hắn. Tối hôm qua lúc hắn định đi săn thú chợt gặp được một cô nương thiên sanh lệ chất, vừa mới dồn nàng đến vách núi định sung sướng một phen, không ngờ nàng lại mãnh liệt như lửa không chịu nhục xả thân từ vách núi nhảy xuống.

Sau khi trở lại trú địa, dục hòa của Tang Đức Lạp mãi không tan, càng nghĩ càng không cam lòng, hắn bèn tìm một mỹ nữ mai xuân tới tiết hòa. Suốt mấy canh giờ liền hắn hành hạ nàng đến chết đi sống lại.

"Thiếu gia, ta thật sự không thể nữa, van cầu người buông tha ta đi !"

Mất thấy Tang Đức Lạp lại giờ cây trường tiên trong tay lên mai xuân cô nương mặt mày thất sắc. Nếu sớm biết rằng Tang Đức Lạp là người biến thái như vậy thì có cho thêm tiền nàng cũng không nguyện ý tiếp cửa sinh ý này.

Sau khi đánh xuống một roi, Tang Đức Lạp hung hăng quát :- "Xử biểu từ ngươi, lão tử đã trả tiền, muốn làm thế nào thì sẽ phải như thế !"

Một trận roi roi xuống, mất thấy mỹ nữ đau đến cả người run run, Tang Đức Lạp ngược lại càng thêm hăng hái bùng bùng.

Song, đang lúc hắn chuẩn bị đề thương thượng trận, bên ngoài chợt truyền đến từng hồi kêu gọi cùng tiếng quát mắng. Rồi một thị vệ kinh hoảng tiến đến - "Thiếu gia, đại sự bất hảo, lão gia kêu người mặc khôi giáp, lập tức tập hợp ngay !"

"Y Bì Lợi Tư, muốn chết, lúc này còn dám tới xông tới !"

Trong cơn giận dữ, Tang Đức Lạp một roi hung hăng quát lên người tên thị vệ, đối với điều hắn vừa nói vẫn coi như không nghe thấy. Tên thị vệ kêu thảm một tiếng cũng không thể làm gì khác hơn là ôm lấy vết thương rồi bất đắc dĩ rời đi.

Trong trường hợp, Tang Đức Lạp đang thượng trận, xuân sắc khôn cùng, bên ngoài trường hợp cả đoàn dong binh đều nhanh chóng tập hợp lại. Không kịp ứng phó, dù không chuẩn bị nên có tên đầu trần chân đất, có tên chỉ mặc mỗi khó đầu, nhưng tất cả đều không cam lòng yếu thế, mất lộ ra hung quang nhìn chằm chằm đại đội nhân mã phía đối diện.

- Khiêu khích ?

Hay là, có tên dong binh nào đáng chết đã dẫn đến tai họa này ?

Nhìn chúng võ sĩ bên đối diện thân phi trọng giáp, Cơ Nỗ Duy Tư có chút buồn bực. Ngày hôm qua vừa tới Duy Sâm trấn, mới thoải mái ngủ một giấc dậy vốn định hôm nay bắt đầu bí mật nhiệm vụ của mình, ai ngờ vừa mở mắt đã gặp phải chuyện này.

Càng khiến lão điên hơn là đứa con bất thành khí của lão cho tới bây giờ vẫn còn đang ở trên bụng của đàn bà, tử tính không thay đổi.

Sau khi quyết định, Dương Lăng suất lĩnh hộ vệ đội hỏa tốc chạy lại đây. Trong đó, thân phi trọng giáp, cầm trong tay xa luân bàn búa lớn đã man nhãn xông vào lên phía trước, tinh linh võ sĩ cùng kiếm sĩ đều đứng hộ vệ ở xung quanh Dương Lăng. Cuối cùng, là một đoàn dân tình mãnh liệt.

"Ta là đoàn trưởng Tật Phong dong binh đoàn Cơ Nỗ Duy Tư, chúng ta có phải có gì hiểu lầm không?"

Híp hai mắt trầm ngâm một lát rồi Cơ Nỗ Duy Tư mở miệng lên tiếng trước.

"Nguyên lai là đoàn trưởng đại nhân a, thất kính, thất kính !"

Dương Lăng lạnh lùng cười cười, nói - "Ta lần này đến đây, chỉ là muốn lấy một vật mà thôi !"

Lấy một vật? Chẳng lẽ, đến đây thu bảo vệ phí ?

Trước khi tới Duy Sâm trấn Cơ Nỗ Duy Tư có nghe nói nơi đây có một gia tộc thế lực khổng lồ, buôn bán nô lệ cùng lược đoạt vi sanh, không chuyện ác nào không làm.

Vốn, hôm nay còn muốn tới cửa theo chân bọn họ liên lạc một chút cảm tình, miễn cho đại thủy trùng đảo long vương miếu, không ngờ song phương đã phải sớm chạm trán nhau như vậy.

Tật phong dong binh đoàn thành danh đã lâu ở Ban Đồ đế quốc, thủ hạ của Cơ Nỗ Duy Tư có gần 250 danh tinh duệ võ sĩ, trong đó, có hai mươi danh cao cấp kiếm sư cùng ba gã đại kiếm sư.

Ngoài ra, còn có hai Đại ma pháp sư cùng năm tên cao cấp ma pháp sư. Thực lực hùng hậu.

Dù thấy đối phương có dã man nhân toàn thân trọng giáp, có bản tên như thần tinh linh thâm lâm, nhưng Cơ Nỗ Duy Tư cũng không hề quá lo lắng.

Thấy đối phương hò hét loạn cào cào lão biết đây chỉ là một đám quần chúng ô hợp mà thôi, chúng dong binh mặc dù quần áo không chỉnh, nhưng chỉ cần chiến đấu thì đám người kia căn bản không phải đối thủ.

Cơ Nỗ Duy Tư không động sắc mặt, nhìn Dương Lăng đang cười cười căn bản là không để đối phương vào mắt. Tẩu nam sấm bác nhiều năm, bọn họ đã

sớm kiến thức vô số sóng gió, cũng giáo huấn vô số đại ca địa phương rồi.

Có một lần, bọn họ hộ tống một nhóm hàng tới đế đô, trên đường tá túc ở nhà một tiểu quý tộc, thiếu gia ý vào từ ý dám sàm sỡ cả con gái như hoa như ngọc của vị tiểu quý tộc.

Tiểu quý tộc trong con giận dữ đã triệu tập tất cả võ sĩ trong lãnh địa, cũng chừng khoảng hơn ngàn người, nhưng cuối cùng, ngược lại bị bọn họ đánh cho hoa rơi nước chảy.

Sau đó, tiểu quý tộc tới đế đô tố oan, nhưng không chỉ có bị thế lực của dong binh đoàn đè ép ngược lại còn bị ép vào tội danh dưỡng đạo vi gian. Bị biến thành bình dân, mất đi lãnh địa cùng tất cả tài sản, nữ nhi như hoa như ngọc còn bị thiếu gia tức giận bán cho một ổ điếm ở đế đô.

Cường đại thực lực, hơn nữa có quyền lực chắn đỡ, thành viên Tật Phong dong binh đoàn đều tin tưởng, chỉ cần không gặp phải hoàng gia đại quý tộc thì tuyệt đối có thể xông qua. Đối với loại tiểu lưu manh trấn thủ một phương như Dương Lăng này bọn họ căn bản là khinh thường.

Bởi tin tức không thông, hơn nữa vừa tới Duy Sâm trấn nên thành viên Tật Phong dong binh đoàn còn không biết An Tật gia tộc ở Duy Sâm trấn thế lực đã bị bạt trừ. Nếu bọn họ biết rõ thân phận Dương Lăng cùng thực lực sợ rằng đã lập trận nghiêm chỉnh chờ đợi rồi.

Khinh thường "hừ" một tiếng rồi Cơ Nỗ Duy Tư lạnh lùng nhìn Dương Lăng, nói- "Nga, chúng ta vừa tới Duy Sâm trấn, không biết đại nhân tới đây muốn lấy cái gì?"

- "Việc nhỏ mà, một cái thủ cấp mà thôi !"

Thấy đối phương quần áo không chỉnh tề lại khinh địch, nụ cười của Dương Lăng càng thêm sáng lạn.

Một cái thủ cấp ?

Cơ Nỗ Duy Tư vốn tưởng rằng đối phương sẽ mở miệng yêu cầu mình nộp bảo vệ phí, không ngờ, đối phương vừa mở miệng là muốn một cái thủ cấp. Chẳng lẽ, có tên dong binh nào tới qua làm chuyện tai tiếng ? Hoặc là, thế lực đối địch với lão đã biết bí mật nhiệm vụ lần này nên cố ý sai sử tên này đến đây đảo loạn ?

"Y Bì Lợi Tư, quả thực là buồn cười !"

- "Hừ, đêm rồi còn quấy rầy hảo sự của lão tử, còn nói muốn một cái thủ cấp, thật sự là chuyện nực cười, người muốn chết sao !"

Cơ Nỗ Duy Tư trầm ngâm không nói, nhưng những tên dong binh tính tình thô bạo lại sôi lên như nước nóng, đòi đánh đòi giết. Nhiều năm như vậy tới nay cho tới bây giờ không có ai dám ở trước mặt chúng cuồng như vậy.

Vì không biết nên Cơ Nỗ Duy Tư làm Dương Lăng thành lực lượng của An Tật gia tộc. Mặc dù đối với gia tộc chỉ ý vào người đồng thể mạnh này cũng có chút khinh thường nhưng để thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, lão cũng không ngại chi tiền, hy vọng cùng bọn họ nước giếng không phạm nước sông. Nhưng lão không ngờ rằng đối phương không biết tốt xấu, vừa mở miệng đã muốn lấy thủ cấp của bên mình.

Dưới tiếng hò hét chửi bới của thành viên Tật phong dong binh đoàn vô số mạo hiểm giả cùng dong binh cũng lại đây xem náo nhiệt càng ngày càng nhiều.

Đối với thực lực của Dương Lăng, nhóm Cơ Nỗ Duy Tư mới đến không biết chút nào nhưng những mạo hiểm giả và dong binh đã từng chứng kiến Dương Lăng đánh chết Cửu đầu xà quái cũng là nhất thanh nhị sở. Không ai rõ hơn bọn hắn, một chỉ ma thủ quân đoàn ở đại quý mô tác chiến thì có bao nhiêu đáng sợ, khủng khiếp !

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Đánh nát mệnh căn

Thấy đám dong binh không biết chết sống đòi đánh đòi giết, Dương Lăng lạnh lùng cười cười, nói nhỏ với thị vệ A Cổ Tô vài câu, người sau lĩnh mệnh đi. Rất nhanh, dừng sĩ môn bố trí năm người một tổ, năm tổ một đội phân tán ra, Dương Lăng phía sau liền hình thành một khoảng trống.

- Chẳng lẽ, đối phương muốn bao vây mình ?

Thấy hành động cổ quái của đôi phương, Cơ Nỗ Duy Tư cau mày, không rõ Dương Lăng đang muốn chơi thủ đoạn gì. Cùng lúc đó, đám dong binh và mạo hiểm giả vây xem lại ẩn ước hiểu rõ dụng ý của Dương Lăng, không hện mà cùng lui về phía sau, chẳng ai muốn trở thành mục tiêu của ma thú quân đoàn.

Lúc Cơ Nỗ Duy Tư vẫn còn đang nghi hoặc không giải thích được thì Tang Đức Lạp đầy vẻ thỏa mãn, cước bộ hự phù bước ra - "Sáng, hôm nay thật là thống khoái !"

Tang Đức Lạp vừa mới bước tới mọi người đều đã nhận ra hắn, đều chỉ vào hắn mắng chửi.

- "Y Bì Lợi Tư, chính là tên đáng chết này, thiếu chút nữa đã hại chết Đại Thước Ma !"

- "Đúng vậy, chính là hắn! Giết tên không bằng súc sanh này đi !"

Nghe mọi người càng ngày càng chửi to, Cơ Nỗ Duy Tư đã hiểu chuyện gì xảy ra, đã biết con trai từ nhỏ được nuông chiều, lớn lên càng thêm ý vào lão mà hỗn hào, nhưng lão vạn vạn không ngờ mới tới đây có một buổi tối, con lão đã gây ra đại phiền toái này.

- "Đại nhân, có lẽ chúng ta có hiểu lầm rồi, nếu không, ngại cho một cái giá đi. Chúng ta Tật Phong dong binh đoàn không có nhiều nhưng mấy ngàn mai tinh tệ không thành vấn đề !"

Thấy đám dong binh chung quanh không hện mà cùng lui lại, Cơ Nỗ Duy Tư thân kinh bách chiến chợt có cảm giác không ổn, nhưng nếu giao ra Tang Đức Lạp, chuyện đó tuyệt đối không có khả năng. Tang Đức Lạp là đứa con duy nhất của lão, cho dù lão thiên thác vạn thác, cũng không thể giao ra.

- Tật Phong dong binh đoàn?

Nghe Cơ Nỗ Duy Tư nói như vậy vừa nói, mọi người vây xem lúc này mới chú ý tới dấu hiệu đầu cự lang mà Cơ Nỗ Duy Tư treo trên trường bông, tất cả đều hít một ngụm lạnh khí.

Tật Phong dong binh đoàn thực lực hùng hậu, ở Ban đồ đế quốc hoành hành nhiều năm, cho tới bây giờ chưa từng nghe bọn họ nhường bước ai, mỗi lần thực hiện nhiệm vụ đều chém rất đắt.

Nghe đồn, bọn họ tại đế đô còn có chỗ dựa đằng sau, làm chuyện gì đều vô pháp vô thiên.

Bất ngờ khiến những dong binh cùng mạo hiểm giả đang vây xem thẩn kinh hãi không thôi. Tật Phong dong binh đoàn hung ác thành danh, thực lực hùng hậu, so với Dương Lăng cũng không kém hơn chút nào.

Thần phi trọng giáp đã man nhân, vận tiễn như thần tinh linh sâm lâm, còn có ma thú đại quân kinh khủng. Bọn họ không ai đoán trước được lưỡng cường chạm nhau rốt cuộc ai là người có thể cười cuối cùng.

Nhìn đại đội nhân mã đối diện, Tang Đức Lạp lại dương dương nheo con mắt. Hắn không có hứng thú gì với đánh giết, mỗi ngày chỉ thích tìm vui với nữ nhân, thẩn tìm mục tiêu trong đám người xem có nữ nhân nào thích hợp hay không.

Đột nhiên, trước mắt hắn sáng ngời, thì ra đã nhìn thấy Tiểu cô nương tối hôm qua nhảy xuống vách núi . Hắn vừa vui mừng lẫn sợ hãi kêu lên - "Di, tiểu mỹ nhân, tối hôm qua đã nghĩ mất ngủ, hôm nay như thế nào lại tự động đưa lên cửa ?"

Biết Dương Lăng suất đại quân vì mình làm chủ nên Đại Thước Ma cũng theo lại đây, nàng muốn nhìn thấy quả báo của Tang Đức Lạp.

Thấy tên dân tộc kia không chỉ có không nhận tội, ngược lại còn xuất lời khinh bạc, tức giận đến thân thể nhoáng lên, thiếu chút nữa đã ngất xỉu. Nhất thời, mọi người tức giận đến huyết khí dâng lên, hận chưa thể bắt Tang Đức Lạp dùng loạn côn đánh chết.

Lúc bọn Tật Tây tức đến gần bốc lửa, tất cả đều mong được xuất chiến ngay thì Cổ Đức lên lút đi tới bên cạnh Dương Lăng, nhỏ giọng nói - "Đại nhân, hết thấy đều đã chuẩn bị xong, tuyệt đại bộ phận dong binh cùng mạo hiểm giả đều đã lại đây , nên động thủ ngay bây giờ ạ !"

Để giết gà dọa khỉ, chấn nhiếp những dong binh và mạo hiểm giả đang càng ngày càng làm cản Dương Lăng đã ngầm sai Cổ Đức mang người đi tuyên truyền gọi tuyệt đại bộ phận dong binh cùng mạo hiểm giả đều kéo đến xem cuộc chiến.

Chỉ cần sau khi đã kích Tật Phong dong binh đoàn, tin tưởng những nhóm dong binh còn lại sau này cũng phải thu liễm hành động của mình hơn.

"Đoàn trưởng, giao thủ cấp tên kia ra đây, sau đó mang nhân mã của ngại rời khỏi Duy Sâm trấn.

Nếu không, hắc hắc, đừng trách chúng ta không khách khí !"

Chỉ vào Tang Đức Lạp vẫn đang dương dương tự đắc không biết chết đến nơi, hàn quang trong mắt Dương Lăng chợt lóe.

Muốn giao đầu của mình sao ?

Sau một lát kinh ngạc, Tang Đức Lạp ha hả cười to, phảng phất nghe được mẩu chuyện hài lớn nhất đại lục .

- "Thúi lắm, mới sớm đã chạy tới hô hoán làm ta còn tưởng đại nhân vật nào tới. Không ngờ chỉ là một đầu Toa La trư ngu xuẩn!"

Mắt thấy Tang Đức Lạp không biết chết sống, đám đông vây xem đều lác đầu. Bên quân của Dương Lăng thân phi trọng giáp, hiển nhiên có chuẩn bị mà đến, còn thành viên Tật Phong dong binh đoàn có tên còn đầu trần chân đất, có tên còn chưa kịp cả mặc quần dài, cần bản là không có chuẩn bị gì.

Cho dù dong binh môn thực lực có cường thịnh hơn thế nữa thì sợ rằng cũng vẫn chịu nhiều đau khổ dưới tay của Dương Lăng mà thôi.

- "Huynh đệ, ba trăm hắc tinh tề, cuộc Tật Phong dong binh đoàn có thể an toàn trở ra hay không toàn thân, cần không cần ?"

- "Y Bì Lợi Tư, ba trăm quá ít, ta áp một ngàn, đồ Tật Phong dong binh đoàn toàn quân bị diệt !"

- "Hắc hắc, ta áp năm trăm, đồ song phương binh thù !"

Thấy đại chiến chuẩn bị diễn ra, mê cá cược thành táng chúng dong binh môn đều bắt đầu xuất tiền.

Còn có mấy tên đã từng chứng kiến sự lợi hại của Tật Phong dong binh đoàn cả rằng bọn họ sẽ đại thắng, cho rằng ở khoảng cách gần như vậy thì Dương Lăng khó có thể phát huy sự lợi hại của ma thú đại quân.

Nhìn Tang Đức Lạp đang tự đắc Dương Lăng hừ lạnh một tiếng, một hơi triệu hồi tất cả tà nhân cùng giác phong thú đi ra. Tà nhân chủ công, mà tốc độ bay nhanh giác phong thú phụ trách phòng thủ.

- "Bất hảo, mau lập vòng phòng ngự ma pháp, khoái !"

Thấy Dương Lăng trong nháy mắt đã triệu hồi được đại quân ma thú, Cơ Nỗ Duy Tư kinh hãi thất sắc, vội vàng hạ lệnh.

Cơ Nỗ Duy Tư lời còn chưa dứt, những thủ hạ ma pháp sư kinh nghiệm phong phú của lão đã liên thủ thi triển ra một vòng phòng ngự ma pháp, đối với những nguy hiểm bất ngờ bọn chắc chắn miễn cảm hơn so với những tên võ sĩ ở phía trước.

Nhưng chúng còn không có đánh giá được hết độ nghiêm trọng của do quang đạn của tà nhân bắn ra, một trận quang đạn dày đặc xuất hiện khiến vòng phòng ngự thô hệ cao cấp trong nháy mắt đã tan thành mây khói.

- "Y Bì Lợi Tư, xông lên !"

Nghiêng người tránh khỏi một chuỗi quang đạn rồi Cơ Nỗ Duy Tư phản ứng nhanh chóng, lão giục ngựa lên trước, nhanh như chớp lao về hướng Dương Lăng. Toàn lực vận chuyển đầu khí trường kiếm sắc bén của lão phát ra hồng quang chói mắt.

Cùng lúc đó, hơn mười danh tinh duệ dong binh lĩnh lệnh lão cũng vọt lên nhanh như cắt, lao thẳng tới Dương Lăng đang cách đó không xa.

Trường kiếm hàn quang lờ lờ đầu khí ộp trời khiến tất cả mọi người xung quanh đều cảm thấy lạnh khí. Hơn mười danh cao cấp kiếm sư, quả nhiên thực lực hùng hậu.

Đám đông vây xem khản trương không ngớt, chỉ có Dương Lăng là vẫn bình tĩnh, mặt không đổi sắc. Sau khi tiến giai lên lĩnh vụ giác phong thú cùng tà nhân đều cũng tiến bộ hơn rất nhiều, hẳn tin tưởng trừ phi bị đột nhiên tập kích, nếu không, chỉ cần có thời gian để hẳn thả giác phong thú ra hộ thể, người bình thường tuyệt đối không cách nào lại gần hắn.

Một kiếm chém chết hẳn thành hai khúc, hay là bắt hẳn lại rồi từ từ hành hạ ?

Nhìn Dương Lăng vẫn không nhúc nhích tựa hồ bị dọa đến chếp khiếp Cơ Nỗ Duy Tư lạnh lùng cười xông tới với tốc độ càng nhanh hơn.

Mặc dù không rõ tại sao Dương Lăng đột nhiên có thể triệu hồi nhiều ma thú như vậy nhưng lão tin với thực lực của lão chỉ cần tới gần được thì Dương Lăng tuyệt đối không thể có cách hoàn thủ.

Trong lúc vội vàng, lão hồn nhiên không phát giác ra toàn thân tà nhân càng ngày càng hồng rực lên.

Ngay khi Cơ Nỗ Duy Tư giơ thanh kiếm trong tay lên chuẩn bị phát ra nhất kích trí mạng thì một chuyện kỳ lạ đột nhiên xảy ra !

Cả đàn tà nhân vẫn đợi ở phía sau Dương Lăng đều nhất tề phát ra một đạo cường quang, một đạo bạch quang chói mắt, mãnh liệt.

Thoáng chốc đám đông quanh đó đều cảm giác hai mắt một trận trận đau đớn, phảng phất như bị kim châm, khó chịu vô cùng. Về phần Cơ Nỗ Duy Tư càng cảm giác đôi mắt như bị một con dao sắc chém vào, trong khoảng thời gian ngắn, hoàn toàn trở thành người mù, không thể nhìn thấy gì nữa.

- Đạn ánh sáng ?

Nhìn toàn thân Cơ Nỗ Duy Tư đã thành một tổ ong đứng ngổn, Dương Lăng cũng không khỏi sợ hãi thầm than cho uy lực của quang đạn do tà nhân xạ tuyến.

Thấy đối phương loạn thành một đoàn, Dương Lăng liền chỉ huy đông đảo giác phong thú rất nhanh phác tới. Thời gian địch nhân mất thị lực mặc dù ngắn ngủi nhưng đối với tốc độ của giác phong thú mà nói vậy đã quá đủ rồi.

Dưới hàm răng sắc bén và châm độc của chúng đám dong binh không có trọng giáp bất lực hết như tiểu cô nương lửa thể đối mặt với một sắc lang cường tráng vậy.

Thảm bại, một trận thảm bại hồ đồ !

Do đại ý khinh địch, hơn nữa ứng phó không kịp nên thành viên của Tật Phong dong binh đoàn chỉ miễn cưỡng mở to đôi mắt chạy trốn khắp chung quanh, chịu thảm bại lớn nhất từ trước đến giờ.

Đồng thời trận chiến diễn ra quá nhanh nên ma pháp sư còn không kịp thi triển những ma pháp uy lực cường đại, còn đội quân võ sĩ môn làm sao có thể ứng phó được với giác phong thú, căn bản là không thể phát huy được thực lực thật sự của bọn họ. Bọn họ dù thế nào cũng không nghĩ tới Dương Lăng lại sở hữu vũ khí bí mật kinh khủng đến vậy.

-Lên, bắt hết chúng lại đi !

-Y Bì Lợi Tư, cắt đứt cái chân chó của bọn chúng !

Thấy toàn đội dong binh đã không còn lực hoàn thủ toàn bộ trấn dân đều nhất tề xông lên. Quyền đâm cước đá, đánh cho kêu cha gọi mẹ, bắt thành nhân dạng. Về phần Tang Đức Lạp, càng được bọn họ trọng điểm chiếu cố.

Đến khi Dương Lăng phái người bắt tên dân tộc Tang Đức Lạp này lên thì hắn đã sớm cả người đầy máu, hơi thở đứt gãy khi có khi không. Cổ đã bị vận gãy, mệnh căn làm ác nơi hạ thân đã bị đập thành một khối nhục tương , sợ rằng dù đại la kim tiên cũng không cách nào cứu chữa.

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45 : Tiểu nha đầu sớm phát triển

Sau khi đại thắng Dương Lăng thu hồi tà nhãn cùng giác phong thú lại rồi phân phó Tật Tây dẫn người bắt hết những tên dong binh đang nằm dưới đất lại, đồng thời đưa Cơ Nỗ Duy Tư vừa bị bắn thành con nhím qua một góc chuẩn bị tìm một mục sư chữa trị cho lão, tạm thời để cho lão sông thêm đôi ngày, dù sao lão cũng là một đoàn trưởng, có lẽ qua vài ngày nghiêm hình bức cung còn có thể biết được không ít tin tức tốt.

Dương Lăng dễ dàng chiến thắng, cùng lúc đó, nhìn toàn bộ Tật phong dong binh đoàn thất bại thảm hại đám dong binh cùng mạo hiểm giả xung quanh chợt cảm thấy lạnh mình, trong khoảng thời gian ngắn còn không tỉnh lại được.

Kinh ngạc, thật sự là quá mức kinh ngạc.

Tật phong dong binh đoàn thực lực hùng hậu, tại Ban Đồ đế quốc hách hách nổi danh, có mấy tên đại kiếm sư cùng Đại ma pháp sư tọa trấn, thực lực không phải chuyện đùa. Mặc dù biết bọn họ vô cùng khinh địch, không thèm chuẩn bị nhưng mọi người vẫn là không ngờ tới ở trước ma thú đại quân của dl lại không thể chịu được nhất kích.

Mặc dù Dương Lăng nhanh chóng thu hồi giác phong thú cùng tà nhãn lại nhưng đôi mắt tinh tường của không ít dong binh vẫn nhận ra chúng khác hẳn so với trước đây, chỉ có tiền giai ma thú mới có thể có uy lực cường đại như vậy.

Có đại quân ma thú có thể tiến giai ?

Khi đã biết lý do vì sao Dương Lăng có thể dễ dàng chiến thắng rồi toàn bộ dong binh cùng mạo hiểm giả đều khó khăn nuốt nước miếng, ma thú đại quân khổng lồ vốn thực lực đã kinh khủng, nếu bọn chúng còn có thể không ngừng tiến giai, vậy thực lực quả là không cách nào tưởng tượng !

Dã sanh giác phong thú cùng tà nhãn rất khó tiến giai, dưới tình huống bình thường, một vạn con cũng không dễ có một có thể may mắn tiến giai, cũng bởi vì như thế, chúng mới bị cho rằng ma thú thấp không thể thấp hơn.

Nhưng là, đại quân ma thú Dương Lăng triệu hồi đều làm được, mấy ngàn con đồng thời tiến giai !

Những dong binh cùng mạo hiểm giả lão luyện không ngừng kinh ngạc, rõ ràng ở Duy Sâm trấn này không có ai xứng là đối thủ của Dương Lăng.

Thấy Tật Tây đã bắt trói toàn bộ Tật phong dong binh đoàn rồi, Dương Lăng bèn triệu hồi một sừng thú ra, lạnh lùng nhìn đám đông dong binh cùng

mạo hiểm giả đang vây xem, cất tiếng :

-Duy Sâm trấn hoan nghênh tất cả những thương nhân thành thật cùng những dong binh chánh trực nhưng không chào đón ngạt đồ vô ác bất tác, xin khuyên các vị tự trọng. Nếu không, Tật phong dong binh đoàn chính là tấm gương !

Tự trọng?

Nhìn dl đang cời một sừng thú dừng mãnh, liên hệ cùng việc Cổ Đức hết sức tuyên truyền trận chiến này toàn bộ đám dong binh vây xem lúc này mới chợt hiểu ra, tại sao Dương Lăng lại muốn mọi người biết cuộc chiến này.

-Huynh đệ, sau này bớt làm việc thất đức đi. Cho dù ngươi không sợ chết cũng đừng khiến cho các huynh đệ gặp phiền toái !

Nhìn đồng đảo đã man nhân thân phi trọng giáp, nhớ tới ánh mắt lạnh lùng của Dương Lăng lúc lớn tiếng cảnh cáo chúng nhân, một gã dong binh nhỏ giọng khuyên người đồng bọn bên cạnh.

-Y Bi Lợi Tư, không đến binh khí điểm cùng Dạ lai hương tửu quán của hần gây sự, hần cũng không phải là lĩnh chủ thì dựa vào cái gì mà quản nhiều nhân sự như vậy ?

Đồng bạn gã là một dong binh có máu quây thắm không phục, nhưng ngấm lại thế lực của Dương Lăng nên không dám nói to chỉ nhỏ giọng lầm bầm mấy câu.

-Hừ, tới Duy Sâm trấn càng ngày càng đông người, trị an càng ngày càng kém, cũng nên có người đứng ra quan tâm chứ !

Thấy đồng bọn còn không phục, một trung niên dong binh lắc đầu, giải thích :

-Mai Khắc, nghe đại ca ngươi nói đi, ngàn vạn lần không nên đi ra ngoài hồ đồ thời gian này !

-Đúng, ngay cả thực lực hùng hậu như Tật phong dong binh đoàn còn không phải là đối thủ, một tiểu dong binh đoàn như chúng ta lại càng không phải nói !

Trầm mặc một lúc rồi đám đông dong binh bắt đầu bình luận và cảnh cáo nhưng thành viên hay gây gổ. Vô luận là đại dong binh đoàn, hay là hiệp khách lưu lãng một mình, tất cả đều chứng kiến rõ ràng kết thúc của Tật phong dong binh đoàn. Sợ rằng nếu cứ làm chuyện xấu thì một ngày nào đó cũng sẽ trở thành mục tiêu cho ma thú đại quân của Dương Lăng tấn công.

Sau khi mọi người tản ra, hắc y lão giả cùng Mai Lệ Nhĩ Tư từ đằng sau một khối cự thạch đi ra. Vốn, bọn họ chuẩn bị vào Đặc Lạp Tư sâm lâm tra tìm nơi thần thánh cự long phong ẩn bảo vật, không ngờ lại thấu xảo gặp một hồi hảo hí như vậy.

-Hắc hắc, không sai ! Giết gà dọa khỉ, vừa được danh tiếng, vừa thu được uy vọng, đáng tiếc !

Thấy đám dong binh đã đi xa rồi hắc y lão giả lắc đầu.

-Đáng tiếc không phải là người của Hắc ám công hội chúng ta, nếu không chắc chắn có thể trọng điểm bồi dưỡng !

Đi theo đạo sư nhiều năm, Mai Lệ Nhĩ Tư rất hiểu ý tứ của lão, nàng ước mứi :

-Đạo sư, nếu không chúng ta tìm cơ hội thử xem thái độ của hần, xem hần có hứng thú gia nhập cùng chúng ta hay không ?

-Có thể, nhưng nhất định phải cẩn thận làm việc, không thể lỗ mắi !

Nhìn đôi mắt của Mai Lệ Nhĩ Tư không ngừng đánh tới đánh lui, hắc y lão giả cũng biết ý của đệ tử, cũng chỉ nhắc nhở nàng không thể lỗ mắi làm việc. Dù sao, Dương Lăng tinh táo cơ trí, cũng không giống loại lĩnh chủ chỉ biết dụng nhân hoặc quyền quý.

Ở trước mặt đạo sư, Mai Lệ Nhĩ Tư mặt ngoài gật đầu đồng ý nhưng thâm tâm lại âm thầm tính toán, suy tư làm thế nào để chế tạo cơ hội đến gần Dương Lăng. Dựa vào mị hoặc hắc ám càng ngày càng tinh tiến của bản thân nàng tin tưởng chỉ cần thêm chút tiểu kế, Dương Lăng sẽ cam tâm tình nguyện ngã xuống dưới chân mình.

Xa xa, sau khi hất xi một cái, Dương Lăng nghi hoặc sờ sờ cái mũi, không biết là ai nhắc đến hần nhiều như vậy. Vô vô xuống đầu của một sừng thú kêu nó giảm tốc độ, rất nhanh sau Cổ Đức đã đuổi theo.

-Đại nhân, người của Tật phong dong binh đoàn nên xử trí như thế nào ?

-Nga, người nói đi ?

Cười trên một sừng thú toàn thân trắng toát, Dương Lăng nhìn sang phía Cổ Đức. Lau qua mồ hôi trên trán rồi Cổ Đức chậm rãi nói :

-Theo thuộc hạ thấy, chúng ta đã thành công đạt được mục đích chán nhiếp, kế tiếp, có thể phái người thông tri cho người nhà của những tù binh đổi người lấy kim tệ !

-Hắc hắc, không sai, nhất định phải chém bọn chúng thật đau !

Dương Lăng cười cười, trong đầu vừa nảy ra thêm chủ ý bèn nói :

-Bất quá, trước khi nhận được tiền chuộc không thể để cho bọn chúng nhàn nhã được, hãy để cho bọn chúng kiến tạo một tòa lầu quán đi !

Đối với lão đoàn trưởng Cơ Nỗ Duy Tư, Dương Lăng tự nhiên sẽ không tha cho hắn để tránh cho hậu họa vô cùng nhưng đối với những dong binh bình thường mà nói, tội chúng không đáng chết.

Đương nhiên, từ tội có thể miễn, nhưng tội sống khó thoát, dứt khoát để cho bọn chúng nếm thử đau khổ. Hiện nhiên, bắt bọn chúng phải bỏ sức làm miễn phí quá là một chủ ý không tồi.

Hơn nữa, dong binh cùng mạo hiểm giả khi tới đây đều chỉ là tùy ý lập trường bỗng để ở lại, không hề có gì ước thúc, lâu dài không thể bỏ qua được.

Có nhiều nhân công miễn phí như vậy Dương Lăng dứt khoát kiến tạo một tòa đại lầu quán, vừa có thể cho khách nhân ở lại vừa có thể tăng mạnh sự ước thúc đối với bọn họ. Chỉ cần kinh doanh tốt, nói không chừng còn có thể kiếm được rất nhiều tiền, một mũi tên trúng ba đích.

Kiến tạo một tòa lầu quán?

Sau một lúc kinh ngạc Cổ Đức vỗ tay không ngừng khen hay. Duy Sâm trấn thủ gì không có chứ cổ thụ khổng lồ cùng thạch khối vô cùng nhiều, chỉ cần có đủ nhân lực là liền có thể nhanh chóng kiến tạo một tòa khổng lồ lầu quán.

Không để chậm di liền cùng Cổ Đức đi mấy vòng quanh trấn để tuyển vị trí thích hợp, cuối cùng chọn một nơi hoang địa tương đối gần với tòa thành. Mặc dù so ra còn kém Duy Sâm tòa thành, nhưng so với tiểu lầu quán thì lớn hơn nhiều.

Nhất không làm nhị không ngớt, nếu đã quyết lập lầu quán Dương Lăng dứt khoát làm luôn lập tức.

Duy Sâm trấn tư nguyên phong phú, thời tiết ôn hòa, lượng người qua lại càng ngày càng nhiều, chỉ cần có thể kinh doanh chắc chắn không lo không kiếm được tiền. Hơn nữa nhìn phía lượng trường bỗng ở phía Tây Bắc của Duy Sâm liền có thể đại khái số lượng người tới đây, một khi có lầu quán sạch sẽ rồi thì còn ai muốn chạy ra ngoài cho muỗi xoi ?

Sau khi bàn bạc lại một vài việc mấu chốt, đến khi Dương Lăng trở lại tòa thành thì đã gần sáng rồi, đừng nói đến A Cổ Tô cùng Tạp Tây lẫn võ sĩ đã mệt nhọc cả ngày mà ngay cả mấy người nô phó cũng đã sớm tiến vào mộng đẹp. Nhưng khiến cho Dương Lăng bất ngờ chính là, Ngã Ly Ti vẫn còn đang lẳng lặng chờ hắn bên ngọn đèn.

-Dương đại ca, đây là Ngự hương nhục ti, đây là Phong kiến dương yêu.

Dương Lăng vừa mới ngồi xuống, Ngã Ly Ti đã bày đầy trên bàn các loại mỹ vị, tất cả đều là những món ăn mà bình thường hắn thích dùng.

Sau khi chiến đấu hết chỗ thức ăn vẫn thấy Ngã Ly Ti lẳng lặng nhìn mình, Dương Lăng thờ khể một hơi, tùy ý hỏi :

-Ngã Ly Ti, sao khuya như vậy rồi còn không ngủ?

-Ta, ban ngày ta đã ngủ rồi, nên không buồn ngủ lắm !

Ngã Ly Ti vừa nói dối mặt đã đỏ bừng lên, ngay cả nàng cũng cảm giác thấy mặt tự nhiên, làm sao có thể qua mặt được Dương Lăng ?

Tiểu nha đầu này !

Lắc lắc đầu rồi Dương Lăng cũng không nói thêm gì, an tâm hưởng thụ nghệ của Ngã Ly Ti. Sau khi phục vụ Dương Lăng com nước xong Ngã Ly Ti cũng đi theo Dương Lăng tới phòng của hắn, sửa sang lại giường chiếu rồi nhanh chóng bưng nước nóng đến.

-Ngã Ly Ti, ngươi không thấy mệt sao ?

Thấy Ngã Ly Ti luôn tay luôn chân Dương Lăng lại lắc đầu cất tiếng hỏi. Ngã Ly Ti nhẹ nhàng nói :

-Dương đại ca, ta không mệt, phục vụ ngươi là chuyện mà ta thích nhất trong ngày !

Hưởng thụ Ngã Ly Ti đang xoa bóp trên vai, Dương Lăng thoải mái thả lỏng người đồng thời nói :

-À, tiểu tử nào có thể lấy được Tiểu nha đầu ngươi quả là hạnh phúc đó. Đến lúc đó, ta sẽ tặng cho các ngươi thật nhiều hồi môn !

Tặng hồi môn ?

Nghe Dương Lăng nói vậy, không biết vì sao, Ngã Ly Ti chợt cảm giác tê tê nơi mũi, cổ trấn tĩnh lại nàng kiên quyết nói :

-Không, Dương đại ca, đánh chết ta cũng không lập gia đình. Ta chỉ hy vọng có thể phục vụ người cả đời, ta không cần bất cứ thứ gì, chỉ cần mỗi ngày pha trà thổi cơm thổi cũng cam tâm tình nguyện !

Phục vụ mình cả đời?

Quay đầu lại chứng kiến đôi mắt đỏ bừng của Ngã Ly Ti lại thêm cặp bánh bao của nàng như đập vào mặt, Dương Lăng thầm cười khổ. Tiểu nha đầu này mặc dù là một mỹ nhân bại hoại, nhưng năm nay còn chưa tới 14 tuổi, nếu ở thế giới bình thường của hắn, sợ rằng còn đang làm nũng trong lòng cha mẹ, không ngờ nàng nhỏ tuổi như vậy đã có loại ý niệm này trong đầu

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Kinh hồn.

Vừa tỉnh lại, thấy tiểu nha đầu Ngã Ly Ti nằm ở bên giường mình vẫn đang trong giấc mộng đẹp, Dương Lăng lắc đầu, nhẹ nhàng khoác cho nàng một cái áo. Mùa đông sắp tới, trời càng ngày càng lạnh, người bình thường không chú ý cẩn thận sẽ bị cảm lạnh.

Choàng cho nàng cái áo khoác, Dương Lăng tiện tay vuốt lại mái tóc dài bị gió thổi loạn cho Ngã Ly Ti. Nhìn da thịt trắng mịn của nàng, cái cổ trắng ngần, cùng với lông mi mảnh mai, trong lòng đột nhiên có một cảm giác khác thường. Không nhận được cú người xuống, khe khẽ hôn một cái lên trán của nàng.

Nha đầu ngọc này!

Nhớ tới Ngã Ly Ti hy vọng có thể hầu hạ cho mình cả đời, Dương Lăng lắc đầu, nhẹ nhàng đi ra ngoài. Hồn nhiên không phát giác ra không biết lúc nào Ngã Ly Ti đỏ bừng hết mặt, càng không phát hiện ra hai mắt nàng ầm ầm nước mắt.

Duy Sâm Trấn vào sáng sớm cuối mùa thu bao phủ một tầng sương trắng nhẹ, trong khi mọi người đang ngủ say, Dương Lăng chậm rãi đi trên một con đường nhỏ uốn lượn. Phía cuối con đường nhỏ chính là khu thâm lâm nguyên thủy lớn nhất, thần bí nhất của Thái Luân đại lục. Càng tới gần Đặc Lạp Tư thâm lâm, sương mù càng dày đặc.

Chẳng lẽ trong lúc vô ý đi tới Hương Cách Lý Lạp.

Hít vào không khí trong lành, nghe tiếng côn trùng kêu, Dương Lăng cảm giác hoàn toàn thư giãn. Bốn năm đại học, hắn đem tiền làm thêm cống hiến hết cho việc việc đi thăm thú thắng cảnh, đi qua Hoàng Sơn, đã tới Tây Hồ, cũng đã đến Tây Tạng một of gian, nhưng cho tới bây giờ chưa bao giờ thấy qua nơi nào có hoàn cảnh tự nhiên tốt như Duy Sâm Trấn.

Thư giãn, Dương Lăng dứt khoát nhắm hai mắt lại, theo cảm giác từ từ đi về phía trước. Một trận gió thổi nhẹ qua, cả người thoải mái đến độ các lỗ chân lông đều mở ra.

Đi bộ thời gian nửa nén hương, Dương Lăng cảm giác có chút khác thường, ấn ký hình tháp ở giữa trán nóng rần lên, phảng phất cảnh báo có nguy hiểm. Chung quanh quá yên tĩnh, chẳng biết bắt đầu từ lúc nào đã không nghe thấy tiếng gió, tiếng côn trùng kêu, yên tĩnh đến đáng sợ.

Vừa mờ to mắt, chỉ nghe "Hưu" một tiếng, một mũi tên như tia chớp lao đến. Đầu mũi tên tỏa ra ánh sáng đen, hiển nhiên có kích độc.

Dương Lăng nghiêng người sang một bên tránh qua mũi tên. Không ngờ, không đợi hắn thở dài một hơi, một cái bóng đen đã từ một đám lá khô nhảy ra, nhanh như tia chớp đánh tới.

-Dâm tặc, đề mạng lại!

Người còn chưa tới, bóng đen đã hung hăng kêu lên một tiếng. Nghe được tiếng kêu. Dương Lăng hiểu được gặp lại đối thủ cũ, đúng là một nữ sát thủ âm hồn không tiêu tan vừa mới xuất đạo không lâu.

Nhanh chóng mở rộng khoảng cách với đối phương, Dương Lăng trào phúng nói :

-Yêu, mỗi lần gặp mặt, cô nương đều nóng nảy như vậy. Chẳng lẽ vài ngày không thấy đã muốn ta chết!

-Ngươi, ngươi đúng là tên dâm tặc đáng chết, tên lưu manh ghê tởm nhà ngươi, mang cái mạng đây!

Nhìn nụ cười tội lỗi của Dương Lăng, nữ thích khách không khỏi nhớ đến lỗi xấu hổ từ lần ám sát thất bại trước. Nhớ tới bộ ngực mạnh khỏe của hắn, trần truồng bên dưới, cùng với tiểu huynh đệ cương cứng, nàng tức giận đến nổi mặt đỏ bừng, cả người run lên.

-Tiểu mỹ nhân của ta, lần trước ngươi tặng cho ta một chiếc giày, lần này tặng cho ta cái gì vậy? tránh khỏi đòn đánh bất ngờ của nữ thích khách, Dương Lăng cười cười nói:

-Chẳng lẽ lần này cô nương chuẩn bị dâng tặng cả thân thể mình!

Mang thân thể dâng tặng!

Nghe được Dương Lăng châm chọc, nữ thích khách tức giận nghiêng chặt răng, huy động thanh chủy thủ sắc bén truy đuổi không tha. Mà Dương Lăng giống như cá trong nước né phải tránh trái, dễ dàng tránh qua những đòn tấn công của nàng.

Sau khi tiến cấp tới linh vu, Dương Lăng không chỉ vu lực tăng mạnh, thể chất cũng được đề cao rất nhiều. Trong thời gian ngắn, ngay cả tốc độ nhanh Giác phong thú cũng không đuổi kịp hắn, vậy thì càng không cần phải nói đến nữ thích khách trước mặt. Chủy thủ của đối phương được tẩm độc, Dương Lăng mặc dù không dám đón đỡ, nhưng để tránh thoát công kích của nàng lại không khó.

-Dâm tặc, có bản lĩnh thì đừng trốn !

-Hắc hắc, tiểu mỹ nhân của ta, vì hạnh phúc sau này, đến đây đi, đuổi được ca ca sẽ hôn nàng một cái !

Nhìn bộ dáng tức giận của nữ thích khách, nhìn vẻ mặt đỏ bừng của nàng, Dương Lăng cố ý làm nàng càng giận dữ thêm. Đối phương càng tức giận, lại càng dễ dàng khó lòng khống chế, không cách nào phát huy hết được khả năng. Chỉ cần chọn đúng thời cơ tin tưởng một chiêu có thể khuất phục được nàng.

Dưới sự kích thích của Dương Lăng, nữ thích khách quả nhiên bị lừa, cắn răng nghiêng răng đuổi theo sát phía sau Dương Lăng, dùng hết sức lực của mình, đã sớm vứt bỏ quy tắc của thích khách là -Một chiêu là rút lui. Không lâu sau, Dương Lăng tốc độ không giảm chút nào, nhưng nàng lại lâm vào tình trạng kiệt sức, càng ngày càng có tâm nhưng vô lực.

Thấy thời gian đã tới, Dương Lăng chuẩn bị động thủ bắt thích khách lại, không ngờ ẩn ký hình tháp ở giữa trán đột nhiên nhảy mạnh lên. Vô ý thức tránh về bên trái một bước, một thanh chủy thủ sắc bén đâm sát qua bụng, một nam thích khách che mặt không một tiếng động đột nhiên xuất hiện.

Thanh chủy thủ âm đậm vô quang, hai ánh mắt lạnh như băng, ma lực khổng lồ ba động cùng với đầy trời sát khí. Đồng tử của Dương Lăng co rút lại, chỉ mỗi sự xuất hiện đơn thuần này đã hiểu được đã gặp phải một gã thích khách kim bài sát thủ.

-Cổ Lan Đan Na, lui ra.

Một kích không trúng, thích khách che mặt quát nữ thích khách, rồi giơ thanh chủy thủ lên giống như trận gió lao tới. Tốc độ rất nhanh, hết lần này tới lần khác chọt trái chọt phải, khiến cho Dương Lăng căn bản không thể phán đoán được phương hướng và góc độ của hắn.

Cẩn thận, Dương Lăng nhanh chóng lui về phía sau, tay phải bắt một cái thủ ấn, chuẩn bị gọi ma thú đến. Không ngờ, theo một tiếng quát to của thích khách che mặt, một đạo ánh sáng chói mắt đột nhiên xuất hiện, theo sát cả người hắn vô lực, tay chân cứng ngắc, lạnh như băng. -Ba một tiếng, vô lực ngã nhào trên mặt đất.

Nhìn Dương Lăng tay chân cứng ngắc, thích khách che mặt lạnh lùng cười, giơ thanh chủy thủ tẩm độc lên, từng bước từng bước chậm rãi đi tới :

-Hắc hắc, trước mặt một gã Thiên bang sát thủ, gọi về sư các ngươi dù cho có ma thú cự long cũng không chịu nổi một kích. Thời gian ngươi gọi ma thú về, cũng đủ để một kích giết chết.

Thiên bang sát thủ?

Dương Lăng trong lòng càng ngày càng trầm, ngày thường thông qua nói chuyện phiếm cùng đám người Tạp Tây, hắn biết được Thiên bang sát thủ là cao thủ cùng cấp bậc với kiếm thánh và ma đạo sư. Thậm chí có đồn đại nói rằng, bị Thiên bang sát thủ đánh bất ngờ thì ngay cả ma lực cao thâm cỡ ma đạo sư cũng không dám đỡ.

-An Tạp gia tộc tội ác đầy mình, đã bị ta diệt trừ, các ngươi tại sao còn bán mạng vì chúng ?

Không cách nào nhúc nhích, Dương Lăng vắt hết óc để kéo dài thời gian. Đồng thời, kiệt lực vận chuyển vu lực trong cơ thể, hy vọng khôi phục thật nhanh. Cả người cứng ngắc, hắn không mong khôi phục như lúc ban đầu, chỉ mong sao có thể hoạt động được các ngón tay. Chỉ cần hoàn thành thủ ấn, liền có thể gọi ma thú về trợ chiến.

Không thử không biết, vừa thử một lần liền cảm thấy sợ hãi. Dương Lăng phát hiện vu lực trong cơ thể phảng phất như bị một tầng áp bức, dù thế nào cũng không thể vận chuyển được. Trong khoảng thời gian ngắn, không thể biết được đã trúng ma pháp gì, tâm lý càng ngày càng trầm.

-Hắc hắc, không ai lại không muốn tình tề, muốn trách vậy trách người quá xui xẻo đi.

Dương Lăng phản ứng nhanh chóng, nhưng thích khách che mặt cũng không ngu ngốc, vừa nói hấn vừa cầm thanh chủy thủ trong tay bức tới, để tránh đâm dài đâm mỏng. Dù sao đối mặt một gã triệu hồi sư thực lực cao thâm khó lường, ai cũng không dám khinh thường.

-Tiểu mỹ nhân, nếu không lại đây hôn người yêu người một cái, sau này muốn hối hận cũng không còn kịp đâu !

Thấy thanh chủy thủ càng ngày càng gần yết hầu của mình, Dương Lăng khẩn trương không thôi. Mắt thấy Cổ Lan Đan Na ở đó không xa, trong lòng vừa động, nghĩ đến một chủ ý

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Sơn cốc con nhện

Hôn hấn một cái?

Quả nhiên, nghe Dương Lăng vừa nói như vậy, nữ thích khách Cổ Lan Đan Na tức giận đến cắn chặt răng, hung hăng lao lên đá cho hấn một cước, lớn tiếng mắng:

-Tên dám tặc chết tiệt, tên lưu manh hôi thối, sắp chết còn không biết hối cải!

Đã thấy qua dám tặc, nhưng chưa bao giờ thấy qua tên dám tặc nào lưu manh như vậy.

Cổ Lan Đan Na tức giận đến độ cả người run lên, không nghĩ tới trước khi chết Dương Lăng còn ghê tởm đến như vậy, nhớ tới lần trước xấu hổ, hận không được phải đem cái lưỡi của hấn cắt xuống.

Cảnh Dương Lăng trần truồng hạ thân, tiểu huynh đệ cương ngạnh, vẫn lưu mãi trong đầu nàng không thôi, vừa nghĩ đến lại vừa thẹn vừa tức.

Bị Cổ Lan Đan Na quấy rầy, thích khách che mặt dừng lại một chút, cấp cho Dương Lăng một thời gian quý giá. Càng tuyệt diệu hơn là một cước của Cổ Lan Đan Na đá tại đan điền của hấn, Dương Lăng phát hiện vũ lực trong cơ thể đang chậm rãi tự động vận chuyển, ngón tay từ từ hồi phục ý thức.

-Không tốt, Cổ Lan Đan Na, tránh ra!

Thấy hàn quang trong mắt Dương Lăng chợt lóe, nam thích khách kinh nghiệm phong phú hiểu rằng không ổn, đẩy Cổ Lan Đan Na ra ngoài, thanh chủy thủ sắc bén hung hăng chém về phía cổ Dương Lăng.

Động tác của thích khách che mặt rất nhanh nhưng vẫn chậm một bước, theo tiếng thét chói tai của Dương Lăng, trước mặt bỗng xuất hiện một gã khô mộc chiến sĩ cao hơn mười thước.

Tránh thoát được một kích phải chết của thích khách che mặt, khô mộc chiến sĩ ôm cả người Dương Lăng lên, chạy về phía Duy Sâm tòa thành. Chạy như bay, một một bước gần mười thước, tạo lên một tầng tro bụi lớn.

Khô mộc chiến sĩ chạy rất nhanh, nhưng vẫn không có cách nào thoát khỏi Thiên bảng sát thủ, rất nhanh, đối phương như bóng với hình bám sát phía sau. Không một tiếng động, thanh chủy thủ sắc bén hướng về phía chân khô mộc chiến sĩ chém xuống.

Kêu thảm một tiếng, khô mộc chiến sĩ hung hăng đánh xuống một cơn, nhưng sát thủ kinh nghiệm phong phú sớm có chuẩn bị, nhanh như gió tránh thoát. Theo sát, nhanh như tia chớp đâm vào khô mộc chiến sĩ, tạo một vết thương thật sâu.

- Oanh một tiếng, mất đi cân bằng, khô mộc chiến sĩ ngã xuống mặt đất. Hoàn hảo, Dương Lăng nhanh chóng phản ứng, tại không trung xoay tròn một vòng, tránh qua một chiêu hiểm độc của sát thủ che mặt.

Nhanh chóng thu hồi khô mộc chiến sĩ bị thương rồi Dương Lăng gọi ra một con Giác phong thú cản phía sau, lập tức cắn răng chạy về hướng Đặc Lạp Tư sâm lâm cách đó không xa. Đối mặt với sát thủ Thiên bảng kinh khủng, nếu theo đường cũ chạy về Duy Sâm tòa thành tuyệt đối chỉ là tử lộ, chạy trốn vào trong Đặc Lạp Tư sâm lâm, nói không chừng còn có đường sống.

Giác phong thú ngăn trở đối phương lại, giúp cho Dương Lăng một ít thời gian quý báu, trước khi sát thủ che mặt đuổi kịp đã chạy vào trong Đặc Lạp Tư sâm lâm. Một bên gọi ra Giác phong thú cản đường, một bên bỏ chạy như điên. Cùng lúc đó không ngừng nuốt vào ma thú huyết châu, kiệt lực vận chuyển vu lực trong cơ thể, hy vọng nhanh chóng khôi phục như lúc ban đầu.

Đối mặt với sát thủ che mặt tốc độ quá nhanh, Dương Lăng hiểu được hành động chậm chạp như Tà nhãn và khô mộc chiến sĩ căn bản không làm nên chuyện gì. Vốn thú một sừng tốc độ rất nhanh, có thể công cũng có thể thủ, là lực lượng tốt nhất để chống đỡ sát thủ che mặt. Đáng tiếc vu lực mới khôi phục một chút, không thể gọi ra, không thể làm gì khác hơn là gọi Giác phong thú ra làm pháo hôi.

Đối với người bình thường, châm độc của Giác phong thú khó lòng phòng bị, nhưng đối với kinh nghiệm phong phú sát thủ che mặt, một vài con Giác phong thú căn bản không có tác dụng. Dễ dàng tránh thoát châm độc của Giác phong thú, chui thủ sắc bén trong tay hắc nhệ nhàn nhàn cắt nó thành hai nửa.

Liên tục tổn thất hơn mười con Giác phong thú, Dương Lăng vô cùng kinh hãi, cắn răng chạy như điên, vì đề phòng lại trúng phải ma pháp cổ quái của đối phương, vừa chạy vừa thỉnh thoảng đổi hướng, dựa vào cây cối, tảng đá làm chướng ngại vật, nguy hiểm tránh thoát được các đợt tập kích liên tục của sát thủ áo đen. May là có thể không ngừng gọi ra Giác phong thú chặn đường, tại thời khắc quyết định kéo dài được một chút thời gian, nếu không sợ rằng đã sớm chết rồi.

Mặc dù Giác phong thú đều bị đánh chết, nhưng Dương Lăng cũng không có biện pháp tốt hơn. Giác phong thú hết thì còn có thể vào sâm lâm thuần hóa, nhưng nếu bị người bịt mặt là một Thiên băng sát thủ cuốn lấy, sợ rằng sẽ chết không có chỗ chôn. Điều cảm thấy vui mừng duy nhất chính là vu lực trong cơ thể càng ngày càng nhiều, vận chuyển cũng càng ngày càng dễ dàng.

Chỉ cần có thể gọi thú một sừng ra, không nói chuyển bại thành thắng, nhưng cũng có thể dựa vào tốc độ của nó thoát khỏi sát thủ vẫn đuổi giết như hình với bóng.

Dương Lăng kinh hãi thất sắc, cắn răng chạy như điên, nhưng sát thủ che mặt càng thêm khiếp sợ. Là một gã sát thủ Thiên băng, nhiều năm như vậy tới nay hắc còn không có lần nào thất thủ, không nghĩ tới lần này vì thất thần mà để Dương Lăng trốn thoát. Ngoài ra ma pháp phụ trợ hắc phát ra cũng đã luyện tới cao giai, không thể tưởng tượng được Dương Lăng khôi phục nhanh như vậy, hành động vẫn hoàn toàn tự nhiên.

Để cho sát thủ che mặt càng thêm tức giận đó là Dương Lăng lúc đông lúc tây, so với cá dưới nước còn linh hoạt hơn. Vừa mới dòn hắc vào một góc, còn không kịp phát ra ma pháp đã bị hắc tránh ra ngoài, mỗi lần đều như vậy, nửa đường mà bỏ.

Ngoài ra, mấy lần tăng tốc xông lên thì đều lại bị Giác phong thú ngang trời xuất hiện ngăn trở đường đi. Mặc dù hắc không sợ hàm răng sắc bén của Giác phong thú, nhưng đối với châm độc của chúng lại không thể không đề phòng, mỗi lần đều để cho Dương Lăng có cơ hội tránh thoát cú đánh bất ngờ của hắc.

Cứ như vậy, Dương Lăng ở phía trước chạy như điên, sát thủ che mặt đuổi sát theo sau. Từ từ, vu lực trong cơ thể càng ngày càng nhiều, tốc độ của hắc càng lúc càng nhanh, giống như con chim to nhảy từ thân cây này sang thân cây khác, khiến cho sát thủ che mặt cảm thấy thủ nghiền chặt răng.

Mất thấy Dương Lăng tốc độ càng lúc càng nhanh, sát thủ che mặt cắn chặt răng, lấy từ trên lưng xuống một cây cung đen nhánh, để lên một cây ma pháp tiễn cuối cùng. Nhắm chuẩn bóng lưng Dương Lăng, -Sưu một tiếng bắn ra ngoài. Vì giết chết tên Dương Lăng ghê tởm, hắc quyết định hạ huyết bồn, sử dụng cây ma pháp tiễn cuối cùng rất khó khăn có được.

Vù.

Nghe thấy tiếng rít cổ quái của ma pháp tiễn, Dương Lăng kinh hãi, -Bá một tiếng, từ giữa hai cây đại thụ xuyên qua. Không nghĩ tới, ma pháp tiễn như bóng với hình, xoay quanh một vòng tiếp tục theo đuôi.

Mũi tên có điều khiển?

Vội vàng quay đầu lại nhìn ma pháp tiễn cổ quái, Dương Lăng thiếu chút nữa hồn phi phách tán, không để ý hết thấy tại bên trong sâm lâm tránh né, cắn răng dùng hết tất cả khí lực. Rất nhanh, trong lúc vô ý đi tới một cái sơn cốc kỳ quái.

Sơn cốc kỳ quái có rất nhiều các cây kỳ quái màu đỏ, có chút cành lá tươi tốt cao hơn tòa nhà mười mấy tầng, có chút chỉ có cái thân cây, giống như cái cột điện thẳng tắp, thậm chí ra một giọt giống như máu tươi, vô cùng quý dị. Bên trong sơn cốc thỉnh thoảng có thể thấy được vài con nhện màu đỏ to như bàn tay, tùy thời có thể thấy được tơ nhện giăng mắc.

Có chút mạng nhện đang quấn quanh một con tê giác to như máy kéo, có chút lại đang buộc chặt rất nhiều sâu bọ, vừa nhìn đã biết vô cùng cứng cỏi. Ý vào vu lực đang từ từ hồi phục, Dương Lăng linh hoạt tránh né, hắc không dám lơ đãng chạm vào mạng nhện quý dị này, nếu như bị cuốn lấy, có lẽ chỉ

có chờ chết mà thôi.

Mạng nhện dai.

Cẩn thận đề phòng tránh thoát được vài mạng nhện, Dương Lăng thỉnh linh cảm ứng, ở đây nhiều mạng nhện như vậy ma pháp tiến sao có thể đi vào. Quả nhiên, theo sự xuất hiện của mạng nhện càng ngày càng dày đặc, ma pháp tiến như tên lửa ở phía sau đuổi theo càng ngày càng chậm, để cho hắn thấy một cơ hội sống sót.

Cùng lúc đó, nhìn hướng Dương Lăng chạy trốn, lại nhìn son cốc cổ quái cùng với dày đặc mạng nhện, sát thủ che mặt chần chờ dừng lại cước bộ.

-Để cho hắn đi vào, không cần đuổi tiếp!

Đang lúc thích khách che mặt chuẩn bị cẩn rặng đuổi theo, không khí một trận rung động, một lão già áo đen mang theo nữ thích khách Cổ Lan Đan Na trống rỗng xuất hiện, nói:

- Xông vào Lang Chu cốc, tuyệt đối không thể còn sống, không cần đuổi tiếp!

- Đại nhân, vì bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ, nếu không, thuộc hạ tiếp tục đuổi theo?

Nhìn lão già áo đen đột nhiên xuất hiện, sát thủ che mặt đặt tay lên ngực khom lưng hành lễ, thái độ rất cung kính.

-Hừ, cơ hội tốt nhất đã bỏ qua, nếu đối phương có thể đi ra khỏi Lang Chu son cốc, vậy tính là hắn mạng lớn đi!

Nhìn nữ thích khách Cổ Lan Đan Na, lão già áo đen lạnh lùng hừ lạnh một tiếng, nói:

-Càng quan trọng hơn, chúng ta sẽ có một nhiệm vụ còn khẩn cấp hơn, không cần lãng phí tinh lực thêm nữa với tên tuổi trẻ này.

Sau một lúc lú lo, bên cạnh lão già áo đen xuất hiện một cái truyền tống trận hình ngôi sao sáu cánh. Trước khi bỏ đi hắn nhàn nhạt nói với nữ thích khách đang quỳ trên mặt đất nói:

-Cổ Lan Đan Na, sau nhiều lần ám sát thất bại, ngày mai ngươi đi tới Hắc Vũ thành tiếp nhận cường hóa huấn luyện đi.

Tôi Hắc Vũ thành huấn luyện?

Nghe lão già áo đen nói như vậy, đừng nói vừa mới xuất đạo nữ thích khách Cổ Lan Đan Na, mà ngay cả sát thủ che mặt bên cạnh nàng cũng run lên. Nhưng dưới cái nhìn lạnh lùng của lão già áo đen không một ai dám phản đối

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Hồng mao lang chu vương

Cẩn rặng chạy như điên một thời gian, thấy cổ quái ma pháp tiến đã mất bóng, Dương Lăng rút cục thờ dài một hơi. Đặt mông ngồi xuống, dựa vào một gốc cây quái thụ màu máu đỏ cành lá tươi tốt há mồm thở dốc.

Nghỉ ngơi nửa ngày, nhớ tới sự kinh khủng của Thiên bảng sát thủ, nhớ tới ma pháp tiến quý dị của hắn, chửi thề sắc bén cùng với ma pháp được phát ra trong nháy mắt, Dương Lăng lại cảm thấy khiếp sợ. Dọc theo đường đi, chi cần hơi chút chần chừ, sợ rằng đã đi gặp tử thần rồi.

Có lẽ, chỉ có tiến giai đến địa vu, ngưng kết vu đan thì mình mới có thực lực đấu với hắn?

Sau khi kiến thức thực lực của sát thủ che mặt, Dương Lăng hiểu được thực lực của mình vẫn còn quá yếu. Gặp phải kiếm sư cùng ma pháp sư tầm thường có lẽ còn có thể dựa vào ma thú đánh lén, hoặc là chiến thuật biến người để giành thắng lợi, nhưng gặp phải cao thủ đứng đầu như sát thủ Thiên bảng, trừ phi cẩn thận tính kế, không để ý thương vong sử dụng ma thú đại quân mãnh công, nếu không cơ bản không phải đối thủ.

Tại trước mặt cao thủ tuyệt đỉnh, Tà nhân cùng Giác phong thú ma thú cấp thấp này dù có mấy ngàn con cùng tiến lên còn có chút hiệu quả nên không tuyệt đối giống như dùng bánh bao thịt đánh chó, giống như pháo hôi.

Thú một sừng là ma thú cấp tám cao cấp vừa có thể công vừa có thể thủ, đáng tiền chỉ có một, càng đáng tiếc hơn nữa là nếu vu lực trong cơ thể không đủ, căn bản không thể gọi ra. Dương Lăng hiểu được, đối mặt với đối thủ vũ lực cường hãn, đây là khuyết điểm rất lớn của mình.

Chỉ có gian khổ tu luyện, tăng mạnh thực lực của chính mình, mới là vương đạo!

Dương Lăng hít một hơi thật sâu, suy nghĩ xem như thế nào mới có thể lấy được càng nhiều Táng mạng chi tuyến cùng với ma thú huyết châu. Chỉ cần có đủ Táng mạng chi tuyến cùng ma thú huyết châu, hần tin tưởng tiền giai tới địa vu ngưng kết vu đan cũng không phải quá xa.

Đến lúc đó, thuận thực nắm giữ các loại vu thuật huyền ảo, thì mới có thực lực đối mặt với các người mạnh như sát thủ Thiên băng, kiếm thánh, ma đạo sư ở thế giới này.

Một trận gió lạnh thổi qua, đột nhiên Dương Lăng nghe được một trận thanh âm -Sa, Sa cổ quái, đồng thời ẩn ký hình tháp giữa trán cũng nóng rần lên. Vừa mới đứng lên thì phát hiện chung quanh không biết lúc nào đã xuất hiện một đám nhện lông đỏ.

Nhện lông đỏ đột nhiên xuất hiện có lớn có nhỏ, con nhỏ chỉ như ngón tay cái, lớn thì to như nắm tay. Chín con mắt màu đen làm thành ba hàng, các chân mạnh khỏe, lông bụng có màu đỏ, có các vết màu đen, bắp đùi có một vết màu xám và màu trắng. Giương nanh múa vuốt, bao vây quanh Dương Lăng, răng nanh độc lấp lánh, thoạt nhìn dữ tợn vô cùng.

Thiếu thận trọng mà xông vào tổ nhện?

Căn cứ trí nhớ của Giác phong thú, Dương Lăng biết đây là một loại ma thú cấp thấp có tên là hồng mao lang chu, mang kích độc, vừa xuất hiện là một nhóm quân. Đừng nói là Giác phong thú cùng Tà nhân là loại ma thú cấp thấp, mà ngay cả Phong lang cùng rắn kim tuyến ma thú trung cấp cũng không dám thách thức.

Ba mươi sáu kẻ, tẩu vi thượng sách!

Nhìn chung quanh rậm rạp Hồng mao lang chu, Dương Lăng khó khăn nuốt nước miếng. Vu lực bây giờ còn không có hoàn toàn khôi phục, không cách nào gọi ra đồng đạo ma thú trợ chiến, nên chỉ có nhanh chóng rời đi mới là chính xác.

Sau khi quyết định, Dương Lăng vốn định truyền qua các cây đại thụ chạy trốn, nhưng khi hần vừa ngẩng đầu lên nhìn kỹ thì không khỏi hít vào một hơi lạnh khí. Chẳng biết lúc nào đã có đầy Hồng mao lang chu, không nhìn không biết, vừa nhìn đã cảm thấy sợ hãi. Xem ra trong khi thất thần vừa rồi, đã bị đồng đạo con nhện vây quanh.

Không đường có thể đi, Dương Lăng cắn chặt răng, miễn cưỡng gọi ra ba trăm con Giác phong thú cùng với một trăm con Tà nhân bảo vệ, lập tức ngồi xuống, hy vọng có thể rất nhanh khôi phục vu lực. Đối mặt với đàn nhện sẵn sàng gây rắc rối, nếu không có vu lực, không cách nào gọi ra ma thú trợ chiến, hậu quả không dám tưởng tượng.

Chi chi ..

Nhìn trống rỗng xuất hiện Giác phong thú và Tà nhân, đàn nhện rối loạn hần lên, thét lên lạ thường. Có chút hung hăng giương nanh múa vuốt, có chút cẩn thận lui về phía sau nửa bước, còn có một chút cảm thấy bất an, phảng phất bản năng cảm giác được có nguy hiểm.

Không cho Dương Lăng được thư giãn, đột nhiên từ xa xa truyền đến một tiếng huyết, bén nhọn chói tai. Sau khi nghe tiếng huyết, đàn nhện đều bình tĩnh, im lặng trở lại, gắt gao nhìn chăm chăm vào Dương Lăng đang được Giác phong thú và Tà nhân bảo vệ.

Cùng lúc đó, ở các bụi cỏ, loạn thạch, phía dưới các lá rụng gần đó đều có thêm nhện bò ra, càng ngày càng nhiều làm Dương Lăng nhìn thấy không khỏi da đầu tê dại.

Tiên hạ thủ vi cường!

Mất thấy tình huống không ổn, Dương Lăng rất nhanh chỉ huy Tà nhân cùng Giác phong thú công kích, Hồng mao lang chu càng ngày càng nhiều, tình thế càng ngày càng không ổn.

Một trùm ánh sáng làm mù mắt qua đi, ngay khi đàn nhện nhắm chặt mắt lại, Giác phong thú đã chuẩn bị sẵn sàng liền xông ra ngoài nhanh như máy bay chiến đấu siêu âm, đầu tiên giải quyết các con nhện trên cây, để tránh bị chúng nó đánh lên. Bắn ra một làn châm độc rồi lập tức hung hăng lao tới, hàm răng sắc bén cắn một nhát khiến trên người con nhện xuất hiện một vết thương rất sâu và rộng.

Nhanh chóng giải quyết các con nhện trên cây, dưới sự chỉ huy của Dương Lăng, Tà nhân và Giác phong thú bắt đầu công kích rậm rạp con nhện trên mặt đất. Trải qua mấy ngày huấn luyện, chúng nó đã sớm phối hợp vô cùng ăn ý.

Nếu nói Tà nhân là một trọng pháo, vậy Giác phong thú với tốc độ bay nhanh là một thanh đao sắc bén, trước do Tà nhân oanh tạc, phá hỏng trận hình, cùng với lực lượng vốn có của đối phương, lập tức sẽ do Giác phong thú lao lên thanh trừ hết thấy ý đồ phản kích của đối phương.

Không kịp ứng phó, Hồng mao lang chu phía trước loạn thành một đoàn. Có chút kinh hoàng chạy tán loạn xung quanh, giống như con giun chui xuống đất trốn tránh, có chút kêu lên rồi rít, phảng phất như hướng đồng loại ở gần đó cầu viện, còn có một chút giương nanh múa vuốt cố gắng phản kích, phun ra nước miếng màu vàng chứa độc dịch.

Hồng mao lang chu phun ra nước miếng màu vàng kịch độc vô cùng, Giác phong thú đang bay trên không chỉ cần không cẩn thận dính vào liền nhanh chóng trúng kịch độc, vô lực rơi xuống mặt đất, lập tức bị hàm răng đầy độc của con nhện cắn thành mảnh nhỏ.

Cũng may Tà nhân cùng Giác phong thú đã giải quyết đại bộ phận con nhện phía trước, Dương Lăng không dám tưởng tượng làm thế nào đối mặt với độc dịch bắn tới như mưa.

Mặc dù tạm thời lấy được thượng phong, nhưng Dương Lăng không dám có chút khinh thường. Hồng mao lang chu thật sự nhiều lắm, nếu vu lực khôi phục như lúc ban đầu, có thể gọi ra tất cả ma thú trợ chiến, hẳn còn tự tin sẽ đi ra ngoài được.

Nhưng giờ phút này, có thể kéo dài thời gian để khôi phục vu lực đã tốt lắm rồi, nếu trước khi Tà nhân ma lực hao hết mà không thể gọi ra càng nhiều ma thú trợ chiến, hậu quả không cần tưởng tượng cũng biết.

Từ không gian giới chỉ lấy ra các viên ma thú huyết châu còn lại, Dương Lăng hít một hơi thật sâu, sau đó nuốt hết vào, kiệt lực vận chuyển vu lực trong cơ thể. Bây giờ, thời gian chính là tính mạng, hy vọng trước khi đàn nhện phản công khôi phục được như lúc ban đầu.

Con kinh hoàng qua đi, theo một tiếng huyết chói tai, Hồng mao lang chu phía trên đều phun ra độc dịch, kịch liệt công kích giác phong thú đang ở trên không. Cùng lúc đó, một con Hồng mao lang chu to như bốn tám dần theo một đội quân nhện chạy nhanh lại, thỉnh thoảng phát ra tiếng huyết, chỉ huy đồng đạo con nhện phản công mạnh.

Tri thù vương?

Nhìn con nhện khổng lồ dữ tợn, nhìn các cái chân đầy lông cùng với với răng độc loe lóe hàn quang, Dương Lăng âm thầm kêu khổ. Một đám con nhện đã khó có thể đối phó, bây giờ thêm một vua nhện chỉ huy, cái này còn làm gì được?

Sau con kinh hãi, Dương Lăng rất nhanh tập trung một trăm con Giác phong thú, chỉ huy chúng nó trọng điểm là vua nhện ở ngoài tầm bắn của Tà nhân. Không ngờ tới, Giác phong thú đánh bất ngờ chỉ lao tới được nửa đường đã bị độc dịch bắn như mưa ngăn cản, căn bản là không có cách nào gần người, phảng phất gặp phải một cao xạ pháo trận dày đặc vậy.

Không còn chần chừ, dù cho may mắn lao được tới trên đầu vua nhện, vài con Giác phong thú cũng không kịp phát ra công kích đã bị vua nhện rất nhanh phun ra độc dịch đánh trúng, hoặc bị tơ nhện quấn lấy rồi bị nó một miếng cắn trúng, toàn thân đen thui, trúng độc mà chết.

Mẹ nó, phải thoát ra....!

Nuốt vào một nắm ma thú huyết châu, Dương Lăng cảm giác được vu lực đang ngưng tụ. Mắt thấy dưới sự chỉ huy của con nhện vương, Hồng mao lang chu thể công càng ngày càng mạnh, hiểu được nếu cứ như vậy thì chỉ có đường chết mà thôi. Cẩn chặt răng, nhìn càng ngày càng tới gần con nhện vương, đột nhiên nghĩ ra một chủ ý điên cuồng

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Quân đoàn con nhện

Chung quanh tất cả Hồng mao lang chu đều giương nanh múa vuốt, rậm rạp thành một tầng lớn, hơn nữa còn có rất nhiều con từ bốn phương tám hướng vọt tới, càng tụ càng nhiều. Dương Lăng hiểu được, với vu lực trong cơ thể còn lại không nhiều lắm, cơ bản là không có khả năng lao ra ngoài. Đáng tiếc con sư thú thuần hóa được đã đem tặng cho Tác Phi Á, nếu không còn có hy vọng từ không trung chạy trốn.

Nếu không có đường lui, Dương Lăng dứt khoát đánh bạc một ván, cắn răng gọi ra một trăm con Tà nhân. Hắn mong rằng không kịp ứng phó, có khả năng may mắn vọt tới trước mặt Hồng mao lang chu vương, đồ sau khi lấy máu tuần hóa Hồng mao lang chu vương, có khả năng thông qua nó không chế đàn Hồng mao lang chu xung quanh.

Hồng mao lang chu đang tới thật sự nhiều lắm, đừng nói là vu lực trong cơ thể hiện nay tiêu hao gần hết, cho dù tại lúc mạnh mẽ nhất, sợ rằng trong khoảng thời gian ngắn cũng không có biện pháp thuần hóa hết.

Nhìn Hồng mao lang chu vương càng lúc càng gần, Dương Lăng hít vào một hơi thật sâu, sau đó chỉ huy Tà nhân phát ra làn đạn loang loáng gây lóa mắt, lập tức dưới sự hộ vệ của Giác phong thú điên cuồng lao về phía Hồng mao lang chu vương.

Ba mươi bước, hai mươi chín bước, hai mươi tám bước.

Lợi dụng lúc các Hồng mao lang chu gắt gao nhắm lại hai mắt, kinh hoàng thất thố trong nháy mắt, Dương Lăng không để ý hết thấy vọt tới trước, thành bại được mất ở lần này, nếu thất bại, hậu quả không thể nào tưởng tượng được!

Bị làn ánh sáng mạnh của Tà nhân gây lóa mắt, các con nhện phía trước cảm giác con mắt phảng phất có một ít cát trong đó, vừa rất vừa đau, trong khoảng thời gian ngắn đừng nói là công kích ngay cả mở mắt cũng đều khó khăn. Hồng mao lang chu vương khổng lồ kinh khủng cũng không ngoại lệ.

Cùng lúc đó, con nhện chung quanh thật sự là nhiều lắm. các con nhện phía trước kinh hoàng thất thố, giống như con ruồi không đầu chạy loạn xung quanh, mà các con nhện phía sau lại đang tiến tới, nên loạn thành một đoàn.

Tám bước, bảy bước, sáu bước, năm bước.

Nhìn Hồng mao lang chu vương đang chi chi kêu loạn, gắt gao nhắm lại con mắt, Dương Lăng thấy được một đường sinh cơ, không chút do dự cắn ngón trỏ tay phải, song chính khi hắn chuẩn bị nhổ máu thì Hồng mao lang chu vương phảng phất cảm giác được có nguy hiểm, miễn cưỡng mở hai con mắt.

Gần trong khoảng cách nhìn thấy từng cây lông đỏ của Hồng mao lang chu vương, nhìn cái răng độc loe loe hàn quang của nó, Dương Lăng không khỏi da đầu tê dại. Nhưng giờ phút này không thể quay đầu lại, quay đầu thì tuyệt đối là tử lộ, không thể làm gì khác hẳn là cắn răng lao tới.

Ngay khi Hồng mao lang chu vương mở rộng cái miệng, chuẩn bị phun độc dịch, ngay khi đông đảo con nhện điên cuồng lao đến, Dương Lăng chặn trước một bước gắt gao đặt ngón trỏ dính máu lên trán con nhện vua.

Trong nháy mắt, con nhện vua không có cách nào nhúc nhích, trên người hiện lên từng đạo phù văn huyền ảo, rất nhanh biến mất. Mà Dương Lăng cảm giác máu cùng vu lực không còn một tia, tình trạng kiệt sức, vô lực té trên mặt đất, trong đầu xuất hiện một đoạn trí nhớ xa lạ, lạnh như băng.

Miền cường tạo một thủ ấn, đem con nhện vương đã bị thuần phục gọi ra, Dương Lăng cảm giác ý thức càng ngày càng mơ hồ, không kịp phản phó cái gì, rất nhanh trở nên hôn mê không nhúc nhích.

Chẳng biết qua bao lâu, một trận gió mát thổi qua. Dương Lăng nghe được một trận "Chi chi" giống như tiếng con chuột già, vừa mở mắt nhìn, phát hiện mình đang nằm trong một cái sơn động rất lớn, nằm trên một tấm mạng nhện rất dày.

Sơn động rất lớn, hai bên đào móc rất nhiều các huyết động lớn nhỏ, có chút để đầy các loại thực vật, có chút lại có đầy trứng nhện, ở gần cửa hang đông đảo Hồng mao lang chu không ngừng ra ra vào vào, Tà nhân cùng Giác phong thú mang theo bình an vô sự, còn về phần Hồng mao lang chu vương to như bồn tắm, giống như con chó đang lẳng lẳng nằm tại bên cạnh hắn.

Rất nhanh, thông qua trí nhớ của Hồng mao lang chu vương, Dương Lăng rốt cục hiểu được chuyện gì đã xảy ra.

Nguyên lai, thành công thuần hóa Hồng mao lang chu, nó liền nhanh chóng chỉ huy đông đảo con nhện đang vây công mình dừng lại. Thấy Dương Lăng hân hôn mê nửa ngày không tỉnh lại, vì vậy dứt khoát chỉ huy đàn nhện tạo ra một mạng nhện dày đặc chắc chắn dưới thân hắn, sau đó cẩn thận kéo theo hắn về ổ của nó.

Thông minh, cường đại!

Rất nhanh, Dương Lăng phát hiện điểm khác thường của Hồng mao lang chu vương. Sau khi bị thuần hóa, Giác phong thú cùng Tà nhân chỉ biết hành động theo lệnh của mình, không cách nào trao đổi với nhau, chỉ có thể thông qua thời gian dài huấn luyện mới tăng cường được trình độ phối hợp. Nhưng Hồng mao lang chu vương không như vậy, sau khi bị thuần hóa không chỉ nghe theo sự chỉ huy của mình, mà còn giữ lại quyền khống chế đối với đàn nhện.

Một con trung thành tuyệt đối, lại có trong tay một đại quân ma thú?

Ngoài ý muốn qua đi, Dương Lăng kích động không thôi, thấy được một bước đi tiến hóa mới, nếu Tà nhân, Giác phong thú cùng một chiến sĩ cũng có thể tiến hóa như Hồng mao lang chu vương, vậy thì mình có thể hoàn toàn giải phóng, chỉ cần chỉ huy toàn cục mà thôi.

Con nhện bình thường sau khi thuần hóa, rốt cục nghe lệnh chỉ huy của mình hay con nhện vua?

Mừng rỡ vô cùng, Dương Lăng trong lòng vừa động, bắt ngay một con nhện to như nắm tay làm thí nghiệm, sau khi lấy máu thuần hóa, phát hiện tiểu tử này nghe theo chỉ huy của mình, đồng thời cũng nghe mệnh lệnh từ con nhện vua. Nếu hai bên có xung đột thì chỉ phục tùng mệnh lệnh của mình, cho dù

mình ra lệnh cho nó cắn vua một cái, nó cũng không có gì do dự.

Hoàn hảo, thật sự quá hoàn hảo.

Hít vào một hơi thật sâu, Dương Lăng cố gắng lấy lại bình tĩnh, hiểu được mình tìm được phương pháp tốt nhất để khống chế ma thú đại quân. Thuận hóa ma thú vương giả, thông qua nó chỉ huy ma thú đại quân, sau đó tuần hóa bộ hạ tương đối xuất sắc của nó.

Cứ như vậy, không chỉ có thể phát huy được năng lực chiến đấu của ma thú, không cần lo lắng không thể khống chế ma thú đại quân, cho dù vương giả bị thương hay là chết đi, chính mình cũng có thể chỉ huy một con ma thú tương đối xuất sắc lên làm thủ lĩnh, vững vàng nắm giữ ma thú đại quân trong tay.

Căn cứ vào trí nhớ của con nhện vương, Dương Lăng biết sơn cốc con nhện trải dài vài trăm dặm, càng đi vào trong, con nhện lại càng nhiều, thực lực cũng càng mạnh, cả sơn cốc, bộ lạc con nhện không thể đếm được, có tranh chấp phạm vi săn thú, có khi vì tranh đoạt địa bàn cùng thực vật mà ra tay đánh nhau, không chết không ngừng.

Nhược nhục cường thực?

Hiểu được tình huống của sơn cốc con nhện, Dương Lăng trong lòng vừa động, nghĩ tới một chủ ý tuyệt vời, cảm giác được vu lực đã khôi phục như lúc ban đầu, chỉ huy đông đảo ma thú chủ động công kích các bộ lạc con nhện khác, không những tăng mạnh phạm vi thế lực của Hồng mao lang chu, hơn nữa cũng có thể nhân cơ hội kiểm tra được thực lực của binh đoàn mới thành lập.

Nói không chừng có thể nhân cơ hội thuận hóa thêm vài con nhện vua, nhanh chóng tăng cường thực lực của mình, một mũi tên trúng ba con chim.

Việc này không nên chậm trễ, quyết định chủ ý, Dương Lăng ngay lập tức ra lệnh cho Hồng mao lang chu vương tập trung binh lực, chuẩn bị quét sạch các bộ con nhện gần đó.

Mặc dù căn cứ vào trí nhớ của đàn nhện, các bộ lạc gần đó thực lực đều cường đại, nhưng hẳn tin tưởng vu lực khôi phục như lúc ban đầu, chỉ cần đem tất cả Tà nhân, Giác phong thú, khô mộc chiến sĩ cùng thú một sừng ra trợ chiến, tuyệt đối có thể quét sạch một tầng lớn. Cho dù tình huống có trở lên xấu đi, cũng có thể toàn thân trở ra.

Hồng mao lang chu vương cùng kẻ khác bất đồng, cách thức chỉ huy mới, Dương Lăng đối với tương lai tràn ngập chờ mong. Có lẽ, không cần tiến cấp tới địa vu, thực lực của mình cũng có thể đối kháng cùng những người mạnh như Thiên băng sát thủ, kiếm thánh

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Liệp thú

Nhìn xuyên qua lỗ hổng của bụi cây, Dương Lăng cẩn thận đánh giá sơn động con nhện ở cách đó không xa. Đây là một bộ lạc hắc tri thù, ngoại trừ cả người toàn lông đen, thì cùng Hồng mao lang chu đã thuận hóa không có gì khác nhau.

Căn cứ trí nhớ của Hồng mao lang chu vương, đây là một bộ lạc tương đối cường đại, không sai biệt lắm có khoảng trên vạn con nhện. Dọc theo đường đi, may là Giác phong thú vô thanh vô tức giết quyết đám binh lính tuần tra của chúng, nếu không tuyệt đối không cách nào dễ dàng tới gần ổ của chúng.

Hồng mao lang chu mặc dù người mang kịch độc hơn nữa cũng có thể chui vào trong đất dễ trốn, nhưng nói về năng lực đánh lén thì vẫn còn kém xa Giác phong thú nhanh như gió, nhất là một trăm con Giác phong thú tiến hóa.

Sau khi tiến hóa ra cánh ở góc, tốc độ bay nhanh như thiểm điện của Giác phong thú càng vô thanh vô tức. Tại trong thâm lâm, với sự giúp đỡ của lá cây, bụi cỏ cùng loạn thạch, hắc tri thù tuần tra không cách nào phát hiện ra tung tích của chúng nó.

Đợi đến khi phát hiện ra có điều không ổn thì đã quá muộn, đối mặt với Giác phong thú hàm răng sắc bén cùng với châm độc khó lòng phòng bị, không có khả năng phản kháng.

Giữa buổi trưa, thường thường là lúc hắc tri thù chậm chạp, uể oải nhất. Lúc này, không có bao nhiêu con nhện ra ngoài kiếm ăn, ngay cả đám binh lính

tuần tra cũng rất ít.

Tuyệt đại bộ phận con nhện sẽ nằm nghỉ ngơi trên mặt đất, sẽ chậm rãi nuốt chửng con mồi, không hề phát giác ra một hồi kiếp nạn trước đó chưa từng có sắp phủ xuống.

Xác nhận giải quyết được bộ đội hắc tri thù ở bên ngoài, Dương Lăng không hề chần chờ, gọi tất cả Tà nhân hành động chậm chạp ra, chỉ huy chúng nó lập trận. Về phần Hồng mao lang chu vương dẫn theo đại quân con nhện chắn trước mặt Tà nhân, nhiệm vụ của chúng nó chính là ngăn cản hắc tri thù công kích Tà nhân. Đội đại cục đã định, sẽ cùng với Giác phong thú tiến vào trong huyết động hắc tri thù quét sạch.

Hít một hơi thật sâu, Dương Lăng ra mệnh lệnh tấn công. Nhất thời quang đạn dày đặc bắn vào huyết động hắc tri thù to lớn, trong nháy mắt, bên trong truyền ra một loạt tiếng kêu thảm thiết chói tai. Rất nhanh, rậm rạp hắc tri thù như thủy triều lao ra, lao thẳng về phía Tà nhân cách đó không xa.

So với Hồng mao lang chu thì hắc tri thù càng thêm tráng kiện, có không ít con to như bắp tay, giương nanh múa vuốt. Đáng tiếc trước mặt đại quân tà nhân được bố trí tốt, cái vỏ yếu ớt của chúng không chịu nổi một kích, vừa lao ra khỏi huyết động đã bị quang đạn liên miên không dứt bắn thành tro bụi.

Bởi vì tầm bắn không đủ, độc dịch kinh khủng của hắc tri thù căn bản là không có đất dụng võ, tuyệt đại bộ phận đều chết ở gần cửa hang. May mắn mà vẫn nhào tới trước mặt Tà nhân, Hồng mao lang chu sớm đã chuẩn bị nhanh như tia chớp từ dưới đất chui lên, trong nháy mắt cắn chúng thành mảnh nhỏ.

Giết hại, không hề lo lắng giết hại!

Tại đại quân Hồng mao lang chu ngăn cản, dưới làn đạn liên miên không ngừng của Tà nhân oanh tạc, hắc tri thù không có lực chống trả. Rất nhanh, cửa động máu chảy thành sông, trong không khí tràn ngập mùi máu tươi. Từ từ, tiếng kêu bên trong huyết động càng ngày càng yếu, hắc tri thù lao ra cũng càng ngày càng ít.

Mất thấy hỏa hầu đã không sai biệt lắm, Dương Lăng ra lệnh công kích với Hồng mao lang chu vương đang ở bên cạnh. Tên này kêu lên một tiếng, nhất thời từ dưới đất chui lên một con, một con Hồng mao lang chu, đằng đằng sát khí hướng về phía hang động hắc tri thù lao tới.

Cùng lúc đó đã chuẩn bị từ lâu Giác phong thú giống như máy bay chiến đấu xông ra ngoài, cung cấp sự yểm hộ cùng trợ giúp từ trên không cho đại quân con nhện.

Ở địa phương trống trải, Tà nhân uy lực vô song, nhưng nhiệm vụ tiến vào trong huyết động quét dọn thì lòng có dư mà lực không đủ. Địa hình phức tạp, không gian nhỏ hẹp, chúng nó tốc độc chậm chạp đúng là một cái khuyết điểm chết người, chỉ biết để cho đối phương giết chết.

Trầm ngâm một lát, Dương Lăng dứt khoát thu hồi bọn nó lại, sau đó tại một đội Giác phong thú bảo vệ cẩn thận đi về phía hang động hắc tri thù. Mặc dù đã nắm chắc phần thắng, nhưng đã biết được độc dịch kinh khủng cùng khả năng chui vào trong lòng đất của con nhện thì cẩn thận vẫn hơn.

Đi qua vũng máu tươi bước vào huyết động, Dương Lăng phát hiện Hồng mao lang chu vương đang chỉ huy đại quân con nhện đi quét sạch chung quang, không buông tha bất cứ chỗ nào khả nghi. Chỉ cần phát hiện một hắc tri thù lẫn trốn, lập tức có mười Hồng mao lang chu lao tới vây công, trong nháy mắt đem đối phương cắn thành mảnh nhỏ, lập tức một miếng một miếng nuốt vào.

Đối với người bình thường mà nói, độc dịch và khả năng trốn trong lòng đất của hắc tri thù khó lòng phòng bị, nhưng đối với Hồng mao lang chu mà nói cái này căn bản dễ như ăn sáng. Con nhện chiến đấu với nhau chủ yếu chính là nhìn xem năng lực cận chiến, xem ai khí lực lớn hơn, xem hàm răng của ai sắc bén hơn.

Dưới sự chỉ huy của Lang chu vương, rất nhanh đại quân con nhện tìm khắp cả huyết động, đem tất cả hắc tri thù đang ần núp đánh chết hết. Tồn thất vài trăm Hồng mao lang chu, chiếm được bộ lạc hắc tri thù số lượng khổng lồ.

Tiệc nuôi duy nhất chính là, Dương Lăng tìm được thi thể của hắc tri thù vương thì đã bị cắn xé thành mảnh nhỏ, giấc mộng đẹp tuần hóa vua hắc tri thù cũng theo đó mà thất bại.

Tuy nhiên, hắc tri thù vương mặc dù bị cắn xé thành mảnh nhỏ, nhưng tinh hạch màu vàng vẫn được bảo tồn rất tốt. Vừa được Dương Lăng đồng ý, Lang chu vương hưng phấn nuốt viên tinh hạch vào, rất nhanh, thân thể lại lớn lên thêm, hàm răng loe lóe hàn quang càng thêm sắc bén.

Thông qua nuốt chửng tinh hạch tự chủ tiến cấp?

Nhìn Lang chu vương từ cái chậu lớn thành cái bồn tắm to, Dương Lăng vui mừng không thôi. Nếu Tà nhân cùng Giác phong thú cũng có thể thông qua phương thức này tiến hóa, vậy trong thời gian ngắn có thể tăng cường thực lực của mình một cách nhanh chóng, huấn luyện được một đội ma thú đại quân tinh nhuệ.

Tiếp theo, Dương Lăng mang theo ma thú đại quân tiếp tục quét sạch các bộ lạc con nhện chung quanh, trước sau lấy máu thuần hóa được năm hắc tri thù vương.

Về phần Hồng mao lang chu vương sau khi nuốt hơn mười viên tinh hạch thì đã thành lớn như con ghé con, tầm bắn độc dịch lên tới hai mươi bước, lực công kích cực kỳ kinh khủng. Không chỉ có thuận lợi tiếp quản địa bàn các bộ lạc con nhện chung quanh, còn có quyền khống chế năm hắc tri thù vương, thực lực tăng nhiều.

Vì đề cao đại quân con nhện động lực cùng lực công kích, Dương Lăng dưới sự trợ giúp của lang chu vương tuyên ra hai ngàn con nhện tinh nhuệ, mất một ngày thời gian thuần hóa.

Sau đó để cho lang chu vương làm đại thống lĩnh, chọn lựa năm con lang chu tiến cấp cùng với năm hắc tri thù vua làm đội trưởng, chia hai ngàn con lang chu làm mười đại đội, tăng cường khả năng phối hợp tác chiến giữa chúng cùng Tà nhân, Giác phong thú.

Bình quý tại chất lượng hơn số lượng.

Sau vài ngày chinh chiến bên ngoài sơn cốc con nhện, sự thật chứng minh, phối hợp chiến đấu làm cho đại quân con nhện càng cường hãn, độc dịch, mạng nhện cùng với khả năng lẩn vào trong đất phát huy một cách rất hiệu quả.

Cùng lúc đó, Dương Lăng còn phát hiện được một bí mật, con nhện, Giác phong thú, Tà nhân các con ma thú cấp thấp chỉ có thể ăn vào tinh hạch ma thú đồng loại, mà thú một sừng lại có thể nuốt vào tất cả tinh hạch ma thú.

Đặc Lạp Tư thâm lâm mặc dù được cho là trải dài ngàn dặm nhưng trên thực tế ai cũng không biết khu rừng nguyên thủy này rộng cỡ bao nhiêu. Càng không ai biết trong khu rừng này có bao nhiêu con nhện, Giác phong thú, Tà nhân các loại ma thú cấp thấp.

Dương Lăng tin tưởng, chỉ cần cho mình thời gian, đại quân ma thú cấp thấp của mình một ngày nào đó có thể tăng đến cao cấp, so với các con ma thú trung cấp hay cao cấp bình thường còn lợi hại hơn nhiều.

Mang theo ma thú đại quân ở bên ngoài sơn cốc con nhện vòng vo vài ngày, Dương Lăng quyết định để đại quân con nhện ở lại sơn cốc. Muốn nhanh chóng tiến giai tới địa vu vậy cần phải có thật nhiều Táng mạng chi tuyến hoặc là ma thú huyết châu, cùng với việc để cho đại quân con nhện nghỉ ngơi, không bằng để cho chúng nó vì mình săn bắn mỗi ngày.

Đại quân con nhện mặc dù không có cách nào ngưng kết ma thú huyết châu, nhưng hoàn toàn có thể dựa vào mạng nhện cứng cỏi giam lỏng ma thú, mình chỉ cần định kỳ tiến đến lấy là được.

Quyết định chủ ý, Dương Lăng dưới sự hộ vệ của Giác phong thú rời đi sơn cốc con nhện, dọc đường đi như bay, giống như con chim to nhảy từ cành này sang cành khác. Chỉ huy ma thú đại quân săn bắt mấy ngày nay, hắn nuốt vào không ít huyết châu, cảm giác vu lực lại tăng lên, có lẽ chỉ cố gắng thêm một chút, có thể tu luyện tới cảnh giới trung cấp linh vu.

Sau khi trở lại tòa thành, Dương Lăng phân phó A Cổ Tô tìm mưu sĩ Cổ Đức tới gặp, chuẩn bị tăng cường phạm vi tuần tra. Một lần bị răn cản, mười năm sợ dây thừng, mặc dù đội tuần tra khó có thể phát hiện cao thủ đứng đầu như Thiên bảng sát thủ, nhưng có thể giảm được không gian hoạt động của thám tử phía đối phương, để tránh cho đối phương dễ dàng nắm giữ quy luật hoạt động của mình.

Tăng mạnh phạm vi tuần tra?

Hiểu được ý tứ của Dương Lăng, Cổ Đức trầm ngâm không nói. Tăng mạnh phạm vi tuần tra không chỉ có thể hữu hiệu đề phòng thích khách hoặc dư nghiệt của An Tập gia tộc đục nước béo cò, còn có thể từng bước kiểm chế văn hay đấu đá dòng binh cùng mạo hiểm giả, nhưng thực hiện lại có không ít khó khăn.

-Đại nhân, tăng mạnh phạm vi tuần tra có rất nhiều chỗ tốt. nhưng là ở phương diện tiền bạc, sợ rằng...

Cổ Đức có chút chần chờ, mở rộng quy mô, phạm vi, kích thước cùng thời gian tuần tra có lợi rất lớn nhưng cũng có không ít khó khăn. Không có tiền bạc sung túc, thì không thể thực hiện được.

Mặc dù gian bán vũ khí ái nhân cùng Quán rượu Dạ lai hương mỗi ngày đều mang lại không ít tiền, nhưng bởi vì trong phủ có mấy trăm người, hơn nữa công việc của khắp nơi, cùng với duy trì tòa thành, cần bản là không có dư ra chút nào. May là hơn một trăm Dã man nhân chỉ cần chỗ ăn chỗ ngủ, nếu một ngày đều giống như người khác phải trả tiền công, sợ rằng đã sớm lỗ nặng.

- Cổ Đức, Duy Sâm Trần tài nguyên phong phú, không bằng chúng ta quyết định thành lập một thương đội của mình. Chuyên môn bán vũ khí, rượu ngon cùng đồ quý các loại tài nguyên, như thế nào?

Thành lập thương đội của chính mình?

Cổ Đức hai mắt sáng ngời, nhưng ngừng lại từ Duy Sâm Trần tới các thành thì khác khoảng cách rất xa xôi cùng với đường đi gập ghềnh lại không khỏi có chút ừ ừ, nói :

- Đại nhân, Duy Sâm Trần quả thật có rất nhiều bảo bối, đáng tiếc vị trí thật sự quá hẻo lánh vắng vẻ, đường đi còn có không ít sơn tặc đường đi, giá thành vận chuyển quá cao. Trong khoảng thời gian ngắn muốn dựa vào buôn bán kiếm tiền, khó khăn rất lớn.

- Hắc hắc, bán sản phẩm binh thường thì khá là khó khăn, nhưng nếu chuyên môn bán ma thú tinh hạch, tuyệt đối lợi rất lớn!

Nhìn gương mặt buồn rầu của Cổ Đức, Dương Lăng nhàn nhạt cười nói.

Bán ma thú tinh hạch?

Sau một lát ngoài ý muốn, Cổ Đức vỗ tay khen hay. Nhiều dong binh cùng mạo hiểm giả sở dĩ tới Duy Sâm Trần thì nguyên nhân lớn nhất chính là coi trọng ma thú tinh hạch của Đặc Lạp Tư sâm lâm.

Một viên ma thú tinh hạch cấp thấp ở Duy Sâm Trần có lẽ không có giá trị mấy, nhưng chỉ cần mang đến Ban Đồ đế quốc hoặc là La Tư đế quốc để đổi lấy tuyệt đối có giá trên trời.

Nếu so sánh với dong binh cùng mạo hiểm giả. Dương Lăng có ưu thế rất lớn, chỉ cần trả giá giống nhau, thợ săn tuyệt đối sẽ không đem bán cho người khác.

Ngoài ra, Dương Lăng còn là một thợ săn mạnh nhất, mặc kệ là tinh linh hay là dã man nhân tất cả đều cực lực phối hợp hành động với hắn. Nếu thêm vào kinh khủng ma thú đại quân của hắn sợ rằng thu hoạch mỗi ngày đều không ít.

Ngoài ra, không giống với việc thiết quán cùng bán củi nặng nề, bán tinh hạch chỉ cần vài con khoai mã, thậm chí sử dụng truyền thống quyền trực, phương tiện rất đơn giản. Cổ Đức càng nghĩ càng hưng phấn, tựa hồ thấy được vô số tinh tể sáng lóa trước mặt.

Tiếp theo, Dương Lăng cùng Cổ Đức bàn định một chút các chi tiết cụ thể, chuẩn bị từ trong ngân khố lấy ra một khoản tiền, trước hết chiêu mộ một trăm kiếm sĩ cấp bậc võ sĩ, do Tập Tây chỉ huy. Còn chuyện thành lập thương hội buôn bán ma thú tinh hạch thì theo kế hoạch mà thi hành.

Buổi tối hôm đó, mọi người thấy từ trong Duy Sâm tòa thành đi ra một đội võ sĩ mặc khải giáp, chỉ cần địa phương bọn họ tuần tra qua, người dân trong trấn cảm giác được sự an toàn trước đó chưa từng có.

Về phần một ít tên dong binh, mạo hiểm giả cùng đạo tặc cũng không còn hành vi phóng túng như trước, không ai cho rằng cái bữa to như bánh xe trong tay Dã man nhân chỉ là sắt vụn, càng không ai muốn gặp kết quả như Tật phong dong binh đoàn.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51 : Vu trận

Sau khi tăng cường quân nhân tuần tra cả về phạm vi cũng cường độ, trật tự trị an của Duy Sâm Trần chuyển biến tốt hơn rất nhiều, nhưng Dương Lăng lại không dám xem nhẹ. Dù sao đội tuần tra chỉ có thể ngăn cản người dân bình thường, nhưng đối với cao thủ như Thiên băng sát thủ thì không có hiệu quả chút nào.

Nhớ tới thân pháp phiêu hốt không chừng cùng với thuần phát ma pháp của thích khách che mắt, da đầu Dương Lăng lại thấy tê dại. Tốc độ triệu xuất ma thú của hắn mặc dù rất nhanh, nhưng trước mặt sát thủ đứng đầu này thì vẫn còn quá chậm. Nếu đối phương ngay từ đầu đã cho Thiên băng sát thủ ra tay, hoặc là nữ thích khách Cổ Lan Đan Na không có trì hoãn thời gian một chút, sợ rằng mình đã sớm đi gặp từ thần.

Tài liệu đã chuẩn bị sẵn sàng, Dương Lăng quyết định ở tụ linh trận gia tăng thêm một cái vụ thuật mê tung trận. Cứ như vậy, địch nhân cho dù có thể thuận lợi tránh thoát được đội tuần tra và các vọng gác bí mật, cũng khó có thể bí mật đi tới bên cạnh mình.

Vụ thuật mê tung trận, ý nghĩa đã bao hàm trong tên, là một cái ảo trận sơ cấp. Người không hiểu trận pháp tự tiện xông vào, sẽ bị lạc phương hướng, đi tới đi lui cũng không tìm được đường ra. Dương Lăng bây giờ chỉ là một gã sơ cấp lĩnh vụ nhưng nếu tiến giai tới địa vụ, ngưng kết vụ đan có thể ở bên trong mê tung trận thêm một sát trận, uy lực đề cao mấy lần.

Dựa theo phương vị bát quái, Dương Lăng đem ma thú tinh hạch để đúng vị trí từng viên một. Sự thật chứng minh, ma thú tinh hạch không hề kém so với tinh thạch được vu thuật ghi lại, càng là tinh hạch của ma thú cấp cao tác dụng lại càng rõ ràng. Ví dụ như một viên tinh hạch của xà quái chín đầu so với một trăm viên tinh hạch của Song đầu lộc còn mạnh mẽ hơn.

Trong khoảng thời gian này, với lợi nhuận khổng lồ, mọi người đều mang đến các loại ma thú máu huyết cùng với ma thú tinh hạch. Mặc dù hầu hết đều là máu huyết cùng tinh hạch của ma thú cấp thấp, nhưng vì lượng thay đổi khiến cho chất thay đổi, Dương Lăng tin tưởng mê tung trận là hàng rào hữu hiệu nhất bên cạnh hắn, cho dù Thiên bảng sát thủ tự mình tìm đến, sợ rằng trong khoảng thời gian ngắn cũng khó có thể phá giải.

Khoanh chân ngồi xuống, Dương Lăng vận chuyển vu lực trong cơ thể phát động Bát Quái trận đã được bố trí tốt, "ba" một tiếng, trận pháp bắt đầu từ từ khởi động, cũng giống như tụ linh trận khi bắt đầu tán mát ra một vòng ánh sáng bảy màu, bị hấp thu hết vào trong cơ thể.

Dương Lăng đoán bởi vì tinh hạch có cấu tạo bên trong cùng với chứa đựng năng lượng khác nhau, cho nên trong nháy mắt khi sử dụng vu lực khởi động, tinh hoa năng lượng trong tinh hạch phun ra ngoài.

Tinh hạch ma thú hệ hỏa tán mát ra ánh sáng màu đỏ, tinh hạch của ma thú hệ thổ sẽ phát ra ánh sáng màu vàng, tinh hạch của ma thú hệ mộc sẽ phát ra ánh sáng màu xanh, xuất hiện cùng nhau liên hình thành ánh sáng bảy màu hiếm thấy.

Hấp thu ánh sáng bảy màu có ẩn chứa năng lượng tinh thuần, Dương Lăng niệm vu quyết, bắt đầu lặng lẽ tu luyện. Không chú ý tới Ngã Ly Ti mang com đến bất tri bất giác từng bước đi vào mê tung trận vừa được lập ra trong sân.

Mang theo cái giỏ com đi vào được vài bước, Ngã Ly Ti phát hiện cảnh sắc trước mặt biến đổi, đột nhiên đi tới một địa phương xa lạ. Khắp nơi đều là các cây đại thụ khổng lồ, dường như đi vào sâu bên trong Đặc Lạp Tư sâm lâm.

-Dương đại ca, người ở đâu, Dương đại ca?

Chuyện ngoài ý muốn xảy ra, Ngã Ly Ti hoảng sợ và khóc. Nàng không biết đây là đâu, có đánh vỡ đầu nàng cũng không rõ đang đi về phía Dương Lăng ở trong sân, như thế nào ngay lập tức lại tới địa phương quỷ quái này.

Kêu không thấy có tiếng đáp lại, Ngã Ly Ti đột nhiên nghĩ ra, dựa vào cảm giác lui trở ra. Không ngờ vòng vo nửa ngày cũng không thể ra khỏi sâm lâm âm sâm này. Kiệt quệ nhìn thấy khu rừng càng ngày càng tối tăm, như một con quái vật cắn người, không khỏi càng chạy càng hoảng sợ.

-Dương đại ca, dương đại ca ...

Một trận gió lạnh thổi qua, Ngã Ly Ti cảm giác được một luồng khí lạnh vào trong cơ thể, giống như có du hồn trong sâm lâm đang đến. Hoảng sợ không để ý hết thấy căn chạ chạy như điên, vừa chạy vừa lớn tiếng gọi tên Dương Lăng, nước mắt trào ra mãnh liệt như mưa

Ồ ..

Không biết khi nào, Ngã Ly Ti cảm giác trời càng ngày càng tối, tối đen như mực, không nhìn thấy năm đầu ngón tay, gió lạnh cũng càng ngày càng mạnh, tựa hồ có u hồn đang lơ lửng theo sau. Nhớ tới các lời đồn đại về Duy Sâm tòa thánh, không khỏi càng thêm sợ hãi, càng chạy càng khẩn trương. Thình thoảng vấp phải rễ cây lộ trên mặt đất, ngã xuống vỡ cả đầu.

Không biết qua bao lâu, Ngã Ly Ti sắp sụp đổ, thì đột nhiên cảm giác chạm tới một con quái vật bị treo giữa không trung. Vô cùng hoảng sợ, hét lên một tiếng chói tai, sau đó hai chân mềm nhũn sợ đến trực tiếp ngất đi.

-Ngã Ly Ti, đừng sợ, là ta .

Thấy Ngã Ly Ti sợ đến sắc mặt tái nhợt, Dương Lăng thăm mắng mình cầu thả, không nói rõ với mọi người đã lập mê tung trận. May là còn không có lập sát trận, nếu không hậu quả không thể nghĩ ra được.

Ở eo Ngã Ly Ti dùng sức véo vài cái, tiểu nha đầu đáng thương từ từ tỉnh lại. Vừa nhìn thấy Dương Lăng đã nhanh chóng nhào vào ngực hắn, không dám nhúc nhích :

-Dương đại ca, có quý, có quý.

-Không có việc gì hết, có Dương đại ca của nàng ở đây, con quý nào cũng không dám ra đây, đừng sợ !

Thấy Ngã Ly Ti còn không có bình tâm lại, Dương Lăng lắc đầu cười khổ, trước hết an ủi nàng vài câu, vỗ nhẹ trên lưng của nàng.

Dương Lăng mất nửa ngày công phu, dạy cho Ngã Ly Ti cách ra vào mê tung trận nhiều lần, tiểu cô nương kinh hồn không chừng lúc này mới bình tâm trở lại, tin tưởng vừa nãy chỉ là ảo ảnh do ma pháp trận thần bí tại thành. Nói mê tung trận nàng căn bản nghe không hiểu, nhưng nói là thần bí ma pháp trận, tiểu cô nương không tiếp xúc qua ma pháp lại chỗ hiểu chỗ không.

-Ngã Ly Ti, đừng sợ, đây chỉ là một cái ma pháp trận mà thôi.

Ôm Ngã Ly Ti đáng thương, Dương Lăng vừa nói vừa nhẹ nhàng sờ lên mái tóc của nàng, thăm mắng mình cầu thả. Cũng may còn không có thêm sát trận, nếu không tiểu cô nương không có ma pháp, đầu khí đã sớm gặp phải bất hạnh.

Chạy loạn cả nửa ngày, áo choàng trên người Ngã Ly Ti đã không thấy đâu, trên người chỉ còn có một cái áo ngoài mỏng manh, núp vù như cái bánh bao nhỏ như ẩn như hiện. Dương Lăng vô ý cúi đầu nhìn thấy, thiếu chút nữa chảy máu mũi, tự nhiên sinh ra phản ứng của một nam nhân.

-Dương đại ca, ta, ta mang com đến cho người!

Mơ hồ hiểu được chuyện gì đã xảy ra, Ngã Ly Ti từ từ bình tĩnh, mặc dù không hiểu sự, nhưng nàng cũng mông lung biết được bất đồng giữa nam và nữ. Cảm giác được hạ thân của Dương Lăng có điều khác thường, mắc cỡ đỏ bừng mặt, từ trong ngực hắt chui ra.

Đưa com?

Nhìn chiếc giỏ trống không trong tay Ngã Ly Ti, Dương Lăng cảm động. Tiểu nha đầu bị dọa như vậy vẫn còn giữ chặt cái giỏ trong tay. Đáng tiếc cái giỏ vẫn còn đồ nhưng thức ăn bên trong đã sớm bay đi đâu mất.

-Được rồi, Ngã Ly Ti, ông nội người đâu rồi, thời gian gần đây thân thể vẫn tốt chứ?

-Àn, tốt, khỏe lắm.

Ngã Ly Ti nhỏ giọng đáp một câu, vẻ mặt đỏ bừng, căn bản không dám ngẩng đầu lên nhìn Dương Lăng. Chỉ cần vừa nghĩ đến hạ thân cương cứng của Dương Lăng, tim lại nhảy loạn lên, khẩn trương không thôi.

Thấy bộ dáng xấu hổ của tiểu nha đầu, Dương Lăng cũng có chút mất tự nhiên. Trong thời gian này, chẳng biết là do thật lâu không gần nữ sắc, hay là do vụ lực tiến nhanh, bị kích thích hạ thân ngay lập tức có phản ứng. Mấy ngày hôm trước ở cùng một chỗ với Tác Phi Á làm cho nàng mắc cỡ quay đầu bỏ chạy, bây giờ lại làm cho tiểu nha đầu mắc cỡ đỏ hết mặt.

Im lặng trong chốc lát, nhìn đôi vai mảnh mai của Ngã Ly Ti, Dương Lăng yêu thương nói:

-Ngã Ly Ti, ông nội người ở một mình cũng cô đơn. Nếu không, bắt đầu từ ngày mai, người về nhà giúp đỡ ông nội nhé!

Về nhà giúp đỡ ông nội?

Nghe Dương Lăng vừa nói như vậy, Ngã Ly Ti chấn động cả người, nhanh chóng ngẩng đầu lên, mắt đầy lệ nói:

-Dương đại ca, ta đã nói muốn phục vụ người cả đời. Chẳng lẽ, người thấy Ngã Ly Ti hầu hạ không tốt, muốn đuổi ta đi

Không đợi Dương Lăng trả lời, Ngã Ly Ti vừa vừa thẹn vừa nói:

-Cát An na tỷ tỷ nói, Ngã Ly Ti vài năm nữa lớn lên có thể kết hôn, Dương đại ca, nếu người, ta?

Lớn lên có thể kết hôn.

Nghe Ngã Ly Ti nói như vậy, lại nhìn bộ ngực trông như bánh bao nhỏ chưa thành thực, Dương Lăng cười khò. Nha đầu ngốc này không biết nghĩ đi đâu?

-Ngã Ly Ti, Dương đại ca sao có thể không cần người, chỉ là hy vọng người chiếu cố ông nội người cho tốt thôi!

Dương Lăng chần chờ một lát, sau đó nói tiếp :

-Nếu không như vậy đi, mang ông nội đến ở cùng người. Miễn cho hai ông cháu phải chạy đi chạy lại, cũng có thể chiếu cố tốt cho nhau.

-Dương đại ca, nói nghiêm túc chứ?

Sau một lúc kinh ngạc, Ngã Ly Ti mỉm cười mừng rỡ. Xem ra đàn bà có khả năng hành động tự nhiên, nói gió chính là mưa, tâm tình so với thời tiết tháng sáu thay đổi còn nhanh hơn.

-Àn, đi đi, tìm quần gia Mục Nhĩ Bá Kỳ gọi mấy người hỗ trợ.

Thấy Ngã Ly Ti hưng phấn xoay người bỏ đi, Dương Lăng lắc đầu, nói cho nàng phương pháp ra vào cho nàng, tránh cho nàng lần sau không thể đi vào

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Ma thú huyết phù

Bộ pháp ra vào mê tung trận, Dương Lăng ngoại trừ nói cho Ngã Ly Ti cùng với Tác Phi Á ngoài ra không có tiết lộ cho bất cứ ai, ngay cả mưu sĩ Cổ Đức cũng không có ngoại lệ.

Dù sao, mê tung trận là vòng bảo vệ cuối cùng cũng như tin tưởng nhất của hắn. Nếu không, khi bế quan tĩnh tu bị một gã Thiên bảng sát thủ bí mật vào tới bên cạnh, vậy hậu quả tuyệt đối không thể nào tưởng tượng.

Mặc dù có võ sĩ ngày đêm tuần tra, nhưng Duy Sâm tòa thành thật sự quá lớn, không có khả năng ở mỗi một chỗ đều có thể nghiêm mật, chu đáo giám thị. Dương Lăng tin tưởng, có thực lực để tránh thoát được đội tuần tra, đừng nói là Thiên bảng sát thủ mà ngay cả gã đại kiếm sư hoặc là đại ma pháp sư đều có thể dễ dàng thực hiện được.

Ngoài ra, An Tập gia tộc đã ở trong Duy Sâm tòa thành nhiều năm, quý mới biết bọn họ ở nơi nào đó đào cái đường hầm nào không. Dương Lăng không hy vọng canh ba nửa đêm khi đang ngủ có người từ dưới gầm giường của mình lao lên. Nhưng có mê tung trận, tất cả đều được bảo hiểm, địch nhân chỉ cần đạp vào trong phạm vi bao trùm của trận pháp, trong nháy mắt sẽ bị ảo trận mê hoặc.

Đội ngũ tuần tra tác dụng đối với các cao thủ đứng đầu không lớn, nhưng sở dĩ còn mở rộng phạm vi tuần tra của bọn họ ra khắp Duy Sâm Trấn, Dương Lăng chỉ hy vọng có thể ngăn cản nhãn tuyến của địch nhân, giảm phạm vi hoạt động cùng với tin tức tình báo của địch nhân mà thôi, hắn sẽ không ngu tới mức đem an toàn của mình dựa việc tuần tra của đám võ sĩ cấp thấp.

Tại thế giới mạnh được yếu thua này, chỉ có nhanh chóng đề cao thực lực của chính mình mới là vương đạo.

Sau khi tu luyện tới linh vu, ngoại trừ có thể bố trí vài trận pháp đơn giản, Dương Lăng còn có thể thông qua vu phù công kích và phòng thủ, so với huyết vu chỉ có thể lấy máu thuần hóa ma thú mạnh hơn nhiều.

Vu phù, danh như ý nghĩa, chính là dụng cụ sa, Quan âm thổ cùng với các loại máu huyết, tài liệu luyện chế thành các loại đạo phù, phải hao phí đại lượng vu lực.

Trong khoảng thời gian ngắn, Dương Lăng cũng không biết ở cái thế giới xa lạ này ở đây có chu sa cùng Quan Âm thổ, các loại vật phẩm kì quái khác, quyết định toàn bộ sử dụng ma thú máu huyết chế tạo. Đã thành công lập ra tụ linh trận cùng với mê tung trận, có lẽ chỉ sử dụng một mình ma thú máu huyết để luyện chế vu phù có thể có cho các kết quả bất ngờ.

Phân phó Ngã Ly Ti cùng Mục Nhĩ Bá Kỳ không được quấy rầy, Dương Lăng bắt đầu bế quan chế tạo vu phù. Không có chu sa và Quan âm thổ thì toàn bộ sẽ dùng ma thú máu huyết, không có các loại giấy tốt vậy quyết định sử dụng các loại da thú thay thế, hết thầy cũng theo tình hình thực tế mà tiến hành.

Sử dụng một cây bút được làm ra từ lông phong lang, Dương Lăng khe khẽ trộn đều ma thú máu huyết, sau đó trên một tấm da thú to bằng nửa bàn tay viết một dòng Chữ tâm lôi vu phù.

Cấp thấp "Chữ tâm lôi" là một loại phù thuật đơn giản nhất trong vu huyền, trong khi sử dụng chỉ cần dụng một chút vu lực kích hoạt, ném ra là có thể đưa tới một đạo sấm sét. Cách thức sử dụng cũng giống như dùng lựu đạn vậy.

Cầm lấy vu phù "Chữ tâm lôi", Dương Lăng vô cùng cẩn thận đưa một tia vu lực vào bên trong. Rất nhanh, bức họa trên tấm da thú phát ra một cỗ ba động huyền ảo, từ từ phát ra một tia ánh sáng.

Cảm giác trong không khí nhanh chóng ngưng tụ một cỗ lực lượng cổ quái, Dương Lăng nhanh chóng vớt nó lên trên một cây nhỏ cách đó không xa. "Oanh" một tiếng, thanh âm rất dọa người, nhưng cái cây to như ngón cái lại không tổn hao chút nào. Trời có sấm nhưng không có mưa, tiếng sấm không mưa thì cũng vô dụng.

Chẳng lẽ căn bản chỉ là một đạo cụ lừa gạt?

Vu phù là vật phẩm chỉ sử dụng một lần, dùng một lần liền bị tạc thành mảnh nhỏ, để cho Dương Lăng muốn phân tích cũng tìm không được vật thật, không thể nào biết được. Không thể làm gì khác hơn là lại tiếp tục vẽ lại lần nữa. Kết quả càng làm kẻ khác ủ rũ, lần trước còn có thể dọa cho người ta sợ nhưng mà lần này giống như cô gái nói khề mà thôi.

Không tin, Dương Lăng lại tiếp tục vẽ ra một bức khác, lần này càng không ổn. Hai lần trước mặc dù không thành công, nhưng mà còn có một âm thanh, lần này một chút phản ứng cũng không có, đưa vào vu lực bao nhiêu cũng không có tác dụng.

Thí nghiệm ba lần, kết quả ba lần đều khác nhau, Dương Lăng lắc đầu cười khổ, nhớ tới thí nghiệm hóa học khi học trung học.

Lúc ấy dưới sự chỉ đạo của sư phụ, thì ngoại trừ đũa ngốc hoặc là siêu ngốc thì đều có thể dễ dàng hoàn thành công thức thí nghiệm, cho bao nhiêu nước, bao nhiêu rượu đều đã có công thức rõ ràng. Thậm chí sư phụ cũng sớm làm hết thấy, chỉ để cho học trò kích thích, đốt cháy chỉ là một hình thức mà thôi.

Bây giờ thì không có sư phụ, không có hướng dẫn hết thấy trên mạng internet, thậm chí ngay cả tài liệu cũng không có, hết thấy đều dựa vào chính mình chậm rãi tìm hiểu.

Sau nhiều lần thất bại, nhìn một đại bồn ma thú máu huyết được trộn lẫn với nhau, Dương Lăng lắc đầu. Nhiều máu huyết như vậy, cũng đủ ngưng kết hơn trăm viên huyết châu.

Tất cả bằng nhau?

Đột nhiên, nhìn ma thú máu huyết xáo trộn cùng một chỗ, Dương Lăng giật mình cảm giác dường như đã nắm bắt được chỗ mấy chốt. Việc này không lên chậm trễ, rất nhanh cầm lấy một bình nhỏ máu Phong lang, cẩn thận dục dục vẽ lên một đạo vu phù "Chưởng tâm lôi" đơn giản.

Xác định đã làm đúng tất cả các bước một lần nữa, Dương Lăng cẩn thận đưa vào một tia vu lực. Trong chớp mắt, da thú phát ra một mảng ánh sáng chói mắt, vừa mới ném ra đã đưa tới một đạo sấm sét, "-Oanh" một tiếng đã đem cây nhỏ nổ thành mảnh vỡ.

Mừng rỡ, Dương Lăng tiếp tục thử nghiệm, sử dụng máu huyết phong lang vẽ ra từng đạo vu phù như "Chưởng tâm lôi", "oanh thiên pháo", hải hồn âm. Không một ngoại lệ, tất cả đều thành công hoàn mỹ.

Đem các loại ma thú máu huyết so sánh với nhau, Dương Lăng phát hiện bình thường mà nói càng là máu huyết ma thú cao cấp thì vu phù luyện chế ra uy lực càng lớn, nhưng ở một chút vu phù đặc thù sử dụng một số ma thú máu huyết có chỗ tốt không thể tưởng tượng được.

Ví dụ như, máu huyết phong lang để chế tạo -Chưởng tâm lôi chỉ có thể đem một cây nhỏ tạc đoạn, nhưng nếu là máu huyết của song đầu lộc một loại ma thú cấp thấp luyện chế -Chưởng tâm lôi lại có thể đem cái cây như vậy hoàn toàn phá hủy.

Cùng một nguyên lý như vậy, sử dụng máu huyết phệ thử luyện chế -Hải đồn âm chỉ có thể khiến người nghe choáng váng đầu óc, nhưng sử dụng máu huyết của chim bồ cốc thì âm thanh có thể trực tiếp công kích vào linh hồn, vài tên Dã man nhân đi ngang qua đó thiếu chút nữa bị Hải đồn âm biến thành ngu ngốc.

Hiểu được bí quyết luyện chế vu phù, Dương Lăng ra sức luyện chế các loại vu phù, trước khi tiến giai tới địa vu, vậy vu phù là bảo bối bảo vệ tánh mạng cùng công kích của hắn. Khi nào một mối thì ngồi xuống nghỉ ngơi, vu lực không đủ thì nuốt vào vài viên ma thú huyết châu hoặc là hấp thu thiên địa linh khí trong sân.

Sau năm ngày bế quan, hắn luyện chế được năm trăm trương vu phù, đem ma thú máu huyết dùng mấy ngàn tinh tể mới mua được dùng không còn một cốc.

Một cái vu phù mất mười tứ tinh tể.

Tính toán đại khái, Dương Lăng lắc đầu, nếu là người bình thường sẽ không thể có đủ khả năng tiêu hao như vậy. May là tìm được tàng bảo thất của nhiều đời An Tịch gia tộc tích lũy được, không chỉ có nắm bắt được một số lượng lớn tác phẩm nghệ thuật cùng ma thú tinh hạch, còn lấy được rất nhiều tinh tể. Những thứ khác không khó, còn cung cấp cho mình luyện chế mấy vạn trương vu phù không phải là vấn đề.

Cùng lúc đó, thông qua ghi chép bên trong vu tháp, Dương Lăng hiểu được huyết vu chỉ là điểm khởi đầu tu luyện vu thuật, linh vu cũng chỉ là vừa mới bước vào cảnh cửa tu luyện mà thôi. Chỉ có tu luyện tới cảnh giới địa vu, ngưng tụ vu đan mới chính thức là bước trên con đường tu luyện.

Chưởng tâm lôi, Hải đồn âm các loại vu phù mặc dù uy lực cường đại, nhưng theo vu quyết huyền ảo mà nói thì chỉ là một ít vu phù cấp thấp. Chỉ có đột phá tới cảnh giới địa vu, ngưng tụ vu đan mới có thể luyện chế trung cấp, cao cấp vu phù, cũng bắt đầu tiếp xúc với các loại vu thuật thần bí mà cường đại.

Vu đan ?

Chương 53: Sinh mệnh thụ miêu

Luyện chế vu phù hao phí số lượng rất lớn ma thú máu huyết cùng tinh lực, sau khi lo lắng một lát, Dương Lăng quyết định để cho A Cổ Tô định kỳ đi đến sơn cốc con nhện thu lấy ma thú tinh hạch cùng máu huyết.

Trải qua khoảng thời gian quan sát, Dương Lăng phát hiện A Cổ Tô mặc dù tuổi còn trẻ nhưng thông minh cơ trí, hiểu được cái gì nên nói, cái gì không nên nói. Mặc dù vũ lực thấp, mới chỉ tu luyện tới cảnh giới trung cấp kiếm sĩ nhưng lại tuyệt đối trung thành, đối với ơn cứu mạng của mình lần trước vô cùng cảm kích, đáng giá bồi dưỡng.

Có lẽ phải bỏ ra chút thời gian nghiên cứu đầu khí cùng ma pháp của thể giới này.

Nhớ tới bên trong không gian giới chỉ có rất nhiều bộ sách liên quan đến ma pháp cùng đầu khí, Dương Lăng âm thầm tính toán. Mặc dù không hiểu ma thuật cùng đầu khí của thể giới này như thế nào, nhưng thiên nhiên uy lực của chúng cũng rất mạnh. Mặc dù tinh lực mình có hạn, khó có thể tu luyện cả vu quyết, đầu khí cùng ma pháp nhưng hiểu rõ thêm một chút thì tuyệt đối càng có lợi.

Muốn đứng vững trên cái thế giới xa lạ này, ngoại trừ ma thú đại quân cường đại, một đội ngũ hộ vệ loài người cường đại cũng không thể thiếu.

Dù sao, ma thú đại quân không phải cái gì cũng có thể làm được, rất nhiều việc cần phải loài người ra mặt giải quyết. Sau này khi bàn sinh ý cùng với một ít thương đội không thể để cho lang chu vương hay một con Tà nhân trò chuyện về giá cả.

Vu quyết là chỗ dựa lớn nhất của chính mình, đừng nói là A Cổ Tô mà chính là Ngã Ly Ti cùng Tác Phi Á, Dương Lăng cũng không có hướng các nàng nói ra một chữ, nửa câu. Vu quyết cũng như lai lịch của hắn, là bí mật lớn nhất của hắn. Cho dù muốn nói ra sợ rằng trong khoảng thời gian ngắn cũng không thể nói rõ ràng.

Vu quyết không thể truyền thụ và nói ra, vậy để có thể đề cao thực lực đám A Cổ Tô chỉ có duy nhất lựa chọn đó là đầu khí cùng ma pháp của thể giới này. Dương Lăng quyết định đợi khi có thời gian liền cùng với đám người Cổ Đức, Tác Phi Á cùng nhau nghiên cứu các bí tịch bên trong không gian giới chỉ.

Việc này không nên chậm trễ, quyết định chủ ý, Dương Lăng tuyên bố thành lập một đội thân vệ với đội trưởng là A Cổ Tô. Vì giữ tính bí mật, mười tên thân vệ đều là lựa chọn từ đám Dã man nhân. Nếu so với chiến sĩ loài người, hắn càng tin tưởng Dã man nhân khát máu cuồng bạo hơn.

Sau khi chuẩn bị thỏa đáng, Dương Lăng mang theo đội thân vệ lấy danh nghĩa là đi săn bắn xuất phát về hướng sơn cốc con nhện. Dọc theo đường đi, thấy càng ngày càng xa bìa rừng Đặc Lạp Tư sâm lâm, đám A Cổ Tô càng ngày càng khẩn trương nhưng Dương Lăng lại vô cùng tự nhiên.

Có lẽ nên thuần hóa mấy con ma thú biết bay cho bọn A Cổ Tô cưỡi.

Vô luận là Dã man nhân được xưng là chiến sĩ núi rừng, hay đội trưởng đội thân vệ A Cổ Tô, thật ra tốc độ cũng không chậm. Nhưng trong mắt Dương Lăng tốc độ bọn họ so với ốc sên nhanh hơn không được bao nhiêu.

Đại nhân, theo tin tức hồi báo, phía trước là Lang chu cốc, chúng ta phải đi vòng qua thôi.

Sau khi đi một ngày gần như không dừng lại, thấy Dương Lăng vẫn tiếp tục đi thẳng về phía trước, A Cổ Tô chạy lên nhắc nhở. Một con nhện không có gì phải sợ, nhưng trước mặt là hàng ngàn hàng vạn con nhện, đừng nói là một tên kiếm sĩ nho nhỏ như hắn mà chính là một gã đại kiếm sư sợ rằng cũng phải tìm đường khác mà đi.

Không có việc gì, đêm nay chúng ta sẽ ăn thịt nhện nướng !

Nhìn Dã man nhân cùng A Cổ Tô vô cùng khẩn trương, Dương Lăng cười thần bí.

Ăn thịt nhện nướng ?

Đám A Cổ Tô thiếu chút nữa hóa đá, đã nghe nói qua thịt lợn rừng nướng, cũng nghe nói thịt chim đại bàng nướng, nhưng bọn hắn chưa từng nghe qua có ai ăn nhện nướng, trước đừng nói có thể bắt được hay không, mà con nhện cả cơ thể đều là kịch độc có thể ăn được hay không cũng là một vấn đề.

Đại nhân, thịt nhện cũng có thể ăn sao ?

Sau một lát chần chờ, A Cổ Tô nhẹ nhàng nhấc nhỏ. Hắn biết Dương Lăng bản lĩnh thâm không lường được, có lẽ bắt vài con nhện không phải vấn đề gì, nhưng mấy con nhện người mang kịch độc sao có thể ăn được chứ ?

Đương nhiên có thể ăn, nướng, hấp cách thủy các loại phương pháp, tuyệt đối là món ăn rất ngon, tại sa mạc để đồ xa xôi thậm chí ngàn vàng cũng khó mua được !

Vốn Dương Lăng chỉ là trêu đùa mà thôi, nhưng thấy A Cổ Tô cùng đám Dã man nhân kinh hãi thất sắc, quyết định nói thêm. Thấy Dương Lăng vừa nói vừa cười thủ một sừng đi nhanh về phía trước, A Cổ Tô không thể làm gì khác hơn là dẫn theo Dã man nhân gấu gao đuổi kịp. Tới gần sơn cốc con nhện thấy một mảnh im lặng, cũng không có đàn nhện giống như trong tưởng tượng, không khỏi thở dài một hơi. Không ngờ, theo một tiếng hô của Dương Lăng, đàn nhện cả to lẫn nhỏ như thủy triều lao ra.

Bảo vệ đại nhân, nhanh !

Nhìn đại quân nhện đông đúc, nhìn Hồng mao lang chu vương to như con ghé con, A Cổ Tô cảm thấy tê dại, -Bá một tiếng rút ra thanh trường kiếm sắc bén, chỉ huy đông đảo Dã man nhân bảo vệ xung quanh Dương Lăng.

Ha ha, không cần khăn trương, đây là đội quân nhện của ta !

Dừng lại một chút, Dương Lăng nhảy xuống thủ một sừng, nói tiếp :

Cũng là đồng bọn của các ngươi trên chiến trường, sau này các ngươi phải giao du với chúng nhiều vào đó !

Con nhện là binh lính của đại nhân ?

Nhìn lang chu vương to như con ghé con nằm ở trước mặt Dương Lăng, lại nhìn con nhện rải rác khắp nơi, bọn A Cổ Tô hoài nghi mình có phải đang nằm mơ hay không, cả nửa ngày sau cũng không lấy lại được tinh thần.

Đây là sự kinh khủng của thượng cổ triệu hồi sư ?

Nhìn rậm rạp lang chu, A Cổ Tô sợ hãi không thôi, mà đám Dã man nhân đi theo lại nhìn ta, ta nhìn người thầm kêu may mắn, may mắn là lúc trước bộ lạc không có xung đột với Dương Lăng nếu không ...

Nếu không, cái khác không nói, chỉ cần hắn chỉ huy toàn bộ đội quân này như thủy triều lao lên, hậu quả đúng là không dám tưởng tượng.

Dưới ý bảo của Dương Lăng, lang chu vương giờ lên cái móng vuốt bao phủ đầy lông, đặt lên người bọn dừng sĩ, coi như là bắt chuyện. Để cho đám thân vệ A Cổ Tô da đầu cảm thấy tê dại, đồng thời bọn họ rốt cục cũng tin tưởng, đàn nhện rậm rạp trước mắt này quả thật bị Dương Lăng khống chế.

Nghỉ ngơi ở trong sơn cốc hai canh giờ, Dương Lăng mang theo ba mươi viên tinh hạch ma thú cấp thấp cùng hơn một trăm binh ma thú máu huyết trở về. Về phần thi thể của ma thú toàn bộ để lại thưởng cho đại quân con nhện.

Kế tiếp, cứ cách ba ngày, A Cổ Tô sẽ mang theo đội thân vệ đi tới Lang chu cốc lấy tinh hạch ma thú cùng máu huyết, thỉnh thoảng còn mang về một ít thịt thú rừng thơm ngon về. Bởi vì Dương Lăng không tiết lộ, nên không ai biết bọn họ đi săn ở đâu, càng không ai biết tại sâu trong Đặc Lạp Tư sâm lâm Dương Lăng còn có một đại quân con nhện khổng lồ.

Có cuộn cuộn không ngừng tinh hạch cùng với ma thú máu huyết, Dương Lăng luyện chế đại lượng vũ phù, tốc độ tu luyện cũng càng lúc càng nhanh. Cùng lúc đó, Tác Phi Á cũng rất bận rộn.

Phụ trách việc liên lạc giữa Dương Lăng cùng Tinh linh bộ lạc, cùng với tham dự vào hoạt động kinh doanh của Quán rượu Dạ lai hương, thậm chí cả thao tác của nhà sản xuất rượu. Nhưng có thể chia sẻ giúp đỡ Dương Lăng, nâng cảm giác có khổ và mệt nữa cũng đáng giá, cả ngày giống như con chim cu vô tư hạnh phúc.

Ngày hôm nay, sau khi từ Tinh linh bộ lạc trở lại Duy Sâm Trấn, Tác Phi Á hưng phấn tìm đến Dương Lăng đang thí nghiệm uy lực của vũ phù :

Dương đại ca, người đoán ta lần này mang đến cho người vật tốt gì nào ?

Àn, thật là thơm, dẫn một đại mỹ nữ thơm ngát đến cho ta sao ?

Dương Lăng làm bộ ở bên người Tác Phi Á hít vào một hơi thật sâu. Có lẽ từ nhỏ lớn lên trong sâm lâm, hơn nữa ăn các loại thực vật, trên người cô gái tinh linh đều có một mùi thơm nhân nhát tự nhiên.

Nghe Dương Lăng bảo mình là cô gái xinh đẹp thơm ngát, Tác Phi Á mắc cỡ đỏ bừng mặt, nhưng là trong lòng sung sướng vô cùng, so với uống một ngụm mật còn ngọt ngào hơn nhiều .

Dương đại ca, người xem, đây là cái gì ?

Tác Phi Á vừa nói vừa mở ra cái khăn che phía trên giỏ, vô cùng cẩn thận cầm một gốc cây giống nhỏ ra .

Dương đại ca, đây là cây sinh mệnh thụ miêu duy nhất trong mấy năm gần đây bộ lạc chúng ta bồi dục thành công, ông nội nói đem tặng cho người, người phải chăm sóc nó thật tốt đó nha .

Sau khi được Tác Phi Á giải thích, Dương Lăng hiểu được cây giống này là bảo bối trân quý nhất của Tinh linh bộ lạc, hơn mười năm cũng không chắc có thể bồi dục ra một gốc cây. Có thể từ sinh mệnh chi thụ tiến giai tới chiến tranh cổ thụ sau đó tiếp tục tiến giai tới trí tuệ cổ thụ và phong chi cổ thụ.

Sau khi tiến hóa tới cao giai, không chỉ để bảo vệ bộ lạc hơn nữa còn có thể tạo ra Táng mạng chi tuyến, là nguồn sức mạnh của sâm lâm tinh linh.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Thông linh pháp thuật

Sau khi đặt sinh mệnh thụ miêu ở phía đông bắc của sân, Tác Phi Á nói .

Bình thường mà nói, chỉ cần một ngàn năm sinh mệnh thụ miêu có thể tiến hóa tới trí tuệ cổ thụ, đến lúc đó mỗi ngày đều thu được vài giọt Táng mạng chi tuyến.

Một ngàn năm?

Vừa nghe Tác Phi Á nói như vậy, Dương Lăng thiếu chút nữa ngất xỉu. Một ngàn năm là khái niệm thế nào? Phòng chừng đợi được cây thụ miêu này cho ra Táng mệnh chi tuyến thì mình sớm đã biến thành đất bụi rồi.

Ta đời này không có hy vọng, có lẽ cháu bốn đời của cháu bốn đời của mình may ra còn có hy vọng nhìn thấy !

Nhìn cây sinh mệnh thụ miêu thấp bé, Dương Lăng lắc đầu cười khổ. Bây giờ hẳn rồi cuộc hiểu được Táng mệnh chi tuyến tại sao lại hiếm thấy đến như vậy, vì sao ngay cả Tinh linh bộ lạc cũng coi như mạng sống.

Đối với người thường mà nói, tối thiểu cũng phải mất một ngàn năm, đây cũng là nguyên nhân khiến cho các Tinh linh bộ lạc quy mô nhỏ không có Táng mệnh chi tuyến .

Thấy Dương Lăng lắc đầu thở dài, Tác Phi Á nói tiếp :

-Nhưng hai ngày trước, khi ông nội xem qua một cuốn sách cổ, thì phát hiện có cách rút ngắn

Rút ngắn?

Trước mắt Dương Lăng sáng ngời lên, Táng mạng chi tuyến có rất nhiều tác dụng. Không những có thể làm cho tốc độ tu luyện nhanh hơn, hơn nữa có thể xúc tiến ma thú tiến hóa cùng với hóa giải Đả hồng hoàn của An Tập gia tộc, nếu có thể nhanh chóng thu được số lượng lớn Táng mệnh chi tuyến, tuyệt đối có rất nhiều chỗ tốt.

Cẩn thận quan sát tình huống bốn phía, Tác Phi Á cẩn thận dục dục từ trong lòng ngực lấy ra một miếng da thú, Dương Lăng định thần nhìn kỹ thì thấy mặt trên là rất nhiều chữ nhỏ. Mới nhìn có vẻ giống như chữ giáp cốt của trung quốc nhưng nhìn kỹ lại cảm giác thấy không giống.

Dương đại ca, ông nội nói đây là thông linh pháp thuật mà thượng cổ mục thụ nhân tu luyện. Sau khi nắm bắt được, có thể liên lạc được với tất cả thực vật, triệu hồi khô mộc chiến sĩ, cũng có thể khiến cho thực vật lớn nhanh hơn, người nhất định phải cất giấu cẩn thận đó !

Sau khi kiểm tra xung quanh không có người, Tác Phi Á nhẫn nại và cẩn thận dạy cho Dương Lăng đọc được ngôn ngữ tinh linh trên tấm da. Căn cứ theo bản ghi chép, mục thụ nhân cùng tinh linh đều sử dụng thượng cổ tinh linh ngữ, quan hệ vô cùng mật thiết. Mặc dù đến nay người có thể biết được chữ viết tinh linh cô còn rất ít, nhưng mà cẩn thận vẫn hơn.

Suy nghĩ một lát, Dương Lăng mặc dù trong khoảng thời gian ngắn không rõ tu luyện cụ thể như thế nào, nhưng cảm giác tựa hồ đây không phải là một loại ma pháp của thế giới này, mà là một khẩu quyết tu luyện khác.

Khác với vu quyết hấp thu thiên địa linh khí, mà thần bí thông linh pháp thuật chủ yếu hấp thu sinh mệnh năng lượng ẩn chứa trong cỏ cây.

Nhưng có điều kỳ quái đó là quỹ tích vận hành năng lượng lại phần lớn là giống nhau, khác nhau rất ít tựa hồ giữa cả hai có sự quan hệ nào đó.

Chẳng lẽ đây là một loại vụ quyết đặc biệt ?

Sau mấy lần mặc niệm thông linh pháp thuật, Dương Lăng trong lòng vừa động. Mục thụ nhân có thể triệu hồi số lượng lớn khô mộc chiến sĩ, chính mình cũng có thể lấy máu thuần hóa các cây cổ thụ có linh tính, nói không chừng ở thời kỳ thượng cổ mục thụ nhân chính là vụ sư, cho nên mới có nhiều chỗ giống nhau đến như vậy.

Chẳng lẽ chính mình trong lúc vô ý đi đến thế giới này, cũng có liên quan đến mục thụ nhân ở thời kỳ thượng cổ.

Dưới sự nghi ngờ, Dương Lăng suy nghĩ liên miên, đến khi Tác Phi Á gọi vài lần mới lấy lại tinh thần.

Dương Lăng nghi hoặc không giải thích được, cùng lúc đó thấy hần rất nhanh nhớ kỹ khẩu quyết, Tác Phi Á hâm mộ không thôi. Ngôn ngữ tinh linh cổ võ cùng phức tạp, khó thuộc, dùng nói là loài người mà chính là tinh linh sấm lăm bình thường cũng phải mất hơn mười ngày mới nhớ được.

Dương đại ca, ông nội nói pháp thuật này huyền ảo vô cùng, có lẽ đối với người có rất nhiều chỗ tốt, người nên dành nhiều thời gian nghiên cứu

Nhìn vẻ trầm ngâm của Dương Lăng, Tác Phi Á có chút xấu hổ. Kỳ thật, nàng hiểu được ông nội sở dĩ đem tấm da này đưa cho Dương Lăng, ngoại trừ hy vọng hần có thể nhanh chóng đề cao thực lực, cũng có sự ích kỷ.

Trong lúc vô ý tại bên dưới tế đàn phát hiện ra pháp thuật mà mục thụ nhân tu luyện, ông nội liền tập hợp mấy trưởng lão của bộ lạc đều không thể phá giải bí mật trong tấm da, mặc dù mỗi chữ đều nhận thức biết, nhưng khi tu luyện thì lại không có phản ứng gì. Bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là đặt hy vọng lên trên người Dương Lăng.

Theo truyền thuyết thì mục thụ nhân cùng tinh linh quan hệ vô cùng mật thiết, cho dù Dương Lăng xem không hiểu, nhưng có lẽ gia tộc hắc có biện pháp phá giải. Mà chỉ cần Dương Lăng đột phá, thực lực được tăng cường tin tưởng Tinh linh bộ lạc cũng có thể có lợi. Cái khác không nói, chỉ cần hần có thể hỗ trợ triệu tập vài tên khô mộc chiến sĩ cường hãn cũng là rất tốt.

Hành, giúp ta cảm ơn tinh linh trưởng lão nhé !

Dương Lăng cất tấm da thú thần bí đi, mặc dù Tác Phi Á cố gắng che dấu, nhưng hần vẫn nhạy cảm nhận thấy bên trong còn có ân tình khác.

Tuy nhiên, hần tin tưởng tinh linh trưởng lão sẽ không có ác ý, nhiều nhất chỉ là hy vọng tranh thủ một chút chỗ tốt từ trong tay mình mà thôi. Dù sao, tại trong lòng của tinh linh trưởng lão thì sau lưng mình còn có một gia tộc thượng cổ triệu hồi sư với thể lực khổng lồ. Nếu có thể được gia tộc mình tương trợ thì tinh linh bộ lạc tuyệt đối có rất nhiều chỗ tốt.

Hiều lăm, hiểu lăm quá lớn.

Dương Lăng hiểu được cả tinh linh, Dã man nhân, dong binh và người dân bình thường trong trấn, tại trong mắt bọn họ mình phi phú tức quý, xuất thân từ một gia tộc có thể lực khổng lồ. Tuy nhiên nếu mọi người đều cho rằng như vậy, hần sẽ không nói thêm cái gì. Dù sao trước mắt xem ra, sự hiểu lăm này có thể mang đến cho mình rất nhiều chỗ tốt, có tiện nghi không chiếm, đúng là một kẻ ngu ngốc.

Đưa mấy quả từng cho Dương Lăng ăn, thấy trời không còn sớm, Tác Phi Á chào tạm biệt, đêm nay Quán rượu Dạ lai hương còn có rất nhiều chuyện phải xử lý. Căn cứ hiệp nghị với Dương Lăng, mỗi một bình Lăng mộ tửu bán được thì Tinh linh bộ lạc sẽ được một nửa lợi nhuận. Mấy ngày trở lại đây, cuộc sống, trang bị vũ khí của bộ lạc đều được cải thiện không ít, khiến cho ông nội vô cùng mừng rỡ.

Dương đại ca, ngày mai ta trở lại thăm người .

Tác Phi Á miễn cưỡng chia tay, vốn còn muốn nói thêm hai câu, nhưng nhìn nụ cười xấu xa của Dương Lăng, không khỏi nhớ tới tình cảnh xấu hổ ở phòng tắm lần trước. Đôi mắt trong veo như nước trong mắt nhìn hần một cái, xoay lại cái lưng mảnh khảnh, nhanh chân bước đi.

Sau khi nhìn thấy tinh linh mỹ nữ đã đi xa, Dương Lăng tiếp tục nghiên cứu số vụ phù còn lại. Đến khi vào đến trong phòng thì trời đã sớm đầy sao, ban đêm rất yên tĩnh.

Chính khi hần chuẩn bị khoanh chân ngồi xuống tu luyện vụ quyết, thì đột nhiên có một tia lục quang nhàn nhạt hấp dẫn sự chú ý của hần. Đi qua nhìn lại, hóa ra cây sinh mệnh lúc trước chỉ cao bằng cái đùi giờ đã cao đến đầu gối, tốc độ sinh trưởng rất nhanh. Ngoài ra, thiên địa linh khí ở chung quanh thụ miêu còn nhiều hơn cả trong phòng, tựa hồ thụ miêu còn có thể tự động hấp thu thiên địa linh khí.

Tốc độ sinh trưởng như tên lửa ?

Dưới sự nghi hoặc, Dương Lăng quyết định khoanh chân ngồi ở bên cạnh sinh mệnh thụ miêu, vô ý mặc niệm thông linh khẩu quyết. Rất nhanh, đại thụ ở chung quanh tản mát ra một tia sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc, sau khi hấp thu thì nó hòa chung cùng với vụ lực trong cơ thể, vận chuyển theo một quỹ tích huyền ảo.

Cùng lúc đó, dưới sự kích thích của thông linh pháp thuật, các cây đại thụ chung quanh điên cuồng hấp thu thiên địa linh khí nồng đậm bên trong tụ linh trận. Cứ như vậy, đại thụ hấp thu thiên địa linh khí, mà Dương Lăng lại hấp thu sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc do đại thụ đưa ra, hai bên đều có lợi.

Từ xa nhìn lại, đại thụ trong sân không gió tự động, ngay cả dong binh đóng trại ở bìa Đặc Lạp Tư sâm lâm cũng cảm giác được bầu trời Duy Sâm tỏa thành đột nhiên ngưng tụ mà lực không lồ.

Chẳng biết qua bao lâu, Dương Lăng cảm giác một trận gió mát thổi qua, chậm rãi khôi phục lại tinh thần. Vừa mở to mắt nhìn, chỉ thấy sinh mệnh thụ miếu không biết lúc nào đã cao tới eo mình, nhánh cây còn mọc ra một cái chồi non. Cùng lúc đó, vụ lực trong cơ thể dung hợp thêm năng lượng màu xanh biếc.

Cho dù hấn nhắm lại hai mắt, hấn vẫn có thể cảm giác được gió thổi có động trong phạm vi vài chục bước chân. Mỗi cây đại thụ, mỗi cái rễ cây thậm chí cả mạch tư thảo tùy ý có thể thấy được ở trong sân như hóa thành con mắt cùng xúc tu của hấn.

Lúc này, nếu có người đi ngang qua, sẽ phát hiện thấy trên ngòi Dương Lăng phát ra một vòng lục quang nhàn nhạt. Từ xa nhìn lại, giống như một tảng đá bị bám đầy rêu, cùng với hoa cỏ cây cối trong sân dung nhập làm một thể.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55 : Sương mù màu xanh lục

Sáng sớm ngày thứ hai, Tác Phi Á mang theo cái bánh ngọt do tự tay mình làm ra, chuẩn bị để cho Dương Lăng thưởng thức tài nghệ nấu ăn của mình. Nhưng vừa vào trong sân, nhìn sinh mệnh thụ miếu chỉ sau một đêm đã cao đến thắt lưng, kinh ngạc nửa ngày không lấy lại được bình tĩnh.

Dương đại ca, này, chuyện gì xảy ra thế này ?

Tác Phi Á không thể tin mở to đôi mắt mọng nước.

Vì nhanh chóng có được Táng mạng chi tuyến, ta nghĩ được một cách làm tắt!

Nhìn khuôn mặt trắng nõn của Tác Phi Á, Dương Lăng thần bí cười cười.

Thấy Dương Lăng cố ý nhìn vào bộ ngực cao cao của mình, Tác Phi Á mắc cỡ đỏ bừng mặt, gất giọng

Nhìn cái gì vậy, cẩn thận con mắt của người roi ra đó. Nói, nói mau, dùng cách gì?

Bình thường sinh mệnh thụ miếu không có một ngàn năm căn bản không có cách nào trưởng thành, tốc độ sinh trưởng có thể tưởng tượng ra.

Tác Phi Á nghĩ không ra Dương Lăng rốt cục dùng biện pháp gì có thể khiến cho tốc độ sinh trưởng của sinh mệnh thụ miếu đề cao hơn mười lần.

Cầm lấy một miếng bánh ngọt từ trong giỏ của Tác Phi Á, Dương Lăng không khách khí nuốt ngay, tự phụ nói :

-Ai, vì sớm có ngày thu được Táng mạng chi tuyến, đêm hôm qua ta không ngừng kéo cành cây của Táng mạng thụ miếu dài ra. Bận rộn suốt một đêm, rốt cục cũng dài thêm vài lần, một muốn chết

Trực tiếp kéo cành cây dài ra?

Sửng sốt trong chốc lát, nhìn Dương Lăng cười mập mờ xấu xa, Tác Phi Á phản ứng lại, tức giận đánh vào ngực hấn mấy cái.

Nói mau, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra? Nếu còn không nói, ta sẽ bỏ đi đây ?

Tác Phi Á làm bộ bỏ đi, quả nhiên Dương Lăng nhanh chóng nắm lấy tay phải của nàng. Nhưng để cho nàng bất ngờ, Dương Lăng còn thừa dịp hôn nhẹ nhàng lên tai của nàng, cái cảm giác gai gai như điện giật nhanh chóng truyền khắp toàn thân, nhất thời cả người mềm nhũn ra.

Tác Phi Á, người có phát hiện thấy thiên địa linh khí trong sân rất dày đặc hay không ?

Ngay khi Tác Phi Á cả mặt đỏ bừng, tim nhảy loạn lên, Dương Lăng lại đề cập đến chính sự. Mê hoặc giật dử liếc Dương Lăng một cái, Tác Phi Á hít một hơi thật sâu, cố gắng bình tĩnh lại, nói :

-Ta không biết thiên địa linh khí là cái gì, nhưng ma lực ở nơi này rõ ràng mạnh hơn bên ngoài vài lần. Chẳng lẽ, ma lực chung quanh càng mạnh, tốc độ sinh trưởng của sinh mệnh thụ miêu lại càng nhanh.

Vừa nói được một nửa, Tác Phi Á đột nhiên trong lòng vừa động. Ma lực bên trong sân dày đặc, nhất là ban đêm, dày đến mức giống như một tầng sương trắng. Nếu tu luyện trong viện tốc độ nhanh hơn, có lẽ cũng có thể xúc tiến tốc độ sinh trưởng của sinh mệnh thụ miêu.

Uống nước suối ngọt mát mà Tác Phi Á mang từ Tinh linh bộ lạc đến, Dương Lăng nói:

-Đúng, nếu ta đoán không sai, đúng là do thiên địa linh khí nồng đậm, hoặc là nói là ma lực đẩy mạnh sinh mệnh thụ miêu sinh trưởng.

Tốt, thật tốt quá, ta phải nhanh chóng trở về nói cho ông nội, thông báo cho các Tinh linh bộ lạc khác. Được rồi, Dương đại ca vậy thông linh pháp thuật có tiến triển hay không?

Tác Phi Á kích động không thôi, nếu có thể khiến cho sinh mệnh thụ miêu sinh trưởng nhanh hơn, tinh linh có thể sớm ngày thu được Táng mạng chi tuyền, đề cao thực lực của bộ lạc.

Sau một lát trầm ngâm, Dương Lăng nói cho Tác Phi Á biết phát hiện của mình. Nhưng vô cùng kỳ quái chính là Tác Phi Á dù cố gắng đến thế nào, đại thụ chung quanh cũng không hề có động tĩnh.

Ngược lại, Dương Lăng chỉ cần khoanh chân ngồi xuống mặc niệm thông linh khẩu quyết thì chung quanh sẽ tản mát ra một vòng sinh mệnh năng lượng màu xanh lục nhợt nhạt.

Kỳ quái, vấn đề này là như thế nào?

Tác Phi Á lo lắng đến độ đi lại vòng quanh, mà Dương Lăng cũng nghĩ không rõ chuyện gì xảy ra. Cùng một địa phương, cùng một khẩu quyết, mặc kệ Tác Phi Á cố gắng như thế nào, đại thụ chung quanh đều vẫn yên tĩnh.

-Dương đại ca, nếu không người cùng với ta trở về Tinh linh bộ lạc tìm ông nội ta nhìn xem thế nào?

Thử lại vô số lần, Tác Phi Á đầu đầy mồ hôi. Không thể làm gì khác hơn là bắt đắc dĩ buông tha.

Sau một lát trầm tư, Dương Lăng nói:

-Tác Phi Á, có lẽ cái sân này của ta có điểm cổ quái.

Như vậy đi, chúng ta chia làm hai đường, người trở về tìm ông nội của người thử xem, ta quyết định vào trong Đặc Lạp Tư sâm lâm xem có hiệu quả hay không.

Suy nghĩ trăm lần không giải thích được, Dương Lăng đoán rằng có lẽ do tụ linh trận bên trong sân ảnh hưởng, vì xác nhận, hắn quyết định vào Đặc Lạp Tư sâm lâm với thiên địa linh khí nồng hậu nhìn thử xem.

Việc này không nên chậm trễ, hai người miễn cưỡng chia tay, chia làm hai đường. Tác Phi Á cười trên con sư thụ mà Dương Lăng thuần hóa nhanh chóng chạy về Tinh linh bộ lạc, còn Dương Lăng trực tiếp chạy vào Đặc Lạp Tư sâm lâm.

Trải qua nhiều ngày tu luyện, hấp thu thiên địa linh khí, cùng với ánh sáng bảy màu do ma thú tinh hạch tản mát ra, Dương Lăng cảm giác tu vi tăng nhanh, tốc độ và lực lượng cùng theo đó tăng lên rất nhiều. Từ một thân cây nhảy đến một thân cây khác, giống như đang vắn giả vũ, trong lúc vô ý càng ngày càng xa bìa rừng.

Mặc dù cười thú một sùng thì tốc độ sẽ nhanh hơn, nhưng Dương Lăng không muốn bỏ qua cơ hội tu luyện. Sau khi chạy thoát từ trong tay Thiên bảng sát thủ, hắn hiểu được chỉ có tăng mạnh năng lực của bản thân mới là vương đạo. Nếu không cho dù ma thú của mình có nhiều hơn nữa, thực lực có mạnh hơn, sợ rằng không kịp gọi ra trợ chiến thì mình đã chết.

Đặc Lạp Tư sâm lâm vào buổi sáng sớm được bao phủ bởi một tầng sương mù thời gian dài không tiêu tan. Sau lần bị nữ thích khách Cổ Lan Đan Na đánh lén, Dương Lăng không dám khinh thường đại ý, gọi tất cả hơn hai ngàn con Giác phong thú ra chia làm năm đội. Ngoài một đội ở bên cạnh bảo vệ, bốn đội còn lại tuần tra cảnh giới trong phạm vi hai trăm bước, không bỏ qua tiếng động nào dù nhỏ nhất.

Mấy canh giờ sau, Dương Lăng đi tới một cái hồ nhỏ không có người qua lại. Chung quanh rất nhiều cổ thụ, ngưng tụ thiên địa linh khí khổng lồ.

Vì đảm bảo an toàn, hắn tại bên cạnh một gốc đại thụ cao lớn bố trí một mê tung trận đơn giản, gọi ra tất cả Tà nhãn, khô mộc chiến sĩ cùng với thú một sùng, chỉ huy ma thú đại quân lập tốt trận hình, cẩn thận đề phòng.

Để tránh cho trong lúc tu luyện không có con ma thú nào đột nhiên lao ra, xác định không có con ma thú cao cấp nào ở gần đó, mới ngồi xếp bằng trên ngọn cây.

Mặc dù càng ở sâu trong Dương Lăng thiên địa linh khí càng dày đặc, hơn nữa thực lực của mình đã khác rất nhiều so với trước kia, nhưng Dương Lăng

vẫn không muốn mạo hiểm tiến vào.

Vô luận là cảnh báo của tinh linh trưởng lão hay là dựa vào trí nhớ của thú một sừng, ở sâu bên trong sâm lâm đều có rất nhiều ma thú kinh khủng, trước khi tiến giai tới địa vu, hẳn không muốn hành động lỗ mãng.

Thiên địa linh khí ở xung quanh rất tuyệt vời, mặc dù vẫn còn kém tiểu viện được bao phủ bởi tụ linh trận trong Duy Sâm tòa thánh, nhưng cũng tốt hơn rất nhiều các chỗ khác của Duy Sâm Trấn.

Chỉ mới niệm một lần thông linh khẩu quyết, Dương Lăng cảm giác được cây cối chung quanh tản mát ra phô thiên cái địa sinh mệnh năng lượng. Hấp thụ vào trong cơ thể liền cùng với vu lực màu máu đỏ trộn lẫn với nhau, vận chuyển theo một quỹ tích huyền ảo.

Bên trong sâm, chỉ có vài cây đại thụ đã tản mát ra đại lượng sinh mệnh năng lượng, ở trong Đặc Lạp Tư sâm lâm con người thừa thớt, cái này còn phải nói?

Cảm nhận được sinh mệnh năng lượng càng ngày càng dư thừa, Dương Lăng đối với việc tu luyện kế tiếp rất chờ mong. Mặc dù trong khoảng thời gian ngắn còn không rõ năng lượng màu xanh này có đặc điểm gì, nhưng hẳn hiểu được hấp thụ lượng lớn loại năng lượng này tuyệt đối có lợi không thể tưởng tượng.

Dưới sự kích thích của thông linh pháp thuật, lấy Dương Lăng làm trung tâm, các cây cối to nhỏ ở xung quanh vừa điên cuồng hấp thụ thiên địa linh khí, vừa tản mát ra sinh mệnh năng lượng. Ngay cả cây thấp trên mặt đất cùng với Mạch tư thảo thấy ở khắp nơi cũng không ngoại lệ, đều tản mát ra một tia lực khí nhàn nhạt.

Từ từ, sinh mệnh năng lượng hình thành một tầng sương mù màu xanh lục, càng ngày càng đậm, bao phủ lấy cả người Dương Lăng. Nếu Dương Lăng mở to mắt hẳn sẽ thấy đại thụ chung quanh xuất hiện thêm một chồi nụ màu xanh lục, ngay cả Mạch tư thảo có khắp nơi trên mặt đất cũng từ từ dài ra.

Rậm rạp Giác phong thú lại tiến giai, màu da một chút một chút chuyển sang màu lục, tất cả đều tiến hóa ra cánh ở góc. Về phần một trăm con may mắn, mặc dù không có đột phá tới cấp bốn, nhưng giác dực trên lưng càng thêm chắc chắn. Chạy nhanh hết tốc độ, tốc độ tuyệt đối không giống trước kia chút nào.

Cùng lúc đó, Tà nhân cũng xuất hiện thay đổi. Hai cái xúc tu ở hai bên cũng một chút, một chút biến thô, con mắt duy nhất lúc đỏ, lúc lục, quỹ di đổi tới đổi lui, từng ngum từng ngum nuốt chửng năng lượng màu xanh biếc nồng đậm.

Giác phong thú cùng Tà nhân thụ ích thấy rõ, nhưng nếu so sánh với khô mộc chiến sĩ thân cao hơn mười thước đúng là tiểu vu kiến đại vu. Chỉ thấy sau khi chúng nó hấp thụ đại lượng thiên địa linh khí và sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc, thân thể không ngừng phồng lên, co rút lại, sau đó lại phồng lên, co rút lại. Từ từ, bả vai, đầu gối, cùng tất cả các đốt ngón tay, các bộ vị đều xuất hiện một cây đinh thô to bén nhọn, toàn thân bao trùm bởi một tầng thụ giáp.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Ma thú hỗn chiến.

Chẳng biết từ lúc nào, lấy Dương Lăng làm trung tâm, trong phạm vi một dặm hình thành một tầng lục vụ. Càng gần Dương Lăng thì lục vụ càng dày đặc.

Không lâu sau, một ít dã thú trong lúc vô ý phát hiện vết thương chỉ cần tiếp xúc tới lục vụ sẽ tự động cầm máu. Vì vậy, theo bản năng đi về phía địa phương sương mù dày đặc. Từ từ, ma thú cùng dã thú chạy tới càng ngày càng nhiều, đều há rộng miệng nuốt chửng làn lục vụ hiếm thấy vào.

Vừa mới bắt đầu, vì tận dụng thời gian nuốt chửng lục vụ, lũ dã thú còn chung sống trong hòa bình. Nhưng khi măng xà, chuột rừng, vân báo, song đầu lộc các con thiên địch đều nước giếng phạm nước sông. Nhưng sau khi một đám đồng phong lang đến nơi, tràng diện bắt đầu trở lên hỗn loạn.

Cũng giống như Tà nhân và Giác phong thú, phong lang cũng là ma thú sống theo bầy đàn, thường thường vừa xuất hiện là mấy trăm con. Mặc dù đều là ma thú cấp thấp, nhưng năng lực công kích đơn độc hay là năng lực phòng ngự đều mạnh hơn Tà nhân, không chỉ có tốc độ nhanh chóng, hơn nữa trời sinh có ma pháp phong hộ.

Mất thấy bị đồng đảo dã thú cản đường, con sói đầu đàn tru lên một tiếng: -Ngao, dẫn theo hơn năm trăm con phong lang từ từ chạy chung quanh, vừa chạy chậm vừa không ngừng tru lên. Những con dã thú kinh nghiệm đều biết đây là dấu hiệu trước khi bầy sói tấn công, tác dụng chủ yếu là uy hiếp và cảnh báo.

Sau một lát trù trù, mắt thấy bầy sói càng ngày càng gần, một ít đơn độc ma thú cấp thấp như song đầu lộc, linh dương không thể làm gì khác hơn là bắt đầu di tản rồi đi. Lục vụ mặc dù đối với thân thể có lợi rất lớn, nhưng mạng nhỏ mới là trọng yếu nhất. Chỉ có một chút ma thú cường hãn hoặc cũng là ma thú quần cư, dựa vào số lượng đông đảo, không bỏ được chỗ này mà rời đi.

Ngao ..

Mắt thấy còn rất nhiều dã thú cản trở đường đi, sói đầu đàn rốt cục không nhịn được. Một tiếng tru dài, dẫn hơn năm trăm con phong lang nhanh như tia chớp lao lên hướng một đám Tiễn trư, vây chặt lại.

Tiến trư mặc dù không phải ma thú, nhưng hàm răng sắc bén, lúc không còn đường chạy trốn thậm chí có thể đem đám lông cứng rắn trên người giống như tên bắn ra ngoài, hơn nữa số lượng không ít, thực lực không phải chuyện đùa. Nếu không phải tiến trư là dã thú yếu nhất ở đây, con sói đầu đàn cũng không muốn cùng chúng nó cứng đối cứng.

Quả nhiên, thấy bầy sói hung ác lao tới, đàn tiến trư không cam lòng yếu thế. Nhanh chóng lập thành một trận hình phòng ngự hình tròn, theo con đầu đàn tru lên một tiếng dài, trực tiếp bắn lông trên người ra ngoài.

Xiu, xiu, xiu..

Một trận tiếng xé gió chói tai qua đi, tiến vũ dày đặc đem hơn mười con phong lang biến thành con nhím. Nhưng theo khoảng cách càng lúc càng gần, bắt đầu đến phiên đàn phong lang phát uy. Cái miệng lớn đầy răng sắc bén, phun ra từng đạo phong nhận sắc bén, đem đàn tiến trư giết không lập thành đội hình được.

Mắt thấy công kích từ xa không phải đối thủ, con đầu đàn tiến trư to như con ghé con rống to một tiếng, mang theo hơn mười con tiến trư cường tráng lao ra, hy vọng có thể làm loạn trận hình của bầy sói, nhưng kết quả đúng là phí công vô ích.

Không đợi chúng nó tiến sát vào người, liền bị phong nhận liên miên không dứt chém bị thương. Ngay sau đó, con sói đầu đàn dẫn theo một đám phong lang hung ác lao lên, trong nháy mắt cắn xé các con tiến trư lao tới thành mảnh nhỏ.

Mắt thấy không phải đối thủ, đàn tiến trư không thể làm gì khác hơn là phải lẩn tránh bỏ chạy, mà phong lang cũng không có giống như các đợt đi săn bình thường truy đuổi không tha. Vì chiếm cứ địa phương lục vụ càng dày đặc, liền bắt đầu hướng về phía một đám kim tuyến măng xà cách Dương Lăng không xa tấn công.

Kim tuyến măng xà to lớn, con dài nhất cũng dài chừng hai mươi thước, thân thể là màu đen trắng đan xen, trên lưng có một vết màu vàng. Không chỉ sức mạnh vô hạn, hơn nữa cả người mang kịch độc, con mồi mà trúng độc thì trong nháy mắt toàn thân đen thui, không có cách nào hô hấp.

Dưới sự liều chết phản kích của hơn ba trăm con kim tuyến măng xà, mặc dù số lượng hơn gần một nửa, nhưng phong lang trong khoảng thời gian ngắn cũng không chiếm được tiện nghi. Tránh được răng nanh độc của đối phương thì lại bị cái đuôi rắn mạnh mẽ đánh trúng bay ra ngoài, hai bên giết được số lượng tương đương, khó phân thắng bại. Cùng lúc đó, ma thú còn lại cũng bắt đầu đục nước béo cò, dụng tất cả phương pháp lao tới.

Khác với bình thường, dưới sự bao phủ của lục vụ, nếu không phải một kích trí mạng, vết thương sẽ từ từ tự động cầm máu, thậm chí không lâu liền khôi phục nguyên khí. Cho nên có một ít ma thú can đảm không sợ hãi, đều hướng về tên cản đường phát động công kích. Từ từ, tràng diện càng ngày càng loạn.

Ma thú chém giết rung trời, Dương Lăng từ từ phục hồi lại tinh thần. Vừa mở to mắt ra nhìn, thấy chung quanh máu chảy thành sông. Vô số ma thú điên cuồng người tranh ta đoạt, không khỏi lại càng hoảng sợ, thiếu chút nữa từ trên ngọn cây ngã xuống.

Ma thú đại hỗn chiến?

Nhìn đông đảo ma thú bên ngoài mê tung trận, nhìn chúng điên cuồng giết chóc, Dương Lăng không khỏi cảm thấy da đầu tê dại. Sau nửa ngày lãnh nhãn bàng quan, thấy rất nhiều ma thú thực lực bạc nhược tránh ở xa xa mở rộng miệng nuốt chừng lục vụ, lúc này mới đại khái hiểu được nguyên nhân đông đảo ma thú đại khai sát giới.

Ngay khi Dương Lăng ngồi xem hảo hỉ, ma thú loạn thành một mảnh đột nhiên ở chân trời bay tới một đám mây đen, tốc độ rất nhanh, trong nháy mắt đã tới khoảng không phía trên lục vụ.

Dương Lăng định thần nhìn kỹ, nguyên lai mây đen là một đám lôi điều toàn thân đen nhánh.

Căn cứ vào trí nhớ của thú một sừng, lôi điều mặc dù chỉ là ma thú cấp sáu, nhưng lực công kích cường hãn, có thể phát ra tia chớp màu tím uy lực rất lớn, hơn nữa vừa xuất hiện là một đàn. Đừng nói đại kiếm sư đồng cấp bậc với ma thú cấp sáu, mà chính là một gã kiếm thánh gặp phải đàn lôi điều cũng phải tìm đường khác mà đi.

Sau khi bay một vòng quanh đám lục vụ, lôi điều như tia chớp lao về phía phong lang cùng kim tuyến măng xà trên mặt đất, Dương Lăng thở dài một hơi, biết chính mình tạm thời còn không có bại lộ hành tung.

Sau một tiếng huyết sáo, đông đảo lôi điều phát ra từng đạo tia chớp to như cổ tay, khiến cho không ít phong lang hoặc là kim tuyến măng xà cả người đen nhánh. Theo sát liền như máy bay oanh tạc lao xuống, lợi trào dài khoảng nửa thước vung lên liền ngay cả nội tạng con mồi cũng bị móc ra.

Có con lòi điều điên cuồng mang con mồi đang liều mạng giãy dụa lên không trung, hai móng vuốt sắc xé con mồi thành hai nửa. Nội tạng cùng máu tươi bay đầy trời, máu tanh vô cùng.

Lôi điều không chỉ có công kích phong lang và kim tuyến măng xà, thậm chí ngay cả tránh ở một bên Ải cước mã cùng Khoa mặc đa vân báo cũng không buông tha. Nhìn bộ dáng, dường như chuẩn bị độc chiếm khu vực hiểm thấy này. Mà sau khi hiểu được ý đồ của lòi điều, bọn ma thú còn lại không cam lòng yếu thế, đều tập trung đánh trả. Trong khoảng thời gian ngắn, hai bên chém giết rung trời, điên cuồng rít gào. May là dưới tác dụng của mê tung trận, trong khoảng thời gian ngắn ma thú còn không có cách nào phát hiện ra bóng dáng của Dương Lăng.

Trong cơn hỗn chiến, không loài nào để ý tới theo Dương Lăng thu công, lục vụ cũng từ từ trở lên nhạt dần. Lôi điều cùng đông đảo ma thú giết nhau khiến thú tính đại phát, hai mắt đỏ bừng, không chết không ngừng, tựa hồ tất cả đều quên mục đích là hấp thụ lục vụ.

Lôi điều công kích sắc bén, mà liên quân ma thú thắng ở số lượng khổng lồ. Trong cơn điên cuồng hai bên tổn thất tương đương nhau, giết khó phân nan giải.

Lôi điều mặc dù cường hãn, nhưng đối mặt với phong nhận của phong lang, độc dịch của kim tuyến măng xà, hỏa cầu của Lạp các tư vân báo, trong khoảng thời gian ngắn cũng không chiếm được tiện nghi. Ngược lại một chút tiểu tử thực lực không đủ nhưng cơ trí, trốn ở bên ngoài nuốt chửng được không ít lục vụ, mắt thấy lục vụ càng ngày càng nhạt, bắt đầu lên lút rồi đi.

Lường bại câu thương ?

Nhìn đông đảo lòi điều cùng ma thú thương thế nghiêm trọng, Dương Lăng trong lòng đột nhiên vừa động, nhớ tới lần trước mình may mắn thuận hóa được con thú một sừng đang bị thương nặng.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Tìm giúp ta mấy người mỹ nữ.

Dương Lăng vốn định nhân cơ hội thuận hóa đông đảo ma thú bị thương nhưng nhìn tràng diện hỗn loạn, xem tia chớp kinh khủng của lòi điều cùng với độc dịch chết người của kim tuyến măng xà đành phải bỏ qua ý nghĩ hấp dẫn trong đầu này.

Mặc dù không cách nào thuận hóa, nhưng thu được đại lượng ma thú tinh hạch cùng ma thú máu huyết cũng đã rất tốt. Dương Lăng hiểu được đạo lý lòng người không như bụng rắn. Chỉ cần có đủ ma thú máu huyết, tốc độ tu luyện của mình có thể nhanh hơn, ma thú hỗn chiến nhiều lần, không cần phải vội vàng mạo hiểm lao ra.

Sau khoảng thời gian nửa nén hương, lòi điều dựa vào tia chớp kinh khủng cùng với tốc độ rất nhanh dần dần chiếm được thế thượng phong. Từ từ, một ít ma thú phát hiện theo lục vụ càng ngày càng mờ nhạt, vết thương khôi phục cũng càng ngày càng chậm, cảnh giác hơn bắt đầu rút lui.

Rút lui đầu tiên chính là lũ phong lang giao hoạt, theo con sói đầu đàn hú dài một tiếng, bày sói bỏ lại hơn ba trăm thi thể nhanh chóng rời đi.

Theo sát sau đó, kim tuyến măng xà cùng với Lạp các tư vân báo cũng phản ứng, chỉ cần có thể hành động đều không để ý hết thấy chạy trốn ra bốn phía. Từ từ, ma thú rút lui càng ngày càng nhiều.

Đối mặt với ma thú hoảng sợ bỏ chạy, lòi điều cũng không hề công kích, sau trận đại chiến chúng nó tổn thất cũng không nhỏ. Dựa vào lục vụ còn không có hoàn toàn tiêu tán, kiệt lực khôi phục thương thế.

Không lâu sau, theo một trận gió thổi qua, lục vụ rốt cục tan thành mây khói, lòi điều cũng không hề lưu lại. Trên bầu trời chiến trường bay vài vòng, kêu to vài tiếng sau đó nhanh chóng rời đi, nháy mắt đã biến mất tại chân trời.

May mắn, tuyệt đối may mắn trước nay chưa từng có.

Mất thấy lòi điều biến mất tại chân trời, Dương Lăng tạm dừng triệt để thời gian, chỉ huy ma thú đại quân dọn sạch chiến trường.

Vốn hẳn còn nghĩ có thể nhân cơ hội thuận hóa vài con lòi điều, phong lang, kim tuyến măng xà bị thương nhưng điều tiếc nuối chính là, tuyệt đại bộ phận ma thú không bỏ đi được thì đều mất một cái chân, thiếu một cái cánh, tất cả đều không còn giá trị thuận hóa.

Thầm kêu đáng tiếc, Dương Lăng chỉ huy ma thú đại quân nhanh chóng giết chết các con ma thú đang khổ sở giãy dụa, sau đó đem thi thể bọn nó thu vào trong không gian giới chỉ.

Thống kê sơ bộ, tổng cộng có hơn ba trăm thi thể phong lang, hai trăm kim tuyến măng xà cùng hơn một trăm thi thể lõi điều, còn có khoảng ba trăm thi thể các loại ma thú khác, kiếm được một cái tiện nghi quá lớn.

Không nói tinh hạch bên trong cơ thể, mà máu huyết trong cơ thể chúng đã là một món tài phú kinh người.

Không gian giới chỉ nhật được ở bên trong sơn cốc Ngõa Luân Á Hỏa rất kỳ diệu, ngoại trừ vật còn sống, cơ hồ tất cả các vật phẩm đều có thể cho vào, khi lấy ra vẫn còn có thể bảo trì nguyên dạng, không cần lo lắng khi lấy thi thể ma thú ra, máu huyết trong cơ thể chúng nó đã chảy hết.

Ngao..

Ngay khi Dương Lăng đem đại bộ phận thi thể ma thú thu hết, chuẩn bị nhìn lại có bỏ qua bảo bối nào không thì đột nhiên thú một sừng bắt an rít gào.

Cùng lúc đó, từ xa xa truyền lại một trận tiếng gầm rung trời, thanh âm càng ngày càng gần, phảng phất như đang có ma thú cao cấp nào đó đang nhanh chóng chạy tới.

Vô cùng kinh hãi, Dương Lăng nhanh chóng thu hồi Tà nhãn, Giác phong thú lại, cười thú một sừng hóa tốc rời đi. Ngay cả thú một sừng cũng cảm thấy bất an, vậy con thú này lực chiến đấu kinh khủng thế nào cũng có thể tưởng tượng, hẳn không muốn đụng đầu một con ma thú còn mạnh hơn cả xà quái chín đầu.

-Ngao, Dương Lăng mới vừa rời đi, từ chiến trường máu tanh liền truyền đến một tiếng gầm phẫn lộ, phảng phất ma thú kinh khủng không cam lòng vì đã đến chậm một bước.

Nghe được tiếng gầm phẫn lộ của ma thú, thú một sừng không dám rên một tiếng, bốn vó tung bay, như tên lửa lao ra bên ngoài sâm lâm. Xem bộ dạng của nó, tựa hồ rất thận trọng đối với con ma thú đang rít gào kia.

Ngày mai trở lại một lần nữa chẳng ?

Vốn chiếm được tiện nghi lớn đến như vậy, Dương Lăng còn chuẩn bị đi kiểm vài lần lợi ích như vậy. Thông qua thông linh pháp thuật kích phát cây cối tàn nát ra lục vụ, cốt ý dẫn dụ đông đảo ma thú tiến đến để tự giết lẫn nhau, để mình không phí công sức chút nào thu hoạch lấy tinh hạch cùng máu huyết của chúng.

Nhưng nghe tiếng gầm rung trời của cao cấp ma thú, lại nhìn biểu hiện của thú một sừng thân là ma thú cấp tám, đành phải bỏ qua ý niệm mê người trong đầu.

Chỗ tốt có nhiều hơn nữa, cũng muốn còn mạng mới hưởng thụ được, hẳn không hy vọng gặp phải họa lớn. Lần này, may mắn chạy trốn trước khi cao cấp ma thú tới, quý mới biết lần sau ngay từ đầu đã có ma thú kinh khủng nào đến.

Nhanh chóng trở về Duy Sâm Trấn, Dương Lăng lấy đông đảo thi thể ma thú từ Không gian giới chỉ ra, làm cho lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ cùng đám người Tập Tây sợ đến ngây người.

Không một ai có thể tưởng tượng được, Dương Lăng chỉ đi ra ngoài có một ngày đã giết được nhiều ma thú đến như vậy.

-Lập các tư vân báo, phong lang, kim tuyến măng xà, trời ạ, còn có nhiều như vậy lõi điều !

Nhìn thi thể ma thú xếp thành núi nhỏ, Tập Tây kinh hãi thất sắc. Nheo lại con mắt và dùng sức véo một cái thật mạnh trên đùi, mới hiểu được không phải mình gặp ảo giác.

Đừng nói đại kiểm sư mà kể cả một gã kiểm thánh hoặc là ma đạo sư cũng không thể trong một ngày giết được nhiều ma thú như vậy. Hẳn không thể nào tưởng tượng được làm thế nào mà Dương Lăng làm được như vậy?

Chẳng lẽ, Dương Lăng thâm sâu bất lộ, còn có rất nhiều ma thú cao cấp không lộ diện?

Trong con kinh hãi, mọi người suy nghĩ liên miên. Nghĩ lại thân phận của Dương Lăng là thượng cổ triệu hồi sư và mục thụ nhân, nhớ tới ngay cả xà quái chín đầu kinh khủng cũng không phải là đối thủ của hắn, càng ngày càng dám chắc vào suy đoán của mình.

Người khác kinh hãi thất sắc, nhưng Dã man nhân bao quanh càng điên cuồng. Làm một đám quanh năm săn bắn ma thú, bọn họ hiểu hơn ai hết sự đáng sợ của đám ma thú này, nhất là lõi điều cả người đen nhánh, là một ma thú cao cấp không phải người bình thường dám trêu chọc.

Mấy năm trước, có hơn trăm tên dũng sĩ của bộ lạc tiến vào sâu trong sâm lâm săn thú, kết quả bất hạnh gặp gỡ vài con lõi điều. Ngoại trừ một gã may mắn ở phía sau cùng chạy trốn được, còn lại toàn bộ dũng sĩ đều ngộ nạn.

Bây giờ thấy Dương Lăng có thể dễ dàng giết được nhiều lõi điều như vậy, không khỏi thầm kêu may mắn lúc trước không có xung đột cùng hắn, nếu không nói không chừng sớm đã bị hắn mang theo ma thú đại quân diệt tộc.

-Đại nhân, tất cả ma thú này đều là người giết ?

Chần chờ một lát, Tạt Tây không thể giữ câu hỏi trong lòng.

-Không có, ta nào có bản lĩnh lớn như vậy!

Nhìn vẻ ham muốn của Tạt Tây, Dương Lăng cười cười thần bí, nói:

-Ta chỉ là vào Đặc Lạp Tư sâm lâm đi dạo, hít thở một chút không khí tươi mát, thế nào lại gặp được một đám ma thú đang tự giết lẫn nhau, nhặt được một chút tiện nghi mà thôi!

Đi dạo mà cũng có thể nhặt được tiện nghi lớn như vậy?

Nghe được Dương Lăng giải thích, nhìn thấy nụ cười thần bí của hắn, mọi người lần đầu. Nếu là có chuyện tốt đến như vậy, thì thợ săn của Duy Sâm Trần đã sớm giàu có, tất cả đều thành phú ông trăm vạn.

Tuy nhiên, nếu Dương Lăng không muốn nhiều lời, không ai lại ngu dốt hồ đồ hỏi tiếp, ngay cả tên luôn hành động lỗ mào Gia Lỗ Khắc đầu lĩnh đám Dã man nhân cũng không ngoại lệ.

-Mục Nhĩ Bá Kỳ, người nhanh chóng an bài người lấy ra ma thú máu huyết, đừng để lãng phí.

Lau đi không ít máu tươi dính ở ống tay áo, Dương Lăng phân phó lão quản gia đang kinh hãi thất sắc ở bên cạnh, sau đó nhanh chóng rời đi. Mọi người vẫn còn đang khiếp sợ thì mưu sĩ Cổ Đức đã nhanh chóng hồi phục tinh thần:

-Đại nhân, lữ quán tiến triển rất thuận lợi, không lâu là có thể hoàn thành, người có muốn đi xem qua hay không?

-Không cần, người tự mình nhìn là được rồi, việc nhỏ như thế này người tự mình xử lý là được.

Sau khi quyết định kế hoạch, Dương Lăng cũng không muốn lãng phí quá nhiều tinh lực ở các chi tiết không quá trọng yếu, vỗ vỗ cái trán, nói:

-Được rồi, Mục Nhĩ Bá Kỳ tuyển cho ta hai mươi cô nương xinh đẹp khí chất tốt, và yêu cầu Tác Phi Á mười cô gái tinh linh, ta có việc gấp cần dùng !

Tìm hai mươi cô gái xinh đẹp, có việc cần dùng gấp.

Mọi người còn không khôi phục lại tinh thần khi đại lượng thi thể ma thú xuất hiện trước mặt, vừa nghe Dương Lăng nói như vậy, không khỏi trong nháy mắt hóa đá. Cô nương không chỉ muốn xinh đẹp còn có khí chất tốt, chẳng lẽ Dương Lăng hẳn chuẩn bị?

Là quản gia của Hải Nhi Bồi Lý, Mục Nhĩ Bá Kỳ kiến thức qua vô số các nhân vật phong lưu quyền quý, có bọn ác bá bức hiếp dân lành, nhưng chưa bao giờ thấy qua người như Dương Lăng. Người khác tìm tình nhân hoặc là hái hoa đại tất cả đều lặt vặt, Dương Lăng thì khác, ngay trước mặt đông đảo hộ vệ cùng người hầu đại ngôn bất tàm.

-Này, thuộc hạ hiểu được, quán rượu cùng nhà sản xuất rượu rất nhiều việc muốn thêm người làm !

Mục Nhĩ Bá Kỳ phản ứng nhanh chóng, nhanh chóng tìm được một cái có. Hy vọng trước mặt đông đảo hạ nhân giúp Dương Lăng tránh bớt một chút ảnh hưởng không tốt.

-Quán rượu cùng nhà sản xuất rượu rất bận rộn ta như thế nào lại không nghe nói qua, đám cô nương này ta chuẩn bị chuyên môn phục vụ người !

Cảm giác tu vi tiến nhanh, Dương Lăng muốn nhanh chóng trở về xem xét cẩn thận, không chú ý lời nói của mình, tiếp theo nói:

-Còn có, làm giúp ta một nhóm quần áo, ở bên cạnh đùi phải xẻ tà.

Dương Lăng vừa nói vừa tùy ý về một bộ trang phục Trung Hoa đưa cho Mục Nhĩ Bá Kỳ, có lão quản gia làm việc ôn hòa này, hẳn dễ dàng không cần quan tâm nhiều lắm đến các chi tiết tỉ mỉ.

Chuyên môn phục vụ người khác, còn có quần áo riêng biệt, bên cạnh đùi còn muốn xẻ tà?

Lão quản gia như hóa đá, không nói gì. Chính mình kiệt lực bù đắp, e sợ tạo thành ảnh hưởng không tốt, nhưng Dương Lăng không để ý trực tiếp nói rõ ràng.

Chương 58 : Hiểu lầm lớn

Sau khi khoanh chân ngồi xếp bằng trong sân, Dương Lăng phát hiện năng lượng màu xanh biếc trong cơ thể càng thêm nồng hậu. Nếu nói trước kia chỉ là một cây gậy màu xanh biếc, bây giờ lại là một con sông xanh biếc chạy phi nước kiệu, cùng với vũ lực màu đỏ máu hoàn toàn dung hợp làm một thể.

Sinh mệnh năng lượng có thể tự động chữa thương?

Nhớ tới sự khác thường của ma thú trong sâm lâm, nhớ tới chúng nó có thể tự động khôi phục vết thương, Dương Lăng trong lòng vừa động, nghi hoặc liền làm rạch một vết thương nhỏ trên tay phải, quả nhiên, vết thương liền tự động đó vậy, nhanh chóng khôi phục.

Dưới sự vô cùng mừng rỡ, Dương Lăng lẳng lặng nghiên cứu sự bất đồng do Tảng mạng chi tuyến mang lại.

Chỉ một lát tu luyện, hẳn cảm giác được tốc độ vận hành của vũ lực nhanh hơn bình thường, càng dễ dàng hấp thu thiên địa linh khí trong sâm hơn, tu luyện đạt hiệu quả gấp đôi.

Cùng lúc đó, ý thức dễ dàng tiến vào trong không gian vũ tháp, có vẻ như tinh thần lực cũng được đề cao rất nhiều.

Bên trong không gian vũ tháp thần bí, đông đảo khô mộc chiến sĩ đã hóa làm đại thụ cao lớn, Tà nhân cùng Giác phong thú đều mở rộng miệng nuốt vào đám sương trắng phát ra từ vũ tháp.

Chẳng biết từ lúc nào trong không gian vũ tháp xuất hiện một bãi cỏ rộng lớn, cả người trắng như tuyết thú một sừng cùng với con thú một sừng nhỏ cùng ở trên bãi cỏ đang chơi đùa. Thấy thân ảnh của Dương Lăng, con thú một sừng nhỏ chạy tới như con gió, từ khi đem nó thuần hóa, tiểu tử đáng yêu này đặc biệt thích theo người.

Cưỡi thú một sừng chạy vài vòng trên bãi cỏ rộng lớn, Dương Lăng cảm giác cả không gian dường như lớn không ít, lò mò cảm giác tất cả tựa hồ đều có liên quan đến sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc trong cơ thể. Tựa hồ sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc càng mạnh, tốc độ tu luyện vũ quyết càng nhanh, theo vũ lực nhanh chóng tăng lên, không gian kỳ diệu này cũng theo đó càng lớn.

-Đại nhân, đại nhân !

Đang khi Dương Lăng chuẩn bị cẩn thận thăm dò không gian vũ tháp, liền truyền đến một tiếng kêu loáng thoáng. Vừa đi ra ngoài thì thấy lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ đầu đầy mồ hôi đang đứng ở cửa.

-Đại nhân, người muốn tìm các cô gái trẻ ?

Mục Nhĩ Bá Kỳ có chút chần chờ.

-Ồ, sao, tìm không được à?

Lau mồ hôi trên trán, Mục Nhĩ Bá Kỳ khấn trương nói :

-Không, đại nhân, không phải không tìm được, mà là nhiều người lắm, cơ hồ cửa thành sắp bị vỡ đến nơi rồi?

Cửa thành cơ hồ rất nhanh bị phá hủy?

Dương Lăng nghi hoặc lắc đầu, lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ giải thích mới hiểu rốt cuộc có chuyện gì xảy ra.

Nguyên lai, sau khi tin tức Dương Lăng muốn tìm các cô nương xinh đẹp truyền ra, tất cả cư dân trong Duy Sâm Trấn đều sôi trào lên. Dương Lăng có tiền có thế, hơn nữa anh tuấn tiêu sái, đã sớm trở thành đối tượng ngưỡng mộ của đông đảo cô gái trẻ tuổi. Đối với các nàng mà nói, đừng nói làm một thị nữ bên cạnh, mà chính là một tình nhân không có danh phận cũng rất nguyện ý.

Huống chi, Dương Lăng còn không có lập gia đình, thị nữ thiếp thân nói không chừng một ngày nào đó sẽ chuyển thành người vợ chính thức.

Giàu có, người độc thân giàu có.

Trong mắt người dân trong trấn, Dương Lăng xuất thân từ một gia đình giàu có, đem con gái gả cho hắn tương đương với việc trèo lên một cây đại thụ, tiếp cận một cái kho báu. Cái gì khác không nói, quần áo tư trang cũng có thể cho mình ăn cả đời.

Vì vậy, tất cả đem con gái của mình đến tham gia cuộc tuyển chọn của Dương Lăng.

-Đại nhân, có yêu cầu gì hay không đối với việc tuyển các cô thị nữ thiếp thân xinh đẹp?

Thân là quản gia của nhà giàu có nhiều năm, Mục Nhĩ Bá Kỳ kinh nghiệm phong phú đối với Dương Lăng không có bất kỳ sự chuẩn bị chọn lựa, hẳn cảm giác quả thực chính là làm xấu hổ thể diện quý tộc. Nếu để cho hắn thao tác, tối thiểu cũng phải chuẩn bị một tháng.

Tuyển thị nữ thiếp thân xinh đẹp cho mình?

Dương Lăng thiếu chút nữa ngất đi, hiểu được lão quản gia hiểu lầm ý tứ của mình:

-Mục Nhĩ Bá Kỳ, sao lại nghĩ đi đâu vậy? Lữ quán sắp khai trương, ta muốn tìm một chút cô gái phục vụ mà thôi.

Cô gái phục vụ cho quán rượu?

Mục Nhĩ Bá Kỳ đầu lớn như đầu, hiểu lầm này, ngoài ý muốn, thật sự quá ngoài ý muốn. Hắn không nghĩ tới Dương Lăng trước mặt mọi người nói muốn tuyển chọn cô gái xinh đẹp chuyên môn phục vụ; hiểu lầm, không nghĩ tới Dương Lăng chỉ là vì lữ quán sắp mở cửa mà tuyển nữ phục vụ mà thôi.

-Đại nhân, vậy người dân bên ngoài làm thế nào bây giờ ?

Nhớ tới đông đảo người dân trong trấn nhiệt tình như lửa, Mục Nhĩ Bá Kỳ khó khăn nuốt nước miếng.

-Việc này người tự mình quản lý, sau đó xem xét chọn người cho tốt, buổi tối thì trở lại tìm ta.

Tục thoại nói, lực lượng của quần chúng rất ghê gớm, Dương Lăng không muốn đi ra ngoài bị nước miếng của mọi người làm chết đuối. Có Mục Nhĩ Bá Kỳ một khối tiền bài miễn phí, không sử dụng đúng là lãng phí.

Sau khi lắc đầu cười khổ, thấy Dương Lăng xoay người bỏ đi, lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ chần chờ một lát, ngánh trứ da đầu nói:

-Đại nhân, còn có một việc nữa, chuyện về tiểu thư Tác Phi Á.

-Ồ, Tác Phi Á làm sao?

-Sáng sớm nay Tác Phi Á tiểu thư từ Tinh linh bộ lạc chạy tới đây, nghe nói người muốn chọn thị nữ. Nàng, nàng khóc ngay tại chỗ rồi chạy ra ngoài !

Việc hiểu lầm này đúng lần này thật sự ồn ào quá lớn, Mục Nhĩ Bá Kỳ cảm giác thật sự choáng váng, nói tiếp:

-Lo lắng nàng gặp chuyện gì nguy hiểm, lúc ấy ta bảo Tập Tây mang theo đám hộ vệ đuổi theo, nhưng cho tới bây giờ chưa có tin tức gì, chỉ thấy một mẩu giấy trên người sư thứu.

Mảnh giấy Tác Phi Á lưu lại rất đơn giản, trên chỉ viết mấy chữ rất đẹp:

-Dương Lăng. Ta hận ngươi.

-Đúng là nha đầu ngốc!

Dương Lăng gọi ra thú một sừng, xoay người cười lên lưng nó:

-Mục Nhĩ Bá Kỳ, nhanh chóng phát động mọi người tìm kiếm xem Tác Phi Á đang ở đâu, nhanh!

Lời còn chưa dứt, Dương Lăng đã cười thú một sừng lao đi. Người dân vẫn vây bắt ở cửa thành chỉ cảm thấy một bóng trắng bay qua đầu, còn không chờ mọi người phục hồi tinh thần, Dương Lăng đã biến mất không thấy.

Tác Phi Á tại Duy Sâm Trấn không có bạn bè, ngoại trừ Duy Sâm Trấn cùng Quán rượu Dạ lai hương, nàng không tới nơi nào. Chẳng lẽ, trong con thương tâm nàng trực tiếp chạy về Tinh linh bộ lạc?

Nhìn bầu trời đang dần lặn về tây, Dương Lăng lông mày nhíu chặt. Vào buổi tối, là lúc hoạt động tích cực nhất của ma thú trong Đặc Lạp Tư sâm lâm, cho dù một gã đại kiếm sư cũng không dám một mình tiến vào. Với thể lực yếu ớt của Tác Phi Á, nếu gặp phải ma thú hung mãnh thì tuyệt đối lành ít dữ nhiều.

Không cười sư thứu, với thể lực của Tác Phi Á tuyệt đối không có cách nào đi được quá xa trong rừng, cho nên Dương Lăng cười thú một sừng chạy tới sâm lâm bên ngoài Duy Sâm Trấn. Nhưng vòng vo vài vòng cũng không phát hiện được tung tích Tác Phi Á, lại gặp phải vài tên đạo tặc đang say rượu.

-Mấy vị dừng sĩ, có hay không thấy một cô gái tinh linh đi ngang qua nơi này?

Không hề có đầu mối, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là phải hỏi mấy tên đạo tặc trước mặt. Có lẽ mèo mù cũng có thể đánh chết chuột già.

-Ồ, hóa ra là Dương đại nhân, ta là em họ của A Cổ Tô, gọi là A Khắc Tô.

Bị Dương Lăng đột nhiên xuất hiện làm cho hoảng sợ, một tên tiểu tử nhanh chóng phản ứng.

-Ồ, thật là trùng hợp! Dương Lăng miễn cưỡng cười cười, tiếp theo nói:

-A Khắc Tô, có hay không thấy một cô gái tinh linh chạy ngang qua đây?

-Để ta nghĩ lại .

A Khắc Tô trầm tư một lát, nói:

-Buổi chiều khi ta đang nằm ngủ dưới một gốc cây đại thụ thì nghe thấy tiếng hét của một người đàn bà. Đi qua nhìn lại thấy một cô gái tinh linh rất đẹp đứng lên từ trong một cái hồ, vừa khóc vừa chạy vào sâu trong rừng, ngay cả cái khăn tay rơi ra cũng không chú ý tới. Chẳng lẽ nàng là người mà người muốn tìm?

Cầm lấy cái khăn mà A Khắc Tô đưa cho, Dương Lăng nhẹ nhàng ngửi được một mùi thơm ngát nhàn nhạt riêng biệt của Tác Phi Á. Không nghĩ tới, may mắn mèo mù vớ được chuột chết, tìm được tung tích.

-A Cổ Tô, mang huynh đệ của người tìm quản gia của ta đi, hẳn sẽ thưởng cho các người một ít tiền, đi đi.

Nói vài câu đơn giản, Dương Lăng cười thú một sừng hóa tốc rồi đi, biết được phương hướng cụ thể Tác Phi Á đi, vậy dễ dàng xử lý hơn. Đồng thời, thưởng cho mấy tên không nghề nghiệp này mấy tinh tệ cũng được coi là biểu đạt một chút lòng cảm ơn.

Mặc dù bọn chúng cả ngày không làm việc tốt gì, nhưng ranh mãnh như ma, các loại tin tức thì cực kỳ linh thông, có lẽ ngày nào đó sẽ có ích

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Sói

Cười thú một sừng chạy nửa ngày, thấy sắc trời càng ngày càng tốt, mà vẫn không thấy bóng dáng Tác Phi Á đâu, Dương Lăng càng lúc càng khẩn trương. Với thể lực của Tác Phi Á, tuyệt đối không thể đi xa, chẳng lẽ bị dã thú.....

-Tác Phi Á, Tác Phi Á !

Trong con lo lắng, Dương Lăng cười trên thú một sừng đối tới đối lui trong rừng cây, vừa tìm vừa lớn tiếng gọi. Nhưng ngoại trừ tiếng gầm gừ của mãnh thú, thì không tìm được tung tích nào của Tác Phi Á, mà lại đưa tới vài con tiền trư.

-Mẹ nó, muốn chết !

Thấy vài con tiền trư không biết sống chết ngăn trở đường đi, Dương Lăng giận dữ, giương tay ném ra mấy đạo vu phù "Chưởng tâm lôi" đem mấy con tiền trư đối bụng nổ thành mảnh nhỏ.

Mặc dù dễ dàng giải quyết vài con tiền trư ngăn đường, nhưng vì để dự phòng vạn nhất, Dương Lăng gọi ra tất cả Giác phong thú hộ vệ. Mặc dù cảm giác được áp lực cường đại của thú một sừng, hầu hết ma thú đều tránh ra, nhưng ai mà biết được tiếp theo có chuyện ngoài ý muốn xảy ra hay không, cẩn thận vẫn hơn.

Di, giày da hươu?

Đi qua một mảnh rừng cây tươi tốt, đột nhiên Dương Lăng phát hiện cách đó không xa có một chiếc giày da hươu, nếu không phải mặt trên có thêu một con bướm màu hồng, sợ rằng không chú ý thấy được. Vừa cầm lên ngửi, quả nhiên mang theo mùi thơm nhàn nhạt đặc trưng của Tác Phi Á.

Ngoài ra, còn có mang theo một tia thân nhiệt yếu ớt, tựa hồ cách đó không lâu vẫn còn đi trên chân nàng.

Nha đầu ngọc này, dám chắc mới vừa đi không lâu.

Cẩn thận phân biệt dấu vết trên mặt đất, Dương Lăng cười thú một sừng nhanh chóng đuổi theo hướng đông bắc. Mặc dù bầu trời đầy sao, ánh sáng rất sáng, nhưng bởi vì cây cối ngăn cản, mặt đất đen nhánh.

May là sau khi tiến giai tới linh vu thì lực Dương Lăng tăng nhanh, hơn nữa cười thú một sừng, nếu không nếu thay đổi là một người bình thường, đừng nói tìm dấu vết, mà sợ rằng ngay cả đi đường đều khó khăn, trước mặt rất nhiều bụi gai đúng là nửa bước khó đi.

Theo một ít dấu chân nông hoặc sâu cùng một ít cành cây khô bị dẫm gãy, Dương Lăng một đường đuổi theo. Hẳn tin tưởng, dưới các điều kiện như thế

này, Tác Phi Á tuyệt đối đi không được xa. Quả nhiên, còn không có đi thêm được bao lâu, trong không trung có một mùi thơm như có như không, cùng mùi hương nhàn nhạt trên người Tác Phi Á giống nhau như đúc.

Sau khi tiến giai tới linh vụ, Dương Lăng không chỉ có vu lực cùng thị lực tiến nhanh ngay cả khứu giác cũng được tăng cường. Trước kia, nhiều nhất hẳn chỉ có thể phân biệt được mùi vị của rượu hồng bồ đào và bạch bồ đào, bây giờ tùy tiện cầm lấy một bình rượu bồ đào, hẳn chỉ cần vừa ngửi qua là biết rượu đã được làm ra cách đây bao nhiêu năm.

Đi tiếp một đoạn ngắn, mùi thơm Tác Phi Á lưu lại càng ngày càng đậm, nhưng cùng lúc đó trong không khí tràn ngập một mùi máu tươi. Càng đi về phía trước, mùi máu tươi càng lúc càng dày hơn.

Chẳng lẽ, Tác Phi Á nằng?

Vô cùng kinh hãi, Dương Lăng ôm chặt lấy bụng thú một sừng, không để ý hết thấy lao về phía trước. Với thể lực nhu nhược của Tác Phi Á, nếu phải gặp được đám ma thú đang đói bụng, hậu quả không dám tưởng tượng.

Ngao..

Ngay khi Dương Lăng lo lắng thì phía trước truyền đến một tiếng sói tru, nhanh chóng lao tới nhìn thì không khỏi hít vào một hơi lạnh. Chỉ thấy mấy trăm con phong lang đang đói bụng đang vây lấy một ngọn núi nhỏ, một bên rít gào, một bên trước sau tiếp nối xông lên.

Trên sườn núi chỉ có ba bóng người, một người cười trên một con ngựa chạy chung quanh, hai người khác thì tay cầm pháp trượng nói lầm bầm, không ngừng phóng ra các loại ma pháp. Dưới sự hợp tác của ba người bọn họ, phong lang trong khoảng thời gian ngắn cũng không thể lao lên được.

-Tác Phi Á, Tác Phi Á ... nhìn thân ảnh quen thuộc của Tác Phi Á trên sườn núi, Dương Lăng thở dài một hơi, vừa gọi vừa nhanh chóng lao tới.

Dương Lăng một bên dón lên, một bên chỉ huy thú một sừng cùng Giác phong thú động thủ, đồng thời các loại vũ phù không tiếc tay được ném ra ngoài. Bầy sói liền bị mở một con đường máu, thuận lợi vọt lên tới chỗ Tác Phi Á ở trên sườn núi.

-Dương Lăng !

Nhìn Dương Lăng đột nhiên xuất hiện, Tác Phi Á đã sớm kiệt lực không để ý hết thấy nhảy lên thú một sừng ôm chặt lấy Dương Lăng, dính chặt vào nhau.

Ra sức đánh lui đợt tập kích của bầy sói, kỵ sĩ tay cầm thanh trường thương huyền thiết bất mãn lớn tiếng nói:

-Hừ, hai người các ngươi, cho dù có muốn âu yếm trước mặt mọi người, cũng đợi đến khi đánh lui bầy sói hãy nói.

Âu yếm trước mặt mọi người?

Nghe thần điện kỵ sĩ trách mắng như vậy, Tác Phi Á mắc cỡ đỏ bừng mặt, Dương Lăng hừ lạnh một tiếng, nhanh chóng gọi ra ma thú đại quân. Tà nhân chủ công, khô mộc chiến sĩ cùng Giác phong thú phụ trách phòng thủ, thú một sừng phụ trách phía sau, ma thú với số lượng khổng lồ vây chặt núi nhỏ đến một giọt nước cũng không vào.

Nhìn trên sườn núi đột nhiên xuất hiện đông đảo ma thú, trong khoảng thời gian ngắn phong lang không kịp phản ứng, không rõ chuyện gì đã xảy ra.

Sau một lát, dưới tiếng tru của con sói đầu đàn mới tỉnh lại, điên cuồng lao lên, đáng tiếc đã muộn. Làn ánh sáng chói mắt qua đi.

Quang đạn dày đặc như mưa của Tà nhân bắn xuống, những con sói phía trước trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Từ sau dị biến ở trong rừng, Tà nhân mặc dù không có tiến cấp, nhưng tốc độ bắn quang đạn đã nhanh hơn, càng ngày càng chuẩn. Ngoài ra, ma lực trong cơ thể cũng càng thêm thâm hậu, trước kia mỗi ngày chỉ có thể bắn ra hai mươi mấy lần, bây giờ có thể một hơi bắn ra gần năm mươi lần, lực công kích cũng tăng tiến.

Phong lang đáng sợ ở tốc độ nhanh như tia chớp, hàm răng sắc bén cùng với phong nhận, nhưng đối mặt Tà nhân ở xa xa, khả năng của chúng nó căn bản là không có đất dụng võ. Ngoại trừ điên cuồng lao về phía trước, rút ngắn khoảng cách hai bên, chúng nó không còn biện pháp khác. Nhưng trước mặt ma thú đại quân của Dương Lăng, mười bước ngắn ngủi khó có thể vượt qua.

Dưới sự chỉ huy của Dương Lăng, Tà nhân chỉ cần tấn công phong lang từ xa, các con điên cuồng lao tới gần thì do Giác phong thú cùng khô mộc chiến sĩ đối phó.

Sau khi tiến hóa ra giác dực, hơn hai ngàn con Giác phong thú giống như hồ thêm cánh, tốc độ giống như máy bay chiến đấu. Sẽ bắn ra châm độc khó lòng phòng bị, sẽ cùng lúc lao lên điên cuồng cắn xé đám phong lang.

Da phong lang rất dày, rất cứng cỏi, ma thú bình thường thì một kích khó có thể tạo thành vết thương trí mạng đối với chúng. Nhưng trước mặt Giác phong thú cùng Tà nhân đã tiến cấp, tại chúng nó tập trung ưu thế binh lực trọng điểm công kích, da thịt dày mà phong lang vẫn ý tưởng giống như miếng màng mỏng yếu ớt vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Ai là kẻ ác tâm nhất

Nếu nói Tà nhân cùng Giác phong thú công kích làm kẻ khác chấn động, vậy khô mộc chiến sĩ càng làm kẻ khác rung động không thôi.

Thân cao hơn mười thước, cả người đều là bắp thịt to lớn. Càng kinh khủng nữa là mỗi một đốt ngón tay lại có một cái đinh bén nhọn, dữ tợn dọa người, chỉ cần một kích liền xuyên thủng thân thể phong lang như đậu hủ vậy.

Hung khí hình người?

Nhìn khô mộc chiến sĩ các đốt ngón tay đầy đinh nhọn, đừng nói là Tác Phi Á cùng đám người thần điện kỵ sĩ Khắc Lỗ Tư mà kể cả Dương Lăng cũng rung động không thôi. Không nghĩ tới tại sâu bên trong rừng hấp thu đại lượng thiên địa linh khí và sinh mệnh năng lượng, đám người không lồ này lại tiến giai trở lên kinh khủng như vậy.

Sau khi tiến giai, khô mộc chiến sĩ mặc dù không có Lang nha bổng, nhưng các đốt ngón tay lại dài ra những cái đinh kinh khủng, hơn nữa thân thể bọn họ cao lớn cùng với sức mạnh vô hạn, quả thực là một hung khí hình người.

Dương Lăng không nghi ngờ chút nào cho dù đối mặt với cỗ xe tăng nước Mỹ mới nghiên cứu thành công, khô mộc chiến sĩ chỉ cần một quyền là quét sạch mọi chướng ngại.

Rung động, thật sự quá rung động.

Nhìn ma thú đại quân dưới tay Dương Lăng, nhìn lực công kích kinh khủng của chúng, tự suy nghĩ mình có kinh nghiệm phong phú thần điện kỵ sĩ Khắc Lỗ Tư cùng pháp sư che mặt Mật Tuyết Nhi rung động không thôi. Đối mặt đàn phong lang đang đói bụng, bọn họ mặc dù cũng có biện pháp đánh lui, nhưng tuyệt đối không có giống như Dương Lăng dễ dàng, hung mãnh như vậy.

Tàn sát, không một chút lo lắng tàn sát!

Nhìn Tà nhân, Giác phong thú cùng khô mộc chiến sĩ điên cuồng công kích, lại nhìn phong lang tuyệt vọng, Tác Phi Á cùng đám người Thần điện kỵ sĩ Khắc Lỗ Tư đều dừng công kích lại. Không cần suy nghĩ nhiều, bọn họ cũng hiểu được đàn phong lang này đã gặp phải một thiết bản, một khối thiết bản thật to.

Lao lên vài lần, mắt thấy không những không thể lao lên, ngược lại thương vong thảm trọng, con sói đầu đàn tru lên một tiếng dài, chuẩn bị dẫn theo bầy sói chuẩn bị lần tránh tới nơi hoang dã. Không nghĩ tới con ác mộng còn ở phía sau, theo một tiếng ra lệnh của Dương Lăng, đồng đảo ma thú khát máu bắt đầu dữ tợn đuổi theo.

Tà nhân hành động chậm trễ, truy đuổi không có tác dụng lớn, nhưng Giác phong thú với tốc độ rất nhanh đúng là con ác mộng của phong lang. Vô luận chúng nó chạy nhanh bao nhiêu, vô luận chúng nó trốn vào đâu cũng tránh không khỏi đàn Giác phong thú đuổi giết.

Tại tràng đuổi giết sức mùi máu tanh này, thú một sừng tốc độ như tia chớp, châm độc khó lòng phòng bị cùng với hàm răng sắc bén, phát huy tác dụng rất lớn.

Giác phong thú chiến tích trắng lè, nhưng khô mộc chiến sĩ càng thêm kinh khủng, dưới sự chỉ huy của Dương Lăng, chúng nó dứt khoát lăn từ trên sườn núi xuống. Dọc theo đường đi, giống như cái xe lu tạo thành một con đường máu, đinh sắc nhọn giống như lưỡi đao của từ thần quét ngang qua lũ phong lang không kịp né tránh.

Nhìn đồng đảo ma thú công kích sắc bén, mặc kệ thần điện kỵ sĩ Khắc Lỗ Tư hay là pháp sư che mặt Mật Tuyết Nhi trong khoảng thời gian ngắn đều nói không ra lời. Mặc dù bọn họ đều chứng kiến không ít quy mô lớn kỵ binh chiến đấu, nhưng chưa thấy qua ma thú đại quân nào công kích kinh khủng và tàn nhẫn đến như vậy.

Hắn rốt cuộc là ai, xuất thân từ gia tộc nào trên đại lục?

Nhìn Dương Lăng đứng ở cách đó không xa, pháp sư che mặt Mật Tuyết Nhi nghi hoặc không thôi. Nàng chưa thấy qua triệu hồi sư nào có thể triệu hồi nhiều ma thú đến như vậy, cũng chưa thấy qua Tà nhân cùng Giác phong thú lợi hại đến như vậy.

Ở Đặc Lạp Tư thâm lâm, đám ma thú cấp thấp này tùy ý đều có thể thấy được, không chịu nổi một kích. Không nghĩ tới trong tay Dương Lăng, chúng nó lại có lực công kích kinh khủng đến như vậy.

Chẳng lẽ hắn đến từ Ba Khắc Lỗ gia tộc thần bí hoặc là Tư Ba Khắc gia tộc cổ xưa?

Nhớ tới đạo sư trước kia có giảng qua, Mật Tuyết Nhi trong lòng vừa động, nhớ tới một ít gia tộc thực lực khổng lồ không muốn người biết. Chỉ có bọn họ mới có năng lực thần bí đến như vậy, cũng chỉ có bọn họ mới có thể bồi dưỡng ra một hậu duệ xuất sắc như Dương Lăng.

Nếu không, tuyệt đối không thể giải thích được tại sao Dương Lăng tuổi còn trẻ như vậy lại có năng lực nổi bật như thế.

Vốn Mật Tuyết Nhi còn chuẩn bị lấy danh nghĩa giáo đình đòi Dương Lăng giao ra Xà yêu huyết trọng, nhưng nhìn thấy thực lực cường đại của hắn, không khỏi trầm nghĩ từ từ tính kế.

Liên hợp vài tên pháp sư và võ sĩ của giáo đình, có lẽ việc đánh bại bản thân Dương Lăng không phải khó, nhưng nếu làm cho gia tộc truyền thừa mấy ngàn năm sau lưng hắn tức giận, có lẽ sẽ mang đến cho giáo đình phiền toái rất lớn.

Trong cơn thất thần, Mật Tuyết Nhi không hề phát giác ra chẳng biết lúc nào Khắc Lỗ Tư ánh mắt âm độc, đổ kỵ nhìn Dương Lăng ở cách đó không xa.

Dưới sự hợp lực đả kích của đông đảo ma thú, rất nhanh phong lang gần như toàn quân chết hết, chỉ còn một vài con may mắn chạy thoát. Khắp nơi đều là thi thể chó sói co quắp, máu chảy thành sông, sườn núi một mảnh đỏ bùm.

-Người chính là Dương Lăng, tên triệu hồi sư đánh chết xà quái chín đầu?

Sau khi lấy lại tinh thần, Mật Tuyết Nhi mặc dù biết rõ nhưng vẫn hỏi trước.

Quay đầu lại nhìn, nhìn cơ thể mảnh khảnh duyên dáng của Mật Tuyết Nhi, nhìn mái tóc dài màu vàng cùng đôi mắt trong suốt của nàng, Dương Lăng không khỏi nhìn vài lần. Mặc dù đối phương che một cái khăn che mặt, nhưng hắn có thể đảm chắc, đây là một mỹ nữ, một mỹ nữ cực kỳ xinh đẹp.

-Hừ, nhìn cái gì vậy, còn không nhanh đem lũ ma thú đang tàn nhẫn nuốt chửng thi thể phong lang của người thu hồi lại? Đừng có làm cho chúng ta ghê tởm?

Thấy Dương Lăng nhìn chằm chằm Mật Tuyết Nhi, Khắc Lỗ Tư rất là bất mãn.

-Hắc hắc, rất là xin lỗi đã khiến người ghê tởm. Nhưng nhìn thấy mấy tên đề mắt trên trời ta cũng rất ghê tởm.

Chẳng biết vì sao, vừa nhìn thấy tên Khắc Lỗ Tư, cái bộ dáng tự cao tự đại, Dương Lăng cảm giác cả người đều không thoải mái.

Làm người khác ghê tởm, con mắt đề trên trời?

Vừa nghe Dương Lăng nói như vậy, Mật Tuyết Nhi bật cười, mà Khắc Lỗ Tư lại tức giận đến sắc mặt tái nhợt. Từ trước tới nay, hắn vẫn tự cho mình dung mạo anh tuấn cùng với tự hào về thân phận cao quý, trước khi gia nhập giáo đình bên người mỹ nữ nhiều đến mức không thể nhớ rõ. Bây giờ Dương Lăng lại dám nói ghê tởm chính mình.

Vô cùng tức giận, Khắc Lỗ Tư vốn định hung hăng giáo huấn Dương Lăng nhưng nhìn đông đảo ma thú đang điên cuồng cắn xé thi thể phong lang, lại không dám coi thường vọng động, hung hăng nói:

-Hừ, ngay cả người đàn bà của mình cũng không bảo vệ được, làm sao tính là một tên nam nhân

-Ta có phải nam nhân hay không, đem mẹ người đến đây thử là biết biết!

Không chút do dự, Dương Lăng há mồm nói lại.

-Người....

Khắc Lỗ Tư tức giận thiếu chút nữa hộc máu, gắt gao nắm thanh trường thương trong tay. Sắc mặt lúc xanh lúc trắng, hận không được đem Dương Lăng tại chỗ đốt thành tro bụi.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Không nên thử giới hạn chịu đựng của ta

Nhìn về mặt cười lạnh của Dương Lăng, lại nhìn Khắc Lỗ Tư đang giống như con gà trống non, Mật Tuyết Nhi không rõ tại sao bọn họ lần đầu tiên gặp mặt lại giống như kẻ thù lâu năm, lúc đầu nói:

-Dương đại nhân, cảm ơn sự giúp đỡ mãnh liệt của ngài hôm nay

Cười trên lưng con ngựa trắng như tuyết cao lớn, Mật Tuyết Nhi hướng Dương Lăng cùng Tác Phi Á vẫy tay, sau đó rời đi. Khắc Lỗ Tư thấy thế cũng chỉ còn cách cười ngựa đuổi theo, chạy đi được một đoạn còn quay đầu lại hung hăng trừng mắt Dương Lăng một cái.

Một tên chơi bồi trụ lạc ngu xuẩn.

Kỵ sĩ Khắc Lỗ Tư đối với Dương Lăng hận thấu xương, nhưng Dương Lăng lại vô cùng khinh thường hắn.

Chính vì tính cách quyết định thành bại, mặc dù tên kỵ sĩ này thoát nhìn thực lực hùng hậu, một người chống cự phần lớn phong lang tấn công, nhưng hắn xúc động lỗ mũi, tính cách kiêu ngạo tự đại, tuyệt đối không tạo ra được con báo gì. Nếu thay vào vị trí của hắn, Dương Lăng tuyệt đối sẽ không hi vọng rõ ràng như hắn, chung quanh thụ địch mà sẽ âm thầm tính toán như thế nào có thể ở sau lưng ra tay.

Thất thần một lát, đến khi Tác Phi Á đã đi được một khoảng cách lớn, Dương Lăng mới hồi phục tinh thần.

-Tác Phi Á như thế nào không nói một tiếng đã bỏ đi, ai khi dễ ngài, ta sẽ giúp ngài báo thù!

Cười trên thú một sừng rất nhanh đuổi theo phía sau, Dương Lăng mặc kệ Tác Phi Á giẫy dụa nghiêng người ôm chặt lấy eo nàng.

-Buông ta ra, ngài không đi tìm mấy tên hầu gái xinh đẹp vui vẻ, đi theo ta làm gì?

Tác Phi Á ra sức giẫy dụa, nước mắt mãnh liệt trào ra. Nàng như thế nào cũng không tưởng được, sáng sớm mình còn mang theo một giỏ bánh tự tay làm chạy tới Duy Sâm tòa thành, còn không kịp nghỉ ngơi đã nghe tin tức Dương Lăng muốn tuyển hầu gái trên quy mô lớn.

Vốn nàng còn không biết tuyển mấy người hầu gái có gì không ổn. Nhưng nhìn thấy người dân trong trấn đều mang theo con gái ăn mặc quần áo như hoa như ngọc chạy tới, lại nghe bọn họ nói chuyện con gái nhà ai có thể may mắn gả cho Dương Lăng, mới hiểu được chuyện này không đơn giản như mình tưởng tượng. Quý tộc loài người quả nhiên đều phong lưu phát tình giống như con ngựa đực.

Đau khổ, Tác Phi Á hoàn toàn chán nản, lưu lại một mảnh giấy rồi không mục đích đi vào Đặc Lạp Tư thâm lâm, trong lúc vô ý gặp đàn phong lang đang đi săn mồi. Nếu không phải Mật Tuyết Nhi cùng Khắc Lỗ Tư vừa vận đi ngang qua, sợ rằng mình đã sớm gặp phải bất hạnh rồi.

Tìm mấy người hầu gái xinh đẹp vui vẻ?

Dương Lăng lắc đầu, hiểu lầm này, thật sự quá ồn ào.

-Tinh linh đại tiểu thư của ta, ngài nếu còn không trở về, ta có thể thật sự lo lắng tìm mấy cô nương xinh đẹp đó .

Dương Lăng cười cười, thấy Tác Phi Á đang trong lòng ngực sắc mặt thỉnh thoảng đổi, vội giải thích :

-Tác Phi Á, ta sợ đi để cho quân gia tìm mấy cô gái, tất cả đều vì lữ quán sắp mở cửa chuẩn bị mà thôi. Hiểu lầm, tất cả chỉ là một sự hiểu lầm mà thôi!

-Hiểu lầm? Một người hiểu lầm còn có thể giải thích được, chẳng lẽ tất cả mọi người trong Duy Sâm Trấn đều hiểu lầm sao?

Tác Phi Á roi lệ đầy mặt, tiếp theo nói :

-Dương Lăng, ngài buông ta ra, để cho ta trở về Tinh linh bộ lạc. Từ nay về sau, ta rốt cuộc không muốn nhìn thấy ngài nữa.

-Tác Phi Á, đây là lời đồn, lúc ấy ta nói không rõ, nên tạo thành một lời đồn hoang đường mà thôi!

Dương Lăng dùng sức ôm chặt đang giẫy dụa Tác Phi Á, nói:

-Cho dù ta có tâm tư đó, nhưng cũng không thể một lần muốn ba mươi người con gái chứ? Ba mươi người, cho dù ta có thuật phân thân sợ rằng cũng không ứng phó nổi!

Một lần tính cưới ba mươi cô gái?

Vừa nghe Dương Lăng nói như vậy, Tác Phi Á cũng cảm giác có điểm không đúng, dưới sự giải thích của hắn, từ từ phát hiện một vài chỗ khả nghi. Từ từ, bắt đầu tin tưởng đây quả thật là một lời đồn, một lời đồn làm cho mình tuyệt vọng.

Sau khi chuyện gì xảy ra, Tác Phi Á không hề giẫy dụa nữa, lặng lẽ dựa vào trong lòng ngực Dương Lăng. Tình trạng kiệt sức, dựa vào trong lòng ngực rộng lớn của Dương Lăng, nghe được trái tim đập mạnh mẽ của hắn, cảm thấy sự an toàn và thỏa mãn trước đó chưa từng có.

Sau khi trở lại Duy Sâm tòa thành, Tác Phi Á trong tình trạng kiệt sức không biết đã ngủ say trong lòng ngực Dương Lăng từ khi nào, nhưng cho dù đang nằm mơ thỉnh thoảng lại chảy xuống mấy giọt nước mắt, làm cho người ta thấy xót xa.

Dương Lăng thấy thế, đặt nàng nhẹ nhàng nằm trên giường mình, cũng rất cẩn thận đắp cho nàng một cái chăn. Nha đầu gốc đáng thương, chạy bộ xa như vậy, đã sớm kiệt quệ.

Tim mấy người hầu gái xinh đẹp vui vẻ?

Nhớ tới hiểu lầm của mọi người, Dương Lăng lắc đầu, ngồi xếp bằng trong sân, chuẩn bị tận dụng thời gian tu luyện. Không ngờ vừa mới ngồi xuống, lão quản gia Mộc Nhĩ Bá Kỳ đã đi tới bên ngoài sân, nói:

-Đại nhân, các cô gái xinh đẹp đã tuyển rất tốt, người đến xem.

-Ồ, nhanh như vậy?

Nhìn nụ cười khổ của Mộc Nhĩ Bá Kỳ, Dương Lăng hiểu được hần vì giải thích chuyện hiểu lầm này dám chắc chịu không ít khổ nhục, nói:

-Mộc Nhĩ Bá Kỳ, khổ cực cho người

-Đây là chuyện ta phải làm, đại nhân không cần khách khí

Thấy Dương Lăng thiện cảm đối với hạ nhân, Mộc Nhĩ Bá Kỳ không khỏi thấy cảm động. Đại quý tộc như vậy bây giờ rất ít, chỉ có gia tộc truyền thừa ngàn năm mới có thể bồi dưỡng ra chánh thức quý tộc như Dương Lăng.

Quay đầu nhìn Tác Phi Á vẫn còn đang ngủ say, Dương Lăng nhẹ nhàng đóng lại cánh cửa đi vào trong sân.

-Mộc Nhĩ Bá Kỳ, đi, lũ quán lập tức sẽ mở cửa, phải nhanh chóng huấn luyện một nhóm bồi bàn hợp tiêu chuẩn.

Mặc kệ là quán rượu hay là lầu quán, Dương Lăng đều hiểu được người hầu gái phục vụ tốt là điều không thể thiếu. Chỉ có tăng lên phẩm chất của lũ quán mới có thể giữ chân đông đảo lũ khách đến đây nghỉ ngơi, hoặc là thương nhân lắm tiền, cũng chỉ có như vậy mới có thể kiếm được thật nhiều lợi nhuận. Nếu không, nếu giống như mấy đã điểm ven đường, đừng nói là kiếm tiền, sợ rằng ngay cả kinh phí xây dựng cũng không thể thu lại.

Vừa nhìn thấy hai mươi cô gái loài người cùng mười cô gái tinh linh duyên dáng xinh đẹp đứng trước mặt, Dương Lăng không khỏi khen ngợi ánh mắt của Mộc Nhĩ Bá Kỳ. Cô nương như hoa như ngọc, nếu đưa đến trái đất, mỗi một người đều là tình nhân trong mộng của mọi nam nhân.

-Các vị tiểu thư, biết công việc các người muốn làm chưa?

Dương Lăng cười cười.

-Biết, nên đăng ký ngay.

-Đúng, làm phục vụ của lầu quán, ai cũng có thể làm.

Nhìn Dương Lăng cười cười, các cô gái trẻ đều lên tiếng, có chút thậm chí giới thiệu bản thân, hy vọng có thể khiến cho hắn đặc biệt chú ý. Nếu được Dương Lăng yêu thích, nói không chừng một đêm là có thể biến thành phượng hoàng.

Dương Lăng lắc đầu nói:

-Các vị tiểu thư, chuyện cũng không đơn giản như các người tưởng tượng. Trước hết, các người sẽ bắt đầu học cách cười như thế nào, cùng với đi như thế nào.

Học tập đi như thế nào?

Vừa nghe Dương Lăng nói như vậy, các cô gái trong nháy mắt như hóa đá, ngay cả lão quản gia Mộc Nhĩ Bá Kỳ ở một bên cũng không ngoại lệ. Tất cả cô gái ở đây mỗi người đều xinh đẹp như hoa như ngọc tràn đầy sức sống, Dương Lăng còn bắt họ bắt đầu học từ cách đi đường.

Thấy mọi người trợn mắt há mồm, Dương Lăng lắc đầu, minh họa cho các nàng biết cái gì được gọi là mỉm cười lộ tám cái răng, cái gì gọi là bước đi làm người khác say mê.

Mặc dù không ăn thịt lợn, nhưng Dương Lăng cũng thấy qua lợn đi đường, đại khái biết được một ít điểm huấn luyện của khách sạn. Dưới sự chỉ điểm kiên nhẫn của hắn, các cô gái từ từ cũng hiểu được ý tứ của hắn.

-À, đại nhân, nụ cười như thế này đã được chưa?

-Đại nhân, tư thế chân của ta có đúng hay không?

-Ai, đại nhân, nhanh, nhanh đỡ lấy thắt lưng của ta, ta sắp ngã mất.

Rất nhanh, có Dương Lăng bên cạnh chỉ đạo, các cô gái thử các loại tư thế. Để cho Dương Lăng ăn không ít đậu hũ, đồng thời thần kinh và sức chịu đựng cũng chịu sự khiêu chiến trước đó chưa từng có.

Sau khi các cô gái thay quần áo Trung Hoa màu đỏ, nhìn bước đi thong thả của các nàng, nhìn thất lưng mảnh khảnh không xương cùng với bắp đùi trắng như tuyết, hẳn không khỏi cảm thấy đầu lười khô khốc. Cũng may, sau khi hấp thu đại lượng sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc, định lực tiến nhanh, có thể miễn cưỡng giải quyết được sự hấp dẫn vô tình cố ý của các cô gái. Nếu không sợ rằng đã sớm cảm giữ không được, máu mũi trực chảy ra

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Hương Cách Lý Lạp

Có đông đảo tù binh miễn phí là Tật phong dong binh đoàn, có rất nhiều gỗ và tảng đá, hơn nữa Mục Nhĩ Bá Kỳ chiêu mộ một nhóm thợ thủ công lành nghề, rất nhanh, lữ quán được hoàn thành dưới sự chú ý của mọi người.

-Đại nhân, bây giờ tất cả đều đã được chuẩn bị thỏa đáng, người xem nên chọn một cái tên gì là tốt nhất?

Cổ Đức hưng phấn nhìn Dương Lăng.

Trong khoảng thời gian này, Cổ Đức tràn ngập hy vọng đối với tương lai. Sau khi uống Táng mạng chi tuyến, hẳn phát hiện không chỉ thành công giải được chất kịch độc vẫn tồn tại nhiều năm trong cơ thể, hơn nữa ma lực cũng đề cao không ít. Đồng thời, Dương Lăng cũng không có nuốt lời, nhờ Hải Nhi Bối Ly vận dụng thực lực của gia tộc cùng với Bồ Lạp đức thương hội nhanh chóng điều tra giúp hắn đại bộ phận thân nhân đang ở nơi nào.

Mặc dù tạm thời còn không thể đem người nhà cứu ra, nhưng thấy Dương Lăng một người là có thể giết chết rất nhiều lời điều, phong lang cùng với kim tuyến mắng xà các loại ma thú, thực lực cường đại, hơn nữa sau lưng còn có gia tộc thần bí mà cường đại, Cổ Đức tin tưởng, có Dương Lăng nỗ lực giúp đỡ, một ngày nào đó có thể cứu người nhà đang chịu khổ chịu nạn ra.

Đối với Cổ Đức mà nói, Dương Lăng kiếm thêm một tình tề, thêm một người đi theo, hy vọng cứu người nhà của hắn càng lớn hơn. Dương Lăng thực lực càng lớn, hy vọng hắn cứu được người nhà càng cao, bởi vậy hắn đã chủ động dùng hết tâm sức làm việc cho Dương Lăng. Theo kế hoạch, lữ quán tối thiểu phải hai tháng mới xây dựng xong, nhưng hắn sử dụng các loại tài nguyên, tăng cường trông nom, nhiệm vụ đã hoàn thành trong một tháng ngắn ngủi.

Thấy Dương Lăng trầm ngâm không nói, lão quán gia Mục Nhĩ Bá Kỳ nói: -Gọi là Duy Sâm lữ quán thế nào? Đơn giản dễ gọi!

-Không, tên này quá thô tục, gọi là chiến thần lữ quán đi! Dương Lăng còn không có ý kiến, ái nhân Lỗ Thước đã lớn tiếng nói ý nghĩ của mình: -Duy Sâm Trấn đại bộ phận ngoại nhân đến đều là dong binh và mạo hiểm giả, gọi là chiến thần lữ quán, tuyệt đối hợp khẩu vị bọn họ?

Chiến thần lữ quán ?

Tác Phi Á nhú lông mày, lắc đầu:

-Cái tên này quá khoe khoang, hay là gọi là mộng ảo lữ quán đi, tượng trưng cho lữ quán ở gần Đặc Lạp Tư sâm lâm thần bí!

Hưng phấn, mỗi người đều đưa ra ý kiến, tranh luận không ngớt. Nhất là tính cách dễ nổi giận là ái nhân Lỗ Thước cùng Dã man nhân Gia Lỗ Khắc cãi đến sắc mặt đỏ bừng.

-Không cần cãi nhau nữa, gọi là Hương cách lý Lạp đi! dừng lại một chút, Dương Lăng tiếp tục nói:

-Tại cổ hương xa xôi của ta có một khu thiên đường, được gọi là Hương cách lý Lạp. Ở nơi đó thú nuôi và con cừu thành đàn, khí hậu rất tốt, không có chiến tranh cũng không có bệnh tật, mọi người sống một cuộc sống sung túc an bình. Ta hy vọng, Duy Sâm Trấn có một ngày trở thành Hương cách lý Lạp của Thái Luân đại lục, hy vọng lữ quán của chúng ta trở thành lữ quán thoải mái nhất của đại lục.

Thiên đường?

Nghĩ đến Duy Sâm Trấn vị trí hẻo lánh vắng vẻ cùng với tài nguyên phong phú, nghĩ tới Đặc Lạp Tư sâm lâm rộng lớn khôn cùng và người dân thuần phác, mọi người không khỏi đồng ý điều Dương Lăng nói. Là tinh linh yêu quý sâm lâm, Tác Phi Á càng vỗ tay kêu hay.

Sau khi chuẩn bị thỏa đáng hết thảy, Hương cách lý Lạp lữ quán bắt đầu kinh doanh.

Bởi vì đạo tặc Phân Lý Tư Đặc cùng dong binh Cổ Lực Đặc tuyên truyền rộng rãi, tòa lữ quán có kiểu cách khác đã sớm khiến mọi người chú ý. Sàn nhà dùng đá Đại lý loại tốt nhất, đồ đạc được làm từ cây đàn hương, mái nhà xây theo kiến trúc nhà thờ, biệt viện yên lặng thoải mái, tất cả đều hấp dẫn

ánh mắt của bọn họ.

Theo kế hoạch của Dương Lăng, một nửa bộ phận phía trước của lữ quán để cho dong binh và mạo hiểm giả ở, thu phí không cao, lợi nhuận chủ yếu phụ thuộc vào biệt thự phía sau. Mặc dù mùa hè hàng năm, quý tộc tới Duy Sâm Trấn nghỉ ngơi cũng rất nhiều, nhưng tất cả đều là những tên tiêu tiền như nước.

Dương Lăng tin tưởng, đối với các quý tộc đến đây nghỉ ngơi cùng săn bắn mà nói, chỉ cần lữ quán thoải mái cùng với tương đương thân phận địa vị của bọn họ, đừng nói một ngày hai mươi tứ tinh tệ mà chính là một ngày một trăm tứ tinh tệ, bọn họ cũng sẽ không nhú mảy.

Lữ quán Hương cách lý lập mở cửa kinh doanh, hàng vạn người ở Duy Sâm Trấn đều đến xem náo nhiệt.

- Sách sách, Hương cách lý lập? Lợi hại, đại quý tộc đúng là bất đồng, xây dựng lữ quán cũng có nhiều mẫu như thế này

- Khách phòng bình thường một ngày cũng mất mười hắc tinh tệ, đoạt tiền à

- Tên tửu quý nhà ngươi kêu là cái gì, ngươi nhìn xem sàn nhà lát đá hoa kia, nhìn xem cái ghế bằng gỗ đàn hương, đừng nói một ngày mười hắc tinh tệ, mà một ngày một trăm hắc tinh tệ cũng không quá đáng. Ngươi nếu không có tiền thì ra bên ngoài sống với muỗi, đừng có theo ta

- Đúng, có lữ quán thoải mái như vậy, chỉ có những tên ăn cũng không ăn no mới ở dã ngoại đuổi muỗi.

Nhìn phong cách khác nhau, lữ quán tràn ngập đặc tính nước ngoài, mọi người sợ hãi than không thôi, càng thêm khẳng định Dương Lăng xuất thân từ nhà quý tộc giàu có. Nếu không, hẳn lấy đâu ra nhiều tiền vốn để làm ăn như vậy, tìm đâu ra nhiều thợ thủ công lành nghề như vậy, và phong cách kiến trúc xảo diệu mà chưa từng ai thấy qua thậm chí không hề nghĩ tới?

Nhìn Hương cách lý lập hào hoa tráng lệ, mọi người kêu lên, tranh luận với nhau, đợi đến khi đông đảo mỹ nữ mặc bộ quần áo Trung Quốc từ bên trong lữ quán đi bộ thông thả ra tới, càng gây ra sự oanh động chưa từng có trước đó.

- Huynh đệ, ngươi xem, trên thế giới còn có nhiều đôi chân trắng, mê người như vậy.

- Sách, sách, nếu xê cao thêm chút nữa, vậy càng đẹp hơn nhiều.

- Hắc hắc, cô cô gái phục vụ xinh đẹp như vậy, đừng nói ở vài ngày, hay chính là ở cả đời ta cũng nguyện ý.

Cơ thể mảnh khảnh, duyên dáng, eo nhỏ mảnh mai, nụ cười như hoa mùa xuân nở, còn có bắp đùi trắng muốt mê người, các cô gái mặc quần áo Trung Quốc vừa đi tới liền hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Dong binh cùng mạo hiểm giả đi từ nam ra bắc, có không ít lữ quán còn hào hoa hơn cả hoàng cung, ở vài ngày mất mấy trăm tứ tinh tệ, nhưng chưa thấy qua phong cách độc đáo như vậy, một lữ quán làm cho người ta vừa nhìn đã có cảm giác thư thích. Đã thấy qua cực phẩm mỹ nữ trẻ mãi không già, cùng ngủ qua với các quý phụ phóng đáng, nhưng chưa bao giờ thấy qua nữ phục vụ có khí chất độc đặc như vậy, mê người, thân thiết.

Nghe được rất nhiều điều mọi người bàn luận, thấy hỏa hầu cũng đã đến lúc, Dương Lăng từ từ đi ra:

- Các vị, hôm nay một ngày tuyệt vời là Hương cách lý lập lữ quán của chúng ta bắt đầu mở cửa kinh doanh, tất cả các phòng đều giảm giá một nửa, cũng miễn phí cung cấp rượu ngon mà chúng ta sản xuất ra, hoan nghênh mọi người đến tham gia.

Phòng giảm giá một nửa và cung cấp rượu ngon miễn phí?

Mọi người lại một lần nữa oanh động, không nói lữ quán thoải mái, chỉ cần rượu ngon miễn phí đã rất có giá trị rồi. Trong khoảng thời gian này tới nay, bọn họ thường uống rượu lãng mỗ tửu, mộc lưu tửu, lập phi nhĩ bồ đào các loại rượu ngon mà Quán rượu Dạ lai hương cung ứng, hiểu được rượu mà trước kia uống đều là rác rưởi.

- Bởi vì vừa mới bắt đầu kinh doanh, chỉ có một trăm gian khách phòng bình thường, cùng với mười sáu căn biệt viện, ai có nhu cầu xin mời nhanh chóng đăng ký, bỏ qua sẽ không còn

Dương Lăng về mặt bảo trì bình tĩnh, nhưng trong lòng lại âm thầm tính toán một ngày có thể kiếm được bao nhiêu tinh tệ, hẳn tin tưởng với nhiều ưu huệ mê người như vậy, làm ăn tuyệt đối thịnh vượng. Quả nhiên, hẳn vừa dứt lời, đông đảo dong binh cùng mạo hiểm giả đều lao lên, đều lấy tiền ra, e sợ chậm một bước thì chỉ có thể tiếp tục ngủ tại trong túp lều đuổi muỗi

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Ích lợi khổ bằng

Buổi tối ngày bắt đầu kinh doanh thống kê, thu nhập đúng là kinh người, không chỉ có một trăm phòng khách bình thường thuê hết, mà ngay cả mười gian biệt viện tất cả cũng đều bị thuê hết.

Trừ đi các loại chi phí như rượu miễn phí, tiền nhân công thì kiếm được cả năm trăm từ tính tệ.

Một ngày kiếm được năm trăm từ tính tệ.

Đối với cá nhà giàu có tài phiệt ở Ban Đồ đế quốc và La Tư đế quốc mà nói thì một ngày năm trăm từ tính tệ chỉ là cừu ngu nhất mao mà thôi. Nhưng tại Duy Sâm Trấn xa xôi, đừng nói một ngày năm trăm từ tính tệ mà chính là một năm năm trăm hắc tính tệ đều đã lợi nhuận khổng lồ rồi. Dù sao, một gia đình bình thường sinh hoạt phí sử dụng không đến một trăm hắc tính tệ.

Vốn lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ không đồng ý cung cấp rượu miễn phí, nhưng ban đêm thu được một đồng tính tệ lớn, rất nhanh để cho nhà sản xuất rượu mang thêm một nhóm rượu ngon tới, siêng năng hơn tất cả mọi người khác. Trong khoảng thời gian này tới nay, vì bảo trì thu chi bình hành trong phủ, lão và Cổ Đức đã mất không ít tâm huyết.

-Đại nhân, lữ quán kinh doanh tốt như vậy, tốt nhất là lập tức mở rộng quy mô!

Chứng kiến lữ quán làm mình hao phí rất nhiều tâm huyết kiếm được nhiều tiền như vậy, Cổ Đức luôn luôn hi vọng không hiện ra mặt cũng mặt mày hơn hờ.

-Đứng, đứng, đứng, lập tức mở rộng quy mô, càng lớn càng tốt!

Lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ cũng lớn tiếng phụ họa, căn cứ theo quy định của Dương Lăng, hàng năm đều thưởng cho thủ hạ cùng người hầu một món tiền. Nếu không nghĩ biện pháp mở rộng kinh doanh, đến lúc đó lấy tiền từ đâu ra?

Mục Nhĩ Bá Kỳ và Cổ Đức nỗ lực đề nghị, Tác Phi Á, Tạp Tây cùng với Lỗ Thước cũng ra sức phụ họa, đều khuyên Dương Lăng nhanh chóng mở rộng quy mô kích thước của Hương cách lý lập.

-Hắc hắc, một ngày năm trăm từ tính tệ, thật sự là không đáng giá nhắc tới.

Nhắm nháp một ngụm trà hoa lai, Dương Lăng nhẹ nhàng lắc đầu:

-Mấy người các ngươi, trước hết nói xem như thế nào mới có thể kéo dài việc kiếm tính tệ.

Nhìn nụ cười cao thâm khó lường của Dương Lăng, lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ có chút chần chờ. Mặc dù ở trong phủ Hải Nhi Bối Lý nhiều năm, nhưng làm một quản gia là điểm mạnh của hắn, để cho hắn làm kinh doanh, như thế có điểm khiến hắn làm công việc khó.

Uống chén rượu trong tay một hơi hết sạch, ả nhân Lỗ Thước vừa tiếp tục rót rượu, vừa lớn tiếng nói:

-Chuyện này rất đơn giản, nghĩ biện pháp lấy tiền của người khác, không phải là được sao?

Đối với Lỗ Thước mà nói, suy nghĩ nhiều như vậy quả thực chỉ là vì một việc mà thôi. Trước kia tại bộ lạc, tất cả bọn họ đều là một tay giao tiền, một tay giao hàng, không có tiền thì bán vài cây vũ khí là được.

-Tạp Tây, ngươi nghĩ như thế nào?

Nghe Dương Lăng đặt câu hỏi, Tạp Tây sờ sờ gáy, trong lòng vừa động, nói:

-Đại nhân, tổ chức cho mọi người cùng nhau vào trong sâm lâm săn bắt, bán ra đại lượng da thú cùng ma thú tinh hạch, như vậy mỗi ngày đều có thể kiếm được đại lượng tính tệ

-Đứng đứng đứng, Đặc Lạp Tư sâm lâm tài nguyên phong phú. Chỉ cần bán tài nguyên, tiền kiếm được cũng rất nhiều, không cần lo lắng không có thức ăn cùng với quần áo mặc.

Thấy mọi người đều lên tiếng, Ngã Ly Ti cũng bạo dạn nói ra ý tưởng của mình. Mặc dù trước kia gia đình mở một tiệm bán gỗ thủ công, nhưng cuộc sống không giàu có, không cần lo lắng thức ăn cùng quần áo mặc là nguyện vọng lớn nhất của nàng từ thời thơ ấu.

Lắc đầu, thấy mưu sĩ Cổ Đức ngồi ở bên trầm ngâm không nói, Dương Lăng nói:

-Cổ Đức, nói ra suy nghĩ của ngươi đi.

Thấy mọi người tất cả đều nhìn mình, Cổ Đức trầm ngâm trong chốc lát, chậm rãi nói:

-Đại nhân, Duy Sâm Trần tài nguyên phong phú, chỉ cần vận chuyển ra ngoài, mỗi loại đặc sản đều có thể kiếm được rất nhiều tiền tệ. Mấu chốt là vận tải, chỉ cần có thể tìm được phương pháp vận chuyển giá rẻ mà tiện lợi, dựa vào điều kiện ích lợi của Duy Sâm Trần, tuyệt đối có thể không ngừng kiếm được rất nhiều tiền tệ

Phương pháp vận chuyển giá rẻ mà tiện lợi? Vừa nghe Cổ Đức nói như vậy, mọi người trầm tư một lát đều bắt đầu phụ họa, chỉ có Dương Lăng vẫn còn lắc đầu.

-Đại nhân, người có phương pháp nào tốt sao?

Thấy Dương Lăng vẫn còn lắc đầu, lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ không khỏi cảm thấy tò mò. Nhìn ánh mắt tò mò của mọi người, Dương Lăng khe khẽ uống vào một ngụm trà hoa lai, từ từ kể cho mọi người một câu chuyện xưa.

Trước kia, có hai người thương nhân phân biệt phát hiện ra hai tòa tỉnh quảng. Có một thương nhân sử dụng tiền công rẻ mạt chiêu mộ rất nhiều lưu dân, chuẩn bị đào hết xong rồi bỏ đi, trả cho người dân tiền công rất thấp chỉ có thể miễn cưỡng ăn no.

Bởi vậy, đám lưu dân người đến người đi, lưu động rất lớn. Bên cạnh mỏ vàng, ngoại trừ kỹ viện cùng với nhà đánh bạc không có chỗ tiêu, cho dù có tiền cũng không có chỗ để tiêu.

Người thương nhân còn lại cũng chiêu mộ rất nhiều lưu dân, nhưng cứ cách một thời gian, hẳn lại thưởng cho đám lưu dân một lần. Đồng thời còn ra sức xây dựng quán rượu, khách sạn, trường học các nguyên nhân để cho cuộc sống của đám lưu dân dần dần ổn định. Đồng thời, lại thông qua quán rượu khách sạn thu hồi lại rất nhiều tiền tệ, sau đó tiếp tục đầu tư xây dựng các công trình cần thiết, tuần hoàn như thế.

Năm năm sau, theo mỏ vàng khô kiệt, một người thương nhân lại đi tìm kiếm một chỗ khác, đám lưu dân cũng đi theo tiêu tán không thấy, chỉ để lại một mảnh hoang địa.

Ở một chỗ khác, dưới sự kinh doanh của người thương nhân kia, không những không phá hư hoàn cảnh xung quanh mỏ vàng, ngược lại còn ở bên cạnh mỏ vàng thành lập nên một tòa thành trấn phồn vinh, thương nhân lui tới không ngừng.

Qua năm năm nữa, người thương nhân trước tại sông bạc thua mất tất cả mọi thứ, phải đi lưu lạc trong đường phố.

Rồi sau đó một người thương nhân kinh doanh tòa thành trấn càng ngày càng phồn vinh, không chỉ có kiếm được rất nhiều tiền tệ, còn có uy vọng rất lớn đối với dân chúng, được quốc vương phong làm lãnh chủ.

Sau khi kể xong câu chuyện, Dương Lăng lại uống một ngụm trà hoa lai. Cổ Đức, Tác Phi Á, cùng Mục Nhĩ Bá Kỳ đều trầm ngâm, những người khác thì chăm chú quan sát Dương Lăng, tựa hồ trong khoảng thời gian ngắn không thể ngay lập tức hiểu bất kỳ ý nghĩa nào trong câu chuyện hán kể.

Trầm tư một khắc sau, lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ kích động nói:

-Ta đã hiểu, đại nhân, ý tứ của người là trước hết để cho người dân trong Duy Sâm Trần cuộc sống thật là tốt, xúc tiến buôn bán, sau đó mới có thể kiếm được càng nhiều tiền tệ.

-Đúng vậy, Đặc Lạp Tư thâm lâm chính là mỏ vàng trong câu chuyện. Duy Sâm Trần là đại bản doanh của chúng ta, nếu người dân ở nơi đây ngay cả ăn đều ăn không lo, chừng ta có cố gắng đến mấy cũng không kiếm được nhiều tiền, chỉ có thể làm ăn nhỏ mà thôi.

Nhìn Mục Nhĩ Bá Kỳ kích động, Dương Lăng gật đầu khen ngợi, nói tiếp :

-Cho nên, chúng ta bây giờ không có mở rộng phòng binh thường ở Hương cách lý lập , nguồn khách còn lại để cho người khác đi theo kiếm một chút tiền đi.

-Đợi người dân của Duy Sâm Trần dư tiền, chúng ta tiếp tục xây dựng công trình khác, từng bước thúc đẩy Duy Sâm Trần phát triển, dần dần liên tục kiếm được tiền tệ càng nhiều .

Sau một lát chần chờ, Tác Phi Á cũng nói ra suy nghĩ của mình.

-Đúng, từng bước, từng bước một! Chúng ta cần phải duy trì khả năng lợi nhuận.

Đặc Lạp Tư thâm lâm trải dài ngàn dặm, cây đại thụ không lồ số lượng không thể đếm được, mà thú hoành hành, trong mắt người khác thì vô cùng hung hiểm, nhưng đối với Dương Lăng mà nói Duy Sâm Trần ở gần Đặc Lạp Tư thâm lâm tương đương là đại bản doanh của hắn.

Lôi kéo một thế lực, biện pháp an toàn nhất không phải một lần cho hắn bao nhiêu tiền tệ, mà là chia cho hắn một phần bánh ngọt, đem hắn vững vàng đặt trên chiến xa với mình, có lợi cùng hưởng, có họa cùng chịu.

Không giống việc vội vàng mở rộng quy mô và kích thưởng Hương cách lý lập , Dương Lăng trong lòng rất rõ ràng ở đây xây dựng một tòa kiến trúc ngoại trừ kiếm tiền thì cũng rất quan trọng đó là cùng với đại đa số người dân trong trấn hình thành cộng đồng ích lợi.

Chỉ có thể như vậy, chính mình mới có thể đứng vững chân, chính mình mới có thể nhanh chóng thăm dò thế giới huyền bí này, hưởng thụ một cuộc sống mới, cũng như tìm kiếm có hay không tồn tại cách trở về trái đất.

Đương nhiên, kiếm tiền không phải quan trọng nhất, nhưng kiếm không được tiền cũng là vạ vạ không thể!

Hương cách lý lập ngay từ đầu đã xác định vị trí rõ ràng, phòng khách bình thường một ngày cũng kiếm được bao nhiêu tiền, chỉ là hấp dẫn một chút người ở trọ để tăng một chút nhân khí mà thôi.

Chính thức có thể kiếm tiền, chính là mấy căn biệt viện phía sau, tiếp theo có thể xây dựng thêm mấy căn.

Duy Sâm Trần tài nguyên phong phú, nhưng chỉ bán các loại tài nguyên đảm chắc kiếm không được khoản tiền lớn. Dương Lăng hiểu được, chỉ có thể thành lập quy mô lớn các tác phùng, cũng như thành lập thương đội đem thành phẩm bán đi mới có thể không ngừng kiếm được đại lượng tinh tệ.

Đồng thời, có tiền có thể tăng cường tiền lương cho hạ nhân và người hầu, nâng cao mức sống và khả năng tiêu thụ của bọn họ. Lần lượt, mọi người có dư tiền thì từng bước kích thích tiêu dùng và sẽ mang đến ồ ạt thương nhân trực lợi. Lúc này có thể thành lập càng nhiều tác phùng cùng địa điểm tiêu tiền, thu được càng nhiều tinh tệ. Đầu tư, thu hồi lại tài sản, tiếp tục lại đầu tư, cứ tuần hoàn như vậy, dần dần kinh tế Duy Sâm Trần bắt đầu thịnh vượng.

Sau một lát trầm ngâm, Dương Lăng nói vắn tắt cái nhìn của mình. Bất ngờ, mọi người đều phụ họa, lại càng khẳng định ý nghĩ hần sinh ra trong một gia đình giàu có, ngay cả lão quân gia Mục Nhĩ Bá Kỳ kinh nghiệm phong phú cũng không ngoại lệ, vô ý thức nhớ tới tình hình sắc sảo Hải Nhi Bối Lý tiểu thư.

Dương Lăng tuổi còn trẻ, không có khả năng thâm mưu viễn lự đến như vậy, điều giải thích duy nhất chính là hần giống như tiểu thư từ nhỏ đã nhìn thấy cách làm của người nhà, cũng chịu sự chỉ đạo của danh sư từ nhỏ.

Mọi người tâm phục khẩu phục, chỉ có Dương Lăng hiểu được chính mình chỉ dựa theo cách nói trong sách mà thôi. Chính thức hành động, dựa vào lý luận cùng với kinh nghiệm nghèo nàn của mình, còn phải đối mặt với rất nhiều cục diện phức tạp, đối mặt với vô số khó khăn không thể tưởng tượng được.

-Dương Lăng, ý của ngươi là có thể lập tức trả tiền lương .

Sau một lát trầm tư, những người khác cơ bản đều hiểu được ý tứ của Dương Lăng, chỉ duy nhất có ải nhân Lỗ Thước uống say sìn là còn có điểm hồ đồ.

-Hắc hắc, trả tiền công cho ngươi không có vấn đề, nhưng sau này muốn uống rượu vậy bỏ tiền ra mua đi!

Nhìn Lỗ Thước yêu rượu như mạng sống, Dương Lăng lắc đầu. Nghe Dương Lăng vừa nói như vậy, Lỗ Thước nhanh chóng ôm chặt vò rượu trong ngực.

-Quên đi, không cần tăng thêm, hai huynh đệ chúng ta nếu nói chuyện tiền nong sợ làm thương tổn cảm tình

Bàn luận về tiền nong gây thương tổn tình cảm?

Nhìn Lỗ Thước khẩn trương, mọi người đều cười to, hiểu được ý định của Dương Lăng, tất cả bọn họ đều tràn đầy hy vọng với tương lai. Nhất là mưu sĩ Cổ Đức, đối với Dương Lăng càng thêm tâm phục khẩu phục, biết được sự trợ giúp của hần, chính mình một ngày nào đó có thể cứu thoát người nhà. Hần tin tưởng, với thực lực càng ngày càng cường đại của Dương Lăng, ngày đó cũng không còn xa nữa, có lẽ còn có thể hung hăng đá kích tên tiểu nhân hãm hại mình năm đó.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64 : Tử quán xung đột

Khách bình thường lợi nhuận không cao có thể không muốn, nhưng đại sinh ý không thể bỏ qua, Dương Lăng giao cho Cổ Đức xây thêm 20 biệt viện nữa. Về cơ bản, một gian biệt viện kiếm được còn nhiều hơn cả một trăm phòng trọ bình thường.

Trong khi đèn màu rực rỡ vừa được đốt lên, Dương Lăng từ từ đi về phía Quán rượu Dạ lai hương. Mặc dù không có TV cũng không có nhạc rock nhưng hần vẫn muốn tìm lại cảm giác cùng các bằng hữu năm đó từ không khí náo nhiệt của quán rượu. Ánh sáng mờ từ ngọn đèn, rượu ngon uống không hết còn có tràn ngập cô gái xinh đẹp hấp dẫn.

Vừa vòng qua một góc, trong lúc vô ý hần thấy có một người đang lau cửa sổ. Định thần nhìn lại đúng là ông chủ quán rượu An Đức Lỗ lúc trước muốn mình ở lại Duy Sâm Trần.

Bình thường mà nói, sau bữa cơm chiều là lúc kinh doanh tốt nhất của quán rượu, nhưng quán rượu An Đức Lỗ lại một mảnh ảm đạm, ngoại trừ một đôi nam nữ đang ngồi tán tỉnh trong góc, lúc trước rất nhiều khách đã bị Quán rượu Dạ lai hương đoạt hết. Nhìn lão trung niên sắc mặt tiêu tụy, Dương Lăng hiểu được cuộc sống trong khoảng thời gian này của lão không quá tốt, nghĩ lại bộ dáng hào sảng cùng nhiệt tình của hắn lúc trước, đột nhiên trong lòng vừa động.

-An Đức Lỗ, buồn tối còn chịu khó như vậy .

-Ồ, hóa ra là Dương đại nhân Ngước đầu lên nhìn, thấy là Dương Lăng, An Đức Lỗ rất bất ngờ :

-Gần đây thân thể càng ngày càng béo, cần phải hoạt động, hoạt động, nếu không xương khớp thôi rữa mất.

Càng ngày càng béo?

Nhìn khuôn mặt tiêu tụy cùng mái tóc bạc An Đức Lỗ, Dương Lăng cười cười:

-Ta nói ông chủ An Đức Lỗ, ngay cả cửa đều không mời vào, chẳng lẽ lo lắng ta không có tiền, uống không của người? Ta vẫn rất nhớ tài nghệ nấu rượu hạng nhất của người

-Yêu, nhìn cái đầu gỗ khô của ta, để cho Dương đại nhân phải cười, xin mời đi bên này .

An Đức Lỗ cười lung tung, lau lau tay bẩn lên trên quần, nghiêng người sang bên cạnh để Dương Lăng đi vào và tiện tay rót một cốc rượu cho hắn.

Mặc dù Quán rượu Dạ lai hương của Dương Lăng đã đoạt đi hầu hết khách nhân, nhưng An Đức Lỗ không chút nào oán hận Dương Lăng. Dù sao, Dương Lăng đã giúp mọi người diệt trừ bọn An Tịch gia tộc tàn ác, thỉnh thoảng cũng tiếp tế một ít người dân cùng khổ, nghèo khổ trong trấn, uy tín càng lúc càng lớn, An Đức Lỗ chỉ có thể trách kỹ thuật của mình không bằng người.

-Ấn, hương vị rất tuyệt .

Uống một ngụm rượu, Dương Lăng trầm ngâm trong chốc lát, chuẩn bị nói thẳng vào vấn đề, nói :

-An Đức Lỗ, gần nhất chắc không bận rộn lắm, có hứng thú kinh doanh không?

Làm kinh doanh?

An Đức Lỗ rất ngoài ý muốn, hắn còn tưởng rằng Dương Lăng đến đây đơn thuần vì nhớ lại chuyện xưa, vụn vặt không nghĩ tới hắn bất ngờ giới thiệu sinh ý cho mình. Ngoài ý muốn qua đi, không khỏi kích động đứng lên, với thân phận của Dương Lăng quả quyết sẽ không nói đùa, giới thiệu việc kinh doanh cho mình tuyệt đối là một cái rất có lợi.

Quả nhiên, đợi Dương Lăng nói ủng hộ mình mở một gian lữ quán thật lớn, An Đức Lỗ mừng rỡ không nói lên lời. Hương cách lý lập đại lữ quán thành công trước mắt, mặc dù sẽ có không ít người cũng muốn đi theo phân một chén canh, nhưng người bình thường kiếm ở đâu ra khoản tiền vốn lớn đến như vậy?

-Dương đại nhân, ta ...

Sau cơn kích động, nghĩ lại tiền tiết kiệm không có nhiều, An Đức Lỗ thần sắc buồn rầu tiếp lời :

-Đại nhân, lữ quán đầu tư quá lớn, cho dù bán cả ta đi cũng không thể có nhiều tiền tệ đến như vậy.

-Tiền không phải vấn đề, chuyện đó để ta lo!

Người cẩn thận tính toán xem cần phải bao nhiêu tiền tệ, đến lúc đó tới tìm ta.

Dương Lăng cười cười :

-Tuy nhiên, tiền lãi của ta rất cao đó, sau khi lữ quán được xây dựng xong, nhất định phải kinh doanh thật thịnh vượng. Quá hạn không trả, cẩn thận ta thúc giục đó.

Vỗ vỗ bả vai An Đức Lỗ, Dương Lăng nhanh chóng rời đi, phía sau An Đức Lỗ cảm động đến hai mắt đỏ bừng.

Quán rượu làm ăn ảm đạm, cả nhà đều nhanh sẽ không còn gạo để ăn, lão đang lo lắng có nên đóng cửa quán rượu rồi cùng với láng giềng đi chặt gỗ để mua đồ gia dụng. Không nghĩ tới lúc này Dương Lăng lại có sự trợ giúp thích hợp, không chỉ có chỉ cho mình hướng làm ăn, còn hứa hẹn sẽ cho mình một khoản tiền lớn. Về phần tiền lãi rất cao thì trừ phi là kẻ ngu nếu không ai cũng hiểu đó là câu nói giỡn của Dương Lăng.

Quý tộc, đây mới là quý tộc chính thức, một người xuất thân từ một gia đình giàu có, ra tay hào phóng, được giáo dục rất tốt đại quý tộc.

Nhìn bóng lưng Dương Lăng dần dần xa, An Đức Lỗ cảm động trào nước mắt, quyết định ngay lập tức trở về bàn bạc cùng vợ con, sau này mỗi lần cầu khẩn đều muốn chúc phúc Dương Lăng cả đời hạnh phúc bình yên. Bây giờ, quý tộc đối đãi ngang hàng với bình dân như hắn, cơ hồ đã tuyệt tích.

An Đức Lỗ cảm động rơi nước mắt, cùng lúc đó Dương Lăng lại liên tưởng liên miên.

Có lẽ, có thể ở đây mở một tiền trang.

Nhớ tới thái độ ngượng ngùng, thần sắc buồn bã của An Đức Lỗ, hẳn cảm giác được việc mở một tiền trang ở đây đúng là lựa chọn rất tuyệt. Thứ nhất, có thể kiếm được không ít tình tệ, thứ hai cũng có thể ủng hộ và cổ vũ người dân trong trấn đầu tư, nhanh chóng phồn vinh kinh tế Duy Sâm Trấn. Nhưng càng quan trọng hơn đó là vì nắm chắc việc xây dựng nền tảng chắc chắn cho nền kinh tế Duy Sâm Trấn.

Mặc dù không phải tốt nghiệp chuyên ngành kinh tế, mặc dù phần lớn thời gian học đại học dùng để tán gẫu cùng với chơi các trò chơi, nhưng Dương Lăng vẫn hiểu được tầm quan trọng của ngân hàng đối với nền kinh tế. Nếu ở đây mở một ngân hàng, có lẽ trong thời gian ngắn không kiếm được bao nhiêu tình tệ, nhưng thời gian dài mà nói tuyệt đối có rất nhiều chỗ tốt.

Thời gian khoảng nửa nén hương, Dương Lăng từ từ đi tới Quán rượu Dạ lai hương, không có gì bất ngờ xảy ra, bên trong sớm đã ngồi đầy người. Có dong binh đang cười không cảm đoán, có coi rượu như mạng sống công nhân khai thác gỗ và thợ săn, cũng có cô gái ăn mặc hấp dẫn mê người.

-Ông chủ, ở đây mời !

vừa nhìn thấy Dương Lăng, hai cô gái tinh linh đứng ở cửa nhanh chóng chạy ra đón, đám dong binh cũng đều nhường đường. Tại Duy Sâm Trấn, nếu có một người để bọn họ vừa kính vừa sợ thì phải là Dương Lăng.

Nữ phục vụ ở Quán rượu Dạ lai hương rất nhiều, vô luận là cô gái loài người hay cô gái tinh linh tất cả đều xinh đẹp mê người, nhưng không ai dám động tay động chân đối với các nàng.

Thâm căn cố đế An Tịch gia tộc bị nhỏ tận gốc, tự cao tự đại Tật Phong dong binh đoàn toàn quân bị diệt, ai còn dám vuốt râu cạo? Cho dù cho hắn một cái mặt hổ, cũng không dám động tới các cô gái thuộc hạ của Dương Lăng, trừ phi chán sống.

Tựa lưng ở một cái ghế cao chuyên dùng, Dương Lăng nhâm nhi một ngụm rượu Lạp Phi Nhĩ Bò đào. Nhất thời, cả người một trận mát mẻ, tinh thần hơi rung lên.

- Ước Hàn, gần nhất có nghiên cứu được loại rượu nào mới không ?

Nhắm đôi mắt lại nghỉ ngơi, Dương Lăng hỏi điều tử sư đang bận bịu bên cạnh.

Ước Hàn là một điều tử sư mặc dù tuổi còn trẻ nhưng được xưng là điều tử sư cho hoàng thượng Ban Đồ để quốc uống. Dương Lăng từng thử vài lần, phát hiện hẳn quả thực có bản lãnh. Vài bình rượu La nỗ cùng rượu mộc lưu sau khi được hắn khéo léo trộn lẫn, uống vào thì thấy hương vị không giống bình thường.

Nếu không phải bởi vì đắc tội với đại nhân vật Ban Đồ để quốc không thể dây vào ở Ban Đồ để quốc, sợ rằng Dương Lăng dù bỏ ra thù lao cao tới đâu, hẳn cũng sẽ không đến nơi này.

-Đại nhân, đợi một lát nữa đi, đến lúc đó, ta xin mời người uống rượu kê vĩ tốt nhất trên đại lục

Ước Hàn một bên dùng sức lắc chén rượu trong tay, một bên cười cười xin lỗi Dương Lăng. Theo cổ tay hắn không ngừng lắc, chén rượu kê vĩ giống như một con cự long màu vàng đang chuyển động cao thấp, một giọt nước không bắn ra ngoài.

Nhìn điều tử sư không chút nào kiêu ngạo, Dương Lăng cười cười nhấp một ngụm rượu. Điều chế rượu cũng là một nghệ thuật, bình thường mà nói, những người làm nghệ thuật đều có một chút quái dị, sẽ tự cho mình thanh cao, hoặc là im lặng như vàng. Trước kia cùng với các bằng hữu đi ra ngoài chơi đùa, hắn cũng đã từng tiếp xúc mấy tên như vậy.

Uống một ngụm rượu ngon mà Ước Hàn đưa lên, không đợi Dương Lăng cẩn thận cảm nhận hương vị khác lạ, đột nhiên -A một tiếng, ngoài cửa truyền đến một tiếng kêu đau đớn. Theo sát thì có người gầm lên:

-Tên tạp chủng lông vàng Ban Đồ để quốc nhà ngươi, dám cố ý ngăn cản đường đi, muốn chết

Sau một tiếng hét thảm, ngoài cửa truyền đến một tiếng kêu khàn khàn:

-Hắc hắc, tên ngu ngốc La Tư để quốc nhà ngươi, có phải chán sống hay không? Nhìn xem xương ngươi cứng rắn hay là chùy thủ của ta sắc bén, hừ.

Sau tiếng chửi hung hăng, bên ngoài truyền đến tiếng đánh nhau. Từ từ, hai bên gọi thêm bằng hữu, dong binh và mạo hiểm giả tham gia vào trận hỗn chiến càng ngày càng nhiều. Bên ngoài quán rượu là một mảnh hỗn loạn, khắp nơi đều là vết máu.

Phiên bản khác nhau của cuộc hỗn chiến của trẻ con?

Đi tới cửa sổ, nhìn hai bên đang cắn răng nghiến răng, hẳn không được phải ngươi chết ta sống đại hỗn chiến, Dương Lăng nghỉ hoặc lắc đầu. Trước khi rõ ràng chuyện gì xảy ra, hẳn không hy vọng bị cuốn vào vũng nước đục này.

Thấy Dương Lăng cay mày nghi hoặc, Ước Hàn nói nhỏ:

-La Tư đế quốc là từ đối đầu của Ban Đồ đế quốc, hơn một trăm năm qua hai bên ân oán không ngừng, chiến tranh quy mô nhỏ diễn ra không ngừng ở biên giới. Dong binh hoặc là mạo hiểm giả của hai bên mà gặp nhau ở một chỗ, đánh nhau là vấn đề thường hay xảy ra.

-Ồ, có thật là thường xuyên xảy ra?

Nhìn không biết từ nơi nào đột nhiên lại xuất hiện đông đảo võ sĩ mặc áo giáp nặng nề, lại nhìn một tên áo đen trốn ở trên một cây đại thụ đối diện quán rượu, Dương Lăng lạnh lùng cười.

Âm mưu, tuyệt đối là âm mưu.

Biệt viện của Hương cách lý lập vừa có người trả giá rất cao thuê lấy, Dương Lăng đã âm thầm phân phó cho đạo tặc Phân Lý Tư Đặc tìm hiểu thân phận của bọn họ, mà tên áo đen đối diện đúng là tên thần bí nhất trong mấy tên đó. Dương Lăng tin tưởng, trận hỗn chiến hôm nay quyết không đơn giản là võ sĩ hai bên ngẫu nhiên xung đột như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Tinh phong huyết vũ

Nghe nói có có một nhóm lớn dong binh và mạo hiểm giả ở trước cửa Quán rượu Dạ Lai Hương đánh nhau to, mà Dương Lăng lại vừa vào bên trong quán, Tạp Tây không dám chần chờ, mang theo đám võ sĩ hòa tốc chạy đến, tiên phong đứng là Gia Lỗ Khắc dẫn theo dũng sĩ dã man nhân.

"Đại nhân, có muốn hay không tách bọn họ ra."

Nhìn trận đại hỗn chiến quy mô chưa từng có, nhìn máu tươi đầy đất, Tạp Tây lớn tiếng hỏi.

Dương Lăng còn không nói chuyện, tên táo bạo Gia Lỗ Khắc đã vung mạnh cái rìu lớn như bánh xe lên:

"Bọn nhãi nhép, giết sạch sẽ tất cả bọn chúng đi."

Nhìn trận hỗn chiến thảm thiết, người được mùi máu tươi nồng đậm, người khác e sợ tránh còn không kịp, mà Gia Lỗ Khắc đám dã man nhân cường hãn lại vô cùng phấn khích.

Trong khoảng thời gian này, mỗi ngày bọn họ đều mặc áo giáp nặng nề tuần tra theo một lộ tuyến cố định, đừng nói là cường đạo mà ngay cả một tên trộm con con cũng không thấy, quả thực là cực kỳ nhàm chán.

"Toàn quân đề phòng, Tránh địch tấn công !"

Dương Lăng sắc mặt nghiêm túc, hẳn có một dự cảm rất không tốt, đánh hơi thấy một hồi âm mưu không ổn. Có lẽ, những ngày yên bình gần gũi ở trấn Duy Sâm lập tức sẽ trôi qua.

-Vâng, thuộc hạ hiểu!

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Dương Lăng, Tạp Tây hiểu được đây không phải là một cuộc ẩu đả đơn giản. Chỉ huy đám võ sĩ bố trí tốt trận hình trước mặt quán rượu, để tránh phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn.

-Mọi người không cần khẩn trương, chỉ cần các người không lao ra, ta cam đoan sự an toàn của các người.

Nhìn đông đảo khách nhân sắc mặt tái nhợt bên trong quán rượu, Dương Lăng điềm tĩnh cười:

-Hôm nay, rượu toàn bộ đều miễn phí, ta mời khách. Các cô gái, mang rượu lên.

Có lời cam đoan chắc chắn của Dương Lăng, lại nhìn đông đảo hộ vệ mặc áo giáp nặng nề ở bên ngoài, mọi người thở dài một hơi. Bình thường, chứng kiến đám Dã man nhân hình dáng xấu xa, bọn họ còn cười nhạo mấy câu sau lưng, nhưng bây giờ nhìn thấy cơ thể cao lớn cùng với chiến rìu lớn như bánh xe của bọn họ lại cảm giác được một sự an toàn trước đó chưa từng có.

Uống vào vài ngụm rượu mạnh, cảm giác khẩn trương của mọi người dần dần bình tĩnh lại. Cho dù không có Tạp Tây mang đến đông đảo hộ vệ, chỉ cần

Dương Lăng ở đây, cho dù cho đám dong binh bên ngoài một ngàn cái mặt hồ, bọn họ cũng không dám giết vào bên trong. Ở Duy Sâm Trấn, Dương Lăng chính là lá bùa hộ thân tốt nhất.

Cùng lúc đó, thấy trước cửa quán rượu xuất hiện một nhóm hộ vệ đằng đằng sát khí, hai bên không hề ham chiến, dưới sự chỉ huy của tên cầm đầu nhanh chóng tiêu tán. Tới nhanh, rút đi cũng nhanh, trong nháy mắt đã không thấy bóng dáng đâu cả.

-Hừ, Tập Tây cho người dọn dẹp chiến trường, lau sạch các vết máu .

Sau khi hừ lạnh một tiếng, Dương Lăng nhanh chóng rời đi, tràng hỗn chiến này quá bất ngờ, phải nhanh chóng điều tra rõ ràng mọi chuyện bên trong.

Một ngày không lạnh giá mà đóng băng ba thước.

Trận hỗn chiến lớn như vậy đột nhiên xuất hiện, cho thấy rằng hai bên đều có chuẩn bị mà đến. Không nhanh chóng tra ra rõ ràng thực lực cùng mục đích tới Duy Sâm Trấn của bọn họ, chính mình sẽ cực kỳ bị động.

Sau khi trở lại Duy Sâm tòa thánh, Dương Lăng sai A Cổ Tô nhanh chóng tìm mưu sĩ Cổ Đức tới.

-Đại nhân, người tìm ta ?

Dương Lăng đợi cả nửa ngày, Cổ Đức mới vội vã chạy tới, sắc mặt tối tăm, phảng phất như đã xảy ra đại sự.

-Chỗ khai thác gỗ ở bên kia có người đào được mười mấy thi thể không đầu, ta vừa mới qua đó xem xét một chút tình huống.

- Hàng tá thi thể không đầu?

Dương Lăng kinh hãi, thật là một chuyện tiếp một chuyện xảy ra :

-Có xác định được thời gian tử vong và thân phận của người chết không?

-Căn cứ độ thối rữa của thi thể, thời gian tử vong hẳn là mấy ngày nay, nhưng còn chưa xác định được thân phận. Có người nói bọn họ là một mạo hiểm đội nhỏ đến từ Ban Đồ đế quốc, cũng có người nói bọn họ là một dong binh đoàn nhỏ đi lại bên trong Ban Đồ đế quốc.

Cổ Đức lắc đầu, tra xét cả nửa ngày cũng không xác định được thân phận của người đã chết, trên thi thể không có một dấu vết nào cả. Chắc chắn chỗ chôn thi thể này không phải hiện trường, hung thủ có kinh nghiệm, rất tàn nhẫn, độc ác, làm rất tốt không để lại một dấu vết.

-Hắc hắc, lại là Ban Đồ đế quốc.

Vô luận là Hoàng gia đại kiếm sư Ba Đế Tử lúc trước hay là Tật phong dong binh đoàn sau này, Dương Lăng đều đối với Ban Đồ đế quốc sau lưng bọn họ không có bất kỳ ấn tượng tốt đẹp. Cổ Đức bị người hãm hại, điều tử sư cũng bị làm cho có nhà mà không thể trở về, dường như chỉ cần liên quan đến Ban Đồ đế quốc thì hết thấy đều không có chuyện gì tốt.

-Hừ, Ban Đồ đế quốc đã mục nát đến tận gốc rồi.

Nói đến Ban Đồ đế quốc, Cổ Đức cắn răng nghiến răng. Vừa nghĩ đến lão tặc năm đó hãm hại mình, trong lòng lại nhen nhóm lên ngọn lửa căm thù.

-Cổ Đức, người yên tâm, mọi thứ đã chuẩn bị tốt lắm, chúng ta ngay lập tức ra tay cứu người nhà của người .

Thấy Cổ Đức nghiến răng cắn răng, Dương Lăng biết chính mình lại khơi lại chuyện thương tâm của hắn.

-Tạ ơn đại nhân .

Cổ Đức khom lưng cung kính hành một đại lễ.

Sau khi nâng dậy Cổ Đức, Dương Lăng trong lòng vừa động, nói :

-Được rồi, Cổ Đức có hay không từ trong miệng đoàn trưởng Tật phong dong binh đoàn Cơ Nỗ Duy Tư hỏi được cái gì?

-Không có, tên kia rất kín miệng, tự biết mình khó thoát khỏi cái chết, mặc kệ như thế nào cũng không có mở miệng Cổ Đức lắc đầu, tiếp theo nói :

-Tuy nhiên, dựa theo tin tức tình báo, trong mơ hắn từng nói Duy Sâm lĩnh chủ gì đó, đồng thời, dong binh bị bắt làm tù binh phản ánh, trước khi tới Duy Sâm Trấn Cơ Nỗ Duy Tư thu được rất nhiều tình tặc không rõ lai lịch, tựa hồ lần này đi tới Duy Sâm Trấn vì hoàn thành một nhiệm vụ bí mật nào đó.

"Ồ, nhiệm vụ bí mật?" Dương Lăng cau mày .

Thật không may các nguồn tin tức tình báo của chúng ta quá ít, đối mặt với dong binh cùng mạo hiểm giả tới ngày càng nhiều như thủy triều, tình thế phi thường bất lợi, càng ngày càng bị động.

Mơ hồ , Dương Lăng có một loại trực giác, trận hỗn chiến với quy mô kích thước chưa từng có hôm nay có liên quan đến nhiệm vụ bí mật nào đó của Cơ Nỗ Duy Tư. Đáng tiếc năng lực thu thập tin tức tình báo còn quá kém, không có cách nào cung cấp được sự hỗ trợ mạnh mẽ.

"Đại nhân, trong đại lao vừa vặn có mấy người là chuyên gia tình báo, chỉ cần sử dụng Táng mạng chi tuyên hóa giải chất độc cho bọn họ, có lẽ ..."

Nhìn Dương Lăng khản trương, Cổ Đức có chút ngập ngừng.

"Cổ Đức, việc này người tự mình giải quyết, Nếu nửa bình Táng mạng chi tuyên lần trước không đủ, thì đến tìm ta."

Dương Lăng hiểu được ý tứ của Cổ Đức, tiếp theo nói :

Bên cạnh đó , vô luận là sử dụng biện pháp gì, nhất định phải nhanh mở miệng Cơ Nỗ Duy Tư, mọi được bí mật của hắn. "

Sau khi dặn dò vài câu, Dương Lăng đi nhanh vào trong sân nơi mình ở. Đối mặt với hung hiểm không biết rõ, ngoại trừ tin tức tình báo chuẩn xác, thì nhanh chóng đề cao thực lực mới là trọng yếu nhất. Cho dù không cách nào tiến giai, tận dụng thời gian luyện chế thêm vài đạo vu phù cũng không sai.

Trong khoảng thời gian này, dưới sự hấp dẫn của tinh tể, mọi người mang đến không ít tinh hạch cùng ma thú máu huyết, hơn nữa thu hoạch của đại quân con nhện, cũng đủ cho hắn luyện chế thêm hơn một trăm đạo vu phù hộ thân.

Tiếp theo, trong vài ngày Dương Lăng chuyên tâm tu luyện, mọi người lục tục đào được một ít thi thể không đầu. Có đôi khi, thậm chí có người dân sáng sớm ngủ dậy liền phát hiện có người chết ở trước cửa hoặc vườn sau nhà mình.

Sau trận hỗn chiến hai bên không chết không ngớt trước cửa quán rượu, thỉnh thoảng còn phát sinh một số xung đột có lớn có nhỏ trước mặt mọi người . Còn bí mật xung đột thì càng gia tăng nhiều hơn.

Tinh thể càng ngày càng khản trương, càng ngày càng ác liệt.

Đáp ứng yêu cầu của mọi người, Cổ Đức lại tăng cường lực lượng và phạm vi tuần tra của đội hộ vệ, nhưng sau vài ngày yên tĩnh, vẫn thỉnh thoảng phát hiện một thi thể không đầu. May mắn chính là, hai bên hỗn chiến tạm thời còn không ra tay đối với người dân bình thường, càng không dám gây sự ở địa bàn của Dương Lăng.

Gặp phải tình huống khẩn cấp, mọi người chỉ cần trốn vào lữ quán Hương cách lý lập, tiệm bán binh khí ải nhân hoặc là Quán rượu Dạ lai hương, tuyệt đối không phải lo lắng mất mạng. Về phần Duy Sâm tòa thánh được đề phòng cẩn mật, càng không có tên nào không có mắt dám tìm tới cửa quấy rầy. Người có tiếng, cây có bóng, Dương Lăng đang tĩnh tâm tu luyện trở thành lá bùa hộ thân lớn nhất trong lòng mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66 : Ta không thể giết trư ah

Sau ba ngày bế quan, Dương Lăng chậm rãi mở mắt, nghe tiếng bước chân rầm rập truyền đến xen lẫn tiếng kêu gọi ồn ào của Tập Tây. Thoáng sau đã thấy Cổ Đức cùng lão quán gia và đám hạ nhân quây đến, vẻ đầy bất an

"Đại nhân ! Bất hảo, đại sự bất hảo! "

Tập Tây đầy đầu mồ hôi, gấp gáp nói không ra hơi

"Đại nhân, người không ra mặt e rằng Hương cách lý lập lữ quán sẽ có chuyện lớn a !"

Chuyện lớn ? Chẳng lẽ dong binh môn trực tiếp khai chiến bên trong Hương cách lý lập lữ quán ?

Quan sát Tập Tây rồi đến độ ngôn từ hỗn loạn, sắc mặt Dương Lăng không khỏi trầm xuống. Nếu hỗn chiến công nhiên nổ ra tại Hương cách lý lập lữ quán thì tình thế quả nhiên không còn đường lui, không thể vãn hồi.

Thấy sắc mặt ngưng trọng thâm trầm của Dương Lăng mà Tập Tây nhất thời kích động không thể rõ ràng tỏ bày mạch lạc, Cổ Đức khải một tiếng đem mọi sự kể ra một cách đơn giản rõ ràng.

Nguyên lai trong mấy ngày Dương Lăng bế quan tu luyện, tình hình ngày một khản trương, Ban Đồ đế quốc cùng La Tư đế quốc võ sĩ công nhiên khai

chiến khắp nơi, đơn đã độc đầu đến quần chiến, không từ thủ đoạn nào, kể cả ám sát cùng hạ độc, toàn bộ Duy Sâm trấn chìm trong một trường mưa máu gió tanh thảm liệt.

Dong binh đoàn cùng đám mạo hiểm giả để bảo toàn tánh mạng đã liều lĩnh tiến nhập Hương cách lý lập, không dám lưu lại bên ngoài, sợ rằng bất kể lúc nào cũng có thể bị sát hại vô cớ oan uổng.

Hương cách lý lập số phòng có hạn, giờ bị dong binh đoàn và mạo hiểm giả tranh nhau tiếp vào nên giá phòng phổ thông từ mười mai hắc tinh tị một ngày đã thành một trăm hắc tinh tị một ngày a. Cạn phòng nhưng đám người dong binh đoàn cùng mạo hiểm giả chạy chết đều nhất quyết lưu lại Hương cách lý lập, trước cửa đã nổi lên trường bông to lớn, số còn lại cố tìm một chỗ bên trong làm chốn dung thân.

Hương cách lý lập đã chật cứng nhưng hai ngày gần đây nhiều dong binh không rõ lai lịch, thân mang thương tích trầm trọng vẫn cố len vào, phía sau một đoàn Hắc giáp võ sĩ đuổi tới sát rạt. Dù rằng đám hắc giáp võ sĩ này còn chưa làm ầu, đại khai sát giới bên trong lữ quán, nhưng tình thế quả nhiên ngày càng nguy ngập.

"Đám hắc giáp võ sĩ đóng tại đại môn của Hương cách lý lập ?"

Dương Lăng khẽ cười lạnh, không nghĩ tới đám gia hỏa này lại lớn mật vậy, thoáng trầm ngâm, đoạn quay sang ra lệnh :

" Triệu tập đám võ sĩ, theo ta thẳng tới Hương cách lý lập !"

"Đại nhân, tình thế nghiêm trọng. Đại nhân không nên coi thường vọng động."

Cổ Đức thấy Dương Lăng chuẩn bị đại động can qua liền nhanh chóng xuất ngôn ngăn trở.

" Cổ Đức ! Chính bởi tình thế nghiêm trọng nên chúng ta mới cần có hành động quyết liệt trước " – Dương Lăng vỗ vỗ vào chiếc sừng kỳ lân – Nếu chúng ta không động thủ, đám hắc giáp võ sĩ kia lại tưởng rằng chúng ta khiếp đảm mà buông lung phóng túng. Đến lúc chính thức có chuyện, dám chắc chúng ta sẽ khó lòng thu thập được.

Thoáng chốc, Tật Tây đã chuẩn bị xong. Dương Lăng lập tức xông ra, khuôn mặt bùng bùng hào khí. Ngay sau Dương Lăng là Tật Tây thống lĩnh đám hộ vệ dũng mãnh. Cổ Đức cùng đám hạ nhân không chịu kém cũng kỳ mã cũng phóng theo.

Còn chưa tới Hương cách lý lập lữ quán, xa xa đã thấy một đoàn hắc giáp võ sĩ gắt gao vây quanh đại môn. Nhiều kẻ khua đao kiếm sắc bén đang gào thét thị uy, những kẻ khác lăm lăm giương cung hướng những mũi tên phừng phừng lửa chừng như muốn hỏa thiêu Hương cách lý lập thành tro bụi.

Bên trong lữ quán truyền ra trận trện tiếng khóc lóc, tiếng kêu than kinh hô sợ hãi nào động nhưng không ai dám thiện tiện lao ra trước khí thế cùng hung cực ác của đám hắc giáp võ sĩ.

Trước tình thế ấy, một sừng thú hồng lớn một tiếng kinh động đám hắc giáp võ sĩ. Rất nhanh một tên xem chừng là thủ lĩnh của đám võ sĩ thống lĩnh thuộc hạ tiến tới :

" Dương đại nhân xin dừng bước !"

" Cho ta một lý do để ta tha cho cái tiểu mệnh của các ngươi !"

Dương Lăng băng lãnh nhìn tên thủ lĩnh hắc giáp võ sĩ, tay niết thủ ấn triệu hồi đại quân ma thú cuộn cuộn kéo tới.

Trợn mắt nhìn những khô mộc chiến sỹ thân cao cả mười thước, cùng đoàn giác phong thú và tà nhân vây đặc xung quanh, đám hắc giáp võ sĩ tràn đầy kinh hãi, khó khăn nuốt từng ngụm nước miếng, không tưởng rằng Dương Lăng quyết không nói nhảm còn chuẩn bị trực tiếp động thủ.

Lặng lẽ khoát tay, Dương Lăng trầm lạnh phát thoại :

"Ta đếm đến ba, các ngươi cho ta một lý do cứu mạng, nếu không ..."

" Đại nhân, vốn là chúng ta một hồi hiểu nhầm ..."

Đầu lĩnh hắc giáp võ sĩ vốn còn muốn nhiều lời nhưng mắt thấy Dương Lăng xạ xạ từng đạo quang nhãn băng lãnh, lại thấy Tật Tây thống lĩnh một đám kỵ binh như thủy triều xô tới, lòng không khỏi thêm rối loạn khẩn trương.

" Muốn chết ! "

Dương Lăng hừ lạnh phát lệnh cho tà nhân quân tấn công thị uy. Tức thời, đầy trời kín đặc quang đạn rơi như mưa xuống đám hắc giáp võ sĩ, nháy mắt mười hắc giáp võ sĩ vong mạng tại trường.

" Ngươi ! Được lắm ! Lui mau !"

Chứng kiến Dương Lăng thực lực hùng hậu, không thể ngạnh chiến, thủ lĩnh hắc giáp võ sĩ vừa sợ vừa giận nhanh chóng xoay người hạ lệnh thu quân, rất nhanh chóng biến mất phía rừng sâu.

Đối mặt với đại quân ma thú khổng lồ của Dương Lăng, đầu lĩnh hắc giáp quân hiểu rằng nếu không có ma pháp sư trợ chiến, bọn chúng tuyệt không xứng là đối thủ của Dương Lăng.

Chưa tính các loại ma thú khác, chỉ riêng đám tà cũng đủ kết liễu hắc giáp quân. Tạm thời đóng quân hai ngày gần Duy Sâm trấn, đội viện thủ tới sẽ tìm Dương Lăng trả thù chứng minh sự lợi hại thực thụ của hắc giáp quân.

Thấy đoàn hắc giáp võ sỹ nhanh chóng rời đi, bên trong lữ quán truyền ra một trận hoan hô vang dội. Tại thời khắc này, dù là thương nhân buôn bán kim quặng hay dong binh đoàn hay mạo hiểm giả đều đồng xác tín rằng Hương cách lập lý chính là nơi tối an toàn trong Duy Sâm trấn, là nơi thích hợp nhất để tị nạn.

Thu hồi đoàn ma thú, Dương Lăng vừa chậm rãi bước vào Hương cách lý lập, vừa đáp lại những lời cảm tạ truyền đến. Được hai vòng, Dương Lăng tính rời đi, không ngờ trong lúc vô ý bắt gặp một bóng dáng yếu điệu quen thuộc.

Nhìn mong diện pháp sư Tuyết Nhi với cặp trường túc bắt tận cùng chiếc té yêu thon nhỏ nhu nhuyễn mê người, Dương Lăng rốt cục hiểu được cái gì mà hoàng kim phân cát điểm, cái gì kêu là đệ nhất phong tư. Đáng hận là bên cạnh nàng vẫn có tên kỵ sĩ ruồi bâu.

"Tuyết nhi tiểu thư, không ngờ chúng ta có duyên gặp lại – Dương Lăng cười cười đi tới – Lần trước nhờ tiểu thư tương trợ nhiệt tâm, nếu không Tác Phi Á thật phiền toái a!"

Lần bị tập kích bất ngờ trong Đặc Lập Tư sâm lâm trước đây, Dương Lăng xảo diệu biết được danh tính của mong diện sát thủ từ Tác Phi Á. Nếu đoán không lầm, mong diện Tuyết Nhi tiểu thư và Khắc Lỗ Tư kỵ sỹ đều là giáo đình sứ giả.

Khắc Lỗ Tư lúc này vẫn giữ vẻ lạnh lùng kiêu ngạo, còn Tuyết Nhi trái lại có vẻ nhiệt tình thân thiết. Có vẻ nàng đã nghe được chút ít bí mật về cự long bảo tàng a. Sau khi tin cự long bảo tàng được phát hiện tại Đặc Lập Tư sâm lâm, dong binh đoàn cùng mạo hiểm giả ồ ạt kéo tới ngày càng nhiều, chỉ có nắm được tin tức toàn diện may ra mới nắm được thể chủ động a.

Dám chắc lai lịch cỡ giáo đình sứ giả nắm không ít thông tin cơ mật hữu ích, Dương Lăng nhất định không có bỏ qua cơ hội này a.

Xoay người lại, bắt gặp Dương Lăng phoi phới xuân phong, ánh mắt lại chăm chăm nhìn mình, Tuyết Nhi không khỏi bùng đỏ khuôn mặt. Dương Lăng tạo cho nàng một cảm giác rất đặc biệt, mặc dù không phải rất anh tuấn, nhưng từ nụ cười nhếch mép đến đôi mắt sáng hắc bạch phân minh đều toát lên một nị lực độc đáo khó cưỡng.

"Dương đại nhân không nên khách khí, đó là việc nên làm mà!"

Tuyết Nhi hít một hơi thật sâu, nhanh chóng ổn định khí sắc, lấy lại sự tỉnh táo.

"Dương đại nhân, có thể hay không cấp cho chúng ta hai gian khách phòng. Dong binh đoàn gần đây trọng thương rất nhiều, ta cần phải tích cực trị liệu cho họ.

- Ồ, không vấn đề gì, hoan nghênh tiểu thư tới Duy Sâm trấn này!"

Dương Lăng dùng một hơi, tiếp

"Trong suốt mấy ngày nay, Tác Phi Á luôn lo lắng cho nàng, nếu tiểu thư có thể ghé bước tới Duy Sâm trấn thành, Tác Phi Á nhất định tuyệt đối cao hứng đó!"

"Hừ, chỉ là một tòa thành đồ nát, có cái gì là hân hữu quý báu đâu!"

Chứng kiến Dương Lăng gắt gao nhìn chăm chăm Tuyết Nhi, Khắc Lỗ Tư bỗng nổi giận. Không rõ tại sao, vừa gặp Dương Lăng, y cảm giác một trận phiền toái lớn, phảng phất toàn thân đều khó chịu, không thoải mái.

"Ồ, phải! Chỉ là một tòa thành đồ nát mà thôi, cho nên ta mới chỉ mời Tuyết Nhi tiểu thư thân thiết gần gũi đây thôi!"

Nhìn Khắc Lỗ Tư cơ hồ song nhãn phún hỏa, Dương Lăng nở nụ cười coi thường, tiếp tục nói một cách giễu cợt:

"Thưa đại đại kỵ sỹ, gia cảnh ta không đủ tốt, không đủ mời người Quy xác đại kỵ sỹ a!"

Quy xác đại kỵ sỹ? Vinh diệu trọng giáp đại kỵ sỹ do chính Giáo hoàng đích thân chúc phúc lại bị hắn gọi thành Quy xác đại kỵ sỹ?

Nhìn Dương Lăng đang cười mỉa, lại nhìn Khắc Lỗ Tư mặt trư đang hóa hồng, Tuyết Nhi bật cười.

Bao năm qua, biết thân phận Khắc Lỗ Tư, mọi người tuyệt đối cung kính giữ lễ với hắn, nay Dương Lăng năm lần bảy lượt giễu cợt Khắc Lỗ Tư khiến hắn cơ hồ hộc máu.

"Ngươi, ngươi, ... hỗn đản! Ta với ngươi quyết đấu!"

Khắc Lỗ Tư nghiêng răng ken két, hô một tiếng xuất ra huyền thiết trường thương sắc bén, hận không thể tức khắc lưu trên thân thể Dương Lăng một thương tích thâm trọng.

" Hắc hắc, rất xin lỗi, hai tay này của ta ... hắc hắc, có thể giết người ... hắc hắc ... không thể giết trư à ! " Thử cho không thể phụng bồi .

Dương Lăng lạnh lùng cười cười lắc đầu, đoạn xoay người đi ra cửa được vài bước lại quay lại nói :

"Hào, dù ta có lo liệu cách nào, trong tình thế phòng ốc quá khó khăn này, ta tạm thời chỉ sắp xếp được một gian. Vị Qui xác đại kỵ sĩ đại vĩ đại này chắc không ngại nghỉ vài ngày trên sàn Hương cách lạp lý chứ ?"

Ngủ trên sàn ? Minh cao cao tại thượng, thân phận tôn quý lại phải nghỉ với đám nạn dân cùng đám xú dung binh cùng một chỗ sao ?

"Hồn đàn, ta muốn giết người ."

Nhìn theo bóng Dương Lăng dần khuất xa, Khắc Lỗ Tư nộ hỏa muốn học máu. Nhưng Tuyết Nhi tiểu thư xinh đẹp đang kề bên, cần phải bảo trì hình tượng đại kỵ sĩ tôn quý, Khắc Lỗ Tư chỉ còn cách đè nén cơn giận đang như hỏa sơn chực phun trào, âm thầm thề một ngày sẽ cắt cái lưỡi độc địa của Dương Lăng, quăng xuống đất, giày xéo giẫm nát như giẫm một con kiến cho hết đường ngo ngoáy.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67 : Bức cung

Sau khi hấp thụ một bình sinh mạng tuyền, Dương Lăng trầm tư xem xét danh sách hơn hai mươi danh tính các cường giả dưới trướng An Nạp gia tộc do Cổ Đức thu nạp gồm đại kiếm sư, ma pháp sư, lại có cả mưu sỹ chuyên phân tích tình hình cùng thu nhập tin tức tình báo.

Sau khi rõ ràng thân thể đã thanh tẩy hoàn toàn chất độc, Dương Lăng đang tính cách sử dụng nguồn nhân lực này, tổ chức một nhóm trấn thủ tại Duy Sâm trấn, lại kiến tạo một mạng lưới tình báo, định danh Anh Vũ.

Duy Sâm trấn tình thế ngày càng phức tạp, nếu không nắm được tin tức chuẩn xác kịp thời, tương lai phi thường bị động. Dưới sự trợ lực từ những người ủng hộ cùng sử dụng vật chất khôn khéo, Anh Vũ đội lớn mạnh nhanh chóng, ổn định hoạt động.

Một số tên thì ẩn dưới danh nghĩa dong binh của một dong binh đoàn nào đó, số khác lại trà trộn vào đám thương nhân giả thành tiểu thương, số còn lại hóa thân thành các tên gia hỏa lang thang không nhà không cửa.

Rất nhanh thu thập thông tin trong Duy Sâm trấn, cuộn cuộn truyền về không ngừng một lượng lớn tin tức. Sau khi kiểm nghiệm các tin đáng chú ý, dưới sự an bài của Cổ Đức, Tập Tây dẫn theo một nhóm nhỏ thuộc hạ ngầm bắt giữ một hay một nhóm người khả nghi, đoạn dùng nghiêm hình bức cung.

Duy Sâm trấn thời gian này là đích đến của vô vàn dong binh đoàn cũng như các mạo hiểm giả, giữa các thế lực liên tiếp nổ ra tranh đấu, xung đột không ngừng nên một lượng nhỏ người biến mất là bình thường, không gây nên chú ý đặc biệt nào.

Căn cứ tin tức tình báo cùng các thông tin khẩu cung có được, tình thế từ từ trở nên minh bạch. Nguyên lai truyền rằng xuất hiện viễn cổ cự long bảo tàng trong Đặc Lạp Tư sâm lâm.

Vì thế, các đoàn dong binh cùng mạo hiểm giả từ bốn phương tám hướng ào ạt tràn tới, hòng nhanh chân chiếm trước cự long bảo tàng. Hơn nữa, có tin đồn một số ẩn giả ẩn thân tu luyện nhiều năm rất cường đại cũng đã xuất hiện tại đây.

Các dong binh đoàn dũng mãnh và mạo hiểm giả dù số lượng đông đảo nhưng Ban Đồ đế quốc, La Tư đế quốc cùng Lợi Văn Tát liên minh công quốc vẫn chiếm đa số.

Ba thế lực này hiện gần Đặc Lạp Tư sâm lâm nhất, mối quan hệ tương tác giữa các bên rất phức tạp và vi diệu. Ban Đồ đế quốc sản vật phong phú, quốc lực hùng hậu mà phương Bắc La Tư đế quốc địa hình nghiêm mật, kỵ binh danh vang thiên hạ.

Vì cương thổ quốc gia cùng nguồn tài nguyên tinh thạch tại biên cương, các đời đế vương hai đế quốc này đã tiến hành chiến tranh liên miên.

Qua hơn trăm năm thắng bại đan xen, thù hận ân oán tích lũy rất nhiều, quân đội hai bên đều gườm nhau cùng một địa điểm, tương chừng chỉ cần phát ý bởi một tranh biện đơn giản cũng dễ dẫn tới đại chiến tranh qui mô lớn.

Còn Lợi Văn Tát liên minh công quốc, gồm 15 công quốc tạo thành, giáp với cả Ban Đồ và La Tư đế quốc. Công quốc này buôn bán phát đạt, không chỉ có lượng hùng hậu các ma pháp sư, còn là nơi tụ họp của đông đảo các dong binh đoàn cường hãn.

Do vậy, dù Ban Đồ và La Tư đều nuôi tham vọng thôn tính mười mấy công quốc này qua bao năm vẫn không toại nguyện. Lợi Văn Tát liên minh công quốc tận lực bảo trì thế trung gian với cả hữu lương lập để quốc.

Lần này, một lượng lớn các dong binh đoàn tiến nhập Duy Sâm Trấn từ Ban Đồ và La Tư để quốc đã chuyển từ một hồi khẩu chiến sang triển khai chiến tranh qui mô lớn, Duy Sâm trấn liền dưới một trận huyết tinh phong vũ nào động.

Các dong binh đoàn từ Lợi Văn Tát liên minh công quốc và các nơi khác vẫn giữ thái độ trung lập, lạnh lùng tọa thị bàng quan. Bởi gần Duy Sâm trấn hơn, số dong binh đoàn đến từ Ban Đồ để quốc ngày càng nhiều, nhân số ngày một đông nên dần dần chiếm thế thượng phong trên chiến trường.

Nếu không phải Dương Lăng mạnh mẽ trấn áp, e rằng hắc giáp vô số từ Ban Đồ để quốc đã huyết tẩy Hương cách lý lập lữ quán.

"Cổ Đức, ý ngươi đây chỉ là một hồi hỗn chiến thông thường?"

Nghe xong hồi báo của Cổ Đức, Dương Lăng bất động thanh sắc.

"Bời tin tức tình báo không đủ, tình hình chiến sự song phương cũng không rõ ràng, nên ý đồ thâm thúy phía sau lại càng không nắm chắc."

Cổ Đức ngừng giây lát rồi tiếp :

"Bất quá số lượng tiến về Duy Sâm trấn, không nghi ngờ gì nữa, sẽ ngày một nhiều. Có lẽ bước đi tốt nhất là chúng ta tăng cường lực lượng phòng vệ."

Trong khoảng thời gian này, dù thỉnh thoảng xảy ra hỗn chiến, nhưng nhân số đổ về Duy Sâm trấn không giảm mà ngày càng tăng.

Thống lĩnh phòng thủ là Táp Tây, chỉ huy lực lượng tình báo là Cổ Đức đều chịu áp lực lớn, ngày ngày đều tiếp nhận những tin tức mỗi lúc một trầm trọng.

Nhất là Cổ Đức hàng ngày chìm ngập trong việc điều động lực lượng, quản lý Hương cách lập lý, lại phải phân tích tin tức tình báo cùng đề các ứng đối nhanh chóng cấp thời.

"Lặng lẽ kiểm kê, đăng ký dân cư và tài sản trong vùng ! Hắc hắc, Cổ Đức, ngươi không nhận thấy có chút bất thường sao ?" - Dương Lăng xuất ra trong lòng một tin tình báo, lạnh lùng nói :

- Dong binh đoàn đến Duy Sâm trấn là theo các thương nhân hoặc muốn sát hại ma thú lấy tinh hạch mà thôi.

Cổ Đức, ngươi có biết qua việc đăng ký nhân khẩu cùng tài sản đám dong binh không ?

"Lặng lẽ đăng kiểm nhân khẩu cùng tài sản ?"

Nhìn nét mặt Dương Lăng khi tiếp nhận tin tức tình báo, Cổ Đức cả người chấn động, trong nháy mắt hiểu được hai điểm.

Thứ nhất, dong binh tuyệt đối không có quen hỗn chiến ầu như vậy. Thứ hai, Dương Lăng còn có nguồn tình báo khác mà nhiều tin tức mật chính bản thân mình không nắm được.

Phạm thượng vi giả, dù tin cần cũng không có dùng chỉ một người, tai mắt của một người, Cổ Đức trấn áp nỗi khiếp sợ ngoài ý muốn đang dâng lên trong lòng, nhanh chóng lấy lại tỉnh táo.

Dương Lăng lại lịch quá thần bí, mọi người đều hiểu hần đến từ một đại gia tộc, nhưng rốt cục là gia tộc nào thì không một ai rõ. Đối với loại xuất thân từ đại tộc như thế, việc sử dụng nhiều tai mắt là bình thường, ngược lại việc dùng một trợ thủ mới là bất thường.

Cổ Đức rất kinh hãi nhưng e rằng nếu hần biết tin tức Dương Lăng nhận được là do huynh đệ của A Cổ Tô tên đạo tặc A Khắc Tô bí mật tra ra hần sẽ vạ phần chấn kinh. Đại bộ phận có tiền có của hoặc xuất thân quý tộc đều xem A Cổ Tô là đạo tặc ti tiện, e rằng không bằng một con chó.

Nhưng Dương Lăng lại khác, cho rằng trộm gà bắt chó thật ra cũng tính là một loại tài năng nếu biết sử dụng đúng cách. Chính những người này lại thường vô ý biết được những thông tin cơ mật không dễ điều tra.

"Cổ Đức, Tật Phong dong binh đoàn đoàn trưởng Cơ Nỗ Duy Tư đã cung khai chưa ?"

"Không có, hần vẫn nhất quyết không khai khẩu !"

Cổ Đức lắc đầu, trong thời gian này hần đã thử qua nhiều biện pháp mà vẫn không thể lấy thông tin từ Cơ Nỗ Duy Tư.

"Hắc hắc, để ta, lão gia hỏa này đến đầu lưỡi cũng phải thổ ra ngoài !"

Dương Lăng vừa nói vừa đi nhanh ra ngoài. Hần có cảm giác mơ hồ rằng nhiệm vụ bí mật của Cơ Nỗ Duy Tư và tình thế phức tạp hiện tại có liên hệ mật thiết với nhau. Chỉ cần khiến lão gia hỏa này khai khẩu, có thể tính như đã qua một cửa ải tối quan trọng.

Dưới ngọn đèn mờ ảo, Cơ Nỗ Duy Tư nằm bất động trên sàn giam lạnh buốt, toàn thân nhuộm huyết. Xem ra, lão gia hỏa đã chịu không ít đau khổ.

"Đứng lên, theo Lợi Tử thì tên này cả ngày nay già chết hả ?"

Làm theo chỉ đạo của Dương Lăng, hai gã dã man nhân lực lưỡng xốc Cơ Nỗ Duy Tư thẳng dậy, ụp thẳng một chậu nước băng giá xuống đầu tù binh. Tức thời, Cơ Nỗ Duy Tư cảm nhận một trận run rẩy, hữu khí vô lực từ từ mở mắt.

"Cơ Nỗ Duy Tư, ta cho ngươi thêm một cơ hội"

– Dương Lăng ngừng một hơi, lạnh lùng nói tiếp :-

nếu không ...

"Mơ đi ! Có bản lĩnh thì giết ta đi, ha ha ha ..."

Cơ Nỗ Duy Tư trở nên cuồng loạn cười ha hả :

"Mơ mộng moi trong miệng ta được gì sao ! Ta có biến thành quỷ cũng sẽ không buông tha ngươi ! Ha ha ha, rất nhanh sẽ có người thu thập tính mạng các ngươi ! Lúc đó các ngươi sẽ phải bồi táng cho phụ tử chúng ta !"

Nhi tử bị giết, dong binh đoàn triệt để không còn, Cơ Nỗ Duy Tư tâm đã tàn ý đã lạnh. Lão định rõ rằng dù Dương Lăng có buông tha một mạng thì giá trị lợi dụng của lão đã hết, ngày sau tất sẽ bị tru sát bịt miệng. Hoàn toàn tuyệt vọng, lão đã sớm không còn gì sợ hãi, đối với thủ phạm là Dương Lăng lại càng căm hận thấu xương.

Nhìn Cơ Nỗ Duy Tư đang điên cuồng, Dương Lăng cười băng lãnh, hiểu rằng đối với loại người đã cùng đường, không còn màng tới tính mạng này chỉ còn cách mạnh tay, xuống giọng nói thăm vào tai tên dã man nhân bên cạnh. Chỉ thấy tên này ban đầu kinh ngạc, sau hung hăng gật gật đầu.

Tên dã man nhân cuồng bạo hít sâu một hơi, tiến hành bẻ nát từng đoạn từng đoạn nhỏ một tiểu cốt thối của Cơ Nỗ Duy Tư, đợi Cơ Nỗ Duy Tư bước một chân vào quỷ môn quan, lại nhỏ một giọt sinh mạng tuyền giúp hắn tạm hồi phục nguyên khí.

Cứ như vậy, một lần vừa qua, lại một lần tới, ... khiến cho Cơ Nỗ Duy Tư cảm thấy cái gì là sống không bằng chết.

"A, ác quỷ, đừng mơ khai thác được bí mật của ta !"

Một ngày sau, Dương Lăng vào đại lao, Cơ Nỗ Duy Tư bị hành hạ không còn là hình người vẫn quyết không cung khai.

"Đã như vậy, hắc hắc, đừng trách ta không khách khí !"

Dương Lăng cười lạnh lùng, triệu hồi một giác phong thú to lớn và đói khát, ra lệnh cho nó nhào tới tấn công phần trên xương đùi phải của Cơ Nỗ Duy Tư.

Dù bị dã man nhân cuồng bạo tra khảo hay từng tắc từng tắc bẻ nát xương cốt, Cơ Nỗ Duy Tư cương cường không mở miệng, nhưng nay trở mặt nhìn độc giác phong điên cuồng từng ngậm từng ngậm cắn xé bản thân thì hắn cảm nhận một cơn đau đớn thấu xương, chấn động cả linh hồn, sắc mặt đại biến.

Cơ Nỗ Duy Tư cuối cùng đã sụp đổ !

Rốt cục đã sụp đổ !

Khi Cơ Đức bắt đầu lấy bức cung, hắn cái gì cũng nói ra, ngay cả nội y của bọn thê tử tỷ muội cũng nói ra ! Giờ phút này, hắn không cầu mạng sống, hắn chỉ cầu một giải thoát thống khoái a!

Nguyên do liên miên bao năm chinh chiến, phát hiện tài nguyên trong nước dần cạn kiệt, Ban Đồ đế quốc bắt đầu coi trọng nguồn tài nguyên của Đặc Lạp Tư sâm lâm, mạnh mẽ thôn tính các thế lực tại Duy Sâm trấn.

Sau khi cùng các đại thần bàn tính, để tránh kinh động tới các thế lực thù địch, Ban Đồ quốc vương bí mật phong cấp cho Duy Tư gia tộc vài ngàn dặm bao quanh Duy Sâm trấn, khiến gia tộc này dưới danh nghĩa Duy Tư gia tộc đánh chiếm thống trị Duy Sâm trấn, khi thành công mới bố cáo sự thật một cách rộng rãi.

Nhiệm vụ bí mật của Cơ Nỗ Duy Tư chính từ Duy Tư gia tộc là tìm hiểu cùng triệt hạ các thế lực có khả năng uy hiếp tại Duy Sâm trấn. Tất cả đều nhằm dọn đường cho sự thống trị của chủ nhân.

Theo tiết lộ của Cơ Nỗ Duy Tư, ngoài tật phong dong binh đoàn do hắn thống lĩnh đã lộ diện, Duy Tư gia tộc sau đó còn xuất ra nhân số đông đảo các gia tộc vô số.

"Duy Sâm lĩnh chủ ?"

Bức ra được đại bí mật sau cùng, mọi người cả kinh thất sắc, ẩn ước nhận ra sau trận tình phong huyết vũ nhất định sẽ xảy tới đại sự gì.

Có lẽ La Tư đế quốc đã đánh hơi được, phái người đến quyết phá hồng mưu đồ, cùng người của Duy Tư gia tộc sinh tranh tử đấu liên miên nhuộm Duy Sâm trấn một trời mưa máu gió tanh.

Trầm tư một hồi, Cổ Đức cắn răng bày tỏ :

"Đại nhân, Duy Sâm trấn là đại bản doanh của chúng ta, chi bằng chúng ta ... động thủ trước, tuyên bố phương viên mấy ngàn lý là lãnh địa của chúng ta ?"

"Không, chúng ta cứ để bọn chúng tử đấu với nhau trước, chúng ta không việc gì lộ diện húng lấy mũi nhọn giáp công làm gì !"

Suy nghĩ một thoáng, Dương Lăng cự tuyệt đề nghị của Cổ Đức. Tiên hạ thủ vi cường quả là một ý niệm mê người à.

Cây cao gió cả !

Bất kể Ban Đồ đế quốc hay La Tư đế quốc đều là ác lang ăn thịt người không nhà xương à. Xuất đầu lúc này tức khắc trở thành mục tiêu công kích của khắp các loại thế lực à.

Mặc dù nắm trong ma thú đại quân đã sơ khởi phát triển sâu rộng, Dương Lăng hoàn toàn chưa dao động để tự tin có thể đối kháng trực diện với đại quân một đế quốc à. Giờ phút này, rút lực lượng vào bóng tối, dĩ bất biến ứng vạn biến mới là vương đạo àh.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68 : Trên trời dưới đất đệ nhất linh chủ

Minh định đang trong tình thế phức tạp, Dương Lăng bắt đầu trù tính cho những ngày sắp tới. Một mặt giao cho Cổ Đức âm thầm tích tụ khôi giáp, vũ khí cùng các lương thực và vật tư quan trọng, mặt khác chính Dương Lăng tiến nhập vào bộ lạc dã man nhân cùng tinh linh chiêu mộ một trăm tên dã man nhân dũng sỹ và năm mươi tinh linh cung thủ nổi danh.

Hơn nữa, hắn còn chiêu mộ ngay tại Duy Sâm trấn một trăm tên liệt hộ, bản thân hắn luôn có mấy trăm tên hộ vệ xung quanh. Sau khi cân nhắc nhằm nâng cao năng lực chiến đấu, Dương Lăng chia đám võ sỹ đông đảo thành kiếm sỹ doanh, kỵ binh doanh, tiền phong doanh và cung thủ doanh.

Kiểm sỹ doanh cùng kỵ binh doanh giao cho Tập Tây thống lĩnh, còn tiền phong doanh và cung thủ doanh tạm thời do chính hắn đảm nhận. Hơn nữa, theo lời gợi ý của Cổ Đức, Dương Lăng thành lập hậu cần doanh phụ trách do Cổ Đức phụ trách nhằm đáp ứng vũ khí khôi giáp và lương thảo.

Từng nắm giữ vị trí tổng chỉ huy quân bị quân đội đế quốc, Cổ Đức đối với những sự vụ lớn nhỏ hậu cần đều rất thông thuộc, hậu cần doanh do hắn chỉ huy nhanh chóng đi vào quỹ đạo, hiệu quả vô cùng.

Với hơn 200 dã man nhân cường hãn, hơn 100 tinh linh cung thủ nổi danh, gần 300 cao cấp kiếm sỹ, còn sở hữu một tòa thành to lớn vững trãi cùng đoàn quân ma thú qui mô, Dương Lăng tràn ngập tin tưởng rằng trừ phi đại quân vạn mạng điên cuồng đánh tới, bằng không khó lòng tiến công hắn được.

Đáng tiếc số lượng ma pháp sư quá ít, cả Cổ Đức và Tác Phi Á thêm vào cũng chỉ vòn vẹn 5 người, nếu khác đi thì đâu còn gì đáng ngại nữa.

Vốn Dương Lăng cũng nghĩ tới khả năng mở rộng Mê tung trận ra toàn cổ thành nhưng đành bất đắc dĩ từ bỏ khi tính toán kỹ càng nhu yếu liệu. Duy Sâm thành thật sự quá lớn, nếu không gom đủ mười mấy vạn khóa ma thú tinh hạch, tuyệt vô phương cách kiến tạo mê tung trận qui mô cường đại.

Tổ chức săn hay thu mua mười mấy vạn ma thú tinh hạch là hoàn toàn phi thực tế. Dương Lăng liền kì vọng tới thượng phẩm tinh thạch, mong mỗi một ngày nào đó sở hữu được một mỏ tinh quặng.

Khi đó, đừng nói đến mê tung trận, ngay cả tụ linh đại trận qui mô bao trùm Duy Sâm thành cũng không là vấn đề.

Bàn giao mọi sự vụ xong xuôi, Dương Lăng bắt đầu bế quan tu luyện. Thời gian gần đây hắn cảm nhận đã đạt tới bình cảnh, chỉ cần vượt qua sẽ vươn lên trung cấp linh vu. Nhằm đảm bảo an toàn tối đa, Dương Lăng lệnh cho A Cổ Tô thống lĩnh một đội trọng hộ pháp khu biệt viện tu luyện của hắn.

Ngay đám độc giác phong, tà nhân, kì lân cùng khô mộc chiến sỹ đều bị triệu hồi tạo ra sự an toàn tuyệt đối. Duy Sâm trấn lúc này thật vô cùng rối ren phức tạp, không ai dám chắc rằng không có những đệ nhất cao thủ hoặc Thiên bảng sát thủ đang lảng lẽ tiềm nhập.

Dương Lăng tuyệt không hy vọng khi hắn đang tu luyện lại có một cao thủ một đao hung hăng đâm tới sau lưng hắn.

Trong tư thế chuẩn bị tu luyện, Dương Lăng nhìn những cổ thụ xung quanh là hóa thân của khô mộc chiến sỹ, lại cách đó không xa một bóng cao lớn đích thị tánt mạng chiến sỹ, đoạn hắn bắt đầu thực hành nhất tâm nhị dụng, một mặt vận chuyển vu lực trong cơ thể, một mặt thâm niệm thông linh khẩu quyết.

Từ từ ... không chỉ có thiên địa linh khí tiến nhập cơ thể mà chung quanh tính mạng đại thụ và các đại thụ hóa thân của khô mộc chiến sỹ cũng không ngừng phát ra lục sắc quang mang nhàn nhạt.

Dương Lăng trong cảnh giới tu luyện mình bạch không chỉ dòng thiên địa linh khí bàng bạc mỗi lúc một ào ạt dũng mãnh tiến vào thể nội mà dòng xanh biếc tính mạng năng lượng cũng không chịu kém cang lúc cang hùng hậu thâm nhập thân thể.

Đoạn hai dòng năng lượng hòa nhập nhau, tự động vận chuyển theo một quỹ tích huyền bí, hết chu kì này lại tiếp chu kì khác, tốc độ mỗi lúc một nhanh. Sau mỗi một chu thiên, cơ nhục và xương cốt lại thành toàn một lần rèn luyện.

Thời gian trôi đi, Dương Lăng cơ hồ như đăng vân giá vũ, toàn thân thư thái. Chậm chậm, những thanh âm thâm thi của dã man nhân cũng dần mất đi, ý thức dần càng lúc càng mơ hồ. Lúc này nếu có ai ngang qua sẽ thấy thân thể Dương Lăng khi bùng đỏ khi xanh biếc, khi sậm khi nhạt, thậm chí có khi lại hoàn toàn biến mất.

Không rõ bao nhiêu thời gian, ló ló những bông hoa tuyết bắt đầu phiêu phưởng trong gió lạnh, Dương Lăng cảm nhận một tia lương ý, chậm rãi mở mắt, chỉ thấy đầy trời hoa tuyết điểm điểm bay bay tan tã, xa xa Đặc Lạp Tư sâm lâm giờ chỉ còn một vùng trắng xóa, những khô mộc chiến sỹ hóa thành cổ thụ cũng đã trĩu nặng băng tuyết từ lâu.

Mùa đông rét cực cũng đã tới rồi !

Cảm giác trước cửa biệt viện có đông người, hắn mở to mắt bước ra đã thấy Tật Tây, Tật Phi Á cùng mọi người đang đi đi lại lại lo lắng chờ hắn.

"Dương Lăng người cuối cùng cũng kết thúc bế quan !" Người mà không mau ra, đại sự sẽ nổ ra a !

Dương Lăng vừa mở rộng cửa, ải nhân Lỗ Thuộc đã lớn tiếng than vãn :

- Đáng thương cho ta, gần một tháng không có rượu uống ! Trời ạ, còn có ai đáng thương hơn ta không đây ?

Nhìn vẻ mặt đau thương của Lỗ Thuộc, Dương Lăng lắc lắc đầu :

- Sao mọi người tề tựu hết ở đây ? Rốt cục đã xảy ra chuyện gì ?

"Dương Lăng, Dạ Lai Hương tửu quán đã bị đập nát !" !

Thấy Dương Lăng bước ra, Tật Phi Á châu lệ đầm đìa không để ý xung quanh liền nhào vào lòng hắn. Nếu không biết rõ hắn đang tu luyện trong sâm lâm, e rằng nàng đã trùng nhập từ lâu.

" Dạ Lai Hương tửu quán bị phá nát ?"

Thật ngoài sự tưởng tượng của Dương Lăng, hắn không nghĩ ra ai tại Duy Sâm trấn lớn mật đến vậy.

" Lẽ nào là ... cái gì mà linh chủ ?"

Dương Lăng nghi hoặc, sắc mặt thâm trầm. Rất nhanh Cổ Đức giải thích rành mạch, hắn liền rõ chính mình không có đoán sai chệch.

Nguyên lai vừa rồi hắn tiềm tu nửa tháng thì cũng đúng thời gian đó một tên quý tộc của Ban Đồ là Tư Thác Phụ thống lĩnh ba ngàn hắc giáp quân, tự xưng bản thân được Ban Đồ đế quốc quốc vương sắc phong Duy Sâm trấn linh chủ, tuyên bố phương viên Duy Sâm trấn năm ngàn dặm đều là lãnh địa của hắn.

Ngay sau đó, tên Tư Đế Phụ này đã gây ra một trường đồ sát các dòng binh của La Tư đế quốc cùng các mạo hiểm giả. Dĩ nhiên La Tư đế quốc thực lực hùng mạnh không cam tâm chịu lép, ần nhập Đặc Lạp Tư sâm lâm tìm cách phục hồi nguyên khí, thỉnh thoảng lại cho người ám sát binh lính Ban Đồ.

Do đó, chỉ một thời gian ngắn, Duy Sâm trấn mờ trời sắc đao bóng kiếm, không ngày nào không có xác người bị giết hại, huyết lưu mẩn địa. Duy Sâm trấn chìm trong cơn khủng hoảng rối loạn.

Tuy nhiên, Tư Đế Phụ còn chưa trực diện công khai đối phó với cư dân bản địa, có lẽ do mình bạch sự thảm bại của đám hắc giáp võ sỹ trước đây, có kỳ thực lực cường đại của Dương Lăng cùng với việc hắn vừa chân ướt chân ráo tới còn chưa kịp ổn định.

Nhưng ngay khi khu trục thành công thế lực của La Tư đế quốc, nắm đại cục trong tay, cái đuôi lang sói cuối cùng lộ ra, bắt đầu tiến hành đánh thuế cư dân trong trấn. Thương nhân phải đóng thuế, liệt hộ phải đóng thuế, cư ngụ cũng phải đóng thuế.

Thậm chí trẻ con sơ sinh cũng phải đóng thuế. Ngay cả người già cả vừa nằm xuống, chỉ cần chưa an táng cũng muốn tính đầu người đánh thuế, vô cùng tàn bạo. Thiếu đi sự bảo hộ của Dương Lăng, cư dân Duy Sâm trấn cơ cực trăm đường, oán khí thấu trời xanh nhưng không ai dám hé môi ca thán.

Thời gian đầu, Tư đế phu xích còn ngán ngại không dám kinh động đến thế lực của Dương Lăng nhưng theo thời gian, số ma thú tinh hạch thu được ngày càng lớn, cái miệng của hắn bắt đầu ngày càng há rộng.

Trước tiên hắn chú ý đến sinh ý dồi dào của Dạ Lan Hương tửu quán. Một tối, vài tên hắc giáp quân lấy cớ có ruồi chết trong mỹ tửu, ra tay đập phá, thậm chí còn định phi lễ với mỹ nữ trong tửu quán.

Khi da man nhân hộ vệ ngăn cản, hơn 100 tên hắc giáp quân từ bóng tối chọt lao đến, trang bị khôi giáp vũ khí đầy đủ điên cuồng tấn công đã man nhân hộ vệ. May thay Tập Tây dẫn quân đến kịp, cứu thoát mỹ nữ đang kinh sợ cùng những đã man nhân thân đầy thương tích.

Nhưng dù mọi người đã được giải thoát, hắc giáp quân đêm đó lại kéo đến Dạ Lan Hương tửu quán cùng nhưỡng tửu phường, vô si xông vào Duy Sâm thành bắt người ?

"Vào tận Duy Sâm thành bắt bớ ?"

" Hào hảo hảo, lĩnh chủ lợi hại, hắc hắc.."

Dương Lăng băng lãnh cười cười, Tác Phi Á đã dành biết bao tâm huyết cho Dạ Lan Hương tửu quán và nhưỡng tửu phường a.

Trên thế giới này chỉ có hai loại ác nhân, một loại ban đầu hung hăng sau tiếp thu giáo huấn mà có cơ hội thành người tử tế, còn loại khác không hề biết hối cải cho đến khi đối mặt với thực tế phũ phàng, cái này gọi là chưa gặp quan tài chưa đổ lệ a !

Hiển nhiên tên lĩnh chủ này thuộc loại thân lừa ưa nặng, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ ! Trầm tư thoáng chốc, Dương Lăng nghĩ ra một đòn phản kích, một đòn phản kích tuyệt diệu !

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69 : Lĩnh trư báỉ phỏng

Sau khi an ủi mọi người vài câu, Dương Lăng làm một cái nháy mắt ngụ ý cho Cổ Đức, rồi đi thẳng tới mật thất nghị sự nơi hậu đường. Hơn một tháng không lai vãng, trên bàn chất chồng các tin tức tình báo đã được phân loại thành từng loại.

" Cổ Đức. Đối với tên lĩnh chủ này ngươi nghĩ thế nào ? Vừa bước qua cửa, Dương Phong đã xoay sang hỏi ."

" Đại nhân, tình thế rất bất lợi với chúng ta lúc này !"

Cổ Đức sắc mặt thâm trầm. Trong suốt thời gian Dương Lăng bế quan tu luyện cũng là lúc tên lĩnh chủ tiến đến, lão đã phải vắt óc đề ra liên tục các biện pháp đối phó ah.

Ngừng một chốc, Cổ Đức tiếp tục nói :

" Ngoài ba ngàn hắc giáp võ sỹ, Tư Thác Phu còn mang đến hơn mười tên ma pháp sư. Mấy ngày trước, tiểu nhân cùng một đại kiếm sỹ đã tìm cách thâm nhập âm thầm đại doanh bọn chúng nhưng chưa kịp tới gần trưởng phòng của Tư Thác Phu đã bị phát giác cùng hứng chịu tập kích mãnh liệt."

Tiểu nhân e rằng bên cạnh Tư Thác Phu còn có võ sỹ hộ vệ cường hãn.

Cổ Đức vừa nói vừa cởi áo bày ra một vết thương thâm trọng, một vết chém sâu vắt chéo từ cổ đến tận xương sườn. Thật nặng. Có lẽ chỉ cần sâu thêm một chút, một chút nữa thôi, lão đã chết rồi .

Đại kiếm sỹ đi theo lão lại càng thâm trọng, không chỉ mất trọn một cánh tay mà hộ thể đầu khí hoàn toàn bị đánh tan, tu vi sụt giảm khốc liệt, sợ rằng tên gia hỏa này không còn khả năng vẫn hồi phục lực. Nếu không may mắn có Tập Tây dẫn theo vài cao thủ tiếp ứng, hai người đều đã huyết lưu mãn địa, không thoát mạng nào rồi ah.

Hơn mười ma pháp sư danh tiếng cùng hộ pháp võ sỹ cao minh ?

Dương Lăng sắc mặt ngưng trọng, không có nghĩ thực lực Tư Thác Phu cường hãn như vậy, thật không đơn giản. Như thế gia tộc chống lưng đằng sau lại càng thêm phiền não a. Có thể nhanh chóng xuất ra ba ngàn hắc giáp quân cùng hơn mười ma pháp sư nổi danh thì sợ rằng không chỉ trong Ban Đồ

đề quốc mà trên toàn Thái Luân đại lục cũng không có mấy à.

"Đại nhân, vì kim chi kế, có lẽ chúng ta tạm thời tránh mũi nhọn kích, nhường cho đối phương cùng La Tư đế quốc lại tiếp tục sinh từ tranh đấu sau đó ..."

"Đúng vậy, hắc hắc hắc."

Dương Lăng cùng Cổ Đức cùng cả cười, bạng duật tương tri, ngư ông đắc lợi chính là đạo lý à.

Mặc dù bị bao vây rơi vào hạ phong, nhưng để phá hỏng mưu đồ của Ban Đồ đế quốc, Lan Tư đế quốc tuyệt đối sẽ không cam lòng bỏ qua, điểm này có thể thấy rõ qua việc toán nhân mã của Tư Thác Phu vẫn tiếp tục bị ám sát âm thầm.

Nếu giờ cấp cho đạo quân đang ẩn nấp tron Đặc Lạp Tư sâm lâm một chút giúp đỡ, tỷ như về lương thực, vũ khí và đặc biệt là các tin tức tình báo, hoàn toàn có thể tin rằng đám Tư Thác Phu không lâu sẽ sụp đổ à.

"Ban Đồ đế quốc nhân số phái đến đây hơn 1200, La Tư đế quốc là hơn 800, Lợi Văn Tát liên minh là hơn 1000, còn lại hơn 2000 đến từ các phương thế lực khác."

Vừa ngồi trên ghế bọc da lão hồ Dương Lăng thuận tay kéo xem xét một thông tin tình báo, trong lòng chợt động :

"Cổ Đức, ngoài việc mặc kệ cho Ban Đồ cùng La Tư đế quốc cầu sức cầu, người có biện pháp nào khác công kích chúng không?"

"Phương pháp không phải không có nhưng phải có thời gian dài bố trí!"

Cổ Đức bắt đầu đi lắc đầu, nguồn lực hiện có còn quá ít à. Còn vô luận thỉnh mời dong binh đoàn cường hãn hay sát thủ cao minh từ các đô thành lớn đều tốn không ít thời gian à."

"Thực ra, chúng ta vẫn còn một biện pháp !

Dương Lăng đưa cho Cổ Đức tin tình báo đang cầm trong tay, dừng một chút, thâm trầm tiếp :

"Nhân số dong binh đoàn cùng mạo hiểm giả tại Duy Sâm trấn thật lớn, nếu không hảo hảo lợi dụng được thì quả đáng tiếc !"

"Đại nhân, người định khiến cho dong binh đoàn và mạo hiểm giả từ Lợi Văn Tát công quốc cùng các nơi khác tham gia trường nhiệt náo này?"

"Hắc hắc, đúng thế, tình thế càng loạn, đối với chúng ta càng có lợi!"

Dương Lăng lạnh lùng cười rồi nói :

"Nếu có một ngày các dong binh đoàn và mạo hiểm giả trung lập phát hiện đồng bạn bị sát hại thâm, bản thân rơi vào vòng tử vong, cả ngày bị truy sát, liên tục nghi thần nghi quỷ ! Đó sẽ là cơ hội phi thường của chúng ta !"

"Nhưng ... có cách nào để đám trung lập đó dồn nghi ngờ lên đầu Tư Thác Phu?"

Cổ Đức từng chút một rồi cũng nhanh chóng hiểu ý đồ của Dương, có điều nhất thời còn chưa nghĩ ra những biện pháp cụ thể. Dù sao dong binh đoàn vào sinh ra tử không phải là những kẻ ngu độn, chúng lại càng không muốn xung đột với Tư Thác Phu lực lượng cường đại.

Ngã người ra sau, ghé thoải mái ah, Dương Lăng nhẹ nhàng day day huyết thái dương nói "Đơn giản lắm, chỉ cần ra tay ám sát rồi lưu lại hiện trường chút chứng cứ bất lợi cho Tư Thác Phu là được, giả như một gã hắc giáp võ sỹ đồng quy vu tận, hoặc một kiện hắc giáp, hoặc một loại môn bài gì đó. Tin rằng đám dong binh từ đó sẽ nghĩ ra ai là kẻ hạ độc thủ."

Nghe Dương Phong thuyết một hồi đầy đắc ý, nhưng Cổ Đức vẫn thấy có điểm nghi hoặc "Đại nhân, thứ cho tiểu nhân ngu muội. Nhưng ngài dựa vào điều gì để chắc rằng đám dong binh sẽ tin là Tư Thác Phu muốn đui tận giết tuyệt bọn chúng?"

"Hắc hắc, một quốc gia chỉ có thể tồn tại một hoàng đế, đây chính là đạo lý, kẻ nào có thể gây uy hiếp đến địa vị thống trị, kẻ đó nhất định phải bị tru diệt không ngần ngại ! Lĩnh chủ một lãnh địa cũng tương tự vậy, nhất là kẻ có địa vị ổn định vững vàng, tuyệt đối không tha thứ cho kẻ nào sống trên lãnh địa của mình lại không nghe lời hiệu triệu của hắn !"

Nhìn Cổ Đức cung kính lắng nghe, Dương Lăng nói tiếp. "Chừng nào chúng ta còn tại, những lời đồn sẽ rất nhiều, không sợ là đám dong binh người không tin !"

Lập đi lập lại ngàn lần, hoang thoại cũng tắt thành chân ngôn ah !

Dương Lăng tin rằng chỉ cần bày ra chút tâm kế một cách cẩn mật, cư nhiên khuấy lên một vũng nước đục khiến Tư Thác Phu đau đầu nát óc, chịu vô vàn áp lực à. Đến khi thời cơ chín muồi sẽ tặng tên lĩnh chủ này một đòn chí mạng cho hắn không ngóc đầu dậy nổi a.

Thật thẳng thắn a !

Suy nghĩ chốc lát, hiểu được ý đồ tối hậu của Dương Lăng, Cổ Đức không khỏi tâm phục khẩu phục. Thực lực cường đại, hoạt khẩu, lòng đầy diệu kế à, Cổ Đức thầm thấy mình may mắn khi không làm địch nhân của Dương Lăng ah.

Ngày trước Dương Lăng kích sát Y Thước Á, Cổ Đức còn cho rằng do may mắn, giờ bình tâm nghĩ lại thì không thể chỉ đơn giản do vận khí tốt đến vậy à.

Nếu như Dương Lăng không chủ tâm liên tục nhện nhục, Y Thước Á tuyệt không có đặc chí đến hồ đồ à, nếu như Dương Lăng không thâm tàng bất lộ, Y Thước Á cũng không có chủ quan mục hạ vô nhân cho rằng đối phương trước cứu đầu xà quái không chịu nổi nhất kích ah .

Thượng cô triệu hồi pháp sư cùng mục thụ nhân, tùy tiện danh phận nào cũng dọa chết người à. Cổ Đức lúc này còn không rõ xuất thân của Dương Lăng từ danh gia nào nữa, tuổi còn trẻ vậy mà bản lĩnh cùng thủ đoạn đã quá cao minh.

Đối đãi với hộ vệ thì chu toàn, thường phạt phân minh, đối với hạ nhân và cư dân trong trấn lại ân cần thiện lương hào phóng với người nghèo khó, lại còn vấn an các lão nhân cao niên trong trấn.

Còn đối với địch nhân lại như ác lang, băng tâm lãnh huyết, không chừa thủ đoạn nào, giết người không nháy mắt. Càng hiểu rõ Dương Lăng, Cổ Đức lại càng kinh ngạc! Bất quá, hẳn rất rõ chỉ cần không có dị tâm, Dương Lăng đối xử tuyệt nhiên không bạc, chính mình luôn được coi như thượng tân àh.

Chỉ cần để Dương Lăng hiểu được giá trị của mình, hẳn nhất định một lời nặng tỵ chín đình, nhất định coi mình như người trong nhà à. Đối với một kẻ nhà tan cửa nát như hẳn, gặp được một chủ nhân như thế thật đã quá thỏa mãn àh.

Đẹp đi một hồi cân nhắc thiệt hơn, Cổ Đức bắt đầu cùng Dương Lăng bàn mưu tính kế, thương thảo từng chi tiết tỉ mỉ cụ thể. Nói chung Dương Lăng nhìn xa trông rộng, thường đề ra những ý tưởng độc đáo, nhưng về độ già dặn, tỉ mỉ kỹ lưỡng chi tiết thì Cổ Đức hơn hẳn nhiều, hơn biết bao kinh nghiệm.

Và lại hẳn cũng từng kinh qua tổng chủ quan quân bị cho Ban Đồ để quốc đại quân àh, một người như thế không thể là phế vật, tuyệt đối phải có thực tài àh.

Có Cổ Đức hỗ trợ, Dương Lăng cảm thấy dễ dàng hơn nhiều. Nếu để cho hẳn tính từng bước một cẩn mật chi ly nào là liên lạc với La Tư để quốc quân, rồi phát tán tin đồn, rồi liên hệ tổ chức sát thủ, và rồi đủ thứ phiền não như thế nữa, e rằng chỉ sau một đêm, Dương Lăng sẽ thành bạch phát lão nhân ah.

"Đại nhân, đồ trư độc ác Tư Thác Phu báỉ phòng !"

Thị vệ A Cô Tô nhẹ nhàng khẽ gõ cửa thông báo khi Dương Lăng cùng Cổ Đức đang say sưa bàn bạc đi dần đến thống nhất những quyết định sau cùng.

"Đồ trư ?"

Dương Lăng và Cổ Đức nhìn nhau phì cười, xem ra mọi người đều thấy tên gia hỏa Tư Thác Phu không thuận nhãn à, hẳn hẳn thâm xương nhập cốt rồi à ! Một lĩnh chủ cao cao tại thượng, vạn người kính ngưỡng lại bị biến thành một đầu trư hết ăn lại ngủ, ngu xuẩn đến độ lười biếng ah!

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70 : Người đàn ông là không nên quá xúc động

Dương Lăng nhấp một ngụm trà, chậm rãi ung dung đi đến đại sảnh đường, lúc này bên trong đã chất đầy một đám võ sỹ võ khí sáng bóng, có kẻ mặc trọng giáp võ sỹ, có kẻ là ma pháp sư thân mặc trường bào, có kẻ mang đầu bông vẽ như thân bí võ sỹ, ... người đông thể mạnh hộ vệ quanh một gã trẻ tuổi sắc mặt tái nhợt.

"Sáng sớm có nghe tiếng chim hót mà nửa ngày không rõ chuyện gì, nguyên lai là lĩnh chủ đại nhân đại giá quang lâm ah !"

Nhìn vào chàng trai trẻ tuổi đang ngồi trên một chiếc ghế lớn Dương Lăng mỉm cười rồi chọn một chiếc ghế đối diện chàng trai ngồi xuống. Cổ Đức, Tạp Tây cùng hạ nhân đứng phía sau vây thành một hình bán nguyệt, trừng trừng xạ nhãn vào Tư Thác Phu cùng đám hộ vệ.

Tư Thác Phu không mở miệng, hẳn để cho một lão nhân bộ dạng kiêu ngạo, trầm trầm lên tiếng :

" Hừ, Dương đại nhân thật là chậm chạp, để cho thiếu gia chúng ta thân là lĩnh chủ phải đợi cả nửa canh giờ."

"Ồ, thứ cho ta đã để mọi người đợi lâu!"

Dương Lăng thành khẩn nhìn tam nhân lão nhân:

"Một khoảng thời gian trước, đã may mắn có mang đến một con hoang cầu cứu gào rú suốt ngày nghe như tiếng vo ve như ruồi muỗi, ta mới hạ lệnh rút lui nó. Do vậy mới đến chậm một chút, mong ngài thứ lỗi!"

Như ruồi muỗi vo ve? như hoang cầu cứu?

Thấy Dương Lăng bắt đầu hồ ngôn loạn ngữ, lại nhìn chăm chú vào lão nhân, Tập Tây nửa muốn cười to lên, nửa phải kìm lại, khuôn mặt đỏ bừng cả lên.

Về phần lão nhân bị Dương Lăng hạ thấp uy thế thì giận run người, vốn định quát to nhưng gặp ánh mắt trừng lạnh của Tư Thác Phu nên không còn cách nào khác đành miễn cưỡng kiềm chế lại.

Hừ một tiếng, Tư Thác Phu lạnh lùng nói:

"Sớm nghe đồn Dương đại nhân tài mạo xuất chúng, nay diện kiến quả danh bất hư truyền."

"Lĩnh chủ đại nhân dạy quá lời. Nếu so với đại nhân, ta phần nào cũng chịu kém à."

Dương Lăng khẽ lắc đầu, tiếp lời:

"Đại nhân tuổi còn trẻ đã là lĩnh chủ một phương, còn ta ngay cái ăn còn không đủ! Thất bại, thất bại à!"

Ngay cái ăn cũng không có đủ?

Nhìn bộ dạng Dương Lăng, mắt Tư Thác Phu xẹt xẹt hàn quang, băng lãnh hừ một tiếng, biết rằng đã gặp địch thủ. Nhưng dù thế nào, đã thống lĩnh đại quân võ sỹ đến đây, nhất định phải lưu lại chút danh tiếng.

Tư Thác Phu cắn chặt hàm răng, võ sỹ sau lưng Dương Lăng. Còn Dương Lăng khi đó giữ một vẻ bất động thanh sắc, bên trong âm thầm suy đoán ý đồ đối phương.

Theo tin tình báo truyền về, tên lĩnh chủ này là tiểu nhi tử của Ban Đồ đế quốc tài vụ đại thần, thường dựa vào gia tộc mà hoành hành bá đạo, mục hạ vô nhân. Giờ xem ra quả nhiên không sai.

Dựa dẫm gia tộc, thu thuế hà khắc, hành động ngang ngược, mục hạ vô nhân mà lại không có thực lực cường hãn thì quả là kẻ ngu, sẽ sớm bị trừng trị!

Chỉ cần là người, tự nhiên sẽ có khuyết điểm. Đại khái sau khi hiểu được tính cách đối phương, Dương Lăng đã vạch ra những bước đi kế tiếp để đối phó. Trong tự nhiên, có loài động vật khi gặp thiên địch cường mãnh liền giả chết tự cứu mạng.

Lúc này, tình huống cũng gần như vậy, cường địch trước mặt không thể ngăn đầu, phải bảo trì lực lượng, chờ cơ hội tốt nhất mới phản kích.

"Dương đại nhân còn trẻ mà bản lĩnh thực sự cao minh, thật không rõ xuất thân từ đại tộc nào?" Nếu các vị tiểu thư khuê môn tại đế đô mà biết rằng có một quý tộc trẻ tuổi tài mạo song toàn thế này, e rằng sẽ đến làm phiền người không ngớt à! Nếu còn chưa có, ta đây sẵn lòng giới thiệu!

Trầm ngâm một lát, Tư Thác Phu vẻ như tùy ý dò hỏi thân phận Dương Lăng. Hắn mặc dù nắm trong tay 3000 hắc giáp võ sỹ cùng tòa thành của Dương Lăng, nhưng không dám vọng động, không thể không đề phòng gia tộc chống lưng cho tên gia hỏa này à.

Từ khi đến đây, hắn đã phí bao tâm huyết tra xét Dương Lăng, nhưng cũng chỉ biết Dương Lăng xuất thân từ một đại gia tộc, giàu có vô cùng, tự mình còn có một đội quân ma thú cùng không ít hộ vệ, không một thông tin nào thêm nữa.

Dương Lăng tự hờ như một tảng đá phẳng lý kín bưng, không tài nào lần ra chút dấu vết nào khả dĩ liên hệ tới thân phận của hắn. Tư Thác Phu hoàn toàn không e ngại đội hộ vệ quân hay ma thú quân của Dương Lăng. Nếu cần hắn có thể phái ra đại lục đệ nhất sát thủ đem Dương Lăng vô thanh vô tức mà giết đi.

Hắn ngại nhất chính là gia tộc đằng sau Dương Lăng. Bất kể là lời đồn đại tại Duy Sâm trấn, hay lượng lớn tinh tể Dương Lăng bỏ ra chấn hưng Hương cách lý lập cùng ái nhân binh khí điểm, đều cho cùng một kết luận xuất thân của Dương Lăng tuyệt không đơn giản.

Sở hữu hàng vạn phương cách có thể giết chết Dương Lăng như hãm hại, hạ độc hoặc ám sát, nhưng Tư Thác Phu không hề muốn lỗ mạng ra tay chút nào.

Duy Sâm trấn tuy trọng yếu cũng không thể so sánh với căn cơ gia tộc hắn tại Ban Đồ đế quốc, Tư Thác Phu đương nhiên không mong muốn gây nên huyết hải thâm cừu với một gia tộc cường đại một cách vô ý. Vì chính mình và cũng vì gia tộc, nhất định phải tránh đi mối đại phiền toái à.

"A, ta nói ra chỉ sợ đại nhân chê cười. Gia hương ta quanh năm thủy tai, nhà ta chỉ có bốn bức tường trống, ta trôi dạt tới Duy Sâm trấn này là vì miếng

ăn à."

Biết Tư Thác Phu dò thăm mình, Dương Lăng cố ý cúi xuống, lắc lắc đầu. Dương Lăng không phút giây nào buông lơ cảnh giác. Đối phương dù không có thực lực bản thân kinh người, lại thêm thói kiêu căng trong mắt không ngừng nhưng tuyệt đối không phải kẻ si ngốc.

Dương Lăng quyết không lộ ra một điểm nhỏ nào cho đối phương dò la. Ngược lại, chỉ có cái chết. Lúc này, gia tộc vô hình sau lưng chính là tấm bùa hộ mạng duy nhất có thể dựa vào.

Tuy nhiên, Dương Lăng càng xảo ngôn, mọi người lại càng tin hẳn xuất thân danh giá, từ chốn thế lực khủng bố. Tư Thác Phu cũng không ngoại lệ. Hắn trong lòng đầy oán giận, nhưng chỉ có thể cắn răng chịu đựng.

Khoảng thời gian ngắn vừa qua, Tư Thác Phu không nắm được thông tin nào hết. Nếu như chắc chắn Dương Lăng xuất thân bình dân, hoặc quý tộc nhỏ tầm thường, hẳn đã hạ lệnh san bằng tòa Duy Sâm thành từ lâu rồi.

Cố gắng truy xét thân phận Dương Lăng, Tư Thác Phu tiếp tục phát thoại trò chuyện trên trời dưới biển nào là Nam Hải địa xà, rồi vị trí địa lý xác thực của Duy Sâm trấn, lại đến mỹ nhân ngư trong truyền thuyết, tiếp đó là chuyện hồng xà xâm nhập Duy Sâm trấn vào đúng trận mưa tuyết đầu tiên trong năm, thậm chí cuối cùng còn xưng huynh gọi đệ cùng Dương Lăng.

Mỗi miệng hơn nửa ngày cũng không nhận được điều gì đáng lưu ý, Dương Lăng tuyệt không lộ ra bất kì điểm nào có thể truy xét, Tư Thác Phu không còn cách nào, bắt đầu dĩ chừng trò chuyện rôm rả.

So với người thì bạch thỏ còn dám xưng là giáo hoạt nữa không ?

Thấy Dương Lăng phòng thủ chặt chẽ, cơ hồ mưa rơi không lọt, Tư Thác Phu hậm hực thầm nghĩ rằng. Hắn đã gặp qua nhiều đạo tặc khét tiếng, từng ra tay trừng phạt một loạt gian thương, cùng xử tử vô khối quan lại nhỏ dám che giấu sự thực, đối trả với hắn.

Bất quá hắn không có hình dung tồn tại kẻ giáo hoạt như Dương Lăng. Dù chẳng có manh mối nào, nhưng bảo hắn bỏ qua vụ này, hắn tuyệt không cam tâm.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71 : Sự tử ngạo

Để thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, Tư Thác Phu lần này mang đến gần 3000 hắc giáp quân thiện chiến, nhưng vì nhanh chóng chạy tới Duy Sâm trấn, nên hậu cần cho quân đội không đủ. Không có đủ lương thực, không có quần áo chống lạnh, thậm chí ngay cả vũ khí bổ sung tiêu hao cùng khôi giáp cũng xa xa không đủ.

Vì thế, hắn vừa mới tới cũng ngay lập tức đã áp thuế gấp bốn lần. Mặc dù rõ ràng đại tứ chinh thuế đối với việc thống trị kế tiếp của mình cực kỳ bất lợi, nhưng đối mặt với vấn đề lương thực càng ngày càng khẩn trương, đối mặt với thời tiết sắp đến tháng đông giá rét, hắn cũng chỉ đành thực hiện hạ sách này.

Bất quá, hắn tin tưởng với 3000 hắc giáp đại quân sẽ không có trấn dân nào dám bạo động, cho dù là thế lực khổng lồ như Dương Lăng, cũng sẽ không ngoại lệ!

Ở đô độ muốn gió là gió, muốn mưa là mưa nên Tư Thác Phu cho rằng tại Duy Sâm trấn cũng sẽ không ngoại lệ. Chỉ cần củng cố sự thống trị tại Duy Sâm trấn, hẳn lại có thể quay trở lại đế đô hưởng phúc, về phần lãnh địa heo lánh như Duy Sâm trấn này tự nhiên sẽ có người hầu quản lý hộ hắn.

Chỉ cần cuộn cuộn không ngừng đưa lên ma thú tinh hạch, quảng thạch cùng nhiên liệu đẳng vật tư lên đế quốc, quốc vương ân tứ cũng không phải là điều viên vông. Tin tưởng bề hạ luôn luôn hào phóng, tuyệt sẽ không tiếc một cái tước vị bá tước nhỏ nhoi. Cứ như vậy, địa vị của hắn và gia tộc cũng sẽ thủy trường thuyền cao.

Sau một lát trầm ngâm, Tư Thác Phu không hề nhiều lời nói nhảm, trực tiếp nói :

"Dương Lăng huynh đệ, ta lần này tới có chút vội vàng, không có tiền không lương, ngay cả nơi định trại cũng không có, người xem có thể cho chút tình tế cứu cấp đi không ?"

"Không thành vấn đề, đại nhân cần bao nhiêu, cứ nói !"

Nhìn nét mặt của Tư Thác Phu, Dương Lăng biết người này rốt cục lộ ra cái đuôi chó sói, cũng giả vờ nói tiếp : "Vì linh chủ đại nhân là quang vinh của ta !"

Trên bàn đàm phán, người nào nói rõ ý định đầu tiên không nhất định là thất bại, nhưng thương gia tuyệt đối sẽ không như vậy, tuyệt đối sẽ không để lộ mục đích của mình trước tiên. Thấy Tư Thác Phu đã mất đi kiên nhẫn đầu tiên, Dương Lăng không khỏi cười lạnh.

Đối phương tự thị thực lực hùng hậu, không chỉ phóng túng binh lính thủ hạ phá hủy từ quán cùng những từ phường của hắn, lại còn suất đại quân võ sĩ tới cửa nhag hắn quả thực chính là bức Dương Lăng cùng hắn đối nghịch.

Bây giờ tạm thời cho hắn đắc ý vài ngày, nhưng sẽ có một ngày cho linh trụ này biết cái gì là đau khổ, cái gì kêu là không muốn sống.

Quân tử báo thù, mười năm không muộn!

Đám Tập Tây đối với việc mất đi từ quán cùng những từ phường thì có vẻ bức bối nhưng Dương Lăng cũng không để ý, hắn biết cái gì là khinh trọng. Giờ bất động nhưng khi động sẽ là một kích toàn lực khiến cho đối phương vĩnh viễn không cách nào xoay chuyển.

Bây giờ điều cần nhất là giải trừ địch ý cùng sự phòng bị của đối phương, tại mấu chốt thời khắc cho hắn một kích trí mạng, tin tưởng đến lúc đó Tư Thác Phu sẽ khóc đến hết nước mắt.

Lúc Dương Lăng còn đang âm thầm tính toán, Tư Thác Phu lại thập phần bất ngờ. Vốn, nhìn thực lực của Dương Lăng tại Duy Sâm trấn hắn còn tưởng rằng phải phí một phen công phu, không ngờ, Dương Lăng lại dứt khoát như vậy.

Sau một lát trầm ngâm, hắn quyết định nhất không làm nhị không ngớt, nhân cơ hội hung hăng chém nhất bút, ra vẻ bình thản nói : "Ta yêu cầu không cao, chỉ cần mười vạn từ tinh tề là được !"

Mười vạn từ tinh tề ?

Nghe thấy Tư Thác Phu nói như vậy, Tập Tây cùng Gia Lỗ Khắc cả đám cùng kinh hãi thất sắc, không ngờ người này miệng rộng như miệng sư tử, há mồm ra là mười vạn từ tinh tề.

"Y bị lợi tử, mười vạn từ tinh tề, người đứng là một tên thổ phi !"

Dương Lăng bất động thanh sắc, nhưng đã man nhân Gia Lỗ Khắc lại phần nộ huơ chiếc búa lớn trong tay, hận không thể một búa xả tên Tư Thác Phu tiểu bạch kiêu này thành hai nửa.

" Hừ, to gan !"

Thấy Gia Lỗ Khắc giơ chiếc búa lên, hộ vệ của Tư Thác Phu cũng không cam lòng yếu thế, " bá" một tiếng đều rút vũ khí ra. Mấy tên ma pháp sư nhỏ giọng niệm vài câu, nháy mắt đã ngưng tụ ma lực khổng lồ trong không trung.

Cùng lúc đó, theo mặc niệm của thần bí nhân đi theo Tư Thác Phu, Dương Lăng cảm giác một cỗ âm khí như từ trên trời giáng xuống, giống như ánh mắt của một con độc xà đang không ngừng quan sát hắn. Rất nhanh, hắn liền cảm giác tứ chi càng ngày càng chết lặng.

Yêu thuật ?

Dưới sự kinh hãi Dương Lăng không dám có chút chậm trễ, kiệt lực vận chuyển vu lực hộ thể. Cuồng bạo vu lực va chạm với hàn khí liền phát ra trận trận tiếng nổ rất nhỏ " phách lý ba lạp".

Thấy nhất kích thất bại, thần bí nhân không cam lòng khê cần mồi, lại tiếp tục mặc niệm. Rất nhanh, Dương Lăng liền cảm giác hàn khí càng ngày càng bàng bạc, điên cuồng nhập vào người hắn rồi ở trong cơ thể đảo lộn.

Thoáng chốc, mao khổng cực độ co rút lại, ngoài làn da đã ngưng kết một tầng băng sương bạc bạc, hô hấp khó khăn, tựa hồ máu huyết cả người đều bị đóng thành khối băng.

Dương Lăng vội nuốt mấy viên ma thú huyết châu, kiệt lực vận chuyển vu lực trong cơ thể dung hợp cùng tánh mạng năng lượng, dần dần khu trục hàn khí ra ngoài. Trước mỗi nguy hiểm sinh tử, ma thú huyết châu trân quý lại thể hiện giá trị của nó, rất nhanh bổ sung tiêu hao vu lực.

Không lâu sau, một trận tiếng nổ thanh thúy " phách lý ba lạp" trôi qua, Dương Lăng thành công xua tan hàn khí quý dị âm lãnh, cùng lúc đó, thần bí nhân đối diện lại chấn động toàn thân, tựa hồ bị trúng công kích vô hình, sau khi kêu lên một tiếng đau đớn, thần bí nhân nhìn Dương Lăng với vẻ không thể tin rồi trầm ngâm nhỏ giọng địa nói vào tai Tư Thác Phu vài câu.

Linh trụ vừa nghe, liền tò vò về đầy kinh hãi, xem sắc mặt ngưng trọng thần bí nhân, lại nhìn Dương Lăng vẫn đang bất động thanh sắc, sắc mặt càng ngày càng trầm.

Vốn, hắn còn muốn tùy ý võ sĩ của mình thị uy cùng đối phương để chiếm được càng nhiều tiện nghi. Nhưng rõ ràng ngay cả võ sĩ hộ vệ cường悍 cũng chịu thua thiệt trong tay Dương Lăng, không thể không tính toán lại thực lực của đối phương. Tinh tề lấy được càng nhiều càng tốt, nhưng nếu bởi vậy mà lưỡng bại câu thương, hoặc là tổn thất nghiêm trọng, thì cũng là điều không nên.

"Sách sách, lợi hại, lĩnh chủ đại nhân quả nhiên bình cường mã tráng. Bất quá, ma lực bàng bạc như vậy, chẳng lẽ đại nhân chê ta nơi này ánh sáng không đủ, muốn tạo hộ ta một cái cửa sổ sao ?"

Sau khi hít một hơi thật sâu Dương Lăng chế ngự Táp Tây cùng Gia Lễ Khắc cùng đám dã man nhân đang xuẩn động, khinh thường nói vài câu. Bây giờ còn không phải lúc động thủ, hơn nữa, hấn tin tưởng đối phương cũng chỉ là thử dò xét một chút thực lực của hấn mà thôi, bây giờ mà công khai đối chiến không phải là thời điểm thuận lợi.

Quả nhiên, thấy Dương Lăng vẫn bất động thanh sắc, Tư Thác Phu thất vọng khẽ cắn môi, uống một ngụm Lăng mỗ tửu rồi nhanh chóng tỉnh táo lại, phát tay ý bảo chúng hộ vệ cùng buông vũ khí xuống.

"Đại nhân, nếu về mặt tinh tề có khó khăn thì ở trong tòa thành tìm nơi cho chúng ta ở lại cũng được, miễn cho các huynh đệ thủ hạ của ta phải ở ngoài trời hàng ngày !"

Nghe Tư Thác Phu nói như vậy Dương Lăng biết hấn rốt cục đã nói thật. Cần tiền là giả, bức hấn giao ra Duy Sâm tòa thành sợ rằng mới là chính thức mục đích.

"Lĩnh chủ đại nhân, tinh tề không thành vấn đề, chỉ có mười vạn từ tinh tề thôi mà, ngài cứ lấy đi !"

Dương Lăng thần bí cười cười, nói :

Bất quá về mặt phòng ở thì có chút khó khăn, trong khoảng thời gian này, thấy trần trên lương thực càng ngày càng ít, ta chuẩn bị nuôi một nhóm sa la trư. Các vị huynh đệ thủ hạ của đại nhân thân phận cao quý, nếu vì một đàn lợn mà ăn ngủ không ngon thì ta đây sẽ đắc tội mất !

Chuẩn bị nuôi một đàn sa la trư ?

Nghe Dương Lăng nói loạn như vậy Táp Tây cùng Gia Lễ Khắc đám người muốn cười nhưng không dám cười. Còn Tư Thác Phu tức giận đến nổi nghiến răng ken két, trong khoảng thời gian ngắn, cũng không muốn trực tiếp trở mặt động thủ, muốn phản bác nhưng lại không biết nên phản bác như thế nào, sắc mặt càng ngày càng trầm.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Lĩnh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72 : Độc cốt

Khẽ cắn môi rồi Tư Thác Phu nhanh chóng tỉnh táo lại, bây giờ chưa phải lúc trở mặt. Ngày nào chưa điều tra ra gia tộc bí mật đằng sau Dương Lăng thì hấn vẫn không muốn trở mặt.

Việc bé không nhẫn được sẽ hồng đại sự !

Tư Thác Phu vẫn nhớ rõ lời dận dò của phụ thân hấn trước khi xuất phát.

"Dương Lăng huynh đệ, nếu thật sự không tiện cho ta ở lại thì mười vạn từ tinh tề, đành phải phiền toái người rồi !"

Không lấy được tòa thành mà có mười vạn từ tinh tề cũng không tồi, Tư Thác Phu trầm tính, chỉ cần thuận lợi củng cố sự thống trị của hấn ở Duy Sâm trấn, sẽ không thiếu cơ hội khiến cho Dương Lăng phải rời khỏi tòa thành khổng lồ này, không cần cấp tại nhất thời.

Thấy Tư Thác Phu nói như vậy, Dương Lăng vẻ mặt tươi cười hô :

"Mục Nhĩ Bá Kỳ, mau tính toán cho lĩnh chủ đại nhân. Chia ra, một ngày mười từ tinh tề, mười vạn từ tinh tề phải mất bao lâu mới có thể thanh toán hết !"

Chia ra một ngày mười từ tinh tề ?

Tư Thác Phu trợn mắt há mồm, lão quân gia Mục Nhĩ Bá Kỳ cũng mở rộng tầm mắt. Vốn, Dương Lăng một ngụm đáp ứng cấp mười vạn từ tinh tề thì, mọi người đã kinh ngạc thập phần ngoài ý muốn. Bây giờ hấn đột nhiên xuất chủ ý như vậy, mọi người càng ngoài ý muốn.

Nuốt nuốt nước miếng rồi lão quân gia chiến chiến nguy nguy nhỏ giọng nói :

"Đại nhân, một ngày mười từ tính tệ, nếu tính ngay ngày hôm nay cũng phải hai mươi bảy năm mới có thể thanh toán hết !"

Hai mươi bảy năm ?

Lão quản gia vừa nói xong nụ cười của Dương Lăng càng thêm sáng lạn, mà sắc mặt Tư Thác Phu đã thành xanh đen. Hắn tưởng Dương Lăng có lẽ sẽ đề nghị giảm một chút tính tệ, cũng tưởng rằng Dương Lăng có lẽ sẽ trở mặt ngay lập tức, nhưng hắn vụn vụn không nghĩ tới đây chỉ là một câu nói mồm của Dương Lăng.

"Dương Lăng huynh đệ, người nói thật hay giỡn !"

Khẽ cắn môi rồi Tư Thác Phu mạnh mẽ án cất tiếng hỏi Dương Lăng, giọng lạnh lùng :

"Không có tính tệ đương nhiên sẽ không có cơm ăn, ta ôm bụng đói cũng không sao nhưng các huynh đệ thù hạ có lẽ rất khó nhin. Sợ rằng đến lúc đó, có một số việc ta cũng không cách nào ngăn cản a !"

Mềm không được, Tư Thác Phu không thể làm gì khác hơn là mạnh bạo, lạnh lùng xuất ngôn uy hiếp. Tòa thành có thể tạm thời để cho Dương Lăng ở thêm vài ngày, tính tệ cũng có thể không cần nhưng bị Dương Lăng mấy lần lãnh trào phúng như vậy, nếu truyền ra thì thể diện của hắn về sau đều mất sạch mất.

Phối hợp cùng sự uy hiếp của Tư Thác Phu đông đảo hộ vệ đi theo hắn nhanh chóng rút vũ khí ra, sát khí đằng đằng. Cùng lúc đó, lão nhân ở cạnh hắn còn phát ra một đạo ma pháp truyền tin, phía ngoài tòa thành liền truyền đến liêu một trận hô vang trầm thấp, đó là tiếng hô của 3000 hắc giáp võ sĩ do Tư Thác Phu dẫn lại.

Thấy đối phương trở mặt động thủ, Tập Tây không dám chậm trễ, chỉ huy võ sĩ nghiêm trận đi đội. Đồng thời, chỉ huy một đám dã man nhân vây quanh Tư Thác Phu.

Đại chiến, nhất xúc tức phát!

Linh chủ đại nhân, không phải tại hạ cố ý làm khó, mà là trong khoảng thời gian ngắn căn bản là không kiếm ra nhiều tính tệ như vậy !

Đối mặt với thực lực cường đại của Tư Thác Phu mọi người khản trương không thôi, duy chỉ có Dương Lăng không chút nào thay đổi, vẫn cười cười, nói tiếp :

"Mấy trăm người, chính là mấy trăm há mồm, ta bây giờ mỗi ngày đều lo lắng kiếm tiền. Nếu không như vậy đi, Hương cách lý lập bây giờ mỗi ngày còn có thể thu được một chút tính tệ, đại nhân dứt khoát phái một người đến mà lấy tiền, ngoài số vốn gốc, lợi nhuận hàng ngày cứ cầm đi, thế nào ?"

Phái người đến Hương cách lý lấy tiền ?

Nghe Dương Lăng nói như vậy mọi người lại bắt đầu kinh ngạc. Nhất là người đổ rất nhiều tâm huyết vào Hương cách lý lập như Cổ Đức càng gấp đến độ há mồm định nói cái gì, nhưng thấy Dương Lăng đánh mắt nhìn, lại không thể làm gì khác hơn là bắt đầu khép miệng lại. Cùng lúc đó, Tư Thác Phu lại cau mày, cẩn thận suy đoán ý đồ của Dương Lăng.

Chẳng lẽ, nơi này còn ẩn dấu âm mưu gì ? Hoặc là, Dương Lăng do sợ áp lực nên hạ bậc ?

Tư Thác Phu cảm giác nhức đầu vô cùng, đối với xuất thân thần bí Dương Lăng hắn đến bây giờ đều cũng không đoán ra. Nhìn ánh mắt thành khẩn của Dương Lăng, cảm giác hắn tựa hồ không có nói sáo nhưng nhìn nụ cười mỉm trên mặt hắn, lại như cảm thấy có chỗ bất thường.

"Linh chủ đại nhân, nếu người không muốn phiền toái như vậy thì ta cũng có thể mỗi ngày kiếm được bao nhiêu tính tệ rồi sẽ phái người đưa sang !"

Dương Lăng thành khẩn nhìn Tư Thác Phu :

"Tiền này cũng không nói cái gì trợ giúp mà chỉ coi như là giao thuế cho đại nhân thôi, người thấy thế nào?"

Giao mười vạn từ tính tệ coi như thuế thu?

Cổ Đức bất khả tư nghị lắc đầu, mà đôi mắt Tư Thác Phu lại sáng ngời. Bất kể Dương Lăng rốt cuộc có âm mưu gì hay không, bao giờ nắm được tính tệ trong tay mới là vương đạo.

Dù sao, hắn hôm nay đến đây, hy vọng kiếm được nhất bút tính tệ, cũng hy vọng nhân cơ hội xâm chiếm Duy Sâm tòa thành, nhưng quá nặng yếu chính là bức Dương Lăng phải thần phục.

Dương Lăng là thế lực duy nhất ở Duy Sâm trấn, nếu hắn tỏ vẻ thần phục, không thể nghi ngờ sẽ dẫn theo những người khác, đối với các hạng công tác kế tiếp cực kỳ có lợi. Vốn, mở miệng muốn mười vạn từ tính tệ, Tư Thác Phu cũng chỉ là tùy ý nói một chút mà thôi.

Mặc dù không trực tiếp lấy được nhiều tính tệ như vậy, nhưng có thể kiếm được lợi nhuận hàng ngày của Hương cách lý lập đã rất ổn rồi.

-Hảo, Dương Lăng huynh đệ quả nhiên sáng khoái, từ hôm nay bắt đầu, để cho Thước Đức Cấp Đặc phụ trách liên lạc giữa chúng ta.

Làm bộ nhiệt tình khách sáo vài câu rồi Tư Thác Phu nhanh chóng rời đi. Phía sau, hộ vệ bảo vệ chặt chẽ, chỉ có Thước Đức Cáp Đặc lưu lại. Mặc dù còn có điểm hoài nghi Dương Lăng có âm mưu, nhưng sau khi đạt tới dự định, Tư Thác Phu tạm thời cũng không thể làm gì hơn.

Mùa đông tới rồi, nếu muốn gia tăng thu thuế, ngoài việc cần diệt trừ những thế lực không nghe hiệu lệnh còn phải tiêu diệt La Tư nhân vẫn trốn ở Đặc Lạp Tư sâm lâm. Chỉ cần Dương Lăng không có dị động gì rõ ràng, tạm thời còn không cần lãng phí quá nhiều tinh lực đối phó hắn.

Tư Thác Phu mới vừa đi, Dương Lăng để cho A Cổ Tô dọn tiệc, thịnh tình chiêu đãi người phụ trách liên lạc. Sau đó ý bảo mọi người đi ra ngoài, chỉ lưu lại một mình Cổ Đức.

"Đại nhân, Hương cách lý lập là tâm huyết của chúng ta, chẳng lẽ người thật sự..."

Mọi người mới vừa đi, Cổ Đức liền nói ra nghi hoặc trong lòng.

-Hắc hắc, trên đời làm gì có việc tiện nghi như vậy, tình thế này, ta đoán hẳn chắc chắn không thể mang đi được đâu !-Dừng một chút Dương Lăng lạnh lùng cười cười nói tiếp :

-Cổ Đức, người đợi lát nữa thông báo ở ngoài Hương cách lý lập. Bình thường khách phòng một ngày tăng lên ba trăm hắc tinh tệ, ai dựng trường bồng trước cửa một ngày tám mươi, ngay cả người ngủ lại trên sân lữ quán một ngày cũng phải hai mươi hắc tinh tệ.

Cố ý nói rõ thu thêm tinh tệ tất cả đều để giao cho lĩnh chủ làm thuế thu! Nhưng trước khi người của lĩnh chủ tới lữ quán, nhất định phải hạ tờ thông báo xuống !

Sau lúc bắt ngờ Cổ Đức chợt hiểu ra:

"Đại nhân, ý của ngài là muốn tạo chút mâu thuẫn giữa thế lực trung lập cùng Tư Thác Phu?"

"Hắc hắc, đúng vậy. Cổ Đức, kế hoạch lúc trước cũng cần làm luôn, cần nhanh chóng liên lạc với La Tư nhân ở trong sâm lâm!"

"Thuộc hạ rõ!"

Bảo Cổ Đức lui ra rồi Dương Lăng thư thích tựa ở trên ghế, bây giờ Duy Sâm trấn một mảnh tình phong huyết vũ, chỉ còn lại có Hương cách lý lập là nơi duy nhất tránh nạn. Vì an toàn, cho dù giá tiền cao tới đâu, thương nhân, dong binh cùng mạo hiểm giả cũng không thể không cắn răng ở lại.

Chỉ cần tí mĩ bây ra, bao sự giận dữ của bọn họ tự nhiên sẽ dời đến trên người Tư Thác Phu.

Miếng xương có độc, đừng nói ăn, chính là liếm một liếm cũng là trí mạng!

Dương Lăng tin tưởng, để cho thù hạ đến Hương cách lý lấy tiền, Tư Thác Phu bây giờ có lẽ cảm giác nhận được một khúc xương, nhưng sau này khẳng định sẽ phát hiện đó là việc ngu xuẩn cỡ nào.

Chỉ cần thuận lợi kích thích Lợi Văn Tát liên minh cùng các thế lực trung lập mâu thuẫn cùng hắn hơn nữa âm thầm hiệp trợ La Tư nhân, tin tưởng vị lĩnh chủ mới tới rất nhanh sẽ tiêu đầu lạn ngạc, sẽ thường xuyên trải qua tư vị ngồi trên miệng núi lửa.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73 : Bất hòa

Hương cách lý lập lữ quán, nhìn bản thông báo dán tại trước cửa mọi người một chút liền sôi trào lên.

"Y bí lợi tư, bình thường khách phòng một ngày tăng lên đến ba trăm hắc tinh tệ ? Ăn cướp tiền a!"

"Ngay cả ngủ trên sân một ngày cũng mất hai mươi hắc tinh tệ, điên rồi, chẳng lẽ người trẻ giờ muốn tiền đến phát điên?"

Mọi người đều bàn tán, càng ngày càng kích động, bọn họ dù thế nào cũng không tưởng nổi vừa ngủ hậu, tiền phòng đã tăng lên hơn mười lần. Cả đám đông cùng nghiêng răng, không ngừng chửi bới. Đúng lúc cả đám đang kích động tên Phân Lý Tư Đặc được Cổ Đức an bài đi ra nói.

"Các huynh đệ, chuyện này cùng Dương đại nhân một chút quan hệ cũng không có. Các ngươi xem, trên bản thông báo đã viết rõ ràng tiền phòng không thay đổi, tất cả tiền tăng lên đều là thuế cho lĩnh chủ a !"

Thu thuế cho lĩnh chủ ?

Dưới sự nhắc nhở của hắc ám đông phần nô cùng nhìn kỹ tờ thông báo dán tại trước cửa, rất nhanh, lại bắt đầu tán nhảm :

"Thật sự là quá đáng, sao lại thu thuế cao như vậy !"

"Y bị lợi tư, cái này xong rồi, đã không kiếm được tiền, ngay cả lộ phí trở về cũng muốn cấp cho lĩnh chủ mất !"

Sau khi rõ ràng nguyên nhân tiền phòng tăng vọt, mọi người đều trút hết giận dữ sang Tư Thác Phu. Dưới sự chỉ huy của Cổ Đức, một gã dong binh bộ dáng vô sĩ động thân ra : "Y bị lợi tư, lĩnh chủ vừa đến đã gây ra một mảnh tình phong huyết vũ, lại thêm thu thuế cao, quả thực là không muốn cho người sống nữa !"

"Đúng vậy, nếu cứ tiếp tục như vậy, tất cả chúng ta cũng đừng nghĩ kiếm tiền, ngay cả húng gió Tây Bắc cũng quên đi!"

"Ta nghe nói, tối hôm qua mấy dong binh đoàn ở bên ngoài chết không ít người, hiện trường lưu lại mấy tên hắc giáp quân của Ban Đồ để quốc !

Một gã đạo tặc nhỏ giọng nói ra, vừa nói vừa cẩn thận nhìn xung quanh."

-Hừ, nhỏ giọng chút! Đây chỉ có Phong Ngâm dong binh đoàn, chính là thêm dong binh đoàn không nỡ bỏ tiền vào Hương cách lý lập cũng chết vài người!

-Nghe nói có một tiểu dong binh đoàn cùng mạo hiểm đội thấy sự bất thường ngay trong đêm muốn chạy trốn khỏi Duy Sâm trấn nhưng kết quả tất cả đều chết ở trên đường!

Cẩn thận nhìn khắp bốn phía rồi tên dong binh bộ dáng trung niên nhân nói tiếp :

-Nghe đồn, vì diệt trừ dị kỷ, tân lĩnh chủ giết nhầm còn hơn bỏ sót. Nếu ai muốn lao ra, tuyệt đối bị coi như La Tư nhân, tử vô địa táng !

-Y bị lợi tư, loạn rồi. Không cho chúng ta sống, chúng ta cũng không để cho bọn họ đề đầu được, theo chân bọn họ liều mạng !

Dưới sự châm chọc của hữu tâm nhân, mọi người càng ngày càng kích động. Cổ Đức thành công gieo mầm mống cừ hận trong tâm lý dong binh cùng mạo hiểm giả, chỉ còn kém một môi lửa là bùng lên.

Ngay lúc mọi người đang nguyên rủa bát đại tổ tông của Tư Thác Phu, theo một trận tiếng" ập ập" Thước Đức Cáp Đặc đang cời khoai mã đi tới Hương cách lý lập :

-Phụng khẩu lệnh của lĩnh chủ, từ hôm nay bắt đầu, do ta lĩnh nhận toàn bộ thu chi của Hương cách lý lập, ai trái lệnh cách sát vật luận!

Nhìn đám dong binh cùng mạo hiểm giả đang phần nô, Thước Đức Cáp Đặc lạnh lùng cười cười. Hương cách lý lập đại lữ quán sinh ý hòa bạo, do tự hấn một người đến lấy tiền, đây tuyệt đối là một miếng thịt béo. Nói không chừng vài ngày công phu âm thầm chiết khấu tình tệ, sẽ đủ cho hấn ở để đô bao dưỡng một tình nhân mỹ lệ.

Dưới sự hưng phấn Thước Đức Cáp Đặc đối với ánh mắt phần nô của mọi người coi như không thấy. Sau khi đồn La Tư nhân phải ẩn vào Đặc Lạp Tư sâm lâm, đối phương đã cơ bản không chế cục diện, cho dù đám dong binh này có ý kiến, thì đối mặt với 3000 tinh duệ hắc giáp hộ vệ, cũng không cần phải đề ý.

Đối mặt với trong mắt không người Thước Đức Cáp Đặc, mọi người nghiêng rằng, hận không thể bắt hấn xuống quyền đầm cước đá, đánh cho dập mình hấn.

Nhưng ngấm lại bối cảnh của đối phương, ngấm lại cường hãn hắc giáp quân của Ban Đồ để quốc, lại không dám coi thường vọng động, giận mà không dám ngôn. Đang phần nô không ai chú ý tới bản thông báo không biết từ khi nào đã bị người lạng lẽ xé xuống.

-Đại nhân, trên người ta chỉ có hơn mười hắc tình tệ, ngươi là đa làm việc thiện, cho ta ở Hương cách lý lập thêm vài ngày đi. Chỉ cần qua được đoạn hiểm nguy này, ta lập tức rời đi!

Theo sắp xếp của Cổ Đức, một tên dong binh đáng thương lệ rơi đầy mặt quỷ gồi trước mặt Cáp Đặc :

-Trong nhà ta còn lão mẫu thân đã hơn tám mươi, dưới còn tiểu hài tử, đại nhân người làm việc thiện, cho ta ở Hương cách lý lập tị nạn vài ngày đi!

-Hắc hắc, không có tiền?

Thước Đức Cáp Đặc nhìn chúng dong binh quần áo lam lũ lạc phách, không hề suy nghĩ đã dụng roi hung hăng quát xuống :

-Không có tiền thì lăn ra, nơi này cũng không phải cấp cứu sở, cút !

Cát tiếng kêu thảm rồi tên dong binh lạc phách ôm đầu huyết lâm lâm lao đảo đi ra ngoài. Phía sau, có người đồng tình lắc đầu, có người nghiêng răng nhìn chăm chăm Cáp Đức, còn có người không rên một tiếng chỉ dùng sức siết chặt vũ khí trong tay.

Sau một phen uy bách Thước Đức Cáp Đặc thuận lợi thu được đại lượng tinh tể. Khi hắn cười cười đi ra Hương cách lý lập hắn không phát hiện sau lưng là những đôi mắt đã đỏ rực, càng không ngờ ngăn ngừa thời gian đã trở thành đối tượng cho tất cả mọi người sỉ vả.

Sáng ngày hôm sau ở Duy Sâm trấn nổi lên một cơn lốc chưa từng có !

Thước Đức Cáp Đặc thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, nhưng chủ nhân Tư Thác Phu của hắn lại khổ sở không thôi. Không biết vì sao, ngăn ngừa một ngày thời gian mà La Tư nhân lại bắt đầu điên cuồng phản phác.

Thường thường bọn chúng đợi khi hắc giáp võ sĩ đi lạc liền nhất ứng mà lên, lợi dụng cục bộ nhiều người ưu thế điên cuồng công kích, đắc thủ liền nhanh chóng lui lại, trước khi hắc giáp võ sĩ viện binh chạy tới đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Gần một ngày thời gian, hắn đã tổn thất hơn sáu mươi tên tinh duệ võ sĩ cùng ba gã tùy quân tuần du ma pháp sư, thương vong thảm trọng. Theo số lượng của những cuộc tiểu quy mô xung đột, bị thương võ sĩ càng ngày càng nhiều. Chẳng lẽ, đối phương có một số lượng lớn viện quân tới ?

Tư Thác Phu suy nghĩ nát óc, vốn tưởng rằng La Tư nhân sẽ không chịu nổi một kích, có thể sớm hoàn thành nhiệm vụ thống trị Duy Sâm trấn . Hắn không hiểu tại sao La Tư nhân lại đột nhiên đại phản kích, càng không hiểu, tại sao La Tư nhân mỗi lần đều có thể thành công phục kích binh lính riêng đơn độc.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74 : Nguyệt nữ tế ti

Sau khi tiến giai lên linh vu, vu lực của Dương Lăng tiến nhanh, có thể chỉ huy ma thú trong phạm vi năm công lý hành động. Giác phong thú cùng không một chiến sĩ đã hóa thành đại thụ không ngừng truyền lại những hình ảnh bọn chúng thu được, khiến cho hắn không cần phải người theo dõi cũng biết được nhất cử nhất động của binh mã bên Tư Thác Phu.

Vì biết rõ như vậy nên Dương Lăng không cần xuất thủ mà chỉ cần cung cấp cho La Tư nhân một chút mấu chốt tình báo, hơn nữa cho bọn họ một chút lương thực cùng vũ khí, Tư Thác Phu lĩnh chủ tự nhiên là lĩnh chịu hậu quả.

Bất đắc dĩ, Tư Thác Phu không thể làm gì khác hơn là hạ lệnh rút lại tuần du phạm vi, tận lực không để cho La Tư nhân có cơ hội đánh lên. Đồng thời phái ra đại lượng thám tử, hy vọng có thể biết được đại bản doanh cùng thực lực của đối phương, ý đồ nhất cử tiêu diệt toàn bộ La Tư nhân.

Tư Thác Phu ưu tâm xung xung, nhưng Dương Lăng quá tiêu điều tự tại. Một ngày trôi, sẽ ở trong sân tu luyện, sẽ cùng Tác Phi Á tán bộ tại hoa viên u tĩnh, sẽ tận tình hưởng thụ sự phục vụ của Ngã Ly Ti.

Duy Sâm tòa thành rất lớn, lớn hơn so với sự tưởng tượng của Dương Lăng, một hoa viên bình thường cũng túc chừng rộng bằng mấy cái sân bóng.

Thanh tân không khí, u ám ánh sáng, khung cảnh xung quanh đã tặng cho hắn cùng Tác Phi Á một cuộc hẹn tuyệt vời.

Ôm lấy chiếc eo nhỏ của tinh linh Đại mỹ nhân, khẽ hôn lên làn môi mềm mại của nàng, mỗi lần tới thời khắc cao trào, Tác Phi Á đều kiên quyết đẩy hắn ra. Sám lâm tinh linh là một chủng tộc duy mỹ , trước hôn lễ mà phát sinh quan hệ đối với nhân loại mà nói có lẽ cũng không phải đại sự gì, nhưng đối với tinh linh tộc đây là một loại tội lớn lao.

Không thể chiếm được mới là thứ tội trần quý !

Mỗi lần mạnh mẽ nhịn niềm khao khát xuống, Dương Lăng đều cũng không thể làm gì khác hơn là tự an ủi mình, nhưng dục hỏa càng ngày càng tích lại, lại thêm ngoại giới kích thích.

Cũng có lần, nha đầu Ngã Ly Ti còn nhẹ nhàng áp vào lòng hắn khiến đại gia hỏa nơi hạ thân bật người như kiếm bật cung trương, khiến hắn xấu hổ không thôi.

Mỗi lần chứng kiến Dương Lăng chào cò, Ngã Ly Ti đều cũng mắc cỡ về mặt đỏ bừng.

Qua mùa đông sau nàng cũng mười lăm tuổi rồi, mặc dù đối với chuyện nam nữ gian còn tỉnh tỉnh mê mê, nhưng dù sao đã biết một chút khác biệt giữa

nam nữ, khi vừa mới bắt đầu phục vụ Dương Lăng, nàng chỉ là muốn báo đáp ân tình hân đã cứu gia gia nàng mà thôi, nhưng theo sự hiểu biết về Dương Lăng càng ngày càng sâu nặng, nàng càng ngày càng thích cùng ở với hân một chỗ.

Lúc Dương Lăng cao hứng, nàng sẽ rất tự nhiên tươi cười, khi Dương Lăng cau mày, nàng cũng liền cảm giác thấy một trận trận khổ sở.

Không biết bắt đầu từ khi nào, thỉnh thoảng nàng còn mộng thấy hình bóng của Dương Lăng. Có khi, nàng mơ thấy Dương Lăng bạch y phiêu phiêu, ôm nàng cười trên một sừng thú bốn ba, có khi, mơ thấy Dương Lăng ôm lấy chiếc eo nhỏ của nàng, cùng đi dạo trong hoa viên giống như với Tác Phi Á.

Thậm chí, có khi còn mơ thấy Dương Lăng ôm chặt lấy nàng tựa như lúc ôm Tác Phi Á rồi nhẹ nhàng hôn lên chiếc tai mềm mại của nàng. Lúc phục vụ Dương Lăng, Ngã Ly Ti thỉnh thoảng thất thần, Dương Lăng chỉ cười nàng vài lần rồi cũng không có nghĩ đến quá nhiều.

Trong mắt hân, Ngã Ly Ti còn chỉ là một Tiểu cô nương, một tiểu cô nương ôn nhu, lương thiện mà thôi.

Tối hôm đó, tựa ở trong lòng Dương Lăng nhìn ánh trăng mờ lung trên bầu trời, Tác Phi Á khẽ thở dài một hơi nói - "Dương đại ca, năm nay là một năm đặc biệt trăm năm có một, gia gia kêu ta đi tham gia chọn lựa Nguyệt nữ tế ti, ta không thể không xa khỏi đây một đoạn thời gian !"

Nguyệt nữ tế ti ?

Dương Lăng vốn định nhẹ nhàng hôn lên trán của Tác Phi Á nghe nàng nói như vậy không khỏi dừng lại. Mặc dù đi tới thế giới xa lạ này đã một thời gian rồi, nhưng hân đối với phong thổ nhân tình ở đây cũng không phải là rất quen thuộc, chỉ là biết đại khái một chút ma thú phân loại cùng các tính năng.

Thấy Dương Lăng nghi hoặc không giải thích được, Tác Phi Á nhẹ nhàng nói tiếp. Thì ra, ở Thái Luân đại lục có tinh linh, ái nhân, nhân loại, cự nhân cùng thú nhân là các chủng tộc có trí tuệ. Lịch kinh ngàn vạn năm chiến loạn, nhân loại thành mạnh nhất phách chiếm tuyệt đại bộ phận thổ địa cùng tư nguyên.

Rất nhiều tiểu chủng tộc ẩn cư ở núi rừng, nhiều không quá mười vạn người, ít thì chỉ có mấy ngàn, thậm chí mấy trăm người.

Nhân loại mặc dù trời sanh cũng không có khả năng thần kỳ nào, nhưng lại có thể học tập ma pháp cùng đấu khí, đại khái có thể chia làm chiến sĩ cùng ma pháp sư hai loại nghề nghiệp.

Chiến sĩ chia làm kiếm sĩ, kiếm sư, đại kiếm sư cùng kiếm thánh, ma pháp sư chia làm học đồ, ma pháp sư, Đại ma pháp sư cùng ma đạo sư, mỗi loại lại có thể chia làm sơ, trung, cao ba cấp bậc.

Mấy ngàn năm qua, mọi người án theo thực lực của ma thú cao thấp mà chia từ nhất giai đến cửu giai, vượt qua cửu giai thì thống nhất đưa về thánh giai.

Theo tính toán, một gã cao cấp kiếm sĩ tương đương với tam giai sơ cấp ma thú thực lực, một gã cao cấp đại kiếm sư tương đương với lục giai trung cấp ma thú thực lực, chỉ có đỉnh kiếm thánh cùng ma đạo sư, mới có thực lực khiêu chiến cùng cửu giai cao cấp ma thú.

Về phần trong truyền thuyết thánh giai ma thú, đồn đãi chỉ có thánh vực ủng hữu linh vực năng lực mới có thể tới cửa khiêu chiến.

Nhân loại thực lực cường đại, cùng lúc đó, những chủng tộc được truyền thừa mấy ngàn năm cũng có những khả năng đặc biệt .

Thú nhân trời sanh sức mạnh cùng cuồng bạo, tinh linh có thể nói đã đạt tới hòa thuận thanh tự nhiên pháp thuật cùng tài bắn cung, ái nhân dùng mãnh cường kích. Cơ bản, mỗi chủng tộc đều có thể ngao thị cùng khả năng chống chọi dưới sự uy hiếp của nhân loại cùng ma thú .

"Tác Phi Á, ngươi xem ta thực lực như thế nào?"

Nghe Tác Phi Á nói nửa ngày khiến Dương Lăng có chút tò mò. Chỉ trầm tư trong chốc lát, Tác Phi Á đã cau mày, ủy uẩn nói - "Dương đại ca, là một thượng cổ triệu hồi sư hiếm thấy, chỉ cần có ma thú đại quân hộ thể, đừng nói một gã đại kiếm sư, chính là một gã sơ cấp kiếm thánh cũng vị tất có thể dễ dàng đánh bại ngươi. Nhưng ngươi nếu không kịp triệu hồi ma thú trợ chiến, sợ rằng một gã sơ cấp đại kiếm sư có thể đánh lên đắc thủ, cho nên ngươi sau này nhất định phải cẩn thận !"

Không bằng một gã sơ cấp đại kiếm sư ?

Nhớ tới cao cấp đại kiếm sư Ba Đế Tư, nhớ tới kinh khủng Thiên bảng sát thủ, Dương Lăng lắc đầu cười khổ, rõ ràng Tác Phi Á nói là đúng.

Huyết vu ngoài có thể thuần hóa ma thú thì không hề có công kích năng lực, cho dù tiến giai tới linh vu, ngoài việc có thể luyện chế một bộ phận vu phù phòng thân ra thì vẫn vậy.

May rằng thể chất qua nhiều lần cường hóa, thân thủ nhanh nhẹn, nếu không sợ rằng đã sớm gặp bất hạnh rồi.

"Tác Phi Á, vậy Nguyệt nữ tế ti là gì ?"

"Nguyệt nữ tế ti " là niềm kiêu hãnh của tinh linh chúng ta, được Tự nhiên nữ thần cường lực chúc phúc. Mặc dù lúc bắt đầu thực lực cũng không cao, nhưng tốc độ tiến giai phi thường mau, không những được gia tăng công kích năng lực, thậm chí còn có thể triệu hồi Lưu tinh từ trên trời giáng xuống , lợi hại vô cùng!

Nói đến nguyệt nữ tế ti, Tác Phi Á tràn ngập tự hào. Dưới sự giải thích của nàng, Dương Lăng rõ ràng tinh linh nhất tộc tế tự có thể chia làm phong chi tế

tự, chiến tranh tế tự cùng quyền trọng tế tự, mỗi giai lại có thể chia làm thượng trung hạ ba cấp bậc.

Nguyệt nữ tế tự được tự nhiên nữ thần chúc phúc cho linh hồn , không chỉ có tốc độ tiến giai nhanh chóng, hơn nữa còn có một chút khả năng đặc biệt, cơ bản, cách hơn trăm năm mới có thể đản sanh một người !

"Dương đại ca, ta lần này về thần điện chậm thì ba tháng, lâu thì một năm, ngươi nhất định phải chờ ta trở lại !"

Dựa vào bộ ngực vững chắc của Dương Lăng đôi mắt Tác Phi Á đỏ bừng lên.

"Không, thật đáng tiếc, ta đợi không kịp !"

Ôm lấy Tác Phi Á vào lòng, nhìn làn da nhẵn nhụi của nàng đồng thời mũi được thưởng thức một mùi thơm nhàn nhạt, khiến huyết khí Dương Lăng không khỏi dâng lên. Hít một hơi thật sâu rồi ra về tiếc nuối lắc đầu.

Đợi không kịp ? Chẳng lẽ, Dương đại ca hẳn có người con gái khác ?

Sau một lúc thần thò, Tác Phi Á vừa vội vừa tức, lệ tuôn đầy mặt. Nếu không vì tộc nhân, nàng mới không nỡ rời xa Dương Lăng, bây giờ nghe hắn nói như vậy, không khỏi càng thêm khó chịu.

"Hắc hắc, nhìn nàng gấp như vậy, quả là dễ khiến người phạm tội à !"

Nhìn Tác Phi Á chỉ nháy mắt mà nước mắt đã chảy ra Dương Lăng vội hôn lên trán nàng một ngụm :

"Ta thật sự là đợi không kịp, hận không thể cho nàng ném thứ sự lợi hại của ta !"

Ném thứ sự lợi hại của Dương Lăng ?

Chợt cảm thấy hạ thể của Dương Lăng có điểm khác thường Tác Phi Á nhanh chóng rõ ràng hắn nói "đợi không kịp" là chuyện gì, vừa thẹn vừa tức, sau khi trừng mắt lên nhìn hắn bèn xoay người chạy đi ngoài. Nàng lo lắng nếu cứ ở đó thêm một khắc, tự mình có lẽ sẽ thấy cũng không nỡ rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75 : Mưu lược

Phía đông Duy Sâm trấn, hơn một trăm dặm trong rừng khắp nơi đều là đại thụ che trời cùng bụi gai rậm rạp. Đừng nói tiểu phu mà ngay cả trấn dân liệt hộ cũng rất ít khi đến nơi này.

Song, trong khi mặt trời ngã về tây, nơi địa phương khi ho cò gáy này xuất hiện một bóng đen bay vút qua, giống như lướt qua trên mặt tuyết chỉ để lại một chuỗi dấu chân nhàn nhạt, rất nhanh đã bị tuyết đọng che mất.

Lướt qua một gò đất, xác định không ai theo dõi, vài tên võ sĩ áo đen từ một khối nham thạch chen chân đi vào. Một trận gió lạnh thổi qua mang theo những bông tuyết trắng muốt, nhanh chóng che dấu mũi và dấu chân cùng hết thảy dấu vết.

Mặt sau của khối nham thạch không ngờ là một hang động thiên nhiên rộng lớn trên trần có vô số thạch nhũ sắc bén. Mặt đất lạnh như băng, giống như nó đã kết thành một khối băng dày.

"Điện hạ, Tác Long may mắn không làm nhục mệnh thuận lợi đoạt được sơ đồ phân bố binh lực cùng tuần tra lộ tuyến mới nhất của Ba Đồ nhân !"

Bước vào trường bông, đầu lĩnh võ sĩ hướng tới người thanh niên ngồi trên ghế phía trước quỳ xuống, từ trong ngực lấy ra một tấm da thú đưa cho thị vệ mang lên.

"Tác Long, Nếu ta nhớ không lầm, ngươi bây giờ còn là nam tước phải không?"

Tiếp nhận tấm da thú, nhìn mặt trên của tấm da thú, người thanh niên dừng một chút, sau đó nhàn nhạt nói - "Nghe nói Lộ Á sơn cốc còn một phần đất chưa khai khẩn, ngươi cực khổ nhiều năm như vậy cũng nên có một chút lãnh địa rồi!"

Lãnh địa?

"Tạ điện hạ đại ân!"

Hiểu được ý tứ của người thanh niên, Tắc Long kích động không thôi. Căn cứ luật lệ của Thái Luân đại lục, nam tước hữu danh vô thực, không có đất đai, tước vị cũng không được phép truyền cho hậu duệ. Chỉ có sau khi được phong tước, mới có thể có lãnh địa riêng cùng đặc quyền thế tập, chính thức bước vào thế giới quý tộc.

Mặc dù Lộ Á sơn cốc được xem là cực nam của đất nước là nơi hoang sơ nhưng Tắc Long vẫn còn kích động không thôi. Từng bước từ nam tước tăng lên tước vị, điều này thường dân nghĩ cũng không dám nghĩ đến.

"Tắc Long, đây là phần thưởng của ngươi!"

Thấy Tắc Long kích động không thôi người thanh niên mặc hoa y nhàn nhạt cười, nhìn mấy tên hộ vệ còn lại về mặt đầy âm mưu nói - "Lần này chúng ta bí mật đến Duy Sâm trấn, nhiệm vụ khó khăn, nhưng chỉ cần thuận lợi hoàn thành mỗi người đều sẽ được trọng thưởng!"

"Tạ điện hạ đề bạt!"

Tận mắt nhìn thấy Tắc Long một bước lên trời, sau khi trở về là có thể trở thành quý tộc chính thức, mấy tên võ sĩ vừa kích động vừa tràn ngập hi vọng. Nghe đồn điện hạ làm việc luôn hào sảng quả nhiên không sai.

Được rồi, Tắc Long, lương thực cùng khôi giáp phương diện của đối phương điều tra thế nào rồi?"

"Điện hạ, cái này. Tắc Long có điểm chần chờ, sau đó cẩn thận nói - "Điện hạ đối phương thực sự quá vô sỉ, một xe lương thực mở miệng là năm trăm từ tính tệ ngay cả một mũi tên cũng muốn mười từ tính tệ, so với bình thường gấp gần mười lần."

Nhìn sắc mặt hi nộ vô hình của điện hạ, Tắc Long bất chợt run lên. Vừa mới được phong thưởng trọng hậu, nếu bởi vì lương thực cùng khôi giáp không tìm được mà làm điện hạ giận dữ, nói không chừng không chỉ có phần thưởng không có mà còn bị nghiêm trị.

Dù sao, tại La Tư quốc, điện hạ cũng nổi danh nghiêm nghị và hào phóng.

Nghe đồn, có một lần, điện hạ dẫn một gã thiết thân thị vệ đi bãi phóng một vị đại thần, trước đó đã đặc ý nhắc nhở thị vệ đó thay lễ phục.

Kết quả, vì thời gian không đủ, trên cúc áo thứ ba có một miếng ô tích mà khiến hấn bất mãn. Vì thế, người thị vệ xui xẻo kia bị điều đến quân trung chuyên môn giặt quần áo suốt một năm!

"Nga, đối phương chỉ cần tính tệ thôi sao?"

Thấy Tắc Long khẩn trương mồ hôi đầy người, Phi Nhiệt Á mở lời. Bên cạnh phụ hoàng hơn năm thử hấn học được nhiều nhất chính là kỹ xảo trong chiến trường.

Mấy vạn, thậm chí hơn mười vạn từ tính tệ, đối với người bình thường thì đó là một tài sản không tưởng được, nhưng đối với quốc khố của La Tư quốc chỉ giống như cừu ngựa nhất mai. Mấu chốt không phải từ tính tệ, hấn lo lắng chính là mục đích của thế lực sau lưng Dương Lăng.

Giống như Tư Thác Phu, suất lĩnh đông đảo hộ vệ chạy tới Duy Sâm trấn xa xôi, đối với thế lực sau lưng Dương Lăng đặc biệt hứng thú. Mặc dù hao tổn bao nhiêu tâm huyết nhưng kết quả cũng là phí công vô ích không tìm được điều gì liên quan đến thân thể của Dương Lăng cả.

Hỗn chiến qua đi, mắt thấy không phải đối thủ của Tư Thác Phu, hấn dứt khoát suất lĩnh thuộc hạ thâm nhập Đặc Lạp Tư sâm lâm.

Quả nhiên, sau khi thâm nhập Đặc Lạp Tư sâm lâm, hấn nhanh chóng nắm giữ thế chủ động, thỉnh thoảng phái quân tập kích đội tuần du của Ban Đồ nhân, làm cho Tư Thác Phu trầm trọng thương vong.

Trong lúc vội vàng hấn chỉ mang đến 500 người nhưng mỗi người đều là tinh nhuệ, lấy một chọi mười. Nếu đấu solo với hắc giáp quân của Tư Thác Phu thì bọn hắc giáp ấy căn bản không phải là đối thủ.

Mặc dù từ sáng chuyển sang tối nắm giữ quyền chủ động, nhưng tiết trời càng ngày càng lạnh, hấn cũng gặp phải phiền toái ngày càng nhiều.

Không có lương dự trữ, không có vũ khí bổ sung tiêu hao cùng cung tiễn, cũng không có đủ mục sư và y dược, thậm chí ngay cả áo chống lạnh của võ sĩ cũng không có, thương vong càng lúc càng lớn.

Trong khi hấn không tìm được lối thoát, mưu sĩ của Dương Lăng không mời tự đến, mạo hiểm xuất ra các loại vật tư, thậm chí cả tình báo khiến hấn mừng như điên.

"Điện hạ, lần này chúng ta lên vào Duy Sâm trấn cũng không gặp Dương đại nhân."

Đội cả nửa ngày không thấy điện hạ nói gì, Tắc Long thở dài một hơi nói tiếp - "Nhưng theo mưu sĩ Cổ Đức truyền đạt, Dương đại nhân hy vọng gặp riêng một mình điện hạ!"

"Nga, muốn gặp mặt ta một lần?"

Phi Nhiệt Á bất động thanh sắc, yên lặng nhìn muru sĩ phía sau. Người sau hiểu được ý hẩn vừa định nói nhưng nhìn thấy mấy tên thị vệ còn quỳ ở đó liền ngậm miệng lại.

" Ân, các người đều khổ cực rồi, lui xuống nghỉ ngơi sớm đi!"

" Tạ điện hạ! hành lễ xong, Tắc Long nhanh chóng lui ra ngoài. Sau khi ra ngoài hẩn mới để ý người hẩn đã đầy mồ hôi."

Ngưng thần nghe ngóng, xác nhận Tắc Long đã đi xa, muru sĩ tàng trong bóng đêm khe khẽ nói - "Điện hạ, cho dù đối phương không đề cập tới, thuộc hạ cũng cho rằng người nên tự mình gặp hẩn một lần!"

" Có cần thiết phải vậy không? Phi Nhiệt Á khe khẽ lắc đầu. Dương Lăng thần bí vô cùng, thực lực cường đại cùng ma thú đại quân. Hơn nữa với một nhân vật có xuất thân thần bí như vậy tuyệt đối không có khả năng sử dụng tình tặc hoặc mĩ nữ là có thể lung lạc."

"Điện hạ, mỗi người đều có dục vọng và khuyết điểm!" thấy Phi Nhiệt Á lắc đầu muru sĩ hiểu được ý tứ của hẩn nên cất lời - "trợ giúp chúng ta thực sự quá nguy hiểm, không nghĩ qua thì có thể nhà tan cửa nát, Dương Lăng làm như vậy tới cùng là vì cái gì?"

Dừng lại chốc lát, Phi Nhiệt Á gất gao nhìn chính mình, muru sĩ nhẹ giọng nói.

Theo lời muru sĩ của Dương Lăng là vì Tư Thác Phu đoạt đi tửu quán cùng nương tử phùng. Nhưng đó chỉ là nguyên nhân bên ngoài, nguyên nhân bên trong chính là Tư Thác Phu đột nhiên xuất hiện cướp đi không gian phát triển cùng ích lợi chính.

Phát triển không gian cùng ích lợi chính?

Trầm tư trong chốc lát Phi Nhiệt Á hiểu ra vấn đề khe khẽ gất đầu.

" Vậy làm thế nào để có thể kéo thế lực này về phía chúng ta, phá hư chiến lược của Ban Đồ đế quốc?"

"Điện hạ, kỳ thật có một cách rất đơn giản vừa thỏa mãn yêu cầu của Dương Lăng vừa mang về ích lợi to lớn cho đất nước! Ta nghĩ bộ hạ sẽ rất cao hứng khi phía sau Ban Đồ đế quốc là một khối phi địa!"

Phi địa?

Ngoài ý muốn qua đi, Phi Nhiệt Á mừng rỡ. Nếu phong Dương Lăng làm Duy Sâm lĩnh chủ không chỉ có thể thỏa mãn dã tâm cùng yêu cầu của hẩn, hơn nữa còn có thể mang về vô số ích lợi cho đất nước, ý nghĩa so với trực tiếp phá hủy ý đồ của Ban Đồ đế quốc so ra còn muốn cao tay hơn.

Đương nhiên sau khi thành công vị trí của mình trong lòng phụ hoàng cũng tăng lên đối với việc tranh đoạt ngôi vị càng thêm chắc chắn.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Dân tình hỗn loạn

Dưới sự cố ý xúi giục, bởi vì không thể để thiếu cơm thiếu áo nên không thể không tăng nặng sưu thuế không thương tiếc, Tư Thác Phu bị đám đông đề ý tới, mà đội quân áo giáp đen của hẩn càng trở thành đối tượng mọi người căm hận và trả thù.

Các cuộc xung đột quy mô nhỏ nhằm vào hắc giáp quân càng ngày càng thường xuyên, cho dù Tư Thác Phu tăng mạnh phạm vi cùng mật độ tuần tra cũng không làm nên chuyện gì.

Từ từ, quan hệ giữa hắc giáp quân cùng với mọi người càng ngày càng mãnh liệt. Mọi người lo lắng tai họa thành linh ập tới, đi ở ngã tư đường cũng vội vội vã vã, trời vừa tối đã đóng chặt cửa.

Cùng lúc đó, hắc giáp quân cũng thời khắc lo lắng bị mọi người đánh lén, ngay cả đến quán rượu uống rượu cũng phải một đám đông, không có bất luận kẻ nào dám hành động một mình.

Bên trong hắc giáp quân lưu truyền một câu nói đùa bắt đầu đi. Vô luận là địa phương nào, các huynh đệ cũng phải đi cùng nhau, cùng nhau hành động, cùng đi tuần tra trên đường phố, cùng nhau tán gái.

Ngay cả tìm đàn bà vui vẻ cùng phải có hai người cùng hành động. Một người phong lưu khoái hoạt, người kia phải cầm vũ khí đợi, để tránh bị bọn La Tur nhân đột nhiên xông vào giết.

Cùng lúc đó, Dương Lăng rút tất cả đội hộ vệ tuần tra, co rút thế lực lại đồng thời tăng cường phòng thủ của Duy Sâm tòa thành. Vì để cho người hầu và thuộc hạ an tâm về gia đình ở Duy Sâm trấn, hắn quyết định để cho bọn họ đem người nhà tất cả đều vào trong Duy Sâm tòa thành ở tạm.

Cứ như vậy, người hầu cùng đám thuộc hạ vô cùng cảm động, làm việc càng thêm chăm chỉ.

Ví dụ như Lệ Ti đại nương phụ trách lau sàn nhà, trước kia mỗi ngày chỉ lau sàn nhà một lần, bây giờ không cần lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ phân phó đã tự động một ngày lau dọn ba lần.

Bối Nỵ đại nương phụ trách mua hàng tạp phẩm, mỗi lần tới cửa hàng tạp phẩm gặp người liên ca ngợi Dương đại nhân đối xử rất tốt với hạ nhân, để cho mọi người sau khi nghe xong vô cùng hâm mộ, vẫn hỏi trong phủ Dương Lăng còn thiếu hạ nhân hay không.

Thời gian mỗi ngày qua đi, tinh thể Duy Sâm trấn không những không thoái mái hơn, ngược lại càng ngày càng khản trương.

Cùng với việc hắc giáp quân bị giết chết ngày càng nhiều, theo thời tiết ngày càng lạnh, thiếu áo, thiếu lương thực hắc giáp quân tình hình càng ngày càng thô bạo, kỷ luật cũng càng ngày càng thấp. Ngày hôm nay, đang lúc Dương Lăng dựa lưng vào ghế hưởng thụ Ngã Ly Ti xoa bóp, thì thị vệ A Cổ Tô chạy nhanh đến.

"Đại nhân, An Đức Lão ông chủ quán rượu cùng với đám thợ rèn đến xin gặp!"

"Bảo bọn họ vào đây!" Dương Lăng từ từ đứng dậy - "Ngã Ly Ti, người cũng mệt mỏi rồi, đi xuống nghỉ ngơi đi. Trời lạnh như vậy, mặc áo cẩn thận không bị cảm lạnh đó!"

Nhìn hai vai mảnh khảnh cùng với quần áo mỏng manh của Ngã Ly Ti, Dương Lăng lắc đầu, đưa cho nàng cái áo khoác ngoài cho nàng mặc thêm vào. Ngã Ly Ti nhẹ nhàng đáp - "Án một tiếng, cuộn mình trong cái áo khoác ngoài nhẹ nhàng lui xuống."

Ngã Ly Ti vừa mới đi khỏi, ngoài cửa liền truyền đến một trận tiếng bước chân hỗn loạn, Dương Lăng vừa ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy A Cổ Tô dẫn theo một đám người tiến đến.

Ngoại trừ An Đức Lão ông chủ quán rượu cùng với đám thợ rèn còn có rất nhiều người xa lạ. Có nam có nữ, có lớn có bé, tổng cộng khoảng gần một trăm người.

Đột ngột đến là cả trăm người khiến cho Dương Lăng rất ngoài ý muốn, nhưng về mặt của mọi người càng khiến hắn ngoài ý muốn.

Có người ngây ngô, miệng lẩm bẩm, phảng phất chứng đãng trí của người già, có người sắc mặt tối tăm, cơ thể cứng ngắc, phảng phất như người khác nộ hân năm trăm vạn, có người hai mắt đỏ bừng, vừa nhìn thấy Dương Lăng nước mắt liền chảy đầy mặt, phảng phất như gặp được thân nhân nhiều năm không thấy.

"An Đức Lão, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Đưa cho mọi người ghế ngồi, Dương Lăng phân phó thị nữ mang trà lên cho mọi người, sau đó hỏi An Đức Lão ở gần mình nhất.

"Đại nhân, chúng tôi rất nhanh không thể sống nổi An Đức Lão nghiêng rằng, hung hăng nói - "Mấy ngày hôm trước, đại nhân cho ta vay tiền để mua đất xây dựng lữ quán, ngày hôm kia ta đã tìm được một vị trí tốt lắm, ngày hôm qua chuẩn bị thanh toán và bắt đầu xây dựng. Ai ngờ, buổi sáng ngày hôm qua vừa mới ra khỏi cửa, tất cả tính tề bị một tên hắc giáp quân cướp đi, ngay cả xương sườn cũng bị đánh gãy hai cái."

An Đức Lão vừa nói vừa vén áo lên, lộ ra một vết thương lớn cùng vết tụ máu lớn. Nhìn bộ dạng không ngừng ho khan cau mày của lão, tựa hồ bị thương không nhẹ.

Bị đánh gãy hai cái xương sườn?

Nhìn kỹ thương thế của An Đức Lão, Dương Lăng sắc mặt càng ngày càng trầm. An Đức Lão đã hơn năm mươi tuổi, bị đánh như thế này, cho dù kịp thời chữa trị cũng rất dễ dàng để lại di chứng.

Xem ra đám hắc giáp quân dưới tay Tư Thác Phu càng ngày càng phóng túng, đối với một lão già tay không tác sát cũng có thể ra tay độc ác như vậy.

Trầm ngâm chốc lát, Dương Lăng vừa định an ủi An Đức Lão vài câu, không ngờ một cô gái mặc cái quần dài bằng vải thô đột nhiên lao ra, - "Ba một tiếng, quý xuống trước mặt hắn."

"Dương đại nhân, người cha đáng thương của ta sau khi đi săn trở về bị hắc giáp quân cho là đi báo tin cho đám người La Tur, bị đánh đập tòi tề. Nằm trên giường cả một tuần vẫn không có khả năng ngồi dậy, thương thế càng ngày càng nặng, nếu không được chữa trị, sợ rằng sẽ..." Cô gái rơi lệ đầy mặt, đáng thương nhìn chằm chằm Dương Lăng - Dương đại nhân, van cầu người cứu cha của Khắc Ti, van xin người.

Bị vu cáo thông báo tin tức cho La Tur nhân?

Nhìn Khắc ti rơi lệ đầy mặt, làm người khác vừa nhìn thấy đã thương xót, Dương Lăng lắc đầu Xem ra, sau khi thương vong trăm trọng, hắc giáp quân

càng thêm kinh cung chi điều. Ngay cả một người thợ săn bình thường đều bị bọn chúng cho là một tên gián điệp của La Tư.

"Khắc Ti cô nương, đứng lên đi!"

Thấy Khắc Ti vừa khóc vừa đập đầu lay mình, Dương Lăng nâng nàng dậy - "Người yên tâm, ta lập tức phái người đến chữa trị cho cha ngươi. Yên tâm đi, không có việc gì."

Dương Lăng vừa nói vừa dùng mắt ra hiệu cho A Cổ Tô, tên này biết ý nhanh chóng đi tới dìu Khắc Ti khóc sấp thành lệ nhân ngồi lại lên ghế. Tiếp theo, thấy Dương Lăng ngay lập tức đồng ý yêu cầu của Khắc Ti, mọi người bắt đầu than phiền kẻ khổ.

Có người nói lương thực dùng qua mùa đông của gia đình bị hắc giáp quân cướp sạch, cả nhà đã mấy ngày hết cái ăn; có người nói người nhà đi vào Đặc Lạp Tư thâm lâm săn bắn bị hắc giáp quân cho là gian tế bắt lại, cầu xin Dương Lăng hỗ trợ thả ra.

Thậm chí, còn có người đau khổ không muốn sống phản ánh con gái bị một tên hắc giáp quân say rượu làm nhục, cầu xin Dương Lăng làm chủ giúp nàng.

"Đại nhân, nếu còn tiếp tục như vậy, chúng tôi thật sự sống không nổi nữa. Thấy mọi người phản nản kẻ khổ rất nhiều, mà Dương Lăng nửa ngày cũng không có phản ứng gì, An Đức Lỗ vừa nói vừa quỳ xuống."

"Đúng vậy, Dương đại nhân, xin ngài cứu chúng tôi"

"Dương đại nhân, chỉ cần người cầm đầu, chúng tôi sẽ đi liều mạng với bọn họ, liều mạng với lũ súc sanh đó."

"Đúng, tên lĩnh chủ Tư Thác Phu chó má căn bản là một tên cướp, cướp tào sán của chúng ta. Ngoại trừ Dương đại nhân, không ai có tư cách làm lĩnh chủ của chúng ta, mọi người liều mạng với bọn chúng."

Mọi người càng nói càng kích động, mắng chửi thân là lĩnh chủ Tư Thác Phu, đồng thanh cầu xin Dương Lăng làm chủ cho bọn họ, hy vọng cũng giống như diệt trừ An Tật gia tộc ra tay tiêu diệt thế lực Tư Thác Phu. Tại trong lòng bọn họ, nếu Duy Sâm trấn muốn có một lĩnh chủ, vậy không ai khác phải là Dương Lăng.

"Các vị, rất xin lỗi, ta chỉ là một người thương nhân nhỏ, căn bản không có khả năng đối kháng lĩnh chủ đại nhân"

Dương Lăng nhàn nhạt cự tuyệt yêu cầu của mọi người, tình thế bây giờ rất khẩn trương, quý mới biết trong đám dân này có gián điệp mà Tư Thác Phu phái tới hay không, hẳn không hy vọng bị bọn hắc giáp quân có cơ tấn công mình.

Ngoài ra, Tư Thác Phu và người La Tư còn không có phân định thắng bại. Bây giờ mà ra tay, cho dù chiến thắng cũng phải trả một cái giá rất đắt, tiện nghi cho đám người La Tư vẫn ở sâu trong rừng, khi bọn họ hai bên lưỡng bại câu thương thì phát động một kích trí mạng mới là vương đạo.

"Đại nhân..."

Thấy Dương Lăng từ chối, mọi người đều thất vọng quỳ xuống, nếu vẫn tiếp tục để hắc giáp quân tùy ý làm cản vậy cuộc sống thật sự không thể nào chịu nổi.

"Các vị, ta rất thông cảm với chuyện của mọi người..."

Mắt Dương Lăng vừa chuyển, nghĩ tới một chủ ý, nói - "Mặc dù có một số việc ta không thể giúp đỡ, nhưng nếu có ai đó thực sự không thể sống nổi, thì đến tìm quân gia của ta lấy một ít lương thực cùng quần áo chống lạnh. Thậm chí nếu ai đó cảm thấy không an tâm, cũng có thể dọn đến tòa thành của ta ở tạm một thời gian."

Chuyển tới Duy Sâm tòa thành ở một thời gian?

Vừa nghe Dương Lăng nói như vậy, mắt mọi người đều sáng lên, rốt cuộc thấy một sự trợ giúp. Dương Lăng thực lực cường đại, có cho hắc giáp quân một cái mặt gấu phòng chừng bọn hắn cũng không dám vào trong tòa thành giương oai.

Người dân mừng rỡ kêu lên, trên khuôn mặt Dương Lăng cũng lộ ra một nụ cười khó có thể thấy được. Thu được sự cảm kích và ủng hộ của người dân thì có rất nhiều chỗ tốt đối với kế hoạch tương lai của mình, mà giá phải trả chỉ là một ít lương thực dự trữ cùng với phòng không mà thôi. Cần thận tính toán, nói không chừng còn có thể nhân cơ hội để kiếm lời được nhiều hơn.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Trở lại Lang Chu cốc.

Đối mặt với sự quấy nhiễu ngày càng gia tăng của hắc giáp quân vô kỷ luật, hơn nữa Dương Lăng hứa hẹn nên người dân trong trấn đều mang con gái của mình đưa vào Duy Sâm tòa thành ở tạm, để tránh bị bọn hắc giáp quân làm nhục.

Trong khoảng thời gian ngắn, bên trong Duy Sâm trấn khắp nơi đều là các cô gái trẻ trung yếu điệu xinh xắn, may mắn là bên trong tòa thành rất nhiều biệt viện, nếu không các cô gái không còn cách nào khác là phải nằm ngủ trên đất.

Vì dự phòng vạn nhất, Dương Lăng nghe theo khuyến cáo của Cổ Đức, dán một tờ thông báo thật to ở Hương cách lý lập và bên ngoài thành.

Thông báo rằng mùa đông tới, trong tòa thành cần phải được dọn dẹp cùng bảo trì kỹ lưỡng, cho nên rất nhiều phụ nữ được tuyển, để đối phó với nghi vấn của đám hắc giáp quân dưới tay Tư Thác Phu.

Trong khoảng thời gian ngắn gia tăng nhiều người như vậy, hơn nữa thỉnh thoảng còn muốn tiếp tế cuộc sống khó khăn của người dân trong trấn, mỗi ngày trong phủ đều tiêu hao không ít lương thực.

May là trước đó Dương Lăng đã chuẩn bị không ít lương khô, hơn nữa An Tịch gia tộc tích trữ lương khô nhiều như núi, tạm thời còn không phải lo lắng ngày nào đó hết lương thực.

Có rất nhiều công nhân, Dương Lăng quyết định tại bên trong tòa thành xây dựng một nhà sản xuất rượu, Quán rượu Dạ lai hương cùng với nhà sản xuất rượu bị một tên hắc giáp quân say rượu phá tan, nhưng người nấu rượu cùng với thợ thủ công lại không bị làm sao.

Dưới sự chỉ đạo gắt gao của lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ, rất nhanh bên trong tòa thành tràn ngập mùi rượu ngon, khiến cho ả nhân Lỗ Thước không ngừng nuốt nước miếng.

Duy Sâm trấn bây giờ vô cùng hỗn loạn, tại Hương cách lý lập thiết kế một quán nhỏ, Dương Lăng vốn tưởng rằng có thể sử dụng đông đảo công nhân miễn phí, thu hồi lại số tiền bỏ ra nuôi nhiều người như vậy là đủ rồi, không nghĩ tới kinh doanh lại rất phát đạt.

Bởi vì đám hắc giáp quân vô kỷ luật cướp đoạt tiền của rất nhiều người, rất nhiều dong binh và mạo hiểm giả không có việc gì làm quyết định mượn rượu giải sầu, mỗi ngày không say không về, để cho hắc giáp quân kiểm được không ít tiền tệ.

Dưới hơi men kích thích, sự phẫn nộ của mọi người như ăn thêm gan hổ, đều tại phía sau lưng hắc giáp quân đi một mình đâm cho một đao. Ở góc phố, các góc tối trên phố hoặc là dưới những cái cây bên đường, thì thoảng phát hiện được thi thể cứng ngắc của bọn hắc giáp quân.

Vừa mới bắt đầu, Tư Thác Phu còn đại động can qua, mệnh lệnh đại quân lục soát từng nhà tìm hung thủ. Nhưng mỗi lần cũng đều không bắt được hung thủ, vì để đối phó con tức giận của hắc giáp quân, quan quân bên dưới không thể làm gì khác hơn là đều đổ tội danh lên đầu đám người La Tư.

Cứ như vậy, Tư Thác Phu suy nghĩ nát óc cũng không thể khống chế được cục diện, tình thế càng ngày càng hỗn loạn.

Cùng lúc đó, với sự hấp dẫn của rượu ngon say lòng người, rất nhiều hắc giáp quân thỉnh thoảng cũng tìm đến Hương cách lý lập uống mấy chén rượu. Nhưng đối mặt với đông đảo Dã man nhân mặc áo giáp nặng nề, cái rìu trong tay to như bánh xe hộ vệ, hơn nữa thái độ thù địch của đám dong binh và mạo hiểm giả rốt cuộc không ai dám làm loạn.

Lần trước ở Hương cách lý lập, mặc dù hai gã bảo vệ Dã man nhân bị đánh thành trọng thương, nhưng hắc giáp quân lại bị đánh ngã hai mươi mấy người, có năm người thậm chí vài ngày sau không thể chữa trị nổi chết đi.

Dã man nhân cường hãn như thế nào có thể tưởng tượng được. hắc giáp quân mặc dù vô kỷ luật, nhưng đối mặt với hơn một trăm Dã man nhân được võ trang đầy mình, cho bọn hắc giáp quân một cái mặt gấu cũng không dám trước mặt mọi người ra oai, trừ phi mang toàn bộ hắc giáp quân lại đây.

Có một lần, một gã hắc giáp quân sau khi say rượu thú tính đại phát, ở nơi công cộng muốn hiếp dâm một cô gái tinh linh.

Kết quả có thể tưởng tượng biết, bị đám Dã man nhân cuồng bạo đánh cho thâm tím, bò lăn trên đất. Mấy trăm tên hắc giáp quân nghe tin chạy tới nhưng nhìn Dã man nhân đằng đằng sát khí lại không dám tiến lên động thủ.

Bị mang trở về quân doanh, tên hắc giáp quân bị đánh cho thâm tím mặt mày còn không biết tiến thối tìm đến Tư Thác Phu than phiền, vu cáo Dương Lăng che giấu La Tư nhân ở Hương cách lý lập, để nghị mang toàn bộ quân đội đến tra xét Hương cách lý lập. Kết quả bị Tư Thác Phu phẫn nộ một cước đá bay ra ngoài.

Trước khi tới Duy Sâm trấn, Tư Thác Phu vô cùng tin tưởng. Cho rằng bằng năng lực của mình cùng ba ngàn hắc giáp quân, chẳng những có thể nhanh chóng thành lập và củng cố địa vị thống trị của mình, còn có thể tại mùa xuân sang năm dâng lên cho quốc vương nhóm tài nguyên đầu tiên.

Không ngờ, khi tới Duy Sâm trấn mới phát hiện không ổn, không chỉ có đám La Tư nhân nghe tin chạy tới phá rối, mà ngay cả đại bộ phận người dân Duy Sâm trấn cùng với dong binh cũng đều không có thiện cảm với tên lãnh chủ đột nhiên xuất hiện.

Đến khi phát hiện không cách nào tốc chiến tốc thắng, bởi vì thiếu quần áo và lương thực mà không thể không tăng thuế, hắc giáp quân phát hiện tình hình càng

ngày càng nghiêm trọng.

Chẳng biết bắt đầu từ khi nào, từ thế lực trung lập là dong binh của Lợi Văn Tắt công quốc đến người dân Duy Sâm trấn tất cả đều càng ngày càng thù địch mình.

Sau nhiều lần bị tập kích, mặc dù không tìm được chứng cứ, nhưng hẳn hiểu được có mấy tên bị ám sát và đánh lén không quan hệ đến đám La Tư nhân, mà là những người khác ở sau lưng ra tay.

Lúc này bốn bề là địch, có thể kiếm một khoản tử trong tay Dương Lăng đã rất tốt rồi, nếu trực tiếp trở mặt với đối phương chính là tự đào mộ chôn mình. Cho dù không có mưu sĩ nhắc nhở, hẳn cũng không ngốc đến như vậy.

Không có việc gì làm, Dương Lăng sẽ tới Hương cách lý lập đi tới đi lui, mỗi lần đi ra ngoài, Tập Tây cũng phái một đám võ sĩ đi theo.

Dương Lăng nói vài lần, nhưng vô luận là Cổ Đức hay lão quân gia Mục Nhĩ Bá Kỳ đều kiên quyết phản đối hẳn một mình đi ra ngoài. Cứ như vậy, Hương cách lý lập thì thoảng lại xuất hiện một đám hộ vệ, đám hắc giáp quân càng không dám ở chỗ này phóng túng.

Ngày hôm nay, sau một đêm ngồi xếp bằng tu luyện, Dương Lăng cảm giác vu lực mơ hồ lại gặp bình cảnh. Chỉ cần bước qua cánh cửa này phòng chừng có thể tu luyện tới cảnh giới cao cấp linh vu.

Đến lúc đó tốc độ thuần hóa ma thú sẽ nhanh hơn, phạm vi càng rộng, phòng chừng không cần dùng ma thú huyết châu cũng có thể thuần hóa một chút ma thú trung cao cấp.

Ở cái thế giới nhược nhục cường thực này, chỉ có đề cao thực lực của mình mới là vương đạo.

Sau khi phân phó Cổ Đức vài câu, Dương Lăng trở lại Đặc Lạp Tư sâm lâm, chuẩn bị thu ben quân đoàn con nhện vào bên trong vu tháp đợi lệnh, cũng chuẩn bị ở sâu trong sâm lâm tĩnh tu vài ngày. Vu lực trong khoảng thời gian ngắn khó có thể đột phá, nhưng hấp thu đại lượng sinh mệnh năng lượng màu lục cũng có rất nhiều chỗ tốt.

Cưỡi trên thú một sừng tốc độ bay nhanh, có Giác phong thú cơ hồ toàn phương vị dò đường, hẳn lén lút tránh được vài tên hắc giáp quân, mấy canh giờ sau đi tới Lang Chu cốc.

Không giống lần trước, cửa vào Lang Chu cốc khắp nơi đều là bẫy rập, khắp nơi đều là mạng nhện kịch độc cùng với đàn nhện ẩn núp dưới đất. Vào trong cốc, con nhện đi tới đi lui, nhiều không thể đếm được.

Có con kích thước như cái chậu, cả người là lông màu đen nhánh, có con chạy như bay, cả người trắng như tuyết, có con thậm chí dựa vào sợi tơ cứng cỏi truyền từ một thân cây này nhanh chóng chuyển sang thân cây khác.

Xem ra, trong khoảng thời gian này lang chu vương lại mang đại quân chinh phục được không ít bộ lạc con nhện, thực lực tăng cao.

Lang Chu cốc biến hóa rất lớn, nhưng thấy lang chu vương thì Dương Lăng càng thêm chấn động.

Không giống như lần trước, chín con mắt của lang chu vương không biết lúc nào chuyển từ màu lam thành màu đỏ máu, lông màu đỏ dài ra rất nhiều, vô cùng dữ tợn và khát máu.

Ngoài ra, con nhện bình phía sau nó cơ hồ tất cả đều lớn lên to như cái chậu, xếp thành một trận thế công kích sắc bén hình tam giác. Liếc mắt một cái nhìn thấy rậm rạp một mảng lớn, phảng phất như một mũi tên màu đỏ máu.

Độc dịch trí mạng, hàm răng sắc bén cùng khả năng phục kích kẻ khác khó lòng phòng bị, hơn nữa phân công lao động chính xác cùng với tinh thần không sợ chết, cùng với việc nói đây là một ma thú quân đoàn còn không bằng nói là một thanh đồ đao, một thanh đồ đao sắc bén.

Nhìn đại quân con nhện đàng đàng sát khí, Dương Lăng rung động không thôi, hiểu được rốt cuộc chính mình đã có một ma thú đại quân chính thức.

Mặc dù một con nhện không có gì đặc biệt, nhưng hàng ngàn hàng vạn con nhện lập thành trận thế công kích tuyệt đối là một con ác mộng của địch nhân. Không thể tưởng tượng dưới sự thống lĩnh của lang chu vương, con nhện đại quân trong khoảng thời gian ngắn lại có biến hóa kinh người đến như vậy.

Nhưng không thể nào tưởng tượng, nếu Giác phong thú, Tà nhân và khô mộc chiến sĩ cũng cùng có một vương giả thì sẽ mang đến loại biến đổi lớn như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Có dị biến thụ nhãn

Mặc dù càng đi vào trong, linh khí trong Đặc Lạp Tư sâm lâm càng sung túc, nhưng vì đảm bảo an toàn, Dương Lăng vẫn còn không muốn xâm nhập, tĩnh tu ở một núi nhỏ linh khí sung túc ở gần Lang Chu cốc.

Căn cứ trí nhớ của thú một sừng, sâu trong sâm lâm có rất nhiều ma thú cao cấp xuất quỷ nhập thần, nguy hiểm khắp nơi, ngay cả thú một sừng cũng phải cẩn thận cẩn thận, hãn cang không dám khinh thường đại ý.

Có lẽ sau khi gặp một con ma thú cấp cao có thể ý vào ma thú đại quân số lượng khổng lồ có thể chạy trốn thậm chí thắng, nhưng lúc này mà thực lực tổn thất tuyệt đối là muốn chết, cho dù may mắn thuần hóa một con ma thú cấp cao cũng được không bù nổi mất.

Từ trong không gian giới chỉ lấy ra hơn hai trăm viên tinh hạch, Dương Lăng tại cửa sơn cốc bố trí một tòa mê cung trận đơn giản, sau đó triệu xuất ra tất cả ma thú đại quân làm hộ pháp.

Rất nhanh, dưới sự chỉ huy của hãn, khô mộc chiến sĩ hóa thành một gốc cây đại thụ, đóng chặt cửa vào sơn cốc, để tránh ma thú đi ngang qua phát hiện tung tích dễ dàng xông vào.

Tà nhãn ở trong sơn cốc tập hợp thành một trận hình phụ trách công kích từ xa, lang chu vương mang theo đại quân tại bốn phía sơn cốc giăng mắc mạng nhện bày rập, nhanh chóng ẩn vào trong đất mai phục, phụ trách phòng ngự trên mặt đất, gần người công kích và đánh bất ngờ.

Giác phong thú chia làm năm đội, một đội tại bên ngoài sơn cốc tuần tra, còn lại bốn đội ở bên trong sơn cốc sẵn sàng xung trận, bảo vệ bốn phía của sơn cốc, phụ trách phòng ngự trên không, tấn công ở trên không và đánh bất ngờ từ xa. Về phần thú một sừng là ma thú cao cấp cấp tám canh giữ bên cạnh hãn.

Sơn cốc dễ thủ khó công, mê cung trận đơn giản nhưng thật dụng, hơn nữa ma thú đại quân chuẩn bị sẵn sàng xung trận, Dương Lăng tin tưởng cho dù gặp gỡ một con ma thú cao cấp cũng có lực tự bảo vệ.

Nếu không thể đánh thắng cũng có thể chỉ huy ma thú đại quân cản đường, còn hãn có thể cưỡi thú một sừng tốc độ rất nhanh bỏ chạy.

Khoanh chân ngồi xuống, Dương Lăng hít một hơi thật sâu, sau đó chậm rãi vận chuyển vu lực trong cơ thể, mặc niệm thông linh khẩu quyết thần bí. Từ từ, thiên địa linh khí nồng hậu nhập vào trong cơ thể, đại thụ chung quanh cũng tản mát ra một tia sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc.

Trong khoảng thời gian này, cho dù phí rất nhiều tâm tư, tinh linh trưởng lão cũng chỉ tìm được thêm 2 bình Táng mạng chi tuyền. Hiểu được Táng mạng chi tuyền khó tìm cùng sự trân quý, Dương Lăng không thể dễ dàng sử dụng, ngoại trừ ma thú huyết châu không hề hi vọng Táng mạng chi tuyền trợ giúp mình tiếp tục tiến giai.

Không như Táng mạng chi tuyền, ma thú huyết châu mặc dù hiệu quả xa xa không bằng, nhưng thắng tại số lượng sung túc. Vừa có thể thu mua từ dòng binh cùng đám thợ săn, cũng có thể chỉ huy ma thú đại quân hoặc là đội hộ vệ đi săn ma thú là xong.

Ma thú huyết châu số lượng sung túc, nhưng nếu so sánh với sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc do cây cối tản mát ra thì rõ ràng không thể bằng.

Đặc Lạp Tư sâm lâm trải dài ngàn dặm, đừng nói là cỏ thụ trăm năm hay chính là ngàn năm cũng không thể đếm hết được, chỉ cần ở sâu trong rừng tĩnh tu vài ngày, thì có thể hấp thu được đại lượng sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc.

Mặc dù còn không có hoàn toàn hiểu được sự huyền bí của sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc, nhưng Dương Lăng hiểu được sau khi hấp thu đại lượng năng lượng này, tuyệt đối có rất nhiều chỗ tốt.

Có thể khiến tốc độ tu luyện nhanh hơn, có thể rất nhanh khôi phục vu lực tiêu hao, sau khi bị thương còn có thể tự động khôi phục. Càng kỳ diệu nữa là, sinh mệnh năng lượng càng nhiều thì không gian thần bí của vu tháp càng lớn.

Không gian vu tháp là nơi ma thú đại quân sống, không có không gian thần bí này cho dù có thuần hóa ma thú nhiều hơn nữa, cao cấp tới đâu cũng không thể tùy thời gọi ra tác chiến. Dương Lăng hiểu được không có không gian vu tháp thần bí chính mình cơ bản chỉ là một tên tép riu.

Dưới tác dụng của thông linh pháp thuật, các cây đại thụ chung quanh Dương Lăng tản mát ra một tia sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc, càng ngày càng nhiều. Từ từ, bên trong sơn cốc hình thành một vòng lục vụ nhãn nhật, càng ngày càng đậm.

Khoanh chân trên mặt đất, Dương Lăng như chìm vào vô thức, bằng bạc thiên địa linh khí cùng với sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc được hấp thụ vào trong cơ thể như con thủy triều vậy.

Bằng bạc thiên địa linh khí sau khi tiến vào trong cơ thể nhanh chóng được chuyển hóa thành vu lực màu đỏ máu cuồng bạo, đi qua chỗ nào trong cơ thể cũng mãnh liệt bành trướng lên, sau đó đột nhiên co rút lại, tiếp theo lại to lên, cứ thế diễn ra. Cùng lúc đó, màu xanh năng lượng lạnh lẽo nhanh chóng đuổi kịp rồi chữa trị gân mạch bị vu lực phá hỏng.

Lục vụ trong sơn cốc càng ngày càng đậm, sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc trong cơ thể Dương Lăng cũng càng ngày càng hùng hậu, nếu nói vừa

mới bắt đầu là một con suối nhỏ uốn lượn thì bây giờ giống như sông Trường Giang chảy mãnh liệt.

Ngoại trừ chữa trị gân mạch bị vu lực phá hư, sinh mệnh năng lượng dư thừa bắt đầu tập trung tới vu tháp ở giữa trán, càng ngày càng nhiều, không ngừng nén lại, tiếp tục nén lại.

Ngay khi Dương Lăng cảm giác đầu sắp bị vỡ vì sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc đè nén, đột nhiên ấn ký hình tháp ở giữa trán nhảy lên kịch liệt, nhiệt độ tăng nhanh, rất nhanh tăng lên.

Theo sát, không đợi hẳn kịp phản ứng, sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc mênh mông trong sơn cốc thông qua ấn ký hình tháp ở giữa trán như thủy triều dâng mãnh tràn vào trong không gian vu tháp thần bí.

Vốn lực vụ bên trong sơn cốc càng ngày càng đậm, phạm vi bao phủ càng ngày càng xa, xong ngay khi lực vụ sắp sửa tràn qua thung lũng thì lại nhanh chóng chảy nhanh vào mi tâm của Dương Lăng.

Phảng phất một con đại hồng thủy gặp được một cái chỗ thoát nước khổng lồ, hoặc là gặp phải một cái động sâu không đáy.

Từ từ, lực vụ bên trong sơn cốc càng ngày càng đậm, đừng nói là Mạch tư thảo tùy ý có thể thấy được mà kể cả đại thụ cao mười mấy tầng cũng không hề tàn mát ra sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc. Cùng lúc đó thiên địa linh khí vốn dư thừa cũng tan thành mây khói.

Không biết qua bao lâu, một trận gió lạnh mang theo bông tuyết thổi qua, Dương Lăng từ từ tỉnh lại.

Vu lực cùng với sinh mệnh năng lượng trong cơ thể một đỏ một lục, hình thành hai con sông hoàn toàn khác nhau, theo phương hướng trái ngược vận chuyển theo một quỹ tích như nhau.

Càng kỳ diệu hơn nữa là cho dù nhắm lại hai mắt, cũng rõ ràng cảm giác được gió thổi có động trong phạm vi hơn trăm bước, phảng phất như cây cối chung quanh đều hóa thành tai mắt của mình.

Năm mươi bước ngoài có một đàn kiến đi kiếm ăn gặp một con sâu bướm từ trên cây rơi xuống, liền xông cả lên, cắn xé con mồi đang liều mạng giãy dụa.

Bên ngoài sơn cốc có một đám Song giác lộc đang chạy nhanh ở chân núi, lưu lại một chuỗi dấu chân trên mặt tuyết; xa xa, một ít bụi rậm dao động trong gió lạnh, những lá héo úa một mảnh một mảnh nhẹ nhàng rơi xuống.

Vừa mở to mắt nhìn bốn phía, Dương Lăng cắn chặt răng, nhắm mắt lại hướng cây đại thụ gần đó lao tới, dựa vào cảm giác vòng quanh gốc cây.

Mặc dù nhắm lại hai mắt, nhưng mỗi lần đều thuận theo tự nhiên tìm được điểm đặt chân tốt nhất, chỉ cần là chỗ có cây cối sẽ có một cảm giác thân thiết tự nhiên, dường như từ nhỏ đã sống ở đây.

Cây cối hóa thành con mắt? Chẳng lẽ đây là điều huyền bí cường đại của mục thụ nhân ở sâu trong thâm lâm.

Kinh hãi phát hiện khả năng mới này, Dương Lăng trong lòng vừa động, ngồi xếp bằng trên mặt đất, để ý thức chìm vào trong không gian vu tháp.

Quần nhiên không gian vu tháp thần bí so với lần trước lại lớn hơn không ít, thậm chí ngay cả vu tháp cũng lớn theo, trên tháp các bức hình hổ báo, ngũ trảo kim long rõ ràng hơn rất nhiều.

Có một khoảng khắc, hần tựa hồ còn nghe được tiếng rùng ngâm loáng thoáng, dường như ngũ trảo kim long trông rất sống động sẽ bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Bí mật của lang chu vương.

Khả năng thụ nhân kỳ diệu, ma thú đại quân số lượng khổng lồ, hơn nữa vu lực dư thừa, con kinh hãi qua đi, Dương Lăng đối với tương lai tràn đầy tin tưởng. Đối với người khác mà nói, Đặc Lập Tư thâm lâm vô cùng nguy hiểm, nhưng đối với hắn mà nói đây tuyệt đối là một may mắn hiếm có.

Nơi này, có vô số tài nguyên chưa khai thác như gỗ, quặng thạch; có số lượng không thể đếm được ma thú để hắn thuần hóa, còn có sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc không bao giờ khô kiệt...

Hắn tin tưởng chỉ cần cẩn thận quản lý, Đặc Lập Tư sâm lâm chính là sân sau của mình, Duy Sâm trấn chính là trụ sở chính của mình ổn định cuộc sống.

"Có lẽ, thế giới xa lạ này vô cùng thích hợp để mình sinh tồn?"

Nhớ tới cuộc sống khổ sở trước kia, nhớ tới chín năm cuộc sống đơn điệu, Dương Lăng cảm khái không thôi.

Vừa đi tới thế giới xa lạ này, hắn khẩn khoản hy vọng tìm được đường trở về trái đất, trở lại thành phố mà mình sinh sống mấy năm. Nơi đó có huynh đệ, có rất nhiều cô gái xinh đẹp hấp dẫn, cũng có trò chơi đã chơi mấy năm không chán.

Nhưng mà sau một thời gian sống ở thế giới xa lạ này, hắn phát hiện từ từ trong đầu mình có một ít ý nghĩ khác.

Nơi này, không khí vĩnh viễn đều là thanh tân, buổi sáng mỗi ngày không cần phải cưỡi 7 giờ liền phải chen lên xe bus, càng quan trọng hơn đó là ở đây hắn có những dị năng mà lúc trước có tưởng tượng cũng không thể tưởng được, cũng bởi vậy có một cuộc sống hoàn toàn mới.

Kinh hiểm, kích thích. so với cuộc sống đơn điệu nhàm chán chín năm trước kia hấp dẫn hơn không biết bao nhiêu lần.

Nếu có một ngày có thể tự do qua lại thế giới thần bí này cùng trái đất, vậy quá hoàn hảo.

"Lắc lắc đầu", Dương Lăng vứt bỏ cái ý nghĩ mê người này ra khỏi đầu. Thu hồi đông đảo la thú lại.

Cũng giống như lần trước, sau khi nuốt chửng đại lượng sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc, đông đảo ma thú lại có một ít biến hóa. Cánh Giác phong thú lại dài thêm ra, xúc thủ của Tà nhân càng thêm trắng kiện.

Áo giáp bằng gỗ trên người khô mộc chiến sĩ càng thêm chắc chắn, nhưng biến hóa lớn nhất chính là đại quân con nhện do lang chu vương thống lĩnh.

Nếu liếc mắt một cái thì thấy đàn nhện ngoại hình tựa hồ không có gì biến hóa, nhưng nhìn kỹ có thể phát hiện thấy hàm răng đầy chất độc của chúng càng thêm sắc bén, xác ngoài ở trên lưng cũng bắt đầu cứng rắn lên.

Dương Lăng thử dùng thanh chùy thủ sắc bén thì thấy lực phòng ngự mặc dù còn kém xa so với khô mộc chiến sĩ, nhưng tuyệt đối mạnh hơn trước kia rất nhiều.

Con nhện trên người mang theo kịch độc, độc dịch trí mạng không những có thể công kích địch nhân trước mặt, còn có thể công kích địch quân cả trên không và trên mặt đất. Hơn nữa mạng nhện cùng với khả năng ẩn nấp để phục kích, tuyệt đối là một vương bài trước mắt không thể có nhiều.

So sánh với lực công kích sắc bén, khả năng phòng ngự của chúng không đáng giá chút nào, xác ngoài yếu ớt không chịu nổi một kích. Đột ngột bị tập kích, gặp phải quân địch am hiểu đánh giáp lá cà, nếu không có các binh chủng khác phối hợp sợ rằng thất bại thảm hại.

Nhìn thấy sau khi nuốt chửng đại lượng sinh mệnh năng lượng, xác ngoài bắt đầu cứng lên. Lực phòng ngự tăng lên mấy lần, Dương Lăng hiểu được đã tìm được một con đường tắt để chúng nhanh chóng tiến giai. Năng lực công kích cường đại, phòng thủ nhờ vỏ bọc, tuyệt đối có thể để chúng trở thành một quân đoàn tinh duệ đứng nghĩa.

Có lẽ tiến giai đến một bình cảnh, nên con nhện bình thường biến hóa rất rõ ràng, mà ngoại hình lang chu vương không có biến hóa cụ thể nào. Một điều duy nhất là to như con ghé con đặc biệt chạy tới chạy lui Dương Lăng - Chỉ chi chi không ngừng kêu lên, phảng phất như đang cố gắng biểu đạt ý nghĩ gì đó.

"Chẳng lẽ, sau khi nuốt chửng đại lượng sinh mệnh năng lượng, trí lực lang chu vương được tăng cường?"

Sau một lát chầm tư, nhìn vẻ khác thường của lang chu vương, Dương Lăng trong lòng vừa động, khoanh chân ngồi xuống. Tay phải nhẹ nhàng đặt lên trán lang chu vương, cẩn thận xem xét tình huống trong cơ thể nó.

Dương Lăng mặc dù rất thận trọng, nhưng cuồng bạo vu lực vừa đi vào trong, lang chu vương đau đớn đến cả người run lên, tứ chi từ từ co quắp lại. Con mắt đỏ như máu mở trừng trừng, móng vuốt chộp tới chộp lui ở trên không, rít gào liên tục dường như vô cùng đau đớn.

Nhìn thấy lang chu vương cả người run lên, Dương Lăng nhanh chóng giảm bớt vu lực đưa vào trong cơ thể nó, quả nhiên lang chu vương ngay lập tức đỡ hơn rất nhiều. Nhưng chỉ cần gia tăng lực độ, ngay lập tức lại co rúm lại.

"Phương pháp không đúng?"

Nhớ tới tình huống khi chính mình hấp thu đại lượng thiên địa linh khí cùng với sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc, Dương Lăng trong lòng vừa động, đưa thêm một tia sinh mệnh năng lượng lạnh lẽo vào trong cơ thể nó.

Quả nhiên, lang chu vương đang quỳ trước mặt không hề cực lực giãy dụa nữa, thậm chí dần dần hấp thu vu lực cùng sinh mệnh năng lượng hắn đưa vào.

So sánh với các con nhện bình thường, hắn phát hiện tinh hạch trong não của lang chu vương phát triển đặc biệt. là một loại ma thú cấp thấp, bình thường tinh hạch của con nhện chỉ to như hạt gạo, toàn thân là màu đen; nhưng lang chu vương thì khác, tinh hạch của nó không chỉ có to như hạt oliu, hơn nữa toàn thân còn phát ra liên tục ánh sáng màu đỏ.

Ngoài ra, ở bên cạnh tinh hạch của con nhện đều có một khóa tuyến yên hình tròn màu vàng đất, không ngừng phát ra dao động lớn hoặc nhỏ.

Cũng giống như tinh hạch, tuyến yên này của lang chu vương lớn gấp năm lần so với con nhện bình thường, sau khi hấp thu sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc Dương Lăng đưa vào liền kịch liệt nhảy lên, phát ra một cỗ dao động thân thiết, quen thuộc.

Chẳng lẽ, tinh hạch quyết định năng lượng, mà tuyến yên thần bí này quyết định khả năng trí lực, năng lực cùng trí lực vượt xa đồng loại bình thường có thể trở thành vương giả của bộ lạc.

Dương Lăng vô cùng kích động, mơ hồ hiểu được bí mật thống lĩnh đại quân của lang chu vương, dưới sự hạnh phúc, từ từ gia tăng vu lực và sinh mệnh năng lượng đưa vào trong cơ thể nó.

Quả nhiên, tinh hạch của lang chu vương một chút một chút to lên, ba động trong não cũng càng ngày càng rõ ràng.

Rất nhanh, hẳn lại phát hiện ra một hiện tượng kỳ quái. Tinh hạch và bộ phận tuyến yên được phân công rõ ràng, mặc dù cũng đều hấp thu năng lượng đưa vào, nhưng tinh hạch chủ yếu hấp thu vu lực màu đỏ máu, mà bộ phận tuyến yên lại chủ yếu hấp thu sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc.

Nếu chỉ có vu lực, không có sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc, tứ chi lang chu vương sẽ co quắp lại, tinh hạch trong cơ thể sẽ run lên, nếu chỉ có sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc, không có vu lực, tuyến yên sẽ phình lên hoặc là co rút lại không quy tắc, phát ra một trận ba động mất trật tự. Đường như vu lực và sinh mệnh năng lượng đưa vào phải duy trì một sự cân bằng.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Đánh bất ngờ

Trên người mười con nhện thử nghiệm nhiều lần, Dương Lăng tìm ra toàn bộ quy tắc. Về cơ bản, mỗi khi đưa vào một phần vu lực màu máu đỏ, thì phải đưa vào hai phần sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc. Hai canh giờ sau, thuận lợi mạnh mẽ tăng mười con nhện đội trưởng từ cấp hai lên cấp ba.

Sau khi tiến giai, mười con nhện đội trưởng từ to như cái chậu lớn lên thành con nghé con. Cái mai phía sau không chỉ trở lên cứng rắn thêm, trí lực cũng tiến thêm một bước, không còn giống như trước kia nữa.

Năng lực chiến đấu tổng hợp mặc dù còn kém lang chu vương cấp bốn, nhưng khoảng cách phun độc dịch, độc tính cùng năng lực chỉ huy tất cả đều mạnh hơn trước rất nhiều.

Không biết là tiến giai cần rất nhiều năng lượng hay nguyên nhân gì khác, các con nhện bình thường có thể tiến giai rất nhanh, nhưng sau nửa canh giờ bận rộn, lang chu vương vẫn không có biến hóa rõ ràng, để cho hắn không thể không bỏ qua ý niệm mê người trong đầu là trợ giúp nó tiến giai.

"Ngoại trừ vu lực cùng sinh mệnh năng lượng chẳng lẽ không có biện pháp nào khác?"

Nhìn lang chu vương đang nằm ở trước mặt, Dương Lăng đột nhiên trong lòng vừa động.

Lúc trước, lang chu vương chỉ là một con nhện thủ lĩnh bình thường mà thôi, nhưng sau khi liên tục nuốt chửng nhiều viên tinh hạch của các con nhện vương khác, nhanh chóng từ nhị cấp tiến lên tứ cấp. Vô luận là lực chiến đấu hay là trí lực đều tăng vọt về chất.

Có lẽ, sau khi nuốt chửng vài viên tinh hạch cao cấp của đồng loại, Giác phong thú và Tà nhân cũng có thể tiến giai ra một con vương giả giống như lang chu vương?

Con nhện đại quân đã có lang chu vương chỉ huy, gặp phải địch nhân có thể phản ứng linh hoạt, chỉ có Tà nhân cùng Giác phong thú vẫn phải nhát nhát ra lệnh.

Trên chiến trường tin tức thay đổi liên tục, chỉ cần hơi chậm một chút sẽ bỏ qua cơ hội tốt ngàn năm khó gặp, nếu ma thú đại quân có năng lực ứng biến nhất định, thực lực bộ đội sẽ đột nhiên tăng mạnh.

Trong đông đảo ma thú, khiến cho Dương Lăng phiền lòng chính là Tà nhân hành động chậm chạp. Mặc dù sau khi tiến cấp, tốc độ di chuyển của chúng nó đã khác xa ngày xưa, nhưng nếu so sánh với Giác phong thú vẫn còn cách quá xa.

Với năng lực phòng ngự quá kém cùng khả năng di chuyển, vạn nhất ở trên chiến trường bị quân địch đánh bất ngờ, hậu quả tuyệt đối không thể tưởng

tượng.

Nếu lang chu vương trong khoảng thời gian ngắn không có cách nào tấn cấp, vậy còn không bằng trọng điểm thuần hóa hoặc là bồi dưỡng một con Tà nhân vương giả. Dù sao, khuyết điểm của Tà nhân rất rõ ràng, nhưng ưu điểm cũng vô cùng nổi bật.

Đối diện với quân địch mặc áo giáp dày cùng với phòng ngự quy mô lớn, đừng nói Giác phong thú to như nắm tay mà có lẽ ngay cả to lớn như khô mộc chiến sĩ cũng không có khả năng làm được gì.

Nhưng Tà nhân thì khác, một con Tà nhân công kích mặc dù không lợi hại là mấy, nhưng hàng ngàn hàng vạn loạt đạn cùng bắn vào một điểm, uy lực tuyệt đối không ai bằng. Các cuộc đại chiến với Dã man nhân và Y Thước Á đã chứng tỏ uy lực của chúng.

Ba hàng binh trận đơn giản đã khiến cho uy lực của Tà nhân tăng mạnh. Dương Lăng không dám tưởng tượng, nếu có một con Tà nhân vương giả giống như lang chu vương, có khả năng quản lý và chỉ huy, vậy hiệu quả càng thêm đáng sợ.

Sau một lát trầm tư, hắn quyết định trở lại Ngõa Luân Á sơn cốc bị nguyên rủa, nơi đó là địa phương Tà nhân xuất hiện. Vận khí tốt có lẽ một hai ngày có thể giết được vài đám Tà nhân, thuận lợi bồi dưỡng ra một con vương giả của đại quân Tà nhân.

Có thú một sừng tốc độ rất nhanh cười thay cho đi bộ. Hơn một canh giờ sau, Dương Lăng đã đi tới Ngõa Luân Á sơn cốc hoang vu. Bên ngoài sơn cốc bông tuyết bay lất phất, bên trong sơn cốc không ngừng bay ra một đám khói dày đặc. Vừa khó thở vừa nóng.

Bông tuyết vừa rơi xuống liền ở giữa không trung bị nấu chảy thành hơi nước, từ xa nhìn lại, bầu trời sơn cốc bao phủ một tầng sương mù dày đặc, thoát nhìn vô cùng quỷ dị.

Vì đề phòng đá thảo kinh xà, Dương Lăng vừa vào trong sơn cốc liền thu hồi thú một sừng lại, chỉ thả ra một đội Giác phong thú bảo vệ bên người.

Dựa vào thân thể mạnh mẽ, nhanh chóng qua lại như con thoi trong đám loạn thạch, nếu lần này mục tiêu là tinh hạch Tà nhân cấp cao vậy sẽ không cần lãng phí thời gian đối với đám Tà nhân cấp thấp đơn độc ở ngoài.

Càng đi xa, nhiệt độ càng lúc càng cao, cũng may cơ thể sau nhiều lần cường hóa, thể chất của hắn đã vượt xa người bình thường. Nếu không sợ rằng nửa bước khó đi, không chỗ đặt chân.

Sau khi xâm nhập Ngõa Luân Á sơn cốc, thỉnh thoảng thấy một ít ám hỏa tinh lộ ở bên ngoài, đáng tiếc tạp chất quá nhiều, căn bản không đủ yêu cầu để bày trận.

Tuy nhiên ở trên mặt đất đã có nhiều ám hỏa tinh đến như vậy, phỏng chừng có lẽ bên dưới sẽ có một mỏ tinh quặng khổng lồ, sau này có thể mang nhân công đến đây đào xới quy mô lớn.

Dọc theo đường đi, ngoại trừ gặp một ít Tà nhân, cũng gặp phải một con tắc kè khổng lồ, mở miệng là có thể phun ra một đoàn hỏa diễm.

Đáng tiếc tốc độ di chuyển chậm, năng lực phòng ngự thấp tương đương với Tà nhân, lực công kích lại xa xa không bằng, căn bản không đáng giá hao phí máu huyết cùng vu lực đi thuần hóa.

Căn cứ trí nhớ của đám Tà nhân đã thuần hóa, sâu bên trong sơn cốc là một cái huyết động khổng lồ, bao phủ bởi đầy bụi rậm, là điểm cư trú của Tà nhân hoang dã.

Cho nên Dương Lăng đi nhanh như gió, có khi vì chạy tiếp, quyết định nhảy từ một khối loạn thạch nhảy sang một đám loạn thạch khác.

Trước khi con tắc kè khổng lồ cản đường phản ứng, đã giống như một con chim ưng rất nhanh vọt qua.

Sau khi chạy tới huyết động ở sâu trong sơn cốc, Tà nhân càng ngày càng nhiều, thỉnh thoảng chứng kiến một toán Tà nhân từ từ du đãng, tìm kiếm ám hỏa tinh hoặc là một loại thủy quả để ăn.

Không giống các sinh vật bình thường khác, Tà nhân không có tay cũng không có chân. Chưa tiến hóa thì chỉ có hai cái xúc tu hai bên, dựa vào kỹ thuật di động bẩm sinh trong không trung, nhưng khác với các con động vật biết bay khác, chúng nó chỉ di động đến địa điểm cách đó mười centimet.

Gặp phải loạn thạch hoặc là rễ cây chỉ có thể di hướng khác, tốc độ di chuyển vô cùng thông thả.

Tiến giai đến cấp hai, Tà nhân hai bên sẽ mọc ra một cây xúc tu màu xanh biếc, tác dụng chủ yếu là tăng tốc độ khôi phục ma lực, đối với di động không có tác dụng nhiều lắm. Chỉ có đến khi tiến hóa đến cấp ba, hai bên lại mọc ra một cây xúc tu, tốc độ mới được tăng lên.

Buông tha vài nhóm Tà nhân chậm chạp, Dương Lăng theo dõi một nhóm Tà nhân tốc độ nhanh hơn một chút. Liếc mắt nhìn một cái, mặc dù không tìm được con vương giả xuất chúng nào, nhưng cũng thấy được vài con Tà nhân tiến hóa đến nhị cấp.

Nhìn tốc độ di chuyển của các con Tà nhân còn lại, phỏng chừng chúng nó đã tiến hóa đến nhất cấp hậu kỳ, so với nhóm đồng loại chậm như sên rõ ràng mạnh hơn.

Theo đuôi mục tiêu đi tới một núi nhỏ ngoài cốc, thấy chúng nó tất cả đều lao vào trong cốc kiếm ăn, không phát hiện ra nguy hiểm ở phía sau

Dương Lăng lạnh lùng cười, nấp vào một bên, lặng lẽ gọi ra tất cả ma thú đại quân.

Mặc dù tin tưởng chỉ huy ma thú đại quân cùng lao lên, rất nhanh sẽ giải quyết đàn Tà nhân hoang dã không hề phòng bị này, nhưng hắn vẫn cẩn thận làm việc.

Căn cứ vào trí nhớ của các con Tà nhân thuần hóa, bên trong sơn cốc có rất nhiều huyết động, sâu không thấy đáy, thậm chí đi thông một tòa thành thần bí dưới đất. Hắn không hy vọng trong khi ra tay vô tình đưa tới một đám ma thú cao cấp khó giải quyết.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Liệp sát

Sau một lát trầm tư, Dương Lăng nghĩ đến một chủ ý rất tốt.

Tà nhân hoang dã bản tính tàn mạn, không chỉ tốc độ di động chậm, hơn nữa trí lực cũng rất thấp. Nếu tại cửa vào sơn cốc mai phục, tiếp theo chỉ huy Giác phong thú và đại quân con nhện cắn ở bên ngoài, tin tưởng đối phương kinh hoàng tuyệt đối rút lui.

Dưới sự chỉ huy của hắn, ma thú đại quân ngay lập tức hành động.

Khô mộc chiến sĩ lặng lẽ hóa thành đại thụ, bảo vệ lối ra khỏi sơn cốc. Ở phía sau chúng nó, Tà nhân lập thành một trận hình cẩn mật, phụ trách công kích từ xa.

Sau khi tiến hóa tới nhị cấp, xạ trình cùng uy lực của chúng đều mạnh hơn đồng loại hoang dã rất nhiều, dựa vào hỏa lực dày đặc của chúng, phong tỏa cửa hang tuyệt đối không có vấn đề gì.

Lưu lại một đội Giác phong thú canh giới ở bên ngoài sơn cốc và cung cấp lực lượng yểm trợ trên không, Dương Lăng thu hồi đại quân con nhện cùng các con Giác phong thú còn lại, lặng lẽ đi vào sơn cốc.

Có dị năng thụ nhãn thần bí, hẳn dù có nhắm mắt lại cũng có thể tự nhiên xuyên qua trong cây cối, dễ dàng tránh thoát đông đảo Tà nhân hoang dã đang đi kiếm ăn.

Có lẽ bởi thiên tính tàn mạn, có lẽ bởi vì phát hiện thấy đông đảo thực vật, Tà nhân đang ở bên trong sơn cốc kiếm ăn không hề phát giác ra dị biến ở bên ngoài sơn cốc, càng không chú ý tới Dương Lăng đang qua lại ở trong cây cối. Chúng nó không biết, một hồi tai ương giết chóc càng ngày càng tới gần.

Dừng lại ở nơi sâu nhất của sơn cốc, Dương Lăng gọi toàn bộ ma thú còn thừa ra, quay người cười lên thú một sùng. Hít vào một hơi thật sâu, chỉ huy ma thú đại quân rất nhanh lao về phía trước, liệp sát Tà nhân hoang dã không hề phòng bị.

Không kịp ứng phó, đối mặt với đàn Giác phong thú như máy bay chiến đấu trên không, đối mặt với nọc độc trí mạng của đại quân con nhện, đối mặt với tia sét màu tím của thú một sùng, Tà nhân hoang dã loạn thành một đoàn.

Có con chui xuống đất chỗ bụi cây, có con hoảng loạn chạy trốn ẩn núp. Chỉ có rất ít con vội vàng đánh trả. Nhưng là đối mặt với ma thú đại quân đang dâng sát thú của Dương Lăng, không chịu nổi một kích.

Mỗi lần lao xuống, Giác phong thú cơ hồ đều một kích trí mạng, đuổi dần lũ Tà nhân kinh hoàng về phía miệng hang.

Mặc dù Dương Lăng mệnh lệnh chúng nó không thể sử dụng châm độc uy lực rất lớn, nhưng cho dù như thế, chỉ dựa vào tốc độ nhanh như chớp cùng với hàm răng sắc bén vẫn đang là con ác mộng của Tà nhân hoang dã.

Dám chắc thắng lợi, Dương Lăng không hề muốn lãng phí châm độc của Giác phong thú, dù sao Đặc Lạp Tư thâm lâm nguy cơ bốn phía, trời mới biết một khắc sau có thể hay không gặp phải một con ma thú cấp cao nào đó. Đừng nói châm độc uy lực thật lớn, mà mỗi thành lực lượng cũng không thể để lãng phí.

Thép tốt, phải sử dụng trên lưỡi dao sắc bén.

Đối với đám Tà nhân không hề phòng bị, nếu Giác phong thú tốc độ rất nhanh là một con dao nhọn vô tình, thì đại quân lang chu quả thực chính là một đám ma quỷ tàn nhẫn.

Chỉ cần dính phải nọc độc chúng nó phun ra, ngay lập tức choáng váng đầu óc, cả người chết lạng. Không kịp tránh né, đều bị răng độc của chúng cắn xé thành mảnh nhỏ.

Đối mặt với đàn nhện và Giác phong thú thân là ma thú cấp thấp, Tà nhân hoang dã đã không có khả năng đánh trả, vậy đối mặt với thú một sừng cường hãn chúng nó càng không chịu nổi một kích.

Có ít Tà nhân vội vã tránh ở bên dưới bụi rậm. Vốn còn tưởng rằng có thể thừa dịp mà thoát được một mạng, nhưng vài đạo tia chớp thô to qua đi, thường thường chết thành tảng lớn.

Rất nhanh, sau khi biết được uy lực ma thú đại quân của Dương Lăng, Tà nhân hoang dã đều rút lui, như thủy triều hướng về phía lối ra lao tới. Vốn muốn chạy ra ngoài trốn thoát, không nghĩ tới vừa vận trúng phải quỷ kế của Dương Lăng.

Quả nhiên, đám Tà nhân hoang dã nhắm hướng miệng sơn cốc quả thực như mồi chui vào lửa. So sánh với Giác phong thú cùng đại quân con nhện, đám Tà nhân xếp thành trận hình công kích càng thêm cường hãn.

Sau một trận quang đạn dày đặc qua đi. Miệng sơn cốc máu thịt bay toán loạn. Ngoại trừ tinh hạch cứng rắn, Tà nhân hoang dã ngay cả xương sọ cứng rắn nhất cũng bị oanh thành mảnh nhỏ.

Ngắn hơn một tắc, nguy hiểm thêm một tắc, hướng chỉ thực lực kém cả một cấp. Trước mặt trận hình công kích của đồng loại trước mặt, Tà nhân hoang dã không có lực hoàn thủ. Cho dù có mấy con may mắn lao ra ngoài, cũng bị khô mộc chiến sĩ đâm nát.

"Tàn sát, hoàn toàn là tàn sát một phía."

Ma thú đại quân của Dương Lăng trước sau giáp công, không lâu sau hơn một ngàn con Tà nhân hoang dã chết hết. Bên trong sơn cốc máu chảy thành sông, tràn ngập mùi máu tươi, xúc tu huyết nhục mơ hồ tùy ý có thể thấy được.

"Binh quý hồ tinh bất quý hồ đa!"

(Binh quý ở chất lượng mà không phải số lượng)

Có 2000 con Tà nhân đã là đủ rồi, Dương Lăng cũng không muốn hao phí vu lực và máu huyết với đám ma thú cấp thấp này, tùy ý để ma thú đại quân công kích.

Trừ phi là Tà nhân hoang dã đã tiến hóa tới cấp ba, trên cấp ba, nếu không cơ bản không có giá trị thuần hóa.

Sau khi thu hồi tinh hạch của Tà nhân hoang dã, Dương Lăng thu hồi lại ma thú đại quân, rất nhanh rời khỏi sơn cốc máu tanh này, tìm mục tiêu tiếp theo. Hắn không biết, vừa mới rời đi, sơn cốc liền chào đón một nhóm khách không mời.

Tiếp theo, lợi dụng các địa hình có lợi, Dương Lăng thành công giết được vài đàn Tà nhân số lượng khổng lồ, sau ba ngày đã thu thập được hơn một vạn tinh hạch.

Loại tinh hạch to như hạt gạo này người khác không thèm để ý đến, nhưng là vật phẩm cần thiết để Tà nhân tiến hóa thì tuyệt đối là một bảo bối không thể có nhiều.

Giống như trong dự tính, sau khi liên tục nuốt chửng các viên tinh hạch đồng loại, Tà nhân tất cả đều tiến hóa tới cấp ba. Không chỉ có tốc độ di chuyển được đề cao rõ ràng, càng nặng yếu chính là thêm một dị năng, mỗi lần tấn công đều có thể mang theo ma pháp.

Dương Lăng thử nghiệm, hiệu quả mặc dù kém so với châm độc của Giác phong thú, nhưng có thể lặp lại tăng hiệu quả. Lần đầu tiên có điểm tề đại, lần thứ hai cảm giác cơ thể bắt đầu khó nhọc, lần thứ ba cảm giác cả người tê cứng, cứ như vậy, hiệu ứng càng ngày càng rõ ràng.

Chùm tia sáng chói mắt, tự động mang theo ma pháp công kích, tốc độ di động tăng lên vài lần...

Đối với năng lực chiến đấu tổng hợp của Tà nhân Dương Lăng vô cùng chờ mong. Chỉ cần tiếp tục tiến hóa, hẳn tin tưởng trong mắt người thường đây là một đám ma thú thấp kém sẽ trở thành bộ đội pháo binh uy lực rất lớn.

Quân đoàn chiến lược phiên bản khác ở dị giới?

Nhìn hơn 2000 con Tà nhân bố trí thành trận hình, nhìn con mắt duy nhất dữ tợn của chúng, Dương Lăng gật đầu hài lòng. Theo cấp bậc tăng lên, Tà nhân công kích càng ngày càng xa, nếu nói bây giờ là súng bazooka, vậy tương lai có thể trở thành pháo cao xạ.

Thậm chí tiến hóa tới cấp chín hoặc siêu cấp ma thú trong truyền thuyết sẽ trở thành quân đoàn tên lửa chiến lược.

Thế giới này rất tàn nhẫn, nhục nhọc cường thực nhưng thế giới này rất thú vị.

Dương Lăng phát hiện mình càng ngày càng thích cuộc sống kinh hiểm, kích thích, thú vị này. Hắn chờ mong năng lực của mình càng ngày càng mạnh, thích chứng kiến ma thú của mình từng chút trở lên mạnh mẽ.

Hắn tin tưởng một ngày nào đó, khu sâm lâm nguyên thủy của Thái Luân đại lục sẽ trở thành hậu hoa viên của mình.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Cả một ổ Tà nhân

Tất cả Tà nhân đều tiến hóa đến cấp ba, nhưng tiếc nuối chính là khi chọn lựa một con Tà nhân cường hãn nhất, để cho nó liên tục nuốt chửng mười viên tinh hạch, nhưng vẫn không có cách nào tiến hóa tới cấp bốn, càng không cách nào tiến hóa thành vương giả giống như lang chu vương.

Xem ra, cấp ba và cấp bốn cách nhau không chỉ là một chút mà thôi. Có lẽ chỉ có tinh hạch Tà nhân cấp cao mới có thể khiến cho tốc độ tiến hóa nhanh hơn.

Giống như lang chu vương bây giờ nuốt chửng tinh hạch con nhện bình thường không có hiệu quả rõ ràng, chỉ có nuốt tinh hạch con nhện cùng cấp bậc hoặc cấp cao hơn mới có tác dụng.

Nếu đã xâm nhập vào Ngõa Luân Á sơn cốc nơi Tà nhân tập trung sinh sống, Dương Lăng làm sao có thể dễ dàng bỏ qua cơ hội, tiếp tục tìm mục tiêu thích hợp bên trong.

Nhưng tiếc nuối chính là đừng nói Tà nhân cấp ba, mà tiến hóa đến cấp hai đã cực kỳ ít, còn Tà nhân tiến hóa tới tứ cấp dù tìm kiếm liên tục vài ngày cũng không thấy bóng dáng.

Bên trong bồn, huyết động khắp nơi đều thấy, có nơi giống như tổ chuột, có nơi sâu không thấy đáy, đi mấy canh giờ đều không thấy cuối.

Bóng tối dày đặc, phảng phất đi thông tới tận địa ngục, mặc dù có đông đảo ma thú bảo vệ, hắn cũng không dám tùy ý xâm nhập.

Ngoại trừ Tà nhân cùng với tác kè khổng lồ phun lửa, có đôi khi còn gặp phải một ít ngô công, mặc dù lực công kích không cao, nhưng nọc độc còn lợi hại hơn cả lang chu vương.

Cũng may có Giác phong thú bảo vệ nên có chút kinh hãi mà không nguy hiểm, sau vài ngày không tìm thấy bóng dáng Tà nhân cấp cao, ngược lại còn săn được mười mấy viên tinh hạch ngô công.

Căn cứ theo trí nhớ Tà nhân, ngô công là một loại ma thú cấp thấp, sống nhờ nuốt chửng các loại tảo độc sinh trưởng trong chỗ âm u. Sống càng lâu, độc tố trong cơ thể càng nhiều, người trúng phải nhẹ thì cả người bồng rộp, nặng thì cả người ăn mòn mà chết.

Không bỏ qua nguyên tắc, Dương Lăng cứ giết chết được một con ngô công lại dùng chủy thủ mò đầu nó ra rồi lấy viên tinh hạch màu xanh biếc ra.

Bây giờ mặc dù không có chỗ dừng, nhưng nói không chừng ngày nào đó có tác dụng rất lớn.

Vừa mới bắt đầu hắn còn muốn thuần hóa vài con, nhưng nhìn tốc độ rửa bò của chúng, suy nghĩ một lát liền bỏ qua ý định đó.

Năng lực hành động nhanh chóng không thể thiếu, thuần hóa nhiều ma thú cấp thấp tốc độ chậm chạp sẽ làm giảm nghiêm trọng khả năng cơ động của bộ đội, được không bù nổi mất.

Ngày hôm nay, theo đuôi một đám Tà nhân ra ngoài kiếm ăn, Dương Lăng lặng lẽ đi tới một tòa huyết động khổng lồ.

Không giống huyết động Tà nhân bình thường, huyết động này ở cửa có một loạt Tà nhân bảo vệ. Thậm chí còn có vài con ẩn náu. Ngoài ra, Tà nhân ra vào liên miên không dứt.

"Chẳng lẽ, đây là một huyết động Tà nhân cực kỳ rộng lớn?"

Nhìn đông đảo Tà nhân ra vào không ngừng, Dương Lăng trong lòng vừa động, gọi một con Giác phong thú tiến hóa tới cấp ba ah,

Chung quanh cửa động có rất nhiều cây trường xuân, cành lá tươi tốt, dựa vào nó để ẩn nấp, Giác phong thú to như nắm tay lặng lẽ chui vào. Quả nhiên, bên trong huyết động có các hang động khác nhau, Tà nhân to nhỏ không thể đếm được.

Không chỉ có rất nhiều Tà nhân tiến hóa đến cấp hai, còn có không ít tiến hóa đến cấp ba.

Khó có thể gặp gỡ Tà nhân to như vậy, Dương Lăng vô cùng hưng phấn, nhưng nhìn Tà nhân canh phòng cẩn mật như vậy, lại không khỏi cau mày suy nghĩ. Các con ả núp không có vấn đề gì, chỉ cần điều một đội Giác phong thú, tuyệt đối có thể không gây một tiếng động giết chết hết.

Nhưng Tà nhân lui tới liên miên không dứt, làm thế nào mới có thể không gây ra một tiếng động giết chết những con Tà nhân đang canh cửa?

"Chỉ huy Giác phong thú sử dụng châm độc đánh bất ngờ? hay là ra lệnh cho lang chu vương mang theo đại quân con nhện cườn công?"

Sau một lát trầm tư, Dương Lăng khe khẽ lắc đầu. Giải quyết đám Tà nhân bảo vệ cửa ra vào dễ làm, nhưng vấn đề là Tà nhân lui tới thật sự nhiều lắm.

Chỉ cần không thể trong nháy mắt một lưới bắt hết, rất nhiều Tà nhân bên trong huyết động sẽ chuẩn bị sẵn sàng, có lẽ phải đánh một trận đại chiến.

Tà nhân chưa tiến hóa tốc độ chậm chạp, lực công kích, trí lực có lẽ còn không đủ. Nhưng Tà nhân tiến hóa tới cấp hai, cấp ba thì khác, tự nó có trí lực nhất định, tốc độ di chuyển cùng lực phòng ngự không có biến hóa rõ ràng nhưng lực công kích lại mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Ngoài ra, nếu trong huyết động có một Tà nhân vương giống như lang chu vương vậy đám Tà nhân cấp cao công kích càng thêm kinh khủng.

Không tới lúc cuối cùng, Dương Lăng không muốn cứng đối cứng cùng đối phương, hắn không muốn giết địch một ngàn, chính mình tổn thất tám trăm. Vô luận thế nào, trả giá thấp nhất thu được ích lợi lớn nhất mới là vương đạo.

"Đánh địch từ phía sau?"

Nhìn Tà nhân hoang dã liên miên không ngớt, nghĩ đến Tà nhân đại quân của mình, Dương Lăng trong lòng vừa động, nghĩ tới một chủ ý tuyệt diệu. Sau khi cân nhắc, quyết định đánh bạc một ván, nếu thật sự không được thì chỉ huy đại quân cườn công.

Chỉ huy một đội Giác phong thú nhanh chóng giải quyết đám ả núp của đối phương, Dương Lăng lặng lẽ gọi ra ma thú đại quân.

Hơn 2000 con Tà nhân chia làm mười lần, phụ trách lần vào trong huyết động, sau khi thu được mệnh lệnh liền nhanh chóng ra tay giải quyết tinh anh của đối phương, cũng bảo vệ các vị trí mấu chốt.

Giác phong thú chia làm năm đội, phụ trách đánh úp từ xa. Chỉ cần Tà nhân vào tới vị trí, ngay lập tức dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết bảo vệ ở cửa động, cũng nhanh chóng nhào vào trợ giúp Tà nhân phòng ngự yếu kém.

Đội quân của lang chu vương chia làm mười đội, tám đội phụ trách hành động cùng với Giác phong thú, bằng mọi giá dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết Tà nhân hoang dã trước cửa động.

Hai đội còn lại cùng với khô mộc chiến sĩ phụ trách ngăn cản Tà nhân đi kiểm ăn bên ngoài quay về cứu viện.

Việc này không nên chậm trễ, sau khi an bài ổn thỏa, Dương Lăng xoay người cười lên trên lưng thú một sừng, chỉ huy Tà nhân ngay lập tức hành động.

Có lẽ Tà nhân ra vào thật sự nhiều lắm, vô luận là Tà nhân ra vào hay là vệ binh bảo vệ ở cửa động tất cả đều không chú ý tới vài đàn Tà nhân xa lạ trước sau nối nhau vào trong huyết động.

Nếu chúng nó cẩn thận một chút sẽ phát hiện đám Tà nhân xa lạ này đều có ba xúc tu ở hai bên, tất cả đều tiến hóa đến cấp ba.

Đáng tiếc, không có một tên vệ binh chú ý đến tình huống không bình thường này, cứ như vậy kế hoạch của Dương Lăng thuận lợi hoàn thành một nửa. Đám Tà nhân hoang dã cầu thủ không biết một tai nạn chưa hề thấy sắp phủ xuống.

Theo vu lực tăng lên, bây giờ Dương Lăng có thể khống chế mỗi một con ma thú hành động tự nhiên trong phạm vi năm dặm.

Mặc dù khống chế càng cẩn thận, thời gian càng dài thì vu lực tiêu hao càng lớn, nhưng để ứng phó trận đại chiến trước mặt vẫn đủ khả năng. Dưới sự chỉ huy của hắn, Tà nhân lần vào trong huyết động đều chiếm được các vị trí có lợi.

Sau khi xác nhận lại vị trí của Tà nhân, Dương Lăng quyết định chỉ huy số ma thú còn lại hành động.

Trong nháy mắt, đã chuẩn bị sẵn sàng Giác phong thú lao ra ngoài nhanh như máy bay chiến đấu siêu âm, lao thẳng về phía Tà nhân hoang dã đang bảo vệ cửa động.

Một loạt châm độc dày đặc qua đi, đại quân Giác phong thú lao đến cửa động. Dưới đòn đánh bất ngờ như tia chớp của chúng, châm độc khó lòng phòng bị của chúng. Tà nhân hoang dã không hề phòng bị không có một con nào may mắn thoát khỏi.

Mặc dù theo không kịp tốc độ rất nhanh Giác phong thú, nhưng lang chu vương cũng nhanh chóng chỉ huy đại quân hành động.

Dưới sự chỉ huy của nó, các con nhện phối hợp tác chiến như thủy triều hung hãn hướng về phía Tà nhân ở bên ngoài huyết động giết tới, Tà nhân không hề phòng bị căn bản là không có khả năng chống trả.

Chỉ huy hai đội con nhện còn thừa cùng khô mộc chiến sĩ lập thành đoàn trận, lưu lại ngăn cản viện binh của đối phương, Dương Lăng cười thú một sừng nhanh chóng đuổi kịp đại quân con nhện hung hãn.

" Có đội quân lang chu không sợ chết, thú một sừng căn bản không có cơ hội động thủ."

Bên trong huyết động, liên quân ma thú thể không thể chống đỡ. Vài con Tà nhân hoang dã cấp cao vừa mới tập trung một đám Tà nhân cấp thấp đánh trả, ngay lập tức bị Giác phong thú trọng kiếm công kích, không có người lãnh đạo, Tà nhân cấp thấp trí lực không đủ đều hoảng sợ chạy trốn, căn bản không phát huy được ưu thế số lượng khổng lồ.

Đối mặt với sự giáp công của đám ma thú đại quân nội ứng ngoại hợp của Dương Lăng, đối mặt với bọn nó liên hợp tấn công hung mãnh, Tà nhân hoang dã không có phòng bị nhìn thấy ngay sự thất bại.

Ngoài ra, các con Tà nhân nhanh chóng trở về cứu viện cũng bị mạnh mẽ ngăn cản, tựa như một con mối đánh lên một một thân cây đang bốc cháy vậy.

Kết quả, không có cái gì phải lo lắng, không lâu sau Dương Lăng nắm giữ được cục diện. Bên trong sơn cốc khắp nơi đều là thi thể của Tà nhân hoang dã, giữa sơn động xuất hiện một cái ao máu, trong không khí tràn ngập nồng đậm mùi máu tươi.

Thống kê sơ bộ, trận chiến này tổng cộng tiêu diệt 5000 con Tà nhân, trong đó tiến hóa tới cấp ba có hơn 200 con, tiến hóa tới cấp hai có hơn 800 con. Nhưng điều tiếc nuối là không có con Tà nhân nào tiến hóa đến cấp 4, càng không có con vương giả nào giống như lang chu vương.

"Xem ra chỉ có một biện pháp cuối cùng."

Nếu bộ lạc Tà nhân lớn như vậy cũng không có vương giả đứng nghĩa, Dương Lăng không hề còn chút hy vọng nào đối với cái bồn này. Tường nhanh chóng có được một Tà nhân vương giống như lang chu vương, xem ra không thể làm gì khác hơn là chính mình phải ra tay.

Việc này không nên chậm trễ, chỉ huy ma thú đại quân bảo vệ cửa động, hấn tại bên trong trận bố trí một tụ linh trận đơn giản, chuẩn bị sử dụng vu lực cùng sinh mệnh năng lượng mạnh mẽ bồi dục một con Tà nhân vương.

Hoàn cảnh Duy Sâm trấn rất ác liệt, mà ở trong Đặc Lạp Tư sâm lâm lâu như vậy, không biết bây giờ tình hình cụ thể như thế nào. Vô luận thí nghiệm lần này thành công hay không cũng phải nhanh chóng trở về.

Dù sao nếu thí nghiệm không thành công còn có thể thực hiện lại, nhưng nếu như để tên linh chủ đột nhiên xuất hiện xác lập được chỗ đứng, thì đối với sự phát triển sau này của mình có hạn chế rất lớn.

Tuyển ra một con Tà nhân cường hãn nhất, Dương Lăng khoanh chân ngồi xuống đặt tay phải khe khẽ lên trán nó. Chung quanh để rất nhiều tinh hạch Tà nhân to có nhỏ có.

Đã không làm thì thôi, đã làm làm cho được, hấn quyết định đánh bạc một phen, ra lệnh cho Tà nhân không ngừng nuốt chứng tinh hạch, chính mình cũng không ngừng đưa vào vu lực cùng sinh mệnh năng lượng, từ từ gia tăng lực độ.

Dưới tác dụng của tinh hạch, vu lực và sinh mệnh năng lượng, Tà nhân nằm trước mặt Dương Lăng khe khẽ run rẩy, cả cơ thể, kể cả xúc tu không ngừng phồng lên, co rút lại, sau đó lại phồng lên, lại co rút, không ngừng tuần hoàn.

Cùng lúc đó, dưới tác dụng của tụ linh trận, thiên địa linh khí trong bồn không ngừng tiến đến như thủy triều. Mặc dù còn kém xa so với các địa phương khác ở Đặc Lạp Tư sâm lâm, nhưng cũng cực kỳ khả quan.

Nếu cẩn thận quan sát, có thể thấy thi thể Tà nhân hoang dã cùng bên trong ao máu tán mát ra một đám khí màu đỏ máu, nhanh chóng từ trần Tà nhân thẩm thấu vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Tà nhân bạo quân

Mỗi khi nuốt chứng một viên tinh hạch, Tà nhân lại vô ý thức rít gào một tiếng, dưới sự trợ giúp của vu lực cùng sinh mệnh năng lượng nó rất nhanh dung hợp năng lượng của tinh hạch.

Từ từ, tinh hạch của nó một chút một to lên, tán mát ra một trận ánh sáng màu đỏ. Tuyến yên thần bí cũng đi theo lớn lên, tán mát ra một trận ba động bất quy tắc càng ngày càng mãnh liệt.

Đã không làm thì thôi, đã làm phải làm đến cùng.

Mắt thấy Tà nhân biến hóa càng ngày càng rõ ràng, Dương Lăng cắn chặt răng, lại gia tăng cường độ năng lượng đưa vào.

Trong nháy mắt, cả người Tà nhân run lên, sáu cái xúc tu co quắp lại, ức chế gào lên. Nhưng cùng lúc đó, tinh hạch và tuyến yên của nó cũng càng lúc càng lớn, tốc độ nhanh hơn.

Theo mùi máu tươi nồng đậm bên trong sơn cốc truyền ra bên ngoài, không lâu sau, xa xa truyền đến một trận tiếng kêu mơ hồ, càng ngày càng rõ ràng, phảng phất có quái vật gì đó đang nhanh chóng chạy lại đây.

Nghe tiếng rít gào càng ngày càng lớn bên ngoài sơn động, nghe tiếng rít gào ức chế của con Tà nhân trước mặt Dương Lăng, đám Tà nhân còn lại vô cùng bất an bay tới bay lui, phảng phất bản năng của chúng cảm giác được có nguy hiểm gì đó. Rất nhanh, ba hàng thương binh trận dày đặc rối loạn lên, một trận hỗn loạn xáo trộn.

Khác hẳn với thái độ kinh hoàng của Tà nhân, đại quân con nhện dưới sự chỉ huy của lang chu vương vô cùng trấn định bình tĩnh. Mắt thấy trận hình Tà nhân đại loạn, nhanh chóng bò lên trên đền bỏ lại các vị trí mà chúng nó để lại, để tránh bị ma thú nào đó đột nhiên lao đến.

Vì phòng ngừa tình huống bất ngờ, lang chu vương còn phân ra một đội ngũ bộ đội tinh anh ẩn núp bên người Dương Lăng, làm thành một bộ phận bảo vệ tạm thời cho hắn.

Mặc dù không có lang chu vương là vương giả chỉ huy, nhưng Giác phong thú vẫn có thể miễn cưỡng duy trì cơ bản trận hình, tiếp tục chấp hành mệnh lệnh cảnh giới của Dương Lăng.

Vẫn giống như bình thường, khô mộc chiến sĩ có một chút linh thức nghiêm mật cẩn thận canh phòng trước cửa động, đỉnh nhọn sắc bén cùng áo giáp gỗ cứng rắn, khiến cho chúng trở thành bộ binh cường hãn nhất.

Về phần thú một sừng cường hãn, canh giữ bên người Dương Lăng nửa bước không rời. Là một con ma thú cao cấp, cho dù không có mệnh lệnh của Dương Lăng, nó cũng biết bây giờ là lúc chủ nhân dễ dàng bị công kích nhất.

Tinh thần tập trung cao độ, mặc dù cũng nghe được những tiếng quái thú rít gào. Nhưng Dương Lăng rốt cuộc không có thừa tình lực để chỉ huy Giác phong thú đi ra ngoài tìm hiểu xem rốt cuộc xảy ra chuyện gì. Theo thời gian trôi đi, hắn phát hiện ra một hiện tượng kỳ quái.

Vừa mới bắt đầu, Tà nhân chỉ bị động hấp thu vu lực cùng sinh mệnh năng lượng mình đưa vào, nhưng không biết bắt đầu từ khi nào, nuốt chửng tinh hạch càng ngày càng nhiều liền bắt đầu từ từ chủ động hấp thu năng lượng trong cơ thể mình, tốc độ càng lúc càng nhanh.

" Thử nghiệm thất bại?"

Cảm giác được vu lực và sinh mệnh năng lượng trong cơ thể mãnh liệt tuôn ra, Dương Lăng nhũu mày cảm giác tựa hồ có điều không ổn.

Nhưng mũi tên đã bắn ra không thể thu lại được, cắn chặt răng rồi không ngừng lấy ma thú huyết châu từ Không gian giới chỉ nuốt vào, bổ sung vu lực bị tiêu hao, tùy ý cho con Tà nhân trước mặt hấp thu năng lượng trong cơ thể.

Đối với sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc trong sâm lâm rất dư thừa hắn không cần quan tâm. Chỉ cần có đủ thời gian, cho dù tiêu hao nhiều hơn nữa cũng có thể nhanh chóng bổ sung lại.

Nhưng đối với vu lực do tu luyện gian khổ mới có được, hắn không thể dễ dàng lãng phí. Dù sao, vu lực cao thâm quyết định có thể hay không thuận hóa càng nhiều ma thú, quyết định có thể nhanh chóng tiến giai tới cảnh giới địa vu hay không.

Sau khi hấp thu đại lượng vu lực cùng sinh mệnh năng lượng, con Tà nhân trước mặt Dương Lăng trong nháy mắt biến hóa.

Sáu cái xúc tu một chút, một chút trở lên to dài hơn, từ bắp tay người trưởng thành phình lên to như bắp đùi. Hơn nữa hai bên dài ra hai cái xúc tu màu đỏ máu. Càng ngày càng to, càng ngày càng dài, phảng phất như hai cái trường đăng màu đỏ.

Con mắt duy nhất trên đầu càng lúc càng lớn, từ từ trở lên to như cái bát com, màu sắc cũng chuyển từ màu xanh biếc nhạt biến thành màu máu đỏ. Hơn nữa không ngừng lắc lư xúc tu, cùng với làn da chỗ trắng chỗ đen, thoát nhìn rất xấu xa, rất dữ tợn.

Tà nhân bề ngoài biến hóa rất lớn, nhưng bên trong cơ thể biến hóa càng thêm rõ ràng. Viên tinh hạch màu đỏ trở lên to như quả đào, tựa như một mặt trời nhỏ tán mát ra ánh sáng đỏ nóng.

Tuyến yên trong não cũng lớn lên khoảng chừng gấp năm lần, ba động tán vọng lại càng ngày càng mãnh liệt, càng ngày càng rõ ràng.

" Ô "....

Ngay khi Dương Lăng cảm giác có điểm không đúng, đột nhiên bên ngoài sơn động truyền đến một trận quái rít gào chói tai, tựa hồ sơn động bị một đám ma thú vây quanh.

" Kẻ thù tấn công?"

Nghe tiếng quát thủ rít gào bên ngoài son động, Dương Lăng kinh hãi, miễn cưỡng phân ra một tia tinh lực chỉ huy Tà nhân đang kinh hoàng một lần nữa lập trận, ra lệnh một đội Giác phong thú thử tấn công, đám ma thú còn lại toàn bộ đều phải tập trung tinh thần đề phòng.

Dương Lăng phản ứng rất nhanh, nhưng quân địch phản ứng càng nhanh hơn, Không đội Giác phong thú tấn công, đối phương đã phát động lần tấn công đầu tiên.

"Ồ một tiếng", một đám quái vật màu đen bay đến như tia chớp, móng vuốt sắc bén dài khoảng nửa tấc, một trào liên lưu lại một vết thương thật sâu trên áo giáp gỗ cứng rắn của khô mộc chiến sĩ.

Từ xa nhìn lại, cánh tam giác dài nửa thước mạnh mẽ hữu lực, nhìn giống như một con khi biết bay.

Căn cứ theo trí nhớ của Tà nhân, rất nhanh, Dương Lăng biết được đến tấn công lần này là đám Tượng đá quý một loại ma thú trung cấp. Tốc độ rất nhanh, tấn công sắc bén, sống nhờ việc ăn não của Tà nhân và một ít quả đại bên trong bồn.

Phòng chừng đúng là bởi vì bí bọn chúng sẵn bắt giết hại nên bên trong bồn mới không có Tà nhân tiến hóa tới cấp bốn hay Tà nhân vương.

Đối mặt với chúng nó tập kích bất ngờ, đừng nói Tà nhân hoang dã cấp thấp, mà chính là Giác phong thú trong khoảng thời gian ngắn cũng khó có thể ngăn chặn tất cả.

Châm độc đã hao hết sau trận đại chiến cùng Tà nhân hoang dã, đối mặt với Tượng đá quý với tốc độ không thua sút chút nào, tình huống một đối một thì Giác phong thú tuyệt đối không phải đối thủ.

Nhưng kết hợp với nọc độc mà con nhện công kích, dựa vào ưu thế về số lượng cùng lao vào Tượng đá quý đánh khó phân nan giải.

Khô mộc chiến sĩ công kích mặc dù sắc bén, nhưng tốc độ không theo kịp Tượng đá quý, đỉnh nhọn sắc bén cơ bản không có khả năng sử dụng. Về phần đám Tà nhân, vì tránh cho đánh nhầm vào Giác phong thú cũng không thể phản kích trên quy mô lớn.

Cũng may là dưới sự chỉ huy của lang chu vương, đại quân con nhện ương ngành cầm cự, nọc độc dày đặc quét ngang Tượng đá quý đang bay trên không, kết hợp với Giác phong thú cùng chống đỡ các đợt tấn công dữ dội của đối phương.

Son động dễ thủ khó công, mặc dù Tượng đá quý lao vào đều không sợ chết, công kích sắc bén, nhưng đối mặt với Giác phong thú số lượng khổng lồ, đối mặt hiệp đồng tác chiến đại quân con nhện, tổn thất thảm trọng. Ngăn ngừa thời gian khoảng nửa nén hương, trên mặt đất lưu lại một tầng thi thể dày.

Mặc dù tổn thất nặng nề nhưng Tượng đá quý vẫn phát động công kích liên tục, ý đồ mạnh mẽ đột phá phòng tuyến do Giác phong thú cùng đại quân con nhện tạo nên.

Theo Tượng đá quý từ bốn phương tám hướng lao vào càng ngày càng nhiều, tình thế đối với Dương Lăng càng ngày càng bất lợi.

Cũng còn may mắn, có vài đội Tượng đá quý không sợ chết không để ý hết thấy vọt tới trước mặt Dương Lăng, thậm chí có một con Tượng đá quý thiếu chút nữa một trào nắm được não hấn.

May là lang chu vương sớm có chuẩn bị, các con nhện mai phục cùng lao ra, cùng với thú một sừng kịp thời đánh chết địch quân tập kích.

"Mẹ nó, đánh bạc thêm lần nữa."

Nhìn thấy tình huống càng ngày càng không ổn, Dương Lăng cắn chặt răng, quyết định toàn lực ứng phó, đem vu lực cùng sinh mệnh năng lượng trong cơ thể toàn bộ đều đưa vào cơ thể Tà nhân. Trong nháy mắt, con Tà nhân nằm trước mặt hấn gãy dựa cực lực, lớn tiếng rít gào, tựa hồ vô cùng thống khổ.

Dương Lăng tập trung tinh thần toàn lực ứng phó, không chú ý tới dưới tác dụng của tụ linh trận, trên người Tượng đá quý bị chết tàn nát ra một tia huyết khí, thấm thấu qua trán Tà nhân.

Từ từ, theo đại lượng năng lượng được đổ vào, con Tà nhân trước mặt hấn giống như khinh khí cầu phồng lên, như một con cá voi hay động không đáy hấp thu vu lực cùng sinh mệnh năng lượng trong cơ thể hấn.

Sau khi nuốt vào viên ma thú huyết châu cuối cùng, nhìn thấy Tà nhân vẫn không ngừng cắn nuốt năng lượng trong cơ thể mình, Dương Lăng biết thì nghiệm đã thất bại. Chuyện không thể chậm trễ, nếu không lập tức dừng lại sợ rằng sẽ bị hấp thành xác khô.

Ngay khi Dương Lăng chuẩn bị mạnh mẽ tách khỏi con Tà nhân, dị biến đột nhiên xảy ra. Ấn ký hình tháp ở giữa trán nóng lên, tàn nát ra một cỗ sinh mệnh năng lượng khổng lồ, hình thành một đoàn lực vụ dày đặc, hoàn toàn bao phủ lấy con Tà nhân.

Lực vụ đột nhiên hình thành thi thoảng truyền ra một trận rít gào ức chế, giống như một đầu mãnh thú trước khi chết gào gào dựa, nhưng cẩn thận lắng nghe lại như một con mãnh hổ sắp sửa lao ra.

Càng kinh khủng hơn nữa, lực vụ còn không ngừng hấp thu tất cả năng lượng xung quanh, hút hết ao máu được hình thành từ cơ thể mấy ngàn con Tà nhân hoang dã.

Ngồi dựa vào vách động, nhìn đám lực vụ quý dị, Dương Lăng cẩn thận lấy ra thanh chủy thủ sắc bén, kiệt lực khôi phục vu lực trong cơ thể.

Tượng đá quý tần công không ngừng nghỉ, nhưng dưới sự liên hợp phòng ngự của Giác phong thú và đại quân con nhện, trong khoảng thời gian ngắn tuyệt đối không thể phá vòng vây lao tới.

Ngược lại, ai cũng không biết Tà nhân bên trong lục vụ có thể biến thành con quái vật gì, không thể không cẩn thận đề phòng.

Sau khi hấp thu lượng lớn huyết khí, lục vụ từ từ phát nhát dần, từ từ Tà nhân sau khi dị biến cũng hiển ộ ra. Tám cái xúc tu to như bắp đùi dài hai thước, đầu to như đầu, con mắt duy nhất màu đỏ máu chiếm hơn một phần ba khuôn mặt.

"Khát máu, dữ tợn."

Nhìn Tà nhân sau khi thay đổi, Dương Lăng hít một ngụm khí lạnh thật sâu, từ trên người con Tà nhân xấu xí này, hắn cảm giác được ma lực mênh mông ba động.

Ngay khi hắn do dự có hay không ra tay giải quyết con Tà nhân này thì theo một tia lục vụ cuối cùng tan đi, con Tà nhân rít gào lên một tiếng, nhất thời tất cả Tà nhân trong sơn cốc đều hoảng sợ bay tới, rồi quỳ xuống trước mặt mình.

"Thành công?"

Nhìn Tà nhân thay đổi, lại nhìn xem Tà nhân đại quân rậm rạp phía sau nó, Dương Lăng mừng rỡ. Hiểu được mình đã thắng, thuận lợi bồi dục ra một con Tà nhân vương như lang chu vương.

"Tiến hóa từ trong máu tanh, sinh ra trong trận chiến đấu, khát máu, dữ tợn cuồng bạo. Sau này gọi người là Tà nhân bạo quân nhé."

Sau một lát kinh hãi, Dương Lăng lắc đầu, chỉ một chút nữa mình đã bị nó hút thành xác khô. Xem ra chuyện mạnh mẽ tăng lên cấp bậc của ma thú, nên thực hiện ít vẫn tốt hơn. Nếu không cẩn thận đưa vào hơn phân nửa tu vi, vậy được không bù nổi mất.

Vừa nghe Dương Lăng nói, Tà nhân vô cùng hưng phấn, tựa hồ rất hài lòng tên gọi Tà nhân bạo quân. Cũng giống như lang chu vương, mặc dù nó không có cách nào mở miệng nói chuyện, nhưng cũng có nhất định trí lực, có thể thông qua cử chỉ để biểu đạt ý tứ của mình.

Chiến đấu duy nhất tiêu chuẩn để kiểm tra thực lực.

Hít vào một hơi thật sâu, Dương Lăng ra lệnh cho Tà nhân bạo quân mang theo quân đoàn Tà nhân lao ra. Chuẩn bị phản kích lại Tượng đá quý, đồng thời cũng có thể nhìn xem hao phí nhiều tâm huyết của mình như vậy, Tà nhân vương có bản lĩnh đến như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Mai phục

Huyết động Tà nhân bên ngoài nhỏ bên trong rộng, giống như hình tam giác càng ngày càng rộng. Càng tuyệt diệu chính là cách cửa động khoảng 50 bước có một tường đất hình vòng cung, phỏng chừng là một công sự phòng ngự của Tà nhân hoang dã.

Tường đất rất chắc chắn, không cao không thấp, Tà nhân chui vào vừa có thể ẩn náu cùng tránh né địch nhân công kích từ xa, đứng lên vừa vặn có thể thấy rõ tình huống phía trước.

Nếu ở chỗ này mai phục lượng lớn Tà nhân, ma thú xâm lược cho dù thực lực cường thịnh thì sợ rằng trong khoảng thời gian ngắn cũng khó có thể tấn công vào.

Nhìn rõ ràng địa hình bên trong động, Dương Lăng âm thầm may mắn. Nếu không phải Tà nhân đại quân sau khi lần vào đã khống chế các vị trí chiến lược, sau khi khai chiến thì nhanh chóng đánh chết Tà nhân hoang dã cao cấp chỉ huy, sợ rằng chính mình tuyệt đối không có cách nào để dàng tấn công vào.

Hạ lệnh Tà nhân bạo quân chỉ huy Tà nhân đại quân mai phục ở bức tường đất, nhìn sơn động hình tam giác càng vào trong càng rộng, lại nhìn hơn 200 con nhện lông đỏ bảo vệ bên cạnh, Dương Lăng trong lòng vừa động nghĩ tới trận đánh phục kích nổi tiếng, nhớ tới khi học đại học nhằm chán nên đọc không ít câu chuyện lịch sử.

Lập đại trận, danh như ý nghĩa, chính là bày ra thiên la địa võng, dẫn dụ quân địch tiến vào trận mai phục liền đột nhiên từ ba mặt giết tới, bất ngờ đánh

tới địch quân không hề phòng bị, chặn đứng đường lui của quân địch.

Thời kỳ chiến tranh giải phóng, đất nước đã phát sinh vài trận bộ đại chiến nổi danh.

Ngày 2/7/1935, 25 hồng quân cấp tốc hành quân đi tới Gia Câu Khẩu thôn, sau đó mai phục bốn phía trên núi, phục kích địch nhân truy đuổi là lữ đoàn cảnh vệ đệ nhất Thiêm Tây. Giết chết và đã thương hơn 300 quân địch, bắt được hơn 1400 tù binh, 40 khẩu súng máy, hơn 1400 viên đạn, thu được toàn thắng.

Bộ đại chiến ngoại trừ thành công mai phục càng quan trọng hơn chính là nhất định phải có hỏa lực mạnh mẽ. Nếu không, nếu như bị địch quân tập trung toàn lực phá vỡ trận hình đến lúc đó hậu quả không thể nghĩ ra nổi.

Chiến tranh thế giới lần thứ hai sau khi bắt đầu thay đổi chiến dịch, quân Mỹ bắt đầu đổ bộ vào đất liền Nhật Bản, song phương tranh đoạt một ít quần đảo có vị trí chiến lược. Có chút địa phương thậm chí cứ mất đi lại đánh chiếm lại.

Có vài lần, Quân Mỹ sau khi khống chế đảo liền dựa vào ưu thế binh lực bày mai phục, để phục kích quân Nhật tấn công. Đáng tiếc bởi vì hỏa lực cùng binh lực phân tán, không chỉ không thể làm quân địch tổn thất, ngược lại bị quân nhật đánh phá trại, thất bại thảm trọng.

Một số bài học lịch sử giáo huấn, Dương Lăng chuẩn bị tại xung quanh bức tường bày trọng binh, tinh táo chỉ huy ma thú đại quân hành động.

Do Giác phong thú cản phía sau, thu hồi lại khô mội chiến sĩ. Sau đó từng bước rút lui đại quân con nhện do lang chu vương chỉ huy. Mệnh lệnh chúng nó vừa lui vừa mai phục quanh vách động, đợi đàn Tượng đá quý rút lui liền đột nhiên chặn đường rút lui của chúng.

Sau khi rút lui đại bộ phận con nhện. Dưới sự chỉ huy của Dương Lăng, Giác phong thú bắt đầu từng nhóm từng nhóm rút lui. Giả vờ địch không lại, một chút một dần dần Tượng đá quý đuổi theo hướng vào vòng vây.

Tổn thất nặng nề, nhìn thấy đối phương không địch lại, Tượng đá quý đuổi theo, lao lên như thủy triều. Thân là trung cấp ma thú cấp bốn, nói về lực chiến đấu của cp thể chúng nó hơn xa Giác phong thú và con nhện cấp 2.

Nếu không phải son động dễ thủ khó công, nếu không phải Giác phong thú và đàn nhện ương ngành phối hợp tác chiến, chúng nó đã sớm tấn công vào được bên trong.

Trong con diên cuồng, Tượng đá quý thú tính đại phát mất đi cảnh giác và tinh táo vốn có, không phát hiện ra đang đi trên một con đường dẫn tới địa ngục, không có Giác phong thú và đại quân con nhện ngăn cản, trong chớp mắt đông đảo Tượng đá quý lao tới. Quan sát qua đã thấy có hơn một ngàn con.

"Ba mươi bước, hai mươi lăm bước. Hai mươi bước ..."

Nhìn Tượng đá quý số lượng khổng lồ, tốc độ bay nhanh càng ngày càng gần, bàn tay Dương Lăng tràn đầy mồ hôi, cắn chặt răng quyết định đợi thêm chốc lát nữa. Đã không động thì thôi, động thì phải toàn lực ứng phó, bằng mọi giá đem đối phương một lưới bắt hết.

Tượng đá quý tới tập kích số lượng khổng lồ, công kích sắc bén.

Nếu thu hồi ma thú đại quân không chiến mà chạy, cho dù có cười thú một sừng sợ rằng cũng khó có thể giết chạy ra ngoài, nếu chỉ huy ma thú đại quân mạnh mẽ phá vòng vây, vậy cho dù mình may mắn thoát ra, ma thú đại quân tổn thất cũng rất nặng nề. Đã như vậy còn không bằng quyết định đánh cuộc một chuyến.

"Đánh bạc, hoàn hảo là đánh bạc."

Trận đánh này hẳn đặt hết vốn liếng trên người đại quân Tà nhân do Tà nhân bạo quân chỉ huy.

Chỉ cần mai phục có thể đánh chết tinh anh của đối phương, chỉ cần bộ đội phía trước có thể đứng vững sau đợt tấn công của kẻ địch, đại quân con nhện và Giác phong thú mai phục phía sau là có thể bất thành linh đánh chết đại bộ phận binh lực của đối phương.

Chỉ có như vậy, mới có thể phát huy được hết các ưu thế của đại trận.

Chỉ được phép thành công, không được thất bại.

Nhìn Tượng đá quý càng ngày càng gần, Dương Lăng nhanh chóng lấy các loại vu phù ra đặt ở trước mặt, trận đánh này, hẳn đã đem tất cả bảo bối đều lấy ra. Luyện chế nhiều vu phù đến như vậy, vốn muốn dùng để đối phó đám Hắc giáp quân của Tư Thác Phu, không nghĩ tới hôm nay lại được mang ra sử dụng.

Trong trận chiến quy mô lớn, -Chưông tâm lòi, "Oanh thiên pháo các loại vu phù hiệu quả rất tốt, còn "- "Hải đồn ân chỉ là vu phù công kích tinh thần, tin tưởng có thể bắt ngờ ra tay quấy nhiễu quân địch."

Đến khi khoảng cách chỉ còn mười bước, ngay khi Tượng đá quý tăng tốc độ lên chuẩn bị công kích thì trong nháy mắt Dương Lăng quyết định hạ lệnh tấn công.

Trong nháy mắt, dưới sự chỉ huy của Tà nhân bạo quân đã chuẩn bị sẵn sàng đều nhẹ nhàng đứng lên. Một chùm ánh sáng chói mắt qua đi, quang đạn

dày đặc như mưa rơi xuống trên người đám Tượng đá quý lap lao lên, hung hăng đánh rớt bộ đội tiên phong của đối phương.

Không hề phòng bị, Tượng đá quý lao tới đều trúng chiêu, không kịp hăm nhăm lại hai mắt đang đau đớn, bị làn đạn dày đặc của Tà nhân bắn rơi. Các tên phía sau thấy tình hình không ổn, quyết định gia tốc lần nữa, ý đồ trước khi Tà nhân kịp tấn công lần nữa lao tới.

Cho dù Tà nhân tiến hóa tới cấp 3 nhưng công kích còn không liên tục, khô mồm chiến sĩ mặc dù có áo giáp chắc chắn, công kích sắc bén nhưng tốc độ chậm chạp, khó có thể ngăn cản quân địch nhanh như thiểm điện.

Giác phong thú cùng đại quân con nhện có thể công có thể thủ, đáng tiếc Tượng đá quý không tiến hết vào đại trận, nên chưa phải lúc cho chúng ra tay.

Trong khoảng thời gian ngắn, tình thế cực kỳ nghiêm trọng, nếu không có cách nào ngăn cản lần tấn công bất ngờ này của đối phương, hậu quả không dám tưởng tượng đến.

Vào thời khắc quyết định này, Dương Lăng và thú một sừng ra tay.

Dương Lăng không muốn tiền rất nhanh ném ra các loại vũ phù mạnh mẽ "Chưởng tâm lôi" và "Oanh thiên pháo" đưa tới một trận sấm sét, giống như lựu đạn tấn công tới Tượng đá quý.

Nếu nói vũ phù "Chưởng tâm lôi" để cho Tượng đá quý gặp rắc rối lớn vậy vũ phù "Hải đồn âm" càng là tai nạn lớn nhất của chúng. Một trận âm thanh bén nhọn qua đi, Tượng đá quý lao lên tập kích kêu lên thảm thiết, đầu phăng phát như bị một thanh chùy sắt đập mạnh một cái. Có chút con thân hình không ổn định bay loạn xung quanh, có chút thậm chí 'Ba Ba Ba' rơi xuống đất.

Dương Lăng công kích uy lực cường đại nhưng so sánh với thú một sừng giống như vô giá trị.

Sau một tiếng rít gào, con ma thú cấp tám này rất nhanh phát ra từng đạo tia chớp hình con rắn to lớn, trong nháy mắt tạo thành một mạng điện cao áp.

Tượng đá quý trong phạm vi lưới điện bao phủ đều cháy đen, rụng xuống như mưa.

Một người một thú, hỏa lực cực mạnh trong nháy mắt bộc phát khiến cho quân địch không kịp ứng phó, gắt gao ngăn cản được đợt công kích đầu tiên của đối phương.

Sau cơn đá kích trầm trọng của Dương Lăng và thú một sừng, Tượng đá quý tấn công bức tường trước mặt đều đổi hướng, chuẩn bị tấn công bên phải đối phương là nơi phòng ngự yếu nhất. Chỉ cần bị chúng nó cuốn lấy, phòng ngự rất kém như Tà nhân tuyệt đối thương vong thảm trọng.

Nhanh, Tượng đá quý tốc độ thật sự quá nhanh.

Nhìn thấy đối phương đột ngột đổi hướng, tập trung công kích phía bên phải, đừng nói là Dương Lăng mà cả thú một sừng trong khoảng thời gian ngắn cũng không thể kịp thời đến cứu viện. Nếu bị chúng nó phá vỡ phòng tuyến, hậu quả không thể nào tưởng tượng nổi.

Thời khắc quyết định, Tà nhân bạo quân động thân lao ra, sau một tiếng rít gào, phát ra chùm đạn ánh sáng liên miên không ngừng.

Càng khiến cho người khác chấn động đó là quang đạn vừa bắn ra ngoài liền biến thành hai, sát sau đó từ hai biến thành bốn, bốn biến thành tám, rất nhanh không ngừng tách ra, nhanh chóng bắn về phía Tượng đá quý.

"Bạo liệt đạn?"

Nhìn dị năng của Tà nhân bạo quân uy lực rất lớn, Dương Lăng vui mừng khôn xiết, bận rộn lâu như vậy rốt cuộc có hồi báo. Nếu Tà nhân vương không được như vậy, vậy thì tiêu hao vũ lực, sinh mệnh năng lượng và tính hạch thật sự không đáng giá chút nào.

Quang đạn có thể phân tách ra không chỉ có uy lực vô cùng, hơn nữa còn bổ sung thêm ma pháp công kích. Sau khi trúng chiêu, Tượng đá quý dừng nói là công kích lại, ngay cả hô hấp hít thở đều rất khó khăn, vũ lực rơi xuống đất.

Phản ứng lại, Tượng đá quý không ngừng đổi hướng, ý đồ dựa vào kỹ năng bay điều luyện cùng với tốc độ cao tránh khỏi làn đạn của Tà nhân bạo quân.

Sau khi quát lên một tiếng, con mắt duy nhất Tà nhân bạo quân liên tục phát ra từng đạo ánh sáng đỏ, trong phạm vi ánh sáng đỏ bao phủ, bạo liệt đạn đột ngột tự động đổi hướng, nhanh như tia chớp truy đuổi Tượng đá quý đang tránh né.

"Tên lửa đạn đạo?"

Nhìn bạo liệt đạn tự động đổi hướng, Dương Lăng lại chấn động, không nghĩ tới Tà nhân bạo quân lại có dị năng kinh khủng đến như vậy.

Xem ra, sau khi cắn nuốt đại lượng tinh thạch, vũ lực cùng sinh mệnh năng lượng, trên người nó đã xảy ra các thay đổi không thể tưởng tượng được. Cái khác không nói, mạnh hơn lang chu vương cùng là ma thú cấp bốn.

Sau khi đánh lui Tượng đá quý mãnh công, Tà nhân bạo quân sắc mặt tái nhợt, quang đạn phóng ra tốc độ càng ngày càng chậm, thậm chí ngay cả phiêu phù trong không trung cũng lung lay, lão đảo muốn ngã.

Xem nha, dị năng đạn phân rã cùng với tự động truy đuổi mặc dù uy lực rất lớn, nhưng hao phí rất nhiều ma lực và tinh lực, không thể kéo dài.

Mặc dù Tà nhãn bạo quân chỉ bộc phát một lát, nhưng cũng đủ để cho đám Tà nhãn còn lại tranh thủ được thời gian quý báu. Công kích của đại quân Tà nhãn, Tượng đá quý lại bị thương nặng.

Tự đâm đầu vào lửa, tự đánh vào mình.

Mất thấy hỏa hầu cũng đủ, Dương Lăng ra lệnh cho Giác phong thú và đại quân con nhện đang mai phục đều lao ra, chặn đường rút lui của quân địch. Dưới sự liên hợp tấn công của ma thú đại quân, bị bọn chúng bao vây kín mít, Tượng đá quý xông vào vòng vây đã không còn lợi thế.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Tòa thành bị phong ấn

Trận phục kích thành công, đứng vững được các đợt tấn công của quân địch, chặn đường rút lui của chúng, và đánh lui được nỗ lực phá vòng vây của chúng, thắng lợi chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi.

Dưới sự liên hợp tấn công của ma thú đại quân, Tượng đá quý tập kích đều bị đánh rơi.

Có chút bị trúng đạn kèm thêm ma pháp của Tà nhãn, có chút bị trúng nọc độc của con nhện, có chút bị Giác phong thú cắn xé thành mảnh nhỏ, còn có một chút bị thú một sừng đốt cháy đen. Đương nhiên, vụ phù của Dương Lăng đóng góp không nhỏ.

Trận đại chiến không lâu sau đến hồi kết thúc. Trên mặt đất và vách động tất cả đều dính đầy máu tươi, từ cửa động đến bức tường đất chỉ có ngắn ngủi hơn 50 bước, chất đầy thi thể Tượng đá quý.

Chỉ huy một đội Giác phong thú tuần tra cảnh giới bên ngoài sơn động, Dương Lăng nhanh chóng dọn dẹp chiến trường. Sử dụng thanh chủy thủ sắc bén mở đầu Tượng đá quý ra rồi lấy một viên tinh hạch màu xám, nếu gặp được những con vẫn còn đầy đủ tứ chi, còn có giá trị sử dụng liền lấy máu thuần hóa hết.

Tinh hạch Tượng đá quý rõ ràng to hơn nhiều so với tinh hạch của ma thú cấp thấp cấp một, cấp hai. Mặc dù không bằng tinh hạch lõi điều là ma thú trung cao cấp, nhưng cũng có không ít năng lượng, có thể dùng để bố trí một ít mê tưng trận hoặc là tụ linh trận đơn giản.

Tượng đá quý chết rất nhiều, nhưng các con bị thương nặng, nằm co quắp trên mặt đất cũng có không ít. Hơn nửa canh giờ sau, Dương Lăng hao phí một tia vu lực cuối cùng, thuần hóa được khoảng 200 con.

Tượng đá quý vẫn còn giá trị sử dụng, mặc dù tất cả đều bị thương nặng, nhưng tin tưởng cũng nó chỉ cần ở bên trong không gian vu tháp vài ngày liền khôi phục như cũ. Đến lúc đó, lại thêm một quân đoàn ma thú xuất sắc.

Tốc độ nhanh như tia chớp, công kích sắc bén, phòng thủ yếu ớt.

Mặc dù may mắn bắt hết được đám Tượng đá quý tập kích, nhưng đối với lực chiến đấu của ma thú cấp bốn, hẳn có hiểu biết rất sâu.

Ở một trình độ nào đó, Tượng đá quý cũng tương đương như Giác phong thú. Lực công kích mạnh hơn khả năng phòng ngự rất nhiều.

Nếu gặp phải quân địch lực chiến đấu yếu có lẽ có thể nhanh chóng thu được đại thắng, nhưng gặp phải quân địch phòng ngự nghiêm mật, chu đáo, có khả năng công kích đối thủ, có lẽ không thể nào ra tay, thậm chí có thể toàn quân bị tiêu diệt.

Tuy nhiên, mặc dù có điểm giống nhau, nhưng Tượng đá quý cũng có điểm khác so với Giác phong thú. Lợi trao cứng rắn sắc bén, hơn nữa cánh dài nửa thước cùng với lực lượng cường đại, nếu sử dụng nó trực tiếp công kích phía trước vậy rất hiệu quả.

Nhưng mà khả năng đánh lén, Tượng đá quý vẫn còn kém xa với Giác phong thú to như nắm tay.

Thân hình nhỏ bé, tốc độ rất cao, hơn nữa cái châm độc kẻ khác khó lòng phòng bị, khiến cho Giác phong thú trở thành sát thủ mạnh nhất bây giờ. Nếu trực tiếp một đối một chém giết, Giác phong thú tuyệt đối không phải đối thủ của Tượng đá quý, nhưng nếu gặp lại lúc khác.

Đàn Tượng đá quý chưa chắc đã có thể đánh bại đám Giác phong thú cùng số lượng và còn đầy đủ châm độc.

Tình huống bình thường, ma thú cấp cao chênh lệch tương đối rõ ràng. Gặp gỡ phải ma thú cấp cao, ma thú cấp thấp chỉ có duy nhất lựa chọn là chạy trốn. Nhưng có đôi khi, cấp bậc không thể nói lên tất cả.

Chỉ cần lợi dụng thiên thời địa lợi, ma thú cấp thấp cũng có thể chiến thắng ma thú cấp cao, sau trận mai phục đại thắng đã chứng minh điều đó.

Nếu tại nơi hoang dã trống trải mà bị đại quân Tượng đá quý bất ngờ tập kích, vừa mới đại chiến cùng Tà nhân hoang dã một trận đừng nói đại thắng mà toàn thân trở ra đã rất là may mắn rồi.

Sau khi dọn dẹp sạch sẽ chiến trường, Dương Lăng cười lên thú một sừng, thu hồi ma thú đại quân lại sau đó lao ra khỏi sơn động nhanh như gió, vừa rút lui vừa chỉnh sửa lại trí nhớ của Tượng đá quý.

Bên trong vịnh có rất nhiều hang động sâu không thấy đáy, không một ai biết có bao nhiêu quái vật ẩn núp ở trong đó, phải dùng tốc độ nhanh nhất rời xa sơn động đầy máu tanh này.

Nếu mùi máu tươi nồng nặc dẫn tới một đám ma thú cấp cao, bị chúng nó bao vây chém giết ở bên trong động vậy hậu quả không thể nào tưởng tượng được.

Căn cứ trí nhớ Tượng đá quý bị thuần hóa, chúng nó đến từ một huyết động cách đây năm dặm, là bộ lạc Tượng đá quý ở gần huyết động Tà nhân nhất. Ngoại trừ ngẫu nhiên giết chết một số Tà nhân cấp cao.

Bình thường rất ít xuất hiện tại bên trong vịnh, mà chấp hành một nhiệm vụ từ xưa, bảo vệ một tòa thành dưới đất bị phong ấn từ xưa.

"Tòa thành dưới đất bị phong ấn?"

- Một tòa thành dưới đất do đồng đạo ma thú hệ hắc ám bảo vệ?

Dương Lăng rất ngoài ý muốn, bảo thú một sừng chạy tới một cái núi nhỏ hoang vắng, cẩn thận tìm hiểu trí nhớ của Tượng đá quý.

Trí nhớ của Tượng đá quý kí ức rất nhiều, nhưng đối với ma thú bảo vệ tòa thành dưới đất cũng có không ít tin tức liên quan.

Căn cứ theo trí nhớ của chúng nó, ngoại trừ rất nhiều Tượng đá quý, còn có rất nhiều nữ yêu thân ưng, nguời đầu quái các loại ma thú trung cấp bảo vệ. Thậm chí, theo truyền thuyết ở nơi sâu nhất của huyết động còn có Hạt sư và Rồng đen các loại ma thú cao cấp bảo vệ.

Do đại lượng ma thú cao cấp bảo vệ, chẳng lẽ đây là di tích cự long nơi phong ấn rất nhiều thần khí vong linh.

Dương Lăng trong lòng vừa động, nhớ tới tin tức bí mật lưu truyền ở Duy Sâm trấn thời gian gần đây.

Lúc ban đầu, có người dao truyền ở sâu trong Đặc Lạp Tư sâm lâm phát hiện được huyết động cự long, bên trong chôn dấu rất nhiều bảo vật hiếm thấy, hấp dẫn rất nhiều dong binh và mạo hiểm giả rầm rộ lao tới Duy Sâm trấn heo lánh.

Gần nhất, thông qua tin tức mà đạo tặc Phân Lý Tư Đặc thu thập được, biết được có người vô tình phát hiện được di tích phong ấn thần khí vong linh của thần thánh cự long Ngã Nhĩ Mạt Tây Nặc, không hề đơn giản là huyết động cự long từ xa xưa.

Gần nhất Duy Sâm trấn có rất nhiều nhân vật thần bí lén lút đi vào, cho thấy tin tức này không phải không có căn cứ.

Căn cứ tổ chức tình báo Anh Vũ của Cổ Đức, các nhân vật thần bí không giống với dong binh và mạo hiểm giả bình thường, sẽ ở trong Hương cách lý lập đồng cửa không ra, cả ngày chẳng biết đang làm cái gì; hoặc là sống ở nơi hoang dã, cả ngày tìm kiếm trong Đặc Lạp Tư sâm lâm.

Các dong binh và mạo hiểm giả bình thường thì rất chú ý đến thế cục của Duy Sâm trấn, thỉnh thoảng còn nguyện rửa tên linh chủ tự nhiên xuất hiện Tư Thác Phu, có chút thậm chí còn ra tay với những tên hắc giáp quân đi một mình.

Nhưng các nhân vật thần bí này không như vậy, bọn họ không quan tâm đến tình thế Duy Sâm trấn, vô cùng khinh thường việc tranh đấu của Ban Đồ nhân và La Tư nhân.

Ngoài ý muốn biết được tin tức về tòa thành dưới đất, Dương Lăng trầm tư trong chốc lát, quyết định lặng lẽ chui vào quan sát tình huống.

Mặc dù không rõ ràng lắm thần khí vong linh có uy lực như thế nào, nhưng đã có nhiều ma thú bảo vệ như vậy, có nhiều người từ khắp nơi chạy đến tranh đoạt, hiển nhiên là bảo bối không có nhiều.

Việc này không nên chậm trễ, quyết định chủ ý, hần thu hồi thú một sừng lại, gọi ra một đội Giác phong thú bảo vệ. thú một sừng mặc dù thực lực cường đại, nhưng ma lực ba động vô cùng cường đại, rất dễ dàng khiến cho ma thú chú ý.

Lần này hần chỉ là muốn thăm dò một chút mà thôi, nếu không bị một đám ma thú cao cấp cuốn lấy vậy không đáng giá chút nào.

Đi một đường về phía đông, không lâu sau đi qua một đám bụi rậm, Dương Lăng đi huyết động nơi Tượng đá quý cư trú.

Huyết động rất lớn, khắp nơi là loạn thạch với các hình thể khác nhau, phảng phất là một nham động thiên nhiên.

Càng đi xa, lại càng nhiều đường đan xen nhau, nếu không có trí nhớ của Tượng đá quý, sợ rằng chỉ vài phút ngắn ngủi liền cảm thấy choáng váng đầu óc.

Có lẽ cả đàn đã bị diệt hết, vừa mới bắt đầu không gặp phải con Tượng đá quý nào, nhưng càng đi vào sâu từ từ bắt đầu xuất hiện một hai con đi tuần tra, có khi còn gặp phải vài con ẩn náu trên vách động như pho tượng.

May là Giác phong thú cảm giác linh mãnh, bén nhạy, nếu không đã bại lộ hành tung vài lần rồi. Căn cứ theo trí nhớ Tượng đá quý bị thauanfhóa, đã đi tới phạm vi thể lực của đám Tượng đá quý khác.

"Thú vị, phục binh giống như pho tượng."

Kiến thức được di năng của Tượng đá quý, Dương Lăng trong lòng vừa động, nếu tại bên trong Duy Sâm tòa thành bố trí đông đảo phục binh như vậy, đảm chắc có thể để cho địch nhân lần vào khó lòng phòng bị.

Dù sao, không phải ai cũng có giác quan nhạy cảm như Giác phong thú, cũng không phải ai cũng có thân thủ nhanh nhẹn như vậy.

Vì có thể tới gần tòa thành dưới đất nhìn xem có cái gì, dọc đường đi hẳn vô cùng cẩn thận, lợi dụng loạn thạch để che dấu hành tung của mình, lần lượt tránh thoát Tượng đá quý đi tuần tra.

Đi qua phạm vi thể lực của Tượng đá quý, bắt đầu thi thoảng xuất hiện một số quái vật đầu người thân ung, giống như chim ung bay lượn trong không trung. Móng vuốt sắc bén loe loe hàn quang, vừa nhìn đã biết vô cùng sắc bén.

Căn cứ theo trí nhớ của Tượng đá quý, quái vật trước mặt này có tên là nữ yêu thân chim, là một loại ma thú cấp bốn.

Mặc dù cũng cùng cấp bậc ma thú, nhưng năng lực phòng ngự mạnh hơn Tượng đá quý, không chỉ có tốc độ rất nhanh, hơn nữa có ma pháp hệ phong bẩm sinh. Lúc cần thiết, có thể hao phí ma lực giống như mũi tên bắn ra ngoài, sau đó trước khi quân địch phản ứng liền nhanh như tia chớp rút lui.

Cũng không giống như Tượng đá quý, cảm giác của nữ yêu thân ung càng thêm nhạy cảm, Dương Lăng vừa bước chân vào phạm vi thể lực của chúng nó, một đội cảnh giới liền lao đến cẩn thận tuần tra. May mắn là ở bên cạnh có một núi nhỏ âm u, trốn vào đó nên tránh được.

- Chẳng lẽ chỉ có thể nửa đường bỏ qua?

Nhìn nữ yêu thân chim không ngừng bay lượn xung quanh, Dương Lăng vắt hết óc cũng không nghĩ ra có biện pháp nào để có thể lặng lẽ lần vào.

Dựa vào ma thú đại quân có thể dễ dàng đánh chết đám tuần tra này, nhưng nếu kinh động bọn bảo vệ còn lại, đưa tới một đám ma thú cao cấp vây công, thì hậu quả không thể nào tưởng tượng được.

Sau một lát trầm tư, hẳn quyết định rút lui. Căn cứ theo trí nhớ của Tượng đá quý, qua khỏi phạm vi thể lực của nữ yêu thân ung sẽ gặp phải ngu đầu quái hoặc Mỹ đô toa là ma thú cấp năm.

Ngay cả Nữ yêu thân ung cũng khó khăn như vậy, vậy càng không cần phải nói đến ngu đầu quái, Mỹ đô toa cao hơn một cấp, hướng chỉ phía sau còn có Hạt sư, rồng đen cấp cao. Cho dù may mắn lần vào, thì có thể ra ngoài hay không cũng là một vấn đề.

Núi xanh còn đó, lo gì không có củi đốt.

Ngõa Luân Á sơn cốc rất vắng vẻ, người bình thường tìm được sơn động cũng như đi vào trong tòa thành dưới đất này càng không có khả năng.

Chính mình thực lực của mình bây giờ không thể thăm dò tòa thành dưới đất, nhưng không có nghĩa là sau này không có cơ hội.

Dương Lăng tin tưởng chỉ cần có thể tiến cấp tới địa vu ngưng kết vu đan, thuần hóa ma thú cấp cao càng nhiều, một ngày nào đó có thể trở lại Ngõa Luân Á sơn cốc, thăm dò tòa thành dưới đất thần bí.

Có lẽ, sau khi lấy được vong linh thần khí sẽ tìm được biện pháp trở lại trái đất. Đương nhiên, nếu có thể tìm được biện pháp tự do qua lại giữa thế giới này cùng trái đất vậy càng tuyệt diệu hơn nhiều.

Dưới sự dẫn đường của Giác phong thú, dựa vào huyết động âm u không ánh sáng và thân thủ nhanh nhẹn, Dương Lăng né tránh được tuần tra của Nữ yêu thân ung và Tượng đá quý, cẩn thận lui ra khỏi sơn động không lồ này.

Chương 86: Thiếu nữ câu hồn

Có thú một sùng tốc độ rất nhanh thay cho việc đi bộ, hơn hai canh giờ sau, Dương Lăng trở về được Duy Sâm tòa thành. Việc đầu tiên cần làm chính là tìm mưu sĩ Cổ Đức hỏi xem tình hình gần đây nhất.

-Dương đại nhân, tình thế càng ngày càng phức tạp, càng ngày càng khó có thể khống chế.

Cổ Đức mặc chiếc áo dài màu đen sắc mặt buồn bã, theo nhắc nhở của Dương Lăng, ngồi xuống ghế đối diện với hắn.

- "Càng ngày càng phức tạp ?"

Mặc dù sớm đã có chuẩn bị, nhưng vừa nghe Cổ Đức nói như vậy, Dương Lăng vẫn phải cau mày. Cổ Đức giải thích, hắn từ từ hiểu được thế cục gần nhất.

Hóa ra, không lâu sau khi hắn vào Đặc Lạp Tư sâm lâm, Tư Thác Phu nghe theo đề nghị của quân sư đã có hành động mới. Co rút lại thế lực, tại mỗi địa điểm giao khẩu giữa Duy Sâm Trấn và Đặc Lạp Tư sâm lâm thành lập một trạm gác, nghiêm khắc hỏi cung người dân trong trấn ra vào. Cứ như vậy, áp chế được nguồn tin tình báo và không gian hoạt động của đám La Tư nhân.

Ngoài ra, Tư Thác Phu còn dựa vào danh nghĩa lĩnh chủ mạnh mẽ đánh thuế lương thực tồn trữ của mọi người, dùng một cái giá vô cùng thấp tước đoạt da thú cùng các loại vật tư.

Mặc dù không có cách nào dùng nó để trải qua mùa đông lạnh giá, nhưng cũng có thể chống đỡ được một khoảng thời gian đến khi viện quân và số lượng lớn vật tư đến tiếp viện.

Đối mặt với Tư Thác Phu cường từ đoạt lý, người dân trong trấn từng vài lần tập hợp lại phản kháng, nhưng đối mặt với đội Hắc giáp quân tinh duệ của Ban Đồ đế quốc, không có người chỉ huy căn bản là không chịu nổi một kích.

Mặc dù sau này có một ít dong binh và mạo hiểm giả âm thầm gia nhập hàng ngũ nổi loạn, nhưng vẫn không thể làm được chuyện gì, bị Hắc giáp quân của Tư Thác Phu mạnh mẽ đàn áp hết.

Vì để trấn nhiếp người dân bạo nộ, sau khi bắt lại toàn bộ dũng sĩ tham gia cuộc bạo động, Hắc giáp quân tàn nhẫn treo cổ bọn họ ở trên các cây đại thụ ven đường. Treo xác chết ba ngày, cuối cùng đem thi thể vứt vào trong Đặc Lạp Tư sâm lâm, còn cố ý xua đám dã thú đến cắn xé, ăn thịt.

Có lẽ giết người không hả được cơn giận, có lẽ còn muốn nhân cơ hội tìm kiếm thêm vật tư. Hắc giáp quân lấy lý do truy lùng người phá rối cùng với đám La Tư nhân, tùy ý xông vào nhà dân mà giết người đốt nhà, cướp bóc, không có việc ác nào không làm. Làm hại không biết bao nhiêu người cửa nát nhà tan.

Trong mắt mọi người, tên Tư Thác Phu không phải là một tên lĩnh chủ mà là một tên ác ma đến từ địa ngục.

Chỉ vài ngày ngắn ngủi, Duy Sâm Trấn rơi vào tình cảnh hỗn loạn. Vì tránh né ngọn lửa chiến tranh, rất nhiều người mang theo gia đình chạy vào trong Duy Sâm tòa thành tị nạn.

Tư Thác Phu mặc dù thế lực lớn, nhưng đối mặt với Dương Lăng thân thể thần bí, đối mặt với đội bảo vệ mạnh mẽ trong tay hắn, tạm thời còn không dám trực tiếp trở mặt ra tay.

Người dân trong trấn bị đàn áp, dong binh và thương nhân bị chặn đứt nguồn thu nhập. Trong khoảng thời gian ngắn, mặc dù mặt ngoài là Tư Thác Phu không chế thế cục nhưng tình hình càng lúc càng khẩn trương.

Thi thoảng phát sinh một số cuộc tập kích quy mô nhỏ đối với Hắc giáp quân.

Cùng lúc đó, theo lời đồn về bảo tàng của cự long xa xưa, dong binh và mạo hiểm giả đi vào Duy Sâm Trấn càng ngày càng nhiều, tình hình cũng theo đó càng ngày càng phức tạp.

" Quan ép dân phản?"

Sau khi hiểu được tình hình trước mắt, Dương Lăng bảo trì bình tĩnh nhấp một ngụm trà hoa lái.

Tình thế trước mắt có hại cũng có lợi. Tư Thác Phu co rút lại thế lực cũng như tăng cường tuần tra, hiển nhiên đánh lên khó khăn không ít, đoạt được một ít lương thực cùng da thú để chống lạnh nên hắn cũng có thể cầm cự thêm một đoạn thời gian nữa.

Nhưng là, gây nên sự công phẫn của người dân đối với sự thống trị của hắn tuyệt đối rất bất lợi, dân tâm không ổn, chỉ cần biết cách lợi dụng tốt thì sẽ trở thành một thanh kiếm sắc bén.

- " Cổ Đức, tình huống của La Tư nhân bây giờ như thế nào? "

-Đại nhân, La Tư nhân tình huống có chút không ổn. Bọn họ đã nhiều lần yêu cầu chúng ta cung cấp rất nhiều lương thực, quần áo, vũ khí các loại vật tư, cho dù chúng ta bán đất gấp đôi, bọn họ như bọn chết đói, vẫn muốn nhiều hơn nữa Cô Đức trầm ngâm một lát, nói tiếp.

- "Mặt khác, bọn họ còn yêu cầu chúng ta cung cấp tin tức tình báo chính xác hơn nữa "

Tư Thác Phu có rút lại thế lực và tăng cường tuần tra, Dương Lăng vừa vận mang đi Giác phong thú và khô mộc chiến sĩ có thể thu thập thông tin tình báo, trong khoảng thời gian ngắn, Cô Đức khó thể thu được tin tức về hoạt động của Hắc giáp quân, La Tư nhân càng không cần phải nói.

Mỗi lần đánh lên hiệu quả càng thấp, theo thời tiết ngày càng lạnh, vô cùng lo lắng như con kiến bò trong chiếc bình nóng.

"Cô Đức, bắt đầu từ hôm nay, tin tức tình báo và các loại vật tư bán cho La Tư nhân tăng giá gấp đôi so với bây giờ."

Dương Lăng thoải mái tựa lưng vào ghế, với tình hình hiện nay, La Tư nhân tuyệt đối rất nóng lòng, mất hết sự kiên nhẫn. Đừng nói là tăng giá gấp đôi mà chính là tăng thêm nữa thì có lẽ bọn họ cũng chỉ có thể mua vào.

Dù sao nếu so sánh với việc phá hỏng chiến lược của Ban Đồ đế quốc thì mấy vạn tử tinh tề tuyệt đối không đặt trong mắt bọn họ. Lúc này nếu không nhân cơ hội kiểm lời thì đúng là phải xin lỗi bản thân.

"Đại nhân, mấy ngày hôm trước ta vừa tăng giá gấp đôi, bây giờ lại tăng gấp đôi nữa, có thể hay không?"

"Cô Đức có chút lo lắng sợ La Tư nhân sẽ không mua nữa."

-Hắc hắc, yên tâm đi, đám La Tư nhân đó căn bản là không có lựa chọn Dương Lăng cười nhẹ, nói tiếp :- "Tham tiền vốn là bản tính của thương nhân, nếu lúc này chúng ta vẫn còn cung cấp các loại vật tư với giá thấp, vậy mới không phải bình thường."

Tham tiền chính là bản tính của thương nhân?

Sau một lát trầm tư, Cô Đức hiểu ra. Bây giờ, nếu bây giờ giá còn không tăng lên 10% thì quả thật càng dễ dàng để cho người khác hoài nghi.

-Cô Đức, mấy ngày tới người chọn lựa vài tên thích hợp thành lập một đội chuyên môn ám sát và đánh lên Nhìn về trầm ngâm của Cô Đức, Dương Lăng tiếp tục nói:

-Ứng cử viên được lựa chọn tính cách phải trầm ổn, tinh táo, phải vô tình như rắn độc, nhanh nhẹn như Vân báo, bằng mọi giá phải một kích giết chết kẻ địch. Và tiểu đội này gọi là Đột thủ.

"Một đội ngũ chuyên môn phụ trách ám sát?"

Ngoài ý muốn qua đi, Cô Đức có chút chần chờ

-"Đại nhân, ý của người là?"

-Hắc hắc, có đôi khi chúng ta cũng phải giúp đám La Tư nhân, kẻ thù của kẻ thù sẽ là bằng hữu của chúng ta. Tên Tư Thác Phu kia tính tình đến chết cũng không đổi, trong mắt không người, cũng phải cho hắn một bài học

Sau khi phân phó vài câu, Dương Lăng không nói thêm gì nữa, bước dài ra bên ngoài. Sau khi trở lại biệt viện, vốn định phân phó Ngã Ly Ti đem điểm tâm lên sớm một chút, nhưng người thấy hương rượu nồng nặc, đột nhiên nhớ tới đã nhiều ngày không uống rượu ngon do Ước Hàn điều phối.

Vì vậy quyết định đi tới Hương cách lý lập . Phía sau, A Cổ Tô dẫn theo một đội bảo vệ nhanh chóng đuổi kịp.

Trong khoảng thời gian Dương Lăng tiến vào Đặc Lạp Tư thâm lâm tu luyện, A Cổ Tô gian khổ tập luyện, dưới sự trợ giúp của Tạp Tây và Cô Đức rất cuộc cũng từ một gã cao cấp kiểm sĩ tu luyện tới cảnh giới đại kiểm sư sơ cấp.

Mặc dù còn không là cao thủ, nhưng dù sao bước qua một cánh cửa, cái khác không nói nhưng cũng có thể khiến đám Dã man nhân hoảng sợ và thuận lợi chỉ huy bọn chúng.

Xem đá bóng phải có nhiều người, uống rượu cũng phải tìm nơi náo nhiệt.

Khác với ái nhân Lỗ Thuốc coi rượu như mạng sống, Dương Lăng không thích một mình một người buồn bã uống rượu, vừa mới tốt nghiệp thì thường xuyên cùng vài bạn học hoặc là vài tên đồng nghiệp mới hẹn nhau đi uống rượu.

Đối với hắn mà nói, vừa nhắm nhấp rượu ngon, vừa trêu ghẹo vài thiếu phụ cô đơn hoặc là cô gái trẻ ngây thơ, chính là một điều vô cùng thích thú sau khi tan làm.

Duy Sâm Trần không có tv, không quan sát được giải vô địch bóng đá Châu Âu, cũng không có các loại trò chơi, nhưng quán rượu ở đây cũng giống như quán rượu ở trái đất, cũng có những tên tửu quý, những tiếng reo hò chửi bới thô lỗ, đương nhiên còn có các cô gái xinh đẹp mảnh mai hoặc đầy đặn.

Có khi, tựa lưng ở trên chiếc ghế chân cao, cầm một chén La mã tửu đóng băng, và nhìn trộm một đôi nam nữ đang hành động mờ ám bên trong góc,

Dương Lăng thường có một loại ảo giác.

Dường như trong phút chốc về tới quán rượu bên cạnh trường học, có đôi khi thậm chí hoài nghi có phải mình đang nằm mơ, một giấc mộng vô cùng đẹp đẽ.

Cũng giống như bình thường, Dương Lăng vừa vào cửa liền bắt chuyện cùng với vài tên dong binh quen mặt. Sau đó đặt mông ngồi xuống cái ghế cao được dành riêng cho hắn, gọi Ước Hàn mang đến cho mình một chén rượu Kê vĩ, nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

-Ông chủ, con gió nào đưa người đến đây vậy? Ước Hàn cười cười, bưng lên một chén rượu lên cho Dương Lăng.

-Hắc hắc, gió đông. Nhanh, mang đến cho ta hai món, bụng ta đói lắm rồi đây Dương Lăng vỗ vỗ vai Ước Hàn.

Nhắm nhấp một ngụm rượu ngon, ăn hai miếng thức ăn, Dương Lăng cảm giác hương vị trên đầu lưỡi. Song ngay khi hắn chuẩn bị gọi Ước Hàn mang thêm một chén rượu nữa, đột nhiên quán rượu đang ồn ào đột nhiên không có một tiếng động.

Theo sát sau đó truyền đến tiếng bước chân "Tháp, Tháp" rõ ràng thông thả. Cùng lúc đó còn truyền đến một mùi thơm nhè nhẹ.

Dương Lăng vừa ngẩng đầu lên nhìn chỉ thấy một cô gái xinh đẹp mặc áo đen đang từ từ đi đến. Da thịt trắng nõn, cái eo nhỏ duyên dáng mảnh khảnh, cùng với bộ ngực tròn trĩnh nảy lên theo từng bước chân. Đám dong binh xung quanh thấy trào nước miếng, cả nửa ngày cũng không bình tĩnh lại, dường như bị hắc y mỹ nữ đột nhiên xuất hiện lấy mất hồn vía.

Nhìn bộ ngực cao cao của hắc y mỹ nữ, Dương Lăng rốt cuộc hiểu được cái gì gọi là ba đào mãnh liệt, nhìn khuôn mặt xinh đẹp của nàng cùng với dáng người yếu điệu, rốt cuộc hiểu được thế nào là khuôn mặt thiên thần.

Nếu nói Ngã Ly Ti là một trái táo xanh biếc, Tác Phi Á là một đoá hoa tươi vậy hắc y mỹ nữ trước mặt chính là một quả đào chín mọng, đầy hấp dẫn.

Vừa bước vào Hương cách lý lập, đôi mắt trong veo như nước của Mai Lệ Nhĩ Tư đảo qua người đám dong binh một lần sau đó dừng lại trên người Dương Lăng.

Nàng tin tưởng với mị lực của mình chỉ cần thi triển một chút thủ đoạn nhỏ có thể khiến hắn thần hồn điên đảo, phải giao ra Xà yêu huyết trân trọng và gia nhập đội ngũ hắc ám.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Hoa hồng có gai

Ngay khi thất thần trong chốc lát, đột nhiên Dương Lăng cảm giác ấn ký hình tháp giữa trán dao động, vu lực hộ thể tự động vận chuyển, một dòng vu lực âm áp di chuyển khắp toàn thân, nhanh chóng thanh tỉnh trở lại.

"Yêu nữ .. ? "

Nhìn dong binh và mạo hiểm giả trợn mắt há mồm như bị trúng tà ở xung quanh, ngửi lại mùi thơm kỳ lạ trong không khí, Dương Lăng trong lòng vừa động, âm thầm đề cao cảnh giác.

Chỉ có khi nào gặp phải nguy hiểm rất lớn thì ấn ký hình tháp ở giữa trán mới có thể nhảy lên, cũng chỉ có khi nào gặp phải nguy hiểm không rõ, vu lực hộ thể mới có thể tự động vận chuyển. Hiện nhiên cô gái áo đen cực kỳ xinh đẹp này cũng không phải người bình thường.

Chẳng lẽ là sát thủ của đám An Táp gia tộc tàn dư.

Nhìn mỹ nữ áo đen càng ngày càng gần, nhớ tới sát thủ Thiên bảng kẻ khác khó lòng phòng bị, Dương Lăng đồng tử co lại, âm thầm bắt một dấu tay. Chuẩn bị nếu tình huống không ổn ngay lập tức gọi thủ một sừng ra.

Trải qua vài lần bị đánh lén, hắn hiểu được nếu có một sai lầm nào trước sát thủ hàng đầu đều dẫn đến cái chết. Cho dù chính mình có rất nhiều ma thú cấp cao, chỉ cần vô ý một giây sợ rằng còn không kịp gọi ma thú ra đã bị một kích mất mạng.

Lần trước ở trong sương mù mà đối phương ngay từ đầu đã phất tên sát thủ Thiên bảng ra, sợ rằng mình đã sớm đi gặp diêm vương.

- "Một chén rượu Lang mỗ."

Ngoài ý muốn thấy Dương Lăng cảnh giác như vậy, Mai Lệ Nhĩ Tư nói một câu với thợ pha chế rượu Ước Hàn, xoay người ngồi xuống một cái ghế bên cạnh cửa sổ. Rất nhanh, hương thơm tễ nhị trong không khí càng ngày càng nhạt.

Nghe được giọng nói tràn đầy từ tính của mỹ nữ áo đen, mọi người đều như từ trong mộng tỉnh lại, phục hồi lại tinh thần, Ước Hàn cũng không ngoại lệ.

Lấy khăn lau lại khuôn mặt, và lau chùi một cái chén trong suốt, sau đó rót đầy một chén Lang mỗ tửu, rồi tự mình mang đến cho mỹ nữ áo đen.

- "Tiểu thư, lãng mỗ tửu của người".

Ước Hàn mỉm cười như một quý ông, vốn muốn nói vài câu tiếp cận với mỹ nữ áo đen. Không ngờ, ngoại trừ một nụ cười nhàn nhạt, đối phương nhanh chóng quay mặt đi. Lặng lẽ quan sát dãy núi Đặc Lạp Tư ở xa xa.

Xấu hổ bước nhanh lại quầy, Ước Hàn buồn bực uống một chén rượu. Trước kia tại đế đô, mặc dù hắn không quyền không thế, nhưng dựa vào gương mặt điển trai, kỹ thuật pha chế rượu điều luyện cùng với năng lực lấy lòng đối phương, nên rất được các cô nương và quý bà hoan nghênh.

Không nghĩ tới, vốn được xưng là sát thủ của phái đẹp, hôm nay mỹ nữ áo đen lại giống như không khí không thêm nhìn đến.

Ước Hàn rất buồn bực, thật ra tâm tình Mai Lệ Nhĩ Tư cũng không tốt hơn hắn là bao.

Vốn dựa vào khuôn mặt xinh đẹp của mình và tu luyện đến cấp năm hắc ám mị hoặc. Nàng tưởng rằng Dương Lăng cũng sẽ như các tên quý tộc khác, vừa gặp mặt đã say mê và quỳ xuống dưới chân mình.

Không ngờ, sau một lát thất thần, Dương Lăng lại rất nhanh khôi phục bình tĩnh, để cho kế hoạch tiếp theo của nàng thất bại hoàn toàn.

- "Thú vị?"

Nhớ tới đánh giá của đạo sư, sau đó bí mật nhìn trộm Dương Lăng đang ngồi trên đài, xem bộ dạng cùng nụ cười mơ hồ của hắn, Mai Lệ Nhĩ Tư không cam lòng cắn chặt răng.

Mấy năm nay, đàn ông quỳ dưới ống chân nàng nhiều không thể đếm được, có quý tộc quyền cao chức trọng, có đại lĩnh chủ với hàng ngàn khoảnh ruộng tốt, cũng có võ sĩ cùng ma pháp sư hàng đầu. Nàng không tin không làm cho tên Dương Lăng ghê tởm này say mê.

Thấy tên Dương Lăng tuổi còn trẻ đã được đạo sư khen ngợi, mị vốn chuẩn bị thi triển một chút thủ đoạn để lôi kéo hắn vào công hộ hắc ám ma pháp sư, để cho đạo sư thấy được bản lĩnh của mình, cũng thuận tiện lấy được thánh khí hắc ám Xà yêu huyết thượng.

Bây giờ thấy mục tiêu dễ dàng phá giải được hắc ám mê hoặc của mình, cảm thấy rất ngoài ý muốn, không cam lòng và tràn ngập tò mò.

Ngay như một gã cao cấp đại kiếm sư hay là một tên đại ma pháp sư cũng khó có thể ngăn cản hắc ám mê hoặc của mình, Mai Lệ Nhĩ Tư không thể nghĩ ra một kẻ không có đầu khí cũng không có ma lực ba động như Dương Lăng rốt cuộc dựa vào cái gì phá giải pháp thuật của mình.

- Chẳng lẽ, trên người hắn có thần khí chuyên phá ma pháp hắc ám?

Nhấp một ngụm lãng mỗ tửu lạnh như băng, Mai Lệ Nhĩ Tư trong lòng vừa động. Nghe đồn Dương Lăng xuất thân từ một gia đình quý tộc giàu có, gia tộc thế lực khổng lồ, tiền tài như nước.

Xem hắn trước sau bỏ tiền ra xây dựng nhà bán binh khí ái nhân, cùng với lầu quán Hương cách lý lập , tựa hồ các tin đồn đó không phải không có căn cứ.

Thần khí mặc dù cực kỳ hiếm thấy, nhưng đối với một ít gia tộc truyền thừa hàng ngàn năm mà nói có một hai thần khí tổ truyền cũng không phải hoàn toàn không có khả năng.

Xem xét một lát, Mai Lệ Nhĩ Tư càng ngày càng dám chắc suy đoán của mình. Là một gã triệu hồi sư, thực lực chủ yếu của Dương Lăng là đến từ ma thú, thực lực của bản thân không có gì đặc biệt.

Ngay cả cao cấp kiếm sư cũng không thể đỡ được hấp dẫn của mình, hắn ngàn vạn lần không có khả năng dễ dàng phá giải, chỉ có một cách giải thích duy nhất đó là trên người hắn vừa vặn có một kiện thần khí có thể phá giải mị hoặc của mình.

Hừ, trên người hắn bảo bối càng nhiều càng tốt, đến lúc đó tất cả đều phải lấy ra cho ta.

Tưởng rằng đã hiểu được nguyên nhân thất bại, Mai Lệ Nhĩ Tư tâm tình thoải mái hơn, con người chuyển vài vòng bắt đầu tính toán. Kế tiếp, nàng chẳng những muốn khiến Dương Lăng mê đắm đến choáng váng đầu óc, còn muốn Dương Lăng tự động đem thần khí trên người tất cả đều giao ra.

Trong khi Mai Lệ Nhĩ Tư yên lặng trầm tư, quán rượu nhỏ bên trong Hương cách lý lập hoàn toàn yên tĩnh, đám đông binh và mạo hiểm giả thô lỗ đều nhìn chăm chăm vào thân hình cầu nàng.

Mặc kệ là ngực của nàng bị lộ ra một mảnh trắng như tuyết, hay là bộ ngực đầy đặn và bờ mông tròn trịa, tất cả đều khiến cho bọn họ cảm thấy miệng

khát khô.

Với uy danh của Dương Lăng, tuyệt đối không có ai dám ở bên trong Hương cách lý lạp gây rắc rối, đừng nói là dám dong binh và mạo hiểm giả bình thường mà ngay cả đám Hắc giáp quân kiêu ngạo cũng không có can đảm đó.

Nhưng là nhìn mỹ nữ áo đen quá hấp dẫn, với kích thích của hơi men, rất nhanh có người không thể nhịn nổi.

- "Tiểu, tiểu thư, uống với ta một chén".

Sau khi uống một chén rượu to, một gã Hắc giáp quân lão đảo đi tới trước mặt Mai Lệ Nhĩ Tư.

Hai con mắt đỏ bừng nhìn chăm chăm vào bên dưới cổ lộ ra một mảnh da thịt trắng như tuyết của nàng, yết hầu thì thoáng khó khăn nuốt nước miếng, thở dồn dập. Đường như hận không được phải tại chỗ ôm lấy Mai Lệ Nhĩ Tư, sau đó đè lên trên.

- Hừ, muốn chết !

Nhẹ nhàng nhấp một ngụm lang mỗ tửu, nhìn khuôn mặt xấu xa của tên Hắc giáp quân háo sắc, Mai Lệ Nhĩ Tư lạnh lùng hừ lên một tiếng, hàn quang lóe lên trong mắt. Trong mắt của nàng, tên Hắc giáp quân cao lớn này quả thực là muốn chết.

- Nguyên rủa hán tử thành một bộ xương khô, hay là trực tiếp...

Trong một nháy mắt ngắn ngủi, Mai Lệ Nhĩ Tư nghĩ tới vô số biện pháp giáo huấn tên Hắc giáp quân đó. Đối với một đại ma pháp sư hệ hắc ám thì đối phó với một tên binh lính cấp thấp lại đang say rượu quả thực quá dễ dàng.

Thấy Mai Lệ Nhĩ Tư im lặng không nói, tên Hắc giáp quân càng thêm phóng túng, dựa vào hơi men đi tới trước mặt nàng - "Hắc hắc, đại, đại mỹ nữ, có bản lĩnh thì đi theo ta". Ta ... ta sẽ khiến người rất thoải mái..

Do men rượu kích thích, tên Hắc giáp quân sắc dâm bạo thiên, đã sớm vứt bỏ kỷ luật quân đội ra khỏi đầu. Vào giờ phút này, trong mắt hán tử chỉ có Mai Lệ Nhĩ Tư, trong đầu chỉ có một ý nghĩa đó là đặt nàng nằm ở bên dưới mình rồi vui sướng. Hơn mười ngày không có đàn bà, hán tử đã không chịu nổi.

- "Ồ, đi với người?"

Nhìn tên Hắc giáp quân hô hấp càng ngày càng nặng nhọc, Mai Lệ Nhĩ Tư cười cười mê hoặc. Nghĩ tới một cái tương kế tựu kế, nhân cơ hội tiếp cận với Dương Lăng.

- Nụ cười khuynh thành.

Hắc ám mê hoặc của Mai Lệ Nhĩ Tư không đâu không có, từ lông mi mảnh mai, đôi mắt trong veo to tròn, cùng nụ cười như hoa nở, đừng nói tên Hắc giáp quân, mà ngay cả đám dong binh và mạo hiểm giả chung quanh đều trợn mắt há mồm. Trái tim kịch liệt nhảy lên, thiếu chút nữa nhảy ra bên ngoài.

Sắc tâm mọi người đều nổi lên, nhưng Dương Lăng lại cảm giác được ấn ký hình tháp giữa trán lại khe khẽ nhảy lên, ngửi được một hương thơm kỳ lạ nhàn nhạt như có như không. Vô cùng kinh hãi, nhanh chóng vận chuyển vụ lực hộ thể, cẩn thận từng hành động của mỹ nữ áo đen.

Trong nháy mắt khi mọi người trợn mắt há mồm, Mai Lệ Nhĩ Tư lạnh lùng cười, thậm chí chú ngữ cũng không niệm đã phát ra một đoàn ngọn lửa màu tím to như hạt nhãn. Không nhanh không chậm, trực tiếp ném vào cái miệng đang mở rộng của tên Hắc giáp quân.

- A a ...

Sau một tiếng kêu thảm thiết, tên Hắc giáp quân cuộn tròn trên mặt đất quay cuồng, thét lên như quỷ khóc sói tru. Rất nhanh, quần áo trên người bị đốt thành tro bụi, cả người cháy đen, phát ra một mùi cháy xem khó ngửi.

Tử chi co quắp, gãy dựa một hồi liền nằm im không động đậy trên mặt đất.

Trong con đột biến, mọi người kinh hãi thất sắc, bởi vì Mai Lệ Nhĩ Tư ra tay quá nhanh, căn bản không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Có người nói da tên Hắc giáp quân làm quá nhiều chuyện ác bị thần linh trừng phạt, có người cho rằng hán tử mang theo bệnh tật, bị kích động nên phát tác, thậm chí còn có người nhân cơ hội lao ra bảo vệ người đẹp, chắn ở trước người Mai Lệ Nhĩ Tư, hy vọng có thể tiếp cận được với nàng.

Thét lên một tiếng chói tai, Mai Lệ Nhĩ Tư giả vờ hoảng sợ nhảy dựng lên, giống như con cừu non bất lực tránh khỏi cái ghế bên cửa sổ, làm bộ vô tình chạy về phía Dương Lăng đang ở trên đài.

Mai Lệ Nhĩ Tư nghĩ rằng đã làm một chuyện không có sơ hở, giả làm một con cừu non đau đớn đáng thương. Nhưng nàng ngàn vạn lần không nghĩ đến, Dương Lăng sau khi tiến giai tới lĩnh vi thì giác quan vô cùng linh mẫn, nhạy bén, hơn nữa vẫn đang cẩn thận chú ý từng hành động cử chỉ của nàng, đã sớm phát hiện ra động tác bí ẩn của nàng.

Âm ngoan, độc ác, cường đại.

Thấy mỹ nữ áo đen chỉ vì một cái nhìn đã đốt tên Hắc giáp quân thành tro bụi. Dương Lăng tuy bên ngoài vẫn cố giữ vẻ bình tĩnh, nhưng trong lòng rất

chấn động. Xem ra, sát thủ vẫn là sát thủ, không ra tay thì thôi, đã ra tay thì phải kích lấy mạng.

Hắc hắc, rốt cục tới !

Nhìn Mai Lệ Nhĩ Tư ra vẻ thuần khiết, giả vờ vô tình chạy đến, hẩn lạnh lùng cười. Mai Lệ Nhĩ Tư không chạy tới còn tốt, nhưng nàng hành động như vậy, vậy thì có thể đảm chắc nàng chính là sát thủ hàng đầu do địch nhân mời tới.

Một người giống như tên sát thủ Thiên bảng lần trước, có thể rất nhanh phát ra ma pháp, một sát thủ hàng đầu.

Dương Lăng âm thầm tính toán, tập trung tinh thần đề phòng, cùng lúc đó nhìn Dương Lăng ở trên đài, khuôn mặt điển trai, Mai Lệ Nhĩ Tư không biết hành động đã bị lộ ra trong lòng vừa động.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Quân để xuân quang

Nhìn khuôn mặt tươi cười như hoa đào nở Mai Lệ Nhĩ Tư càng ngày càng tới gần, Dương Lăng không khỏi cảm thấy khẩn trương, cao thủ đối chiến thường thường chỉ trong nháy mắt là có thể phân thắng bại, vì đề phòng vạn nhấtm lạng lẽ gọi ra một con giắc phong thú ra hộ vệ.

Thú một sừng mặc dù cường hãn, nhưng vô cùng lộ liễu, gọi ra tuyệt đối khiến cho đã thảo kinh xà. Hoàn toàn trái ngược với nó, Giắc phong thú mặc dù năng lực có hạn, nhưng rất nhỏ. Dựa vào hàm răng sắc bén, tốc độ nhanh như tia chớp và châm độc kẻ khác khó lòng phòng bị.

Cực phẩm, tuyệt đối là cực phẩm mỹ nữ trong cực phẩm.

Nhìn cái eo nhỏ mảnh khảnh thong thả của Mai Lệ Nhĩ Tư, cùng bộ ngực nhảy lên theo từng bước đi, Dương Lăng không khỏi phải nhìn vài lần, mỹ nữ hẩn cũng gặp qua không ít, nhưng chưa bao giờ thấy qua cực phẩm mỹ nữ mà mỗi cái giờ tay nhắc chân đều khiến người khác điên đảo đến như vậy.

Đôi mắt to như hút hồn phách kẻ khác, đôi môi mọng đỏ gọi cảm, đôi chân thon dài... thậm chí tư thế trong mỗi bước đi đều tản mát ra hấp dẫn tận trong xương tủy người khác, khiến cho người ta cảm thấy như nằm mơ giữa ban ngày.

Uống một ngụm lạnh mỗ từ lạnh như băng, Dương Lăng khe khẽ cắn đầu lưỡi một cái, bắt buộc chính mình phải bảo trì tỉnh táo, kiệt lực vận chuyển vũ lực và sinh mệnh năng lượng trong cơ thể, và âm thầm lấy ra một tấm vu phù.

Có Giắc phong thú và vu phù để kéo dài thời gian, hẩn tin tưởng cho dù gặp phải một tên sát thủ Thiên bảng thì cũng có thời gian gọi ma thú đại quân ra trợ chiến.

Sau trận đại chiến với Tượng đá quý ở Ngõa Luân Á sơn cốc, mặc dù tiêu hao rất nhiều vu phù, nhưng hẩn cũng sử dụng thành thực vu phù hơn. Trước kia một lần chỉ có thể ném ra một tấm, nhưng bây giờ có thể làm được nhiều việc, có thể đồng thời phát ra năm tấm vu phù, thực lực được tăng lên rất nhiều.

Một lần cho nổ năm tấm vu phù - "Chường tâm lôi, có lẽ địch nhân còn có thể ý vào tốc độ rất nhanh để tránh thoát, hoặc là dựa vào áo giáp nặng nề để chống đỡ".

Nhưng nếu một lần kích phát ra năm tấm - "Chường tâm lôi". - "Oanh thiên pháo và - Hải đồn âm các loại vu phù khác nhau, tin tưởng tuyệt đối sẽ là một con ác mộng của địch nhân. Nếu không hề đề phòng, người bình thường tuyệt đối sẽ bị tổn thất nặng."

"Đây là mê hương hay là một loại pháp thuật đặc biệt?"

Nhìn đám dong binh xung quanh đều rất nhanh chảy máu mũi, ngửi lại hương thơm khác thường trong không khí lần nữa, Dương Lăng biết mỹ nữ áo đen trước mặt lại sử dụng mê hoặc giống như hồ ly tinh. Hương thơm khác thường rất nhạt.

Dấu điểm người bình thường thì không có vấn đề gì, nhưng sau khi tiến giai tới linh vu thì cảm giác linh mẫn, bén nhạy nên dễ dàng phát hiện được điều khác thường.

Chẳng lẽ lại một cuộc ước hẹn không giống bình thường?

Nhìn mỹ nữ áo đen lòng mang quỷ kế, chạy đến càng lúc càng gần, hẩn không dám có một chút khinh thường, sợ ý. Trước kia đã bị nữ sát thủ Cổ Lan

Đan Na vài lần ám sát, không nghĩ rằng bây giờ lại đến phiên một mỹ nữ độc như họ Cáp.

Số đào hoa của người khác trả bằng tiền còn số đào hoa của mình phải trả bằng mạng sống.

Dương Lăng lắc đầu, người khác số đào hoa liên tục, may mắn liên tục, chính mình lại khác, luôn luôn gặp gỡ số đào hoa phải trả bằng mạng.

Dương Lăng rất cẩn thận, nhưng thấy hần nhìn chăm chăm mình không nháy mắt, Mai Lệ Nhĩ Tư còn tưởng rằng mục tiêu đã cắn câu.

Đắc ý cười rồi nhìn một cái mê người với hần, theo sát là một tiếng - "ai, yêu giả vờ không cẩn thận bị bong gân, đột nhiên ngã xuống mặt đất lạnh như băng."

"Con mèo nào không ăn vụng, có tên đàn ông nào không háo sắc?"

Mai Lệ Nhĩ Tư tin tưởng, trước mặt mỹ hoặc hắc ám trong khoảng cách gần của mình, chính là định lực vô cùng như kiếm thánh hay là ma đạo sư cũng sẽ lao lên giờ chiều anh hùng cứu mỹ nhân, thì tên Dương Lăng tuổi còn trẻ như vậy càng không phải là ngoại lệ.

Song, khi ánh mắt của nàng nhìn thấy Dương Lăng giống như gặp quỷ rồi khỏi vài thước, nàng mới biết được mình đã tính sai.

"Sai, sai lắm lớn"

Mặc dù hiểu được đã tính sai, nhưng đã quá muộn, Mai Lệ Nhĩ Tư mất trọng lực không có thời gian để kịp thời phản ứng mà ngã sấp xuống mặt đất lạnh như băng.

Càng xui xẻo hơn, sau một cơn gió lạnh thổi qua, cái váy bị thổi bay lên. Đừng nói là bấp đùi, mà ngay cả cặp mông đầy đặn và chiếc quần lót màu hồng bên trong cũng đều lộ ra trước mặt mọi người.

"Ta không hoa mắt đó chứ?"

"Cực phẩm, đúng là cực phẩm, sách sách..."

Nhìn hai chân thon dài trần trụi, bờ mông tròn trịa và chiếc quần lót màu hồng của Mai Lệ Nhĩ Tư, mọi người không kìm hãm được mà đều lớn tiếng kêu lên. Tất cả đều mở to mắt ra nhìn, sợ rằng sẽ bỏ qua cơ hội ngàn năm khó gặp này, nhìn đến no cả con mắt.

Mọi người nhìn đã con mắt, nhưng sai lầm Mai Lệ Nhĩ Tư lại vô cùng tức giận, sau khi kéo lại váy, liền hung hăng nhìn chăm chăm Dương Lăng ở cách đó không xa.

Vứt bỏ mục đích lôi kéo và hấp dẫn đối phương ra khỏi đầu, hận không được phải giết chết hần, kẻ khiến cho mình mắc phải sai lầm nghiêm trọng.

Cái gì gọi là biệt khuất, cái gì gọi là buồn bực, cái gì gọi là xấu hổ thành giận dữ?

Tại giờ khắc này, Mai Lệ Nhĩ Tư thật sâu cảm nhận được tư vị này, giờ khắc này, nàng hận không được phải sử dụng một ma pháp hắc ám đem tên Dương Lăng hỗn đản này biến thành một bộ xương khô, một bộ xương khô trọn đời không thể sống lại.

Mai Lệ Nhĩ Tư nằm trên mặt đất thời gian càng dài, Dương Lăng lại vô cùng cẩn thận, nhanh chóng rút lui về phía sau. Người đàn bà này quá quý giá, quý mới biết nàng còn có âm mưu nào nữa không, để cho một gã sát thủ Thiên bang gần người, quả thực là muốn chết.

Đương nhiên, sau khi nhìn đã con mắt, đây là chuyện ngoài ý muốn.

Đứng ở phía đối diện với Mai Lệ Nhĩ Tư, hần so với người khác nhìn thấy bức tranh sắc sảo này càng nhiều hơn, ngay cả quần lót mà Mai Lệ Nhĩ Tư mặc có hình hoa mai trên đó cũng thấy được rõ ràng.

Đùi non trắng như tuyết, quần lót màu hồng, còn có bí ẩn của người đàn bà, chỉ liếc mắt một cái đã cảm thấy huyết mạch như sôi lên, trái tim như muốn nhảy ra ngoài.

Hắc hắc, một người đàn bà thật hấp dẫn. Đáng tiếc, mỹ nữ như vậy thật sự không đáng giá.

Hít một hơi thật sâu, Dương Lăng nhanh chóng phục hồi tinh thần. Hần có thể đảm bảo nếu vừa rồi mình giống như người bình thường, giống như thằng ngu lao tới đỡ lấy mỹ nữ áo đen, sợ rằng đã đặt một chân đến quỷ môn quan rồi.

"Tiểu thư, người không có việc gì chứ?" ngay khi Mai Lệ Nhĩ Tư chuẩn bị đứng lên, một đôi bàn tay trắng nõn như tay đàn bà giúp đỡ nàng đứng lên.

"Ồ, hoá ra là linh chủ đại nhân, mời ngồi, mời ngồi. Thấy Tư Thác Phu không biết đi đến đây từ bao giờ, còn dịu dàng nâng mỹ nữ áo đen dậy, Dương Lăng có chút ngoài ý muốn.

Chẳng lẽ, bí mật cung cấp tin tức tình báo và vật tư cho La Tư nhân đã bại lộ, mỹ nữ áo đen là sát thủ mà Tư Thác Phu phái tới?

Thấy Tư Thác Phu sớm không đến, muộn không đến, Dương Lăng có chút nghi ngờ. Nhưng nhìn mỹ nữ áo đen tức giận trừng mắt nhìn mình, lại nhìn Tư Thác Phu giống như hộ hoa sứ giả bên cạnh nàng, cảm giác hai người không giống như đang đóng kịch.

Ngoài ra, trong khoảng thời gian này thể cục Duy Sâm Trần càng ngày càng nghiêm trọng, tên Tư Thác Phu sớm đã bận rộn đến tối tăm mặt mũi, hoàn toàn không thể ngu xuẩn phải người đến ám sát mình?

Liên lạc giữa mình và La Tư nhân vô cùng bí ẩn, đừng nói là người ngoài mà ngay cả La Tư nhân bình thường cũng không biết. Tư Thác Phu cho dù có hoài nghi, cũng tuyệt đối khó có thể tìm được bằng chứng mình để lộ ra thông tin.

Dương Lăng tin tưởng, trừ phi có bằng chứng xác thực quan hệ của mình và La Tư nhân, nếu không, lúc này Tư Thác Phu tuyệt đối sẽ không ra tay với mình.

- "Tiểu thư, xin mời ngồi bên này".

Giúp đỡ Mai Lệ Nhĩ Tư, Tư Thác Phu từ từ hướng một cái bàn bên cạnh đi tới, đối với lời Dương Lăng nói như không nghe thấy. Giờ khắc này, trong mắt hắn chỉ có cục phẩm mỹ nhân bên cạnh mà thôi.

Vừa rồi trong khi đi ngang qua, thấy lầu quán Hương Cách Lý Lạp kinh doanh rất tốt, trong lòng hắn vừa động, đi vào trong xem xét. Không nghĩ tới vừa vào cửa đã thấy Mai Lệ Nhĩ Tư xinh đẹp, trong nháy mắt liền trợn mắt há mồm, giật mình vì nàng quá đẹp, đến khi nàng bị ngã mới có lại phản ứng.

Là đứa con tài vụ đại thần của Ban Đồ đế quốc, là một tên quý tộc di truyền, từ nhỏ Tư Thác Phu muốn gió được gió, muốn mưa có mưa. Đến khi trưởng thành, các cô gái xinh đẹp luôn vây lấy thành từng nhóm. Từ quý ba cô đơn, đến tiểu thư con nhà quyền quý tất cả đều đã nếm thử.

Nhưng sau khi thấy vẻ xinh đẹp hấp dẫn của Mai Lệ Nhĩ Tư. Hắn mới phát hiện các cô gái gặp trước kia đều là rác rưởi. So sánh với Mai Lệ Nhĩ Tư thì Lôi ni được xưng là kinh thành và Tất Khắc học viên thậm chí rác rưởi cũng không bằng.

Giữ lấy eo thon nhỏ của Mai Lệ Nhĩ Tư, ngửi được mùi hương nhàn nhạt trên người nàng, Tư Thác Phu cảm thấy tim đập càng lúc càng nhanh. Hắn không biết cái gì gọi là chung tình, nhưng hắn biết mình nhất định phải có mỹ nữ áo đen mê người này. Âm thầm thế, dù phải trả bằng bất cứ giá nào cũng muốn chiếm được nàng.

"Hắc hắc, lại là một tên háo sắc."

Nhìn Tư Thác Phu giống như chưa thấy đàn bà lần nào, Dương Lăng lắc đầu, hiểu được mỹ nữ áo đen tuyệt đối không phải là sát thủ do hắn phải đến.

Nói có thể nói lugn tung, nhưng một ánh mắt lại có thể bại lộ ý nghĩ thực trong nội tâm hắn. Chỉ quan sát một lát, hắn hiểu được Tư Thác Phu và mỹ nữ áo đen đúng là gặp mặt lần đầu tiên.

Chẳng lẽ là sát thủ do đám tàn dư An Tập gia tộc phái đến?

Dương Lăng nhui mày nhăn trán, tình thế Duy Sâm Trần bây giờ đã rất phức tạp, nếu phụ thân của Y Thước Á lại quay trở lại, vậy càng thêm rối ren.

Nếu không thận trọng, có lẽ sẽ có rất nhiều nguy cơ. Căn cứ theo quân sư Cổ Đức nói, phụ thân Y Thước Á là một tên giàu kinh nghiệm, giao hoạt hơn cả hồ ly. Không động thì thôi, đã động tuyệt đối sẽ gây ra sóng gió lớn.

Dương Lăng suy nghĩ liên miên, mà Mai Lệ Nhĩ Tư lại tức giận đến cắn chặt răng. Trong lòng nàng, Dương Lăng chính là tên tội phạm để khiến mình phạm sai lầm, nếu không trả thù được, nàng sẽ không cam lòng.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Việc làm ngớ ngẩn

Nhìn Dương Lăng cười cười ở cách đó không xa, Mai Lệ Nhĩ Tư hận đến cắn chặt răng, vừa nghĩ tới hắn vừa nẩy khoanh tay đứng nhìn mình ngã xuống, liền vô cùng giận dữ, tuyệt đối không cam lòng bỏ qua.

Con người chuyển vài vòng, rất nhanh nàng nghĩ tới một chủ ý trả thù. Lần này nhất định phải đem toàn bộ thân thể khiến cho tên Dương Lăng thần hồn điên đảo rồi vô tình giũ bỏ.

Được sau đó lại mất, chính là chuyện thống khổ nhất trên thế gian.

Cái này giống như một tên nghèo mặt hạn, đột nhiên trúng số 500 vạn tuyệt đối vui mừng vô cùng. Nhưng chờ đến khi hắn quá quen với cuộc sống giàu sang, lại để cho hắn trong một đêm trở lại là tên nghèo kiết xác, tuyệt đối đau khổ không muốn sống.

Từ sau khi tu luyện mị hoặc hắc ám, Mai Lệ Nhĩ Tư chính mình cũng không biết đã làm bao nhiêu tên nam nhân mê đảo. Có chút vì nàng ở cùng một chỗ mà chấp nhận trả giá ngàn vàng, thậm chí có kẻ một đêm biến thành một tên nghèo kiết xác.

Có chút vì để chiếm được trái tim nàng liền không thèm để ý kế thừa lãnh địa gia truyền, nghĩ thầm rằng cùng nàng du ngoạn khắp nơi.

Mai Lệ Nhĩ Tư không cam lòng, cũng không thể tiếp nhận mị hoặc hắc ám của mình đối với Dương Lăng không có tác dụng. Nàng tin tưởng, một ngày nào đó, Dương Lăng cũng sẽ như các tên nam nhân khác, không để ý hết thảy quý mọn dưới chân nàng xin chút tình.

Mai Lệ Nhĩ Tư âm thầm tính toán như thế nào trả thù, còn Tư Thác Phu lại vắt hết óc để nghĩ phương pháp ôm được mỹ nhân, mà Dương Lăng bình tĩnh tựa ở trên đài, cẩn thận suy nghĩ xem bối cảnh và ý định của Mai Lệ Nhĩ Tư.

"Ông chủ, đây là rượu kê vĩ mới được điều chế, người uống thử xem hương vị thế nào?"

Vỗ vỗ cái trán, Ước Hàn đột nhiên nhớ tới lúc trước Dương Lăng phân phó, từ tầng trên cùng của quầy rượu lấy ra một bình kê vĩ tửu màu xanh biếc.

Cầm lấy bình rượu, Dương Lăng khe khẽ ngửi mùi hương thơm thuần hậu. Hương vị quả nhiên không giống các loại rượu khác. Song ngay khi hắn chuẩn bị rót ra một chén thì Tư Thác Phu đã đi nhanh tới.

"Dương Lăng huynh đệ, chờ một chút, rượu này ta muốn mua."

Người thấy mùi thơm nồng nặc, Tư Thác Phu trong lòng vừa động. Bảo kiếm tặng anh hùng, rượu ngon tặng giai nhân, dụng một bình rượu ngon cao cấp để tán tỉnh đúng là cách thích hợp nhất.

Nhìn Tư Thác Phu như con ruồi vây quanh Mai Lệ Nhĩ Tư, Dương Lăng biết ngay ý đồ mua rượu của hắn. Nhớ tới thái độ quá quắt của hắn bên trong Duy Sâm tòa thành, trong lòng vừa động, nói: "Lãnh chủ đại nhân, vô cùng xin lỗi, rượu này không phải để bán, bao nhiêu tiền cũng không bán!"

" Bao nhiêu tiền cũng không bán?"

Tư Thác Phu sững sờ. Nhìn Mai Lệ Nhĩ Tư phía sau, cắn răng nói: - Dương Lăng huynh đệ, coi như ta nợ người một ân tình. Đem rượu này bán cho ta, bao nhiêu tiền người cứ nói

Cừu béo, một con cừu siêu béo tự đưa lên miệng.

Vừa nghe Tư Thác Phu nói như vậy, Dương Lăng giả bộ lắc đầu, nhưng trong lòng như nở hoa

- "Lãnh chủ đại nhân, đây là rượu hầu tử đoạt quyền tạo hóa."

Do Viên hầu lông vàng sử dụng thủ ô ngàn năm, linh chi ngàn năm và quả rồng lửa các loại bảo vật trân quý mà luyện chế thành. Một năm một giọt, trăm năm mới có một bình.

Không những có thể cường gân tráng cốt, mà theo truyền thuyết thì sau khi uống vào có thể trẻ mãi không già, người nói rượu như vậy có thể sử dụng tinh tể mua được không?

"Trăm năm mới có một bình, rượu con khi đoạt quyền tạo hóa?"

Vừa nghe Dương Lăng nói như vậy, mọi người đều trợn mắt há mồm, nhất là Ước Hàn thiếu chút nữa ngã lên trên mặt bàn. Hắn không thể tưởng tượng được, một bình rượu kê vĩ bình thường qua miệng Dương Lăng lại biến thành một bình rượu ngon trăm năm mới có.

"Không nghĩ qua là bị biến thành con khi?"

Theo như Dương Lăng nói, chính mình không phải trở thành một con khi lông vàng sao?

Ước Hàn lắc đầu cười khổ, hít vào một hơi thật sâu. Som nghe được Dương Lăng là một triệu hồi sư, có một ma thú đại quân kinh khủng, thực lực cao thâm khó lường. Bây giờ xem ra thực lực của hắn nông sâu không biết, nhưng bản lãnh nói khoác tuyệt đối vô địch thiên hạ.

Cao thủ đúng là cao thủ, ngay cả nói khoác cũng không như bình thường.

Thấy Dương Lăng khoác lác mà mặt không đỏ, tim không đập mạnh, trên mặt còn có một nụ cười thành khẩn, Ước Hàn không khỏi tâm phục khẩu phục, hiểu được nịnh nọt trước kia không thể bằng.

Ước Hàn lắc đầu cười khổ, còn Tư Thác Phu lại như hóa đá, cả nửa ngày cũng không phục hồi lại tinh thần.

Rung động, ngoài ý muốn, thật sự quá rung động, quá ngoài ý muốn.

Hắn như thế nào cũng không thể tưởng tượng được, một bình rượu đơn giản như vậy lại có lai lịch lớn đến thế. Nhìn Dương Lăng cười cười, mặc dù biết

có điểm không đúng, nhưng hết lần này tới lần khác không thể phản bác lại. Dù sao đối phương đã thanh minh rõ rượu này không phải vật để bán, đây là mình cầu người ta.

"Nước đổ đi khó lấy lại, cười hỏ khó xuống."

Nhìn đám đông binh náo nhiệt xung quanh, lại nhìn Mai Lệ Nhi Tư xinh đẹp mê người cách đó không xa, đã mở miệng muốn mua Tư Thác Phu không thể làm gì khác hơn là tiếp tục đi xuống.

Đám đông binh không có vấn đề gì, nhưng nếu mất mặt với mỹ nhân vậy thì phí công vô ích, cắn chặt răng, nói" -Đương Lăng huynh đệ, vẫn là câu nói vừa nãy, để bình rượu này cho ta, bao nhiêu tiền người cứ nói."

Mặc dù không nghe nói qua ngàn năm thù ô, linh chi ngàn năm là cái gì, càng không nghe nói qua rượu con khi trăm năm mới có là cái gì, nhưng Tư Thác Phu hiểu được ý tứ của Dương Lăng, chính là muốn nhiều tiền một chút mà thôi.

Vì chiếm được cảm tình của mỹ nhân, hắn quyết định bỏ tiền ra, sau này nghĩ biện pháp lấy lại tiền từ trong tay Dương Lăng là được.

- "Linh chủ đại nhân, rượu này không phải để bán... người đứng thật sự làm khó ta Dương Lăng lắc đầu, giả bộ khó khăn" - Vì để đoạt được bình rượu con khi trăm năm khó gặp này, ta tổn thất hơn 100 tên võ sĩ tinh anh. Cái khác không nói, mới chỉ là bồi thường người nhà bọn hắn đã rất rất nhiều tiền.

"Hừ bao nhiêu tiền người cứ nói Tư Thác Phu hận đến cắn răng, hận không được phải giết chết tên Dương Lăng. Nhưng trước mặt mỹ nhân không thể làm gì khác hơn là bảo trì phong độ quý tộc, âm thầm tính toán còn có bao nhiêu tài sản."

Vì thời gian gấp gáp, lần này đến Duy Sâm Trấn rất vội vã, tính tề và vật tư mang theo không nhiều lắm. Tuy nhiên nếu chỉ là mấy ngàn từ tính tề hắn còn không lo lắng, cái khác không nói, dùng để mua một bình rượu tuyệt đối không có vấn đề.

"Ai, nếu linh chủ đại nhân kiên trì như vậy, ta đây chỉ có thể tự tay cắt ruột Dương Lăng ngửi mùi rượu sau lưng người, tiếp theo nói" - Cho người một nửa giá thành, 10 vạn từ tính tề, không thể ít hơn! "

"10 vạn từ tính tề?"

Vừa nghe Dương Lăng nói như vậy trong nháy mắt mọi người như hóa đá, ngay cả Mai Lệ Nhi Tư cũng không ngoại lệ. Còn về phần biết rõ nguồn con Ước Hân thiếu chút nữa bệnh tim tái phát, nằm dài lên trên bàn.

Ước Hân thiếu chút nữa tái phát bệnh tim, Tư Thác Phu cũng không tốt hơn được bao nhiêu, hai mắt biến thành màu đen, cả nửa ngày cũng không bình tĩnh lại được.

Vốn hắn còn nghĩ rằng Dương Lăng đòi nhiều lắm là mấy ngàn từ tính tề mà thôi, không nghĩ lại đưa ra cái giá trên trời. Chỉ một bình rượu, vừa mở miệng đã đòi 10 vạn từ tính tề mà đây mới là nửa giá thành.

"Thú vị, càng ngày càng thú vị."

Nhìn Dương Lăng mở miệng tham lam, Mai Lệ Nhi Tư không khỏi nhớ đến đánh giá của đạo sư đối với hắn, nhìn Dương Lăng ra vẻ uể oải vừa tức vừa giận. Đồng thời cũng càng ngày càng tò mò đối với thân thể của hắn. Dù sao, đối với một tên linh chủ nắm binh quyền trong tay mà dám cho cái giá trên trời thì tuyệt đối không phải quý tộc bình thường.

"Nếu không, quyết định bắt hắn cho"

Trong cơn tức giận, hàn quang lóe lên trong mắt Tư Thác Phu, chuẩn bị phân phó binh lính lập tức bắt tên Dương Lăng ghê tởm này lại. Nhưng sau khi hít một hơi thật sâu, nghĩ lại gia tộc thần bí cường đại sau lưng Dương Lăng, lại nghĩ đến ma thú đại quân kinh khủng của hắn và đội hộ vệ cường hãn, đành phải bỏ qua.

Hít vào một hơi thật sâu, hắn bắt buộc mình phải tỉnh táo lại, chuẩn bị qua khỏi thời gian khó khăn trước mắt, đợi đến khi viện quân tới sẽ tìm tên Dương Lăng tính sổ. Nhìn vẻ mặt cười cười của Dương Lăng, nhìn đám đông binh chung quanh, lại nhìn mỹ nữ áo đen đang chăm chăm nhìn mình, hắn âm thầm tính toán tài sản còn lại.

Nếu ở đế đô, vậy hắn có hàng trăm phương pháp thu thập 10 vạn từ tính tề, nhưng ở cái trấn nhỏ hẻo lánh không ai giúp đỡ này đừng nói là 10 vạn mà ngay cả 5 vạn đã là một số lượng không nhỏ, đem tất cả lương thảo đều bán hết cũng còn chưa đủ, trừ phi.

Nhìn linh hồn giới chỉ trong suốt đeo ở ngón trỏ tay phải, Tư Thác Phu trong lòng vừa động nhưng ngay lập tức vô ý thức lắc lắc đầu.

Linh hồn giới chỉ này là bảo vật tổ tiên truyền lại, không chỉ có thể phòng ngự được tinh thần công kích, mà theo truyền thuyết còn ẩn chứa một bí mật động trời. Nếu bị phụ thân biết mình vì một người đàn bà mà đem linh hồn giới chỉ trân quý này bán đi, chỉ sợ lão ngay lập tức đuổi mình ra khỏi gia tộc.

Hắc hắc, xem ra cần phải đổ thêm dầu vào lửa.

Nhìn Tư Thác Phu đang chần chừ, lại nhìn Mai Lệ Nhi Tư như hoa như ngọc ở một bên, Dương Lăng giật mình, nghĩ tới một chủ ý lấy lui làm tiến.

"Sách sách, thơm, quả nhiên rất thơm". Không hổ là có thể cường gân tráng cốt, trẻ mãi không già, rượu con khi trăm năm mới có Dương Lăng có ý lớn

tiếng lầu bầu, vỗ vỗ mông đít đứng lên.

- "Lĩnh chủ đại nhân, nếu người không có hứng thú, vậy ta xin cáo từ trước".

Quả nhiên, vừa dứt lời, Mai Lệ Nhi Tư đã -Di lên một tiếng. Nàng đối với cái gì là cường gân tráng cốt không có hứng thú, nhưng trẻ mãi không già lại là một hấp dẫn chết người. Mặc dù hiểu được Dương Lăng nói quá lên, nhưng không khỏi cảm thấy nửa tin nửa ngờ.

Thấy đã thành công hấp dẫn sự chú ý của Mai Lệ Nhi Tư, Dương Lăng hiểu rằng chỉ còn cách thành công có một bước. Cố ý từ từ đi qua bên người Tư Thác Phu, vừa đi vừa giả vờ ngửi mùi rượu say lòng người.

Nhìn bình rượu gần trong gang tấc, Tư Thác Phu hận không được cướp lại, sau đó đánh cho tên Dương Lăng ghê tởm một quyền. Nhưng ngấm lại thực lực và bối cảnh của hắn, không thể làm gì khác hơn là nén cái ý niệm mê người đó lại trong đầu.

Quay đầu lại nhìn Mai Lệ Nhi Tư, lại nhìn Dương Lăng đi sát qua bên người, Tư Thác Phu ý nghĩ nóng lên, quyết định lấy ra .

- "Dương Lăng huynh đệ, đây là linh hồn giới chỉ vật tổ truyền của gia tộc Duy Tư chúng ta, có tác dụng phòng ngự tinh thần công kích, tuyệt đối đáng giá 10 vạn từ tinh tệ, cầm lấy đi! "

Đặt giới chỉ vào tay Dương Lăng, Tư Thác Phu không khách khí đoạt lấy bình rượu được xưng là khiến cho người uống vào trẻ mãi không già. Âm thầm thề, qua một đoạn thời gian nữa sau khi tiêu diệt hoàn toàn thế lực La Tư nhân sẽ quay lại trừng trị tên Dương Lăng không biết trời cao đất dày, đòi lại cả vốn lẫn lãi, đoạt lại linh hồn giới chỉ .

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Sau đó một đòn đáng kinh ngạc

Cầm trong tay linh hồn giới chỉ trong suốt trong tay, Dương Lăng vốn cảm giác còn chưa đủ tiền, chuẩn bị để cho Tư Thác Phu lấy thêm các bảo bối nữa. Không ngờ đến, sau khi vô ý đeo cái giới chỉ vào, thì cảm giác được một tia vu lực ba động quen thuộc.

"Giới chỉ có vu lực bên trong?"

Tò mò, Dương Lăng vô cùng cẩn thận cho một tia vu lực vào bên trong. Rất nhanh, mặt ngoài giới chỉ liền lưu động một tầng ngân quang trong suốt, tản mát ra một luồng khí lạnh lưu động khắp mọi kinh mạch trong cơ thể.

Tinh thần rung động, ngay lập tức cảm thấy tinh thần sáng khoái hơn nhiều.

Chẳng lẽ đây là pháp bảo của Vu sư trong truyền thuyết.

Nhớ tới bản ghi trên tháp lưu lại, Dương Lăng trong lòng vừa động, ngay lập tức vô cùng mừng rỡ. Có một pháp bảo uy lực thật lớn vậy thực lực sẽ theo đó mà tăng lên rất nhiều.

Gặp phải với cao thủ hàng đầu như sát thủ Thiên bảng không chắc đã một chiêu đánh thắng nhưng thêm một cái tăng cường khả năng bảo vệ tánh mạng.

Bảo bối như vậy đừng nói là mười vạn mà chính là một trăm vạn tinh tệ cũng không mua nổi.

Chính khi hắn chuẩn bị tiến thêm một bước nghiên cứu pháp bảo vô ý lấy được, Tư Thác Phu đi nhanh tới, nói: -Dương Lăng huynh đệ, người còn có khách phòng loại tốt không?

"Nhanh thuê phòng như vậy?"

Dương Lăng lắc đầu, quan hệ của hai tên cầu nam cầu nữ này đúng là còn nhanh hơn cả tên nữa, vừa nãy còn không nhận ra, sau khi uống vài chén rượu đã muốn thuê phòng nghỉ. Vốn định trêu chọc vài câu, nhưng ngẩng đầu nhìn thấy dáng đi thong thả của mỹ nữ áo đen, đành phải dừng lại.

Có lẽ vì uống rượu, Mai Lệ Nhi Tư đỏ bừng hết cả mặt, da thịt trắng nõn nhẵn nhụi, hương thơm mê người toát ra, khiến cho Ước Hân cảm thấy cổ họng khô rát. Ngay cả Dương Lăng cũng không khỏi nuốt nước miếng.

Đáng tiếc có tâm địa ác độc như rắn, nếu không người đàn bà này đúng là một tình nhân tuyệt vời.

Lắc lắc đầu, Dương Lăng phục hồi lại tinh thần, nói

- "Lĩnh chủ đại nhân, rất xin lỗi, tạm thời chúng ta còn không định kinh doanh phòng theo giờ?"

"Phòng theo giờ?"

Vừa nghe Dương Lăng nói như vậy, uống rượu đã ngà ngà say Tư Thác Phu có chút hồ đồ, nghĩ nửa ngày cũng không rõ ràng phòng theo giờ là như thế nào. Mai Lệ Nhi Tư muốn ở lại Duy Sâm Trấn một thời gian, hẳn thâm nghĩ muốn lấy lòng người đẹp nên muốn Dương Lăng để cho một gian phòng trọ mà thôi.

-Ông chủ, Hương cách lý lập đã mở rộng vài căn biệt viện cũng xây dựng xong, chúng ta có thể cho thuê một căn trước

Vừa nghe Dương Lăng cự tuyệt luôn, Ước Hàn nhin không được mở miệng nói một câu. Tuy không để ý đến mặt mũi của Tư Thác Phu, mà là hy vọng mỹ nữ áo đen ở lại trong lữ quán, mỗi ngày đều có thể nhìn thấy thân hình xinh đẹp của nàng.

Cho dù không có cách nào ở cùng một chỗ với nàng, nhưng được nhìn thấy nàng nhiều lần trong ngày cũng đã rất hạnh phúc rồi.

Mỹ nữ, đúng là mỹ nữ với người khác bất đồng.

Nhìn con người của Ước Hàn không mấy mà rót ra, Dương Lăng lắc đầu. Thân thể của đàn bà chính là tiền vốn lớn nhất. Bây giờ xem ra quả không sai.

Mỹ nữ khắp nơi đều có người hâm mộ, ngay cả bình thường lãnh ngoạn như Ước Hàn cũng không phải ngoại lệ.

"Biệt viện thật ra đề đã xây được vài căn, nhưng tất cả đều đã bị người ta thuê hết, nếu hủy ước vậy phải bồi thường một khoản lớn." Lĩnh chủ đại nhân, nếu không người đến thuê ở chỗ khác xem Dương Lăng cười cười xin lỗi, tiếp theo nói .

"Cho dù có người sẵn sàng để lại một căn, nhưng mỗi ngày giá phòng cũng là tám mươi tinh tệ, một người ở một căn biệt viện đúng là quá lãng phí"

Dương Lăng uyển chuyển cự tuyệt yêu cầu của Tư Thác Phu, mỹ nữ áo đen lai lịch không rõ ràng, thủ đoạn cao minh độc ác, hẳn không hề mong muốn có một quả lựu đạn uy lực rất lớn ở bên người.

"Một ngày mất tám mươi tinh tệ?"

Mọi người kêu lên sợ hãi, ngay cả Ước Hàn cũng không phải ngoại lệ. Hẳn không nghĩ được bình thường thì biệt viện vẫn là một ngày giá năm mươi tứ tinh tệ, như thế nào đột nhiên tăng lên đến một ngày tám mươi tứ tinh tệ.

-Dương Lăng huynh đệ, giá của người quá đắt, đối với lãnh địa của chúng ta phát triển rất bất lợi. Mặc dù chúng ta là huynh đệ, nhưng bộ dáng của người như thế này ta cũng thấy rất khó khăn.

Thấy mọi người đều lắc đầu, Tư Thác Phu trong lòng vừa động lấy thân phận lĩnh chủ ra ý đồ mượn cơ hội chèn ép tên Dương Lăng đáng ghê tởm.

Bị Dương Lăng hiểm độc đâm một dao, hẳn hận đến nghiến răng. Nếu không phải thận trọng đối với thực lực và gia tộc của đối phương, nếu không muốn giữ gìn phong độ quý tộc ở trước mặt mỹ nữ áo đen, hẳn đã sớm hạ lệnh thân vệ lao lên. Bây giờ gặp được một cơ hội đá kích Dương Lăng, hẳn sao có thể bỏ qua được.

Thấy Tư Thác Phu có ý đem thân phận lĩnh chủ ra, Dương Lăng không cần suy nghĩ nhiều cũng hiểu được ý tứ của hắn. Nhìn tên háo sắc hiểm độc Tư Thác Phu lại nhìn mỹ nữ áo đen mỗi động tác đều khiến cho người khác cảm thấy hấp dẫn, con mắt đảo vài vòng, ngay lập tức nghĩ tới một cơ hội để phản kích.

"Lĩnh chủ đại nhân, oan uổng quá. Tinh tệ thu được đều là đưa cho người, ta bây giờ đừng nói là kiếm tiền mà ngay cả kinh doanh cũng khó khăn

Đem tất cả tinh tệ đều giao cho mình?"

Vừa nghe Dương Lăng nói như vậy, Tư Thác Phu vỗ vỗ gáy, đột nhiên nhớ tới ước định của hai người trong Duy Sâm tòa thành. Không nghĩ tới tự mang họa vào thân, không nghĩ tới là tự lấy tảng đá đập vào chân mình.

Quả nhiên, Dương Lăng vừa nhắc như thế, mọi người đều nhớ đến tên Đức Cáp Đặc mất tam giác mỗi ngày đều đến thúc giục đòi tiền. Tất cả đều chia mũi nhọn vào tên quý ông máu người Tư Thác Phu.

"Một căn biệt viện, một ngày thu thuế hơn mười tứ tinh tệ? " Sau khi hiểu được chuyện gì xảy ra, Mai Lệ Nhi Tư lắc đầu một cách vô ý thức, không thể hiểu được nhìn tên lĩnh chủ Tư Thác Phu đánh thuế nặng nề.

Thấy Mai Lệ Nhi Tư nghi hoặc cùng bất mãn đối với chính mình, Tư Thác Phu vô cùng xấu hổ, hận ở đây nếu không có một cái lỗ để chui xuống. Nếu để cho trong lòng mỹ nữ áo đen lưu lại một ấn tượng không tốt, vậy phí công vô ích rồi.

"Làm sao bây giờ?"

Đối mặt với sự bất mãn của Mai Lệ Nhĩ Tư, đối mặt với dong binh và mạo hiểm giả xung quanh cũng đều đang tức giận, Tư Thác Phu rơi vào tình thế cười hổ khó xuống. Muốn bảo trì phong độ quý tộc trước mặt người đẹp nhưng không muốn mất một khoản tiền tệ lớn thu được mỗi ngày từ Hương cách lý lập.

Trước đề cho tên Dương Lăng này đắc ý vài ngày, đợi đến khi quân tiếp việc chạy tới rồi sẽ khiến hắn nôn ra gấp nhiều lần.

Sau một lát chần chờ, Tư Thác Phu cắn chặt răng, nói - "Thời khắc khó khăn nhất của Duy Sâm Trấn chúng ta đã qua đi, vì để cảm tạ mọi người đã ủng hộ, bắt đầu từ hôm nay tiền thuế của Hương cách lý lập sẽ khôi phục lại như bình thường trước kia, mỗi ngày chỉ thu vài từ tiền tệ mà thôi"

"Giá phòng sẽ khôi phục lại giá trước kia?"

Ngoài ý muốn trôi qua, đám dong binh và mạo hiểm giả đều nhảy lên hoan hô, vô cùng bội phục Dương Lăng. Cả quá trình bọn họ đều thấy hết, nếu không phải Dương Lăng khéo léo phản công, đánh trúng vào việc Tư Thác Phu không muốn mất mặt với người đẹp, vậy tên lính chủ chó má này sẽ không tốt bụng mà giảm thuế.

"Dương Lăng huynh đệ, bây giờ có dư căn biệt viện nào không Nhìn tên Dương Lăng khiến mình bị mất mát mấy lần, Tư Thác Phu hận cắn chặt răng"

- Cái này, ta phải cùng với vài khách nhân thương lượng xem đã, xem có thể nhượng lại một căn biệt viện không Đạt được mục đích, nụ cười của Dương Lăng càng thêm sáng lạn.

Gặp quý, chẳng lẽ tên Dương Lăng lão toét này không có hứng thú đối với đàn bà?

Thấy Dương Lăng không những không bị mỉa mai hoặc của mình mê hoặc, hơn nữa còn từ chối yêu cầu ở trọ của mình, Mai Lệ Nhĩ Tư không khỏi lần đầu tiên cảm thấy hoài nghi mị lực của mình. Nhiều năm như vậy, đây chính là lần đầu tiên nàng gặp một tên nam nhân không có một rung động nào đối với mình.

Tuy nhiên, sau một lát quan sát, thấy Dương Lăng vẫn giống như các tên đàn ông khác, thi thoảng nhìn trộm bộ ngực đầy đặn của mình, ngay lập tức nàng thấy phán đoán của mình không đúng.

Xem ra, tên Dương Lăng này không phải không có hứng thú đối với đàn bà nhưng lại rất coi trọng mặt mũi. Nhiều năm như vậy, đám đàn ông đáng khinh như vậy nàng cũng đã thấy qua, mặt ngoài ra vẻ nghiêm trang, nhưng bên trong là một tên quý hão sắc. Mặt ngoài thường gọi: - Tiểu bảo bối trong trái tim ta nhưng bên trong lại hận không thể xé rách quần áo của mình ra.

Mai Lệ Nhĩ Tư tin tưởng, chỉ cần ở lại Hương cách lý lập thì sớm muộn sẽ có cơ hội ở một mình với tên Dương Lăng này. Sau một lát trầm tư, nàng nghĩ ra một cái chủ ý, nàng tin tưởng đến lúc đó Dương Lăng sẽ lộ ra nguyên hình, điên đảo thân hồn quý mọp dưới chân mình.

Chuyện gì cũng đều có hai mặt, có mặt tốt cũng có mặt xấu.

Mai Lệ Nhĩ Tư ở lại trong Hương cách lý lập, tương đương với một quả lựu đạn bên người Dương Lăng, nhưng đồng thời Dương Lăng lại phát hiện ra một cách khiến cho việc kinh doanh của quán rượu càng thêm phát đạt

Không có việc gì làm nên đám dong binh và mạo hiểm giả cả ngày đều ở trong quán uống rượu chờ cực phẩm mỹ nữ Mai Lệ Nhĩ Tư xuất hiện, cho dù không cách nào tiếp xúc với nàng, nhưng nhìn thấy vài lần cũng đã cảm thấy hạnh phúc.

Uống rượu nhiều hơn, vậy tiền tệ tiêu cũng nhiều hơn, khiến lão quán gia Mục Nhĩ Bá Kỳ vui mừng không thôi.

Mỗi động tác của Mai Lệ Nhĩ Tư đều hấp dẫn ánh mắt mọi người, ánh mắt nhìn chòng chọc như ánh đao quét tới quét lui trên cơ thể nàng. Nếu nói dám ý cũng là một cái tội vậy sợ rằng tất cả dong binh và mạo hiểm giả đã chết đến hàng vạn lần.

Đám dong binh cả ngày ở trong quán rượu, tên lính chủ Tư Thác Phu cũng không mời mà đến. Cả ngày giống như con ruồi vây quanh bên cạnh Mai Lệ Nhĩ Tư, rót trà rót nước, đúng là một tên hão sắc.

Xem bộ dạng của hắn, nếu không phải có không ít chuyện mình phải trực tiếp xử lý, sợ rằng sẽ thuê một gian phòng ở trong Hương cách lý lập, sớm tối đều ở bên cạnh Mai Lệ Nhĩ Tư.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Ta không phải một tên nam nhân tùy tiện. .

Trong khoảng thời gian này, tin tức tình báo thu thập được chuẩn xác hơn, La Tư nhân phát động được vài trận đánh lên thành công. Trong khoảng thời gian ngắn, đám hắc giáp quân đi tuần tra đều cảm thấy không an toàn, để bảo toàn thực lực, Tư Thác Phu nghe theo đề nghị của quân sư, hạn chế phạm vi tuần tra của binh lính.

Ngoài ra, mỗi đội tuần tra tăng lên tới một trăm người, phối hợp với cung tiễn, ma pháp sư nên thực lực được tăng lên rất nhiều, khiến cho đám La Tư nhân không tìm được cơ hội ra tay. Đồng thời để khống chế tình thế càng ngày càng ác liệt, hắc lấy lý do La Tư nhân phá ra lượng lớn bộ đội tinh anh mà cầu viện với đề đồ, hy vọng có thể thu được rất nhiều vật tư và viện binh.

Tư Thác Phu tin tưởng, dưới sự đề nghị của phụ thân cùng gia tộc thì viện binh và các loại vật tư rất nhanh sẽ được mang đến. Chỉ cần mình có thể duy trì được một đoạn thời gian nữa, viện binh và vật tư đến nơi vậy thì có thể sẵn lòng trên quy mô lớn, hoàn toàn đánh bại thế lực La Tư nhân.

Đến lúc đó, vô luận là dong binh từ bên ngoài đến, người dân sinh sống trong Duy Sâm Trấn, hay là cả thực lực cường đại Dương Lăng tất cả đều trở lên để bảo, tùy ý để mình phân phó.

Mấy lần đánh lên không thành công, hơn nữa sau khi nhận được tin tức tình báo từ Ban Đồ đế quốc, Nhiệt Á hiểu được tình thế của mình càng ngày càng bất lợi.

La Tư đế quốc cách quá xa Duy Sâm Trấn, khoảng thời gian ngắn căn bản không có biện pháp điều động lượng lớn viện binh tới. Muốn phá hỏng mưu đồ của Ban Đồ đế quốc, thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ vậy hy vọng duy nhất chỉ có thể đặt trên người Dương Lăng.

Mấy lần nhận được yêu cầu gửi quân của đám La Tư nhân, Dương Lăng đều không để ý tới, chỉ để Cổ Đức tăng cường viện trợ trên các phương diện tình báo và vật tư. Bây giờ không phải là thời khắc trở mặt với Tư Thác Phu, tùy tiện ra tay là đem tiện nghi cho đám La Tư.

Phái người bí mật theo dõi một thời gian, thấy Mai Lệ Nhĩ Tư không phải cả ngày du sơn ngoạn thủy thì lại ở bên trong quán rượu Hương cách lý lập giết thời gian, hắc không khỏi có chút nghi hoặc.

Không thể nghĩ ra ý đồ của yêu nữ. Là chính mình đa nghi, hay Mai Lệ Nhĩ Tư là một tên sát thủ hàng đầu giỏi che dấu hình tích, đang đợi thời cơ ra tay.

Mọi chuyện muốn làm tốt đều phải nghĩ đến chuyện xấu nhất. Dương Lăng tình nguyện tin tưởng Mai Lệ Nhĩ Tư là một sát thủ hàng đầu, không dám khinh thường đại ý. Vừa tận dụng thời gian để tu luyện, vừa ra lệnh cho Cổ Đức tìm kiếm xuất thân lai lịch của nàng.

Buổi tối ngày hôm nay, sau ba ngày tu luyện Dương Lăng đi nhanh về phía Hương cách lý lập, chuẩn bị uống vài chén rượu. Rất trùng hợp, vừa dựa vào cái ghế trên đài, Mai Lệ Nhĩ Tư đã thông thả đi tới trước mặt, mang theo một mùi thơm nhàn nhạt bay vào mũi.

"Dương đại nhân, người đến thật vừa vặn. Cửa sổ của phòng ta bị người đập vỡ, người có thể hỗ trợ điều tra xem chuyện gì xảy ra được không?"

Có lẽ vừa mới tắm xong, mái tóc dài óng ả của nàng thi thoảng vẫn còn nhỏ vài giọt nước. Mặc cái áo ngoài mỏng manh, có thể thấy được áo lót bên trong, bộ ngực đầy đặn ẩn hiện bên trong áo lót, khiến cho người khác hấp dẫn.

Đừng nói đám dong binh chung quanh mà ngay cả Dương Lăng vừa nhìn một cái đều cảm thấy đầu lười khô khốc, cảm giác được một sự xúc động.

"Tiểu thư, những chuyện như vậy có thể tìm bảo vệ". Bọn họ sẽ giúp người giải quyết. Dương Lăng hít một hơi thật sâu, kiệt lực lấy lại bình tĩnh.

Mai Lệ Nhĩ Tư y phục mỏng manh, không thể giấu được vũ khí, nhưng hắc vẫn không dám khinh thường đại ý. Đối với nhân vật như sát thủ Thiên bảng mà nói, một sợi tóc, một chiếc lá rụng có lẽ đều có thể trở thành vũ khí giết người. Huống chi còn có ma pháp kẻ khác khó lòng phòng bị.

Ma pháp của sát thủ có lẽ rất đơn giản, không đẹp để tráng lệ như ma pháp sư thì triển ra, nhưng vô cùng thật dụng. Dương Lăng không hề hy vọng đối diện ngồi nói chuyện với Mai Lệ Nhĩ Tư thì miệng bị ném một ngọn lửa màu tím vào giống như tên hắc giáp quân xui xẻo trong nháy mắt bị giết chết.

Mai Lệ Nhĩ Tư liếc Dương Lăng một cái thật sâu, ra vẻ đáng thương nói- "Dương đại nhân, ta đã gọi bảo vệ xem qua, nhưng không giải quyết được. Chẳng lẽ người nhắm tâm nhìn một người đàn bà yếu ớt bị người khác khi dễ sao?"

"Người đàn bà nhu nhược, yếu ớt".

Nhìn Mai Lệ Nhĩ Tư ra bộ đáng thương, lại nhìn đôi mắt trong veo như nước đọng đầy nước mắt, Dương Lăng tóc gáy dựng đứng, không thể không bội phục khả năng diễn xuất của nàng.

Nếu hôm đó không phát hiện ra sự tinh thần công kích khác thường của nàng và sự ra tay độc ác của nàng đối với tên hắc giáp quân, sợ rằng còn thật sự không thể tin một cô gái xinh đẹp yếu đuối như vậy lại là một sát thủ máu lạnh vô tình như vậy.

Thấy Mai Lệ Nhĩ Tư cầu khẩn, Dương Lăng còn không có phản ứng gì, đừng nói là dong binh mà ngay cả Ước Hàn cũng không chịu nổi.

- "Ông chủ, bọn Gia Lỗ Khắc đã nhìn qua, nhưng vẫn chưa giải quyết được. Việc khó như vậy có lẽ người phải đích thân hành động mới được".

"Ước Hàn, người đi xử lý nhé, ta cho người nửa ngày".

Nhìn Ước Hàn rõ ràng nói giúp cho Mai Lệ Nhĩ Tư, lại nhìn đám đông binh và mạo hiểm giả chung quanh, Dương Lăng lắc đầu cười khổ. Mỹ nữ đúng là mỹ nữ, lực sát thương quá lớn. Nếu mình còn cố tình từ chối nói không chừng sẽ khiến mọi người nổi giận.

"Quá tốt, được làm việc vì tiểu thư là vinh hạnh cho ta. Mai Lệ Nhĩ Tư tiểu thư xin mời".

Trầm tư một lát, Dương Lăng có một cái chủ ý, quyết định chuẩn bị cùng Mai Lệ Nhĩ Tư ra ngoài một chuyến, nhìn xem nàng muốn làm cái gì. Dương nhiên vì đề phòng vạn nhất, lặng lẽ hắt lấy một tấm vu phù trong ngực ra.

Thấy Dương Lăng rút cuộc cũng can can, Mai Lệ Nhĩ Tư lộ ra một tia cười lạnh khó có thể trông thấy, khom lưng hành lễ rồi đi trước dẫn đường. Ở phía sau Dương Lăng không khỏi nuốt nước miếng ừng ực.

Ngay khi Mai Lệ Nhĩ Tư khom người hành lễ, hắt thấy được hai bờ ngực trắng như tuyết, đầy đặn, thật khiến người khác muốn phạm tội.

Nàng mặc áo khoác ngoài nhưng bên trong lại mặc một cái áo lót rộng thùng thình?

Dương Lăng lắc đầu, xem ra vì đề đối phó với mình, phụ thân của Y Thước Á phi không ít tâm huyết, tìm một mỹ nữ sát thủ xinh đẹp đến như vậy.

Dáng người yếu điệu, mềm mại, eo thon mảnh khảnh, cùng với bờ mông đầy đặn tròn trịa, hơn nữa không mọi vị trí đều rất hấp dẫn, thân thể này đã là một vũ khí khôn ngoan nhất.

May là chính mình đã hấp thu rất nhiều sinh mệnh năng lượng nên định lực tăng mạnh, nếu không nói không chừng đã sớm trúng chiêu rồi.

Đi qua một mảnh rừng trúc, Dương Lăng đi theo Mai Lệ Nhĩ Tư đi vào một căn biệt viện yên tĩnh, cửa sổ phòng ngủ và phòng khách đều bị ném vỡ. Nhưng có điểm kỳ quái là không có dấu vết trộm cắp, ai có thể làm ra một chuyện ngu ngốc như vậy?

- "Dương Lăng, ngươi nhất định phải tra rõ đã xảy ra chuyện gì, nếu không ta ở đây một mình không dám ngủ?"

Mai Lệ Nhĩ Tư vừa nói vừa lại gần, cái lưng mảnh khảnh, cong mông lên cùng với Dương Lăng cùng nhảy xem xét cái cửa sổ bị phá nát.

Trong nháy mắt, ngửi được mùi thơm nhàn nhạt, nhìn da thịt trắng nõn trong gang tấc, Dương Lăng cảm giác máu nóng lên, hạ thân không tự chủ được mà cương cứng lên trong quần. Trong khi cương lên vừa vặn giữa khe mông dẹt đầy đặn của Mai Lệ Nhĩ Tư.

- "A, đại nhân, người..." . Đột nhiên bị tiểu đệ của Dương Lăng chạm vào, Mai Lệ Nhĩ Tư như bị điện giật, cả người run lên. Nhìn hạ thân đang cương lên trong quần Dương Lăng, cảm thấy vô cùng kinh hãi, mặc dù có ý hấp dẫn hắt, nhưng nàng ngàn vạn lần không nghĩ tới Dương Lăng phản ứng lại lớn đến như vậy.

Sau phút bất ngờ, trên mặt nàng lộ ra nụ cười đắc ý, không sợ Dương Lăng phản ứng mạnh, chỉ sợ hắt giống như thái giám không có chút phản ứng. Nàng tin tưởng, chỉ cần thêm một mồi lửa thì Dương Lăng sẽ như bọn nam nhân khác giống con chó quý trước mặt tùy nàng phân phó.

"Dương Lăng, thời tiết có vấn đề gì không nhì, giữa mùa đông mà cả người vẫn ra đầy mồ hôi".

Mai Lệ Nhĩ Tư vừa nói vừa từ từ cởi hai cái khuy áo ngoài ra, nhất thời thân thể mê người nửa kín nửa hở. Hai vú cao cao, đùi non kết thật và khu vực bí ẩn của đàn bà, trong phút chốc Dương Lăng thiếu chút nữa chảy máu mũi.

"Mỹ nhân kìa?"

Nhìn bộ dáng của Mai Lệ Nhĩ Tư, nhìn thân thể mê người của nàng, Dương Lăng khó khăn nuốt nước miếng, bắt buộc chính mình phải duy trì tỉnh táo

- "Mai Lệ Nhĩ Tư tiểu thư, thân thể của ngươi nóng như vậy, không phải là thân thể không được thoải mái chứ?"

"Dương đại nhân, ta cảm giác cả người đều không thoải mái, ngươi có thể giúp xem rốt cuộc xảy ra chuyện gì không?"

Mai Lệ Nhĩ Tư hai mắt mở tròn, vừa nói vừa dựa cả người vào Dương Lăng, bí mật sử dụng ma pháp mê hoặc hắt ám.

Chỉ cần đột phá được tuyến phòng ngự tinh thần của Dương Lăng, tại trong đầu hắt lưu lại một tia mầm móng tình dục vậy sau này Dương Lăng mình muốn sang đông hắt tuyệt đối không dám đi về phía tây, tuyệt đối nghe lời nàng.

Vào thời khắc quyết định, ấn ký hình tháp giữa trán Dương Lăng nhảy lên kịch liệt, vu lực hộ thể nhanh chóng tự động vận chuyển, gắt gao ngăn cản ma pháp mê hoặc hắt ám.

Cùng lúc đó, linh hồn giới chỉ đeo ở ngón trỏ tay phải cũng phát ra một cổ hàn khí lạnh như băng lưu chuyển một vòng khắp cơ thể, cả người ngay lập tức trở lên bình tĩnh.

"Dương đại nhân, chỉ cần thuận tiện, vậy cửa phòng Mai Lệ Nhĩ Tư lúc nào cũng mở đối với người".

Tựa trong lòng ngực Dương Lăng, Mai Lệ Nhĩ Tư rên rỉ bên tai hắt một câu, cổ găng kêu gọi hắt.

-Mai Lệ Nhĩ Tư tiểu thư, rất đáng tiếc, ta không phải một người nam nhân tùy tiện .

Sau khi tỉnh táo lại, Dương Lăng đẩy Mai Lệ Nhĩ Tư ra khỏi ngực, cầm lấy một tấm vu phù rồi nhanh chóng lui ra phía sau.

Vốn hắn còn muốn nhân cơ hội này bắt yêu nữ lại, nhưng ở một khoảng cách gần cảm giác được ma lực mệnh mông trong cơ thể nàng, lại không dám hành động lỗ mãng. Giờ phút này, lui lại là tuyệt vời nhất.

- "Đồ con hoang, ta muốn giết ngươi."

Thấy Dương Lăng vào lúc quyết định tỉnh táo lại, nhanh chóng lui ra, Mai Lệ Nhĩ Tư hận đến cắn chặt răng, hận không được phải đuổi theo rồi sử dụng ma pháp hắc ám đem hắn biến thành bộ xương khô .

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92 : Bằng hữu từ phương xa

Dương Lăng vừa mới đi không lâu, trong không khí rung động một trận, một lão già áo đen từ trong hư không xuất hiện. Khuôn mặt mờ ảo, ánh sáng vừa tới gần người hắn liền giống như bị hấp động cắn nuốt hết không còn một mảnh.

"Đạo sư !Dương Lăng vừa mới đi không lâu, trong không khí rung động một trận, một lão già áo đen từ trong hư không xuất hiện. Khuôn mặt mờ ảo, ánh sáng vừa tới gần người hắn liền giống như bị hấp động cắn nuốt hết không còn một mảnh.

" Đạo sư ! "Mai Lệ Nhĩ Tư tức giận đến cắn chặt răng nhưng vừa thấy thân ảnh lão già áo đen, nàng liền cung kính hành lễ.

"Mai Lệ Nhĩ Tư, ngươi sai rồi, đã rất sai lầm."

Nhìn Mai Lệ Nhĩ Tư gần như muốn nổi điên, lão già áo đen khe khẽ lắc đầu:

- "Ta đã sớm nói với ngươi, tên tuổi trẻ Dương Lăng này không đơn giản", mặc dù không có đầu khí, không có ma lực nhưng lại có một cỗ lực lượng kỳ quái trong cơ thể. Mị hoặc hấp ám nếu sử dụng đối với các tên nam nhân khác đều chiến thắng nhưng nếu sử dụng đối với hắn thì càng làm hại bản thân.

"Tự làm hại bản thân?"

Được lão già áo đen đề tỉnh, và nghĩ đến thái độ cố tình tránh xa và địch ý mơ hồ của Dương Lăng, Mai Lệ Nhĩ Tư chợt hiểu ra"- Đạo sư, ngươi nói là vì mị hoặc hấp ám nên đã khiến Dương Lăng có hiểu lầm và địch ý đối với ta?"

-Đúng vậy, gặp mặt lần đầu tiên ngươi đã suy đoán sai, sau này càng thêm sai lầm lão già áo đen dừng một chút rồi nói "- Với loại nhân vật tài giỏi sáng chói như Dương Lăng, ta dám chắc có không ít kẻ thù, ngươi vừa gặp mặt đã tùy tiện sử dụng tinh thần công kích, tự nhiên sẽ khiến cho hắn cảnh giác và hiểu lầm."

" Đạo sư, vậy tiếp theo nên làm gì?"

Sau khi hiểu được chuyện gì xảy ra, Mai Lệ Nhĩ Tư nhanh chóng lấy lại bình tĩnh. Chuyện đã đến nước này có hối hận cũng vô dụng, chỉ có hóa giải hiểu lầm của Dương Lăng đối với mình thì mới có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ.

Cũng chỉ có hóa giải hiểu lầm của hắn đối với mình thì mới có hy vọng có một ngày khiến cho hắn quỳ dưới ống quần mình, trả mối thù này.

Trên thế giới này nếu ai có thể khiến Mai Lệ Nhĩ Tư tâm phục khẩu phục thì chính là lão già áo đen trước mặt. Mặc kệ là ma pháp hay là mưu kế đều vô cùng cao minh, nếu không phải có đạo sư ngăn cản con sóng dữ và mưu thâm kế hiểm thì hấp ám hội sớm đã bị giáo đình tiêu diệt.

-Mai Lệ Nhĩ Tư, trước khi tu luyện đến cấp bảy, không nên lại sử dụng mị hoặc hấp ám đối với Dương Lăng, nhớ lấy .

Thấy Mai Lệ Nhĩ Tư đã nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, lão già áo đen gật đầu tán thưởng :

- "Trong mắt loại người như Dương Lăng thì ích lợi mới là điều quan trọng nhất, kế hoạch tốt nhất hiện nay chính là ngươi trực tiếp nói rõ thân phận".

Chỉ để hắn hiểu được giá trị của ngươi thì ngươi mới có cơ hội đến gần hắn và thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ.

Thực lực của Dương Lăng không đáng chú ý, nhưng thế lực gia tộc sau lưng hẳn không phải chuyện đùa. Mặc kệ là thế lực nào tin tưởng đều sẵn sàng trả bằng bất cứ giá nào để thu nạp được một gia tộc thượng cổ triệu hồi sư.

Là trưởng lão của Hắc ám giáo đình, lão già áo đen đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy.

Nếu có được sự trợ giúp của gia tộc sau lưng Dương Lăng, triệu hồi đại lượng ma thú hệ hắc ám, vậy thực lực của Hắc ám giáo đình sẽ trong thời gian ngắn sẽ đột nhiên tăng mạnh.

- Thu nạp nhất định phải làm nhưng phải có sự tính toán cẩn thận và kỹ xảo nhất định.

"Làm quá cũng không tốt".

Nếu làm việc vội vã thì thu nạp không được mà ngược lại sẽ có thâm cừ đại hận. Vậy thật sự quá ngu xuẩn, lão già áo đen không hề hy vọng Mai Lệ Nhĩ Tư làm ra chuyện ngu ngốc nào.

Sau khi nhắc nhở Mai Lệ Nhĩ Tư vài câu, lão già áo đen liền vung cây pháp trượng trong tay lên trực tiếp thuấn di ra ngoài, chỉ để lại một tia ma lực ba động rất nhỏ, lai vô ảnh khứ vô tung.

Thu được sự trợ giúp của gia tộc sau lưng Dương Lăng rất quan trọng nhưng lúc này hẳn còn có một chuyện cũng rất trọng yếu đó là nhanh chóng tìm được và tiến vào nơi thần thánh cự long Ngã Nhĩ Mạt Tây Nặc phong ấn vong linh thần khí.

Hắc ám giáo đình sở dĩ không địch nổi Quang minh giáo đình chính là bởi vì đối phương có vài món thần khí uy lực quá lớn. Nếu có thể tìm được vong linh thần khí bị phong ấn, vậy thì tiêu diệt Quang minh giáo đình không dám nói nhưng cũng có lực tự bảo vệ trước thế công của bọn họ.

Lão già áo đen rời đi cả nửa ngày mà Mai Lệ Nhĩ Tư vẫn cúi đầu yên lặng trầm tư. Đạo sư mặc dù không có chửi mắng, nhưng nàng hiểu được ý tứ trong lời nói của đạo sư, gia tộc sau lưng Dương Lăng không phải chuyện đùa, mình không được tùy ý hành động.

Trực tiếp nói rõ thân phận và đề cho đối phương hiểu được giá trị của mình?

Nghĩ tới tên linh chủ Tư Thác Phu vừa thấy mình đã mê đắm, lại nghĩ đến thái độ của Dương Lăng đối với hẳn, Mai Lệ Nhĩ Tư hiểu mâu thuẫn của bọn họ sớm muộn gì cũng bộc phát nên rất nhanh nghĩ ra một kế hoạch.

Vì giáo đình đã kích, Hắc ám giáo đình mặc dù thực lực giảm mạnh nhưng tại một Duy Sâm Trấn hẻo lánh như thế này thì việc hỗ trợ cho một thế lực nhỏ nhỏ thì vẫn thừa sức.

Mai Lệ Nhĩ Tư suy tính kế hoạch mới thì cùng lúc đó Dương Lăng dưới sự bảo vệ của đông đảo vệ sĩ chạy về Duy Sâm tòa thành.

Trên đường đi, nhớ tới thiếu chút nữa không kiểm chế được, cả người Dương Lăng đầy mồ hôi lạnh.

Mị hoặc ma pháp công kích tinh thần của Mai Lệ Nhĩ Tư thật sự quá lợi hại, thiếu chút nữa đã trúng phải gian kế của nàng, nếu không có vũ lực và linh hồn giới chỉ hộ thể thì sợ rằng bây giờ đã chết rồi.

Sờ sờ linh hồn giới chỉ trên ngón trỏ tay phải, hẳn hiểu rằng đây là một cái pháp bảo rất quý hiếm, chuẩn bị tận dụng thời gian nghiên cứu cách sử dụng nó.

Trước khi tiến cấp tới địa vụ ngưng kết vụ đan vậy chính mình chỉ có thể sử dụng vụ phù để công kích và phòng ngự. Gặp phải loại sát thủ Thiên bảng căn bản là không có thời gian gọi ma thú ra trợ chiến, lúc đó có một pháp bảo thiết thực tuyệt đối là một bảo bối không thể có nhiều.

Rất nhanh đi qua cửa thành có trọng binh canh giữ, Dương Lăng vừa định đi tới biệt viện mà mình thường tu luyện, không ngờ, lão quân gia Mục Nhĩ Bá Kỳ lại hưng phấn, chạy đến nói.

"Đại nhân, rốt cuộc người đã trở lại, tiểu thư Hải Nhi Bối Ly đã đợi một lúc lâu ở đại sảnh, tôi cảm tạ ân cứu mạng của ngài."

- "Tốt, đi trước dẫn đường".

Ngoài ý muốn trong chốc lát, nhớ tới Hải Nhi Bối Ly khí chất đặc biệt, Dương Lăng đi nhanh tới phòng họp, trong khoảng thời gian qua nhờ có sự hỗ trợ của nàng mới có thể nhanh chóng chiêu mộ được các loại thợ thủ công.

Ngoài ra, nếu không có nàng ra sức ủng hộ, thì bằng bản lãnh của mình sẽ không biết đến ngày tháng năm nào mới có thể điều tra ra hạ lạc của người nhà Cổ Đức.

Trong phòng lớn thì thoảng truyền ra một trận âm thanh nói cười, có Hải Nhi Bối Ly mặc áo trắng vừa tới đã cùng với đám người Ngã Ly Ti tập trung lại một vòng, tặng cho các người thân cận của Dương Lăng các lễ vật khác nhau.

Tặng cho Ngã Ly Ti một cây trâm cài tóc, đưa cho A Cổ Tô một cái phi phong, mặt ngoài thì thấy đó chỉ là các lễ vật nhỏ, nhưng tất cả đều được làm ra bởi các đại sư có tiền cũng không chắc đã mua được, nên rất nhanh lấy được thiện cảm của mọi người.

Vừa nhìn thấy Dương Lăng, Hải Nhi Bối Ly đã nhanh chóng đi lên chào đón.

"Dương đại nhân, sau khi uống Táng mạng chi tuyền, phụ thân ta đã khôi phục lại như cũ, cảm ơn đại ân đại đức của người".

-Chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, không cần khách khí. Mà sau này gọi trực tiếp ta là Dương Lăng đi.

Nhìn vóc dáng Hải Nhi Bối Ly trong bộ quần áo trắng, Dương Lăng con mắt sáng ngời. Điềm tĩnh tự nhiên, mắt phượng mày ngài... từ trên người Hải Nhi Bối Ly hẳn thấy được hình bóng của người phụ nữ thành đạt.

Làm một người đàn bà đã khó, làm một người nữ thương nhân thành công càng khó hơn, đối với Hải Nhi Bối Ly kinh doanh khắp cả Thái Luân đại lục, hẳn không khỏi cảm thấy bội phục.

-Tốt, vậy sau này ta gọi người là Dương Lăng Hải Nhi Bối Ly mỉm cười duyên dáng nói:

"Phụ thân ta vốn định tự mình tới cảm tạ nhưng bởi vì thân thể vẫn còn suy yếu, nên không thể tự mình đến đây, mong người thông cảm". Lần này Hải Nhi Bối Ly đến mang theo một chút quà mọn biếu đạt tâm ý, mong người nhận cho.

Sau khi khom người hành một lễ, Hải Nhi Bối Ly ra hiệu cho lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ ở bên cạnh, Mục Nhĩ Bá Kỳ hiểu ý vỗ vỗ bàn tay. Rất nhanh, đám người hầu mang một rương quà tặng đi đến gần.

"Hai trăm đàn Lạp phi nhĩ bồ đào từ trăm năm."

"Một trăm con ngựa bay."

"Mười xe cực phẩm ám hóa tinh".

"Hai trăm thợ thủ công lành nghề".

"Một trăm nữ hầu xinh xắn".

"Ba trăm cao cấp kiếm sĩ."

Theo tiếng hô của Mục Nhĩ Bá Kỳ, đám người hầu liền mang lên một rương lễ vật. Ngoại trừ tinh tể, ám hóa tinh và ngựa chiến còn có một đám thợ thủ công, nữ hầu và võ sĩ. Khiến cho nghị sự thính liễn trở lên náo nhiệt hơn rất nhiều.

"Một chút quà nhỏ biếu đạt tâm ý?"

Nhìn số lượng tài bảo khổng lồ, lại nhìn đám người đang quỳ gối trước mặt mình, Dương Lăng lắc đầu.

Cái này đâu chỉ là món quà nhỏ mà chính là một gia tài lớn. Nhà giàu có đúng là giàu có, chỉ đưa một ngón tay ra cũng khác hẳn người bình thường.

- Tiểu thư Hải Nhi Bối Ly, món quà nhỏ này thật sự quá quý giá, ta không thể tiếp nhận. Cái khác không nói mà chỉ là nuôi nhiều người như vậy sợ rằng cũng không thể nuôi nổi.

Lễ vật tuy rất lớn, nhưng một chút thêm sáu trăm miệng ăn, Dương Lăng còn có chút đau đầu.

Bây giờ chưa mở được đường để tiêu thụ ma thú tinh hạch, dựa vào chút tiền kiếm được từ gian bán binh khí và Hương cách lý lập để duy trì cân bằng thu chi hàng ngày đã tốt lắm rồi. Bây giờ đột nhiên thêm hơn 600 miệng ăn thì chỉ có thể ngồi không mà ăn, nói không chừng một ngày nào đó sẽ phá sản.

Hải Nhi Bối Ly vô cùng thông minh, vừa nghe khẩu khí của Dương Lăng liền ngay lập tức hiểu được khó khăn của hắn.

"Dương Lăng, yên tâm đi, đây đều là các nô lệ đã được đăng ký, người chỉ cần cung cấp cho bọn hắn thực vật đơn giản và chỗ ở là được, không cần thêm chi phí nào nữa."

"Nô lệ đã được đăng ký, không cần thêm chi phí nào nữa?"

Dương Lăng thờ dãi một hơi, nếu chỉ cần lo ăn lo ở, đừng nói là 600 mà 6000 cũng không có vấn đề. Duy Sâm tòa thành vô cùng rộng lớn, cho dù có không ít người dân trong trấn chuyển vào ở tạm, nhưng vẫn còn có không ít phòng ở bỏ không.

Về phần lương thực, bên bờ Dương Lăng có rất nhiều đất hoang, mùa xuân sang năm có thể trồng trọt với diện tích lớn. Dùng lương thực tích trữ nhiều năm của An Tập gia tộc duy trì đến mùa thu sang năm cũng không có vấn đề.

Chương 93: Tình thế bức người

Nghe Hải Nhi Bối Ly nhắc nhở, Dương Lăng mới chú ý đến dù là thợ công hay nữ nô lệ, võ sĩ trên trán đều có một dấu ấn hình cái chĩa rất sâu. Căn cứ vào ước định của Thái Luân đại lục, thì ấn ký hình chĩa này chính là tiêu chí của nô lệ.

Nguồn gốc của nô lệ rất nhiều, trong đó tù nhân chiến tranh là nguồn gốc chủ yếu nhất. Mỗi khi phát sinh chiến tranh quy mô lớn, vậy trên thị trường sẽ có thêm một nhóm lớn nô lệ, đám người hầu, võ sĩ mà Hải Nhi Bối Ly đưa cho Dương Lăng cơ bản đều là tù nhân chiến tranh hoặc là người dân của nước bại trận.

Nô lệ vận mệnh rất bi thảm, thường thường đều giống như vật phẩm bị mua đi bán lại, không có tôn nghiêm và quyền lợi.

Ở dã ngoại, nô lệ không có ai thu nhận thậm chí có thể bị cố ý tàn sát, nên không có nô lệ nào dám chạy trốn. Chỉ có một biện pháp thoát khỏi kiếp nô lệ đó là phải được chủ nhân trọng dụng, xóa bỏ tiêu chí nô lệ và bản ghi chép.

Bình thường thì thợ thủ công, cô gái xinh đẹp và chiến sĩ là những người có hy vọng thoát khỏi thân phận nô lệ nhất.

Chỉ cần được chủ nhân thưởng thức thì có thể làm người một lần nữa. Nếu không, đời sau bọn họ cũng bi thảm không kém, con cháu đời đời đều là nô lệ.

Dưới sự chỉ đạo cẩn thận của lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ, rất nhanh người hầu đã đem đông đảo lễ vật và nô lệ an bài thỏa đáng, phòng họp nhanh chóng khôi phục yên tĩnh.

-Dương Lăng, nghe nói thời gian gần đây tình thế Duy Sâm Trấn có chút không ổn, không biết chi tiết như thế nào? Sau khi nhấp một ngụm trà hoa lai, Hải Nhi Bối Ly hỏi Dương Lăng.

-Không phải có chút không ổn mà là rất không ổn .Dương Lăng lắc đầu nói "-Từ khi Ban Đồ đề quốc phái tên Tư Thác Phu là lĩnh chủ tới đây, liền đem đến cho Duy Sâm Trấn sự hỗn loạn, máu chảy thành sông".

Uống vài ngụm trà hoa lai do Ngà Ly Ti bung lên, Dương Lăng nói vắn tắt về đám người Ban Đồ và La Tư, nhưng đối với việc mình ở trong bóng tối tạo sóng gió lại không nói ra.

Mặc dù Hải Nhi Bối Ly là người của Lợi Văn Tát công quốc và có giao tình rất tốt với mình, nhưng dù sao biết mặt mà không biết lòng, cẩn thận vẫn tốt hơn.

Là kẻ lãnh đạo của Bồ Lạp Đức thương hội, Hải Nhi Bối Ly vô cùng thông minh, thấy Dương Lăng nói không rõ ràng, không cần phải suy nghĩ nhiều cũng hiểu được lo lắng của hắn, không chút phật ý. Sau một lát trầm ngâm, liền nói ra một ít tin tức mình thu thập được.

Hóa ra, quanh năm chiến tranh và phương nam gặp trận đại hồng thủy, Ban Đồ đề quốc thiếu tiền nghiêm trọng, quốc khố rỗng không. Bất đắc dĩ nên vài tên đại thần coi trọng Đặc Lạp Tư thâm lâm với tài nguyên phong phú, hy vọng có thể mở một lãnh thổ mới.

Là khu thâm lâm nguyên thủy lớn nhất Thái Luân đại lục, Đặc Lạp Tư thâm lâm trả dài ngàn dặm, hẻo lánh vắng vẻ.

Bị mọi người cho rằng là một mảnh công cộng. Để tránh bị kẻ thù phá hủy, đám người Ban Đồ hành động vô cùng cẩn mật, hy vọng sau khi xây dựng tòa thành rồi mới công khai tuyên bố đem mấy ngàn dặm Duy Sâm Trấn là một phần lãnh thổ của Ban Đồ đề quốc.

Nhưng không nghĩ tới, cuối cùng vẫn còn để lộ ra phong thanh, dẫn đám La Tư nhân đến phá hoại.

Nghe Hải Nhi Bối Ly nói Ban Đồ đề quốc không hành động lỗ mãng, Dương Lăng trong lòng vừa động, sau một lát trầm ngâm liền nói:

"- Hải Nhi Bối Ly tiểu thư, ý của ngươi là, nếu chưa chính thức khống chế thế cục Duy Sâm Trấn, vậy Ban Đồ đề quốc sẽ không phái quân đội đến chiếm lĩnh Duy Sâm Trấn?"

-Nguyên tắc là như vậy, Đặc Lạp Tư thâm lâm bị mọi người cho rằng là địa phương công cộng, Ban Đồ đề quốc mặc dù coi trọng tài nguyên ở đây, nhưng cũng không muốn bởi vậy mà đem đến nhiều phiền toái.

Nói xong, Hải Nhi Bối Ly nhẹ nhàng uống một ngụm trà nhỏ. Kỳ thật, nàng lần này đi tới Duy Sâm Trấn ngoại trừ cảm tạ Dương Lăng, còn phải gánh vác thay phụ thân một nhiệm vụ bí mật trọng đại.

Lợi Văn Tát công quốc ở giữa Ban Đồ đề quốc và La Tư đề quốc, nên cũng không hy vọng Ban Đồ đề quốc thu được Đặc Lạp Tư thâm lâm mà phá vỡ thế bình hành với La Tư đề quốc.

Mỗi thương hội thành công đều có quan hệ phức tạp đối với chính quyền địa phương. Bồ Lạp Đức thương hội cũng không phải ngoại lệ. Cho nên khi tên liên lạc của Hải Nhi Bồ Ly tìm tới mình, Hải Nhi Bồ Ly không dứt khoát từ chối yêu cầu của họ.

Về công mà nói thì phá hoại mưu đồ của Ban Đồ đế quốc thì đối với Lợi Văn Tát công quốc mới có lợi. Còn về tư nếu có thể nhân cơ hội lũng đoạn tài nguyên của Đặc Lạp Tư sâm lâm vậy thực lực của Bồ Lạp Đức thương hội sẽ tăng lên rất nhiều.

"Làm việc cần mật?"

Hiểu được tính toán của Ban Đồ đế quốc, Dương Lăng bộp bộp thái dương, nghĩ làm sao có thể trong tình cảnh hỗn loạn này mới có thể đạt được ích lợi lớn nhất.

Với thực lực của mình bây giờ, nếu trực tiếp kháng cự với Ban Đồ đế quốc hùng mạnh chẳng khác nào lấy trứng đập vào đá, không có phần thắng nào.

Nhưng đối phương rất nhiều việc phải thận trọng, hành động rụt rè vậy là đã tạo cho mình một cơ hội đục nước béo cò.

Tự nhiên đi tới cái thế giới xa lạ này, hẳn nhanh chóng dễ dàng chấp nhận hoàn cảnh. Không cần lập công lập nghiệp chỉ hy vọng có thể thoải mái hưởng thụ một cuộc sống mới, và hy vọng có một ngày có thể tìm được đường trở về trái đất.

Vốn hẳn thâm nghĩ tại Duy Sâm Trấn mở mấy hàng quán, thời cơ thuận lợi sẽ xây dựng một thương đội của mình. Hưởng thụ cuộc sống của một người có tiền, cũng dễ cho các người đi theo mình sống cuộc sống sung túc.

Nhưng sau khi tên lĩnh chủ Tư Thác Phu như từ trên trời rơi xuống, hẳn cảm giác được up hiếp thật lớn.

Không có thực lực cường đại, quyền thế cường đại thì đừng nói thành lập một thương đội của mình mà ngay cả có thể sống đến ngày mai không cũng là một vấn đề, càng không thể nói hưởng thụ cuộc sống.

Vốn Dương Lăng chỉ hy vọng tận dụng bọn La Tư nhân đánh lén, khiến cho tình thế Duy Sâm Trấn càng loạn, khiến cho tên Tư Thác Phu không thể đối phó với mình.

Bây giờ hiểu được tính toán của Ban Đồ đế quốc và tình thế cân bằng giữa các đế quốc, đã có một ý tưởng rõ ràng trong đầu. Duy Sâm Trấn là đại bản doanh để mình an thân lập nghiệp, là nơi để mình khám phá thế giới này, tuyệt đối không thể để cho kẻ khác chiếm giữ.

Thấy sắc mặt Dương Lăng âm u bất định, Hải Nhi Bồ Ly hiểu hẳn đang phải lựa chọn một quyết định khó khăn, nên ngoại trừ uống vài ngụm trà hoa lái liền không nói một lời.

Dương Lăng mặc dù không nói, nhưng thông qua rất nhiều mật thám, nàng sớm đã nắm rõ tình thế Duy Sâm Trấn. Nếu không nắm chắc, nàng sẽ không đáp ứng yêu cầu của Lợi Văn Tát công quốc và càng không chạy tới Duy Sâm Trấn với danh nghĩa tạ ơn.

"Hải Nhi Bồ Ly tiểu thư, không biết lần này ngài mang theo bao nhiêu hộ vệ tới đây?". Quyết định chủ ý, Dương Lăng chuẩn bị đã không động thì thôi, đã động sẽ tập hợp tất cả các tài nguyên, toàn lực ứng phó.

"Vô cùng xin lỗi", vì không để cho người khác nghi ngờ, ta chỉ mang đến hơn mười tên bảo vệ. Thấy hàn quang lóe lên trong mắt Dương Lăng, trong nháy mắt Hải Nhi Bồ Ly hiểu được ý định của hắn, nàng bèn nói tiếp :

- Ngoài ra, ta còn nhận được một tin tức rất không tốt, Ban Đồ đế quốc mặc dù không mạnh mẽ phái ra đại quân, nhưng đã dùng danh nghĩa võ sĩ của Duy Tư gia tộc tập hợp 10000 hắc giáp quân, không lâu sẽ tới Duy Sâm Trấn.

Vì tránh cho kẻ khác lợi dụng tấn công Lợi Văn Tát công quốc và khiến cho ích lợi của thương đội bị giảm, Hải Nhi Bồ Ly chỉ mang theo hơn mười tên vệ sĩ, đặt tất cả hy vọng hoàn thành nhiệm vụ lên người Dương Lăng.

Sau khi đã điều tra đầy đủ, nàng cho rằng Dương Lăng hữu mưu hữu dũng, cũng có đủ năng lực để đánh bại 3000 tên hắc giáp quân của Tư Thác Phu trước khi viện binh của Ban Đồ đế quốc chạy tới, cái thiếu ở đây chỉ là chưa xác định quyết tâm và một chút vũ khí mà thôi.

Đương nhiên, Hải Nhi Bồ Ly còn có một lực lượng dự trữ, đó là Quân lang dong binh đoàn hộ tống nàng tới đây.

Sở dĩ Lợi Văn Tát công quốc ngàn năm không sụp đổ thì ngoại trừ thế lực cường đại của thương hội còn dựa vào dong binh đoàn cường đại. Mười dong binh đoàn nổi tiếng nhất Thái Luân đại lục thì có năm ở tại Lợi Văn Tát công quốc, mà Quân lang dong binh đoàn chính là một trong số đó.

Nếu cần cho lợi ích chung thì cho dù Hải Nhi Bồ Ly không nói, Quân lang dong binh đoàn cũng sẽ tự ra tay giúp đỡ.

Nếu Ban Đồ đế quốc thực lực tăng mạnh phá vỡ tình thế cân bằng đối với La Tư đế quốc vậy thì gặp phải tai họa đầu tiên chính là Lợi Văn Tát công quốc với sức mạnh tương đối yếu. Nước mất nhà tan, không ai chấp nhận làm một tên phản quốc tí tiện.

"10000 tên hắc giáp quân?"

Dương Lăng lắc đầu cười khổ, không nghĩ là Hải Nhi Bồ Ly chỉ mang theo có 10 tên vệ sĩ, càng không nghĩ được Tư Thác Phu nhanh như vậy đã mời được viện binh tới.

Nếu đội viện binh của đối phương tới nơi, tiêu diệt thế lực của La Tư để quốc vậy thì phỏng chừng Tư Thác Phu có thể toàn lực đối phó với mình mà không hề lo lắng.

"Tình thế càng ngày càng không ổn."

Sau cơn ngoài ý muốn, Dương Lăng cảm thấy bất lợi khi tin tức tình báo không đủ. Nếu không phải có Hải Nhi Bối Lý vậy thì sợ rằng quân tiếp viện sau khi chạy tới Duy Sâm Trấn thì mình mới có được tin tức.

Đến lúc đó hậu quả không dám tưởng tượng. Nếu mình trước đó có tin tức thì sớm có thể thông dong tính toán khiến cho Tư Thác Phu bốn bề chịu địch.

Việc này không được chậm trễ, tốc chiến tốc thắng.

Cẩn chặt rằng, Dương Lăng quyết định ra tay trước, với tình cách của Tư Thác Phu sẽ tuyệt đối không để lại một thế lực có khả năng uy hiếp hắn, nếu không thể không chế toàn cục trước khi viện quân của hắn tới nơi, vậy thì điều chờ đợi mình sẽ là phải chạy trốn chết.

Hơn 200 tên Dã man nhân, 100 tinh linh bắn cung và gần 300 cao cấp kiếm sĩ, 300 nô lệ võ sĩ mà Hải Nhi Bối Lý tặng cho, hắn trong tay đã có gần 1000 tên hộ vệ, thực lực tương đương Tư Thác Phu.

Dương Lăng tin tưởng, chỉ cần chọn thời cơ thích hợp, phái ra đông đảo hộ vệ và La Tư nhân cùng nhảy đánh lên, và ma thú đại quân cường đại của mình tuyệt đối có thể một kích tiêu diệt hắc giáp quân của Tư Thác Phu. Nếu sách lược tốt, thì còn có thể tiêu diệt tên Tư Thác Phu kiêu ngạo.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Pháp sư hắc ám

"Mặc dù không mang nhiều hộ vệ tới Duy Sâm Trấn, nhưng ta mang đến rất nhiều cung tiễn loại mới. Sau khi trải qua kiểm tra, trong vòng 30 bước tuyệt đối có thể bắn xuyên qua áo giáp đen chắc chắn của Ban Đồ đế quốc."

Thấy tại tình thế bức bách, Dương Lăng rốt cuộc cũng quyết định tự mình ra tay, Hải Nhi Bối Lý quyết định lấy quân bài sát thủ của mình ra. Bộ hắc giáp nặng nề của Ban Đồ đế quốc vô cùng chắc chắn, thường sử dụng để thành lập bộ binh, ở trên chiến trường lực chiến đấu không thể coi thường.

Vấn đề đối phó hắc giáp quân của Tư Thác Phu thì kỵ binh là lựa chọn tốt nhất, nhưng đối với việc đánh lên quy mô nhỏ thì các cung nỏ chế tác chắc chắn càng thêm thích hợp.

Nhìn ánh mắt nghi hoặc của mọi người, Hải Nhi Bối Lý cười cười, nhỏ giọng phân phó lão quân gia Mục Nhĩ Bá Kỳ vài câu, rất nhanh có vài tên võ sĩ nô lệ mang một cái rương to tới. Vừa mở ra, Dương Lăng định thần nhìn kỹ thì thấy tất cả đều là cung tiễn màu đen nhánh to lớn.

Được Hải Nhi Bối Lý giải thích, Dương Lăng nhanh chóng nắm giữ được cách sử dụng của cái nỏ, thử đi thử lại vài lần, phát hiện tầm bắn xa nhất khoảng chừng 100 bước chân.

Ở ngoài 50 bước có thể xuyên thủng áo giáp bình thường, trong vòng 30 bước có thể xuyên thủng vài phân tinh thiết, để đối phó đám hắc giáp quân của Tư Thác Phu thì tuyệt đối có thừa.

- Tốt, thật sự quá tốt, Hải Nhi Bối Lý tiểu thư không biết người có bao nhiêu cái nỏ như vậy? Dương Lăng gật đầu hài lòng, có cái nỏ này thì càng nắm chắc hơn nữa một kích đánh tan quân hắc giáp quân của Tư Thác Phu.

Khe khẽ nhấp một ngụm trà, Hải Nhi Bối Lý nói:

- Trước khi tới Duy Sâm Trấn ta đã nghe được tình thế không ổn, nên đã mang đến tầm 500 cái nỏ và 50000 mũi tên.

"500 cái nỏ và 50000 mũi tên?"

Sau phút kinh ngạc, Dương Lăng vô cùng nghi hoặc. Nếu Hải Nhi Bối Lý chỉ mang theo mười cái nỏ thì rất bình thường, nhưng mang đến 500 cái nỏ và 50000 mũi tên thì ý nghĩa không giống bình thường.

"Chẳng lẽ, Hải Nhi Bối Lý là nhà tiên tri?"

Dương Lăng lắc đầu, cho dù Hải Nhi Bối Ly biết mình muốn đối phó Tư Thác Phu sợ rằng trong thời gian ngắn cũng không kịp chuẩn bị nhiều cung tiễn đến như vậy.

Dù sao đồng cung nỏ này đều là vũ khí quân đội quản lý, giải thích duy nhất là Hải Nhi Bối Ly đã sớm có chuẩn bị, chuyến đi này còn có mục đích khác.

Thấy Dương Lăng nghi ngờ nhìn mình, Hải Nhi Bối Ly biết hẳn hoài nghi mục đích chuyến đi này của mình, sau một lát trầm ngâm, quyết định nói ra yêu cầu của Lợi Văn Tát công quốc. Thậm chí, ngay cả hy vọng mình có thể khai thác tài nguyên Đặc Lạp Tư sâm lâm trên quy mô lớn cũng không giấu diếm.

-Dương Lăng, chỉ cần đánh bại hắc giáp quân của Tư Thác Phu, tốt nhất người nên lập tức tuyên bố trở thành lĩnh chủ của Duy Sâm Trấn. Đến lúc đó Lợi Văn Tát công quốc chúng ta sẽ thừa nhận và ủng hộ người, phỏng chừng La Tư đế quốc cũng sẽ có tuyên bố như vậy.

Cứ như vậy, cho dù Ban Đồ đế quốc có tức giận cũng không dám mạnh mẽ tiến công Duy Sâm Trấn. Nếu có thể tranh thủ được sự ủng hộ và sắc phong của giáo đình vậy càng thêm an toàn.

Vì cả công lẫn tư, Hải Nhi Bối Ly không hy vọng Duy Sâm Trấn rơi vào tay Ban Đồ đế quốc, nhưng Lợi Văn Tát công quốc lại không thể trực tiếp chiếm giữ Duy Sâm Trấn, để tránh phá hỏng tình thế cân bằng giữa mấy nước lớn.

Lúc này, hỗ trợ một thế lực ở Duy Sâm Trấn là một lựa chọn tốt nhất. Giúp đỡ Dương Lăng trở thành lĩnh chủ của Duy Sâm Trấn, vừa có thể phá hỏng âm mưu của Ban Đồ đế quốc, vừa có thể thu được tài nguyên phong phú của Đặc Lạp Tư sâm lâm. Một công đôi việc.

Trước khi xuất phát, nàng đã cùng người liên lạc của Lợi Văn Tát công quốc thảo luận rất nhiều chi tiết tỉ mỉ vì vậy mới có thể lấy được nhiều cung tiễn loại tốt như vậy từ trong quân đội.

Chỉ cần nhiệm vụ hoàn thành thuận lợi, địa vị của Bố Lạp Đức thương hội trong Lợi Văn Tát công quốc sẽ càng thêm củng cố, nếu có thể đàm phán với Dương Lăng, lũng đoạn việc mua bán tài nguyên của Đặc Lạp Tư sâm lâm, vậy càng tuyệt vời hơn.

Mở tấm bản đồ quân sự ra, Hải Nhi Bối Ly phân tích lại cho Dương Lăng tình hình của Duy Sâm Trấn. Nhằm vào các phản ứng của Ban Đồ đế quốc để mà đưa ra các phương pháp thích hợp, mọi người nghe được đều gật đầu tán thưởng.

-Dương Lăng người xem, đây là quan khẩu A Lạp Sơn, đường xá gập ghềnh, dễ thủ khó công. Sau khi đánh bại hắc giáp quân của Tư Thác Phu, chỉ cần ở chỗ này lưu một đội quân và xây dựng công sự phòng ngự, thì có thể đem đám viện quân của Tư Thác Phu ngăn lại ở ngoài Duy Sâm Trấn ngăn dậm.

Đây là cảng Lợi Phô, đi trên biển một đường về phía Tây, đi qua Hào vọng giác chính là bình nguyên Ba Phạt Lợi Á phi nhiều.

Chỉ cần thành lập đội thuyền là có thể đem các loại tài nguyên tới Ba Phạt Lợi Á tiêu thụ, Duy Sâm Trấn cường thịnh giàu có chỉ là sớm muộn mà thôi.

Nhìn đám mũi tên đánh dấu trên bản đồ quân sự, Dương Lăng hiểu rằng Hải Nhi Bối Ly đã bỏ ra vô số tâm huyết. Nhìn vẻ mặt chăm chú của nàng, cái cổ trắng nõn nhẵn nhụi, ngửi được mùi thơm nhàn nhạt của nàng, lại không khỏi nhớ đến thủ trưởng xinh đẹp trước kia của mình.

"Cũng sắc sảo, xinh đẹp mê người."

"Thuần hóa một nữ nô như vậy nên chăng?"

Vừa nhìn thấy dáng vẻ mê người của Hải Nhi Bối Ly, Dương Lăng trong lòng không khỏi cảm thấy rung động, vô ý thức nổi lên một ý niệm tà ác trong đầu, hạ thân cương cứng lên. Rất vừa vặn chạm tới trên đùi mềm mại của Hải Nhi Bối Ly.

-Dương Lăng, người nói làm như vậy có vấn đề gì hay không? Cảm giác được sự khác thường của hạ thân Dương Lăng, mặt Hải Nhi Bối Ly đỏ lên, cố giữ bình tĩnh tránh qua một bên.

Sau khi lấy lại tinh thần, thấy vẻ mặt đỏ bừng của Hải Nhi Bối Ly, Dương Lăng xấu hổ không thôi.

Cũng may đám Cổ Đức và Tập Tây đang cẩn thận nhìn chăm chăm vào bản đồ, không có ai chú ý đến sự xấu hổ của hắn và Hải Nhi Bối Ly. Chỉ có tiểu nha đầu Ngã Ly Ti là nhìn thấy gì đó, khuôn mặt đỏ bừng, không dám nhìn hạ thân đang cương lên trong quần Dương Lăng.

Tiếp theo, sau khi lấy lại bình tĩnh Dương Lăng và Hải Nhi Bối Ly thương thảo hành động cụ thể. Chuẩn bị trước khi chính thức hành động để cho đám La Tư nhân phát động đánh lên trên quy mô lớn, tiêu hao thực lực và sĩ khí của Tư Thác Phu.

Mấy ngày nay, sau khi Tư Thác Phu tăng mạnh lực lượng đội tuần tra, La Tư nhân không có cơ hội để ra tay, gấp đến độ giống như con kiến chạy trên miệng bình nóng. Dương Lăng tin tưởng, cho bọn hắn 100 cái nỏ, không chỉ có thể kiếm được rất nhiều tiền, còn có thể mượn nhân mã của bọn họ tiêu hao thực lực của Tư Thác Phu thật lớn.

La Tư nhân mặc dù nhân số không bằng Tư Thác Phu nhưng tất cả đều là tinh anh trên chiến trường, đều là bọn họ như một lưỡi dao sắc bén chém giết đám người Ban đồ không thương tiếc.

Nếu có những chiếc nỏ với lực sát thương kinh người này, tin tưởng bọn họ tuyệt đối sẽ điên cuồng tấn công, khiến cho đám hắc giáp quân của Tư Thác

Phu không kịp ứng phó.

Ngoài ra, theo đề nghị của Hải Nhi Bối Ly, Dương Lăng chuẩn bị lấy danh nghĩa săn bắn chiều mộ rất nhiều thợ thủ công, bí mật kiến tạo công sự phòng ngự ở quan khẩu A Lạp Sơn.

Đề sau khi đánh bại thế lực của Tư Thác Phu, sẽ nhanh chóng phái đại quân đến bảo vệ quan khẩu A Lạp Sơn, đem viện binh từ Ban Đồ để quốc chạy tới ngăn ở bên ngoài Duy Sâm Trấn.

Tất cả mọi thứ đã sẵn sàng, chỉ thiếu gió đông.

Sau khi thương lượng thỏa đáng, Dương Lăng thoải mái tựa ở trên cái ghế to. Có Hải Nhi Bối Ly sắc sảo, Cổ Đức giàu kinh nghiệm và cẩn thận, rất nhiều vấn đề khó rất nhanh được giải quyết, hẳn cảm thấy dễ dàng hơn rất nhiều.

-Hải Nhi Bối Ly tiểu thư, ai có thể lấy được một đại mỹ nhân sắc sảo như ngươi, thì thật hạnh phúc. Thấy Hải Nhi Bối Ly bận bịu đến sắc mặt tiêu tụy, Dương Lăng vừa rót cho nàng một chén trà, trêu một câu.

"Đại mỹ nhân sắc sảo?"

Có lẽ chưa bao giờ có người đùa mình trước mặt như vậy, trong nháy mắt Hải Nhi Bối Ly đỏ bừng cả mặt, hít sâu một hơi nhanh chóng lấy lại bình tĩnh. Tuy nhiên, vừa bình tĩnh trở lại, lại nhìn thấy nụ cười của Dương Lăng, nhớ tới sự khác thường của hắn lúc này, khuôn mặt lại đỏ ửng lên.

Người phụ nữ có năng lực, khí chất mê người trời sinh.

Nhìn khuôn mặt đỏ bừng của Hải Nhi Bối Ly, Dương Lăng không khỏi cảm thấy trong lòng rung động. Mỹ nữ như vậy, vừa lo được mọi việc, vừa lên giường được, tuyệt đối là người đàn bà mà mọi nam nhân mơ tưởng.

Nâng chén trà lên, hắn vừa định uống vài ngụm cho hạ hỏa, không ngờ đột nhiên nghe được một tiếng hít thở như có như không từ ngoài cửa sổ truyền đến.

"Chẳng lẽ, là thích khách lẫn vào?"

Kính hải, Dương Lăng bảo trì bình tĩnh, lặng lẽ lấy ra một tấm vu phù, giả bộ đi tới cửa sổ. Sau đó quát lên một tiếng, nhảy ra bên ngoài cửa sổ:

-"Ai ? ra đây mau !"

Đột biến, bóng đen trốn ở dưới mái hiên nhanh chóng rút lui, không khí xung quanh bóng đen rung động, xuất hiện sóng gợn quỹ dị. Chỗ rung động đi qua, tuyết đọng trên cành cây không gió tự động rơi xuống đất.

Dương Lăng gặp phải mũi nhọn, bị làn sóng gợn quỹ dị đánh trúng, ngực cảm thấy như bị đánh cảm thấy khó chịu vô cùng. Mặc dù rất nhanh ném tấm vu phù -Chưởng tâm lôi ra và nhanh chóng gọi vài con Giác phong thú ra truy kích nhưng vẫn chậm một bước.

Theo tiếng niệm khẩu quyết, trong không khí lại trở lên rung động, trước khi châm độc chạm vào người, hắc y nhân đã quỹ dị biến mất.

Sau khi nhanh chóng chạy đến, nhìn người áo đen quỹ dị biến mất, Hải Nhi Bối Ly ngưng trọng nói:

-Dương Lăng, nếu ta không nhìn lầm, đây là một gã hắc ám ma pháp sư rất đáng sợ.

Con sóng chết là ma pháp công kích tinh thần cấp cao của pháp sư hắc ám, tên này có thể nhanh chóng phát ra ma pháp đó, thực lực tuyệt đối rất cường đại.

Hải Nhi Bối Ly lo lắng vô cùng, nếu bên người Tư Thác Phu có cao thủ như vậy, vậy thì kế hoạch có lẽ phải điều chỉnh một chút.

Ma pháp sư hắc ám?

Vừa nghĩ được mùi thơm nhàn nhạt trong không khí mà hắc y nhân lưu lại, Dương Lăng có một cảm giác quen thuộc. Nghĩ đến thân hình yếu đuối của hắc y nhân, thì đột nhiên nghĩ đến Mai Lệ Nhi Tư với lai lịch bất minh .

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95 : Đục nước béo cò

Dưới ánh trăng mờ lung, một đội lính đầy cảnh giác hướng về phía một rừng cây đi tới, ánh chùng hơn trăm người. Ở giữa là hai gã mặc áo bào trắng ma pháp sư, bên cạnh là mười người cầm cung tiễn trong tay, còn vòng ngoài cùng là trọng bộ binh trang bị hắc trọng giáp.

- "Ba Khắc, bốn phía yên lặng quá, dường như có chút bất thường !"

Sau khi tới gần sâm lâm, một hắc giáp võ sĩ bất an lên tiếng .

- "Chẳng lẽ, La Tư nhân đã mai phục trong sâm lâm sao ?"

- "Y Bỉ Lợi Tư, La Tư nhân đã sớm biến thành loài rùa rút đầu rồi, có cho chúng cái mặt gấu cũng không dám đi ra!"

Tên lính mang tên Ba Khắc lơ đãng nhìn sang gã đồng bọn bên cạnh nói :

- Ước Thiết Phu, bình thường người đầu có sợ sệt như vậy, chẳng lẽ, đêm qua khí lực cùng dũng khí đều tụt hết trên người tiểu nương rồi sao ?

- Hắc hắc, tiểu nương kia đúng là tuyệt phẩm !

- Vậy Ước Thiết Phu tiện nghi cho người quá còn gì. Cả đêm sướng những bảy tám lần, đèn giờ cũng vẫn còn run, ha ha !.....

Vì khoảng thời gian này phía La Tư không thấy hiện tượng gì, yên tĩnh hơn rất nhiều, hơn nữa cây người đồng thể mạnh, bọn lính chẳng những không để ý đến sự lo lắng của Ước Thiết Phu , ngược lại đều cười nhạo.

Câu chuyện lại bắt đầu nhưng cũng không rời hai chủ đề chính là rượu và đàn bà. Có người nói tự mình một hơi có thể uống hết hai bàn Mộc Lưu tửu, có người nói một tối có thể treo lên bụng đàn bà hơn mười lần, càng nói càng bốc phét.

Dưới tiếng cười bọn lính bước đi vào rừng cây, hồn nhiên chưa phát giác ra bên đường trên những bụi cỏ hoặc là trên ngọn cây xuất hiện khá nhiều giác phong thú. Càng không ai chú ý tới một chút bùn đất trông còn rất mới khác hẳn với vẻ lâu đời của đất rừng nơi đây.

Mảnh rừng cây nhỏ này nối liền binh doanh với trung tâm của Duy Sâm trấn, cách Đặc Lạp Tư sâm lâm một khoảng khá xa, thỉnh thoảng còn có đội tuần tra, cho tới bây giờ vẫn chưa hề có La Tư nhân nào dám đến đây mai phục.

Ngoài Ước Thiết Phu đa nghi còn không một tên lính nào cho rằng sẽ có nguy hiểm gì, ngay cả đội trưởng tuần tra đội cũng không ngoại lệ, toàn bộ đều ồ ề đến nghĩ đến đàn bà.

Trong khoảng thời gian này toàn bộ con cái của trấn dân chỉ cần hơi chút có chút nhan sắc đều đến ở trong tòa thành của Dương Lăng, may là còn có vài mại xuân cô nương từ nơi khác đến, nếu không, bọn lính cũng sớm khùng mất.

- "Di, quả thật là có điểm bất thường, đúng là quá yên lặng !"

Sau khi tiến vào trong rừng cây, một gã ma pháp sư cũng cảm giác có chút bất thường. Mặc dù là mùa đông, nhưng bình thường cũng phải có trùng điều đi ra kiếm ăn nhưng lúc này ngoài tiếng gió ngay cả tiếng côn trùng cũng im bật.

Thật sự là quá bất thường. Khác với Ước Thiết Phu địa vị của ma pháp sư rất cao, lời nói ra cũng có phân lượng. Tuần tra đội trưởng không dám chậm trễ liền hạ lệnh cho bọn lính kết trận đồng thời đốt thêm số thuốc dự trữ mang theo.

Hắc giáp võ sĩ được huấn luyện rất nhanh chóng hình thành một phòng ngự trận hình tròn, bảo vệ chặt chẽ ma pháp sư cùng cung tiễn thủ. Về phần hai gã ma pháp sư đã cùng liên thủ thi triển một vòng phòng ngự thổ hệ, nghiêm phòng địch nhân đánh bất ngờ.

Bọn lính phản ứng nhanh chóng, đáng tiếc, biết thì đã quá muộn!

Sau một tiếng quát lớn phía sau những cây đại thụ chui ra cả đoàn tà nhân, mọi người còn chưa kịp phản ứng đã phải đối mặt với một trận cuồng quang chói mắt xuất hiện. Nhất thời, hai mắt vừa đau lại vừa nhức, như bị cát bay vào vậy.

- A, mắt của ta !

- "Cứu mạng a....."

* * *

Vì không hề phòng bị nên bọn lính vòng ngoài cùng đều nhất tề bung lấy đôi mắt lẫn qua lẫn lại, cho dù đội trưởng hò hét thế nào cũng không chỉ huy được. Mỗi người tự nguy, trận hình đại loạn!

Dưới sự chỉ huy của tà nhân bạo quân toàn bộ tà nhân nhất tề bắn ra từng làn quang đạn liên tiếp. Nháy mắt đã phá hủy vòng phòng ngự của đối phương do ma pháp sư thi triển .

Ở khoảng cách dưới, bọn lính đều ngao thị có hắc trọng giáp giờ căn bản là không chịu nổi một kích, nháy mắt đã tan tành trận thế.

Thấy đại thế không ổn, vài tên lính may mắn chưa dính đạn liền kinh hoàng chạy trốn, song, chúng rất nhanh nhận ra rằng dù có chạy nhanh đến mấy cũng không giải quyết gì cả.

Từ dưới bụi cỏ, trên ngọn cây, dưới phiến lá rụng đột nhiên chui ra cả đoàn giác phong thú lớn nhỏ, đang giương bộ răng sắc bén nhanh như chớp bay về phía bọn chúng, có con từ xa đã bắn ra châm độc.

Không kịp ứng phó, rất đông binh lính thân trúng độc châm, cả người vô lực ngã xuống, tro mắt nhìn đông đảo giác phong thú càng ngày càng gần.

Đầu, mặt cùng yếu hầu, thành mục tiêu trọng điểm công kích của đối phương, "ca sát, ca sát" tiếng căn xé vang lên không dứt bên tai.

Có tên bị cắn nát một bên tay, có tên bị mất đến nửa đầu, có tên thậm chí bị đông đảo giác phong thú tấn công chỉ trong nháy mắt chỉ còn lại một vùng máu tươi.

Nhìn tràng diện máu tanh những tên lính may mắn sống sót song cước như nhũn ra, đừng nói phản kích, thiếu chút nữa ngay cả đứng vững cũng không ổn.

Không trung, khắp nơi đều là giác phong thú, chợt từ dưới đất lại xuất hiện thêm cả đàn hồng mao lang chu quý dị, độc dịch trí mạng từ miệng bắn ra không ngớt.

Không biết từ lúc nào, cả rừng cây nhỏ đã bị một quân đoàn ma thú vây quanh, bọn lính rất nhanh đã phát hiện, căn bản là vô lộ khả đào!

Thấy đại thế đã mất, hai gã ma pháp sư cùng tuần tra đội trưởng không dám ham chiến, dưới sự yểm hộ của vài tên binh lính định cướp đường mà chạy.

Song, đang lúc bọn họ vội tới giáp biên rừng cây, tưởng rằng sắp tránh được một kiếp thì, vài đạo sét màu tím xà hình từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt đã bị cháy đen thui, đương tràng mất mạng.

"Một trận đánh phủ đầu hoàn mỹ!"

Dưới sự liên hợp của tà nhân, giác phong thú cùng tri thù, một tuần tra đội nhỏ không chịu nổi một kích! Rất nhanh, trận đồ sát một bên kết thúc, không khí tràn ngập mùi máu tươi.

Vài tên dã man nhân đem thi thể của bọn lính kéo dài tới một hồ sâu đã đào từ trước, sau đó trên miệng hồ còn đặt một khối cự thạch, cùng chút chút để ai quán mộ.

Cuối cùng, lại được Dương Lăng thi triển thông linh pháp thuật khiến cho quán mộ cùng mạch tư thảo nhanh chóng sinh trưởng, ngay tạo đến thiên y vô phòng.

Mấy ngày hôm trước khi thăm dò bí mật của tinh linh thụ miêu thì Dương Lăng trong lúc vô ý phát hiện chỉ cần thi triển thông linh pháp thuật, đem tánh mạng năng lượng trong cơ thể gia trì lên tinh linh thụ miêu thì có thể xúc tiến nó sinh trưởng một cách nhanh chóng.

Chỉ vài ngày thời gian, tinh linh thụ miêu cao ngang một người đã nhanh chóng cao chừng năm thước. Sau khi thử vài lần hẳn phát hiện tánh mạng năng lượng màu lục đối với thực vật cũng có đồng dạng tác dụng, kỳ diệu vô cùng!

Thấy Dương Lăng thu hồi toàn bộ giác phong thú, tà nhân cùng hồng mao lang chu đẳng ma thú lại, Cổ Đức ăn ý đứng ra.

Sau một hồi mặc niệm chú ngữ, trong nháy mắt mưa gió nẩy ra, xua tan mùi máu tươi trong không khí, cũng khiến vết máu dưới đất không còn một mảnh.

- "Hắc hắc, đi!"

Sau khi xác nhận đã thanh trừ hết dấu vết, Dương Lăng lạnh lùng cười cười, đem thủ hạ nhanh chóng rời đi. Đến khi đông đảo hắc giáp quân nghe tiếng chạy tới thì ngoài một mảnh ẩm ướt không thể tìm được gì. Suốt một chi tuần tra đội trăm người, cứ như vậy trống rỗng biến mất.

Dương Lăng đánh lên thần xuất quỷ không, không lưu lại gì tung tích. Cùng lúc đó, La Tư nhân công kích cũng dị thường thảm thiết khiến cho hắc giáp quân tuần tra vô cùng lo lắng.

Sau khi kiến thức uy lực của trọng nữ, Phi Nhiệt Á mừng rỡ như điên, ngay lập tức đáp ứng yêu cầu mười lăm vạn tử tinh tỵ của Dương Lăng.

Chỉ cần có thể bị thương nặng Tư Thác Phu hắc giáp quân, phá hư Ban Đồ để quốc chiến lược, đừng nói mười lăm vạn tử tinh tỵ, chính là một trăm năm mươi vạn cũng không tiếc.

Có trọng nữ uy lực to lớn hơn nữa La Tư võ sĩ đều là những tử sĩ, rất nhanh, tuần tra đội của Tư Thác Phu đã thương vong thảm trọng.

Ngắn ngủn ba ngày thời gian đã tổn thất gần 700 người, tính cả số võ sĩ bị thương, trong tay Tư Thác Phu đại khái chỉ còn lại có hai ngàn tên binh lính.

Mà La Tư nhân chỉ có khoảng hơn trăm người gặp nạn, so sánh cùng với thương vong thảm trọng của Ban Đồ nhân quả là một điều kỳ diệu.

Trong khoảng cách hai mươi mấy thước cho dù Ban Đồ nhân thân mặc hắc trọng giáp cũng không có tác dụng, căn bản là không chống được sức xuyên thấu của trọng nỗ. Bất đắc dĩ, Tư Thác Phu không thể làm gì khác hơn là lại co rút lại thể lực.

Ngoài việc đến Hương cách lý lập tìm Mai Lệ Nhi Tư thì cả ngày hấn quy sức trong quân doanh. Bọn lính cũng không dám nghênh ngang ai gia ai hộ thu thuế nữa, e sợ bị lọt vào phục kích của La Tư nhân.

Để tranh thủ ích lợi lớn nhất, theo đề nghị của Hải Nhi Bối Ly, Dương Lăng không chỉ đánh lên nhân mã của Tư Thác Phu mà còn không ngừng ngầm giúp Ban Đồ nhân tập kích La Tư nhân. La Tư nhân cho dù ăn núp cẩn thận, cũng khó có thể tránh được ngũ quan linh mẫn của giác phong thú.

Trước mặt thú đại quân của hấn, La Tư nhân ứng phó không kịp căn bản là không có lực hoàn thủ, hơn một trăm người đại bộ phận chết ở trong tay của hấn.

Sau khi liên tục mất mấy chi bộ đội, Phi Nhiệt Á còn tưởng rằng Ban Đồ nhân xuất hiện một nhóm cao thủ, cũng không dám tùy ý đi ra nữa, khí trời càng ngày càng lạnh, mà viện quân của Ban Đồ nhân càng ngày càng gần.

Càng ngày càng khẩn trương, toàn bộ hy vọng của La Tư nhân cũng chỉ đành ký thác trên người Dương Lăng. Mỗi ngày đều phái người giục Dương Lăng tự mình xuất binh tấn công Tư Thác Phu rồi sẽ trọng thưởng.

Cùng lúc đó, đối mặt với La Tư nhân điên cuồng tập kích cùng thủ đoạn ám sát khó lòng phòng bị của Dương Lăng còn viện quân vẫn chậm chạp, Tư Thác Phu cũng vô đầu bứt tóc.

Không có quần áo đông chống lạnh, không có đủ lương thảo, không có đủ mục sư cùng y dược...., bất đắc dĩ, cũng chỉ đành tìm Dương Lăng hỗ trợ.

Cứ như vậy, Dương Lăng tả hữu phùng nguyên. Vừa đã kích thể lực của Tư Thác Phu vừa đại phúc độ tiêu hao thực lực của La Tư nhân. Đương nhiên, giá cả của lương thảo cùng y dược tăng lên vài lần, thậm chí hơn mười lần, cũng kiếm được đại lượng tiền tệ. Mọi sự câu bị, chỉ thiếu đồng phong !

Ban Đồ nhân cùng La Tư nhân ưu tâm xung xung, mà Dương Lăng lại thấy được hy vọng tất thắng. Chỉ cần chớp lấy thời cơ, có thể suất đại quân tự mình chỉ huy là có thể hoàn toàn nắm giữ Duy Sâm trấn trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96 : Hủ thi

Sau buổi tối tại Duy Sâm tòa thành nghe lên kế hoạch của Dương Lăng, Mai Lệ Nhi Tư liền có một sơ bộ kế hoạch. Chính theo như lời đạo sư nói, muốn hoàn thành nhiệm vụ, trước hết nàng phải hóa giải sự hiểu nhầm và sự cảnh giác của Dương Lăng đối với nàng.

Chỉ có cho hấn biết thân phận cùng việc thể hiện ra thực lực và giá trị của nàng, mới có thể thuận lợi kết nạp hấn vào Hắc ám giáo đình.

Cũng chỉ có như vậy, tự nàng mới có cơ hội thu được sự tín nhiệm của hấn, cũng từng bước công phá phòng tuyến tâm lý của hấn, khiến hấn mê mẩn đến thần hồn điên đảo.

Mặc dù có thể bằng hắc ám ma pháp cường đại đồng thời dễ dàng giáo huấn Dương Lăng, thậm chí đem biến hấn thành nhất bộ xương khô, nhưng việc đó không thể làm bớt đi được sự kiêu hãnh trong lòng.

Chỉ có khiến hấn mê mẩn nàng đến thần hồn điên đảo, sau đó lại ruồng bỏ hấn, nhìn hấn trong bộ dáng không muốn sống nữa mới có thể giải mối hận trong lòng nàng.

Mai Lệ Nhi Tư tin tưởng, chỉ cần tỉ mỉ chuẩn bị, Dương Lăng một ngày nào đó sẽ phải tự động quy trước mặt nàng. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết để trả thù là phải hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên.

Mặc dù hận Dương Lăng, nhưng thực khinh thực trọng, nàng vẫn phi thường rõ ràng. Giáo quy của Hắc ám giáo đình vô cùng hà khắc, cho dù nàng là đặc ý đệ tử của trưởng lão cũng không thể khinh thường vi phạm.

Muốn thể hiện thực lực cùng giá trị của mình, đầu tiên phải có một chút thành ý, đủ để hấp dẫn ánh mắt của mọi người. Không cần suy nghĩ nhiều, Mai Lệ Nhi Tư liền nghĩ đến linh chủ Tư Thác Phu.

Mai Lệ Nhi Tư bắt đầu tiến hành kế hoạch của nàng, mà đối với nàng hết mực chung tình Tư Thác Phu lại không nhận ra, mỗi ngày đều tìm cách để có thể lấy lòng của nàng, hồn nhiên không biết trong mắt Mai Lệ Nhi Tư hần chi là một vật hy sinh dùng để đến gần Dương Lăng, càng không biết, một con phong ba đang nhắm vào hần mà đến.

Ngày hôm nay.

Sáng sớm vừa tỉnh lại Tư Thác Phu tùy tiện rửa mặt rồi cùng hộ vệ đi tới Hương cách lý lập. Ngày hôm qua, sau khi hần tặng 99 đóa hoa hồng, Mai Lệ Nhi Tư rốt cục đáp ứng cùng hần ra ngoài du ngoạn.

Tư Thác Phu tin tưởng. Chỉ cần tiếp tục như vậy, sớm muộn gì thì Mai Lệ Nhi Tư cũng sẽ trở thành người đàn bà của hần, một người cực phẩm xinh đẹp đến nỗi kẻ khác hít thở không thông.

- "Đội lát nữa, khi chỉ còn có hai người, nói không chừng có thể thân cận cùng với nàng ngay !"

Nhớ tới chiếc eo nhỏ nhu nhược như không xương cùng đôi chân thon dài của Mai Lệ Nhi Tư, Tư Thác Phu nuốt nước miếng một cách khó khăn, trí tưởng tượng bay xa tít mù.

Ngày hôm qua, Mai Lệ Nhi Tư ám chỉ không thích một đám người cùng đi dạo nên hần hôm nay chỉ dẫn hơn mười danh thân vệ đi tới, để tránh ảnh hưởng đến không khí lãng mạn.

Mặc dù La Tư nhân đạo gần đây vẫn xuất hiện. Nhưng hần không nghĩ đến việc xảo ngộ gặp phải đối phương phục kích. Hơn nữa, thân vệ của hần tất cả đều là võ sĩ cấp bậc đại kiếm sư, võ sĩ thủ hộ của gia tộc đội mũ rộng vành càng đạt tới cảnh giới sơ cấp kiếm thánh rồi.

Cho dù bính xảo gặp phải La Tư nhân, hần cũng tin tưởng toàn thân trở ra. Càng thêm bảo hiểm chính là, hần chọn chỗ dã ngoại cách quân doanh không xa, nếu có gì ngoài ý muốn, đại quân có thể nhanh chóng chạy tới.

Thuận lợi được mỹ nhân nhận lời, Tư Thác Phu hưng cao thái liệt đi tới một mảnh rừng cây nhỏ yên tĩnh, trên một cái gò đất trải một tấm thảm hồng đặc ý mời Mai Lệ Nhi Tư ngồi xuống.

Nếu hần biết, mảnh rừng cây nhỏ này đúng là nơi Dương Lăng lúc đầu phục kích hắc giáp binh, nếu hần biết gò đất này bên trong chôn hơn 100 thi thể binh lính thì có lẽ hần đã không thể cười được nữa rồi.

- "Mai Lệ Nhi Tư tiểu thư xinh đẹp, mời, kiên bồi !"

Rượu không say mà lòng người đã say, nhìn chiếc áo mỏng cùng với chiếc quần xê cao để lộ đôi chân ngọc ngà của Mai Lệ Nhi Tư, Tư Thác Phu hưng phấn không thôi.

Sau vài chén rượu đã hơi có chút ngà ngà, căn bản là không chú ý tới nụ cười lạnh như có như không trên mặt của Mai Lệ Nhi Tư.

Sau khi bắt động thanh sắc phát ra một đạo ma pháp truyền tin, Mai Lệ Nhi Tư quyền rũ cười cười cất tiếng :

-Lĩnh chủ đại nhân, chúc mừng ngài tuổi còn trẻ mà đã thu được một lãnh địa rộng lớn như vậy. Nào, chúng ta cùng uống thêm một chén !

Nhìn đôi gò bồng đảo như ẩn như hiện, nhìn làn da mịn trắng như tuyết, nghe mùi thơm thoang thoảng trên người của Mai Lệ Nhi Tư, Tư Thác Phu dục hòa phần thân.

Vốn định uống chút Lăng mỗ tửu lạnh như băng để hàng hỏa, không ngờ, uống càng nhiều lại càng khó nhịn. Ngoài Mai Lệ Nhi Tư thì những người khác đối với hần đều như không tồn tại, hồn nhiên chưa phát giác ra mùi thơm khác thường trong không khí càng ngày càng đậm.

- "Có thích khách, bảo vệ thiếu gia, mau" !

Đúng lúc Tư Thác Phu đang say sưa, đột nhiên, võ sĩ thủ hộ của hần chợt xông tới. ‘ canh’ một tiếng, chặn lại một lần hắc quang lóe lóe, rõ ràng là ám tiễn đã tẩm đầy kịch độc.

Dưới lời đề tỉnh của võ sĩ thủ hộ, đám thân vệ nhanh chóng phản ứng lại, song biết thì đã muộn. Một đoàn kỵ sĩ toàn thân đen nhánh đã vọt tới nhanh như tia chớp, một kích trí mạng, nháy mắt đã loại mấy tên vệ binh không kịp ứng phó.

Dưới mũi thương sắc bén của bọn họ, trọng hình hắc giáp mà bọn lính vẫn ngạo thị chỉ một thương là xuyên qua.

Nếu nói đám hắc y kỵ sĩ ra tay mau chóng khiến mọi người kinh hãi thì một màn kẻ tiếp càng làm cho người ta hồn phi phách tán.

Theo một trận niệm chú ngữ trầm thấp từ dưới đất chui ra từng lớp thi thể kinh khủng. Có cái cụt chân, có cái mất đi một bên cánh tay, thậm chí có cái chỉ còn lại một bên đầu, lão đạo hướng mọi người vây quanh lại.

- "Thiếu gia, rút lui, mau rút lui !" !

Dẫn mấy tên thân vệ sống sót vây lấy Tư Thác Phu cùng Mai Lệ Nhi Tư, dù đã trải qua vô số phong ba nhưng nhìn đám kỵ sĩ đằng đằng sát khí cùng đám hủ thi kinh khủng, võ sĩ bảo vệ cho Tư Thác Phu không khỏi kinh hãi thất sắc.

Dưới sự chỉ huy của hắn, mọi người nhanh chóng lui lại về hướng quân doanh, đồng thời thổi tù và cầu viện. Nhưng viện binh chưa tới đã lại phải nghênh đón sự mãnh công của đám hắc y kỵ sĩ. Lại càng bất hạnh cả đám chỉ chốc lát đã lâm vào giữa sự bao vây của đám hủ thi.

- "Kết trận, bảo vệ thiếu gia !"

- "Y Bì Lợi Tử, liều mạng với chúng mau !"

Mất thấy không thể chạy ra đám hộ vệ cũng chỉ có thể khổ khổ chống đỡ, hy vọng có thể đợi đến khi viện binh đến. Hắc kỵ sĩ mặc dù công kích sắc bén, nhưng vì tên kiếm thánh tận lực trở nhiều nên vọt tới vài lần cũng không cách nào thành công ám sát Tư Thác Phu đang được mấy lớp bảo vệ.

Vì mạng sống, hơn nữa vì để triển hiện dũng khí cùng thực lực của mình trước mặt mỹ nhân mà Tư Thác Phu cắn răng gia nhập chiến đoàn, gắt gao bảo vệ phía trước Mai Lệ Nhĩ Tử.

Trong trận hỗn chiến, không ai chú ý tới, theo từng hồi niệm chú ngữ của Mai Lệ Nhĩ Tử, vong linh đại quân như thủy triều lao về phía Tư Thác Phu.

Đám hộ vệ mặc dù cường hãn, nhưng trước đại quân vong linh không hề có tác dụng gì, hơn nữa còn bị Hắc ám kỵ sĩ tấn công mãnh liệt, rất nhanh đã thụ thương trầm trọng.

Tư Thác Phu cũng không có ngoại lệ, sau khi bị trọng điểm công kích toàn thân hắn rất nhanh đã đầy máu. Nếu không phải võ sĩ thủ hộ cùng chúng hộ vệ liều chết cứu giúp, sợ rằng đã sớm bị vong linh đại quân tề thành mảnh nhỏ rồi.

Theo đám hủ thi cùng khô cốt càng ngày càng nhiều, chung quanh không biết lúc nào đã xuất hiện thêm mấy tên hắc ám ma pháp sư. Tại bọn họ chỉ huy, vong linh đại quân bắt đầu hung mãnh tiến công, một đợt lại tiếp một đợt, điên cuồng tấn công vào phòng tuyến của đám hộ vệ.

Tình thế, đối với Tư Thác Phu càng ngày càng không ổn !

Đám hộ vệ đang khổ khổ chống đỡ không chú ý tới việc vong linh đại quân dường như có ý mãnh công Tư Thác Phu, nhưng đối với Mai Lệ Nhĩ Tử đang ở sau hắn như là không thấy.

Lúc thật sự không thể tránh được thì cả đám hủ thi cùng khô cốt lại chuyển hướng sàng tên võ sĩ thủ hộ hoặc đâm đầu tự tử vào đứng mũi kiếm mà Mai Lệ Nhĩ Tử vờ hoảng sợ giờ lên.

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97 : Nhất bàn đích nữ nhân

Không lâu sau, theo tiếng quát của mấy tên hắc ám pháp sư, trên người đội quân cương thi cùng khô cốt đều hiện lên một vòng hắc vụ quỷ dị.

Đám hộ vệ chỉ cần không cẩn thận chạm phải, da thịt rất nhanh bị tiêu hủy, ngay cả xương cốt cũng không thể may mắn thoát khỏi. Rất nhanh, theo vài tên thân vệ gặp nạn, vong linh đại quân kinh khủng càng thu hẹp vòng vây lại.

- "Vong hồn độc vụ ?"

Nhìn hắc vụ trên thân đám cương thi tên võ sĩ thủ hộ của Tư Thác Phu nuốt nước miếng một cách khó khăn. Vong hồn độc vụ là hắc ám hệ cao cấp ma pháp, hiển nhiên, mấy tên hắc ám ma pháp sư trước mắt này đều đã đạt tới cảnh giới Đại ma pháp sư. Hơn nữa thêm mấy tên cao giai hắc ám kỵ sĩ, tình thế cực kỳ không ổn.

- Thiếu gia, ta công người chạy ra ngoài, mau !

Trầm ngâm chỉ chốc lát, võ sĩ thủ hộ của hắn không dám ham chiến, cắn răng quỳ trước mặt Tư Thác Phu.

Trông đám cương thi và khô cốt đang mãnh liệt xông tới, lại thấy sắc mặt tái nhợt vì sợ hãi của Mai Lệ Nhĩ Tử, Tư Thác Phu tâm can rối bời. Vừa lo lắng bị cương thi và khô cốt vây ở chỗ này, vừa không nỡ bỏ rơi Mai Lệ Nhĩ Tử xinh đẹp như hoa như ngọc.

- "Đại nhân, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ a ?"

Mai Lệ Nhĩ Tư làm bộ lực thần vô chủ, vừa nói vừa cả người đều tựa vào Tư Thác Phu. Làn da thịt đàn hồi, hương thơm mê người, hơn nữa lại được gia trì hắc ám mị hoặc, một chút liền làm vị linh chủ điên đảo thần hồn.

Thẳng đến khi tên võ sĩ thù hận nghiêng người che ở phía trước, ‘Keng’ một tiếng đánh bay một tên hắc ám kỵ sĩ đánh bất ngờ hắn mới tỉnh lại.

- "Ba Đế, người công Mai Lệ Nhĩ Tư tiểu thư mở đường, ta dẫn thân vệ cận phía sau, mau !"

Mặc dù đang lo lắng, khẩn trương đến độ đầu đầy mồ hôi, nhưng nhìn Mai Lệ Nhĩ Tư như hoa như ngọc, Tư Thác Phu rốt cục không nỡ để nàng lại. Từ khi gặp Mai Lệ Nhĩ Tư hắn đã biết đã vĩnh viễn chỉ yêu hắc y mỹ nhân này rồi.

Vì Tư Thác Phu kiên trì quyết định nên tên võ sĩ thù hận đành chờ đợi rồi không hề do dự, công Mai Lệ Nhĩ Tư đánh về phía trước.

Nơi nào hồng sắc đầu khí đánh tới nơi đó cương thi cùng khô cốt đều bị giảo thành mảnh nhỏ, ngay cả hắc kỵ sĩ đằng đằng sát khí cũng không thể không lùi lại ba phần.

Dưới sự liều mạng, thân là sơ cấp kiếm thánh tên võ sĩ thù hận thần dũng vô cùng. Nhưng là, hắn không chú ý tới hàn quang trong mắt Mai Lệ Nhĩ Tư đang trên lưng hắn chợt lóe lên, hắn cũng không chú ý tới một cây châm đen nhánh đang từng chút từng chút đâm về phía động mạch trên cổ hắn, hồn nhiên chưa phát giác ra nguy hiểm đã gần trong gang tấc.

Nếu Ba Đế quay đầu lại xem, hắn đã phát hiện ra miệng của Mai Lệ Nhĩ Tư đang khẽ cử động, dường như đang mặc niệm chú ngữ gì đó, đồng thời chỉ cần quay đầu lại nhìn hắn cũng sẽ thấy cây châm đen nhánh càng ngày càng gần cổ hắn, chỉ cần hơi chút chú ý một chút, hắn sẽ biết phía sau lưng hắn đang có một cỗ ma lực quý dị không ngừng ngưng tụ.

- Rất đáng tiếc. Trên thế giới cũng không có nhiều chữ nếu như vậy !

Dưới sự liều chết xông ra của Ba Đế, Tư Thác Phu đã thuận lợi xông được ra bên ngoài vòng vây. Song, ngay khi Tư Thác Phu tưởng rằng sắp thoát khỏi thì chỉ thấy sơ cấp kiếm thánh Ba Đế thân hình nhoáng lên, kêu thảm một tiếng rồi té xuống.

- "Ba Đế đã chết ?"

Thân là sơ cấp kiếm thánh thù hận võ sĩ, trong nháy mắt vì mở đường máu cho hắn đã bất hạnh gặp nạn ?

Cả đám Tư Thác Phu đều kinh hãi thất sắc, quá kinh ngạc. Không ai chú ý tới Ba Đế trước khi chết còn quay đầu lại trừng mắt nhìn Mai Lệ Nhĩ Tư với vẻ không cam lòng đầy bi phẫn, không ai chú ý tới cây độc châm nhỏ nhô ngay trên cổ hắn, lại càng không có ai chú ý tới trên mặt Mai Lệ Nhĩ Tư vừa xuất hiện một tia cười lạnh.

Thân trúng trí mạng kịch độc. Cho dù là kiếm thánh cũng không thể may mắn thoát khỏi!

Độc dịch từ trong cơ thể của Ngân hoàn xà luyện thành, hơn nữa còn có hắc ám ma pháp chuyên phá hộ thể đầu khí, thù hận võ sĩ Ba Đế không ngờ đã trúng âm chiêu của Mai Lệ Nhĩ Tư.

Nếu bình thường, có toàn bộ tinh thần đề phòng thì cho dù trúng kịch độc, với tu vi kiếm thánh hắn cũng có thể dụng đầu khí mạnh mẽ bức độc ra ngoài. Nhưng vì đã dồn toàn lực đề đối phó với vong linh đại quân, hắn có bao giờ nghĩ đến Mai Lệ Nhĩ Tư trên lưng đột nhiên làm khó dễ ?

Vì chủ quan mà hộ thể đầu khí của Ba Đế đã bị hắc ám ma pháp của Mai Lệ Nhĩ Tư ăn mòn rồi theo đó xà độc trí mạng thừa dịp mà vào. Đến lúc hắn phát hiện không ổn thì đã muộn rồi !

Nhanh như chớp thu hồi chiếc độc châm lại rồi Mai Lệ Nhĩ Tư giả vờ hét lên một tiếng chói tai, chạy tới trốn ở phía sau Tư Thác Phu.

Song, đang lúc nàng khẽ cắn môi, chuẩn bị thi hành thủ đoạn thì xa xa đột nhiên xuất hiện hai thân ảnh cười trên lưng ngựa.

Một người thân mặc trọng giáp Khai Lạp Phu, cầm trong tay huyền thiết trường thương, còn một người bạch y phiêu phiêu, nắm một cây pháp trượng màu xanh biếc, đúng là thân diện kỵ sĩ Khắc Lỗ Tư cùng pháp sư Mật Tuyết Nhi vừa vặn đi qua.

"Sứ giả của giáo đình ?"

Nhìn thân diện kỵ sĩ cùng pháp sư mặc áo bào trắng đang càng ngày càng tới gần, Mai Lệ Nhĩ Tư bắt đầu dĩ khê cắn môi. Vì bảo tồn thực lực, vì tránh kinh động đại đội nhân mã của giáo đình, nàng không thể làm gì khác hơn là phát ra lệnh lui lại.

Đối phương chỉ có hai người, mặc dù có thể giết chết bọn họ, nhưng nàng không muốn lỗ mắng ra tay. Bây giờ giết Khắc Lỗ Tư cùng Mật Tuyết Nhi, phía giáo đình tuyệt sẽ không bỏ qua.

Nếu bởi vậy đưa tới số đông thân diện kỵ sĩ cùng pháp sư, rồi ảnh hưởng đến kế hoạch của đạo sư thì nàng chắc chắn sẽ không thoát tội.

Bất quá, mặc dù không cách nào nhân cơ hội giết chết Tư Thác Phu, nhưng giết được tên kiếm thánh võ sĩ thù hận của hắn cũng đã đủ rồi, đủ để khiến

cho khắp nơi oanh động.

Mai Lệ Nhi Tư tin tưởng, sau khi biết rõ thực lực của Hắc ám giáo đình, Dương Lăng tuyết sẽ không coi thường một cổ cường đại trợ lực đến tận cửa giúp hắn.

Chỉ cần thành công hóa giải sự cảnh giác cùng hiểu lầm của hắn đối với nàng thì kế hoạch của nàng cũng tương đương đã hoàn thành được một nửa.

Sau khi ra lệnh rút lui, rất nhanh, cả đám hắc kỵ sĩ cùng hắc ám ma pháp sư liền nhanh chóng biến mất trong rừng cây. Về phần đám cường thi cùng khô cốt không người chỉ huy liền bị Mật Tuyết Nhi vừa xông lên đã dụng đại diện tích Thánh quang tịnh hóa.

Một vật khắc một vật, đám Tư Thác Phu đối với đội quân hủ thi cùng khô cốt đau đầu không thôi, nhưng đối với giáo đình pháp sư Mật Tuyết Nhi ma lực cao thâm mà nói, hắc ám sinh vật cấp thấp này làm sao chịu nổi một kích, cho dù số lượng có nhiều hơn cũng không tạo được cái gì uy hiếp.

Được Khắc Lỗ Tư và Mật Tuyết Nhi cứu thoát mà Tư Thác Phu vẫn đang kinh hồn hoảng vía, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Ba Đế đã nằm in không nhúc nhích.

Dù thế nào hắn cũng không tưởng được, thân là kiếm thánh thủ hộ võ sĩ cứ như vậy bất hạnh gặp nạn, ngay cả địch nhân ra tay như thế nào cũng không rõ.

- "La Tư nhân, ta sẽ giết hết bọn ngươi!"

Tuần tra đội thương vong thảm trọng, bây giờ ngay cả kiếm thánh thủ hộ võ sĩ cũng gặp nạn, Tư Thác Phu nắm chặt hai tay, rõ ràng La Tư nhân đã có một nhóm tinh duệ viện binh.

Chỉ có La Tư nhân cùng mình không chết không ngớt xung đột về ích lợi, cũng chỉ có La Tư nhân, mới có hắc kỵ sĩ cùng hắc ám ma pháp sư kinh khủng như vậy.

Sau khi đưa Mai Lệ Nhi Tư vợ vả quay về Hương cách lý lập rồi Tư Thác Phu liền cấp báo về gia tộc, thỉnh cầu gia tăng viện quân cùng đẩy nhanh tốc độ.

La Tư nhân viện quân đã tới, nếu viện quân của hắn tiếp tục chậm thêm mười ngày nửa tháng nữa sợ rằng bọn họ cũng chỉ có thể nhật xác cho hắn mà thôi.

- "Nhất thạch kích khởi thiên tăng lãng"! (một viên đá nhỏ làm gợn lên vô vàn làn sóng)

Rất nhanh, tin tức Tư Thác Phu ngộ tập, bản thân bị trọng thương đồng thời thân là kiếm thánh thủ hộ võ sĩ của hắn đã gặp nạn bỏ mình đã truyền khắp cả tòa Duy Sâm trấn. Có người khua chiêng gõ trống, hoan hô mừng rỡ, cũng có người đóng cửa không ra, e sợ gặp phải tai họa bất ngờ.

Sau khi rời khỏi chiến trường, Mật Tuyết Nhi cùng Khắc Lỗ Tư sắc mặt ngưng trọng, nhanh chóng đem tin Duy Sâm trấn xuất hiện hắc ám pháp sư phát trở về, thỉnh cầu giáo đình trợ giúp.

Cùng lúc đó, trong một tòa biệt viện thuộc Hương cách lý lập, Mai Lệ Nhi Tư lại đang cùng mấy tên hắc kỵ sĩ và ma pháp sư thương lượng kế hoạch hành động.

Sau khi biết được tin tức, đám La Tư nhân vẫn ẩn nấp ở Đặc Lạp Tư sâm lâm đều sôi trào lên, hoan hô không ngớt, ngay cả người luôn luôn hi vọng không đối sắc Phi Nhiệt Á cũng không có ngoại lệ, hắn tưởng Dương Lăng rốt cục đã bắt đầu hành động.

Hắn nghĩ, ở Duy Sâm trấn, chỉ có Dương Lăng cùng Tư Thác Phu mới có những xung đột chính thức hơn nữa cũng chỉ có Dương Lăng, mới có năng lực bày ra hành động thạch phá thiên kinh như vậy.

-Điện hạ, nếu Dương Lăng đã bắt đầu động thủ, chúng ta cũng nên cho hắn một lợi ích lớn hơn nữa để hắn toàn lực ứng phó, khởi binh hoàn toàn kích hội Ban Đồ nhân thể lực. Bây giờ, chính là lúc nên tới cửa bái phỏng hắn rồi!

Thấy Phi Nhiệt Á hưng phấn không thôi, mưu sĩ nhẹ nhàng nói ra suy tính của hắn.

- "Cho Dương Lăng một chút lợi ích"?

Nghe mưu sĩ nói như vậy, Phi Nhiệt Á trong lòng vừa động, cất lời:

-Đúng vậy, giờ là lúc đối thoại cùng với Dương Lăng. Việc này không nên chậm trễ, sáng mai chúng ta sẽ lên đường!

La Tư nhân hoan hô ủng hộ, còn ở trong Duy Sâm tòa thành mọi người cũng hưng phấn không thôi, không chỗ nào mà gia nhân không thảo luận về cái thiên đại tin tức tốt này, từ già đến trẻ, đều nguyện rửa tên linh chủ tàn bạo Tư Thác Phu sẽ không được chết từ tế.

- Cổ Đức, chuyện này ngươi thấy thế nào?

Tựa ở trên ghế, Dương Lăng nhẹ nhàng day huyệt Thái Dương. Bọn Tư Thác Phu ngộ tập không lâu, Dương Lăng đã biết tin tức.

Vốn, hẳn còn tưởng rằng là La Tư nhân làm chuyện tốt, nhưng có thể khiến Tư Thác Phu trọng thương, hơn nữa theo tình báo của hắn thì thân là kiếm thánh thủ hộ võ sĩ của gia tộc Thác Phu cũng gặp nạn bỏ mình, hẳn mới phát hiện chuyện này không đơn giản.

Nếu La Tư nhân có thực lực mạnh như vậy thì đã sớm động thủ rồi, làm sao còn có thể nhẫn cho tới hôm nay?

Trầm ngâm chỉ chốc lát, Cổ Đức chậm rãi nói :

- "Đại nhân, căn cứ hồi báo của Anh Vũ thì ở biệt viện của Mai Lệ Nhĩ Tư trong khoảng thời gian này xuất hiện một đám hắc y nhân không rõ thân phận, mỗi ngày đều ra vào thân xuất quỷ nhập, thực lực thâm không lường được" !

Lúc Tư Thác Phu ngộ tập còn có người phát hiện bọn họ vừa vận từ chiến trường rút lui về. Sơ bộ phỏng chừng, bọn họ chắc chắn có quan hệ với đội nhân mã đã ám sát Tư Thác Phu !

- Mai Lệ Nhĩ Tư ?

Dương Lăng nghi hoặc uống một ngụm trà hoa lai, trải qua sự quan sát trong khoảng thời gian này hẳn xác định Mai Lệ Nhĩ Tư không phải là sát thủ do Tư Thác Phu phái ra .

Nếu tình báo là thật, vụ ám sát Tư Thác Phu lần này quả thật là do nàng gây nên, vậy, nàng cũng không có thể là người của An Tập gia tộc.

Nếu không, nàng chỉ cần nghĩ cách khiến Tư Thác Phu đối phó với hắn, chứ cần gì phải hạ thủ với người không phải địch thủ của mình ? So với một người con gái bình thường thì nàng rốt cuộc là ai, có mục đích gì không thể cho người rõ đây ?

Không thể giải thích được, Dương Lăng chỉ đành phân phó Cổ Đức nghiêm mật giám sát mọi hành động của Mai Lệ Nhĩ Tư, hết thảy cố gắng trong thời gian ngắn hiểu rõ về mỹ nhân hắc ám này.

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Lạp long

Sáng sớm, Duy Sâm tòa thành đã có người đến người đi. Có tuần tra hộ vệ đội tại tòa thành phụ cận, có thanh khiết gia nhân, cũng có tổ đội xuất phát đi Đặc Lạp Tư thâm lâm săn thú.

Không ai chú ý tới, dưới sự đài lĩnh của A Cổ Tô thiếp thân hộ vệ của Dương Lăng một nhóm nam nhân xa lạ đang lặng lẽ bước vào tòa thành.

- "Đại nhân, thỉnh!"

Sau khi mời Phi Nhiệt Á đến nghị sự thỉnh rồi A Cổ Tô đánh mắt về hướng đầu lĩnh dã man nhân Gia Lỗ Khắc đang cách đó không xa, người sau hội ý, liền suất một đội dã man nhân bưu hãn mở đại môn ra.

-Hoan nghênh đi tới Duy Sâm tòa thành, mời ngồi!

Dương Lăng vẻ mặt tươi cười, ý bảo gia nhân dâng trà. Nhìn thân hình khôi vĩ của Phi Nhiệt Á, nhìn cước bộ trầm ổn cùng ánh mắt lợi hại của hắn, lại thêm vẻ cung kính của mấy tên tùy tùng phía sau hắn, Dương Lăng rõ ràng, đây rõ ràng là một người thân ở thượng vị đã nhiều năm, hẳn âm thầm đoán thân phận cùng địa vị của Phi Nhiệt Á ở La Tư đế quốc.

-Ta là La Tư đế quốc sứ giả, toàn diện phụ trách hành động lần này, Dương đại nhân cứ gọi ta là Phi Nhiệt Á !

Phi Nhiệt Á thoải mái ngồi đối diện cùng Dương Lăng. Mặc dù thấy Dương Lăng mặc đồ bình thường, lại dương dương tự ở trên ghế, cũng không hề có chút ý khí phong phạm nào, nhưng Phi Nhiệt Á tâm lý cũng không dám có gì chậm trễ.

Chính vì người không thể chỉ đoán qua tướng mạo được, một người ủng hữu gần ngàn danh võ sĩ, xuất thân thần bí, tiêu tiền như nước lại có một chi đại quân ma thú, quyết không thể chỉ là một quý tộc bình thường .

Đàm phán cũng giống như chơi bài, không thể bại lộ toàn bộ thực lực ngay lập tức được !

Phi Nhiệt Á chỉ nói hần là sứ giả của La Tư đế quốc chứ không hề tiết lộ thân phận vương tử. Chỉ cần cho đối phương thấy tự hần có toàn quyền quyết định trong hành động lần này thì cũng đã đủ tư cách đại biểu để quốc đàm phán rồi, như vậy là đủ rồi.

Phi Nhiệt Á tỉnh táo cơ trí, đáng tiếc. Người định không bằng trời định !

-Nguyên lai là Phi Nhiệt Á điện hạ quyết định hành động lần này, trách sao chỉ với mấy trăm danh nhân mã đã có thể khiến Ban Đồ nhân nhiệt náo tiêu đầu lạn ngạch, quả nhiên lợi hại, lợi hại !

Dương Lăng cùng Cô Đức không hề nghe đến đại danh của Phi Nhiệt Á nhưng người có sinh ý trải rộng cả Thái Luân đại lục như Hải Nhi Bối Ly lại quen thuộc với hầu hết đại bộ phận quyền quý của các đế quốc.

Mặc dù chưa thấy qua Phi Nhiệt Á nhưng đại danh của 12 vương tử La Tư đế quốc đã sớm được gia tộc của nàng trọng điểm lưu ý.

- "Điện hạ ?"

Dương Lăng rất kinh ngạc, vốn, hần còn tưởng rằng Phi Nhiệt Á chỉ là đại thần hoặc là thân tín của quốc vương La Tư đế quốc mà thôi, vạn vạn không ngờ tới đối phương lại là một vương tử.

Phái một vương tử tự mình đến đây, đối với La Tư nhân mà nói thì phá hư chiến lược của Ban Đồ đế quốc lần này có bao nhiêu trọng yếu, cũng có thể tương đương được.

Qua một hồi vẻ tươi cười trên mặt Dương Lăng càng thêm sáng lạn. Đối phương càng coi trọng hành động lần này thì đối với hần lại càng có lợi. Chỉ cần tồn một chút tâm tư, tin tưởng là có thể thu được rất nhiều ích lợi.

Cùng lúc đó. Nhìn Hải Nhi Bối Ly che mặt bằng làn sa mỏng, Phi Nhiệt Á cũng thập phần bất ngờ. Như thế nào hần cũng không nghĩ tới, ở trấn nhỏ xa xôi hẻo lánh này cư nhiên có người vừa thấy mặt đã nhận ra thân phận của hần rồi.

"Nhân tài tề tề !" (nhân tài đầy rẫy)

Dương Lăng tuyệt đối xuất thân từ một gia tộc giàu có, nếu không, không có khả năng có nhiều truy tùy giả xuất sắc như vậy !

Cho dù nhắm mắt lại, hần cũng có thể cảm giác được Dương Lăng bên người ít nhất có ba gã đại kiếm sư cùng hai gã Đại ma pháp sư, thực lực không phải chuyện đùa. Hơn nữa, phía sau bức bình phong của đại sảnh thính thoảng còn truyền đến một trận trận ma lực mịt mờ ba động, phỏng chừng còn mai phục không ít cao thủ.

Mặc dù từ trên người Dương Lăng không nhìn ra được dấu vết của ma lực hoặc là đấu khí, nhưng hần chút nào không dám xem thường Dương Lăng.

Dù sao. Một triệu hồi sư có thể triệu hồi đại quân ma thú đánh bại cửu đầu xà quái tuyệt không có khả năng là một người bình thường.

Sở dĩ không phát hiện được ma lực ba động trong cơ thể hần chỉ có duy nhất một giải thích chính là hần đã tu luyện tới cảnh giới có thể tự nhiên che dấu thực lực rồi.

Địch nhân không thể nhìn thấu mới là tối đáng sợ!

Quan sát cao thâm khó lường Dương Lăng, nghĩ đến thế lực khổng lồ đằng sau hần, Phi Nhiệt Á may mắn tự mình không phải đối thủ của hần.

Nếu không, đừng nói phá hư Ban Đồ nhân chiến lược, sợ rằng có thể còn sống rời khỏi Duy Sâm trấn hay không đã là một vấn đề rồi.

Sau một hồi khách sáo, Dương Lăng cười cười, đưa mắt về phía lão quản gia ở đằng sau. Người sau hội ý. Chỉ huy gia nhân bắt đầu dọn tiệc.

Kim hoàng mạo du khảo toàn túy, hương khí tràn ngập thịt bò nướng trên vỉ, còn có một vò đàn Bồ Đào tẩu cất kỹ trăm năm....., mặc dù vẫn kém hơn quốc yến hào hoa của La Tư đế quốc nhưng cũng khiến Phi Nhiệt Á một chuyến đại bảo khẩu phúc.

Đồng hóa Tây tạng trong Đặc Lạp Tư sâm lâm mấy ngày nay, vì không dám đốt lửa nấu ăn nên bọn họ cả ngày chỉ đành nuốt lương khô, đã sớm chán ngấy rồi. Đối mặt với thức ăn tràn đầy hương sắc vừa được dọn lên, thiếu chút nữa ngay cả đầu lưỡi đều cũng nuốt xuống.

Sau khi dùng tiệc xong, lão quản gia chỉ huy gia nhân bưng lên không ngớt A Nhĩ Ti Tư quả cùng các loại hoa quả đặc sản của Duy Sâm trấn được lưu trữ từ mùa hè đến giờ, cuối cùng dâng lên mỗi người một chén trà cực phẩm hoa lai, khiến cho người thấy nhiều hiệu rộng như Phi Nhiệt Á cũng không thể không bội phục.

- Quý tộc chính là quý tộc !

Giữa trời đông giá rét, người khác đều lo không có cái mà ăn còn Dương Lăng lại tùy tiện dọn một bàn ăn đã có nhiều hoa dạng như vậy.

Dùng xong món tráng miệng, Dương Lăng bắt đầu cười cười đem hết mấy chuyện bình thường của Đặc Lạp Tư sâm lâm đông dài như thói quen của Song giác lộ ra sao, thời điểm nào có nhiều dã thú có thể săn, tịnh không hề nói đến chánh sự.

-Đương đại nhân, không biết người chuẩn bị lúc nào xuất binh ?

Thiên nam địa bắc cả nửa ngày mà vẫn không thấy Dương Lăng nói đến chuyện xuất binh Phi Nhiệt Á rốt cục không nhận được.

-Úc, cái này không thể gấp được !-Dương Lăng vờ trầm ngâm chốc lát rồi nói tiếp :

-Tư Thác Phu bây giờ không có cũng đủ quân trang chống lạnh, cũng không có lương thảo và vũ khí để bổ sung tiêu hao, mùa đông này hãn chắc chắn phi thường khó vượt qua. Cho dù hãn có thể miễn cưỡng qua được thì binh lính của hãn cũng đã hữu khí vô lực rồi, đến lúc đó chúng ta xuất binh cũng không muộn !

- "Mùa xuân sang năm mới xuất binh" ?

Vì bất ngờ, Phi Nhiệt Á thiếu chút nữa bị ngum trà trong miệng làm cho nghẹn thở. Căn cứ theo tình báo thì viện quân của Tư Thác Phu đã nhanh chóng di chuyển tới Duy Sâm trấn rồi, thời gian gấp gáp, tình thế càng ngày càng nghiêm trọng.

Đợi đến mùa xuân sang năm mới tái khai chiến, đối mặt với một van danh hắc giáp quân chuẩn bị nguyên vẹn, căn bản là không có phần thắng.

Hừ, một đầu lão hồ ly giáo hoạt !

Hít vài hơi thật sâu rồi Phi Nhiệt Á cố nén xúc động tỉnh táo lại, không cần suy nghĩ nhiều, hãn cũng biết rằng Dương Lăng nói như vậy chỉ là muốn kiếm thêm một chút ích lợi mà thôi. Trên bàn đàm phán xúc động là tối kỵ, càng dễ xúc động lại càng dễ dàng nỗ lực đại giới ngu xuẩn.

-Đương đại nhân, Duy Sâm trấn tư nguyên phong phú, nếu rơi vào tay của Ban Đồ nhân thì thật sự là rất đáng tiếc a- "Phi Nhiệt Á cố ý dừng một chút, nhìn sắc mặt của Dương Lăng một chút rồi nói

- " Trong khoảng thời gian này, đại nhân đã trợ giúp cho chúng ta rất nhiều.

Chắc chắn, sau khi đánh lui Ban Đồ nhân xâm lược, La Tư đế quốc chúng ta sẽ phong đại nhân làm Duy Sâm lãnh chúa, quản lý lãnh địa phương viên mấy ngàn lý này, hơn nữa sẽ ủng hộ hết sức về quân sự cũng như tài chính!

Trầm tư chỉ chốc lát, Phi Nhiệt Á dứt khoát nói thẳng. Cùng lão hồ ly như Dương Lăng này nói chuyện, nói không chừng đến ngày mai cũng không đạt được mục đích.

"Phong mình làm Duy Sâm lãnh chúa" ?

Sau khi biết mục đích của Phi Nhiệt Á rồi Dương Lăng thân nhiên cười cười. La Tư nhân thật ra rất khôn khéo, như vậy không chỉ có thể phá hư chiến lược của Ban Đồ nhân mà còn có thể để cho tự hãn cùng Ban Đồ nhân đối đầu. Bất quá, cho dù dụng cái mòng để nghỉ thì hãn cũng sẽ không ngu xuẩn chui vào rọ của bọn họ.

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99 : Phì dương đưa tới cửa

- "Đương đại nhân", sau khi trở thành lãnh chúa của nước ta, về tài chính cùng quân sự đế quốc đều có thể giúp đỡ cho người rất nhiều.

Có thể mua Cao Lô chiến mã nổi tiếng thiên hạ của La Tư đế quốc chúng ta với giá tiền cực thấp, chỉ cần không được vượt quá 3000 tư binh.

Thậm chí, nếu cần, đế quốc còn có thể phái đại quân giúp người trấn thủ, không cần lo Ban Đồ nhân công kích!

Đưa ra mọi lợi ích để dụ dỗ rồi Phi Nhiệt Á kê uống một ngum trà hoa lai. Đặc Lạp Tư thâm lâm tư nguyên phong phú, Duy Sâm trấn điều kiện đặc thiên độc hậu, tin tưởng Dương Lăng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội khó được này.

Nếu không, nếu như bị Tư Thác Phu vững vàng khống chế được Duy Sâm trấn, chắc chắn hãn muốn phát triển cũng sẽ gặp hạn chế to lớn, ngay cả ải nhân binh khí điểm cùng Hương cách lý lập đều sẽ uống phí.

Phi Nhiệt Á hung hữu thành trúc, song, hấn rất nhanh nhận ra mình đã sai rồi, hành xử việc quá hồ đồ, Dương Lăng đối với lợi ích mà hấn đưa ra một chút cũng không động đung !

Tư binh quy mô không vượt qua 3000 người ?

Dương Lăng lạnh lùng cười cười, nếu người đang chiếm thượng phong như hấn mà lọt vào bẫy của Phi Nhiệt Á đó mới là kẻ ngốc đã hết thuốc chữa.

Đúng vậy, tự hấn chính là muốn nắm giữ quyền quản lý cả Duy Sâm trấn đồng thời cũng muốn khu trục thế lực của Ban Đồ nhân nhưng chuyện đó không có nghĩa là hấn phải khom lưng khuất tất, trở thành một lĩnh chủ phụ thuộc hoặc là một con rối trong tay kẻ khác.

-Điện hạ, kỳ thật, ta chỉ là một gã thương nhân, làm một lĩnh chủ quả là không có gì hứng thú cả.

Dương Lăng lấy lui làm tiến, thân nhiên nói

" -Ta là một người tự do, hôm nay ở Duy Sâm trấn, có lẽ ngày nào đó sẽ chạy đến Lợi Văn Tát công quốc du dương. Tự do tự tại, thoải mái hơn !"

- Không có hứng thú làm một lĩnh chủ ?

Phi Nhiệt Á rất bất ngờ, hấn ngỡ Dương Lăng sẽ cố gắng chiếm được thêm một chút ích lợi, tỷ như yêu cầu cho quân đội khoách triển thành một vạn người, hoặc là muốn đế quốc miễn phí cung cấp đại phê chiến mã chỉ loại yêu cầu. Nhưng hấn vạn vạn không nghĩ tới. Dương Lăng cư nhiên nói thẳng không có hứng thú làm lĩnh chủ.

- Người này rốt cuộc xuất thân từ gia tộc giàu có nào ?

Nhìn lại Dương Lăng đang dương dương tựa ở trên ghế, Phi Nhiệt Á trong khoảng thời gian ngắn không thể nắm được nội tâm hay ý nghĩ của đối phương. Không rõ rằng Dương Lăng rốt cuộc là chuẩn bị hung hăng chém một khoản, hay là thật sự đối với vị trí Duy Sâm lĩnh chủ không có hứng thú.

Dù sao, một quý tộc xuất thân từ gia tộc giàu có thì lĩnh địa của gia tộc tuyệt đối không hề nhỏ, kể cả việc không cần Duy Sâm trấn cũng không phải là không có khả năng.

Sát ngôn quan sắc, Hải Nhi Bối Ly nhanh chóng hiểu được những tính toán của Phi Nhiệt Á cũng như ý tứ của Dương Lăng, trầm ngâm chỉ chốc lát, trong lòng vừa động, nghĩ ra một chủ ý xảo diệu liền nói :

- "Điện hạ, kỳ thật, chúng ta có thể làm một chút sinh ý. Chỉ cần ngươi xuất ra một cái giá hợp lý, chúng ta sẽ giúp ngươi phá hư chiến lược của Ban Đồ nhân. Cả đôi bên đều có lợi, thế nào?"

- "Không thành vấn đề, các ngươi có yêu cầu gì. Hãy đưa ra đi !"

Sau phút bất ngờ, Phi Nhiệt Á nhanh chóng tỉnh táo lại. Giá cả có thể thương lượng, không sợ đối phương nêu ra yêu cầu mà chỉ lo đối phương căn bản không có hứng thú đối phó Tư Thác Phu. Nếu chỉ bằng thực lực của hấn căn bản là không cách nào hoàn thành nhiệm vụ phá hư mưu đồ của Ban Đồ đế quốc.

-Rất đơn giản, hai vạn con Cao Lô chiến mã, ba tòa thủy tinh quảng ở gần Lợi Văn Tát biên cảnh. Và một trăm vạn từ tinh tề, chúng ta liền lập tức xuất binh !

Hải Nhi Bối Ly có chuẩn bị mà đến, đối với ba tòa thủy tinh quảng của La Tư đế quốc gần Lợi Văn Tát biên cảnh, Bồ Lạp Đức thương hội của nàng đã sớm theo dõi.

Nhưng chỉ vì có mấy đại thương hội của La Tư đế quốc cũng đang nhìn chằm chằm không tha nên cạnh tranh phi thường kịch liệt, bây giờ gặp được Phi Nhiệt Á, sao có thể bỏ qua cơ hội tốt như vậy được ?

- "Thủy tinh quảng?"

Nhìn Hải Nhi Bối Ly che mặt, Phi Nhiệt Á tâm thần đại chấn. Ba tòa thủy tinh quảng ưu chất ở gần biên cảnh với Lợi Văn Tát chỉ vừa mới phát hiện, hấn cũng là vừa mới biết được tin tức.

Không ngờ Dương Lăng đã có chuẩn bị nhanh như vậy. Xem ra, không hổ là xuất thân từ nhà đại quý tộc, tin tức linh thông, ủng hữu đông đảo xuất sắc truy tuyền giả.

Sau khi cùng mưu sĩ phía sau trao đổi một chút rồi Phi Nhiệt Á khề cần môi, nói :

- "Chiến mã cùng tinh tề không thành vấn đề, nhưng thủy tinh quảng ta bây giờ chỉ có thể hứa hẹn cho ngươi một tòa".

Còn lại hai tòa đợi đến khi thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, trở lại đế quốc sẽ tận lực giúp các ngươi tranh thủ.

Với uy vọng của hấn trong quân bộ thì hai vạn chiến mã không thành vấn đề, một trăm vạn từ tinh tề mặc dù không phải một số lượng nhỏ, nhưng tin tưởng tài chánh đại thần cũng sẽ không gây khó dễ ở vấn đề này.

Duy nhất khó giải quyết chính là tam tòa ưu chất thủy tinh quý, nghe đồn bởi vì uẩn tàng lượng thật lớn, nhiều đại quý tộc trong nước sớm đã tranh giành đến đầu phá hủy hết.

Ngay cả phụ hoàng đều cũng không thể xử lý được, hãn cũng không dám hứa giành cả ba tòa tinh quý cho đối phương được.

Mặc dù hai vạn chiến mã, một tòa tinh quý cùng một trăm vạn tử tinh tề không phải một số lượng nhỏ, nhưng vì phá hư Ban Đồ nhân chiến lược, vì lợi ích trường viễn của đế quốc dù có phải trả cái giá cao hơn cũng không tiếc.

Thấy Phi Nhiệt Á nhanh chóng đồng ý một tòa thủy tinh quý, Hải Nhi Bối Ly mặt ngoài bất động thanh sắc nhưng tâm lý lại kích động không thôi.

Căn cứ tình báo, ba tòa tinh quý uẩn tàng lượng thật lớn, một tòa tinh quý hàm lượng còn cao hơn so với hơn mười tòa bình thường, hơn nữa khai thác rất dễ dàng. Chỉ cần thu được một tòa tinh quý, cũng tương đương thu được một cái tụ bảo bền, tuyệt đối bạo lợi.

- "Tạ ơn điện hạ" !

Hải Nhi Bối Ly cười cười, nói tiếp. "- Nếu quý quốc có thể công nhận lĩnh địa thì chúng ta cũng không giới ý chiêu mộ đại lượng võ sĩ trường kỳ giúp các người kiềm chế Ban Đồ nhân tinh lực. Ta nghĩ, quý quốc khẳng định có thể yên tâm khi ở phía sau đại địch có một lĩnh địa độc lập, cùng phản đối mưu đồ của Ban Đồ đế quốc !" !

"Lĩnh địa độc lập" ?

Nghe Hải Nhi Bối Ly nói vậy, lại nhìn sang phía Dương Lăng, Phi Nhiệt Á rõ ràng đối phương rốt cục đã nói ra yêu cầu chính thức, hãn cũng rõ ràng tự mình đã bị hung hăng chém một phát. Cảm giác trong cổ họng phảng phất có một con ruồi chết, thấy khổ mà không thể nói ra.

- " Gian thương, so với hồ ly còn muốn giao hoạt hơn !" !

Nhìn vẻ cười cười của Dương Lăng, Phi Nhiệt Á sắc mặt xanh đen. Thân là hoàng tử của La Tư đế quốc, cho tới bây giờ cũng chỉ có hãn khi dễ người khác, vô luận là giúp phụ vương xử lý nội chính hay là suất đại quân xuất chiến, hãn chưa bao giờ chịu thua thiệt lớn đến vậy.

- " Dương đại nhân, công nhận người trở thành độc lập lĩnh chủ cũng không phải vấn đề, nhưng chiến mã, tinh quý cùng tinh tề sẽ không có đó " !

Thấy Phi Nhiệt Á tức giận đến cơ hồ thất khiếu bốc khói, mưu sĩ phía sau hãn nhanh chóng tiến lên, phát ra một đạo tâm linh ma pháp bí ẩn, trợ giúp Phi Nhiệt Á nhanh chóng tỉnh táo lại.

-Hắc hắc, cho dù không có các người công nhận thì với thực lực của chúng ta, cũng có thể vững vàng khống chế Duy Sâm trấn ở trong tay.

Ta nghĩ, quý phương khẳng định sẽ không hy vọng sau khi độc lập thì Duy Sâm trấn sẽ theo về phía Ban Đồ đế quốc, xuất thụ đại lượng các loại tư nguyên với giá cả rẻ mạt chứ !

Cổ Đức không minh tắc dĩ, nhất minh kinh người, một câu nói chọc trúng điểm yếu của Phi Nhiệt Á !

Vô luận là Ban Đồ nhân trực tiếp khống chế Đặc Lập Tư sâm lâm tư nguyên, hay là thông qua Dương Lăng gián tiếp thu được các loại chiến lược vật tư, kết quả đối với La Tư đế quốc mà nói, đều là tương đối bất lợi.

Phi Nhiệt Á rõ ràng, sau khi thu được đại lượng vật tư Ban Đồ nhân không những có thể vượt qua cửa ải khó, thậm chí có thể lệ binh mạt mã, tại chiến trường nơi biên cảnh chiếm cứ thượng phong.

Chuyện này đối với hy vọng khai cương ích thổ của phụ hoàng thì tuyệt đối là không thể dễ dàng tha thứ.

Hơn nữa, đế quốc đang ở đại quy mô chinh chiến Tây Bắc Á bình nguyên. Nếu lúc này cùng nam phương Ban Đồ đế quốc phát sinh đại quy mô xung đột, sẽ gặp chiến tranh cả hai phía, hậu quả chắc chắn không thể chịu nổi. Thời gian gấp gáp, hơn nữa tình thế càng ngày càng nghiêm trọng, Phi Nhiệt Á bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là lại thỏa hiệp.

Dưới sự giúp đỡ của mưu sĩ, sau một phen trả giá chốt lại là dành cho Dương Lăng một vạn bảy đầu Cao Lô chiến mã, một tòa thủy tinh quý ở gần Lợi Văn Tắt biên cảnh, hơn nữa còn có năm mươi vạn tử tinh tề và công nhận Dương Lăng trở thành độc lập lĩnh chủ để đổi lấy việc Dương Lăng lập tức xuất binh.

* * *

Chương 100 : Trở lên giàu có

Mặc dù đạt được mục đích để cho Dương Lăng xuất binh, nhưng phải trả giá quá đắt và bị trúng một chiêu của Dương Lăng, Nhiệt Á rất không thoải mái, âm thầm tính toán sau đi đánh bại thế lực người Ban Đồ, ngày sau làm thế nào để đòi lại gấp đôi, để cho Dương Lăng biết được sự lợi hại của mình.

Nhiệt Á buồn bực giống như nuốt phải một con ruồi, nhưng ở trong Duy Sâm tòa thành thì mọi người đều tươi cười, trao đổi về thu hoạch lần này.

Thống kê sơ bộ thì một con chiến mã đáng giá 100 tử tinh tệ, 10000 con chiến mã tương đương với một triệu tử tinh tệ, mà mỏ thủy tinh trữ lượng rất lớn lại càng không thể tính toán.

Không lẽ.

Hiểu được giá trị của chiến mã và mỏ thủy tinh, mọi người từ thấp đến cao đều vui mừng, ngay cả mấy tên người hầu bưng trà rót nước cũng vậy.

Dương Lăng luôn ra tay hào phóng, hẳn kiếm được nhiều tiền như vậy, ăn được miếng thịt béo to như vậy, thì mấy tên hạ nhân tuyệt đối cũng phải được húp mấy bát canh.

Tính toán nửa ngày, Hải Nhi Bối Lý bỏ khăn che mặt ra nói: "Dương Lăng, chiến mã và tinh tệ ta không cần, nhưng còn mỏ thủy tinh ta muốn một nửa lợi nhuận."

"Không được, nhiều nhất chia ra tám hai. Còn phải làm việc cho tên Nhiệt á, hơn nữa ta còn phải nuôi nhiều người như vậy" Dương Lăng ngay lập tức cự tuyệt".

"Chia bốn sáu, đây đã là cực hạn rồi" Chạm vào lợi ích, Hải Nhi Bối Lý không hề bỏ qua, là một người phụ trách của Bồ Lạp đức thương hội, nàng hiểu hơn ai hết về giá trị của mỏ tinh quặng này.

"Hải Nhi Bối Lý, ngươi xem, ta nghèo đến mức sắp ăn còn không lo. Ngươi giàu có như vậy, cần gì phải quan tâm đến chút tiền nhỏ như thế này"

Dương Lăng giả bộ nghèo khổ, nhìn bộ dáng khó khăn của Nhiệt Á, hẳn chỉ biết mỏ tinh quặng tuyệt đối là một khối thịt béo lớn nhất từ trước đến nay. Thu thêm một thành, chính là vô số tinh tệ, làm sao có thể dễ dàng bỏ qua?

"Nghèo đến mức ăn cũng không đủ no?"

Mọi người thiếu chút nữa đều ngất đi, không nói gia tộc giàu có sau lưng Dương Lăng, chỉ là tòa thành khổng lồ, hơn 1000 võ sĩ và mấy trăm tên người hầu không phải người thường có thể nuôi nổi.

Nếu hẳn ăn cũng không đủ no thì đừng nói người thường, mà chính là tên quý tộc bình thường cũng không thể bằng một tên khất cái.

"Dương Lăng, ngươi không làm kinh doanh, thật là đáng tiếc" Nhìn Dương Lăng đang cười cười, Hải Nhi Bối Lý cắn chặt răng nói tiếp .

- "Đào quặng không phải là chuyện đơn giản, cần phải có thợ thủ công lành nghề, muốn có các kênh buôn bán tinh quặng quen thuộc, còn cần có rất nhiều tinh tệ để mở các cửa, không có quen biết rộng rãi, tuyệt đối không thể nào làm được .

"Dương Lăng, tỷ lệ bốn sáu đã là giới hạn, liệt kê ra hết tất cả chi phí, ta căn bản không kiếm được bao nhiêu tiền nào"

Thông minh, không hổ là thương nhân lão luyện, nói chuyện đều có lý lẽ, mặt không đỏ, tim không run.

Nhìn Hải Nhi Bối Lý ra vẻ thành khẩn, mọi người đều gật đầu đồng ý, đồng ý điều nàng nói, chỉ có Dương Lăng coi như gió bên tai. Kinh doanh giết người có người làm, mua bán thua lỗ không ai thêm làm.

Cho dù đầu có cúi xuống tận bàn chân hẳn cũng biết cho dù tỷ lệ 46 thì Hải Nhi Bối Lý cũng có thể kiếm được quá nhiều lợi nhuận, nếu không, nàng sẽ không tính toán như vậy.

"Sách sách, không thẹn là người phụ nữ giỏi giang, mạnh mẽ."

Nhìn Hải Nhi Bối Lý sau tấm khăn che mặt, nhìn da thịt trắng nõn và vẻ mặt chăm chú của nàng, Dương Lăng không khỏi vô ý thức nhìn vài lần.

Trên thế giới, mỹ nữ xinh đẹp có vô số, nhưng hầu hết đều là hoa trong bình để nhìn mà thôi, còn người đàn bà như thế này tuyệt đối là cực phẩm hiếm có.

"Dương Lăng, rốt cuộc ý của ngươi thế nào? Nếu có thể, ta lập tức sẽ an bài người làm trước một ít công việc" Cảm giác được ánh mắt khác thường của Dương Lăng, nhớ đến cái của quý của hắn đặt trên đùi mình lúc trước, Hải Nhi Bối Lý khuôn mặt đỏ lên, Dương Lăng nhìn thấy không khỏi rung động trong lòng.

Lấy lại tinh thần, Dương Lăng trầm ngâm một lát: "Được rồi, tỷ lệ 46, tuy nhiên còn phiền người tìm giúp ta 200 tên thợ xây, 200 tên thợ mộc và 100 tên luyện kim".

Làm kinh doanh, hai bên cùng có lợi là tốt nhất. Hồi cấp ba, Dương Lăng từng nghe một giáo viên kinh tế kể về một câu chuyện.

Có một ông chủ bắt đầu bán thai, mở một gian bán vcd, trong một thời gian sau sản phẩm chiếm đến 80% toàn quốc, còn mở rộng ra tới đông âu và Đông Nam Á.

Khi cùng bạn bè uống rượu, thì điều ông chủ này hay nhắc đến chính là hần không chế rất nhiều về phương diện tài liệu, được xưng là: "Chi phí của tài liệu là một hào năm tiền, hần có thể sử dụng một hào năm tiền để mua vào"

Trong bàn tiệc, vị giáo sư nói ra ý kiến với tên ông chủ kia, nói bán với giá quá thấp đối với hần cũng không phải chuyện tốt, vì có thể tài liệu quá kém, hoặc giao hàng chậm thì sẽ ảnh hưởng đến phẩm chất sản phẩm của hần và tiến độ sản xuất.

Lúc đó, tên ông chủ đó lơ đãng, coi như lời tên giáo sư như gió thoảng bên tai. Nhưng chỉ nửa năm sau, sự thật chứng minh lời nói của vị giáo sư.

Bởi vì phẩm chất của tài liệu có vấn đề khiến cho sản phẩm hầu hết đều hỏng mất, hơn nữa còn có một phần tài liệu vận chuyển đến chậm, ảnh hưởng nghiêm trọng đến kỳ hạn giao hàng, khiến cho mất rất nhiều khách hàng.

Tiền không thể nào thu hồi, không có tiền trả cho nhà cung cấp tài liệu kết quả lại thiếu rất nhiều tài liệu, tạo thành một vòng luẩn quẩn.

Kết quả, chỉ sau ba tháng, công ty hô phong hoán vũ trong nước bị sụp đổ, gây ra chấn động mạnh trong năm 1990, khiến cho rất nhiều người chú ý đến.

Bố lập đức thương hội do Hải Nhi Bối Lý khống chế kinh doanh khắp Thái Luân đại lục, quan hệ rộng rãi, Duy Sâm Trần muốn phát triển vậy không thể không hợp tác với các đại thương hội này. Vì nghĩ đến ích lợi mai sau, Dương Lăng không ngại việc thỏa hiệp.

Có đông đảo võ sĩ và vũ khí tốt, và ma thú đại quân của mình, hần tin tưởng đánh bại Tư Thác Phu không phải vấn đề khó khăn.

Nếu so sánh với việc khống chế thế cục của Duy Sâm Trần thì việc phát triển Duy Sâm Trần mới là điều quan trọng.

Xây dựng Duy Sâm Trần, cần phải có rất nhiều dân cư, phải có rất nhiều phòng ốc, cho nên thợ xây thành thạo không thể thiếu. Ngoài ra, Duy Sâm Trần có rất nhiều loại gỗ trân quý và các loại khoáng sản, nên cần có rất nhiều thợ mộc và thợ luyện kim thành thạo.

Bán tài nguyên vĩnh viễn chỉ có thể là kẻ làm thuê cho kẻ khác, giống như người dân làm muối ven biển, không có khả năng mang đến tài phú và lợi nhuận chính thức.

Dương Lăng hy vọng chính mình có đủ tiền vốn và kỹ thuật sẽ chế biến các tài nguyên của Đặc Lạp Tư rừng rậm rồi mới bán ra ngoài.

Dù sao một viên ma thú tinh hạch cấp thấp chỉ có một trăm tứ tinh tộ, nhưng chỉ cần đặt vào trong pháp trường thì tối thiểu cũng có thể bán với giá 1000 tứ tinh tộ, lợi nhuận sẽ tăng lên vài lần.

"100 thợ luyện kim?"

Vốn nghe Dương Lăng đồng ý với tỷ lệ 46, Hải Nhi Bối Lý thở dài một hơi, nhưng nghe hần yêu cầu có 100 thợ luyện kim lại không khỏi cười khò.

200 thợ xây và 200 thợ mộc còn dễ chiêu mộ, nếu không được thì tăng tiền công cũng có thể xong.

Nhưng thợ luyện kim là một nghề nghiệp hiếm thấy trên đại lục, trong thời gian ngắn đừng nói chiêu mộ 100 tên mà là 10 cũng có chút khó khăn.

Ở Thái Luân đại lục, con nhà quý tộc sẽ đi học đấu khí, ma pháp sẽ không có ai nguyện ý giống như đám nông dân suốt ngày gõ gõ đập đập. Ngược lại, đám bình dân muốn học cũng học không nổi.

Học luyện kim thuật không chỉ mất rất nhiều tinh tộ, còn rất khó học, có lẽ học cả 10 năm cũng không có cách nào ra trường, cuối cùng không làm được cái gì. Đối với đám bình dân thì còn không bằng làm một tên người hầu của kỵ sĩ.

"Dương Lăng, 200 thợ xây và thợ mộc không có vấn đề, ta sẽ lo, nhưng 100 thợ luyện kim quả thật hơi khó khăn, ta sẽ cố hết sức tìm xem".

Hải Nhi Bối Lý giải thích một chút của việc chiêu mộ thợ luyện kim, Dương Lăng nghe xong cũng không miễn cưỡng. Dù sao nếu ngay cả thế lực khổng lồ như Bố lập đức thương hội cũng không thể giải quyết, vậy người khác càng không cần suy nghĩ.

Mặc dù không có cách nào chiêu mộ được 100 tên thợ luyện kim, nhưng hần đã thỏa mãn lắm rồi.

Bán chiến mã cũng có hơn 100 vạn tứ tinh tộ hơn nữa lợi ích từ mỏ thủy tinh, nếu tính cả tinh tộ lấy được từ tầng bảo thất của An Tịch gia tộc, tuyệt đối đủ để phát triển Duy Sâm Trần trên quy mô lớn.

Không nghĩ tới, nháy mắt đã trở thành một người giàu có.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Tả hữu phùng nguyên

Thương lương một lúc, ngay khi Dương Lăng và Hải Nhi Bối Lý chuẩn bị chia tay, thì A Cổ Tô đã chạy nhanh tới: "Đại nhân, cộn lộn Tư Thác Phu đến xin gặp."

"Con lộn đến xin gặp?"

Hải Nhi Bối Lý sừng sốt thiết chút nữa sặc cả nước trà trong miệng, mặc dù theo tin tức tình báo, biết được Tư Thác Phu không được lòng của người dân, nhưng ngàn vạn lần không nghĩ tới hình tượng hấn trong mắt mọi người lại tồi tệ đến như mức này.

Ngoài ý muốn, nhanh chóng đeo lại cái khăn che mặt, trước khi Dương Lăng hoàn toàn không chế Duy Sâm Trần, nàng không muốn bại lộ thân phận với người ngoài.

Chẳng lẽ, tên Tư Thác Phu không thể chịu nổi nữa, chuẩn bị trả đũa?

Dương Lăng âm thầm tính toán ý đồ của Tư Thác Phu, trong thời gian này, trời càng lúc càng lạnh, hơn nữa bị người La Tư đánh lén, Tư Thác Phu rất là khó thở.

Căn cứ tình báo của tiểu đội Anh Vũ, Tư Thác Phu lại phải tăng thuế cả phạm vi và lực độ, nhưng cũng như một giọt nước đổ vào biển lớn, không thể duy trì được nữa.

Bình tới thì dựng thành, nước tới thì đập ngăn.

Trầm ngâm một lát, Dương Lăng bảo A Cổ Tô đưa Tư Thác Phu vào. Tính toán phương pháp để cho Tư Thác Phu không chiếm được chút tiện nghi nào cả.

Rất nhanh, dưới sự dẫn đường của A Cổ Tô, Tư Thác Phu đi nhanh đến với khuôn mặt tiêu tụy. Nhưng làm cho người ta không thể hiểu nổi là ngoài một đám thân vệ còn có vài tên binh lính đang bê vài cái rương đi theo.

"Dương Lăng huynh đệ, đã lâu không gặp, việc kinh doanh gần đây vẫn tốt chứ?" Vừa vào trong đại sảnh, Tư Thác Phu miễn cưỡng nở nụ cười.

"Ồ, không tốt, rất là không tốt" Dương Lăng giả bộ thờ dãi: "Gần nhất làm một cuộc mua bán ở Lợi Văn Tát công quốc lỗ nặng, trong nhà sắp không còn gạo để ăn. Ta đang muốn tìm Linh chủ đại nhân để xin chút tiếp tế".

Không có gạo để ăn?

Thấy Dương Lăng nói dối mà mặt không đỏ, tim không nhảy loạn lên, mọi người toát mồ hôi. Ngay cả Hải Nhi Bối Lý cũng không ngoại lệ, về phần Tư Thác Phu thì cả nửa ngày cũng không lấy lại tinh thần.

Cười cười, Dương Lăng phân phó cho người hầu mang trà lên. Hấn không hề vội vã chút nào, nói chuyện liên miên từ trời lạnh phải uống trà như thế nào... Khiến cho Tư Thác Phu muốn ngắt lời vào lần, hấn lo lắng đến độ đầu đầy mồ hôi.

"Dương Lăng huynh đệ, cảm ơn người vì vẫn luôn ủng hộ ta, lần nay ta mang một ít lễ vật đến tặng" Thừa dịp Dương Lăng uống trà, Tư Thác Phu phân phó binh lính mở mấy cái rương ra.

Dương Lăng chăm chú nhìn, thấy bên trong đều là các loại vũ khí, ngoại trừ áo giáp màu đen, còn có không ít đao kiếm. Cái rương rất lớn, trong mỗi cái rương đồ vật chỉ chiếm có một nửa, xem ra Tư Thác Phu đã khó khăn lắm rồi.

Không có việc gì mang quà đến tặng, không gian cũng là ăn cướp.

Dương Lăng lạnh lùng cười, phân phó cho lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ thu hồi lễ vật lại. Sau đó uống trà tiếp, cố ý giả vờ, ngậm miệng không hỏi ý đồ đến đây của Tư Thác Phu, khiến cho tên linh chủ cao ngạo gấp đến mức ngồi cũng không yên.

Thấy đôi cả nửa ngày mà Dương Lăng vẫn chỉ bảo mình uống trà, Tư Thác Phu buồn bực vô cùng, cắn chặt răng rồi không thể làm gì khác hơn là muối mặt mà nói: "Dương Lăng huynh đệ, người La Tư hung tàn bạo ngược, mấy lần đánh lên binh lính của Ban Đồ đế quốc chúng ta, thậm chí ngay cả người dân trong trấn cũng không buông tha. Vì danh dự của đế quốc, vì sự yên bình của Duy Sâm Trấn, chúng ta phải có nghĩ đến việc bắt hết bọn chúng lại".

" Vì danh dự của đế quốc?"

Dương Lăng lạnh lùng cười, rốt cuộc cũng hiểu được tính toán của con lợn Tư Thác Phu, hiểu được hắn cũng như người La Tư, hy vọng mình sẽ phải binh trợ chiến.

Đáng tiếc, Ban Đồ đế quốc mạnh mẽ chiếm giữ Duy Sâm Trấn, sẽ không có người dân nào đấu tranh cho nó, mình càng không bao giờ trở thành bia đỡ đạn cho hắn.

Quan sát Tư Thác Phu đang nhìn chằm chằm vào mình, hắn trầm tư một lát rồi có một chủ ý.

"Đúng, người La Tư quả thật là đáng chết, nếu có ba ngàn vệ sĩ giáp sắt, ta nhất định sẽ một mẻ bắt hết bọn chúng" Nhìn Tư Thác Phu đang cười cười, Dương Lăng thay đổi đề tài: "Nhưng đáng tiếc là gia tộc có lệnh, ta phải lập tức rời khỏi Duy Sâm Trấn, có tâm mà vô lực"

- Lập tức sẽ phải rời khỏi Duy Sâm Trấn?

Tư Thác Phu chút nữa thì hóa đá, hắn nghĩ rằng Dương Lăng sẽ mặc cả với mình, sẽ đòi quá đáng. Nhưng ngàn tính, vạn tính cũng không nghĩ ra Dương Lăng lập tức sẽ rời khỏi Duy Sâm Trấn.

Chẳng lẽ, đây chỉ là cái cớ của hắn?

Con sóc trôi qua, Tư Thác Phu cố lấy lại tinh táo: "Dương Lăng huynh đệ, không biết gia tộc người tại sao lại vội vã bắt người trở về như vậy?"

"Thất bại, thất bại, ta không có mặt mũi nào mà nói ra" Dương Lăng lắc đầu mà nói: "Người khác đi lịch lãm thì tu vi tăng nhanh, sẽ có một mảnh đất phong... tề nhất cũng kiếm được rất nhiều tiền, chỉ có ta là không làm được chuyện gì, không thể làm gì khác hơn là trở về chịu phạt"

Nếu tất cả mọi người đều nghĩ rằng mình xuất thân từ gia đình đại quý tộc, thì Dương Lăng quyết định theo nước chảy thuyền, cứ thừa nhận như vậy.

Người khác làm việc thận trọng, giả heo để ăn cạp, nhưng hắn quyết định làm ngược lại, giả cạp để ăn heo. Thực tế chứng minh, không chỉ có thể chán nhiep đám người có ý đồ không tốt, mà còn có thể hiệu quả rất tốt ở thời khắc quyết định.

Trên Thái Luân đại lục, mỗi gia tộc có lịch sử lâu đời, thì người trong tộc khi trưởng thành đều phải ra ngoài lịch lãm, cho nên Dương Lăng vừa nói như vậy, Tư Thác Phu cũng không hề có chút nghi ngờ.

Thậm chí ngay cả Cổ Đức và Hải Nhi Bối Lý cũng không ngoại lệ, đều tin tưởng Dương Lăng quả thật là một tên đệ tử đi lịch lãm của một gia tộc nào đó. Nhưng khác nhau ở đây là Dương Lăng nói phải rời khỏi Duy Sâm Trấn thì khiến cho Tư Thác Phu nửa tin nửa ngờ, còn bọn họ lại biết Dương Lăng đang nói dối.

Nếu vừa chiếm được Duy Sâm Trấn mà biết tin Dương Lăng phải rời khỏi thì Tư Thác Phu tuyệt đối cầu mà không được, không mất công cũng chiếm được Duy Sâm tòa thành hùng vĩ.

Nhưng nếu Dương Lăng bây giờ mà bỏ đi thì đám người La Tư càng không hề cố kị, ra sức đánh lên. Mình có thể duy trì đến khi viện binh đến hay không, sợ rằng ngay cả ông trời cũng không biết được.

"Dương Lăng huynh đệ, ta sẽ cấp một khối lãnh địa khoảng 1000 dặm ở phía Tây bắc cho người phong cho người là kỵ sĩ bảo vệ cho ta. Người ở lại giúp ta đối phó đám người La Tư ghê tởm, có được không?" .

Do dự một lát, vì để hoàn thành nhiệm vụ chiến Duy Sâm Trấn, lại càng vì bảo vệ mạng của mình, Tư Thác Phu không thể làm gì khác hơn là cắn chặt răng chỉ ra.

Dương Lăng thế lực vô cùng khổng lồ, có hắn hỗ trợ thì không nói có thể tiêu diệt hết người La Tư, nhưng tốt thiếu cũng có thể duy trì đến khi viện quân đến.

Đương nhiên, bây giờ có lẽ tiện nghi cho tên Dương Lăng, nhưng đợi đến khi đánh bại người La Tư, khống chế hoàn toàn Duy Sâm Trấn trong tay, thì có không ít biện pháp để cho tên Dương Lăng phải nôn ra tất cả.

- Lãnh địa rộng hơn ngàn dặm?

Đừng nói là Dương Lăng, ngay cả tên Gia Lỗ Khắc cầm đầu Dã mạn nhân cũng lắc đầu khinh thường, hiểu được Tư Thác Phu còn ngu xuẩn hơn một con lợn.

Dương Lăng chỉ cần phái binh ra phối hợp với người La Tư, đánh bại đám Ban Đồ đế quốc thì có thể trở thành lĩnh chủ Duy Sâm Trấn. Cho dù là kẻ ngu cũng sẽ không đáp ứng điều kiện của Tư Thác Phu, khó khăn vất vả bao nhiêu mà chỉ được lãnh địa rộng chừng 1000 dặm.

"Không có vấn đề gì, được giúp sức cho Lĩnh chủ đại nhân, được chiến đấu cho đế quốc, là vinh hạnh của tại hạ".

Mọi người lắc đầu khinh thường, nhưng Dương Lăng lại nằm ngoài suy đoán của mọi người, đồng ý ngay. Trong nháy mắt, Tư Thác Phu kích động không thôi, mà đám người Tập Tây và Gia Lỗ Khắc thì mồm miệng há hốc, miệng rộng đến mức có thể đặt vừa một quả trứng. Chỉ có Cổ Đức và Hải Nhi Bối Lý thì trầm mặc không nói, mập mờ đoán được ý nghĩ của Dương Lăng.

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Bộ ngực của người rất đẹp

Mình thương dễ tránh, ám tiên khó phòng.

Nếu quyết định đối phó với Tư Thác Phu, Dương Lăng muốn phải trả giá thấp nhất để thu được thắng lợi, hẳn không hy vọng giết địch 1000 mà tổn thất 800.

Tư Thác Phu đem một khối đất đưa cho mình, thì hẳn quyết định đẩy thuyền theo dòng nước, trước hết ổn định tâm lý của hắn, sau đó thừa dịp bọn hắn phòng thủ bạc nhược nhất thì sẽ phát động công kích trí mạng.

Dương Lăng tin tưởng, sau khi mình đồng ý thì trước khi quân cứu viện đến thì Tư Thác Phu sẽ dựa vào thể lực của mình, trong thời gian ngắn dám chắc không có chút nghỉ ngơi nào, đây chính là cấp cho mình một cơ hội trời cho. Chỉ cần tính toán cẩn thận, Duy Sâm Trần chính là nơi tên Tư Thác Phu chôn thây.

Sau khi đám người Tư Thác Phu rời khỏi, nhìn Tập Tây và Gia Lỗ Khắc nghi hoặc, Dương Lăng cười cười thần bí, không nói thêm cái gì, đi nhanh về biệt viện của mình.

Trong thời gian này, cả vu lực và thông linh pháp thuật đều gặp phải bình cảnh, hẳn phải sớm đột phá. Ở thế giới người mạnh vì tôn này, chỉ có tăng cường thực lực của mình mới là vương đạo.

Dương Lăng vừa mới đi khỏi, thì trong phòng họp đã trở lên om sòm, Cổ Đức và Hải Nhi Bối Lý hiểu được ý đồ của Dương Lăng thì chỉ cười cười không nói, Tập Tây và Gia Lỗ Khắc thì hồ đồ cả nửa ngày cũng không hiểu được ý tứ của Dương Lăng.

Nhưng đều giống nhau là, sau khi ra khỏi phòng thì mọi người đều ngậm miệng lại, ngay cả vài tên người hầu bưng trà rót nước cũng vậy. Bọn họ đều hiểu được cái gì nên nói, cái gì không nên nói.

Ba ngày sau...

Dương Lăng từ từ mở hai mắt, vu lực và sinh mệnh năng lượng trong cơ thể càng thêm hùng hậu, đang tự động vận chuyển theo một quỹ tích huyền ảo. Các chỗ chúng nó đi qua, cơ bắp và xương cốt đều không ngừng co rút rồi bành trướng, cứ liên tục như vậy. Cả người tràn đầy sức mạnh.

Hắn tin tưởng, chỉ cần kiên trì tu luyện thì sẽ có một ngày đột phá bình cảnh. Chỉ cần tiến cấp đến địa vu, ngưng kết vu đan, là có thể xâm nhập Đặc Lạp Tư rừng rậm tu luyện, hấp thu sinh mệnh năng lượng, và thuần hóa ma thú cao cấp cường hãn, thành lập ma thú đại quân đứng nghĩa.

Nếu so với đông đảo hộ vệ, thì Dương Lăng càng hy vọng tăng cường thực lực ma thú đại quân hơn. Vì lợi ích thì đừng nói chiến sĩ loài người, Dã man nhân mà sợ rằng tinh linh cũng sẽ chuyển mũi dùi sang đối phó với mình.

Nhưng ma thú thì khác, sau khi bị thuần hóa thì cho dù phía trước là núi đao biển lửa, tiếp nhận mệnh lệnh sẽ tuyệt đối không có gì do dự mà tiến lên.

Trên thế gian, không có bằng hữu vĩnh viễn, chỉ có ích lợi vĩnh hằng.

Dương Lăng rất rõ ràng, vu thuật thần bí và ma thú đại quân cường đại mới là tiền vốn và là chỗ dựa lớn nhất để mình sống sót và làm nên nghiệp lớn ở thế giới xa lạ này.

Không có đủ thực lực thì đừng nói hưởng thụ cuộc sống mà ngay cả làm một tên khất cái cũng phải lo lắng, biết đâu ngày nào đó mình sẽ bị giẫm chết như con kiến.

Vỗ vỗ bụi ở móng, hắn đi nhanh về phía Hương cách lý lập. Danh tiếng của tên Ước Hàn không phải hư danh, chỉ cần uống qua rượu do hắn pha chế,

không ai lại không muốn được uống thêm, đây cũng là một nguyên nhân tại sao cái quán rượu nho nhỏ trong Hương cách lý lập lại kinh doanh phát đạt đến như vậy.

Mặc dù mới là sáng sớm, nhưng trong quán rượu nhỏ đã đầy chật người, đương nhiên chỗ ngồi dành riêng cho Dương Lăng vẫn trống không, không có một hạt bụi trên đó.

Cho dù Dương Lăng vài ngày liền không đến thì cũng không có ai dám ngồi trên đó, đó chính là thái độ kính trọng với người mạnh của dong binh và mạo hiểm giả.

Nói chuyện vài câu với mấy tên dong binh và mạo hiểm giả quen biết, Dương Lăng đặt mông ngồi xuống chiếc ghế cao: "Uớc Hàn, vẫn như cũ, cho ta một chén rượu Lang Mỗ, hai cái bánh nhỏ"

"Ông chủ, ta còn có một bình rượu con khi trăm năm, có muốn uống hay không?" Ước Hàn lấy từ quầy rượu ra một bình rượu màu xanh biếc: "Người khác thì có giá 20 vạn từ tinh tể, nhưng ông chủ thì ta giảm một nửa, chỉ lấy 10 vạn từ tinh tể, tuyệt đối không thể bỏ qua"

"Hầu nhi từu trăm năm."

Nhìn Ước Hàn đang cười hi hi, Dương Lăng lắc lắc đầu. Lần trước lừa tên Tư Thác Phu, không nghĩ tới tên Ước Hàn lại lấy đó để trêu chọc mình, cười mà nói: "Hắc hắc, Ước Hàn, rượu quý như vậy, cần phải uống cùng ta mấy chén? Tiền rượu thì trừ vào tiền lương là xong"

"Tiền rượu trừ vào tiền công?"

- 10 vạn từ tinh tể, vậy trừ cả trăm năm, hay ngàn năm?

Ước Hàn thiếu chút nữa thì ngất xỉu, lắc đầu ra vẻ đáng thương, rót cho Dương Lăng một chén đầy, nói: "Bỏ qua, rượu ngon như vậy, ta không dám uống."

Đứng nói là 10 vạn từ tinh tể, trên người ta bây giờ một hắc tinh tể cũng không có, các tiểu thư bây giờ quá vô lý. Một lần gặp phải có một trăm tinh tể, còn đắt hơn cả các cô gái quý tộc ở đế đô, thật sự quá đáng, ông chủ người thế nào lại không quan tâm đến"

"Tìm một tiểu thư cũng muốn mình quan tâm?"

Dương Lăng thiếu chút nữa phun ngụm rượu được xưng là rượu con khi đáng giá 10 vạn từ tinh tể ra, tên Ước Hàn này đúng là phong lưu thành tính.

Xem ra, cần phải tìm cho hắn một phụ nữ khỏe mạnh, mỗi ngày đều vắt kiệt sức hắn, để tránh cho một ngày nào đó hắn đem đến cho mình phiền toái.

"Đại nhân, hôm nay sao lại đến sớm như vậy?" Mai Lệ Nhĩ Tư không biết đã đến từ lúc nào, mặc một bộ áo đen, nhìn Dương Lăng cười dài: "Không biết đại nhân có thể đi cùng ta nói chuyện vài câu không?"

Mai Lệ Nhĩ Tư vừa nói xong thì quay người bước đi, từ từ đi tới chiếc ghế bên cửa sổ, dáng đi thật yếu điệu, khiến cho đám dong binh và mạo hiểm giả xung quanh nuốt nước bọt ừng ực.

Cũng giống như cái ghế của Dương Lăng, nhiều người đến đâu cũng không ai dám có ý ngồi lên cái ghế này. Thời gian này, đám dong binh có hai niềm hường thụ đó là uống rượu và ngắm nhìn cô gái Mai Lệ Nhĩ Tư vô cùng xinh đẹp.

Mấy ngày hôm trước, có một tên vừa đến không có mắt, ngồi xuống cái ghế của nàng. Kết quả, chưa kịp ngồi nóng đất đã bị mọi người tay đập chân đá, đánh thành một cái đầu heo.

Thấy mọi người hâm mộ nhìn chằm chằm vào mình, Dương Lăng lắc đầu, từ từ theo sau. Nhưng vì đảm bảo an toàn, hắn lặng lẽ lấy một tấm vu phù ra, người đàn bà Mai Lệ Nhĩ Tư này thật sự khiến thật sự quá kín đáo, không thể không đề phòng.

Mai Lệ Nhĩ Tư mặc một bộ quần áo đen, trên cổ còn đeo một vòng hoa, hơn nữa dáng người yếu điệu và mùi thơm nhàn nhạt, đúng là một vưu vật. Đừng nói là đám dong binh và mạo hiểm giả bản tính phong lưu, mà ngay cả Dương Lăng cũng vô ý thức nhìn nhìn vài lần.

"Đẹp, thật sự quá đẹp" Uống một ngụm rượu kê vị lạnh như băng, Dương Lăng cười cười rồi nhìn chằm chằm vào ngực Mai Lệ Nhĩ Tư.

Nhìn ánh mắt lơ lửng của Dương Lăng, Mai Lệ Nhĩ Tư không giận mà vui, nhưng vẫn giả bộ thẹn thùng: "Dương đại nhân, cảm ơn người đã khen"

Nhìn vẻ đắc ý của Mai Lệ Nhĩ Tư, nụ cười của Dương Lăng càng thêm sáng lạn: "Mai Lệ Nhĩ Tư tiểu thư, ta nói là nói vòng hoa trên ngực người quá đẹp, tuyệt đối không nên hiểu lầm".

Vòng hoa trên cổ?

"Người.."

Sững sờ, Mai Lệ Nhĩ Tư nghiêng chặt răng, bộ ngực đầy đặn phập phồng, tức giận đến muốn phát điên.

Ghê tởm, tên Dương Lăng này thật sự quá ghê tởm.

Nếu không phải vì để hoàn thành nhiệm vụ thu nạp hắc vào Hắc ám hiệp hội, nếu không phải trả thù hắc thì Mai Lệ Nhĩ Tư đã phóng ra ma pháp hắc ám biến tên Dương Lăng ghé tởm này thành một bộ xương khô.

"Dương đại nhân, chẳng lẽ Mai Lệ Nhĩ Tư ta xấu đến mức không dám gặp người khác sao?" Hít vào một hơi thật sâu, Mai Lệ Nhĩ Tư cố gắng giữ bình tĩnh, làm bộ đáng thương.

Không cười nữa, Dương Lăng giả bộ chân thành mà nói: "Không, Mai Lệ Nhĩ Tư, ở trong mắt ta, ngươi xinh đẹp như khủng long vậy?"

"Khủng long?"

Mai Lệ Nhĩ Tư nghi nghi hoặc hoặc nhìn Dương Lăng, trong một thời gian ngắn, nàng không hiểu được rõ ý của hắn. Nàng đã nghe nói qua thần thành cự long, viên cổ cự long, nhưng chưa bao giờ nghe đến cái tên khủng long.

"Khủng long, là một con vật xinh đẹp ở quê hương ta. Thân hình như ma quỷ, khuôn mặt như thiên thần, thường dùng để so sánh với một cô gái xinh đẹp, đối với nam nhân mà nói, thì có một cô gái xinh đẹp như khủng long làm vợ, vậy tuyệt đối sẽ tạo ra một sự oanh động" Dương Lăng vừa nói vừa nhìn lên nhìn xuống thân hình Mai Lệ Nhĩ Tư.

Thường được so sánh với một cô gái xinh đẹp?

Vừa nghe Dương Lăng nói như vậy, Mai Lệ Nhĩ Tư con giận dữ hạ xuống một ít. Nhưng nhìn Dương Lăng đang cười cười thì lại có cảm giác có điểm không đúng, nhưng không thể nghĩ ra được không đúng chỗ nào.

Uống một ngụm lớn rượu lạnh như băng, Mai Lệ Nhĩ Tư cố gắng lấy lại bình tĩnh, chuẩn bị nói thẳng vào chính đề, trực tiếp nói ra thân phận cùng ý định của mình đối với Dương Lăng: "Cách đây một thời gian, Tư Thác Phu đại nhân bị vài tên hắc y nhân tấn công, không biết đại nhân có đầu mối gì không?"

Hắc hắc, rốt cuộc cũng tới.

Thấy trong lời nói của Mai Lệ Nhĩ Tư còn có ẩn ý khác, Dương Lăng trong lòng vừa động, quyết định dùng bất biến ứng vạn biến.

"Cái gì, Tư Thác Phu bị người tấn công?" Hắn giả bộ sững sờ, lắc đầu: "Tên ngu ngốc nào lại làm chuyện đó, ngang nhiên dám tấn công Linh chủ đại nhân mà chúng ta tôn thờ, quả thực là không muốn sống. Nếu bắt được hung thủ thì nam cho đi đào mộ, nữ thì... hắc hắc"

Nữ thì làm sao?"

Nhìn Dương Lăng làm ra vẻ không biết gì, Mai Lệ Nhĩ Tư tức giận đến phổi sắp nổ tung lên. Nàng đã gặp qua các tên bán quốc đại gian đại ác, gặp phải các tên thuyết khách hèn hạ, nhưng chưa bao giờ thấy qua kẻ nào ghê tởm như Dương Lăng.

Nam thì bắt đi đào mộ, nữ có kết quả như thế nào, chỉ cần nhìn vẻ mặt của hắn cũng có thể tưởng tượng ra. Ngang nhiên trước mặt mình dám nói như vậy, quả thật là quá đáng.

Giết hắn?

Vô cùng giận dữ, Mai Lệ Nhĩ Tư vô ý thức rút ra một cây châm đen thui. Chỉ cần trúng chiều, thì ngay cả võ sĩ bảo vệ cho Tư Thác Phu có thực lực cỡ kiếm thánh cũng phải chết, thì Dương Lăng càng không có may mắn thoát chết.

Mai Lệ Nhĩ Tư sắc mặt nhợt nhạt, không nhúc nhích, dường như đã chuẩn bị sẵn sàng ra tay, thì Dương Lăng cũng không dám chần chờ. Vận chuyển vu lực để hộ thể, tay trái cầm lấy một tấm vu phủ, tay phải bắt một đầu tay, chuẩn bị gọi ma thú đại quân ra.

"Hai vị, uống xem loại rượu mới này như thế nào?"

Đang lúc đại chiến chuẩn bị phát động, Ước Hàn bưng hai chén rượu kê vĩ màu vàng đi nhanh đến.

"Ước Hàn đại ca, cảm ơn"

Bị Ước Hàn quấy rầy, Mai Lệ Nhĩ Tư nhanh chóng khôi phục tinh thần, hiểu được bây giờ chưa phải là lúc để ra tay, nếu không, các việc làm trước đây đều không còn ý nghĩa.

Càng quan trọng hơn đó là, tình hình của Duy Sâm Trấn bây giờ rất vi diệu. Theo tin tức tình báo đáng tin cậy, sau khi biết được di tích phong ấn thần khí vong linh của Thần thánh cự long Ngã Nhĩ Mạt Tây Nặc ở trong Đặc Lạp Tư rừng rậm, rất nhiều võ sĩ và ma pháp sư cao cấp đều chạy đến đây.

Mặc dù hầu hết các lão quái vật ngàn năm không chết khinh thường nhúng tay vào trận chiến giữa Ban Đồ đế quốc và La Tư đế quốc ở đây, nhưng một thế lực lớn như Dương Lăng mà bị giết chết, thì tuyệt đối sẽ khiến cho họ chú ý.

Nếu vì vậy mà bị bại lộ thực lực và hành tung của Hắc ám hiệp hội, khiến cho các thế lực chú ý và phá hoại kế hoạch của đạo sư, vậy được không bù nổi mất.

Lần trước ra tay đánh lên Tư Thác Phu, Mai Lệ Nhĩ Tư đã bị đạo sư giáo huấn một trận. Mục đích chủ yếu của lần đến Duy Sâm Trấn này, chính là tìm

được các bảo vật bị phong ấn của Ngã Nhĩ Mạt Tây Nặc, các thứ khác đều là thứ yếu.

Nếu không cẩn thận phá hủy kế hoạch mà Hắc ám hiệp hội đã tính toán nhiều năm qua, Mai Lệ Nhĩ Tư biết mình sẽ bị trừng phạt như thế nào.

Nghe Mai Lệ Nhĩ Tư gọi Ước Hàn là đại ca, nhìn tên Ước Hàn đang diễn vì tình, lại nhìn vẻ ngây ngốc của đám dong binh và mạo hiểm giả xung quanh, Dương Lăng lắc đầu. Mỹ nữ, chính là mỹ nữ, đi đến đâu cũng được quá nhiều ưu đãi.

Dương Lăng không cho là đúng, nhưng Ước Hàn lại dựa vào đó mà tiến tới: "Mai Lệ Nhĩ Tư tiểu thư, không biết tối nay ta có thể mời người uống rượu kê vi hay không, đảm bảo hương vị ngon nhất trên đời".

"Ồ, rất xin lỗi, đêm nay ta có hẹn mất rồi" Mai Lệ Nhĩ Tư cười cười mê hoặc, đối với loại người như Ước Hàn thế này, nàng đã quá quen thuộc, lật tay làm mây lật tay làm mưa.

- Đã có hẹn vào đêm nay?

Nhìn nụ cười mê hoặc của Mai Lệ Nhĩ Tư, lại nhìn Dương Lăng đang đắc ý dựa lưng trên chiếc ghế, Ước Hàn biết điều lui ra. Trước mặt của Dương Lăng, hẳn biết mình có bao nhiêu tiền vốn, có bao nhiêu phân lượng.

Uống một ngụm rượu mà Ước Hàn mang lên, Dương Lăng lau lau miệng: "Ai, Mai Lệ Nhĩ Tư tiểu thư, ta đang muốn buổi tối hẹn với người, đáng tiếc, lại không có cơ hội mất rồi".

Sững sờ một lát, Mai Lệ Nhĩ Tư ngay lập tức hiểu được ý tứ của Dương Lăng, sắc mặt đỏ bừng lên.

Da thịt trắng nõn, bộ ngực đầy đặn cao vút, khiến cho tất cả đám dong binh xung quanh đều ngáy người. Chỉ trong nháy mắt, Dương Lăng nghe được tiếng của mười mấy chén rượu rơi xuống đất.

"Mai Lệ Nhĩ Tư tiểu thư, người phải bồi thường tổn thất cho ta" Nhìn vẻ ngây ngốc của đám dong binh xung quanh, Dương Lăng lắc đầu, nghĩ ra một chủ ý.

"Ồ, điều này là như thế nào?" Mai Lệ Nhĩ Tư có chút khần trương, không biết Dương Lăng nghĩ đến chủ ý quỷ quái gì. Trong lòng nói chính mình cần phải tỉnh táo.

"Chuyện này nói ra thì dài" Dương Lăng lắc đầu nói: "Đầu tiên, bởi vì người quá xinh đẹp, khiến cho đám dong binh làm vỡ nhiều chén như vậy.

Mấy cái chén này là ta mua từ La Tư đế quốc tới, mỗi cái giá 100 tinh tệ, thậm chí có tiền cũng không thể mua được. Tính là ta không may, người bồi thường một nửa, còn phần một nửa của đám dong binh thì quên đi"

"Ồ, vậy ta lớn lên xinh đẹp một chút cũng là sai sao?" Mai Lệ Nhĩ Tư miễn cưỡng cười cười, nói tiếp: "Có thứ nhất thì có thứ hai, còn nguyên nhân nào khác nữa?"

"Lớn lên mà xinh đẹp thì rất tuyệt vời, nhưng ăn mặc lộ liễu như vậy thì không đúng. Ngoài ra, ta đến đây uống rượu là để thư giãn, kết quả là người vừa ra đã khiến cho đám dong binh ngây ngốc, đồ dẫn, ảnh hưởng nghiêm trọng đến tâm tình của ta.

Chén rượu thì có giá, nhưng tổn thất về tinh thần thì vô giá, vậy người nói phải bồi thường như thế nào?

Ăn mặc quá hở hang, tổn thất tinh thần?

Ngần tính vạn tiền, Mai Lệ Nhĩ Tư cũng không nghĩ được Dương Lăng sẽ nói như vậy. Nhìn Dương Lăng đang cười cười, cảm giá nếu cứ tiếp tục như vậy, mình không giận đến thì cũng giận đến độ ngất xỉu.

Cắn chặt răng, quyết định trực tiếp nói ra thân phận và vị trí của mình. Nhìn đám dong binh và mạo hiểm giả đang nhìn chằm chằm vào mình, lại cảm thấy không ổn, trầm ngâm một lát rồi lấy ra chiếc khăn tay của mình, viết lên đó vài chữ rồi đưa cho Dương Lăng.

"Đại nhân, muốn biết thân phận của hắc y nhân tấn công Dương Lăng, thì đêm nay phải đến hẹn ước đúng giờ. Đến lúc đó, người muốn Mai Lệ Nhĩ Tư bồi thường người như thế nào cũng được." Nói nhỏ vài câu với Dương Lăng, Mai Lệ Nhĩ Tư nhanh chóng bỏ đi.

"Rạng sáng mai, Lạp Đa Gia sơn cốc, không thấy không về, Mai Lệ Nhĩ Tư"

Nhìn mấy chữ viết xinh đẹp trên chiếc khăn tay, lại nghĩ đến lời nói của Mai Lệ Nhĩ Tư trước khi bỏ đi, Dương Lăng hiểu được hồ ly tinh rốt cuộc muốn đánh bài ngựa với mình. Nhưng cũng không loại trừ đây là một cái bẫy, một cái bẫy ôn nhu chết người.

- Cái bẫy?

Đột nhiên Dương Lăng trong lòng vừa động, nghĩ tới kẻ si tình Tư Thác Phu, trầm tư một lát thì nghĩ ra một kế hoạch lớn mật. Lời mời của Mai Lệ Nhĩ Tư là một sự khiêu chiến nhưng cũng là một cơ hội trời cho, cơ hội ngàn năm khó gặp.

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 103: Ai là mối câu

Việc này không nên chậm trễ, quyết định chủ ý, Dương Lăng nhanh chóng trở về Duy Sâm tòa thành. Rất nhanh, các nhân viên liên quan đều bắt đầu hành động.

Một lúc sau, ở trong doanh trại phía nam Duy Sâm Trấn, Tư Thác Phu nhận được một phong thư kỳ quái, trên bì thư không có tiêu thức nào. Vì đề phòng gian kế của người La Tư, một gã quân sư mang một đôi bao tay rồi cẩn thận mở phong thư, để tránh bị trúng độc.

Ngoài suy đoán của mọi người, đó là trong thư không hề có giấy, chỉ có một chiếc khăn tay mang một mùi thơm nhàn nhạt, trên chiếc khăn viết vài chữ.

"Rạng sáng mai, Lạp Đa Gia sơn cốc không thấy không về, Mai Lệ Nhĩ Tư"

"Cái gì, thư của Mai Lệ Nhĩ Tư gửi ta?" Mưu sĩ vừa đọc hết, Tư Thác Phu không để ý hết thầy cướp chiếc khăn tay đó lại. Vừa cầm được chiếc khăn vào tay, hắn đã xác định được quả thật là thư tình mà Mai Lệ Nhĩ Tư gửi cho mình, đã nhìn thấy chữ viết rất đẹp của nàng, càng không thể nào quên được mùi thơm nhàn nhạt trên cơ thể nàng.

Cầm chiếc khăn trắng tinh, ngửi mùi thơm nhàn nhạt trên đó, Tư Thác Phu vô cùng hưng phấn. Sau cuộc gặp bất ngờ với Mai Lệ Nhĩ Tư ở Hương cách lý lập, hắn vô cùng ngạc nhiên trước vẻ đẹp của nàng, đã mê hoặc nàng ngay lập tức.

Nếu không phải vì có quá nhiều vấn đề khó khăn, nếu không có đám người La Tư đáng chết, thì có lẽ hắn suốt ngày đều ở Hương cách lý lập để được ở cùng một chỗ với Mai Lệ Nhĩ Tư.

Khăn tay, nàng sử dụng khăn tay làm tín vật ước hẹn với ta.

Tư Thác Phu vô cùng hạnh phúc, là một gã quý tộc phong lưu, hắn hiểu hơn ai hết hàm nghĩa của việc một người đàn bà chủ động ước hẹn. Huống hồ, còn dùng khăn tay làm tín vật ước hẹn.

Là một người đàn bà mà khách khí đối với người khác thì có nghĩa là nàng không có cảm giác gì với người, nếu một người đàn bà chủ người là "tên gốc" hoặc nói hận người thì có nghĩa là người đã thành công khiến cho nàng chú ý đến mình.

Khi một người đàn bà đáp ứng ước hẹn cùng người thì thật đáng chúc mừng, người đã thành công một nửa, hai ba ngày không gặp rồi một người đàn bà chủ động ước hẹn với người thì lúc đó không cần nói cũng hiểu hết.

Nắm chiếc khăn tay, Tư Thác Phu hiểu rằng Mai Lệ Nhĩ Tư sắp trở thành người đàn bà của mình. Có lẽ không phải là người đàn bà cuối cùng, nhưng tuyệt đối là người đàn bà đầu tiên cũng là người cuối cùng mà mình yêu.

"Đại nhân, có thể là một cái bẫy hay không?"

Nhìn vẻ kích động của Tư Thác Phu, mưu sĩ chần chờ cả nửa ngày nhưng vẫn phải mạnh dạn khuyên hắn.

Bây giờ thực lực của người La Tư tăng lên rất nhiều, nếu không cẩn thận trúng phải mai phục vậy thì hậu quả không dám tưởng tượng.

Lần trước ngay cả kiếm thánh Cổ Đế Đô đều bị giết, nếu mà gặp phải mai phục của đối phương chỉ sợ không may mắn lại gặp được sứ giả của giáo đình.

"Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng".

Tư Thác Phu kiên quyết lắc đầu, trong mắt của hắn, Mai Lệ Nhĩ Tư giống như vị tiên nữ xinh đẹp thiện lương, không thể có quan hệ với đám người La Tư ti tiện.

Hơn nữa, cho dù đây là đầm rồng hang hổ hắn cũng sẽ đi đến gặp nàng. Đạt được Duy Sâm Trấn, hắn được thưởng rất nhiều, nhưng nếu mất đi Mai Lệ Nhĩ Tư, hắn cảm thấy mất đi cả thế giới.

Người đang yêu đều như tên mù.

Khuyên nhủ Tư Thác Phu cả nửa ngày mà hắn vẫn kiên quyết đi phó ước, đám mưu sĩ không còn cách nào hơn là phải bỏ qua. Nhưng vì đề phòng

bất trắc, thuyết phục hẳn mang đi 500 tên hắc giáp quân tinh anh, Tư Thác Phu nghĩ nghĩ, rồi không phản đối.

Dù sao, nếu chẳng may gặp phải đám người La Tư đi ngang qua, còn phải dựa vào 500 tên lính này để thoát thân. Minh bị thương cũng không sao, nhưng nếu Mai Lệ Nhĩ Tư gặp bất kỳ tai nạn nào, vậy thì hối hận không kịp.

Tư Thác Phu kiên quyết đi phó ước, thì ở trong Đặc Lạp Tư rừng rậm người La Tư cũng nhận được tin tức tình báo của Anh Vũ.

"Rạng sáng mai, Lạp Đa Gia sơn cốc, mục tiêu sẽ ước hẹn cùng một người, bằng mọi giá phải giết chết"

Cầm được tin tức tình báo đơn giản, Nhiệt Á vô cùng kích động. Trời càng lúc càng lạnh, viện quân của Tư Thác Phu càng ngày càng tới gần, tình thế càng ngày càng trở lên xấu đi, thì đây tuyệt đối là một cơ hội ngàn năm khó gặp.

"Điện hạ, cái này có thể là một âm mưu hay không?" Ắn trong bóng đêm, tên mưu sĩ cau mày.

"Không theo đó mà làm, chúng ta có còn biện pháp nào khác không?" Nhiệt Á lắc đầu cười khổ, tình hình càng lúc càng xấu, hẳn không còn đường lui. Nếu mà thất bại trở về đế quốc, sẽ phải chịu sự trừng phạt của phụ hoàng và sự trách mắng cáo buộc của thế lực đối địch, vì vậy chỉ còn cách tin tưởng vào Dương Lăng.

Tuy nhiên, nói cách khác, thì Nhiệt Á tin tưởng Dương Lăng cũng sẽ không dám có bất kỳ mảnh khoe nào ở đây.

Thông qua ma pháp truyền tin, Nhiệt Á biết tình tệ và ngựa chiến đã đáp ứng cho Dương Lăng, nhưng không có mười ngày nửa tháng thì không có cách nào vận chuyển đến biên giới với Lợi Văn Tát công quốc, chỉ cần có cái gì không ổn, hẳn lúc nào cũng có thể ra lệnh ngừng lại.

Còn về phần các mỏ quặng, một ngày hẳn chưa trở về La Tư đế quốc, thì Dương Lăng đừng nghĩ đến việc khai thác.

Ngoài ra, Dương Lăng muốn trở thành một lĩnh chủ tự lập cũng cần sự ủng hộ của La Tư đế quốc. Nếu không, vừa có thù hận với Ban Đồ đế quốc, vừa bất hòa với La Tư đế quốc, vậy hẳn sẽ bị cô lập, không có ai giúp.

Cho dù hẳn có khả năng khai thác tài nguyên Đặc Lạp Tư rừng rậm trên quy mô lớn, sợ rằng cũng không thể bán ra ngoài, nếu phái ra một ít võ sĩ đến gây rối thì tình cảnh của hẳn sẽ càng thêm khó khăn.

Quyết định chủ ý, Nhiệt Á tập hợp tất cả của dũng sĩ ra trận, thành bại được mất dựa hết vào hành động lần này. Trận chiến này chỉ được phép thành công, không cho phép thất bại.

Thắng thì hy vọng kế thừa ngôi hoàng đế của hẳn sẽ tăng lên rất nhiều, thua hậu quả không dám tưởng tượng ra, các an hem của hẳn tuyệt đối không bỏ qua một cơ hội tốt để tấn công mình như thế này.

Nhiệt Á lựa chọn khó khăn, thì Mai Lệ Nhĩ Tư cũng vô cùng khẩn trương.

Trong Đặc Lạp Tư rừng rậm không biết lúc nào xuất hiện một đám kỵ sĩ mặc trọng giáp và một đám ma pháp sư mặc áo đen. Về mặt đều lạnh như băng, không nói một từ, lặng lẽ nhìn Mai Lệ Nhĩ Tư.

"Mai Lệ Nhĩ Tư đại nhân, người quyết định huy động ám ảnh kỵ sĩ đoàn?" Hiểu được ý của Mai Lệ Nhĩ Tư, một gã kỵ sĩ điển trai nhú chặt mày lại.

"Hừ, Lý Khắc Nhĩ Mai trưởng lão ở đâu, ta sẽ tự mình đến giải thích" Mai Lệ Nhĩ Tư hừ lạnh một tiếng, hành động lần này, nàng vô cùng tin tưởng.

Đêm nay, nàng quyết định ngửa bài với Dương Lăng, nếu hẳn gia nhập Hiệp hội hắc ám thì tốt, chính mình cũng có cơ hội đến gần hẳn, vì thế sẽ có một ngày công phá phòng tuyến trong lòng hẳn và trả thù hẳn đã nhiều lần khiến nàng ôm hận.

Nếu Dương Lăng không thức thời, vậy không có gì để nói nữa, vì để tránh cho hẳn tiết lộ bí mật, biện pháp tốt nhất chính là biến hẳn thành một người chết.

Mặc dù Dương Lăng có rất nhiều võ sĩ, còn có ma thú đại quân cường đại, nhưng Mai Lệ Nhĩ Tư không để trong lòng. Nếu so sánh với ám ảnh kỵ sĩ đoàn, thì đại quân trong tay Dương Lăng là một lũ ô hợp, không chịu nổi một kích.

Còn ma thú đại quân của Dương Lăng, Mai Lệ Nhĩ Tư tin tưởng đối mặt với ma pháp hắc ám của mình, đối mặt với với ám ảnh kỵ sĩ đoàn tốc độ nổi tiếng thiên hạ thì Dương Lăng không có thời gian gọi ma thú ra trợ chiến.

Tư Thác Phu, Nhiệt Á, Mai Lệ Nhĩ Tư bận rộn vô cùng, đều có tính toán của chính mình thì chỉ có mình Dương Lăng là vô cùng dễ dàng. Sau khi nói kế hoạch cho Cổ Đức, thì tất cả các chi tiết phức tạp sẽ có người xử lý hoàn hảo.

Hiểu được liên hoàn kế gần như điên cuồng của Dương Lăng, mặc kệ là Cổ Đức hay là Hải Nhi Bối Lý đều vô cùng rung động. Nếu thành công, tin tưởng Duy Sâm Trần sẽ thay đổi chủ, không có thế lực nào có thể ngăn cản, nhưng nếu chẳng may mà thất bại thì hậu quả cũng vô cùng nghiêm trọng, có thể lọt vào sự phản kích đồng thời của nhiều thế lực.

Đêm nay, nhất định không phải là một buổi tối an tĩnh.

Khoanh chân ngồi xuống trong tự linh trận, nhìn ánh trăng mờ mịt, Dương Lăng lạnh lùng cười, từ từ nhắm hai mắt lại. Trước trận kịch chiến, thì tâm lý

tinh táo và tinh lực đầy đủ không thể thiết, hiển nhiên, tinh tu trong thời gian ngắn là một lựa chọn tuyệt vời()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104 : Phục kích

Lạp Đa Gia sơn cốc quái thạch nhiều đến độ như rừng, dưới ánh trăng mờ ảo trông vô cùng âm u, một trận gió lạnh thổi qua, khiến cho người ta không rét mà run. Từ khi Dương Lăng giết chết Y Thước Á ở đây, thường có người nghe được trong không khí tiếng kêu thảm thiết.

Có người nói đó là âm hồn không tiêu tan của Y Thước Á, có người nói đó là cô hồn dã quỷ do Xà yêu huyết trượng đưa đến, nói đó là do Xà yêu huyết trượng phá vỡ hư không, đưa ác ma từ địa ngục lên. Một truyền mười, mười truyền trăm, nên có rất nhiều truyền thuyết đáng sợ về Lạp Đa Gia sơn cốc.

Vừa mới bắt đầu, thì còn có một ít thợ săn không tin lắm, mỗi lần nghe thế thì không thêm để ý, vô cùng khinh thường. Nhưng từ khi một tiểu tử có thể đánh chết hổ báo đánh cuộc với người khác, ở trong Lạp Đa Gia sơn cốc có một đêm đã biến thành tên điên, thì mọi người mới chính thức thừa nhận, biết được các lời đồn đều không phải là vô căn cứ.

Bình thường, Lạp Đa Gia sơn cốc đã rất hẻo lánh, cứ như vậy thì càng thêm cô đơn. Thời gian dài thì càng có vẻ âm trầm.

Cách rạng sáng còn nửa canh giờ thì Tư Thác Phu đã mang theo 500 tên hắc giáp quân chạy tới. Trên đường, thấy càng chạy càng yên ắng, càng chạy càng hoang vu, dừng nói là bọn binh lính mà ngay cả Tư Thác Phu cũng phải nói thầm vài câu, không thể nào hiểu được tại sao Mai Lệ Nhĩ Tư lại chọn nơi hoang vu như thế này để ước hẹn.

Chẳng lẽ, đêm nay Mai Lệ Nhĩ Tư sẽ trao thân cho mình, nên mới cố tình tìm đến nơi hoang vu như thế này?

Tương tượng một lát, Tư Thác Phu lắc đầu, bỏ cái ý nghĩ không thực tế đó ra khỏi đầu. Thời gian vừa qua, đừng nói là có quan hệ tình dục, mà ngay cả đôi tay của Mai Lệ Nhĩ Tư hẳn cũng chưa chạm được vào, càng không cần nghĩ đến đối phương sẽ lấy thân báo đáp mình.

Hoảng hốt, Tư Thác Phu mang theo đám hắc giáp quân đi vào Lạp Đa Gia sơn cốc âm u, không hề phát giác ra có một vòng tròn sáng nhàn nhạt, lại càng không chú ý đến là trong không khí có một mùi hương nhàn nhạt.

Nếu có một vị ma pháp sư giáo đĩnh kinh nghiệm phong phú thì tuyệt đối sẽ quay người bỏ đi. Bởi vì, cái này không phải vết nước, mà là một loại ma pháp hắc ám kinh khủng được dùng để che dấu binh mã.

Thủy tích càng dày đặc phạm vi càng xa thì cũng có nghĩa là binh mã cũng càng nhiều.

Nghi nghi ngờ ngờ đi vào sâu trong sơn cốc, thấy ở một gốc cây xa xa có một dáng người quen thuộc đứng ở đó, Tư Thác Phu thở dài một hơi, ra lệnh cho bọn binh lính dừng lại, mang theo vài tên thân vệ đi tới.

"Mai Lệ Nhĩ Tư tiểu thư, xin lỗi, Tư Thác Phu đã đến muộn".

Nhìn thấy chỉ có một mình Mai Lệ Nhĩ Tư, Tư Thác Phu hiểu rằng chính mình đã lo lắng quá nhiều, vừa nói vừa vạch ra một tấm áo giáp chắc chắn. Trước khi xuất phát, vì đề phòng bất trắc, nghe theo nhắc nhở của mưu sĩ hắc mặc vào áo giáp hộ thân mà gia tộc trao cho mình.

"Ồ, Tư Thác Phu, làm sao lại là người?" Nhìn Tư Thác Phu vừa cởi áo giáp ra, từng bước đi đến, Mai Lệ Nhĩ Tư cảm thấy rất sùng sột.

Một khắc trước, nàng còn nghi ngờ vóc người của Dương Lăng sao lại không giống, nhưng lại nghĩ là do mặc áo giáp, không hề nghi ngờ nhiều. Đến khi đối phương mở ra áo giáp thì nàng mới hiểu được không đúng.

- "Không tốt, trúng kế."

Nhìn Tư Thác Phu còn không biết sắp chết đến nơi, Mai Lệ Nhĩ Tư không cần suy nghĩ nhiều cũng hiểu được lại bị Dương Lăng lừa một trận, sai lầm nghiêm trọng. Vốn nghĩ rằng có thể nhân cơ hội bắt giữ Dương Lăng, không hề nghĩ được rằng hồ đồ thế nào lại trở thành chim mồi.

Cẩn chặt rằng, Mai Lệ Nhĩ Tư quyết định rất nhanh, ra lệnh với nhân mã đang ẩn nấp rút lui, giống như trận gió vội vã thổi qua người Tư Thác Phu: "Tư

Thác Phu, chúng ta phải rút lui lại ngay không là chết hết?"

Rút lui ?

Nhìn Mai Lệ Nhi Tư nhanh chóng biến mất trong bóng đêm, Tư Thác Phu về mặt ngây ngốc, hẳn không thể nào tưởng tượng được, chuẩn bị cả nửa ngày, chưa kịp nói một câu mà người đẹp đã nhanh chóng rời đi.

Nhớ tới vẻ lạnh lùng của Mai Lệ Nhi Tư, nhớ tới sự khinh thường và lạnh lùng trong mắt của nàng, hẳn cảm giác cả bầu trời dường như vỡ thành mảnh nhỏ. Không cam lòng, uể oải, tuyệt vọng... trong nháy mắt trong lòng dường như bị một cây đao không ngừng đâm chém, trái tim yếu ớt như muốn vỡ vụn ra

"Nhanh bảo vệ đại nhân rút lui"

Tư Thác Phu thất thần cả nửa ngày không hồi phục lại, nhưng mưu sĩ cách đó không xa lại phản ứng rất nhanh. Mặc dù không nghe được lời nhắc nhở của Mai Lệ Nhi Tư, nhưng nhìn thấy nàng nhanh chóng bỏ đi thì cô cảm giác có gì đó không đúng.

Thân vệ của Tư Thác Phu phản ứng rất nhanh nhưng đã muộn.

Theo một tiếng quát to, ở rừng cây cách đó không xa đột nhiên lao ra một đám người La Tư cầm cung tiễn trong tay. Chỉ trong nháy mắt, có hơn mười tên Ban Đồ nhân ngã xuống đất, Ở khoảng cách gần đến như thế này, bọn hắn vẫn nghĩ rằng dựa trọng giáp màu đen là có thể đỡ được, không ngờ rằng không chịu nổi một kích của trọng giáp.

"Nâng tấm chắn lên, lập trận, bảo vệ đại nhân, nhanh"

Đột biến, người Ban Đồ dưới sự chỉ huy của thống lĩnh liền nâng tấm chắn lên, lập thành trận hình, chống đỡ tên của người La Tư, ra sức bảo vệ Tư Thác Phu.

Nhưng mà tên nô quá dày đặc, thi thoảng cũng có binh lính bị tên bắn trúng, nhất là đám ma pháp sư đi theo, càng là đối tượng tấn công chính, tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên.

"Đại nhân, chúng ta trúng kế rồi, rút lui, chạy nhanh"

Nhìn thấy tình hình không ổn, vài tên thân vệ vừa kêu vừa ôm lấy Tư Thác Phu, nhanh chóng rút lui. Người La Tư lao đến với khí thế hung dữ, có lẽ đã bày mai phục, nếu không rút lui thật nhanh thì có lẽ trong nháy mắt toàn quân bị tiêu diệt hết.

Nếu tên nô của người La Tư khiến cho người Ban Đồ ném đủ khổ đau thì kỵ binh của họ càng khiến cho chúng hồn phi phách tán.

"Ô ộp, ô ộp..."

Theo một tiếng tù và trầm thấp, một đội kỵ binh mặc trọng giáp của người La Tư vừa hét vừa lao từ một sườn núi nhỏ tới. Dựa vào sườn núi dốc, càng chạy càng nhanh, giống như một con dao sắc bén lướt qua đại trận của người Ban Đồ, và quay lại tấn công tiếp.

Không kịp ứng phó, trận hình của người Ban Đồ bị rối loạn, không ai có thể tưởng tượng được viện quân của người La Tư lại đến nhanh như vậy, lại càng không thể tưởng tượng bọn họ lại mang đến được nhiều ngựa chiến và vũ khí đến như vậy, và không thể tưởng tượng được tất cả đều là do Dương Lăng động tay động chân ở phía sau.

Một thời gian trước, theo yêu cầu của Nhiệt Á, Dương Lăng thu được rất nhiều tình tặc rồi báo ai nhân Lễ Thước cùng với một nhóm thợ rèn chế tạo rất nhiều vũ khí, áo giáp của Người La Tư, cũng âm thầm mua một nhóm ngựa chiến từ tay dong mạo hiểm giả.

La Tư đế quốc ở phương bắc, rất nhiều địa phương quanh năm đều có tuyết, khí hậu khắc nghiệt, dân cư mạnh mẽ. Ở trên lãnh thổ rộng lớn thì có rất nhiều đồng cỏ. Mọi người ngay từ nhỏ đã cưỡi trên lưng ngựa, kỹ thuật cưỡi ngựa quá giỏi, được xưng là quốc gia trên lưng ngựa.

Trăm ngàn năm qua, người La Tư dùng kỵ binh để lập nên đế quốc, dùng kỵ binh để chinh chiến thiên hạ. Ngoại trừ Đức Lạp đế quốc ở phía tây quốc lực mạnh mẽ, và Ban Đồ đế quốc ở phương nam nổi tiếng thiên hạ về ma pháp, thì không gặp phải bất cứ đối thủ nào.

Năng lực của riêng mình tên binh lính thì Người La Tư cũng không quá xuất sắc, nhưng nếu có thêm một con chiến mã, thì tình hình hoàn toàn khác. Nếu nói về chiến mã, ở trên Thái Luân đại lục mà người La Tư tự nhận là thứ hai thì không có ai dám nhận mình là số một.

Mặc dù tình hình không ổn, nhưng dưới sự chỉ huy của thống lĩnh, người Ban Đồ vẫn liều chết chống trả.

Mấy tên ma pháp sư may mắn còn sống tập trung bên cạnh Tư Thác Phu, được sự bảo vệ của bộ binh phát huy uy lực của bọn họ. Có người thi triển vòng bảo hộ ma pháp, ngăn cản công kích từ xa của người La Tư, có người dùng hết sức lực đánh chết kỵ binh của người La Tư đang lao đến.

Khác với La Tư đế quốc ở phương bắc, bởi vì khí hậu rất nóng nực mà Ban Đồ đế quốc ở phía nam không thể có chiến mã sinh sản.

Trăm ngàn năm qua, dựa vào ma pháp sư và bộ binh để lập quốc, nổi tiếng về phòng thủ. Chỉ cần lập trận tốt, bộ binh và ma pháp sư có thể bảo vệ lẫn nhau, quân đội tinh anh thậm chí có thể ở ngoài trực tiếp chống trả với cuộc tập kích bất ngờ của kỵ binh người La Tư.

500 tên hắc giáp quân mà Tư Thác Phu mang theo đều là tinh anh trong tinh anh, hầu như tất cả đều trải qua rất nhiều trận chiến, ở tình huống bình thường chỉ cần có sự phối hợp của ma pháp sư thì cho dù chống lại kỵ binh tinh nhuệ của người La Tư cũng không kém một chút nào.

Đáng tiếc, không hề đề phòng nên mất đi hầu hết ma pháp sư đi theo, lực chiến đấu của toàn quân đã tiêu hao mất bảy, tám phần.

- Đại thế đã mất.

Từng tên, từng tên binh lính ngã xuống, Tư Thác Phu không còn cách nào khác là phải lao vào trận chiến, chỉ huy đám binh lính còn lại chống đỡ.

Quân do thám đã cười ngửa trở về doanh trại gọi cứu binh, Lạp Đa Gia son cốc cách doanh trại không quá xa, chỉ cần đại quân biết được tin tức thì nửa canh giờ sau là có thể chạy tới.

Tư Thác Phu không kịp ứng phó, trong nháy mắt tổn thất nặng nề, nhưng vì bọn họ liều chết chống cự nên trong thời gian ngắn người La Tư cũng không thể thắng lợi hoàn toàn. Dù sao, Tư Thác Phu cũng mang theo 500 tên tinh anh, con lạc đà gầy cũng còn mạnh hơn con ngựa cơ mà.

Kịch chiến, mặc kệ là người La Tư đang điên cuồng công kích hay là người Ban Đồ đang ra sức chống cự, tất cả đều không hề chú ý đến có vài bóng đen đang núp trong bụi cây rậm rạp cách đó một khoảng cách.

"A Cổ Tô, viện binh của Tư Thác Phu đã đi đến đâu rồi?" Thấy nhóm người Tư Thác Phu không thể duy trì được bao lâu nữa, Dương Lăng hỏi tên đội trưởng thân vệ bên cạnh.

Căn cứ vào liên hoàn kế, thì ngay khi Tư Thác Phu trúng phải phục kích thì hẳn sẽ phái người báo tin cho đại quân ở doanh trại ngay lập tức, để cho người Ban Đồ và người La Tư lưỡng bại câu thương, qua đó thuận lợi không chế Duy Sâm Trấn.

Nhưng thấy Tư Thác Phu tổn thất nặng nề, Dương Lăng hiểu được viện binh của hắn nếu không nhanh chóng đến kịp, có lẽ thế cục sẽ khác xa so với dự đoán.

"Đại nhân, Anh vũ đã hoàn thành nhiệm vụ, kịp thời thông tin cho đại quân của Tư Thác Phu" A Cổ Tô dừng lại một lát rồi nói tiếp: "Căn cứ theo do thám hồi báo, nhiều nhất nửa canh giờ sau bọn họ có thể tới nơi".

Nửa canh giờ, đối với người bình thường chỉ là thời gian uống một chén trà, nhưng đối với Dương Lăng đã chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng, vậy là đủ lắm rồi. Nhân cơ hội xuất động toàn quân, tiêu diệt hoàn toàn thế lực của Tư Thác Phu.

"Tốt, đi, cứ làm theo kế hoạch, cho đám võ sĩ thay quần áo của người La Tư".

"Vâng, thuộc hạ hiểu".

Lạnh lùng nhìn Tư Thác Phu đang cố gắng chống cự, Dương Lăng rút lui, rất nhanh hướng doanh trại không còn phòng thủ của hắn mà lao đến. A Cổ Tô cũng dẫn theo đám thân vệ nhanh chóng đuổi kịp()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Đột kích doanh trại

Biết được tin tức Tư Thác Phu bị tập kích, người Ban Đồ lưu lại phòng thủ không dám chậm trễ, chỉ có thể tin tưởng, không dám bỏ qua, lập tức xuất binh. Đương nhiên, vì đề phòng bất trắc, vẫn còn lưu lại gần 800 tên binh lính để bảo vệ doanh trại.

800 binh lính ở trong chiến tranh hay là ở trấn thành lớn thì không đáng giá, nhưng ở Duy Sâm Trấn hẻo lánh này thì đã là một lực lượng khá mạnh rồi. Cho dù người La Tư đến đánh bất ngờ, sợ rằng đồ đến giọt máu cuối cùng cũng không thể công chiếm được.

Tường gỗ đơn giản mà chắc chắn, đài canh gác cao vút, quân do thám bí ẩn và đội tuần tra đi lại xung quanh, người Ban Đồ lưu lại cố thủ an tâm mà figyel. Không ai cho rằng người La Tư lại ngu xuẩn đến mức tấn công doanh trại, người này ngủ còn ngon hơn người khác.

Nhìn viện quân biến mất trong bóng đêm, đám người Ban Đồ dần dần trở lên bình tĩnh. Tư Thác Phu mang theo 500 binh lính tinh anh, bây giờ lại có hơn 1000 binh lính khẩn cấp cứu viện, người đông thế mạnh, cho dù không thể tiêu diệt hoàn toàn người La Tư nhưng cũng có thể không bị thất bại.

Rạng sáng, chính là lúc buồn ngủ nhất, mấy tên binh lính canh gác đều mất cảnh giác, ngay cả bọn binh lính đi tuần tra cũng vậy.

Có chút vào một chỗ uống rượu đánh bạc, có chút lại tập trung lại một chỗ mà nói chuyện khoác lác vớ nhau, còn có một ít tìm một ngõ ngách mà ngủ.

Không có ai chú ý, rừng cây xung quanh doanh trại đột nhiên có một đám khách không mời mà tới.

Chỉ huy Giác phong thú giết chết đám do thám của người Ban Đồ, Dương Lăng dẫn theo đại quân lẳng lặng đến gần doanh trại đối phương. Do thám của người Ban Đồ rất nhiều, vị trí cũng rất bí ẩn, nhưng mà Giác phong thú cảm giác rất linh mãnh, sắc bén, tốc độ rất nhanh nên thường là không kịp phản ứng đã bị giết chết hết.

Có lẽ bởi vì tinh lực có hạn, cũng có lẽ do tự tin thực lực cường đại không ai dám tấn công doanh trại, phòng ngự công sự của người Ban Đồ không quá mạnh. Thậm chí còn quá đơn giản.

Đứng ở trên ngọn cây quan sát một lát, Dương Lăng phát hiện doanh trại của người Ban Đồ to như một sân bóng, bên trong có khoảng hơn 100 cái lầu, bên ngoài là một tường gỗ đơn giản và cao bằng một người bình thường, ở bốn góc đều có một tòa tiền lâu.

Thống kê sơ bộ thì mỗi tòa có khoảng gần 20 tên binh lính cố thủ, hỏa lực không đủ mạnh. Cùng với việc nói là một tiền lâu thì không bằng nói đó là một cái tháp canh.

Mặt tây của doanh trại dựa vào núi, ba mặt đều là đất bằng, cũng không phải là chỗ dễ thủ khó công. Sườn núi phía tây rất dốc, chỉ cần có 100 tên võ sĩ bảo vệ trên núi, tin tưởng có thể ngăn cản đường chạy trốn của người Ban Đồ từ phía tây. Còn ba mặt còn lại, mặc dù có tiền lâu và tường gỗ, nhưng đối với ma thú đại quân thì giống như đậu hủ mềm oặt.

Việc này không nên chậm trễ. Tốc chiến tốc thắng. Hiểu được tình hình cơ bản, Dương Lăng nhanh chóng nghĩ ra biện pháp tấn công.

"Tập Tây, sau khi Giác phong thú giết chết binh lính trên tiền lâu, ngươi sẽ dẫn theo 500 người nhanh chóng phá tường ở phía đông giết vào, thấy người là giết, không để lại bất cứ tù binh nào" Dương Lăng quyết đoán hạ lệnh.

"Vâng, thuộc hạ hiểu" Tập Tây mặc trong giáp nghiêng người lĩnh lệnh.

"Cổ Đức, ngươi mang theo 400 người từ mặt nam giết vào, thấy người là giết. A Cổ Tô ngươi mang thân vệ đi theo phía sau đại quân của Cổ Đức, phụ trách đốt trại."

"Vâng, thuộc hạ hiểu" Cổ Đức và Tập Tây cùng nghiêng người lĩnh lệnh.

Phái ra một trăm tên tinh binh mai phục ở trên sườn núi phía tây, sau khi chuẩn bị sẵn sàng, Dương Lăng không hề chậm trễ, chia Giác phong thú làm bốn đội, phân biệt tấn công binh lính trong các tiền lâu. Trong nháy mắt, Giác phong thú chia ra làm bốn, nhanh như tia chớp lao về tiền lâu của người Ban Đồ.

Người Ban Đồ trên tiền lâu có tên dựa vào tường mà ngủ, sẽ có tên tập trung lại một chỗ, nói về các cô gái và quý phụ ở đế đô và Duy Sâm Trấn mà mình đã ngủ rồi làm chảy nước bao nhiêu cô.

Nói đến khi hết hứng thì thôi, thì thoàng cười to. Không ai chú ý đến Giác phong thú như đám mây đen bay càng ngày càng gần, cũng như không hề biết có một hồi tai nạn sắp xảy đến.

"Áo Y Thước Á, ngươi còn ngu hơn cả con heo. Mỗi ngày đều đứng ở trên tiền lâu đá xuống, cẩn thận bị thống lĩnh đại nhân đi tuần tra thấy, cắt cái của quý của ngươi cho chó ăn đó" Thấy Áo Y Thước Á dạng chân đá xuống bên dưới, một tên không ngủ được bất mãn reu rầy.

"Sợ cái gì, thống lĩnh đại nhân không phải cũng thường làm như vậy sao?"

Tên binh lính Áo Y Thước Á lơ đãng, vừa nói vừa cười hi hi còi dây khô, song ngay khi hắn chuẩn bị lấy cái của quý ra, thì đột nhiên kêu to một tiếng, thấy được một màn không thể nào hiểu được.

"ha, ha, ha, Áo Y Thước Á đáng thương, chẳng lẽ ngươi không may đá vào đầu thống lĩnh đại nhân của chúng ta".

"Hắc hắc, Áo Y Thước Á xong rồi, cho dù cái của quý có thể giữ lại nhưng tối thiểu cũng bị thống lĩnh đại nhân đá cho vài đá".

Nhìn Áo Y Thước Á há hốc mồm, đám binh lính ở trong tiền lâu không nhìn được mà ha ha cười to. Song khi bọn hắn chuẩn bị đứng lên đến xem màn kịch hay, thì đột nhiên thấy một đám Giác phong thú dữ tợn đang lao đến.

- Ở đâu ra nhiều Giác phong thú đến như vậy?

Nhìn đám Giác phong thú to như nắm tay, bọn lính rụi rụi mắt, nghi hoặc, trong khoảng thời gian ngắn không có phản ứng gì.

Là ma thú cấp thấp, Giác phong thú ở trong Đặc Lập Tự rừng rậm lúc nào cũng có thể thấy, nhưng là Giác phong thú to như nắm tay mọc ra hai thêm hai cánh ở góc thì cực kỳ hiếm thấy, chứ không cần phải nói một chút xuất hiện cả một đàn, Trong phút chốc, tất cả binh lính đều nghĩ rằng mình bị hoa mắt.

Giác phong thú tốc độ rất nhanh, không để cho bọn lính suy nghĩ nhiều, lao đến trước mặt chúng như tia chớp.

"Không tốt, quân địch tấn công."

Nhìn Giác phong thú lao đến như tia chớp, nhìn cái đuôi cao cao và hàm răng sắc bén của chúng, bản năng bọn lính cảm giác được có điềm không đúng. Đáng tiếc đã quá muộn, không đợi bọn hân hô hào cảnh báo, thì Giác phong thú đã bắn ra một cây châm độc khó có thể phòng bị.

- Nhanh, thật sự quá nhanh.

Bọn lính mới chỉ cảm giác được hàn quang lóe lên trong mắt, chưa kịp phản ứng đã bị cây châm độc đâm vào người, cả người tê rần, toàn thân vô lực ngã xuống, giương mắt nhìn đàn Giác phong thú đang điên cuồng cắn xé bản thân.

"Hành động, giết hết không bỏ sót một ai"

Chỉ huy Giác phong thú đánh lên thành công, Dương Lăng ra lệnh, xoay người cười trên mình thú một sừng, chỉ huy ma thú đại quân tấn công vào cửa doanh trại.

Đánh trận đầu, đương nhiên là trăm khẩu đại pháo cùng bắn của tà nhân đại quân, dưới sự chỉ huy của Tà nhân bạo quân, làn đạn dày đặc giống rơi xuống doanh trại của quân địch như mưa, không kịp tránh né, người Ban Đồ bảo vệ cửa bị bắn thành mảnh vụn. Đáng tiếc vì tầm bắn có hạn, nếu không, chỉ cần Tà nhân quân đoàn đã có thể tiêu diệt toàn bộ quân địch.

Sau trận pháo kích là đến Tượng đá quý ra tay. Số

lượng mặc dù không có nhiều, nhưng tốc độ bay rất nhanh, công kích sắc bén, giết sạch con cá lọt lưới xung quanh cửa doanh trại, nhanh chóng loại bỏ chướng ngại cho đại quân.

Không trung là thiên hạ của Giác phong thú và Tượng đá quý, nhưng nói về năng lực tấn công trực diện thì uy lực của khô mộc chiến sĩ vượt trội. tường gỗ của doanh trại ở trước mặt bọn họ quả thực giống như một tờ giấy, một cước đá thủng.

Gặp phải mấy tên người Ban Đồ đang giãy dụa, một cước dẫm nát bọn chúng, rất nhanh hướng vào các túp lều bên trong tường gỗ lao tới.

Phía sau khô mộc chiến sĩ chính là đại quân con nhện. Rất nhanh sau khi nhảy vào đại doanh của người Ban Đồ, dưới sự chỉ huy của lang chu vương, liền như thủy triều giết về phía đám người Ban Đồ vừa mới tỉnh dậy.

Nếu nói về công kích từ xa, thì chúng nó không bằng tà nhân đại quân, nói về năng lực cận chiến chúng nó không thể bằng được khô mộc chiến sĩ, nhưng vì số lượng quá nhiều nên chất lượng thay đổi, không ai có thể ngăn cản thế công như thủy triều của chúng. Hàm răng sắc bén, nọc độc chết người, khiến cho chúng nó trở thành tử thần đối với người Ban Đồ.

Vừa ngủ dậy, đối mặt với Giác phong thú, Tượng đá quý xoay vòng trên không chung, phải chống lại đại quân con nhện giết mãi không hết, đối mặt với khô mộc chiến sĩ như người khổng lồ, khiến cho người Ban Đồ hồn phi phách tán.

Kinh hoàng, bọn binh lính cầm đầu bỏ chạy, chạy còn nhanh hơn cả con thỏ. Đáng tiếc trước mặt lại là ma thú đại quân, nên điều phí công vô ích, trong nháy mắt bị ma thú đại quân bao phủ lấy.

Dương Lăng bên này thế như chẻ tre, Tập Tây và Cổ Đức cũng không gặp phải sự chống cự nào cả. Dã man nhân cầm cây búa lớn to như bánh, tinh linh và kiếm sĩ đều thể hiện hết năng lực, giết cho đám người Ban Đồ không có một chút ý chí chiến đấu máu chảy thành sông.

Kinh hoàng, người Ban Đồ không tìm được binh lính còn binh lính không tìm được chỉ huy, cơ bản không thể tập hợp lại mà chống cự. Mấy tên chỉ huy cấp thấp vừa mới cẩn rằng tập trung vài tên binh lính phản kháng thì trong nháy mắt đã bị Giác phong thú và Tượng đá quý giết chết.

Hiểu được đại thế đã qua, một ít người Ban Đồ kiệt lực chạy về phía vách núi phía tây, hy vọng treo lên trên mà chạy trốn. Nhưng đáng tiếc sẽ bị Giác phong thú bay trong không trung giết chết, khăn trương rơi xuống đất mà chết. Cho dù may mắn treo lên được đỉnh núi cũng bị tinh linh bắn chết hết.

Tàn sát, hoàn toàn là cuộc tàn sát một phía.

Nói đây là một cuộc tập kích hoàn mỹ còn không bằng nói đây là một cuộc tàn sát máu tanh.

Trước mặt đám hộ vệ cường hân và ma thú đại quân khổng lồ của hân, người Ban Đồ không hề có sự phòng bị cơ bản không có lực hoàn thủ, rất nhiều người còn chưa tỉnh lại đã bị mất mạng.

"Nhanh, phóng hỏa, nhanh".

Dương Lăng cười thú một sừng chạy quanh ra lệnh, chỉ huy A Cổ Tô hành động, chuẩn bị hỏa thiêu doanh trại của Tư Thác Phu, diệt trừ toàn bộ thế lực của hân ở Duy Sâm Trán.

Không có lương thảo, vũ khí bổ sung và chỗ đặt chân, thì Tư Thác Phu cho dù có viện quân trợ giúp đánh bại được người La Tư, sợ rằng cũng không còn năng lực tác oai tác quái.

Thu hồi ma thú đại quân, đốt cháy hoàn toàn doanh trại người Ban Đồ, và cố ý lưu lại một ít vũ khí, áo giáp của người La Tư, Dương Lăng nhanh chóng dẫn đại quân rút lui. Cho dù Tư Thác Phu còn sống trở về, tin tưởng trong con giận dữ hắn cũng sẽ ghi mỗi huyết cừu này lên đầu người La Tư.

Mặc kệ khi nào, trả giá thấp nhất mà thu được ích lợi lớn nhất mới là vương đạo.

Dương Lăng không bao giờ bỏ qua một cơ hội có thể làm ngư ông đắc lợi, người Ban Đồ và người La Tư càng đánh nhau to thì mình càng có lợi. Bất kể là bây giờ hay tương lai cũng vậy.()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Chia binh làm hai đường

Sau khi nhanh chóng rút lui khỏi đại doanh của người Ban Đồ đang bị đốt cháy đến tận trời, Dương Lăng ra lệnh cho đám võ sĩ dừng lại nghỉ ngơi và hồi phục tại một rừng cây, thay đổi vũ khí và áo giáp của người La Tư.

"Đại nhân, theo do thám cho biết, hai bên Ban Đồ và La Tư đang chém giết máu chảy thành sông, lưỡng bại câu thương" Thay bộ quần áo dính đầy vết máu, quân sư Cổ Đức nhanh chóng đi tới trước mặt Dương Lăng.

"Bây giờ uy hiếp lớn nhất đối với chúng ta không phải là Tư Thác Phu và không phải đám người La Tư thực lực tổn hao nhiều, mà là 1 vạn viện quân Ban Đồ để quốc đang cấp tốc chạy tới Duy Sâm Trấn".

"Một vạn viện quân?"

Cổ Đức vừa nhắc nhở, Dương Lăng rất nhanh nhớ tới đại quân của Ban Đồ để quốc đang chạy tới, nhớ tới A Lạp sơn khẩu dễ thủ khó công.

Trong thời gian này, mặc dù chiều mộ không ít người kiến tạo phòng tuyến thứ nhất ở A Lạp sơn khẩu, nhưng vội vàng nên khó thể tránh khỏi có điểm cầu thả.

Ngoài ra, mặc dù do thám cho biết viện quân Ban Đồ để quốc tối thiểu năm ngày nữa mới có thể tới nơi, nhưng bây giờ A Lạp sơn khẩu phòng ngự yếu kém đến như vậy, không ai dám cam đoan có phát sinh sự tình ngoài ý muốn hay không.

"Đại nhân, tình huống trước mắt, tốt nhất nên chia đại quân ra làm hai. Một đường đi tới Lạp Đa Gia sơn cốc thu thập tàn cuộc, để hoàn toàn không chểnh mảng ở Duy Sâm Trấn, một bên chạy tới A Lạp sơn khẩu, cẩn thận đề phòng viện quân Ban Đồ để quốc phái ra kỵ binh đến tập kích bất ngờ."

Cổ Đức lo lắng vô cùng, căn cứ vào tin tức do thám được, thì viện quân Ban Đồ để quốc bên trong có khoảng 500 tên là kỵ binh.

Nếu không nhanh chóng tăng cường phòng ngự của A Lạp sơn khẩu, vạn nhất đối phương phái kỵ binh đánh bất ngờ vậy hậu quả tuyệt đối không dám tưởng tượng.

- "Lạp Đa Gia sơn cốc tình hình chiến trận bây giờ như thế nào, người Ban Đồ và La Tư còn có bao nhiêu nhân mã?" Trầm ngâm một lát, Dương Lăng hỏi Cổ Đức.

Thấy vẻ mặt ngưng trọng của Dương Lăng, Cổ Đức không dám chậm trễ, nhanh chóng nói ra tin tức tình báo mới nhất.

Hóa ra, viện quân của đám người Ban Đồ không để ý hết nhảy vào Lạp Đa Gia sơn cốc, mặc dù kịp thời cứu được Tư Thác Phu nhưng cũng phải trả giá rất đắt.

Trận hình bị kỵ binh của người La Tư làm cho hỗn loạn, ma pháp sư đi theo hầu hết bị cung nỏ bắn chết. Mặc dù dựa vào nhân số đông đảo chống đỡ, nhưng chỉ trong vòng nửa canh giờ đã thương vong rất lớn. Theo quân do thám phỏng đoán, đại khái chỉ còn lại hơn 300 người.

Người Ban Đồ tổn thất nặng nề, nhưng người La Tư cũng không tốt hơn là mấy. Mặc dù phục kích lấy yếu thắng mạnh, nhưng đối mặt với đám Ban Đồ người đông thế mạnh, đối mặt với bọn họ liều chết phản kích, nên cũng tổn thất vô cùng nghiêm trọng. Đội ngũ khoảng 700 người chỉ còn ước chừng 200 đến 300 người.

Tất cả chỉ còn lại khoảng 200 đến 300 người?

Vô cùng mừng rỡ, Dương Lăng nhanh chóng có chủ ý. Sau con đại chiến, đám người Ban Đồ và La Tư may mắn sống sót cũng rơi vào tình trạng kiệt sức, không thể chịu nổi một kích. Cứ như vậy, mình không cần nhiều binh lực lắm cũng có thể khống chế đại cuộc.

"Tập Tây, người mang theo 800 tên võ sĩ cưỡi ngựa trong đêm chạy đến A Lạp sơn khẩu, bằng mọi giá trong 2 ngày tới cũng phải bảo vệ thành công đạo phòng tuyến thứ nhất." Sau một lát trầm tư, Dương Lăng quyết đoán hạ lệnh.

"Vâng, thuộc hạ hiểu" Tập Tây cúi đầu nhận mệnh lệnh rồi đi.

"Đại nhân, điều đi 800 tên võ sĩ, có thể hay không....." Cô Đức nhíu mày, vô cùng lo lắng nhìn chằm chằm Dương Lăng.

"Không có việc gì, đối phó tàn binh bên trong Lạp Đa Gia sơn cốc có ma thú đại quân đã tuyệt đối an toàn"

Dương Lăng vô cùng tin tưởng ma thú đại quân của mình, chỉ cần kế hoạch cẩn mật thì đừng nói một đám tàn binh mà ngay cả khi Tư Thác Phu còn đầy đủ 3000 tên hắc giáp quân trong tay cũng có khả năng liều mạng, chỉ là tổn thất lớn nhỏ khác nhau mà thôi.

Đưa mắt nhìn Tập Tây mang theo đại quân đi ra xa, Dương Lăng không hề chần chừ, xoay người cười lên trên thú một sừng, mang theo đám võ sĩ còn lại nhanh chóng chạy tới Lạp Đa Gia sơn cốc.

Chỉ cần nhanh chóng khống chế tình hình Duy Sâm Trấn là có thể dồn hầu hết lực lượng về A Lạp sơn khẩu, đánh lui viện quân của Ban Đồ để quốc.

Được sự dẫn đường của do thám, không lâu sau mọi người lặng lẽ đi tới Lạp Đa Gia sơn cốc máu chảy thành sông.

Bên trong sơn cốc khắp nơi trên mặt đất đều là máu tươi, chân tay đứt đoạn. Vốn đám người La Tư chỉ chuẩn bị đánh chết Tư Thác Phu rồi sẽ nhanh chóng rút lui, không ngờ đột nhiên gặp phải một toán viện quân của người Ban Đồ, không cẩn thận nên lâm vào hỗn chiến.

Mặc dù dựa vào kỵ binh cường hãn và cung tiễn nên giết chết địch nhân rất nhiều nhưng cũng phải trả giá rất đắt, giết địch được 1000 thì cũng tổn hại 800.

Đối với đám người ban Đồ mà nói, vốn nghĩ thầm rằng cứu Tư Thác Phu ra rồi sẽ rút lui khỏi sơn cốc, chuẩn bị chinh đồn lại rồi đợi cơ hội phản kích, không ngờ lại bị kỵ binh của La Tư làm rối loạn trận hình, bị bọn họ sử dụng cung tiễn giết chết hầu hết ma pháp sư, vô ý lâm vào hỗn chiến, thương vong thảm trọng.

Đối với hai bên thì bây giờ là ở một nơi sai lầm về thời gian, địa điểm, gặp gỡ một trận chiến không tính trước.

Đám người Ban Đồ tưởng rằng người La Tư có viện quân tới, mang đến cho chúng ngựa chiến cường hãn và cung tiễn kinh khủng, không kịp ứng phó nên tổn thất vô cùng nặng nề.

Nếu dự đoán trước tình huống, bọn họ tuyệt đối sẽ không tùy tiện cùng với kỵ binh tinh duệ của quân địch đã chiến.

Còn đối với đám người La Tư thì chỉ cần giết chết tên lĩnh chủ Tư Thác Phu là đã đạt được mục đích phá hoại mưu đồ chiến lược của Ban Đồ để quốc, không ngờ rằng lại phải cứng đối cứng với đại quân của đối phương.

Bất đắc dĩ đột nhiên gặp phải viện binh của đối phương nên lâm vào trận hỗn chiến không chết không ngớt.

"Hoàn hảo, thật sự quá hoàn hảo."

Nhìn hai bên cắn răng nghiêng răng, chém giết không ngừng nghỉ, Dương Lăng hiểu được mình đã thắng một canh bạc, hai bên hỗn chiến càng thảm thiết thì mình càng có lợi.

Tổn thất thảm trọng nên cả người Ban Đồ và La Tư tất cả đều giết đến hồng cả mắt, đám người La Tư càng thủ tính đại phát, số kỵ binh còn lại không nhiều lắm dưới sự chỉ huy của Nhiệt Á tả xung hữu đột, cây trường thương sắc bén đánh đầu máu tươi, không biết đã giết chết bao nhiêu quân địch.

Sau mấy lần phá vòng vây đều thất bại, đối mặt với đám người La Tư không chết không thôi, Tư Thác Phu không làm gì khác hơn là chỉ huy binh lính liều chết phản kích.

Nhưng vì hầu hết ma pháp sư đã bị giết chết, thực lực quân đội đã tiêu hao 7, 8 phần, hơn nữa khó có thể tránh thoát cung tiễn của đối phương và kỵ binh nổi tiếng thiên hạ của người La Tư.

Từ từ, dưới sự công kích mãnh liệt của người La Tư, người Ban Đồ rơi xuống hạ phong. Theo đám binh lính một người tiếp một người ngã xuống đất, Tư Thác Phu thấy tình hình càng ngày càng không ổn, nếu không có chuyện gì bất ngờ xảy ra, vậy sơn cốc âm u này sẽ là nơi chôn chôn thấy hân.

Giấu mình trên một cành cây, nhìn Tư Thác Phu hoảng sợ ở xa xa, nhớ tới gia tộc sau lưng hân, Hải Nhi Bối Lý trong lòng vừa động liền lặng lẽ đi về phía Dương Lăng, nhỏ giọng nói: "Dương Lăng, kỳ thật mục đích của chúng ta chỉ là giành lấy quyền khống chế Duy Sâm Trấn. nếu Tư Thác Phu chết ở đây vậy tuyệt đối không phải một chuyện tốt đối với chúng ta".

- Giết chết Tư Thác Phu không phải là một chuyện tốt?

Nhìn Hải Nhi Bối Lý trầm ngâm không nói, Dương Lăng nhú mày, thời gian ngắn không rõ ràng lắm ý tứ của nàng.

Thấy Dương Lăng nghi hoặc khó hiểu, Hải Nhi Bối Lý khe khẽ giải thích cho hắn.

Hóa ra, gia tộc Duy Tư sau lưng Tư Thác Phu là một gia tộc thâm căn cố đế của Ban Đồ đế quốc, thừa kế hơn một ngàn năm, ở trong Ban Đồ đế quốc có lực ảnh hưởng không thể tưởng tượng được.

Dương Lăng lần này tại sau lưng động chân động tay tuyệt đối không thể gạt được tất cả mọi người, cho dù có thể lừa gạt nhất thời nhưng không thể gạt được cả đời.

Ban Đồ đế quốc sở dĩ muốn chiếm được Duy Sâm Trấn đơn giản bởi vì coi trọng tài nguyên cầu Đặc Lạp Tư rừng rậm như ma thú tinh hạch quảng thạch và gỗ củi.

Phá hoại kế hoạch của bọn họ đối với Duy Sâm Trấn, được Lợi Văn Tát công quốc và một số quốc gia ủng hộ, La Tư đế quốc kiềm chế và nghĩ biện pháp cẩn thận, thì Ban Đồ đế quốc không tất yếu sẽ lưu tâm đến Duy Sâm lĩnh sắp được thành lập.

Nhưng nếu Tư Thác Phu chết ở Lạp Đa Gia sơn cốc vậy thì tình hình có lẽ sẽ phức tạp lên rất nhiều.

Duy Tư gia tộc sau khi biết được tình huống dám chắc sẽ không bỏ qua, và tuyệt đối ghi tất cả mối thù này lên người Dương Lăng.

Tại bọn họ xúi giục và điên cuồng phản kích, có lẽ Duy Sâm lĩnh sẽ trở thành tử địch của Ban Đồ đế quốc, điều này đối với Duy Sâm lĩnh mà nói tuyệt đối là trăm hại mà không có lợi.

Dù sao, một người năng lực có xuất sắc đến đâu cũng không thể đối phó với một quốc gia cường đại, cho dù ma thú đại quân của Dương Lăng có mạnh hơn gấp 10 lần cũng không phải là ngoại lệ.

Nếu Ban Đồ đế quốc hạ quyết tâm, thì ngắn ngủi 1 tháng có thể ở mấy tỉnh xung quanh Duy Sâm Trấn triệu tập vài vạn đại quân, và không bao lâu sẽ san bằng Duy Sâm Trấn.

Ngoại trừ xem xét tình hình trước mắt, thật ra Hải Nhi Bối Lý còn có một chút ích kỷ. Bỏ lạt đức thương hội mà nàng quản lý cũng có không ít sản nghiệp ở Ban Đồ đế quốc, hàng năm đều kiếm được không ít lợi nhuận.

Nếu Tư Thác Phu chết ở Duy Sâm Trấn, vậy với thế lực của Duy Tư gia tộc có lẽ không bao lâu có thể tìm ra chân tướng sự việc, đến lúc đó việc kinh doanh của nàng tại Ban Đồ đế quốc sẽ chịu khó khăn khó có thể hình dung.

Đốt đại doanh của người Ban Đồ, nhổ tận gốc thế lực của bọn họ ở Duy Sâm Trấn và thuận lợi khống chế đại cục, Tư Thác Phu sống chết đã không còn quan trọng. Giết hắn có lẽ có thể tiết con giận, nhưng suy nghĩ về sau thì đây tuyệt đối không phải chuyện tốt.

Sau một lát trầm ngâm, thấy Dương Lăng có chút suy nghĩ, Hải Nhi Bối Lý nói tiếp: "cha Tư Thác Phu là tài chính đại thần của Ban Đồ đế quốc, quyền coa chức trọng, nếu chúng ta cứu mạng Tư Thác Phu, và nghĩ biện pháp kết giao với Ban Đồ đế quốc, có lẽ sẽ có rất nhiều chỗ tốt không thể tưởng tượng"

- Tài chính đại thần?

Dương Lăng trong lòng vừa động, sau một lát trầm ngâm thì có một chủ ý, nhanh chóng gọi ma thú đại quân ra.

Giữa các quốc gia không có bằng hữu vĩnh cửu, cũng không có vĩnh viễn địch nhân mà chỉ có ích lợi vĩnh viễn. Vì sự phát triển của tương lai, hoàn toàn đáng giá đánh bạc một phen.

Theo thân vệ từng người từng người ngã xuống, tay chân Tư Thác Phu lạnh như băng.

Vốn hắn còn hy vọng vào 800 tên binh lính lưu lại tại doanh trại, nhưng thấy ngọn lửa bốc lên tận trời từ chỗ doanh trại, hắn cảm thấy tuyệt vọng.

Nhìn kỵ binh đám người La Tư đột nhiên xuất hiện, nhìn cung tiễn uy lực vô song của bọn họ, hắn hiểu được đối phương đã có viện quân tới, bày ra mai phục.

Thất thần, Tư Thác Phu không phát hiện ra vài con ngựa đang chạy tới với tốc độ rất nhanh. Ngay khi đám người ban đồ ở gần đó kinh hãi thất sắc không kịp thời tới cứu viện, thì đột nhiên trong bóng tối lao ra một đàn Giác phong thú dữ tợn, giống như tia chớp lao tới()

* * *

Chương 107: Bố phòng

Đối mặt với ma thú đại quân cường đại của Dương Lăng, đám người La Tư vốn định tiêu diệt toàn bộ người Ban đồ đành phải ngừng tay và buông tha cho Tư Thác Phu.

Vì thuận lợi hoàn thành kế hoạch tiếp theo, Dương Lăng ra lệnh cho Cổ Đức mang Tư Thác Phu phản hồi lại Duy Sâm tòa thành, mặt ngoài nói là bảo vệ bọn họ khỏi bị người La Tư đánh lén, nhưng thực chất là giam lỏng bọn họ.

Sau trận chiến thống kê, người La Tư chỉ còn hơn 100 người, ngay cả thân là hoàng tử Nhiệt Á đều mang thương tích. Người La Tư tổn thất nặng nề mà người Ban Đồ cơ hồ toàn quân chết hết chỉ còn lại hơn 10 người.

3000 hắc giáp quân chỉ còn lại hơn 10 người.

Đi ngang qua doanh trại vẫn đang cháy ngập trời, nhìn đám thi thể cháy đen bên trong, lại nhìn đám binh lính ít ỏi bên cạnh, Tư Thác Phu khóc không ra nước mắt.

Nhìn thấy áo giáp của người La Tư lưu lại trên chiến trường, hẳn hiểu được đối phương có rất nhiều viện quân đã tới Duy Sâm Trấn, bày ra mai phục và bất ngờ tập kích doanh trại của mình. Âm thầm thề một ngày nào đó sẽ đem đám người La Tư ghê tởm chém thành vạn mảnh.

Tư Thác Phu nghiêng rãnh, phát ra lời thề độc. Mà bên trong Lạp Đa Gia sơn cốc Nhiệt Á cũng vô cùng bất mãn, bất mãn Dương Lăng chậm chạp mới đến cứu viện, và càng bất mãn cứu đi tên Tư Thác Phu, đến khi hiểu được Dương Lăng đến chậm vì phải đánh phá doanh trại của người Ban Đồ mới từ bình tĩnh trở lại.

Chuyến đi này thì nhiệm vụ lớn nhất là phá hoại kế hoạch của Ban Đồ đế quốc, đối phương toàn quân bị tiêu diệt hết, thực lực ở Duy Sâm Trấn đã bị diệt trừ. Lúc này chuyện sống chết của Tư Thác Phu đã không còn quan trọng. Tiếp theo chỉ cần Dương Lăng có thể bảo vệ được A Lạp sơn khẩu, ngăn được viện quân từ Ban Đồ đế quốc ở cách Duy Sâm Trấn ngàn dặm, vậy có thể nói kế hoạch của Ban Đồ đế quốc đã bị phá sản.

"Dương Lăng, tại sao cứu Tư Thác Phu?" Mặc dù đã tỉnh táo lại, nhưng Nhiệt Á trong lòng vẫn suy nghĩ.

"Điện hạ, viện quân của Ban Đồ đế quốc tới 1 vạn người, ta thế đơn lực yếu, lấy cái gì để có thể đấu với bọn họ?" Lắc lắc đầu, Dương Lăng làm bộ bất đắc dĩ thở dài một hơi: "Nói ra cũng không sợ mất mặt, ta cứu Tư Thác Phu chỉ là muốn dùng hắn làm con tin, lưu cho mình một đường lui mà thôi"

Giữ Tư Thác Phu làm con tin?

Hừ, giáo hoạt, một tên giáo hoạt như hồ ly.

Nhiệt Á lạnh lùng hừ lạnh một tiếng, nhớ tới lần trước ở trong Duy Sâm tòa thành bị mắc mưu Dương Lăng, không khỏi lại nhận thức được bản tính giáo hoạt của hắn.

Đi theo phụ vương nhiều năm, hẳn biết kẻ như Dương Lăng là kẻ khó dây vào nhất, hôm nay đứng về phía mình, có lẽ ngày mai sẽ đầu quân cho Ban Đồ đế quốc. Nếu có thể, hẳn hẳn không được đem hòa thiêu Dương Lăng. Đáng tiếc đối mặt với ma thú đại quân giương nanh múa vuốt xung quanh, đốt mặt với thế cực tại Duy Sâm Trấn chỉ có thể suy nghĩ lại.

"Dương Lăng, ngươi nắm chắc bao nhiêu khả năng đối phó viện quân của Ban Đồ đế quốc?"

Mặc dù 3000 hắc giáp quân của Tư Thác Phu toàn quân cơ hồ bị tiêu diệt hết, nhưng nhớ tới 1 vạn quân tiếp viện của đối phương, Nhiệt Á lo lắng không thôi. Nếu Dương Lăng không chống đỡ được viện quân của Ban Đồ đế quốc, bị đối phương lao vào, vậy tâm huyết trước đây tất cả đều uổng phí.

"3 thành, nhiều nhất nắm chắc 3 thành" Dương Lăng lắc đầu nói tiếp: "Không dám dấu diếm, gia tộc đối với ta tự ý hành động rất bất mãn, đã nói rõ sẽ không có sự viện trợ. Nếu tình hình không ổn, ta không thể làm gì khác hơn là giao ra con tin, rồi chạy về nhận tội với gia chủ"

Tình hình không ổn sẽ lập tức rút lui?

Dương Lăng vừa dứt lời thì Nhiệt Á tức giận chút nữa hộc máu. Hắc không tin tên Dương Lăng giáo hoạt sẽ liều chết chiến đấu tới cùng, nhưng không thể nào nghĩ rằng Dương Lăng lại như vậy. Chưa có khai chiến đã chuẩn bị tùy thời đều buông tay.

Ở trên Thái Luân đại lục, gia tộc càng lâu đời thì quy củ càng nghiêm ngặt. Cho nên, Nhiệt Á không hề nghi ngờ điều Dương Lăng nói, chỉ là đối với ý niệm tùy thời có thể buông tha của hắn vô cùng bất mãn.

Chẳng lẽ, phải dùng 100 tên tàn binh đi đối phó 1 vạn quân Ban Đồ đế quốc?

Nhiệt á lắc đầu quên đi cái ý nghĩ không thực tế. Nếu Dương Lăng không chiến mà chạy vậy thì tâm huyết của mình sẽ uổng phí, Duy Sâm Trấn lại rơi vào trong tay Ban Đồ đế quốc. Nhưng trong tay chỉ còn hơn 100 tên tàn binh, cơ bản là không có cách nào đối phó với đại quân Ban Đồ đế quốc, chỉ có thể đặt hy vọng lên người Dương Lăng.

Khó khăn nuốt nước miếng, Nhiệt Á không thể làm gì khác hơn là bắt đắ dĩ xuống ngựa, cùng cẩn thận thảo luận thế cục với Dương Lăng. Từ trị an của Duy Sâm Trấn đến phòng ngự của A Lạp sơn khẩu, nói chuyện cả hai canh giờ. Bởi vì thế cục căng thẳng và tình hình không ổn định, không thể không thỏa hiệp.

Được sự trợ giúp của Hải Nhi Bối Lý, Dương Lăng lấy lý do chiêu mộ dong binh và mạo hiểm giả để tham gia phòng thủ hường Nhiệt Á đòi 50 vạn từ tính tệ, ngoài ra còn lấy lý do thiếu vũ sĩ cường hãn khiến hãn lưu lại 100 tên binh lính tinh anh.

Sau con đại chiến, mặc dù cả người đầy vết máu, nhưng đám binh lính của Nhiệt Á vẫn đờ đẫn sát khí, cường hãn có thể tưởng tượng ra, không hổ là đội quân tinh duệ của La Tư đế quốc.

Lưu lại thân vệ của Nhiệt Á, Dương Lăng có rất nhiều ý tứ.

Đầu tiên, khi đối phó với đại quân của Ban Đồ đế quốc thì có thể dùng bọn họ như pháo hôi, xung phong trận đầu, tiếp theo với thân phận người La Tư của bọn họ, đảm chắc khiến cho quân tiếp viện của Ban Đồ đế quốc hiểu lầm. Chỉ cần tính toán cẩn mật là có thể có tác dụng chấn nhiếp quân địch.

Cuối cùng, chứng kiến thấy ngay cả một đám binh lính La Tư tinh anh cũng nghe theo lệnh của mình, tin tưởng có thể trấn nhiếp đám dong binh và mạo hiểm giả trong Duy Sâm Trấn, thuận lợi khống chế đại cuộc Duy Sâm Trấn.

Hứa sẽ rất nhanh mang tính tệ và ngựa chiến tới, Nhiệt Á cùng hơn 10 thân vệ nhanh chóng rời đi. Thực lực tổn hao nhiều, ở lại Duy Sâm Trấn cũng không còn ý nghĩa, còn không bằng chạy nhanh trở về La Tư đế quốc chuẩn bị thỏa đáng.

Nếu Dương Lăng may mắn bảo vệ được A Lạp sơn khẩu, hãn có thể hướng phụ vương luận công, và sự trợ giúp của quân sư sẽ kiếm được rất nhiều chỗ tốt. Còn nếu Dương Lăng thua trận, vậy hãn cũng thừa dịp an bài, ứng phó các thế lực đối địch, giảm tổn thất xuống thấp nhất.

Nhìn Nhiệt Á biến mất pr rừng cây cách đó không xa, Dương Lăng không hề dừng lại, nhanh chóng thu hồi ma thú đại quân. Ngoại trừ lưu lại vài tên Dã man nhân thu dọn chiến trường và chôn cất các thi thể, liền dẫn theo đoàn người rất nhanh chạy về Duy Sâm tòa thành.

Trở lại Duy Sâm tòa thành, việc hãn làm đầu tiên là ra lệnh giam đám Tư Thác Phu vào một gian tiểu viện nhỏ, không có mệnh lệnh của hãn không ai được phép tới gần, nếu không giết hết không tha.

Theo như lời Hải Nhi Bối Lý, Tư Thác Phu không đáng giá một quan tiền, nhưng gia tộc Duy Tư sau lưng hãn lại có địa vị rất lớn. Nếu cẩn thận sắp đặt nói không chừng có thể thông qua Duy Tư gia tộc hóa giải mâu thuẫn với Ban Đồ đế quốc, vì Duy Sâm lĩnh tranh thủ thời gian và không gian phát triển quý báu.

Đương nhiên, muốn cho Tư Thác Phu hợp tác vậy không phải một chuyện đơn giản.

Chỉ có để hãn hiểu được người La Tư phải đến đông đảo viện binh, ngày đêm muốn lấy cái mạng nhỏ của hãn, thì hãn mới có thể cảm giác được tình hình ác liệt đến mức nào, cũng chỉ có thể hoàn toàn đánh lui 1 vạn viện quân của Ban Đồ đế quốc vậy hãn mới không còn hy vọng và phải hợp tác với mình.

Có thực lực để đàm phán với Ban Đồ đế quốc hay không, có thể khống chế Duy Sâm Trấn hay không, có thể thành lập một cây cầu để thăm dò thế giới này hay không. Tất cả mũi nhọn đều chĩa vào đại quân cứu viện của Ban Đồ đế quốc.

Đánh lui đại quân của Ban Đồ đế quốc phải có rất nhiều vũ sĩ, chấn nhiếp dong binh và mạo hiểm giả trong Duy Sâm Trấn, khống chế thế cục Duy Sâm Trấn cũng phải có lực lượng cường đại, làm sao bây giờ?

Uống một ngụm trà hoa lài mà Ngã Ly Ti mang đến, Dương Lăng nhẹ nhàng bóp thái dương, cảm giác thực lực của mình không đủ. Nếu trong tay có 10 vạn ma thú đại quân, có mười mấy Tà nhân bạo quân và lang chu vương, hãn tự tin sẽ đối mặt được với tất cả quân đội đến tấn công.

Đáng tiếc, ma thú đại quân của mình chỉ có mấy ngàn, không đủ lực để ứng phó tình hình càng ngày càng phức tạp.

Bây giờ tiến vào Đặc Lạp Tư rừng rậm thuần hóa Tà nhân và Giác phong thú cũng không quá sự thật, đừng nói là không có nhiều ma thú huyết châu để bổ sung Vũ lực và máu huyết tiêu hao, mà ngay cả thời gian cũng không đủ.

"Đại nhân, sáng ngày mai chiêu mộ dong binh và mạo hiểm giả tham chiến, như thế nào?" Hiều được lo lắng của Dương Lăng, Cô Đức nói ra ý kiến của mình.

Bởi vì tài nguyên phong phú, nên binh thường Duy Sâm Trấn hấp dẫn rất đông dong binh và mạo hiểm giả, hơn nữa trong rừng rậm còn phát ra lời đồn phát hiện huyết động cự long nên khoảng thời gian gần đây vũ sĩ càng vào trong trấn nhiều hơn.

Theo tin tức tình báo thu được rồi qua anh vũ tiểu tổ phân tích, bây giờ trên trấn có 5000 dong binh và mạo hiểm giả từ ngoài vào, hơn nữa mỗi ngày còn có không ít người tiến đến. Lực lượng này như một con dao hai lưỡi, lợi dụng tốt thì rất có lợi cho tình hình trước mắt, nhưng nếu làm việc lỗ mắng có lẽ sẽ mang đến phiền toái lớn.

Không thành kế?

Sau khi uống vài ngụm trà, nhìn mưu sĩ Cổ Đức đang buồn bã lo lắng, Dương Lăng trong lòng vừa động nhớ tới chuyện thời Tam Quốc thì Gia Cát Lượng dùng kế không thành đánh lui Tư Mã Ý. Cẩn chặt răng quyết định đánh bạc một phen.

"Cổ Đức, ta lập tức tới A Cổ Lạp son một chuyến, sáng sớm ngày mai người mang theo lễ vật lấy danh nghĩa của ta hường Dã man nhân bộ lạc, ả nhân bộ lạc và Tinh linh bộ lạc chiêu mộ hộ vệ, càng nhiều càng tốt.

Đội đám hộ vệ mới tuyển mộ xong liền chiêu mộ dong binh và mạo hiểm giả, hành động không được để lộ ra chút tin tức nào và không thể hành động lộ mẫm".

"Đại nhân, này....."

Cổ Đức có chút chần chờ, Tật Tây đã mang đại bộ phận võ sĩ đi, nếu Dương Lăng lại mang ma thú đại quân của hắn đi, vậy Duy Sâm Trấn chỉ còn là một tòa thành trống không. Nếu để cho đám dong binh và mạo hiểm giả không có hảo ý biết được tình hình Duy Sâm tòa thành vậy hậu quả không dám tưởng tượng.

"Không có việc gì, thú một sừng tốc độ rất nhanh, ta bây giờ đi, muộn nhất là tối sẽ quay trở lại.

Thấy Cổ Đức lo lắng, Dương Lăng cũng không nói ra ý nghĩ của mình, sau khi phân phó vài câu liền cười trên lưng thú một sừng hỏa tốc chạy tới A Lạp sơn khẩu cách đó ngàn dặm, trong lòng vừa động thuận tiện cũng mang theo lá cờ sư tử của người La Tư.

Mặc dù mấy canh giờ trước, Tật Tây đã mang theo 800 tên binh lính cưỡi ngựa chạy tới, nhưng bọn hắn cưỡi ngựa cũng phải mất hơn một ngày mới có thể chạy tới A Lạp sơn khẩu.

Trước khi bọn họ chạy tới, tại A Lạp sơn khẩu chỉ có một đám binh dân đang sửa sang lại phòng ngự công sự, nếu bị người Ban Đồ đánh bất ngờ, vậy tuyệt đối không chịu nổi một kích.

Nếu so sánh với đám ngựa chiến binh thường thì thú một sừng không biết nhanh hơn bao nhiêu lần, Dương Lăng chuẩn bị rất nhanh chạy tới A Lạp sơn khẩu, mang ma thú đại quân ra phòng ngự rồi nhanh chóng quay lại.

Tiếp theo cho dù không có một binh một tốt nhưng chỉ cần chính mình thi thoảng cười thú một sừng lộ diện trên Duy Sâm Trấn, tin tưởng đám dong binh và mạo hiểm giả không dám coi thường vọng động()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Hồ la bạc gia đại bổng

Đặc Lạp Tư rừng rậm núi non trùng điệp, trải dài ngàn dặm, càng đi vào sâu trong rừng rậm, núi lại càng nhiều, Duy Sâm Trấn bị vây xung quanh là một mảnh bình nguyên, trong bán kính hai trăm dặm chỉ có một chút ngọn đồi nhỏ, nhưng sau khi đi ra khỏi bình nguyên thì một đường là núi non trùng điệp không ngừng.

Mấy canh giờ sau đó, dựa vào thú một sừng tốc độ rất nhanh, Dương Lăng thuận lợi đến được mục tiêu.

A Lạp sơn khẩu là đường quan trọng để ra vào Duy Sâm Trấn, mặc dù cũng có thể băng rừng vượt núi đi qua nơi này, nhưng mà muốn đi xa thêm hơn ngàn dặm đường núi, đi qua vô số nơi hiểm ác, hao phí thời gian mất hơn nửa tháng.

Cho nên từ trước đến nay, hầu như tất cả thương đội cũng chỉ có thể đi qua nơi này, nên có thể nói A Lạp sơn khẩu chính là đường bắt buộc phải đi khi ra hoặc vào Duy Sâm Trấn.

Nhất phu đương quan, vạn phu nan khai.

Địa hình A Lạp sơn khẩu vô cùng hiểm yếu, hai bên là các vách núi, ghềnh đá rất cao đừng nói là người mà sợ rằng cả một con khỉ cũng khó có thể trèo qua. Chỉ cần dọc theo sơn đạo xây dựng một tòa pháo đài, vậy có thể từ trên cao công kích địch quân, dễ thủ khó công.

Ra khỏi A Lạp sơn khẩu chính là hoang mạc nhìn không tới cuối. Một đường đi về phía nam, trải qua mấy ngàn dặm hoang mạc là có thể tới Ban Đồ đế quốc, đi về phía tây có thể tới Lợi Văn Tát công quốc, một đường về phía bắc đi qua một vùng ao đầm rộng lớn chính là La Tư đế quốc.

Bảo vệ cho A Lạp sơn khẩu, có thể nói là bảo vệ cho Duy Sâm Trấn, vững vàng không chế được A Lạp sơn khẩu cũng tương đương chặn ngang được cỗ hòng Duy Sâm Trấn.

Trong khi Dương Lăng chạy tới, đám thợ thủ công khổ cực làm việc đã xây dựng được một bức tường cao bằng hai người đứng.

Dài chừng một trăm mét, rộng hơn 3 mét, thân thành được làm từ các cây cứng rắn, bên ngoài trát một tầng vôi bùn có thể phòng ngừa nước mưa. Từ xa nhìn lại phẳng phát như một con đập ngăn nước, hoặc như một con cự long đang ngủ trên núi.

Sau một lát trầm tư, Dương Lăng treo lá cờ sư tử của La Tư đế quốc lên tường thành. Theo như lời Hải Nhi Bối Lý vậy Ban Đồ đế quốc ý đồ mặc dù là giữ lấy Duy Sâm Trấn tài nguyên phong phú, nhưng trong khoảng thời gian ngắn không dám hành động trên quy mô lớn.

E sợ có thể khiến địch nhân can thiệp. Cứ như vậy, cấm lá cờ của Ban Đồ đế quốc, có lẽ viện quân Ban Đồ đế quốc chỉ có thể dò xét cẩn thận rồi mới hành động, cố kỵ rất nhiều.

Đại chiến sắp đến, mỗi một chút tài nguyên đều quý giá, đương nhiên hẳn không thể đặt hết cửa vào lá cờ của La Tư đế quốc. Gọi ma thú đại quân ra và chỉ huy chúng nó nhanh chóng hành động.

Khô mọc chiến sĩ hóa thành đại thụ đóng chặt cửa thành, Giác phong thú và Tượng đá quý phụ trách bảo vệ mấy vị trí quan trọng, cho dù không có mình chỉ huy chúng nó cũng có thể dựa vào bản năng công kích địch nhân đến đây tập kích.

Tà nhân phụ trách bảo vệ tường thành, với hỏa lực dày đặc của chúng, tin tưởng đám người Ban đồ đến tập kích tuyệt đối khó có thể xông lên.

Đại quân con nhện chui xuống ở hai bên sơn đạo. Bầy ra rất nhiều mai phục, Ban đồ nhân không đến thì thôi, nếu toàn quân đều lao lên sơn đạo, vậy A Lạp sơn khẩu sẽ là nơi chôn chôn bọn chúng.

Khác với đám Giác phong thú và Tượng đá quý cần phải có chính mình chỉ huy, Tà nhân bạo quân và lang chu vương đều có trí lực nhất định, có thể linh hoạt chỉ huy quân đoàn của mình đối phó với các loại tình huống. Trận đại chiến này, chúng nó trở thành chủ lực.

Ma thú đại quân công kích sắc bén, 800 võ sĩ mà Tập Tây sắp mang tới cùng với địa hình hiểm yếu của A Lạp sơn khẩu, Dương Lăng tin tưởng tuyệt đối có thể đứng vững trước đợt công kích của Ban Đồ nhân. Nếu phối hợp ăn ý, chỉ huy chuẩn xác, nói không chừng còn có thể nhân cơ hội phản kích khiến cho Ban Đồ nhân tổn thất nặng nề.

Sau khi an bài thỏa đáng, Dương Lăng cười thú một sừng nhanh chóng rời đi. Duy Sâm tòa thành giờ chỉ còn lại hơn 200 võ sĩ, phòng thủ rất kém, nếu để bọn dong binh đoàn và mạo hiểm giả ý đồ bất chính biết được hư thực vậy tình hình sẽ cực kỳ không ổn.

Quả nhiên, sau khi trở lại Duy Sâm Trấn, hắn phát hiện phía trước Duy Sâm tòa thành có rất nhiều người. Có những tên dong binh hô to gọi nhỏ chỉ sợ thiên hạ không loạn, cũng có người dân trong trấn khẩn trương, tình thế vô cùng hỗn loạn.

Thu hồi thú một sừng, lặng lẽ từ cửa sau đi vào thành, Dương Lăng nhanh chóng tìm A Cổ Tô đang phụ trách phòng thủ của tòa thành. Rất nhanh hiểu được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Hóa ra, tối hôm qua nghe được tiếng hò hét rung trời, mọi người mặc dù lúc ấy không dám ra xem rốt cuộc là chuyện gì, nhưng khi trời sáng liền nghe được là đã có chuyện gì xảy ra. Hiểu được Ban Đồ nhân đã bị tiêu diệt hết, tên lĩnh chủ Tư Thác Phu bị bắt, đều chạy tới Duy Sâm tòa thành yêu cầu phải ngay lập tức chặt đầu Tư Thác Phu trước mặt mọi người.

Đem Tư Thác Phu ra chém đầu trước mặt mọi người?

Đối mặt với người dân trong trấn tâm tình mãnh liệt, và đông đảo dong binh và mạo hiểm giả chỉ sợ thiên hạ không loạn, A Cổ Tô khản trương đến độ mồ hôi đầy đầu, nhưng Dương Lăng trong lòng vừa động, nghĩ tới một chủ ý tương kế tựu kế.

"A Cổ Tô, đem Tư Thác Phu lên" Gọi thú một sừng ra, Dương Lăng xoay người cười lên người nó, trầm giọng hạ lệnh.

- "Vâng" Lau mồ hôi, A Cổ Tô mang theo vài tên võ sĩ vội vã rời đi.

Thấy Dương Lăng cười thú một sừng xuất hiện trên tường thành, ngay lập tức mọi người trở lên im lặng. Nhất là đám Dương đại nhân và mạo hiểm giả càng giống như con rùa rút cổ, giấu ở trong đám đông. Dương Lăng không phải tên luôn miệng nói nhân nghĩa đạo đức, bọn họ không hề hy vọng, không hề nghĩ ua là bị con thú một sừng đánh thành cháy đen.

Sau một lát trầm mặc, thấy A Cổ Tô áp giải Tư Thác Phu đi ra đến, mọi người lại kích động.

- "Giết hắn"

"Đem hắn treo trên cây cho đến chết, xác ba ngày sau đem vứt vào rừng rậm cho hổ báo ăn".

Nhớ tới tên Tư Thác Phu đánh thuê không thương tiếc, nhớ tới sự bạo hành câu hắc giáp quân, mọi người đều cắn răng. Nếu không phải tường thành đủ cao, sợ rằng Tư Thác Phu cho dù không bị đá vụn ném chết, cũng bị nước bọt của mọi người dìm chết.

"Lãnh chủ đại nhân, binh lính của ta đều đã phái ra ngoài đối kháng với người La Tư. Bây giờ người dân và đám đông binh thừa dịp mà vào, đem Duy Sâm tòa thành vây quanh, yêu cầu ngay lập tức phải đem người giao ra. Ta thật sự có tâm mà vô lực, rất xin lỗi."

Nhìn Tư Thác Phu sắc mặt tái nhợt, Dương Lăng giả vờ lắc đầu. Chỉ có đánh cho tên chơi bời trụy lạc một cái, khiến hắn sợ đến chết khiếp mới có thể khiến cho hắn phối hợp với kế hoạch của mình. Dân tình bây giờ rất mãnh liệt, vừa vặn có thể nhân cơ hội mà lợi dụng.

Nhìn người dân đang hận đến cắn răng, lại nhìn đám đông binh đang dùng sức huy động vũ khí, Tư Thác Phu gian nan nuốt nước miếng.

Sau khi bị áp giải vào trong Duy Sâm tòa thành, hắn còn có một tia ảo tưởng, hy vọng Dương Lăng nhìn tại lãnh thổ mà mình phong cho hắn, sẽ toàn lực phản kháng người La Tư và bảo vệ an toàn cho mình. Nhưng xem ra, tình hình cực kỳ không ổn.

"Dương, Dương Lăng huynh đệ, đem tất cả binh lính rút lui về phòng thủ Duy Sâm tòa thành. Chỉ cần kiên trì đến viện quân từ Ban Đồ để quốc chạy tới, vậy mọi việc đều sẽ được xử lý hết."

"Nhớ tới 1 vạn viện binh đang trên đường chạy tới, Tư Thác Phu phảng phất bắt được một gốc cây cứu mạng."

"Lãnh chủ đại nhân, tình hình rất xấu, người La Tư đã đem đại quân phong tỏa A Lạp sơn khẩu." Lắc lắc đầu, Dương Lăng thở dài một hơi, nói: "Vì đoạt lại địa phương hiểm yếu này, ta đã tổn thất mất mấy trăm tên võ sĩ. Đáng tiếc, không có khả năng giúp đỡ".

Người La Tư đã phái đại quân phong tỏa A Lạp sơn khẩu?

Tư Thác Phu cả người chấn động, như bị nhận vài búa, cả nửa ngày không nói lên lời, Từ vong giống như ác ma đang bóp chặt yết hầu hắn, hai chân không tự chủ được run lên.

- Hắn không muốn chết.

Ở đế đô, hắn có rất nhiều người hầu, có vô số võ sĩ gia tộc trung thành cường hãn, muốn gì được lấy, mỹ nữ nhiều không thể đếm được và rượu ngon. Hắn hối hận, hối hận chỉ mang theo 3000 võ sĩ vội vã chạy tới Duy Sâm Trấn, hối hận vì lúc trước không biết đã tiếp nhận nhiệm vụ, hối hận.....

"Giết chết hắn, giết chết hắn".

"Ném chết tên ác ma này".

Nhìn Tư Thác Phu sắc mặt tái nhợt, mọi người càng ngày càng phấn nộ, có chút hô to gọi to, có chút thậm chí đi tìm đá vụn ở khắp nơi. Nếu Dương Lăng không có ở đây, A Cô Tô không nghĩ ngờ chút nào việc mọi người phấn nộ sẽ trực tiếp bắn ra một mũi tên sắc bén.

Thất thần, Tư Thác Phu không nhúc nhích, thẳng đến khi một mảnh đá vụn chuẩn xác ném vào trán mới hồi phục lại tinh thần, máu chảy trào ra, cả người phát run.

"Dương Lăng huynh đệ, người nhất định phải cứu ta, chỉ cần còn sống trở lại Ban Đồ để quốc, tính tệ, mỹ nữ, tước vị, người muốn cái gì cũng có thể" Tư Thác Phu khó khăn nuốt nước miếng, gắt gao nắm chặt hy vọng cuối cùng.

Muốn cái gì cũng có thể?

Dương Lăng lạnh lùng cười, nhìn Tư Thác Phu tái nhợt cả người vô lực, nhìn người dân phấn nộ, lại nhìn núi non trùng điệp phía xa xa, nói: "Ta không muốn mỹ nữ, không muốn tước vị, ta muốn cả Duy Sâm Trấn".

- Muốn cả Duy Sâm Trấn?

Tư Thác Phu cả người chấn động, nhìn Dương Lăng đang lạnh lùng, bản năng người thấy có mùi âm mưu. Hắn trong mắt không người, hắn làm việc không có suy nghĩ nhưng tuyệt đối hắn không phải kẻ ngu.

Nhìn Tư Thác Phu có chút ngoài ý muốn, Dương Lăng nhàn nhạt nói: "Người La Tư đã mai phục rất nhiều ở A Lạp sơn khẩu, viện quân của người dù cho tránh khỏi một kiếp, nhưng tuyệt đối tổn thất nặng nề, căn bản không thể khống chế thế cục Duy Sâm Trấn."

Nói cách khác, nhiệm vụ của người đã hoàn toàn thất bại, cùng với việc chạy về Ban Đồ để quốc chịu sự trừng phạt không bằng chúng ta thực hiện một cuộc giao dịch".

- Làm một cuộc giao dịch?

Tư Thác Phu có chút hồ đồ, trong thời gian ngắn không rõ rốt cuộc ý tứ của Dương Lăng là gì. Tuy nhiên nhưng có thể dám chắc, Dương Lăng giao hoạt hơn mình tưởng tượng rất nhiều, trong cuộc xung đột của mình và người La Tư, cho dù không có ở sau lưng ra tay, nhưng tuyệt đối cũng không có đem hết toàn lực.

"Rất đơn giản, ta muốn có một khối lĩnh địa để chứng minh với gia tộc, nhiệm vụ của người đã thất bại cũng cần phải có một cái có thích hợp để tránh

con giận của quốc vương".

Dương Lăng dừng lại một chút rồi nói: "Sở dĩ quốc vương các ngươi muốn chiếm Duy Sâm Trấn đơn giản là vì coi trọng tài nguyên phỉng phú của Đặc Lạp Tư rừng rậm mà thôi, chỉ cần ngươi có thể ổn định cung cấp lượng lớn ma thú tinh hạch, gỗ, quặng thạch thì tin tưởng không những được quốc vương bỏ qua cho thất bại của mình, mà còn có thể đạt được rất nhiều chỗ tốt."

Ổn định cung cấp lượng lớn ma thú tinh hạch, gỗ, quặng thạch?

Vốn Tư Thác Phu còn lo lắng khi trở lại Ban Đồ để quốc làm thế nào để che dấu thất bại của mình. Nhưng vừa nghe Dương Lăng nói như vậy, không khỏi hai mắt sáng lên, nhưng cẩn thận suy nghĩ lại, và luôn luôn cảm thấy như thể có một cái gì đó sai ()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Ma thú linh

"Linh chủ đại nhân, cho ta thời gian 3 ngày nhất định sẽ có câu trả lời cho ngài". Lạnh lùng nói nhỏ một câu, Dương Lăng ra lệnh cho A Cổ Tô dẫn Tư Thác Phu đang tái nhợt mặt mày mang xuống.

Sau khi trở lại tiểu viện, dưới sự nhắc nhở của quân sư, Tư Thác Phu cảm giác càng ngày càng có nhiều không bình thường.

Dương Lăng ra tay cứu giúp, thời gian là thật sự quá trùng hợp, đợi mình và đám người La tư lường bại câu thương thì vừa lúc mang đại quân lộ diện, kết hợp với yêu cầu của hắn muốn có Duy Sâm Trấn, hiển nhiên, dám chắc hắn che dấu không ít tình huống. Thậm chí, ngay cả việc toàn quân mình bị tiêu diệt cũng sẽ là hắn ở sau lưng động tay động chân.

Cẩn nhắc cẩn thận, Tư Thác Phu càng ngày càng phát hiện có nhiều điểm nghi vấn, hoài nghi việc Dương Lăng nói A Lạp sơn khẩu đã bị đám người La tư phong tỏa là giả.

Hoài nghi Dương Lăng nói cơ bản mục đích đó là khiến cho mình nghĩ đến tình hình nguy cấp, sẽ đại biểu cho Ban Đồ để quốc buông tha cho kế hoạch chiếm giữ Duy Sâm Trấn, hỗ trợ hắn trở thành linh chủ của Duy Sâm Trấn lĩnh độc lập.

Nghi hoặc, hắn cố tìm ra một lý do để tự an ủi, hy vọng có thể kéo dài thêm 2 ngày, hy vọng viện quân của mình có thể kịp thời tiến đến.

Trong khi Tư Thác Phu nghi ngờ trọng trọng, thì A Lạp sơn khẩu lại diễn ra một trận chiến đột kích hoàn mỹ.

Dưới sự chỉ huy của Tà nhân, được sự hỗ trợ của đồng đạo võ sĩ, Giác phong thú và Tượng đá quý, Tà nhân đại quân gắt gao ngăn cản các đợt tấn công dồn dập của Ban Đồ nhân.

Trong khoảng khắc Ban Đồ nhân toàn lực ứng phó và phái ra tất cả lực lượng thì lang chu vương đã chỉ huy đại quân con nhện đột nhiên từ dưới đất giết lên.

Không chỉ có đánh cho bọn Ban Đồ nhân đang bị thương nặng một kích trí mạng, còn thừa dịp hỗn loạn đánh chết chỉ huy của quân địch, hoàn toàn đánh lui đại quân đối phương.

Ngày tiếp theo, nhìn lá đại ký đầy vết máu trong tay A Cổ Tô, nhìn chiếc đầu lâu đầy máu của tên chỉ huy viện quân, vị quân sư của Tư Thác Phu mới hoàn toàn tuyệt vọng. Giờ phút này, mặc kệ Dương Lăng có động chân động tay hay không cũng không hề quan trọng, nếu muốn sống sót vậy không thể không hợp tác với hắn.

Nhưng vì muốn còn sống trở lại Ban Đồ để quốc cũng như tiền đồ của mình, che dấu sai lầm lần này, Tư Thác Phu không thể làm gì khác hơn là chấp nhận kế hoạch của Dương Lăng. Sau một phen bàn bạc, nguy tạo tin tình báo nửa thật nửa giả.

Với tin tức giả dối này, hắn sẽ khoa trương thực lực của người La Tư với quốc vương, trả lời mình như thế nào đánh lui đợt tiến công của người La Tư, như thế nào dưới sự trợ giúp của Dương Lăng lấy yếu thắng mạnh, như thế nào mà Dương Lăng trợ giúp thu được rất nhiều ma thú tinh hạch.

Phần cuối của bản báo cáo, sẽ nói về mình thắng lợi nhưng tổn thất nặng nề không còn khả năng ứng phó thế tiến công của người La Tư, không thể không chế thế cục Duy Sâm Trấn.

Cùng với việc đề nghị quốc vương phái viện binh tăng viện, còn không bằng quyết định hỗ trợ Dương Lăng trở thành linh chủ của Duy Sâm Trấn, mượn thế lực của hán chông lại La Tư đế quốc, qua đó gián tiếp thu được lượng lớn tài nguyên của Đặc Lạp Tư rừng rậm, trả một cái giá nhỏ nhất để đạt được ích lợi lớn nhất.

Có báo cáo nửa thật nửa giả, có lượng lớn ma thú tinh hạch và sự điều đình mãnh liệt của gia tộc, Tư Thác Phu tin tưởng cho dù không được khen thưởng cũng có thể không phải chịu đựng cơn giận dữ của quốc vương.

Tuy nhiên, cái giá phải trả cũng rất lớn. Căn cứ theo thỏa thuận với Dương Lăng, mỗi một nhóm ma thú tinh hạch, gỗ, khoáng thạch các loại tài nguyên hán đều phải trả một số lượng tinh tẻ lớn.

Cầm bản báo cáo được làm giả, một gã tâm phúc của Tư Thác Phu mang theo một nhóm ma thú tinh hạch. Dưới sự hộ tống của một đám Dã man nhân ngày đêm chạy về Ban Đồ đế quốc xa xôi.

Còn về tên Tư Thác Phu trước khi tình hình được làm rõ, không thể không ở lại Duy Sâm tòa thành một thời gian.

Vì để giảm cơn giận dữ của người dân và đám dong binh, cũng vì thuận lợi nắm giữ thế cục Duy Sâm Trấn, Dương Lăng ra lệnh chém đầu một tên đồng giả Tư Thác Phu, sự cố gắng của một tên thuộc hạ của Hải Nhi Bối Lý, một tên giả mạo trông giống như thật, mọi người xem từ xa không có một chút nghi ngờ.

Tiếp theo, dưới sự sắp đặt của Cổ Đức, đám An Đức Lỗ cầm đầu hô hoán. Mọi người đều xin Dương Lăng lưu lại, cam tâm tình nguyện hán trở thành linh chủ của Duy Sâm Trấn. Cứ như vậy, Dương Lăng chính thức trở thành vị linh chủ đầu tiên từ trước tới nay của Duy Sâm Trấn.

Sau khi chuẩn bị vài ngày, nghi thức chính thức bắt đầu. Không có nghi lễ lớn, không có quan chức ngoại giao từ các nơi khác đến, người dân chất phác đều hướng Dương Lăng chúc các lời tốt đẹp nhất

Đứng ở nơi cao nhất của Duy Sâm tòa thành, nhìn đám người quỳ trên mặt đất, Dương Lăng cảm khái không thôi.

Mấy tháng trước, hán vẫn còn là một tên sinh viên vừa tốt nghiệp, mấy tháng trước hán còn phải chạy tiếp thị, mấy tháng trước hán còn mê đắm vào các trò chơi, mấy tháng trước.....

Nhưng mà hôm nay hán đã có một lãnh địa. Một mảnh lãnh địa rộng lớn tài nguyên phong phú còn lớn hơn cả thành phố lớn nhất của Trung Quốc.

Nhìn người dân thuần phác, lại nhìn đám Ngã Ly Ti và A Cổ Tô đang kích động, Dương Lăng đột nhiên nhớ tới quyển sách nói về xã hội nước Mỹ đã xem năm trước. Sau một lát trầm ngâm, nói vài câu kinh điển trong quyển sách.

"Ở cổ hương của ta, có một vị đại linh chủ thành công đã nói mấy câu sau" dừng lại một lát, nhìn người dân đang ngưng thần lắng nghe, Dương Lăng nói tiếp.

"Trong lãnh địa của ta, nếu một người làm việc chăm chỉ suốt ngày đêm mà không có khả năng nuôi sống gia đình vợ con, vậy là lỗi của ta, ở trong lãnh địa của ta, nếu một người làm việc chăm chỉ lại nghèo đói cùng khổ vậy là lỗi của ta, dưới sự chỉ huy của ta, nếu một gã dũng sĩ anh dũng giết địch mà phải thất bại vậy là lỗi của ta"

- Yên tĩnh, im lặng, một mảnh yên tĩnh, im lặng, dường như ngay cả không khí đều không ngừng lưu động.

Nhìn Dương Lăng đứng trên tường thành, mọi người không nhúc nhích, để cho tuyết rơi trên người mình. Vô luận là lão già râu tóc bạc phơ, hay là các thợ săn đều cảm động đỏ bừng hai mắt.

Quý tộc, thế mới chính thức là đại quý tộc.

Mọi người chân thành quỳ mọp trên mặt đất, giờ phút này, bọn họ hiểu được mình đã lựa chọn không sai. Chỉ có đại quý tộc như Dương Lăng mới đáng giá bọn họ dùng cả tính mạng để theo sau.

Người dân cảm động rơi nước mắt, đám người Ngã Ly Ti và Cổ Đức cũng không ngoại lệ, không ai chú ý tới Hải Nhi Bối Lý không nhúc nhích đang nhìn Dương Lăng, có vẻ trầm ngâm.

"Chỗ dựa của Duy Sâm Trấn chính là khu rừng rậm ma thú lớn nhất trên Thái Luân đại lục, tương lai không xa chúng ta sẽ thành lập một ma thú đại quân khổng lồ nhất đại lục, bảo vệ lãnh địa thần thánh của chúng ta.

Cho nên về sau, mảnh đất dưới chân chúng ta sẽ gọi là Ma thú lĩnh" Dương Lăng vừa nói vừa gọi thú một sừng ra, xoay người cười lên lưng nó.

- "Ma thú lĩnh?"

Nhìn thú một sừng uy phong凛冽, nhớ tới ma thú đại quân khổng lồ của Dương Lăng, mọi người đều trở lên kích động, lớn tiếng hoan hô. Có linh chủ anh minh, ma thú đại quân khổng lồ, cuộc sống chịu áp bức từ đủ mọi thế lực sẽ được thay đổi.

"Cuồng hoan, cuồng hoan cả đêm".

Đêm đó, cả Duy Sâm Trần đều kích động, mọi người cả đêm không ngủ. Hương rượu bay khắp các ngõ ngách, những tiếng cười vui mừng phát ra từ phé phù truyền khắp các căn nhà gỗ ở Duy Sâm Trần.

Dưới ngọn lửa bập bùng, các cô gái nhảy múa, dâng lên cho Dương Lăng những chén rượu ngon ấm áp. Đám võ sĩ thì cời trần thân trên đánh nhau giữa trời lạnh, người thắng cuộc thì tay phải đặt trước ngực, quỳ xuống trước mặt Dương Lăng.

Ma thú linh, Ma thú linh duy nhất trên Thái Luân đại lục, ngày sau là một vùng lãnh địa Ma thú tạo lên rất nhiều sóng gió, như vậy sinh ra ()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Tiểu phẩm

Vào lúc nửa đêm, nhìn Duy Sâm Trần sôi trào, nhìn dân kích động lớn tiếng hoan hô, Dương Lăng thở dài cảm khái.

Trong con mắt người khác, mình xuất thân từ một gia tộc giàu có, là một gã thượng cổ gọi về pháp sư, thực lực không lường hết được. Có lẽ trên đời này, chỉ có trong lòng Dương Lăng mới rõ ràng tất cả.

Nếu không có thần bí Vu tháp, có lẽ bây giờ mình vẫn còn đang chơi điện tử, nếu không có vu thuật thần bí, có lẽ mình sớm bị ma thú trong Đặc Lạp Tư rừng rậm cắn xé thành mảnh nhỏ, nếu không có ma thú đại quân thì đừng nói trở thành linh chủ ở thế giới xa lạ này mà sợ rằng ngay cả ăn no bụng cũng không thể.

Vu thuật là điều kiện sinh tồn cơ bản của mình, ma thú là chỗ dựa để mình phát triển, làm việc cẩn thận mới là vương đạo.

Đám người A Cô Tô, Cổ Đức vô cùng hưng phấn nhưng hấn không để cho kích động làm cho mê muội.

Ở cái thế giới mạnh làm vua thua làm giặc này, nếu không có đủ thực lực thì sẽ chết nhanh hơn. Duy Sâm Trần rất lớn nhưng trước mặt các đế quốc thế lực khổng lồ thì giống như một con kiến bên cạnh một con voi, thực lực không đáng để nhắc tới.

Chiếm giang sơn đã khó, mà giữ giang sơn còn khó hơn. Huống hồ mình chỉ mới nắm giữ một chút thế lực, đối mặt với các đế quốc đang nhắm nhe nhòm ngó và ở cái thế giới xa lạ này thì việc ra vẻ thấp kém để phát triển thực lực mới là lựa chọn tốt nhất.

Thành công nắm giữ Duy Sâm Trần, nhưng chưa phải thắng lợi cuối cùng, còn không đến lúc yên tâm hưởng phúc, một cuộc sống mới vừa mới bắt đầu.

Nhìn thấy mọi người hưng phấn đi tới đi lui, Dương Lăng trong lòng vừa động, xoay người phân phó A Cô Tô gọi Mục Nhĩ Bá Kỳ và Cổ Đức đến, chuẩn bị bàn bạc kế hoạch tiếp theo.

A Cô Tô làm việc rất nhanh, không lâu sau đám người Mục Nhĩ Bá Kỳ, Cổ Đức đã nhanh chóng chạy tới. Hiểu được ý tứ của Dương Lăng, đều nói ra suy nghĩ của mình.

"Đại nhân, mặc dù đánh bại được viện quân của Ban Đồ đế quốc, thuận lợi không chế Duy Sâm Trần, nhưng thực lực của chúng ta vẫn không đủ. Cái khác không nói, quan khẩu A Lạp Sơn phải có 2000 binh lính trường kỳ canh gác, để tránh địch nhân thừa dịp mà tấn công vào.

Vội vàng từ quan khẩu A Lạp Sơn trở về, Tạp Tây nói ra lo lắng của mình. Sau khi Dương Lăng mang theo ma thú đại quân rút lui, phòng ngự của quan khẩu A Lạp Sơn ngay lập tức trở lên bạc nhược, bây giờ thái độ của Ban Đồ đế quốc còn chưa sáng tỏ, nếu bọn hấn phái đại quân đến đánh bất ngờ, vậy 800 tên binh lính ở quan khẩu A Lạp Sơn tuyệt đối không đủ nhét kẻ răng quân địch.

"Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng. Bây giờ duy trì hơn 1000 người đã cố hết sức, nếu lại tiếp tục chiêu mộ thêm binh lính, vậy lấy tình thế từ đâu ra?" Lão quân gia Mục Nhĩ Bá Kỳ lớn tiếng phản đối.

Mấy ngày nay hấn đau đầu vô cùng, Duy Sâm tòa thánh trở thành Linh chủ phủ cần phải chiêu mộ rất nhiều người. Tiền mỗi ngày đều tiêu như nước, thu chỉ rất mất cân đối. Nếu tiếp tục chiêu mộ binh lính, với tình hình thu vào không bù chi, vậy một ngày nào đó sẽ phá sản.

"Cổ Đức, ngươi có ý kiến gì không?" Dương Lăng không có ý kiến gì, hỏi Cổ Đức đang có vẻ trầm ngâm ở bên cạnh.

Trầm ngâm một lát, Cổ Đức nói: "Đại nhân, mỗi ngày bây giờ đều tiêu nhiều lắm. Phải nghĩ biện pháp nhanh chóng khai thác và bán gỗ và quặng thạch

ra ngoài, càng nhanh càng tốt".

"Đúng, Dương Lăng, phải nhanh chóng khai thác tài nguyên của Đặc Lạp Tư rừng rậm, ở phương diện này, Bồ Lạp đức thương hội chúng ta có thể hỗ trợ rất nhiều"

Hải Nhi Bối Lý vô cùng đồng tình với đề nghị của Cổ Đức, Đặc Lạp Tư rừng rậm tài nguyên phong phú, nếu có thể độc quyền mua bán các loại tài nguyên, thì Bồ Lạp đức thương hội sẽ kiếm được rất nhiều tình tệ.

Một viên ma thú tinh hạch cấp thấp ở Duy Sâm Trấn chỉ bán được 100 từ tình tệ, nhưng vận chuyển tới Lợi Văn Tát công quốc thì đã có giá là 1000 từ tình tệ, lợi nhuận tuyệt đối rất không lỗ.

Uống một ngụm trà hoa lai do Ngã Ly Ti dâng lên, Dương Lăng trầm ngâm suy nghĩ. Giai đoạn này phải chiêu mộ võ sĩ canh phòng quan khẩu A Lạp Sơn, phải thành lập một pháo đài vững chắc, cũng phải khai thác các loại tài nguyên của Đặc Lạp Tư rừng rậm. Nhưng là, không có sung túc nhân công, vậy hết thảy đều không thể nói chuyện.

Có thể rất nhanh phát triển kinh tế của một địa phương hay không, ngân quỹ rất quan trọng, nhưng nhân công giá rẻ và sung túc lại càng không thể thiếu.

Vào những năm 80, nếu không có rất nhiều dân công giá rẻ xuôi nam làm việc thì kinh tế duyên hải tuyệt đối không thể nào phát triển rất nhanh. Nếu Trung Quốc cuối thế kỉ 20 không có rất nhiều dân cư vậy việc cải cách và mở cửa sẽ gặp rất nhiều khó khăn.

"Chúng ta phải khai thác tài nguyên Đặc Lạp Tư rừng rậm trên quy mô lớn, cần phải có rất nhiều tình tệ nhưng chúng ta càng phải cần có rất nhiều nhân lực" Dừng lại một lát, Dương Lăng nói tiếp: "Không có lực lượng lao động sung túc, ai sẽ đi đào quặng cho chúng ta? Không có sung túc lao động ai sẽ đi săn bắn và đốn củi cho chúng ta?"

Lực lượng lao động sung túc?

Sau một lát trầm tư, mọi người đều đồng ý với lời nói của Dương Lăng, nếu không có đủ lao động căn bản không có cách nào khai thác tài nguyên Đặc Lạp Tư rừng rậm với quy mô lớn. Nhưng mà Duy Sâm Trấn ở vị trí xa xôi hẻo lánh, vậy trong thời gian ngắn lấy đâu ra rất nhiều người lao động trẻ tuổi bây giờ?

"Duy Sâm Trấn mặc dù tài nguyên phong phú, nhưng lại xa xôi hẻo lánh, hơn nữa trên đường đi lại có rất nhiều bộ lạc thổ phỉ, nếu không phải không còn cách nào kiếm sống, có ai nguyện ý khổ cực trèo đèo lội suối đi đến sống ở đây?"

Lắc lắc đầu, Cổ Đức bắt đầu thở dài một hơi, mọi người cũng phụ họa theo. Duy Sâm Trấn trước kia chỉ là một mảnh hoang mạc, chỉ có một tòa thành từ rất xa xưa, theo đám lưu dân đến đây trốn tránh thiên tai càng ngày càng nhiều, mới từ từ hình thành lên một thành trấn nhỏ. Nếu không có chiến tranh quy mô lớn và thiên tai thì có ai nguyện ý đi đến nơi đây sinh sống?

Các bộ lạc thổ phỉ nhiều không đếm xuể.

Mọi người đều thở dài, không tìm được cách nào tốt nhất, nhưng Dương Lăng nhờ lời nói của Cổ Đức thì trong lòng vừa động, nghĩ tới một cái chủ ý một tên trướng ba con chim.

Mặc kệ là từ Ban Đồ đế quốc đến Duy Sâm Trấn hay là từ Lợi Văn Tát công quốc đi đến Duy Sâm Trấn, trên đường đi đều có các bộ lạc sinh sống với số lượng không nhỏ.

Rất nhiều bộ lạc bản xứ tình tình tàn bạo, lấy việc cướp đoạt để sinh sống, hoàn cảnh hỗn loạn, đe dọa nghiêm trọng đối với các thương đội đi qua. Đây cũng là một trong những nguyên nhân khiến cho Duy Sâm Trấn mặc dù tài nguyên phong phú nhưng vẫn không thể phát triển được.

Phá hủy căn cứ của bọn họ, không chỉ có thể quét sạch các uy hiếp đối với thương đội, xúc tiến sự phát triển của Duy Sâm Trấn, mà còn có thể thu được rất nhiều nô lệ. Có lẽ, còn có thể nhân cơ hội tìm được không ít tình tệ hoặc là một ít đặc sản có giá trị, một mũi tên trúng ba đích.

Mặc kệ đứng nhìn từ góc độ nào, việc xuất binh tiêu diệt các bộ lạc thổ phỉ hai bên đường tuyệt đối là một cuộc mua bán có lợi. Bởi vì đang thiếu rất nhiều nhân lực, Dương Lăng chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy ()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Dãy núi Lạp Đạt Khắc

Đề nhanh chóng khai thác được thủy tinh quý, đề đảm bảo thu được ích lợi lớn hơn nữa ở Duy Sâm Trấn, Hải Nhi Bối Lý sau khi bí mật bàn bạc với Dương Lăng liên với vãi cáo tử, chuẩn bị quay về Lợi Văn Tắt công quốc để sớm có sắp xếp thỏa đáng.

Hôm sau, nàng phái người đi tới La Tư để quốc tìm Nhiệt Á lấy tinh quý, phái người đi tới Ban Đồ để quốc đề hóa giải mâu thuẫn giữa Ban Đồ để quốc và Duy Sâm Trấn. Nếu đề Ban Đồ để quốc phái đại quân tấn công Duy Sâm Trấn, vậy tâm huyết của nàng từ trước đến nay trở nên uổng phí.

Theo thỏa thuận sơ bộ, Bồ Lạp đức thương hội sẽ toàn lực giúp đỡ phát triển Duy Sâm Trấn, cung cấp các loại nhân lực, vật lực cần thiết. Về phần thù lao là các loại tài nguyên như ma thú tinh hạch, khoáng thạch của Duy Sâm Trấn, Bồ Lạp đức thương hội sẽ có quyền mua đầu tiên.

Ngoài ra, Bồ Lạp đức thương hội sẽ xây dựng một hải cảng rộng lớn ở phí Nam Duy Sâm Trấn, sau khi xây dựng xong sẽ thu được một nửa lợi nhuận.

Xây dựng một hải cảng quy mô lớn, thời gian ngắn tuyệt đối chưa kiếm được tiền, thậm chí còn lỗ, nhưng thời gian dài mà nói, với tài nguyên phong phú của Duy Sâm Trấn, thương đội lui tới sẽ liên miên không ngớt vậy tuyệt đối sẽ là vụ mua bán có lãi.

Hải Nhi Bối Lý có lợi, Dương Lăng cũng không có hại. Duy Sâm Trấn bây giờ cơ hồ còn không có bao nhiêu tiền, có Bồ Lạp đức thương hội giúp đỡ mạnh mẽ sẽ rất nhanh phát triển. Thỏa thuận với Hải Nhi Bối Lý về cơ bản mà nói là một cuộc mua bán cả hai bên cùng có lợi, đáng vui mừng.

Bồ Lạp đức thương hội thực lực hùng hậu, nhưng Dương Lăng không hy vọng tất cả đều dựa vào viện trợ của người khác. Phát triển thế lực, hoàn toàn nắm giữ Duy Sâm Trấn trong tay mới là vương đạo.

Sau khi tình hình ổn định, hắn quyết đoán ra lệnh tăng đội thân binh lên 200 người. 100 Dã mạn nhân, 100 lính bản cung, do A Cổ Tô làm đại thống lĩnh, đi theo mình diệt trừ thổ phi.

Tập Tây chỉ huy 800 tên võ sĩ canh giữ quan khẩu A Lạp Sơn, phụ trách xây dựng pháo đài, Cổ Đức chỉ huy số võ sĩ còn lại bảo vệ và phụ trách chấn nhiếp dong binh và mạo hiểm giả, phụ trách thăm dò tài nguyên và thu thập tin tức tình báo.

Về phần việc xây dựng lại quán rượu, hàng bán binh khí và quản lý công việc hàng ngày của Hương cách lý lập thì toàn bộ giao cho lão quản gia Mục Nhĩ Bá Kỳ phụ trách.

2 ngày trước, Cổ Đức mang theo một nhóm lớn lễ vật đi đến tinh linh, ái nhân và Dã mạn nhân bộ lạc chiêu mộ được 150 tên tinh linh, 100 ái nhân và 200 Dã mạn nhân, hơn nữa cũng chiêu mộ được 350 thợ săn trên trấn, tổng cộng chiêu mộ được 800 tên bảo vệ.

Nhân số mặc dù không nhiều, nhưng cũng đủ để chấn nhiếp các tên dong binh và mạo hiểm giả bình thường.

Sau khi chuẩn bị ổn thỏa, Dương Lăng mang theo đội thân vệ xuất phát, theo tình báo của Anh vũ, xung quanh dãy núi Lạp Đạt Khắc có rất nhiều bộ lạc bản xứ sinh sống. Có địa tinh, thực nhân ma khát máu, có bán thú nhân bản tính hung tàn... Nhiều bộ lạc đến mức không đếm được.

Tiêu diệt các bộ lạc bản xứ ở xung quanh dãy núi Lạp Đạt Khắc, sẽ cơ bản giải quyết được uy hiếp của thổ phi khi đi từ Duy Sâm Trấn đến quan khẩu A Lạp Sơn. Đến lúc đó, có thể tập trung binh lực đối phó với bọn thổ phi bên ngoài quan khẩu A Lạp Sơn.

Hàng năm cứ đến mùa đông, các bộ lạc đều lâm vào cảnh đói kém sẽ ra tay mãnh liệt, các đoàn thương đội đi ngang qua thường hứng phải tập kích.

Mỗi thương đội đi đến Duy Sâm Trấn đều không thể không chiêu mộ các đội dong binh bảo vệ, ảnh hưởng nghiêm trọng đến ích lợi của thương đội, qua đó ảnh hưởng đến sự phát triển của Duy Sâm Trấn.

Vì tránh cho đã thảo kinh xà, Dương Lăng nguy trang thành một thương đội đi rất từ từ. Hơn mười xe ngựa làm thành một chuỗi, 30 người giả làm người hầu, 20 người giả thành dong binh bảo vệ, còn số thân binh còn lại thì giấu ở trong xe ngựa.

Từ xa nhìn lại, xe ngựa đi rất từ từ, vết xe rất sâu cho thấy trên đó chất đầy hàng hóa. Nhưng trên thực tế, ngoại trừ vài đàn rượu thì tất cả đều là các túi cát nặng nề.

Mùi hương rượu say lòng người theo gió bay xa, các xe ngựa chất đầy hàng hóa, hơn nữa số lượng bảo vệ thừa thớt, Dương Lăng tin tưởng sẽ có hấp dẫn chết người đối với các bộ lạc đang đói kém.

Quả nhiên, vừa ra khỏi Duy Sâm Trấn không lâu, Giác phong thú cảnh giới bên ngoài thương đội truyền lại tin tức cả đã cắn câu. Một đám địa tinh quần áo lam lũ đang len lút vây quanh, giống như chuẩn bị một lưới bắt hén thương đội.

Ngồi khoanh chân bên trong xe ngựa, Dương Lăng nhắm mắt nghỉ ngơi, trong đầu hiện ra một bức tranh xa lạ. Mỗi một con Giác phong thú phảng phất như một chiếc máy ảnh, truyền lại tất cả tình huống xung quanh.

Vu lực càng ngày càng mạnh mẽ, hắn phát hiện ra các hình vẽ mà Giác phong thú truyền lại càng ngày càng rõ ràng, khoảng cách hiệu quả cũng càng ngày càng xa. Nếu mới bắt đầu thì chỉ là một bức hình vẽ đen trắng mơ hồ, thì bây giờ là một bức ảnh đầy màu sắc, khoảng cách càng gần thì càng rõ ràng.

800 mét, 700 mét, 600 mét, 650 mét.... địa tinh đến tập kích càng ngày càng gần, thì hình vẽ Giác phong thú truyền lại cũng càng ngày càng rõ.

Địa tinh là một chủng tộc từ xa xưa, chỉ cao bằng một nửa người bình thường. Truyền thuyết nói bọn họ là một tộc người lùn, cũng có người nói bọn họ có chung tổ tiên với ải nhân, nhưng địa tinh chưa bao giờ thừa nhận các lời đồn này.

Truyền thuyết nói rằng, mấy ngàn năm trước bọn họ từng là chủ nhân của Thái Luân đại lục, từng có lịch sử và văn minh huy hoàng. Có lẽ bởi vì thế, đám người địa tinh đều có cảm giác như buồn bã, cũng đều nổi tiếng như sự nhất gan, bản thủ của bọn họ.

Ở Duy Sâm Trấn, Dương Lăng từng nghe một câu nói đùa.

Một tên Dương Lăng đói khát lén vào một ngôi nhà, chui vào trong phòng bếp ăn uống lo say còn lấy đi một túi đầy lương thực. Sau khi bị bắt lại, đối mặt với con giận dữ của chủ nhân, hắn ta kháng nghị chỉ là "Cầm lấy" mà không phải là "Trộm".

Mặc dù bị đánh cho thâm tím cả người, nhưng có chết cũng không thừa nhận là trộm đồ.

Khác với ải nhân sức mạnh vô hạn, Dương Lăng gầy yếu hơn, lại không có ma pháp, cho nên tạo ra tính cách nhất gan như chuột của bọn họ. Ở đế quốc loài người, địa tinh cơ bản là một danh từ để chỉ phế vật, một tên nam nhân vô dụng thì sẽ bị nữ nhân nói "ngươi là tên địa tinh vô dụng".

Ấn tượng trong lòng mọi người về địa tinh cũng có thể tưởng tượng được.

Địa tinh trời sinh nhất gan, nhưng khi tập trung lại thành một đoàn có đôi khi rất điên cuồng, dựa vào người đồng thể mạnh mà đối mặt với nguy cơ. Các tên đến tập kích lần này cũng không ngoại lệ, có lão già râu tóc bạc trắng, cũng có tên trẻ con vừa đi vừa nhảy, một toán quân hỗn loạn. Sơ bộ thống kê có chừng 800 người.

Còn có đám cướp như vậy trên thế giới?

Sau khi hiểu được tình huống địa tinh, Dương Lăng lắc đầu. Đám địa tinh quần áo lam lũ, không có áo giáp thống nhất, không có cờ xí, không hề phát giác ra Giác phong thú vẫn đi sau bọn họ. Dưới sự phục kích cẩn thận, tin tưởng Dã man nhân chỉ cần chỉ cần một kích là sẽ tiêu diệt được toàn bộ bọn họ.

"Đại nhân, địa tinh tập kích càng ngày càng gần, có muốn lập tức ra tay hay không?" Sau khi do thám báo lại tin tức, hiểu được quân địch càng ngày càng gần, A Cổ Tô giả thành dong binh không ngăn được tức giận.

"Đừng sốt ruột, dẫn bọn họ đến gần hơn chút nữa rồi tất cả tấn công, đem bọn họ một lưới bắt hết" Dừng lại một chút, Dương Lăng nói tiếp: "Ra lệnh cho do thám tiếp tục canh giữ xung quanh, đề phòng có người mai phục".

Mặc dù Giác phong thú thì thoáng truyền lại tình huống xung quanh, nhưng Dương Lăng vẫn không dám coi thường, e sợ chúng nó sẽ bỏ qua mai phục của địch nhân. Mặc dù dãy núi Lạp Đạt Khắc còn cách Đặc Lạp Tư rừng rậm một đoạn, nhưng có ma thú lao ra hay không cũng không biết trước, nên cẩn thận vẫn hơn.

Dưới sự chỉ huy của A Cổ Tô, mọi người giả vờ không biết tình hình, tiếp tục đi về phía trước, có vài tên Dã man nhân thậm chí còn cố ý lấy bầu rượu ra uống vài hớp. Hương rượu say lòng người, xe ngựa nặng nề... khiến cho địa tinh nhìn thấy đỏ bừng cả 2 mắt.

Lao đến còn cách khoảng hơn 200 mét, đám địa tinh đột nhiên dừng lại, phục kích ở loạn thạch 2 bên được hoặc là phía sau các bụi cây. Rất nhanh vài tên cầm pháp trượng khe khẽ ngấm lên, trong không khí từ từ nhộn nhạo.

- Ma pháp sư?

Thông qua Giác phong thú biết được hành động của đối phương, Dương Lăng chấn động cả người. Địa tinh là một người không có duyên với ma pháp, trăm ngàn năm qua chưa bao giờ nghe có một địa tinh ma pháp sư, chẳng lẽ hôm nay mặt trời mặt trăng hướng tây?

Khiếp sợ, Dương Lăng không dám chần chờ, ngay lập tức ra lệnh toàn quân tấn công, và nhanh chóng gọi ma thú đại quân ra. Diệt trừ thổ phi có rất nhiều chỗ tốt, nhưng nếu giết địch một ngàn mà tổn thất 800 vậy được không bù nổi mất.

Nghe được mệnh lệnh, đại quân rất nhanh từ trong xe ngựa lao ra, Dã man nhân giơ cây búa to như bánh xe lao lên, tinh linh tốc độ rất nhanh, tên bắn thành từng mảng lớn, nhanh chóng giết chết địa tinh phía trước.

"không tốt, có mai phục".

"Nhanh, xông lên giết chết lính bắn cung của bọn họ".

Nhìn đám Dã man nhân và tinh linh đột nhiên nhảy từ trên xe ngựa xuống, đám địa tinh đến tập kích sợ hãi thất sắc. Dưới sự chỉ huy của một lão già đại quân chia ra làm 2, một đội ngăn cản Dã man nhân đang lao tới, một đội cẩn thận đánh về phía tinh linh đang lấp sau xe ngựa. Cùng lúc đó, thấy tình hình không ổn, địa tinh ma pháp sư ngấm nhanh hơn.

Theo tiếng ngấm khe của địa tinh ma pháp sư, ma lực ba động trong không khí càng ngày càng rõ ràng. Ngay khi Dương Lăng chuẩn bị chỉ huy ma thú đại quân lao lên, thì thấy mấy tên địa tinh ma pháp sư cùng giơ tay lên, quả cầu lửa xuất hiện khắp trời.

- Cháy lớn rên rì ?

Nhìn quả cầu lửa bay múa đầy trời, Dương Lăng chấn động, nhớ tới xà quái chín đầu kinh khủng, nhớ tới ma pháp hệ hỏa kinh khủng của nó. Khiếp sợ, nhanh chóng nhảy lên thú một sừng, ra lệnh cho Dã man nhân và tinh linh nhanh chóng rút lui, chỉ huy Giác phong thú và Tượng đá quý bay một vòng lao đến()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Bí mật của địa tinh

Dưới sự chỉ huy của Dương Lăng, Dã man nhân và tinh linh rút lui nhanh chóng. Tuy nhiên, có rất nhiều người đã bị ảnh hưởng bởi quả cầu lửa, tóc và lông mày bị thiếu một mớ hỗn độn.

Đội thân vệ lui xuống, nhưng ma thú đại quân lại hiển lộ thần uy. Địa tinh đuổi tới bị Tà nhân và đại quân con nhện giết không để lại một mảnh giáp, các tên còn lại thì bị Giác phong thú và Tượng đá quý đánh đến luống cuống tay chân.

Không có áo giáp chắc chắn, không có cung tiễn sắc bén, địa tinh căn bản không có cách nào ngăn cản Giác phong thú tốc độ rất nhanh, một loạt châm độc dày đặc qua đi, trên mặt đất nằm xuống một đám địa tinh.

Giác phong thú ra oai thì Tượng đá quý cũng không để cho Dương Lăng thất vọng. Sau khi từ trên trời giáng xuống, sẽ xé toang đầu địa tinh, giống như con chim ưng bắt gà, đem địa tinh bắt lại, ở trên không trung xé con mồi thành hai nửa.

Không kịp ứng phó, địa tinh trở lên hỗn loạn. Có tên ả núp vào xung quanh, hận mình sao không sinh thêm hai chân, có tên thất thần, giống như bị sợ đến choáng váng, không nhúc nhích; có tên cắn răng đánh trả, phí công huy động vũ khí trong tay, bị Giác phong thú hoặc là Tượng đá quý lao lên cắn xé thành mảnh nhỏ.

Dưới sự bảo vệ của tộc nhân, địa tinh ma pháp sư nhanh chóng đánh trả, Khác với lần trước, lần này hành động một mình, không cần niệm chú ngữ liền phát ra một trận hỏa cầu. Uy lực mặc dù không lớn nhưng mà tốc độ rất nhanh, trong nháy mắt đã phát ra một chuỗi quả cầu lửa.

Địa tinh ma pháp sư ra sức phản kích, nhưng đáng tiếc Giác phong thú và Tượng đá quý đều nhanh như điện. Vài động tác như đổi hướng liền đã dễ dàng tránh thoát, sau đó phát động một cuộc tấn công mới.

Đối mặt không thể chống đỡ, trốn thì trốn không thoát Tượng đá quý và Giác phong thú, đối mặt với công kích sắc bén của chúng, địa tinh rất nhanh mất đi ý chí chiến đấu, chạy trốn rất nhanh.

Nhưng bọn họ rất nhanh phát hiện đều phí công vô ích. Đối mặt với Tượng đá quý và Giác phong thú tốc độ quá nhanh, chạy càng nhanh thì chết càng nhanh.

Não màu trắng, máu tươi, thi thể co quắp....

Nhìn địch nhân như lũ ác ma, đám địa tinh may mắn còn sống hoàn toàn tuyệt vọng. Tất cả đều dừng lại xin đầu hàng, lớn tiếng xin tha thứ, ngay cả vài tên ma pháp sư cổ quái cũng không ngoại lệ.

Sau trận chiến thống kê, 800 tên địa tinh chỉ còn lại hơn 500 người, trong nháy mắt đã thương vong nặng nề. Nếu không phải Dương Lăng kịp thời hạ lệnh, sợ rằng địa tinh đến tập kích lần này sẽ toàn bộ chết hết trong vòng chưa đến nửa canh giờ, chết trong tay Tượng đá quý hoặc Giác phong thú.

"Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng" Nhìn Dương đại nhân cười trên thú một sừng, trưởng lão địa tinh quý xuống xin tha thứ, hồi hận không thôi. Hận không được phải cắt mấy cái lỗ tai của mình xuống.

Nếu hắn biết đây là một cạm bẫy, nếu hắn biết đối phương có ma thú đại quân kinh khủng đến như vậy, nếu hắn kịp thời mang tộc nhân lui lại, nếu...

tộc nhân sao có thể chịu kết quả như thế này?

Nếu sớm biết như vậy, hắn hinh là có chết đói cũng không muốn bước vào mai phục của đối phương. Thực lực của đối phương quá đáng sợ, ma thú rậm rạp, vũ sĩ đẳng đẳng sát khí, còn có Tà nhân và đại quân con nhện vừa nhìn đã cảm thấy da đầu tê dại...

Hơn mười năm trở lại đây, trong khi đói kém, trường lão địa tinh đã đánh lên qua rất nhiều thương đội phòng bị cẩn thận, đã tấn công Thực nhân ma khát máu, thậm chí còn cùng tộc nhân cùng nhảy giết cả đàn phong lang. Nhưng hẳn chưa bao giờ thấy qua ma thú đại quân kinh khủng đến như vậy, cũng chưa bao giờ thấy qua ma thú biết phối hợp công kích.

"Ta là linh chủ của Duy Sâm Trấn, nếu các ngươi có thể nói ra các ngươi có tác dụng gì để ta sử dụng, vậy có thể tha các ngươi một mạng. Nếu không, giao ra một khoản tiền chuộc tội của các ngươi..."

Nhìn địa tinh gầy yếu, Dương Lăng lắc đầu.

Với thể lực và chiều cao của bọn họ, đừng nói là đào mỏ, đốn củi sợ rằng làm một người nông dân cũng không thích hợp. Ngoại trừ vài tên ma pháp sư cổ quái, còn lại đều giống như đám rác rưởi phế vật.

Linh chủ Duy Sâm Trấn?

Sau một lát ngoài ý muốn, trường lão địa tinh khó khăn nuốt nước miếng, như thế nào đều không nghĩ tới mình xuy xẻo đến như vậy, đưa đầu vào bầy của kẻ được xưng là ma thú linh chủ.

Trong khoảng thời gian này, uy danh của Duy Sâm Trấn linh chủ đã truyền khắp cả dãy núi Lạp Đạt Khắc, hầu như tất cả các bộ lạc đều biết Duy Sâm Trấn có một vị linh chủ không thể trêu chọc.

Một linh chủ có thể đánh bại 1 vạn quân Ban Đồ đế quốc, một linh chủ có thể gọi về đông đảo ma thú tác chiến, một linh chủ giết người không nháy mắt... tin tức giống như một cơn gió lạnh truyền khắp dãy núi Lạp Đạt Khắc. Đừng nói chủng tộc yếu ớt như địa tinh, mà ngay cả Thực nhân ma, Bán thú nhân vũ lực cường hãn người đồng thể mạnh cũng không dám động chạm.

"Linh chủ đại nhân, chúng ta có thể chế tác cho người một ít công cụ thiết thực, van cầu người thu nạp chúng ta" Nhìn cao cao tại thượng Dương Lăng, trường lão địa tinh trong lòng vừa động, lớn tiếng cầu xin.

Lần này gặp phải Dương Lăng, mặc dù tổn thất trầm trọng, nhưng nếu có thể nhân cơ hội này mà gia nhập Duy Sâm Trấn, làm việc cho Linh chủ đại nhân, vậy có thể nói là trong họa có phúc, tốt hơn nhiều việc cả ngày đói khổ.

"Đại nhân, chúng ta mỗi ngày chỉ cần một chút lương thực, van xin ngài thu nạp chúng ta".

"Đại nhân, chúng ta có thể trèo cây hái quả, có thể xuống sông bắt cá..."

Dưới sự dẫn đầu của trường lão, đám người địa tinh đều lớn tiếng cầu xin tha thứ. Trong tộc đã không còn lương thực, nếu không thể cướp được vật phẩm để ăn từ các thương đội đi ngang qua hoặc các bộ lạc khác, có lẽ cả bộ lạc đều sẽ bị chết đói.

Giờ phút này, trong mắt bọn họ Dương Lăng không phải là một tên ác ma đến từ địa ngục, mà là một thiên sứ từ trên trời giáng xuống.

Trèo cây hái quả, xuống sông bắt cá?

Nhìn hai chân còn không to như cánh tay mình, Dương Lăng lắc đầu, hẳn muốn rất nhiều lao công khỏe như trâu chứ không phải một đám phế vật chỉ biết tiêu hao lương thực.

"Ta có chút tò mò, rốt cuộc làm thế nào các ngươi có thể phát ra hỏa cầu?" Dừng lại một lát, Dương Lăng lạnh lùng nói: "Nói cho rõ ràng cẩn thận, ta còn có thể lo lắng hay không, nếu không..."

"Cái này..."

Thấy Dương Lăng trực tiếp hỏi đến bí mật lớn nhất của mình, trường lão địa tinh không khỏi cảm thấy chần chờ. Bí mật này đã được bộ lạc lưu truyền hàng trăm năm, nếu không có bí mật này, sợ rằng tộc nhân đã bị các bộ lạc cường hãn Thực nhân ma hay Bán thú nhân diệt tộc rồi.

Thấy đối phương chần chờ không quyết, Dương Lăng ra hiệu cho A Cổ Tô, tên này biết ý, cầm đầu Dã man nhân từng bước từng bước đi tới. Sát ý ngập trời, những chiếc búa lớn hàn quang leo leo, ngay lập tức khiến cho trường lão địa tinh phục hồi lại tinh thần.

Đối mặt với Dã man nhân từng bước, từng bước tiến tới, đối mặt với ma thú đại quân đang nhòm ngó xung quanh, trường lão địa tinh Áo Y Thước Á hiểu mình rốt cuộc không có lựa chọn. Nếu không nói ra rõ ràng, sợ rằng hôm nay sẽ không còn một tộc nhân sống sót rồi đi, đành phải chậm rãi giải thích.

Hóa ra, địa tinh quả thật không có duyên với ma pháp, cũng khó có thể tu luyện đấu khí, nhưng hai tay vô cùng linh hoạt, tổ tiên truyền lại rất nhiều tri thức và kỹ xảo cổ quái.

Căn cứ theo sách cổ, bọn họ có thể đem khối thủy tinh đốt cháy thành nước, thậm chí biến thành một đoàn khí, có thể thông qua một ít gió và gây trúc có thể đem nước suối trên núi chảy từ chỗ thấp lên chỗ cao.

Mấy trăm năm trước, có một tên trường lão địa tinh tên là Cấp Lạp Nhĩ Đức ra ngoài du lịch, gặp được một gã ma pháp sư thực lực thâm không lường hết được. Sau nhiều năm theo hầu lão ma pháp sư đó, mặc dù vẫn không có cách nào sử dụng ma pháp, nhưng có nhận thức rất sâu về ma pháp và ma pháp trận. Đến khi về già vô tình phát hiện một bí mật kinh người.

Cáp Lạp Nhĩ Đức phát hiện, sử dụng một ít ma thú đặc biệt vẽ ra ma pháp trận thì hầu như không cần ma lực cũng có thể phát ra ma pháp bản năng của ma thú đó. Ví dụ như dùng máu của phong lang vẽ ra ma pháp trận hệ phong có thể nháy mắt phát ra phong nhận cấp thấp, dùng máu của đại địa chi hùng để vẽ ra ma pháp trận thổ hệ có thể nháy mắt phát ra ma pháp hệ thổ cấp thấp.

Thực lực ma thú càng mạnh, cấp bậc càng cao thì ma pháp trận càng lợi hại. Nếu người sử dụng có đủ ma lực, cũng như hiểu biết chú ngữ vậy thậm chí có thể trong nháy mắt phát ra một ít ma pháp cao cấp, vô cùng lợi hại.

Sau nhiều lần thí nghiệm, Cáp Lạp Nhĩ Đức phát hiện ma pháp trận có thể vẽ trên ma thú tinh hạch, thậm chí còn có thể vẽ trên thân thể con người. Vào thời khắc máu chốt đột nhiên tập kích khiến cho kẻ địch khó lòng phòng bị.

Dùng máu của ma thú vẽ ra ma pháp trận?

Sau con ngoài ý muốn, Dương Lăng trong lòng vừa động, nhớ tới vụ phù trong giới chỉ. Cùng chế tạo từ máu của ma thú, đều là không cần chú ngữ đã có thể phát động.

Chẳng lẽ, vụ phù là một loại ma pháp trận đặc biệt.

Nghi ngờ, Dương Lăng cẩn thận xem xét ma pháp trận hệ hỏa trên lưng một gã địa tinh ma pháp sư.

Uốn cong, quỹ tích huyền ảo, ba động không rõ ràng...

Ma pháp trận quả nhiên có chỗ giống vụ phù, vừa nhìn thì giống như một tấm vụ phù loại to, nhưng cẩn thận để ý lại có cảm giác không giống.

Một tên ngưu nhân, không phải tên ngưu nhân bình thường.

Sau khi hiểu được chuyện gì xảy ra, Dương Lăng không khỏi bội phục tên địa tinh tên Cáp Lạp Nhĩ Đức. Nếu không có tài năng tuyệt vời, không có đôi tay linh hoạt, không có tri thức phong phú và kiên nhẫn hơn người, tuyệt đối sẽ không có cách nào phát hiện được.

Bây giờ hẳn rồi cuộc có điểm tin tưởng vào quá khứ huy hoàng của địa tinh.

Không cần ma lực, có thể bí mật phát ra ma pháp...

Nhớ tới cách sử dụng kỳ diệu của ma pháp trận, Dương Lăng không khỏi suy nghĩ liên miên. Nếu có thể vẽ ma pháp trận các hệ trên quy mô lớn, thành lập một đại quân có thể phát ra các hệ ma pháp, thì lực chiến đấu tuyệt đối không ai bằng.

Nếu trên người Tà nhân, Giác phong thú vẽ ma pháp trận, vậy sẽ như thế nào.

Nhìn ma thú đại quân ở xung quanh, Dương Lăng trong lòng vừa động, nghĩ tới một ý tưởng điên cuồng ()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: dong binh đoàn bên ngoài.

Mang theo hy vọng thành lập đại quân ma pháp, Dương Lăng cùng với trưởng lão địa tinh đi đến bộ lạc bọn họ, chuẩn bị từng bước hiểu rõ sự huyền bí của ma pháp trận.

Chỉ cần có một đội quân ma pháp phòng bị kiểm thông trấn thủ quan khẩu A Lạp Sơn vậy thì đừng nói 1 vạn đại quân mà sợ rằng Ban Đồ đế quốc điều đến 10 vạn đại quân cũng không thể công phá. Cứ như vậy, sẽ tranh thủ được thời gian và không gian quý giá để phát triển Duy Sâm Trấn.

Đối với Duy sâm lĩnh mới thành lập cần phải có đại lượng nhân lực, tinh tẻ, bó củi, quáng thạch ma thú tinh hạch, nhưng càng cần thời gian phát triển hơn.

Nếu vừa mới bắt đầu phát triển đã bị lượng lớn thổ phi quấy nhiễu hay Ban Đồ đế quốc công kích vậy hậu quả không thể nào tưởng tượng nổi. Cho dù không có sụp đổ cũng sẽ cực kỳ khó khăn.

Chính vì như vậy, nên ở thời khắc mấu chốt Dương Lăng mới cứu Tư Thác Phu một mạng, bắt buộc hắn phải hợp tác với mình, hoãn lại mâu thuẫn với Ban Đồ đế quốc.

Cũng bởi vì thế, mới có thể vừa mới nắm giữ Duy Sâm Trấn trong tay đã đi diệt trừ thổ phi, để thời gian ngắn nhất đoạt được đại lượng lao công, nhanh chóng phát triển thực lực Duy Sâm Trấn.

Địa tinh bộ lạc sống trong một sơn cốc bí ẩn, đi qua một sơn động tối tăm, còn phải ngồi thuyền đi qua một cái động đầy nước mới đến được đại bản doanh của bọn họ, tuyệt đối dễ thủ khó công.

Sợ rằng bởi vì vậy nên ch dù không có vũ lực cường hãn, không có ma pháp bọn họ mới có thể tồn tại trong Đặc Lạp Tư rừng rậm.

Phía trước sơn động âm u, nhưng sơn cốc phía sau lại giống như thiên đường, có đầy cây cối, chỉ cần tới mùa xuân sang năm thì địa tinh sẽ có thể thu hoạch được rất nhiều trái cây.

Đáng tiếc, bây giờ địa tinh đã hết lương thực, nếu không cướp được lương thực, sợ rằng cả bộ lạc không có một người có thể sống tới mùa xuân sang năm.

Nhìn thấy đại bản doanh như thiên đường, đám người Dương Lăng đều chấn động. Đi lại vài vòng, chứng kiến bên trong sơn cốc có một loạt các căn nhà gỗ tinh xảo, cùng với bánh quay gió dẫn nước từ dòng suối vào, cả nửa ngày không phục hồi lại tinh thần.

Có lẽ thường xuyên chăm chỉ làm việc nên trên người địa tinh dính rất nhiều bùn đất. Hơn nữa da tay màu lục của bọn họ, thoát nhìn dơ bẩn vô cùng.

Nhưng nhìn thấy các căn nhà gỗ tinh xảo và cối xay gió chuyển động không ngừng, không ai còn hoài nghi sự khéo léo của bọn họ. Xem ra, lịch sử và văn minh huy hoàng của địa tinh không phải là lời đồn vô căn cứ.

"Đại nhân, xin mời".

Dẫn Dương Lăng và A Cổ Tô đến một căn nhà gỗ lớn nhất, trưởng lão địa tinh phân phó tộc nhân mang tới vài quả dâu tây khô, không nhiều lắm, vừa vận mỗi người mỗi quả.

Thấy Dương Lăng lật quả dâu tây lên xuống, trưởng lão địa tinh cười xấu hổ. Cùng lúc đó, vài đứa nhỏ địa tinh đứng ngoài cửa sổ nuốt nuốt nước miếng, nhìn chăm chăm vào quả dâu tây trong tay mọi người. Xem ra tình huống bộ lạc địa tinh đã đến mức cùng cực.

Đưa quả dâu tây cho một đứa nhỏ ngoài cửa sổ, Dương Lăng cười cười sờ cái đầu trọc lóc của bọn chúng. Xem đáng về nhỏ bé, con mắt to tròn của chúng không khỏi nhớ tới bức vẽ hồi trẻ con.

"Đại nhân, để cho chúng ta gia nhập Duy Sâm Trấn, làm việc cho người. Chỉ cần có một miếng cơm ăn, chúng ta tuyệt đối sẽ không có một câu làm việc, tận tâm làm việc. Vô luận như thế nào, tuyệt đối sẽ không trở thành kẻ ăn bám".

Nhìn đám trẻ con ngoài cửa sổ đang truyền tay nhau mỗi đứa một miếng dâu tây, trưởng lão địa tinh đưa ra yêu cầu. Nếu vẫn không tìm được lương thực, đừng nói vượt qua mùa đông giá rét, có lẽ có không ít tộc nhân không vượt qua nổi ngày mai.

"Ồ, Các người có tổng cộng bao nhiêu người?"

Dương Lăng sắc mặt không thay đổi, Duy Sâm Trấn còn có không ít lương thực tồn trữ, nhưng không có nghĩa là có thể tùy ý sử dụng.

"Tính cả người già và trẻ nhỏ, tổng cộng..." nhìn Dương Lăng vẻ mặt không thay đổi, trưởng lão địa tinh cắn chặt răng nói: "Tổng cộng có hơn 2500 người".

2500 người.

Nhìn khuôn mặt đỏ ửng của trưởng lão địa tinh, xác nhận không có nghe nhầm, Dương Lăng lắc đầu, như thế nào cũng không nghĩ tới một bộ lạc nhỏ cũng có 2500 người.

Thấy Dương Lăng trầm ngâm không nói, trưởng lão địa tinh khẩn trương giải thích.

Hóa ra, khác với loài người, bình thường địa tinh đều có thể sống được 150 tuổi, cho nên bộ lạc địa tinh có không ít người già. Bộ lạc càng từ xưa thì người già càng nhiều. Áo Y Thước Á bọn họ truyền lưu ngàn năm, nên cũng không ngoại lệ, có hơn 300 lão già không thể làm việc.

Ngoài ra, nửa năm trước, có một đám địa tinh lưu lã ở gần đó, tất cả đều đói đến mức hoa mắt choáng đầu. Hiểu được tình cảnh khốn khổ của bọn họ, trưởng lão địa tinh phái người ra tiếp nhận bọn họ, hợp hai bộ lạc với nhau, đột nhiên tăng thêm khoảng 1000 người. Cũng vì vậy mà lương thực vốn sử dụng để sống qua mùa đông mới có không đủ.

"Như vậy đi, trước hết ta sẽ cho người mang vài xe lương thực đến cứu các người, sau khi ăn hết, ta còn muốn nghĩ biện pháp".

Hiểu được chuyện gì xảy ra, Dương Lăng không đề cập đến yêu cầu gia nhập Duy Sâm Trấn của trưởng lão địa tinh, chuẩn bị sau khi hiểu rõ ma pháp trận mới quyết định.

Dù sao 2500 người không phải là số lượng nhỏ, Duy Sâm Trần tiếp nhận 2500 chiến sĩ hay công nhân, nhưng tuyệt đối không chào đón 2500 tên phé vật chỉ biết lãng phí lương thực.

Thầy Dương Lăng tránh không nói đến yêu cầu của mình, trưởng lão địa tinh cũng tự biết chính mình, chủ động giới thiệu cho hắn cách sử dụng ma thú máu huyết để vẽ ma pháp trận.

Muốn thu được hồi báo lớn hơn nữa, vậy cũng phải nỗ lực hơn nữa, có thể có vài xe lương thực đã rất tốt rồi. Nếu dùng tiết kiệm một chút có lẽ cũng đủ cho tộc nhân sống sót nửa tháng.

Hy vọng càng lớn, thất vọng càng nhiều.

Sau khi hiểu rõ sự huyền bí của ma pháp trận địa tinh, Dương Lăng mới hiểu được chuyện không đơn giản như tưởng tượng.

Đầu tiên, máu của ma thú nhất định phải tươi mới. Sau khi bại lộ trong không khí thì máu của ma thú sẽ mất đi tác dụng vốn có, không thích hợp để vẽ ma pháp trận.

Tiếp theo, đối tượng mô tả cũng có yêu cầu, không phải tùy tiện một người hay một tảng đá đều có thể sử dụng. Ví dụ như, sử dụng máu của phong lang vẽ trên tinh hạch của nó một ma pháp trận hệ phong thì hiệu quả sẽ tốt nhất, tiếp theo là ở tinh hạch có đủ năng lượng, còn vẽ lên trên một người mà lực thấp thì hiệu quả càng thấp.

Cuối cùng, quá trình vẽ ma pháp trận cũng rất phức tạp, tỷ lệ thất bại là rất cao. Cho dù là trưởng lão địa tinh Áo Y Thước Á thuần thực nhất thì thường vẽ mười lần mới thành công ba lần.

Có khi khi thao tác không đúng còn gây ra vụ nổ, ma thú cấp bậc càng cao thì uy lực vụ nổ càng kinh khủng.

Liên tục năm lần đều xảy ra vụ nổ, khiến cho lòng mi thiếu chút nữa bị đốt cháy, Dương Lăng bắt đầu đi bỏ qua. Loại ma pháp trận vẽ từ máu của ma thú, nhìn bề ngoài giống như vụ phù, nhưng khi bắt đầu làm lại cố hết sức.

"Áo Y Thước Á, bộ lạc các ngươi có tổng cộng bao nhiêu người có thể vẽ được loại ma pháp trận này?"

Sau nhiều lần thất bại, Dương Lăng còn chưa từ bỏ ý định. Chỉ cần có đủ nhân thủ, chỉ cần có thể vẽ ra đại lượng ma pháp trận như thế này, thì việc nhanh chóng thành lập đại quân ma pháp không phải là không có khả năng.

Thầy Dương Lăng nhìn chằm chằm vào mình, trưởng lão địa tinh không cần suy nghĩ nhiều cũng hiểu được ý tứ của hắn, chần chờ cả nửa ngày, xấu hổ nói: "Trước mắt chỉ có năm, nhưng chỉ cần qua một thời gian nữa là có thể gia tăng mấy người học nghề".

Chỉ có năm?

Dương Lăng lắc đầu cười khổ, năm người cho dù làm việc suốt cả ngày sợ rằng cũng không vẽ được mấy ma pháp trận. Đừng nói là thành lập một đại quân cả công lẫn thủ, mà sợ rằng ngay cả thành lập một tiểu đội hơn 10 người cũng không biết phải đợi đến ngày tháng năm nào.

Trách không được có nhiều địa tinh như vậy lại chỉ có vài tên ma pháp sư, cũng trách không được địa tinh có khả năng cường đại như vậy vẫn phải lo lắng cái ăn, ngày cả ăn đều ăn không no.

Bắt mấy tên địa tinh về làm công nhân, số còn lại cho tự sinh tự diệt?

Nhìn sự khản trương trưởng lão địa tinh, Dương Lăng trầm ngâm không nói. Hiển nhiên nếu đem tất cả hơn 2500 địa tinh về Duy Sâm Trần vậy sẽ là một vụ mua bán lỗ vốn.

"Đại nhân, ngoại trừ vẽ được ma pháp trận, chúng ta còn có thể chế tạo ra các loại công cụ thực dụng. Thậm chí, chúng ta còn có thể phải dùng sĩ ra giúp đại nhân chiến đấu" Nhìn thấy tình hình không ổn, trưởng lão địa tinh cầu tình.

Đối mặt với mặt đất đầy băng tuyết, mùa đông giá rét, nếu không có đủ lương thực, vậy tộc nhân tuyệt đối sẽ phải chết. Lúc này, Dương Lăng chính là hy vọng duy nhất, nếu mất đi cơ hội ngàn năm khó gặp này, sợ rằng tộc nhân không thể làm gì khác hơn là ngồi chờ chết.

- Gửi dũng sĩ giúp đỡ mình đánh trận?

Nhìn vẻ khản trương của Áo Y Thước Á, lại nhìn thân hình thấp bé của hắn, nhớ tới trận hình hỗn loạn và phòng ngự yếu ớt của bọn họ, Dương Lăng lắc đầu cười khổ. Nếu có một ngày Duy Sâm Trần thật sự phải dựa vào quân đội như vậy chiến đấu, sợ rằng cách ngày sụp đổ không xa.

"Đại nhân, người nhất định muốn cứu chúng ta, đại nhân..." Thấy Dương Lăng lắc đầu, trưởng lão địa tinh không hề do dự, mang theo tộc nhân đều quỳ xuống.

Dưới sự cầm đầu của trưởng lão, đám địa tinh đều quỳ xuống, mấy lão già râu tóc bạc trắng sắc mặt tái nhợt và đám con gái càng khóc nức nở. Mọi người đều hiểu được, nếu không có sự viện trợ của Dương Lăng, vậy không ai có thể vượt qua mùa đông giá rét này.

"Đại nhân, bên trong thành còn có không ít lương thực dự trữ, có thể..." Nhìn đám trẻ con quỳ gối trên mặt tuyết, nhìn giọt nước mắt trong suốt và khuôn mặt đỏ bừng của bọn họ, luôn luôn trầm mặc ít nói A Cô Tô không nhịn được cầu xin giúp bọn họ.

Vốn A Cổ Tô còn muốn nói thêm vài câu, nhưng nhìn vẻ mặt của Dương Lăng, lại nhìn đông đảo địa tinh quý gởi trên mặt tuyết không thể không im miệng lại. Nếu chỉ có hơn 10 địa tinh thì còn dễ nói, nhưng hơn 2500 de vậy số lượng rất nhiều.

"Bởi vì thổ phi ảnh hưởng nghiêm trọng đến thương đội qua lại, ảnh hưởng đến sự phát triển của Duy Sâm Trấn cho nên ta không thể không đi thảo phạt các bộ lạc sinh sống bằng việc cướp bóc hai bên đường" Nhìn đám địa tinh đang ngưng thần lắng nghe - "Nếu các ngươi không sợ gian khổ, không sợ chết vậy có thể gia nhập đại quân của ta, làm việc cho ta vậy sẽ đạt được hồi báo tương ứng".

Nhìn đám địa tinh quý trên mặt tuyết, Dương Lăng trong lòng vừa động nghĩ tới một cái chủ ý.

Đám địa tinh mặc dù vũ lực không cao, nhưng nhân số đông đảo, quen thuộc địa hình dãy núi Lạp Đạt Khắc. Thành lập một một đơn vị binh đoàn ở bên ngoài, để cho bọn họ tìm hiểu tin tức và hấp dẫn chú ý của quân địch, vậy tuyệt đối có thể tăng tốc độ tiêu diệt các bộ lạc quanh đây.

Có ma pháp trận huyền diệu, tay nghề tinh xảo và một đám binh lính địa tinh.

Dương Lăng hiểu được, việc thu nuôi bộ lạc địa tinh này sẽ phải bắt chấp bỏ ra một khoảng lương thực không nhỏ, trong ngắn hạn sẽ chịu thua lỗ nhưng sẽ không ảnh hưởng gì, còn về lâu dài đây là một việc tốt. ()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 114: Thực nhân ma

Khi ma pháp trận địa tinh khó có thể vẽ lại, trong thời gian ngắn không có cách nào tạo lập một đại quân biết ma pháp giỏi cả về phòng thủ và tấn công, Dương Lăng quyết định tập trung tinh lực thảo phạt dãy núi Lạp Đạt Khắc. Và chuẩn bị thu được đại lượng nhân công, tinh tề để phát triển Duy Sâm Trấn, sau đó sẽ từ từ nghiên cứu cẩn thận.

Có địa tinh quen thuộc địa hình dẫn đường, không cần phải giả vờ ngồi lại và đợi đoàn quân khác đi trước, Dương Lăng lệnh đại quân đi thẳng vào các bộ lạc bản xứ lân cận.

Trải qua huấn luyện bước đầu và loại bỏ các tên không đủ thể lực, đại quân địa tinh mặc dù còn kém Dã man nhân và tinh linh nhưng cũng tốt hơn trước nhiều, gặp phải tình huống bất ngờ sẽ không hỗn loạn mà lao hết lên.

"Đại nhân, phía trước chính là bộ lạc Thực nhân ma" Sau khi đi qua một mảnh bụi cây thấp, trưởng lão địa tinh có chút chần chừ: "Thực nhân ma da thịt rất dày, vô cùng khỏe mạnh, thật sự là nhất định phải tấn công vào sào huyệt của chúng?"

Mặc dù biết rõ Dương Lăng thực lực rất cường đại, nhưng nghĩ đến sự đáng sợ của Thực nhân ma, trưởng lão địa tinh không khỏi vô cùng lo lắng. Thực nhân ma bản tính cuồng bạo, tiếng xấu lan truyền khắp các bộ lạc xung quanh, nếu không phải bắt đắ dĩ, hẳn tuyệt đối không muốn đánh nhau với chúng tộc cường đại như vậy.

"Hắc hắc, yên tâm đi, trước mặt ma thú đại quân của ta, Thực nhân ma tuyệt đối không chịu nổi một kích" sau khi tới gần Thực nhân ma bộ lạc, thấy đám địa tinh càng ngày càng khẩn trương, Dương Lăng gọi thú một sừng ra, tăng sĩ khí của bọn họ lên.

Lực chiến đấu của địa tinh mặc dù không lớn, nhưng số lượng đông đảo, hơn nữa có vài tên ma pháp sư có thể rất nhanh phát ra ma pháp, biết cách chỉ huy thì đúng là một đội ngũ mạnh, tề nhất cũng có thể hấp dẫn tinh lực của địch nhân.

Trả giá thấp nhất để lấy được ích lợi lớn nhất mới là vương đạo.

Mặc dù tin tưởng chỉ huy ma thú đại quân lao lên giết địch, nhưng Dương Lăng không hề hy vọng giết địch 1000 mà tổn hại 800. Lợi dụng địa tinh và thân vệ hấp dẫn tinh lực của quân địch, sau đó đột nhiên chỉ huy ma thú đại quân tập kích, chính là biện pháp tốt nhất.

Đương nhiên nếu có thể chỉ huy ma thú đại quân bày mai phục sau đó dẫn dụ quân địch tiến vào trong vòng vây, vậy càng tuyệt duyệt hơn.

Tốc chiến tốc thắng thì đánh lên là lựa chọn tốt nhất.

Hắn tuyệt đối không muốn cùng với địch nhân cường đại tiến hành giáp chiến, mỗi một con ma thú đều hao phí không ít tâm huyết, tuyệt đối không được

có quá nhiều thương vong.

Mặc dù Tà nhân và Giác phong thú các loại ma thú cấp thấp có thể tiến vào Đặc Lạp Tư rừng rậm huấn hóa bổ sung, nhưng từ cấp một tiến lên cấp ba thậm chí còn cao hơn thì tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Ngoài ra, đối mặt với lực lượng vượt trội thì số lượng và âm mưu đều không hề có ý nghĩa.

Dương Lăng hy vọng sau khi Duy Sâm Trần đi vào quỹ đạo, sẽ toàn lực thuần hóa ma thú cấp cao.

Giống như Giác phong thú, Tà nhân các loại ma thú cấp thấp, mỗi loại chỉ cần có 2000 con, tiếp theo phải có một binh chủng khô mộc chiến sĩ với 2000 tên. Đương nhiên nếu có được 2000 con ma thú cấp cao như thú một sừng thì càng thêm hoàn hảo.

Thực nhân ma là một loại sinh vật tương đối ngu muội, mạnh mẽ vô cùng nhưng mà trí lực có hạn. Bọn họ có thể đánh chết hổ báo, nhưng lại không có biện pháp đối với các con chấy rận sống ký sinh trên người. Thường thường để đối phó với các con chấy rận to như hạt gạo trên lưng liền cạo xát vào nham thạch cứng rắn khiến cho lưng chảy máu đầm đìa.

Bọn họ thích uống máu của ma thú hay loan người, thích nuốt chửng óc của con mồi, vô cùng tàn nhẫn và khát máu. Xét ở một góc độ nào đó, bọn họ là một loại ma thú hình người. Ở bên cạnh bọn họ thì cả các chủng tộc yếu ớt hay là dã thú cũng rất ít.

Khác với chỗ ở bí ẩn của địa tinh, thì chỗ ở của Thực nhân ma do một tòa sơn động khổng lồ tạo thành, địa hình trống trải. Ngoại trừ vài tên canh gác ngoài cửa, thì hầu hết các tên còn lại đều ở trong sơn động để tránh những cơn gió lạnh như băng.

Có lẽ ý vào lực chiến đấu cường hãn, không ai dám trêu chọc, có lẽ bởi vì trời đông lạnh giá mà cảnh giác không cao, Dã man nhân bộ lạc căn bản không có bố trí phòng ngự. Không hề phát ra có một hồi tai nạn sắp ập đến.

Phái ra một đội Giác phong thú lặng lẽ giết chết vài tên Thực nhân ma đang đi tuần tra, dựa vào các bụi cây thấp, Dương Lăng chủ huy ma thú đại quân ập vào sườn núi nhỏ đối diện bộ lạc Thực nhân ma.

Nơi này cách huyết động đối phương không gần không xa, vừa vặn với tầm bắn của Tà nhân, chỉ cần đứng vững đợt tấn công của đối phương, tin tưởng không có một tên Thực nhân ma nào có thể chạy khỏi lòng bàn tay.

Căn cứ theo lời địa tinh, bộ lạc Thực nhân ma này có khoảng 500 người. May mắn mà nói có thể bắt được 200 đến 300 tên Thực nhân ma làm công nhân, với thân hình cao 3 mét và thể lực dồi dào của bọn họ thì tuyệt đối là lực chọn tốt nhất đối với đào quặng và đồn cũi.

Là binh chủng cận chiến mạnh mẽ nhất hiện có, khô mộc chiến sĩ hóa thành một gốc cây ngăn ở phía trước, phía sau cành lá tươi tốt là đồng đạo Tà nhân.

Bên cạnh Tà nhân là Dã man nhân và tinh linh, nhiệm vụ quan trọng nhất của bọn họ và khô mộc chiến sĩ là cùng nhau bảo vệ đại quân Tà nhân phòng ngự bực nhọc.

Là binh chủng phục kích tốt nhất, đại quân con nhện chui xuống hai bên sườn núi, phụ trách bao vây Thực nhân ma lao lên, giảm bớt áp lực đối với khô mộc chiến sĩ, Dã man nhân và tinh linh.

Giác phong thú và Tượng đá quý tốc độ rất nhanh, công kích sắc bén, nhiệm vụ chủ yếu của chúng không phải là công kích Thực nhân ma đến tập kích mà là đội ngũ tinh anh của đối phương lao hết lên liền đánh lên huyết động của đối phương, ngăn ngừa đối phương rút vào bên trong tử thủ.

Còn đại quân địa tinh thì đảm đương việc dụ mồi, phụ trách dẫn ra đám Thực nhân ma. Dương Lăng không hy vọng bọn họ có thể giết được mấy tên Thực nhân ma chỉ hy vọng bọn họ có thể hấp dẫn tinh anh của đối phương lại đây, thì cơ bản đã hoàn thành nhiệm vụ.

Sau khi chuẩn bị ổn thỏa, nhìn đám địa tinh đang khẩn trương, lại nhìn trưởng lão địa tinh cố gắng giữ bình tĩnh, sau một lát trầm tư Dương Lăng chỉ huy một đội Giác phong thú ập vào trên người bọn họ.

cho bọn họ một chút dũng khí và tự tin, cũng như dự phòng bọn họ bị tổn thất thảm trọng. Dù sao, sau này còn phải dựa vào đám địa tinh này nghiên cứu ma pháp trận, tổn thất một hai người thì không sao, nhưng nếu tổn thất nặng nề thì không được phép xảy ra.

"Trưởng lão, đi đi, ta phái ra một đội Giác phong thú âm thầm bảo vệ các người, các người chỉ cần dẫn được tinh anh của đối phương ra đây là được rồi, vạn vạn lần không được ham chiến".

"Cảm ơn đại nhân, địa tinh bộ lạc chúng ta tuyệt đối sẽ không để cho đại nhân thất vọng".

Mặc dù vô cùng khẩn trương, nhưng nhìn đám Giác phong thú lặng lẽ ẩn trong người tộc nhân, đã biết được sự lợi hại của chúng, nên địa tinh an tâm hơn. Huống chi nhiệm vụ lần này chỉ là hấp dẫn Thực nhân ma vào vòng mai phục, cũng không cần liều mạng với bọn chúng.

Hành lễ với Dương Lăng một cái, trưởng lão địa tinh căn dặn tộc nhân lao xuống dưới, vừa hô to vừa hướng về phía huyết động Thực nhân ma cách đó không xa lao tới. Rất nhanh đã khiến cho Thực nhân ma đi tuần quanh cửa động chú ý.

"Một đám địa tinh? Ta không nhìn lầm đó chứ?"

"Bọn này dám chắc là đối đến điên lên, dám nghĩ tập kích bộ lạc Thực nhân ma chúng ta, quả là muốn chết"

"Hắc hắc, vừa rồi còn không được ăn no, mấy tên không biết sống chết này đến vừa kịp lúc, không biết bao lâu rồi không được ăn óc tươi?"

Nhìn đám địa tinh đang lao xuống, đám Thực nhân ma đi tuần tra vô cùng ngoài ý muốn. Ở đây núi Lạp Đạt Khắc địa tinh chính là danh từ chỉ phế vậy, bình thường một đám địa tinh gặp phải một con phong lang cũng phải tách ra xa.

Bọn họ không thể nào tưởng tượng được, mấy tên bình thường nhất gan như chuột dám ngang nhiên đến tập kích bộ lạc của mình.

Mùa đông giá rét, xem ra, đám địa tinh thật sự đối đến mức không còn lựa chọn nào khác.

Nhìn thân thể còn không to bằng bắp đùi của mình, Thực nhân ma lắc đầu khinh thường, không hề phát giác ra Giác phong thú đang ẩn trên người địa tinh. Trong suy nghĩ của bọn họ, đám người địa tinh quả thực muốn đi tìm chết, đoán rằng đối phương đã không còn lương thực dự trữ, thật sự không thể sống nổi nữa rồi.

Mặc dù hai chân rất ngắn, nhưng dựa vào sườn núi dốc, nên đám địa tinh rất nhanh chạy đến trước mặt đám Thực nhân ma đi tuần tra.

Ngay khi Thực nhân ma chuẩn bị ăn địa tinh thì có chuyện ngoài ý muốn xảy ra.

Không có gì phòng bị, Thực nhân ma vừa giơ lên cây gậy thô to lên liền chấn động cả người, lập tức bị đám địa tinh cùng xông lên điên cuồng công kích.

"Nhanh, đập nát gậy bọn chúng".

Nhìn thấy đối phương khinh thường nên bị trúng châm độc của Giác phong thú cả người chết lặng mất hết lực chiến đấu, trưởng lão địa tinh vô cùng mừng rỡ, chỉ huy mọi người điên cuồng công kích, sử dụng côn gỗ, hòn đá, hỏa cầu, dùng hết sức của mình.

Thực nhân ma da thịt rất dày nhưng sau gáy chính là vị trí bạc nhược nhất của họ, chỉ cần giết chết mấy tên tuần tra này, hấp dẫn được tinh anh của đối phương thì tương đương với hoàn thành nhiệm vụ.

Quả nhiên, sau khi giết chết vài tên Thực nhân ma tuần tra, từ trong huyết động nhanh chóng chui ra một đám đặng đặng sát khí. Người còn chưa tới thì đã rít gào điên cuồng, khiến cho đám địa tinh run rẩy cả người.

Trưởng lão địa tinh thấy đã hấp dẫn được chú ý của đối phương, nhanh chóng chỉ huy mọi người rút lui, được sự hỗ trợ của Giác phong thú, hướng về phía dãy núi mà chạy. Thực nhân ma thật sự quá kinh khủng, chỉ cần chặn chờ một lát thì toàn quân sẽ bị tiêu diệt.

Mỗi con Giác phong thú một ngày có thể bắn ra ba mũi châm độc, dưới sự chặn hậu của bọn chúng, đám địa tinh nhanh chóng rút lui. Trong cơn tức giận, Thực nhân ma trí lực thấp kém trong khoảng thời gian ngắn không thể phát hiện được.

Bị một đám địa tinh ti tiện giết đến tận cửa nhà, cái này đúng là một đại nhục.

Nhìn đám địa tinh không cao được đến thắt lưng mình, Thực nhân ma tức giận kêu to. Nhưng vừa chạy đến ngay phía sau đám địa tinh, thường thường vừa mới giơ gậy gỗ trong tay lên liền cảm thấy cả người tê rần, chạy càng ngày càng chậm.

Thực nhân ma kinh hãi thất sắc, còn tưởng rằng địa tinh có tà pháp, nhưng Dương Lăng ở trên sườn núi càng thêm khiếp sợ.

Người bình thường mà trúng phải châm độc của Giác phong thú thì không có khả năng nhúc nhích, ngay cả cường hãn như Dã man nhân cũng không ngoại lệ, không có nghĩ đến Thực nhân ma không những không có ngã xuống mà còn có thể nhanh chóng đuổi theo, không hổ là ma thú hình người da thịt dày.

Công nhân, tuyệt đối là công nhân tốt.

Sau cơn ngoài ý muốn, nhìn đại quân Thực nhân ma đến càng lúc càng gần, Dương Lăng trong lòng vừa động, chuẩn bị bắt sống tất cả Thực nhân ma.

Duy Sâm Trần cần phải có những kẻ da thịt dày như Thực nhân ma thể lực phi thường để làm cu li ^^ đốn củi, đào quặng, sửa sang lại đường đi.

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Song đầu thực nhân ma vương

Dưới sự dẫn dụ của đám địa tinh, hơn 100 tên Thực nhân ma đặng đặng sát khí lao tới. Thân hình cao hơn 3 mét, cơ bắp cuộn cuộn cùng với chiếc gậy to lớn, Dương Lăng cũng cảm thấy khản trương. Về phần đám địa tinh nhất gan càng sợ đến mức thiếu chút nữa tè ra quần.

"Nhanh, chạy tới sườn núi, nhanh"

Nhìn thấy đám Thực nhân ma sau khi trúng phải châm độc của Giác phong thú vẫn còn hung hăng đuổi theo, trưởng lão địa tinh kinh hãi thất sắc.

Hắn sớm đã thấy được sự lợi hại của châm độc, người bình thường trúng chiêu đến ngay cả đầu ngón tay đều không thể động đậy, không nghĩ tới các tên Thực nhân ma trúng chiêu còn có thể chạy nhanh như vậy, quả thực không thể hiểu được.

Trong tiếng gầm gừ của Thực nhân ma, tử vong chỉ còn cách trong gang tấc, đám người địa tinh điên cuồng chạy về phía trước, dùng hết tất cả khí lực của cơ thể. Quân phục binh ở trên đỉnh núi, giấu đằng sau bụi cây là hy vọng của bọn chúng

40 bước, 39 bước, 38 bước...

Mang theo vài tên dũng sĩ cản lại phía sau, trưởng lão địa tinh đã nhìn thấy đại quân Tà nhân loáng thoáng phía sau bụi cây, nhưng cùng lúc đó, cũng nghe được hơi thở dồn dập của Thực nhân ma ở ngay phía sau.

Ta sẽ chết ư?

Nghiêng người tránh được một kích của Thực nhân ma, trưởng lão địa tinh cắn răng dùng hết một tia khí lực cuối cùng vọt tới trước, ý nghĩa trống rỗng. Tiếng bước chân dồn dập của Thực nhân ma đánh vào thần kinh của hắn, mỗi một tiếng đều như cái búa nện ở đầu hắn một phát, trái tim cũng đập liên hồi, tựa như là sắp nhảy ra ngoài đến nơi.

"Đại nhân, ra tay đi, nếu không ra tay thì không kịp mất" Nhìn Thực nhân ma càng ngày càng gần, A Cổ Tô khó khăn nuốt nước miếng.

Thực nhân ma là một chủng tộc cường hãn ở dãy núi Lạp Đạt Khắc, da thịt rất dày, khả năng cận chiến thiên phú. Đừng nói là chiến sĩ bình thường mà ngay cả đám gấu cuồng bạo cũng không là đối thủ của bọn chúng. Nếu chẳng may bị bọn chúng vọt tới bám sát, hậu quả không dám tưởng tượng.

Chiến tranh là phương pháp huấn luyện binh lính tốt nhất.

Nhìn Dã man nhân hô hấp khó khăn, lại nhìn tinh linh khản trương đến độ tay chân cứng ngắc, Dương Lăng lắc đầu. Không trải qua chiến tranh tẩy lễ đám thân vệ này còn không có cách nào trở thành tinh anh thực thụ.

Lại nhìn ma thú đại quân đang mai phục, đừng nói là Giác phong thú và Tượng đá quý khát máu, mà ngay cả bản tính vốn hỗn loạn như Tà nhân cũng đều trấn định. Đã trải qua vài trận khổ chiến và tiến hóa, chúng nó đã từ một con ma thú trở thành một chiến sĩ máu lạnh, luôn sẵn sàng chiến đấu.

"Bình tĩnh đi, chờ thêm một lát nữa".

Mất thấy còn có không ít Thực nhân ma đang cuộn cuộn lao ra từ trong huyết động, Dương Lăng cắn chặt răng, chuẩn bị chờ thêm lát nữa. Chỉ cần đối phương tiến vào vòng vây vậy thì tuyệt đối có đến mà không có đường trở về.

Dưới sự dẫn dụ của đám địa tinh, Thực nhân ma cho dù bị trúng châm độc cũng cuồng bạo đuổi tới, trong mắt bọn họ, đám địa tinh thân hình thấp bé không chỉ là một đám địch nhân mà còn là một đám thực vật ngon lành. Nhìn đám địa tinh hoảng sợ, bọn họ phảng phất ngửi được mùi thơm của óc tươi.

Khinh thường đại ý, bọn họ không hề chú ý tới trên đỉnh núi có hơn mười cây đại thụ, càng không chú ý đến có các lỗ nhỏ khó nhận ra trên sườn núi. Trong chớp mắt, có khoảng 300 Thực nhân ma lọt vào vòng vây.

28 bước, 27 bước, 26 bước...

Ngay khi đám Thực nhân ma khinh thường, chuẩn bị đem đám địa tinh chạy không còn sức lực xé thành hai mảnh, thì đột nhiên xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Hơn mười cây đại thụ hóa thành hơn mười người khổng lồ cao hơn mười mét, các đốt ngón tay đều có các cây đinh sắc bén, các bắp thịt chắc chắn, nhìn tựa như là một khối nham thạch cứng rắn.

Các cây đinh sắc bén, thân thể cao lớn, áo giáp chắc chắn...

Nhìn khô mộc chiến sĩ đi nhanh tới, đám Thực nhân ma luôn luôn hung hãn không khỏi nuốt nước miếng một cách khó khăn, lần đầu tiên hiểu được cái gì gọi là sợ hãi.

Ngoài ý muốn, rung động. Thật sự quá ngoài ý muốn, quá rung động!

Nheo neo lại con mắt, bọn chúng không thể nào nghĩ ra được các bụi cây vẫn thường thấy lại hóa thành một đám người khổng lồ. Nhưng nhìn bộ dáng đặng đặng sát khí của khô mộc chiến sĩ, cho dù ngu hơn nữa cũng hiểu được tình thế vô cùng bất lợi.

Trong nháy mắt khi Thực nhân ma thất thần, đã chuẩn bị sẵn sàng, ma thú đại quân bắt đầu hành động.

Dưới sự chỉ huy của Tà nhân bạo quân, Tà nhân phát ra làn ánh sáng chói mắt, Thực nhân ma cảm giác một luồng ánh sáng chói mắt lóe qua, con mắt vừa rất vừa đau. Cái loại cảm giác này giống như bị khói độc bay vào mắt, hoặc giống như bị con ruồi to cắn ở con ngươi một cái thật đau.

Vì muốn bắt sống tất cả Thực nhân ma, trước khi lâm trận Dương Lăng thay đổi đối sách.

Tà nhân đại quân dừng lại công kích, dưới sự chỉ huy của Tà nhân liền nhanh chóng rút lui, thành lập phòng tuyến thứ hai. Dã man nhân giữ vững vị trí, bảo vệ tinh linh và tà nhân đại quân phía sau.

Khô mộc chiến sĩ phụ trách làm hỗn loạn đội hình của đối phương. Tượng đá quý canh chừng phía sau, còn đại quân con nhện thì đội toàn bộ Thực nhân ma lao lên rồi phong tỏa đường lui của bọn chúng và quét sạch tất cả các huyết động.

Cứ như vậy, nhiệm vụ công kích chủ yếu dựa vào Giác phong thú và tinh linh.

Dưới sự chỉ huy của Dương Lăng, Giác phong thú chia làm mười đội thay nhau tấn công. Giống như máy bay chiến đấu bay vòng trên không, bắn ra một cây châm độc kẻ khác khó lòng phòng bị.

Cùng lúc đó tinh linh cũng không để cho Dương Lăng thất vọng, từng mũi tên dài bắn ra, chuẩn xác bắn trúng đầu gối của Thực nhân ma.

Thực nhân ma rất cường hãn, mặc dù sớm đoán được, nhưng Dương Lăng vẫn cảm thấy khiếp sợ trước lực phòng ngự và công kích xuất sắc của bọn họ.

Ở khoảng cách ngắn, mũi tên của tinh linh có thể xuyên thủng áo giáp của kỵ sĩ, nhưng bắn trúng Thực nhân ma chỉ đi vào được một đoạn ngắn.

Nhìn bộ dạng thì trừ phi sử dụng trọng nỏ, còn không tuyệt đối không có cách nào thâm nhập được vào cơ thể mạnh mẽ của bọn họ.

Ngoài ra, người bình thường mà trúng phải châm độc của Giác phong thú thì có thể động đậy đã là quá tốt rồi. Nhưng Tà nhân vẫn còn chạy như bay, đến khi trúng phải cây thứ 2, 3 thậm chí thứ tư mới ngã xuống mặt đất.

Nếu so với Giác phong thú và tinh linh thì khô mộc chiến sĩ công kích trực tiếp mà hiệu quả. Mặc dù có mệnh lệnh phải bắt sống, ra tay vừa phải, nhưng chỉ cần dùng sức va chạm, đám Thực nhân ma liền bị đánh bay ra ngoài.

Dưới sự công kích của Giác phong thú, tinh linh và khô mộc chiến sĩ, Thực nhân ma thú tính đại phát, vừa hét lên giận dữ, vừa giống như con trâu điên lao vào công kích khô mộc chiến sĩ.

Có chút không để ý đến các cây đinh sắc bén, liều chết ôm lấy hai chân khô mộc chiến sĩ, cho dù bị đánh cho đến choáng váng đầu óc cũng không chịu buông tay. Có chút lớn tiếng rít gào, giờ cây gậy gỗ trong tay điên cuồng đánh vào chân khô mộc chiến sĩ. Có một chút còn thậm chí vòng ra xa rồi lao về phía trước, ý đồ công kích Dương Lăng đang ở trên đỉnh núi.

Thực nhân ma rất cường mãnh rất điên cuồng nhưng dưới sự công kích liên hợp của khô mộc chiến sĩ, Giác phong thú, tinh linh vẫn lần lượt té xuống. Đối mặt với đối phương có thực lực tuyệt đối thì âm mưu và dùng khí đều không có tác dụng.

Theo Thực nhân ma từng người từng người ngã xuống, Dương Lăng đưa mắt nhìn sơn động phía đối diện, song chính khi hắn chuẩn bị cho đại quân con nhện thực thi mệnh lệnh, thì đột nhiên từ trong huyết động lớn nhất truyền ra một tiếng hét rung trời.

Ngao..

Tiếng hét trầm thấp có lực, mỗi tiếng kêu Dương Lăng cảm giác được mặt đất dưới chân run lên. Tiếng kêu càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng có lực, giống như có con quái vật nào đang từ dưới đất lao lên.

Nghe được tiếng hét cuồng bạo, Thực nhân ma đang vô lực nằm trên mặt đất chấn động cả người, ra sức giãy dụa. Mà đám địa tinh nhát gan run run cả người, ngay cả trưởng lão địa tinh kinh nghiệm dày dặn cũng không ngoại lệ, sắc mặt tái nhợt, tay chân lạnh ngắt, như là người thấy mùi tử vong.

"Đại nhân, rút lui, rút lui nhanh lên. Đây là tiếng của ma quỷ, là vong hồn của Thực nhân ma phát ra, đi mau, nếu không đi thì không kịp mất" Khó khăn nuốt nước miếng, trưởng lão địa tinh vừa nói vừa hoảng sợ nhìn Dương Lăng, hận không được phải quay đầu bỏ chạy, chạy càng xa càng tốt.

Vong hồn bắt từ?

* * *

Chương 116: Thị huyết quang hoàn

Sau một tiếng rít gào, Thực nhân ma hai đầu dẫn theo một đám tộc nhân lao tới. Bước chạy nặng nề, ánh mắt đỏ bừng khát máu. Lang nha bỗng dính đầy vết máu... mọi người nhìn thấy không khỏi cảm thấy run sợ. Đừng nói đám địa tinh bản tính nhất gan, mà ngay cả A Cổ Tô và đám Dã man nhân đều càng ngày càng khản trương, hít thở càng ngày càng nặng nề.

"Thực nhân ma vương hai đầu?"

Nhìn Thực nhân ma hai đầu đang giận dữ lao tới, nhìn hai cái đầu dữ tợn của hắn, Dương Lăng trong lòng vừa động.

Ở một trình độ nào đó mà nói, Thực nhân ma chính là ma thú hình người. Vu thuật huyền ảo có thể thuần hóa ma thú cường đại, có lẽ cũng có thể thuần hóa chủng tộc Thực nhân ma.

Vốn hắn còn lo lắng làm thế nào để bắt sống toàn bộ Thực nhân ma, làm sao để thuần hóa bọn họ. Bây giờ xem ra chỉ cần lấy máu thuần hóa Thực nhân ma hai đầu, mọi vấn đề sẽ được giải quyết, giống như thuần hóa lang chu vương đơn giản mà hữu hiệu. Thuần hóa một vị vương giả sẽ gián tiếp đạt được một đại quân.

"Đại nhân, ra lệnh cho Tà nhân đại quân động thủ đi, nếu còn không ra tay sợ rằng không kịp mất" Nhìn thấy Thực nhân ma hai đầu kinh khủng càng ngày càng đến gần, nhìn đại quân Thực nhân ma khổng lồ sau lưng hắn, A Cổ Tô nuốt nước miếng khó khăn, càng ngày càng khản trương.

Ở Duy Sâm Trấn, có rất nhiều truyền thuyết mơ hồ, và trong đó có không ít điều liên quan đến Thực nhân ma.

Truyền thuyết nói rằng, một Thực nhân ma sau khi được thần thú chúc phúc sẽ xuất hiện hai cái đầu hai bên, khiến cho không chỉ có lực lượng và tốc độ tăng gấp mười lần, hơn nữa còn có các dị năng thần bí, lực chiến đấu vô cùng kinh khủng.

Truyền thuyết, chỉ có bị ma thần của địa ngục nguyên rủa thì một tên Thực nhân ma mới có thể mọc ra hai cái đầu hai bên. Ai tới gần quái vật như vậy, liền sẽ bị ma thần địa ngục nguyên rủa, sống không bằng chết.

Ngoài ra, cũng còn có một truyền thuyết, là một Thực nhân ma bộ lạc truyền đời hàng ngàn ngàn năm, vong hồn bắt từ trong tộc sẽ sống trên người một Thực nhân ma, để bảo vệ bộ lạc của bọn họ.

Bọn họ không chỉ có mọc ra hai cái đầu, còn có thể có hai trái tim. Chỉ cần không bị chém đứt hai cái đầu cùng lúc, hoặc là hai trái tim cùng bị xuyên thủng vậy bọn họ sẽ sống mãi, cực kỳ đáng sợ.

Nhớ tới đông đảo truyền thuyết nghe từ hồi nhỏ, lại nhìn Thực nhân ma hai đầu dữ tợn càng ngày càng đến gần, hai mắt A Cổ Tô co lại. Bất sống một con Thực nhân ma bình thường đã vất vả như vậy, vậy thì bất sống một tên Thực nhân ma hai đầu kinh khủng như vậy, quả thật là không thể tưởng tượng.

"A Cổ Tô, bình tĩnh đi, nhiệm vụ của ngươi là bảo vệ tinh linh và Tà nhân, tuyệt đối không thể rời khỏi trận địa" Dương Lăng vừa nói vừa lấy một nắm vu phù trong giới chỉ ra. Quyết định đánh bạc một phen.

35 bước, 34 bước, 33 bước.

Thực nhân ma hai đầu tốc độ rất nhanh, trong nháy mắt đã chạy tới trước mặt mọi người, nhưng càng khiến kẻ khác giật mình, chỉ thấy hắn hét lên một tiếng liền tản mát ra một vòng tròn màu máu đỏ.

Vòng tròn đi qua đầu liền khiến cho đám Thực nhân ma bị trúng châm độc vô lực nằm trên mặt đất trở lên kích động, vừa hồng vừa dùng sức đứng lên. Phảng phất như khôi phục tất cả sức lực trong nháy mắt.

"Quang hoàn khát máu?" Thấy vòng tròn màu đỏ máu xung quanh Thực nhân ma hai đầu, Trưởng lão địa tinh kinh hãi thấy sắc: "Đại nhân, nhất định phải giết chết tên Thực nhân ma hai đầu này, nếu không tất cả Thực nhân ma sẽ biến thành quái vật điên cuồng, nhanh".

Căn cứ vào sách cổ ghi lại, thị huyết quang hoàn là pháp thuật cấp cao của Thú nhân tế tự, có thể trong nháy mắt đề cao tốc độ và lực lượng của người khác tăng lên gấp mấy lần, thậm chí mười lần, trở thành một tên thú nhân cuồng bạo, khát máu.

Thực nhân ma bình thường thì có thể giết chết hổ báo, Trưởng lão địa tinh không thể nào tưởng tượng sau khi tốc độ và lực lượng tăng lên vài lần, thậm chí mười lần thì lực chiến đấu của bọn họ sẽ lên đến trình độ nào?

Ngay khi đám địa tinh run rẩy cả người, tựa như hồn phi phách tán, thì Tà nhân đại quân dưới sự chỉ huy của Tà nhân bạo quân đã hành động.

Trong nháy mắt, từng đạo ánh sáng mạnh mẽ chói mắt tập hợp lại cùng một chỗ, giống như một mặt trời nhỏ phát ra ánh sáng rất mạnh.

Tà nhân hành động nhanh chóng, nhưng Thực nhân ma dưới sự chỉ huy của Thực nhân ma hai đầu cũng không chậm. Sau khi ánh sáng mạnh tan đi, ngoại trừ vài tên Thực nhân ma nhắm lại hai mắt đứng bất động tại chỗ, còn hầu hết các tên còn lại đều không có việc gì, dưới sự cầm đầu của Thực nhân ma hai đầu nhắm hướng Dương Lăng lao tới.

"Tán công thất bại?"

Nhìn Thực nhân ma hai đầu phản ứng nhanh nhẹn, nhìn ánh mắt bạo ngược của hắn, và cơ thể tràn đầy năng lượng, Dương Lăng không dám chậm trễ, nhanh chóng thay đổi đối sách, chỉ huy ma thú đại quân nhanh chóng hành động.

"Hô" một tiếng, Giác phong thú và Tượng đá quý đã chuẩn bị sẵn sàng như tia chớp lao lên cùng nhau phối hợp chiến đấu.

Giác phong thú phụ trách đánh lên và giả vờ công kích, mà Tượng đá quý công kích càng thêm sắc bén thì phụ trách một kích trí mạng, một trào xé rách bắp chân của Thực nhân ma, hoặc một trào kéo ruột của bọn họ ra.

Đối mặt với tình huống phát sinh ngoài ý muốn, Dương Lăng không thể không thay đổi đối sách, chỉ huy ma thú đại quân ra tay thật mạnh, đánh bị thương bọn Thực nhân ma sau này sẽ nghĩ biện pháp chữa trị cho bọn chúng.

Giết địch 1000 mà tổn hại 800 là điều tối kỵ của nhà binh, nếu vì thảo phạt mười bộ lạc bản xứ mà tổn thất nặng nề vậy được không bù nổi mất.

Thực nhân ma hai đầu đi qua đâu thì trên người Thực nhân ma bình thường sẽ đều tán mát ra một vòng tròn màu đỏ máu, hai mắt đỏ bừng, cả người mỗi một khối cơ bắp đều lớn lên, sẽ giống như ma thú khát máu lớn tiếng rít gào. Loài chim ở gần đó nghe được tiếng rít gào đều hoảng sợ bay cao.

- Ngao ..

Một gậy đập chết một con Tượng đá quý, Thực nhân ma hai đầu vừa rít gào chỉ huy đông đảo Thực nhân ma lao thẳng về phía Dương Lăng.

Sau khi cuồng hóa, thì lực phòng ngự của bọn hắn càng trở lên kinh người, cho dù trúng 4, 5 châm độc của Giác phong thú mà vẫn hành động tự nhiên. Một trào của Tượng đá quý đánh trúng người Thực nhân ma có khi giống như đánh lên miếng sắt, trừ phi đánh vào vị trí yếu hại, nếu không phí công vô ích.

Đây là uy lực của thị huyết cuồng hóa?

Nhìn Thực nhân ma trong nháy mắt khôi phục lại sức lực, tốc độ và lực lượng được đề cao rất nhiều, Dương Lăng còn ngơ ngáo, chỉ huy khô mộc chiến sĩ nhanh chóng lao lên, không dám có một chút chần chừ.

Đối mặt với đại quân Thực nhân ma đang từng bước lao tới, khô mộc chiến sĩ không hề giữ lại sức lực. Cây đinh sắc bén giống như con dao sắc bén đâm vào trong cơ thể Thực nhân ma sau đó dùng sức xoay một vòng, đã đem bọn họ ném ra ngoài, sẽ dùng sức đánh ngã bọn chúng xuống đất, sau đó hung hăng dẫm cho một cước.

Sau khi cuồng hóa, lực lượng của Thực nhân ma trở lên rất kinh khủng, nhưng đối mặt với khô mộc chiến sĩ cao hơn 10 mét vẫn còn kém rất xa.

Dưới sự phản kích của khô mộc chiến sĩ, đại quân Thực nhân ma bị ngăn cản lại, phảng phất gặp phải một tấm chắn rất dày, nửa bước khó tiến.

Dưới sự bảo vệ của Dã man nhân, tinh linh bắn tên như thần, mũi tên nhắm vào các vị trí yếu hại của Thực nhân ma, khiến cho đối phương luống cuống tay chân. Nhưng nếu so sánh với thú một sừng thân là ma thú cấp tám lại không thấm vào đâu.

Rít lên một tiếng, thú một sừng nhanh chóng phát ra từng đạo tia chớp màu tím thô to, tạo thành một lưới điện dày đặc. Trong phạm vi lưới điện bao phủ, Thực nhân ma không có đường chạy trốn, bị điện giật run hết cả người, kêu lên thảm thiết.

- Ngao ...

Nhìn thấy tộc nhân tổn thất nặng nề, Thực nhân ma hai đầu vô cùng giận dữ, lại cuồng hóa. Cơ thể không ngừng rung động, cả người phảng phất to lên, căn răng hung hăng nện một gậy lên đùi phải khô mộc chiến sĩ đang cản đường, "Ca sát" một tiếng, trực tiếp đánh gãy chân khô mộc chiến sĩ.

Một gậy đánh gãy chân khô mộc chiến sĩ?

Nhìn Thực nhân ma hai đầu hung dữ, đám địa tinh đang tránh ở phía sau đại quân thét lên chói tai, hai chân nhũn ra, đám A Cổ Tô, Dã man nhân đều nuốt nước miếng một cách khó khăn, khăn trương đến độ trái tim sắp nhảy ra ngoài, ngay cả Dương Lăng cũng khăn trương đến độ người đầy mồ hôi, không thể nào tưởng tượng đối phương lại mạnh mẽ đến như vậy.

Lưu lại núi xanh, lo gì không có củi đốt?

Nhìn thấy Thực nhân ma hai đầu thú tính đại phát, Dương Lăng hiểu rằng khó có thể bắt sống đối phương. Vì để tránh bị tổn thất lớn hơn nữa, hạ lệnh cho ma thú đại quân toàn lực tấn công, còn chính mình cũng dùng sức nắm chặt vu phù trong tay.

Sau khi liên tục đánh bại ba tên khô mộc chiến sĩ, Thực nhân ma hai đầu dữ tợn lướt qua phòng tuyến khô mộc chiến sĩ, hung hăng lao về phía Dương Lăng. Song chính khi hắn chuẩn bị giết tới thì "Oanh long" một tiếng, bị vài tấm vu phù "Oanh thiên lôi" đánh bay ra ngoài.

Vào thời khắc quyết định, Dương Lăng dường như không cần tiền ném các tấm vu phù trong tay ra, một tấm tiếp một tấm, khiến cho Thực nhân ma hai đầu bị đánh cho đến choáng váng đầu óc, người đầy vết máu.

Nếu nói, vu phù của Dương Lăng khiến cho hắn bị choáng váng đầu óc, vậy tia chớp to lớn của thú một sừng suýt chút nữa khiến hắn hồn bay phách tán.

Sau khi tập hợp một đoạn thời gian, thú một sừng dồn toàn lực tấn công, phát ra từng đạo tia chớp thô to, khiến cho tên Thực nhân ma hai đầu bị giật điện đến run cả người, cả người cháy đen.

Nhìn thấy Thực nhân ma hai đầu cũng ngã xuống, đại quân Thực nhân ma trở lên hỗn loạn, quang hoàn màu máu trên người càng ngày càng nhạt, bị Giác phong thú và Tượng đá quý thừa dịp tấn công, kêu lên thảm thiết.

Đối mặt với sự công kích liên tục của thú một sừng, khô mộc chiến sĩ, Giác phong thú, Tượng đá quý, đại quân Thực nhân ma mất đi người chỉ huy đều mất đi ý chí chiến đấu. Song chính khi bọn chúng chuẩn bị rút lui vào trong huyết động tử thù, thì xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Dưới sự chỉ huy của lang chu vương, đại quân con nhện từ dưới đất chui lên, chia ra làm hai, một bên điên cuồng tấn công, chặn đứng đường lui của Thực nhân ma, một đội lại nhanh chóng lao về phía huyết động Thực nhân ma ở cách đó không xa.

Nọc độc đầy trời, hàm răng sắc bén và số lượng khổng lồ.

Đại quân con nhện vừa xuất hiện đã hoàn toàn đánh tan ý chí chiến đấu của Thực nhân ma, còn đám người già yếu lưu lại ở trong huyết động, càng không có cách nào ngăn cản đại quân con nhện lao đến như thủy triều.

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Linh hồn nắm trong tay

Dưới sự liên hợp tấn công của ma thú đại quân, rất nhanh, Thực nhân ma đều bị đánh bại. Sau trận chiến thống kê, ngoại trừ chết tại chỗ hoặc mất chân mất tay không còn giá trị lợi dụng, thì còn có hơn 400 Thực nhân ma.

Hơn 400 Thực nhân ma thân thể cao lớn cường tráng, có thể tạo thành một đội công nhân đồn cũi hiệu quả cao, có thể khai thác một mỏ quặng thạch với quy mô nhỏ, cũng có thể trở thành đội quân cảm tử xông lên đánh giặc...

Nắm đại cục trong tay, Dương Lăng phân phó mọi người trở lại đám Thực nhân ma tù binh, cầm máu và băng bó vết thương cho bọn chúng. Sau đó, đi nhanh tới trước mặt Thực nhân ma hai đầu bị điện giật cháy đen cả người.

Mặc dù hơi thở mong manh, bị thương rất nặng, nhưng Thực nhân ma hai đầu vẫn đang mở hai con mắt nhìn chăm chăm, cắn răng nghiến răng, dường như đang cố hết sức để đứng lên. Nhưng chân tay đang bị vài tên khô mộc chiến sĩ giữ chặt, căn bản là không có cách nào để nhúc nhích.

Sách sách, lợi hại.

Nhìn Thực nhân ma hai đầu đang mở to hai con mắt, Dương Lăng không khỏi bội phục sự mạnh mẽ của hắn. Ma thú bình thường bị thú một sừng toàn lực công kích vậy chỉ có con đường chết, không nghĩ tới hắn bị điện đánh cháy đen cả người mà vẫn còn có thể lưu lại một hơi thở.

Hay là, quyết định lấy máu thuần hóa hắn?

Sau con ngoài ý muốn, nhìn Thực nhân ma hai đầu cường hãn, lại nhìn một đám Thực nhân ma bị trở lại cách đó không xa, Dương Lăng trong lòng vừa động đột nhiên trong đầu nghĩ ra một ý niệm tà ác.

Máu huyết có chứa vu lực có thể thuần hóa ma thú, nhưng cho tới bây giờ chưa thí nghiệm trên sinh vật trí tuệ hình người bao giờ. Nếu có thể thành công thuần hóa Thực nhân ma hai đầu, vậy tương đương với việc mở ra được một cánh cửa mới.

Sau một lát trầm tư, hắn cắn chặt răng, quyết định đánh bạc một phen.

Thực nhân ma bản tính cuồng bạo, cho dù có biện pháp thuần phục bọn họ, khiến cho chúng trở thành những tên công nhân trung thực, nhưng cũng cần

phải có một khoảng thời gian.

Nhưng nếu có thể lấy máu thuần hóa Thực nhân ma hai đầu, thông qua hần gián tiếp chỉ huy đám Thực nhân ma tù binh, vậy đó là một biện pháp vô cùng hiệu quả.

Ngoài ra, bây giờ Thực nhân ma hai đầu bây giờ hơi thở mong manh cũng là lúc suy yếu nhất. Lúc này lấy máu thuần hóa sẽ giảm rất nhiều chuyện tiêu hao vu lực và máu huyết, nếu mà không thành công tin tưởng cũng có thể thu tay lại, để tránh bị vu thuật cản trở.

Khoanh chân ngồi xuống, Dương Lăng hít vào một hơi thật sâu, Thực nhân ma hai đầu hoảng sợ nghi hoặc, từ từ đặt đầu ngón trỏ lên trên trán của nó.

- Ngao ...

Vừa tiếp xúc với máu của Dương Lăng, Thực nhân ma hai đầu cả người chấn động, thống khổ rít gào lên. Theo sát sau đó, con mắt đỏ bùng từ từ mờ nhạt đi, nổi lên màu xanh biếc quý dị, tất cả cơ bắp toàn thân đều trở lên run rẩy.

Đau nhức, Thực nhân ma hai đầu ra sức giãy dụa, sức lực càng ngày càng nhiều, mỗi khi giãy dụa một lần, lại không thể khống chế được mà lớn tiếng rít gào, hình dạng trông rất điên cuồng. Âm thanh trầm thấp, khàn đặc, phảng phất như không phải từ yết hầu phát ra mà là từ mỗi khớp xương, từ linh hồn tàn nát ra.

Chẳng lẽ, không có cách nào thuần hóa sinh vật có trí tuệ?

Nhìn Thực nhân ma hai đầu ra sức dấy dụa, Dương Lăng nhũn mảy. Nhớ tới tình huống mạnh mẽ tăng lên cấp bậc của Tà nhân bạo quân, trong lòng đột nhiên hơi động, cắn chặt răng rồi đồng thời đưa vào cả vu lực và sinh mệnh năng lượng, từ từ gia tăng nhiều hơn.

Khác với người bình thường, Thực nhân ma hai đầu không chỉ có hai đầu còn có hai trái tim giống nhau như đúc. Sau khi tìm kiếm, Dương Lăng thậm chí còn phát hiện trong hai óc của hần còn có hai cái tuyến yên giống nhau như đúc.

Vu lực kích thích tinh hạch, sinh mệnh năng lượng kích thích tuyến yên.

Sau nửa ngày tìm kiếm, không tìm được tinh hạch trong cơ thể Thực nhân ma hai đầu, Dương Lăng trong lòng vừa động, dẫn cho vu lực màu đỏ máu chia làm hai, đánh sâu vào hai quả tim của hần. Đồng thời, sinh mệnh năng lượng cũng chia làm hai, kích thích tuyến yên của Thực nhân ma hai đầu.

Quả nhiên, thực hiện theo phương pháp này, Thực nhân ma hai đầu không hề điên cuồng giãy dụa nữa. Theo việc Dương Lăng điều chỉnh tỉ lệ vu lực và sinh mệnh năng lượng đưa vào, dần dần trở lên bình tĩnh, từ từ bắt đầu chủ động hấp thu năng lượng trong cơ thể Dương Lăng.

Hết thấy, có chỗ giống như làm bên trong Ngõa Luân Á son cốc.

Nhìn thấy Thực nhân ma hai đầu hô hấp càng ngày càng đều, Dương Lăng thở dài một hơi. Song chính khi hần chuẩn bị gia tăng lực độ thì đột nhiên Thực nhân ma hai đầu vô ý thức rít gào.

Theo sát sau đó, một vầng ánh sáng màu đỏ hiện lên, chung quanh đột nhiên xuất hiện một quang hoàn màu máu đỏ, Thực nhân ma hô hấp cũng theo đó mà trở lên dồn dập.

- Thị huyết cuồng hóa?

Tắm rửa trong ánh sáng đỏ, Dương Lăng cảm giác được cơ thể không thể kiềm chế được mà căng phồng lên, cả người tràn đầy lực lượng. Cùng lúc đó, đầu càng ngày càng nặng, ý thức càng lúc càng mờ hồ.

Ngao ...

Sau khi rít lên một tiếng, các khối cơ bắp của Thực nhân ma hai đầu đều trương lên, cả người phồng lên. Hai cái đầu không ngừng run rẩy, trái tim kích liệt nhảy lên, tuyến yên cũng tàn nát ra một cỗ ba động khác thường, như con cá voi điên cuồng hấp thu vu lực và sinh mệnh năng lượng trong cơ thể Dương Lăng, tứ chi ra sức giãy dụa.

"Không tốt."

Nhìn thấy chuyện lớn không xong, và nhanh chóng ra khỏi sự khống chế của mình, Dương Lăng kinh hãi, ngón trỏ thu hồi theo bản năng. Nhưng không ngờ, mặc kệ thế nào cũng không thể rút ngón trỏ ra, dính chặt trên trán Thực nhân ma hai đầu.

Theo vu lực và sinh mệnh năng lượng cuộn cuộn trôi ra, ý thức cũng dần dần mất đi.

Nhìn thấy Thực nhân ma hai đầu thống khổ kêu gào, tứ chi giãy dụa, mà sắc mặt Dương Lăng càng lúc càng tái nhợt, A Cỗ Tô gấp đến độ đi lại xung quanh, giống như con kiến chạy tới chạy lui trên miệng cái bình nóng bỏng.

Sau khi thương lượng với trưởng lão địa tinh vẫn không có cách nào.

"Nguyên rủa, đây là lời nguyên rủa của ma thần địa ngục".

"Đứng, đứng, đứng, đây là lời nguyên rửa của ma thần địa ngục, lời nguyên rửa khiến kẻ khác sống không bằng chết, chạy mau".

Nghe tiếng kêu thảm thiết như phát ra từ linh hồn của Thực nhân ma hai đầu, lại nhìn Dương Lăng trong nháy mắt không còn chút máu, lão đảo muốn ngã, đám địa tinh bản tính nhất gan run hết cả người.

Sau khi thét chói tai vài câu đều chạy trốn ra khắp nơi, chạy còn nhanh hơn con thỏ, cho dù trường lão địa tinh lớn tiếng ngăn cản cũng không có tác dụng.

"Thông linh đại nhân, ta mời tế tự của bộ lạc chúng ta tới đây".

"Không, bộ lạc chúng ta quá xa, trước hết cười thú một sừng trở về mời Cổ Đức đại nhân đến đây"

Nhìn thấy chuyện lớn không xong, tinh linh vô cùng lo lắng, đối với tình huống quỷ dị như thế này, bọn họ cũng không giúp được gì, trừ phi trở về gọi trưởng lão về tế tự đến đây.

"Được, ta ngay lập tức trở về Duy Sâm Trấn, các người phải bảo vệ quanh đại nhân, tuyệt đối không được rời khỏi trận địa" Do dự một lát, A Cổ Tô quyết đoán hạ lệnh, sau đó nhảy lên người thú một sừng lao đi.

Bình thường, thú một sừng tuyệt đối không để ai khác ngoài Dương Lăng cười lên. Nhưng là một con ma thú cao cấp có trí tuệ nhất định, nó cũng hiểu được bây giờ Dương Lăng rất không ổn. Nên toàn lực phối hợp với hành động của A Cổ Tô.

A Cổ Tô vừa đi khỏi, mọi người càng khẩn trương hơn, tinh linh bất an cầm chặt cây cung trong tay, Dã man nhân thì lau lau cây búa lớn trong tay. Đám địa tinh trời sinh đã nhất gan, càng thêm lo lắng, nếu không có trưởng lão áp chế thì đã sớm bỏ chạy hết.

Một cơn gió lạnh thổi qua, tuyết càng ngày càng nhiều, trời càng ngày càng lạnh.

Không biết trải qua bao lâu, khi hai mắt Dương Lăng càng lúc càng nặng nề, vu lực và sinh mệnh năng lượng trong cơ thể cũng dần cạn kiệt, thì đột nhiên ấn ký hình tháp ở trên trán nhảy lên, tản mát ra hỗn độn năng lượng khổng lồ.

Vận chuyển trong cơ thể theo một quỹ tích huyền ảo, một vòng rồi đến một vòng, cứ thế lưu chuyển trong cơ thể Dương Lăng.

Được sự kích thích của lượng lớn năng lượng, linh hồn giới chỉ đeo ở ngón trỏ tay phải cũng tản mát ra một cỗ năng lượng lạnh như băng, cùng chuyển động với hỗn độn năng lượng.

Chỗ chúng nó đi qua thì cơ thể đang bành trướng liền nhanh chóng co rút lại, tiêu trừ ảnh hưởng của thị huyết cuồng hóa, ý thức cũng dần dần tỉnh táo lại.

Hít vào một hơi thật sâu, Dương Lăng đưa vào cơ thể Thực nhân ma hai đầu hỗn độn năng lượng. Rất nhanh, Thực nhân ma hai đầu kêu gào đến độ yết hầu chảy máu nhanh chóng yên tĩnh trở lại.

Quang hoàn màu đỏ máu càng ngày càng nhạt, cơ thể bành trướng lên cũng theo đó từ từ co rút lại.

Theo năng lượng hỗn độn đưa vào, bùn đất trên người Thực nhân ma hai đầu nhanh chóng rơi ra, từ từ mọc lên một tầng lân giáp. Nếu nhìn kỹ thì có thể thấy mặt trên còn có một bức bản đồ phức tạp mờ ảo, hoặc như là một đám ma thú hung mãnh, vô cùng huyền ảo.

Ngao ...

Sau tiếng rít gào, Thực nhân ma hai đầu thừa lúc vài tên khô mộc chiến sĩ không chú ý, liền dùng sức tránh thoát khỏi sự trói buộc của chúng mà đứng lên, vô cùng mạnh mẽ, dường như lực lượng lại được tăng thêm không ít.

"Bổ Lạp Tư Gia ra mắt chủ nhân"

Ngay khi Dương Lăng chăm chú đề phòng, tưởng rằng thuần hóa đã thất bại, thì Thực nhân ma hai đầu quỷ mị xuống trước mặt.

Khô tận cam lai.

Nhìn Thực nhân ma hai đầu quỷ trước mặt, Dương Lăng vô cùng kích động. Ngồi xếp bằng một lát, hấp thu và dung hợp hỗn độn năng lượng, trong cơ thể tràn đầy vu lực, có thể rõ ràng nắm được ý nghĩ của Thực nhân ma hai đầu.

Khác với Tà nhân bạo quân và lang chu vương, Thực nhân ma mặc dù vẫn còn khá ngu muội, nhưng dù sao vẫn là một loại sinh vật có trí tuệ.

Khi trao đổi thì Tà nhân bạo quân và lang chu vương chỉ có thể phát ra một cỗ ba động khó hiểu, nhưng Thực nhân ma hai đầu không chỉ có thể nhanh chóng hiểu được mệnh lệnh mà còn có thể nói ra ý kiến và ý nghĩ của mình.

Đây là sức mạnh của lấy máu thuần hóa.

Nhìn trước còn cần răng nghiến răng, nhưng sau khi bị thuần hóa lại vô cùng ngoan ngoãn Thực nhân ma hai đầu, Dương Lăng hiểu được mình đã thắng bại. Cần thận tìm hiểu linh hồn và trí nhớ của nó, từ từ hiểu được không ít bí mật mà người ngoài không hề được biết của Thực nhân ma.

Hóa ra, Thực nhân ma có một khả năng thần bí, mỗi một tộc trưởng khi chết đều đem trí nhớ, và phương pháp tu luyện đấu khí hị huyết truyền cho tộc trưởng đời sau. Đấu khí khi tu luyện đến một trình độ nhất định thì tộc trưởng sẽ mọc thêm một cái đầu.

Chính mình có hai cái đầu và hai quả tim, Thực nhân ma thực lực sẽ tăng rất nhiều, không những chỉ có lực lượng và tốc độ tăng hơn mười lần mà còn có khả năng thị huyết cuồng hóa.

Tu luyện đến cấp cao, thậm chí còn có thể giống như trong truyền thuyết, nếu không phải đồng thời cả hai quả tim và hai cái đầu cùng bị đánh nát, thì có thể sống lại, cận chiến vô cùng lợi hại.

Sau khi tiến hóa ra hai cái đầu, thực lực của Thực nhân ma hai đầu vô cùng cường hãn, nhưng cũng có nhược điểm trí mạng.

Ở giữa hai cái đầu mọc lên một khối thịt, thực lực càng mạnh thì khối thịt càng lớn, tư duy sẽ càng ngày càng hỗn loạn.

Nếu nghiêm trọng thì cứ cách một khoảng thời gian hai cái đầu sẽ giống như bị đao chém, đau đớn vô cùng. Cho nên mỗi tộc trưởng thành công tiến hóa ra hai cái đầu đều nói sống không bằng chết, và nhiều người đau đớn không chịu nổi mà phải tự tử.

Sau khi bị Dương Lăng lấy máu thuần hóa, Thực nhân ma hai đầu Bồ Lạp Tư Gia phát hiện khối thịt giữa hai đầu đã biến mất không thấy, khôn khổ nhiều năm cũng theo đó mà biến mất. Vô cùng mừng rỡ, mặc dù hiểu được linh hồn từ nay về sau sẽ chịu sự khống chế của Dương Lăng, nhưng cũng cam tâm tình nguyện.

"Cảm tạ chủ nhân đã giải quyết nỗi thống khổ cho Bồ Lạp Tư Gia"

Xác nhận lại khối thịt giữa hai đầu đã hoàn toàn biến mất, Bồ Lạp Tư Gia mừng rỡ như điên, cung kính quỳ trước mặt Dương Lăng.

Ngoài ý muốn một lát, Dương Lăng hiểu được ý tứ của Dương Lăng, nghĩ đến khối thịt trên người hẳn có lẽ là một di chứng.

Cẩn thận tìm hiểu trí nhớ của Thực nhân ma, Dương Lăng từ từ hiểu được điểm máu chốt ở đây.

Thực nhân ma sau khi tiến hóa, sở dĩ tư duy hỗn loạn có lẽ do hai cái đầu tranh đoạt quyền khống chế cơ thể, thời gian dài sẽ sinh ra bệnh ở não, cũng như dẫn đến bệnh đau đầu kịch liệt. Tình huống nghiêm trọng có thể dẫn đến bệnh thần kinh.

Không nghĩ tới, lấy máu thuần hóa còn có tác dụng như vậy.

Cảm giác được tư duy càng ngày càng rõ ràng của Thực nhân ma Bồ Lạp Tư Gia, lại so sánh với đoạn trí nhớ vô cùng hỗn loạn của hắn, Dương Lăng sợ hãi không thôi.

Căn cứ theo bản ghi chép, thì vụ thuật tu luyện đến hậu kỳ sẽ từng bước nắm giữ lực lượng linh hồn huyền ảo trong tay, tiếp xúc với lực lượng bốn nguyên trong trời đất.

Xem ra, chính mình còn một đoạn đường rất xa phải đi, tu luyện đến cảnh giới linh vu cường đại hơn huyết vu nhiều lắm, khi đó mới chỉ là tiếp xúc đến cánh cửa vu thuật mà thôi.

Dương Lăng suy nghĩ mông lung, còn Thực nhân ma hai đầu Bồ Lạp Tư Gia quỳ gối không nhúc nhích, vô cùng chờ đợi vào tương lai tươi sáng.

Nếu được Dương Lăng trợ giúp, thì hầu hết tộc nhân cũng tu luyện đấu khí thị huyết và thuận lợi tiến hóa ra hai đầu và hai quả tim, vậy bộ lạc sẽ trở lên cường thịnh. Cái khác không nói, mà chỉ cần mỗi mùa đông không cần lo lắng vì tích trữ lương thực không đủ

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Đội quân nô lệ

Thực nhân ma hai đầu Bồ Lạp Tư Gia vô cùng chờ mong vào tương lai, thì Dương Lăng cũng không ngoại lệ.

Cản trở Thực nhân ma tiến hóa không phải phương pháp tu luyện mà là nhược điểm trí mạng kia. Chỉ cần tìm được phương pháp cam đoan có thể thuận lợi tiến hóa, vậy cũng tương đương với việc tất cả Thực nhân ma đều có thể tu luyện đấu khí đặc trưng của bọn họ, khiến cho tốc độ tiến hóa nhanh hơn.

Thực nhân ma vô cùng mạnh mẽ, vô cùng cường hãn. Nếu có một đoàn Thực nhân ma tiến hóa ra hai đầu, lực lượng siêu phàm, tốc độ cao, hơn nữa cả một đám đều thị huyết cuồng hóa, vậy chính là một cỗ máy giết người trong khoảng cách gần.

Nếu đã thuần hóa được Thực nhân ma hai đầu vậy không cần phải trời đám Thực nhân ma bình thường nữa, Sau khi cỡi dây thừng, dưới sự chỉ huy của Bồ Lạp Tư Gia, tất cả Thực nhân ma đều quỳ trước mặt Dương Lăng.

Thực nhân ma là một chủng tộc có trí tuệ, có thể lấy máu thuần hòa Thực nhân ma, vậy có nghĩa là có thể lấy máu thuần hóa loài người?

Nhìn đám Thực nhân ma quỳ mọp trước mặt, Dương Lăng mặt ngoài cố giữ vẻ bình tĩnh, nhưng trong lòng suy nghĩ miên man. Không biết vì sao, lại đột nhiên nhớ tới người đàn bà gặp ở trên xe bus, nhớ tới đôi lông mày thanh tú của nàng, cái eo nhỏ mảnh mai và bờ mông tròn trịa. ...

Có lẽ thuần hóa một nữ nô là một chủ ý rất hay?

Dương Lăng đột nhiên nghĩ đến một cái chủ ý tà ác, nhớ đến khuôn mặt của nữ thích khách. Thậm chí còn nhớ đến Hải Nhi Bối Lý, nhớ tới da thịt trắng trẻo nhẵn nhụi của nàng và đôi mắt to tròn trong veo như nước.

Dương Lăng thất thần đến khi Cổ Đức mang theo một nhóm võ sĩ cấp tốc chạy đến, mới hồi phục lại tinh thần.

"Đại nhân, người không có việc gì chứ?" Nhìn Dương Lăng không có biểu hiện gì lạ, lại nhìn đám Thực nhân ma quỳ mọp trước mặt hắn, Cổ Đức nghi hoặc nhìn nhìn A Cổ Tô.

"Cổ Đức, ta không có việc gì, người đến vừa kịp lúc" Nhìn Cổ Đức vất vả chạy đến, lại nhìn A Cổ Tô đang thở hồng hộc, Dương Lăng không cần suy nghĩ cũng hiểu được chuyện gì xảy ra: "Trang bị cho đám Thực nhân ma này trọng giáp và Lang nha bổng nhanh nhất phải mất bao lâu?"

Trang bị cho đám Thực nhân ma này trọng giáp và Lang nha bổng?

Sau một lát ngoài ý muốn, nhìn đám Thực nhân ma cao hơn 3 mét, Cổ Đức nuốt nước miếng khó khăn.

Cho dù chỉ bằng tay không, Thực nhân ma đã nổi tiếng khắp dãy núi Lạp Đạt Khắc, không thể nào tưởng tượng được nếu bọn họ mặc thêm trọng giáp và tay cầm những cây gậy to thì lực chiến đấu sẽ đến mức độ kinh khủng như thế nào.

"Đại nhân, quặng sắt trong trấn đã tiêu hao hết, không có công nhân sung túc, không có đủ quặng sắt loại tốt, sợ rằng trong thời gian ngắn khó có thể chế tạo ra lượng lớn trọng giáp và gậy to." Nhớ tới tình cảnh tiêu hao càng lúc càng lớn, Cổ Đức cảm thấy khó khăn.

"Người phụ trách tìm kiếm tài nguyên xung quanh Duy Sâm Trấn. Phải tìm một cách nhanh nhất các loại quặng sắt chất lượng cao, còn về phân lao động, cứ để đó ta lo" Dừng lại một chút, Dương Lăng nói.

- "Mùa xuân tới chúng ta phải trồng trọt một mảnh ruộng lớn. Gieo trồng đủ lương thực, ngoại trừ lượng lớn áo giáp, vũ khí còn cần phải chế tạo rất nhiều công cụ khai hoang, nhớ lấy".

Đặc Lạp Tư thâm lâm tài nguyên phong phú, Duy Sâm Trấn ở ngay cạnh đó cũng không ngoại lệ.

Sông Đa Nỗ Hà lượng nước vô cùng lớn, uốn lượn khắp Duy Sâm Trấn, rồi theo một đường chảy về phía nam ra biển.

Dương Lăng tin tưởng, có lượng lớn lao công để dẫn nước từ sông Đa Nỗ là có thể khai khẩn rất nhiều ruộng tốt xung quanh Duy Sâm Trấn, gieo trồng được rất nhiều lương thực.

Có đủ lương thực, vậy sự phát triển của Duy Sâm Trấn sẽ rất bền vững, có đủ lương thực là có thể hấp dẫn và chiêu nạp đông đảo lưu dân và các bộ lạc nhỏ đến định cư.

Duy Sâm Trấn muốn phát triển, tình thế không phải điều lớn nhất, mà là phải có đủ người dân. Cho dù tính cả đám dong binh, mạo hiểm giả và thương nhân lưu lại trong trấn, thì trên trấn mới có 3 vạn dân, còn thiếu rất nhiều.

Đặc Lạp Tư thâm lâm, dãy núi Lạp Đạt Khắc, và sa mạc bên ngoài quan khẩu A Lạp Sơn có rất nhiều các bộ lạc nhỏ và các chủng tộc khác nhau. Nếu có thể hấp dẫn bọn họ tới định cư ở Duy Sâm Trấn vậy trong thời gian ngắn có thể thu được rất nhiều nhân lực.

Lấy danh nghĩa tiêu diệt thổ phi để quét sạch các bộ lạc bản xứ ở dãy núi Lạp Đạt Khắc, đoạt được rất nhiều lao động giá rẻ, đây là lựa chọn tốt nhất trong thời gian này. Giờ lại tăng thêm một đội quân Thực nhân ma vô cùng cường đại.

Tiếp theo, nghỉ ngơi ở bộ lạc Thực nhân ma vài ngày, đội đám Thực nhân ma khôi phục hoàn toàn thương thế, hắn chỉ huy đại quân hành động. Lúc này đây, ngoại trừ địa tinh làm nhiệm vụ mỗi nhữ, còn có thêm đội quân gồm 300 tên Thực nhân ma.

Căn cứ theo trí nhớ của Bồ Lạp Tư Gia thì quanh đó còn có vài bộ lạc Thực nhân ma. Nhờ hắn dẫn đường, Dương Lăng dẫn theo đại quân nhằm hướng một cái sơn cốc tuyệt bay tán loạn, chuẩn bị thu phục bộ lạc Thực nhân ma gần nhất.

Thực nhân ma da thịt rất dày, vô cùng mạnh mẽ, tiến có thể công, lui có thể thủ. Không chỉ là công nhân thích hợp nhất, mà còn là bộ binh có uy lực lớn nhất bây giờ, mặc dù còn kém hơn một chiến sĩ nhưng hơn ở số lượng đông đảo.

Nếu có thể thu phục được rất đông Thực nhân ma, thành lập một quân đoàn bộ binh vây đại quân trong tay hấn bước đầu có đủ mọi năng lực.

Tà nhân phụ trách tấn công, mặc dù tốc độ chậm chạp, nhưng mạnh ở hỏa lực, là bộ đội pháo binh của đại quân, Giác phong thú phụ trách đánh lên, đối mặt với quân địch mạnh mẽ thì không thể đảm đương được nhiệm vụ tấn công trực diện, nhưng thắng ở tốc độ rất nhanh, châm độc kẻ khác khó lòng phòng bị, là đội quân đánh lên và hộ vệ của đại quân.

Khô mộc chiến sĩ công kích sắc bén, phòng ngự xuất sắc, mặc dù tốc độ di chuyển tương đối chậm chạp, nhưng vẫn là sát thủ trên mặt đất. Tượng đá quý công kích sắc bén, nhanh như tia chớp, mặc dù phòng thủ yếu kém, số lượng ít nhưng vẫn có thể đảm nhiệm nhiệm vụ đột kích.

Khả năng chui xuống mặt đất phục kích, nọc độc trí mạng và số lượng khổng lồ, thì đại quân con nhện không chỉ có thể công kích hiệu quả mục tiêu trên mặt đất, còn có thể công kích quân địch ở trên không, là một quân bài chiến lược trong tay Dương Lăng. Là một trung đoàn phòng không hiệu quả nhất, và cũng là quân đoàn lực quân duy nhất hiện nay.

Địa tinh bản tính nhất gan, nhưng thắng nhờ sự khéo léo, chỉ cần trải qua huấn luyện tin tưởng có thể đảm nhiệm nhiệm vụ mò nhử và công binh. Toàn bộ quân đội, cái thiếu duy nhất chính là quân đoàn bộ binh, đại quân con nhện rất cường đại, nhưng vẫn không thể đảm đương được nhiệm vụ mạnh mẽ lao về phía trước.

Thực nhân ma vô cùng mạnh mẽ, không hề sợ chết, sau khi trang bị trọng giáp và vũ khí thì tin tưởng sẽ là một đội quân át chủ bài trên mặt đất. Có quân đoàn bộ binh này gia nhập, thực lực đại quân được tăng lên mấy lần.

Chỉ huy ma thú đại quân bày ra rất nhiều cạm bẫy bên ngoài sơn cốc, Dương Lăng ra lệnh địa tinh nhanh chóng hành động. Dưới sự cầm đầu của trưởng lão địa tinh, đám địa tinh bước đi nhanh nhẹn và chính xác.

Giờ đây, tuy bọn họ vẫn còn khản trương, nhưng không còn lo lắng như lần trước. Thấy được sự lợi hại của Dương Lăng, hiểu được uy lực của đại quân, bọn họ an tâm hơn rất nhiều.

Cũng giống như lần trước, bị sợ khiêu khích của địa tinh, đám Thực nhân ma vừa hét lên giận dữ vừa hung dữ đuổi theo. Không nghĩ tới là lại lọt vào vòng mai phục của Dương Lăng.

Dưới sự liên hợp tấn công của ma thú đại quân, kết quả không có gì phải lo lắng.

Chỉ sau nửa canh giờ, Dương Lăng dễ dàng đánh bại chủ lực của Thực nhân ma. Đối mặt với rất nhiều cạm bẫy, đối mặt với ma thú đại quân khổng lồ, không có nơi nào để chạy trốn nên Thực nhân ma không thể làm gì khác hơn là quỳ xuống đầu hàng.

Thống kê sau trận chiến, bên trong sơn cốc có hơn 800 Thực nhân ma, trừ đi người già yếu thì còn có khoảng 500 tên Thực nhân ma cường tráng. Không nhiều không ít, vừa vặn có thể thành lập một đạo quân với 800 người do Thực nhân ma hai đầu Bồ Lạp Tư Gia đảm nhiệm chỉ huy.

Nghi ngại hồi phục một lát, Dương Lăng đem hai bộ lạc Thực nhân ma tập trung lại một chỗ, đưa trở về Duy Sâm Trấn. Đầu tiên, có thể để cho đại quân Thực nhân ma không còn lo lắng, an tâm chiến đấu.

Tiếp theo cũng có thể lợi dụng giá trị của các Thực nhân ma còn lại. Không thể lên chiến trường, nhưng vẫn có thể đào quáng, đốn củi, tề nhất cũng có thể để cho bọn họ đi sửa sang lại đường xá.

"Đại nhân, theo tộc nhân truyền lại, thì một xe lương thực lúc trước đưa tới đã dùng hết, người xem có thể hay không..."

Mất thấy từng nhóm Thực nhân ma già yếu đều được đưa tới Duy Sâm Trấn, không lo chuyện áo cơm, trưởng lão địa tinh hâm mộ đến đỏ bừng hai mắt.

Tuy nhiên, hấn cũng tự biết chính mình, ngoại trừ có thể về được ma pháp trận và đảm đương nhiệm vụ chim mồi thì tộc nhân không thể bằng được Thực nhân ma cường hấn.

Hấn không mong cả bộ tộc đều được chuyển về Duy Sâm Trấn, chỉ cầu Dương Lăng có thể cung cấp thêm vài xe lương thực, để tộc nhân có thể sống qua mùa đông giá rét này.

Ăn một miếng thịt sói nướng vàng, nhìn tuyết bay đầy trời, lại nhìn trưởng lão địa tinh râu tóc trắng nhợt, Dương Lăng trầm ngâm suy nghĩ.

Với lương thực dự trữ của Duy Sâm tòa thánh, nuôi thêm 2000 địa tinh qua mùa đông này không có vấn đề gì, nếu tất cả đều thuận lợi thì sang năm Duy Sâm Trấn có thể thu hoạch được lượng lớn lương thực. Hơn 2000 địa tinh cũng sẽ không ăn bám vào mình.

"Trưởng lão, người đã đi tới Duy Sâm Trấn lần nào chưa?" Trầm ngâm một lát, Dương Lăng không trả lời câu hỏi của trưởng lão địa tinh, mà cắt lấy một miếng thịt sói đã nướng vàng ra.

"Cách đây vài chục năm đã đi qua. Ta đi theo vị trưởng lão trước đây đi tới Duy Sâm Trấn"

Trưởng lão địa tinh không hiểu lấy ý tứ của Dương Lăng, về mặt xấu hổ và bối rối. Năm đó quả thật hấn có đi qua Duy Sâm Trấn, nhưng là đi theo một đám bộ lạc bản xứ đi cướp lương thực, bị thế lực khổng lồ của An Táp gia tộc đánh lui.

An Táp gia tộc mặc dù tàn bạo, nhưng đối với đám bộ lạc bản xứ nhân cơ hội đánh cướp cũng không hề nương tay. Ngũ mã phân thây, lột da, chôn

sống... không việc gì không làm để chán nhiep các bộ lạc.

Cũng bởi vì vậy, nên người dân trong trấn mới không rời đi hết, nếu như bình thường chịu hết các loại áp bức, thuế má mà mùa đông lại bị các bộ lạc đến cướp bóc thì bọn họ đã sớm rời đi hết.

"Vây, người biết Duy Sâm Trấn thiếu nhất là cái gì không?" Dương Lăng uống một ngụm rượu nóng, và không quá để ý đến vẻ xấu hổ của trưởng lão địa tỉnh.

Duy Sâm Trấn thiếu nhất cái gì?

Tinh tẻ lương thực, hay nễ nhân? Trưởng lão địa tỉnh chần chờ, trong khoảng thời gian ngắn không biết trả lời câu hỏi này của Dương Lăng sao cho tốt.

"Trưởng lão, lãnh địa của ta, cái thiếu nhất chính là người có năng lực" Nhìn trưởng lão địa tỉnh chần chờ, Dương Lăng nói tiếp: "Chỉ cần có một kỹ năng vô luận hần là chủng tộc gì, Ma thú lĩnh đều hoan nghênh hần gia nhập, bảo vệ hần và người nhà của hần.

Tiếp theo, ta sẽ cho người thêm năm xe lương thực, cũng cho phép người chuyển 100 người vào sống ở Duy Sâm Trấn. Nếu các người có thể thể hiện được năng lực trên lãnh địa của ta, vậy ta tin tưởng tất cả mọi người đều hoan nghênh bộ tộc địa tỉnh gia nhập Ma thú lĩnh"

Đưa người trong tộc chuyển vào Duy Sâm Trấn?

Dương Lăng vừa nói hết câu, trưởng lão địa tỉnh đã quỳ mọp xuống trước mặt hần.

Hần rất rõ ràng, kỹ năng lớn nhất của bộ tộc địa tỉnh là vẽ ra các loại ma pháp trận, nếu có thể sử dụng ma thú máu huyết để vẽ ra rất nhiều ma pháp trận, vậy thì tin tưởng Dương Lăng sẽ không nuốt lời. Tương lai của bộ tộc cũng đã có hy vọng.

Địa tỉnh khéo léo, Thực nhân ma cường hần, uống một ngụm rượu nóng, Dương Lăng âm thầm tính toán. Lợi dụng chinh phục các bộ lạc bản xứ thành lập một đại quân nô lệ cường đại, tin tưởng có thể tăng mạnh hiệu quả tiêu phi, nhanh chóng thu được rất nhiều lao động giá rẻ. Cứ như vậy thì việc củng cố và phát triển của lãnh địa cũng chỉ còn là thời gian.

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Bộ lạc Bán thú nhân

Sau vài ngày ngắn ngủi, dưới sự dẫn đường của Thực nhân ma hai đầu Bồ Lạp Tư Gia, Dương Lăng chỉ huy đại quân chinh phục được năm bộ lạc Thực nhân ma. Không chỉ có tăng quân đoàn bộ binh Thực nhân ma lên 1500 người, hơn nữa còn thu được hơn 3000 lao động cường tráng khỏe mạnh.

Sau khi cho người mang đám Thực nhân ma lao động trở về Duy Sâm Trấn, Cổ Đức bận rộn vô cùng. Vừa phải chỉ huy mọi người tìm kiếm các mỏ quặng ở xung quanh, vừa muốn chặt cây dựng các tòa nhà tạm thời, ngoài ra còn muốn thành lập một đội ngũ phục vụ hậu cần cho Dương Lăng.

May là Không gian giới chỉ của Dương Lăng có thể chứa được không ít vật tư, nếu không chỉ riêng việc vận chuyển lương thực và cung tên tiêu hao cũng phải sử dụng rất nhiều nhân công.

Thực ra, mùa đông tuyết bay đầy trời không thích hợp để xây dựng phòng ốc, nhưng vì để an bài càng ngày càng nhiều lao động, nên Cổ Đức không thể không nghĩ nát óc để dựng lên các căn nhà gỗ đơn giản. Chỉ cần duy trì vài tháng, đợi thời tiết ấm lên là có thể khai thác mỏ trên quy mô lớn, xây dựng các phòng ốc chắc chắn.

Có sự hỗ trợ không ngớt từ Duy Sâm Trấn, Dương Lăng tiếp tục chỉ huy đại quân thảo phạt các bộ lạc ở xung quanh dãy núi Lạp Đạt Khắc. Hy vọng đến mùa xuân kiếm được đủ lao động.

Theo kế hoạch, sang năm muốn khai thác gỗ, quặng sắt các loại tài nguyên trên quy mô lớn, phải xây dựng một hải cảng lớn ở Đa Nỗ Hà, còn phải mở rộng đường đi từ Duy Sâm Trấn đến quan khẩu A Lạp Sơn. Tất cả đều cần rất nhiều nhân công giá rẻ.

Thời gian không nhiều lắm, phải chuẩn bị ổn thỏa tất cả trước khi mùa xuân đến.

Trong khoảng thời gian này, mặc dù Bàn Đồ đế quốc không có động tĩnh gì, dong binh và mạo hiểm giả ở Duy Sâm Trấn không có hành động gì, nhưng

Dương Lăng vẫn không dám khinh thường, chủ quan.

Duy Sâm Trấn một đường đi về phía Tây Nam, đi qua sa mạc rộng lớn sẽ đến Ban Đồ đế quốc chưa rõ là bạn hay là địch.

Bảo vệ quan khẩu A Lạp Sơn, mặc dù có thể ngăn cản địch nhân tấn công với quy mô lớn, nhưng nói cách khác, chỉ cần quân địch phá ra đại quân bao vây quan khẩu A Lạp Sơn, vậy Duy Sâm Trấn sẽ không có đường ra bên ngoài.

Duy Sâm Trấn một đường đi về phía Nam chính là vùng biển vô cùng rộng lớn, truyền thuyết nói rằng trên biển có rất nhiều hải tặc, và cả hải tộc giết người không nháy mắt. Mặc dù Hải Nhi Bối Lý hứa hẹn sẽ viện trợ xây dựng một hải cảng rộng lớn và cung cấp bản đồ hàng hải, nhưng tới cùng có thể an toàn khai thác hay không, sợ rằng năng không thể nắm chắc.

Năm tới chính là một năm mấu chốt, có thể củng cố lãnh địa của mình hay không, có thể hay không lập được chiếc cầu thăm dò thế giới này, phải nhìn thành quả của năm tiếp theo. Mà điều kiện đầu tiên chính là trước mùa xuân sang năm phải đoạt được rất nhiều nhân công giá rẻ, nếu không tất cả đều trở lên trống rỗng, vô nghĩa.

Ngày hôm nay, sau khi hành quân được nửa ngày, Dương Lăng chỉ huy đại quân dừng lại nghỉ ngơi ở bên trong một sơn cốc. Mục tiêu lần này là một bộ lạc Bán thú nhân cách đó mười dặm.

Bán thú nhân là một danh xưng chung, có thân hình là loài người còn đầu thú vật. Có ngu đầu nhân trên đầu mọc lên hai cái sừng, có hồ nhân mọc ra cái đuôi phía sau, còn có thiên nga nhân có đôi cánh dài trên lưng.

Theo truyền thuyết, thật lâu trước kia, trên đại lục không có Bán thú nhân. Mấy ngàn năm trước, loại người được sự trợ giúp của giáo đình quật khởi, triển khai các cuộc chiến tranh với Thú nhân đế quốc, hai bên bắt được không ít tù binh. Từ từ có một ít chủng tộc khác thường sinh ra.

Mấy ngàn năm nay, Bán thú nhân không được loài người thừa nhận, mà cũng không được thú nhân thừa nhận. Mặc dù số lượng khổng lồ, nhưng đừng nói là đế quốc hay công quốc mà đến ngay cả các lãnh địa độc lập cũng không có địa vị và tôn nghiêm, là nguồn nô lệ chủ yếu của Thái Luân đại lục.

"Đại nhân, theo do thám hồi báo, phía trước là một bộ lạc Bán thú nhân nhiều chủng tộc, tổng cộng có khoảng 3000 người" Dương Lăng vừa ngồi xuống, thì một gã do thám đã chạy vào lớn tiếng bẩm báo.

Bộ lạc Bán thú nhân nhiều chủng tộc?

Dương Lăng có chút tò mò, được A Cổ Tô giải thích mới từ từ hiểu ra. Hóa ra, Bán thú nhân có năng lực khác nhau, có kẻ lực lượng cường đại, có kẻ tinh thông mưu kế, trời gà không chặt.

Gặp các hoàn cảnh giống nhau, vì để sống sót nên hầu hết Bán thú nhân sẽ sống cùng nhau, tạo thành bộ lạc Bán thú nhân nhiều chủng loại.

"Đại nhân, do thám phát hiện ở bộ lạc này có tung tích của người đầu chó, khi hành động cần phải cẩn thận, nếu không rất dễ bị đối phương phát hiện" A Cổ Tô nhíu mày, người đầu chó khứu giác linh mãnh, nhạy bén, động tác nhanh nhẹn, là thợ săn trời sinh. Muốn thuận lợi chinh phục bộ lạc này, có lẽ phải tính toán cẩn thận.

"Phái ra Giác phong thú giải quyết do thám của đối phương, còn đâu làm theo kế hoạch, đi".

Dương Lăng vừa nói vừa xoay người cười lên người thú một sừng, người đầu chó là một loại Bán thú nhân mặc dù lực chiến đấu không đặc biệt, nhưng khứu giác linh mãnh, nhạy bén, tốc độ rất nhanh là sự lựa chọn tốt nhất đối với các tên do thám. Nếu có thể chinh phục được một bộ lạc người đầu chó, vậy có rất nhiều chỗ tốt đối với sau này.

Dưới sự dẫn đường của do thám, nửa canh giờ sau mọi người lặng lẽ chạy tới bên cạnh bộ lạc Bán thú nhân. Vì để đề phòng bất trắc, Dương Lăng ra lệnh cho mọi người ẩn náu ở phía sau một mảnh bụi cây thấp, khoanh chân ngồi xuống, chuẩn bị chỉ huy Giác phong thú ra giải quyết bọn lính ẩn nấp của đối phương.

Bộ lạc Bán thú nhân sống ở trong một khu rừng rậm rạp, ra vào theo một đường nhỏ, phòng thủ rất chu đáo. Trong rừng rậm, ngoại trừ đám binh lính ẩn nấp thì còn có rất nhiều cây dài hơn cả dây thừng, rất rậm rạp, người bình thường cơ bản là khó có chỗ đặt chân.

Lợi hại, quả nhiên phòng thủ rất cẩn mật.

Thông qua Giác phong thú bay rất nhanh, không lâu sau Dương Lăng đại khái hiểu được sự phân bố binh lực của Bán thú nhân.

Ở bên ngoài rừng rậm, có hơn 20 tên do thám, có tên giấu ở dưới đám lá cây, có tên trốn ở trên ngọn cây. Nếu không phải Giác phong thú cảm giác linh mãnh, nhạy bén số lượng đông đảo, thì khó có thể phát hiện ra bọn họ.

Bên trong rừng rậm, mai phục trọng trọng, càng tới gần chỗ ở của bộ lạc thì phòng thủ càng cẩn mật. Ngoại trừ đám do thám bí ẩn còn vô một độ võ sĩ mang theo lũ chó săn qua lại tuần tra, phòng thủ mạnh hơn bộ lạc Thực nhân mà gấp nhiều lần.

Dẫn bọn họ đến giết chết, hay là quyết định cho Thực nhân ma tấn công mạnh?

Hiểu được đối phương phòng thủ nghiêm mật, Dương Lăng chần chờ không quyết. Khác với Thực nhân ma, Bán thú nhân trí tuệ cao hơn, phái địa tinh đến như bọn họ có lẽ phản tác dụng, dẫm vào bẫy.

Ngay khi Dương Lăng chần chờ, thì đột nhiên bên trong Bán thú nhân bộ lạc vang lên tiếng tù và trầm thấp có lực. Võ sĩ từ trong các căn nhà gỗ chui ra, nhanh chóng tập trung lại, đề phòng cao độ.

"Khách nhân từ xa mà tới, bộ lạc chúng ta không còn chút lương thực dự trữ nào, xin mời các người đến nơi khác tìm xem."

Rất nhanh, dưới sự bảo vệ của một đám võ sĩ, một lão già đi nhanh ra. Cầm cây pháp trượng màu đen trong tay, sau lưng còn lộ ra một mấu đuôi, nhìn hình dạng giống như là một gã tể tự người cáo. Theo ý tứ của hắn, tựa hồ coi mọi người trở thành các tên thổ phi đến cướp lương thực.

Mặc dù không biết đối phương làm sao có thể phát hiện được hành tung của mình, nhưng đã đến bước này, Dương Lăng cũng không hề che dấu, đứng lên.

"Mấy ngày trước, có một thương đội bị chém tận giết tuyệt ở gần đây, không biết các người có tin tức gì không?" Sau khi bị phát hiện hành tung, Dương Lăng mặt không đỏ, trái tim không đập loạn lên, nói tiếp - "Ta là lĩnh chủ Duy Sâm Trấn, nếu các người có thể cung cấp tin tức chính xác, vậy nhất định sẽ được thưởng lớn"

Nhìn thấy đối phương phòng ngự sâm nghiêm, không thể dễ dàng tấn công, Dương Lăng trong lòng vừa động, chuẩn bị từ phương diện khác ra tay. Rất nhiều khi, trên bàn đàm phán đã có thể đạt được yêu cầu, không nhất định phải động thủ.

Cái này giống như nước Mỹ vậy, lợi dụng sức mạnh chính trị, kinh tế và thực lực quân sự cường đại, là có thể giải quyết hầu hết các vấn đề quốc tế thông qua trao đổi, ngoại trừ chiến tranh ở I Rắc thì chính thức ra tay chỉ có vài lần.

Duy sâm lĩnh chủ?

Nhìn vẻ bình tĩnh của Dương Lăng, lại nhìn ma thú đại quân đằng đằng sát khí sau lưng hắn, lão già giật nảy mình. Nói vài câu với đám võ sĩ bên cạnh, xác nhận được thân phận của Dương Lăng, sắc mặt càng lúc càng nặng nề.

Do thám của bộ lạc ở Duy Sâm Trấn đã nhìn thấy Dương Lăng, hơn nữa ma thú đại quân rậm rạp sau lưng hắn, thân phận đối phương tuyệt đối không sai. Nhưng mà, đường đường một lĩnh chủ như hắn, đột nhiên dẫn theo đại quân tới bộ lạc của mình thì rốt cuộc có chuyện gì?

Là trưởng lão hồ tộc, lão già đã trải qua rất nhiều năm mưa gió, nhưng chưa bao giờ khẩn trương như hôm nay. Ngay cả một vạn binh lính tinh anh của Ban Đồ đế quốc cũng không phải đối thủ của Dương Lăng, vậy nếu lần này hắn muốn công kích bộ lạc của mình thì hậu quả không dám tưởng tượng.

Lão già tự biết chính mình, bộ lạc phòng ngự sâm nghiêm, thì đối với các bộ lạc quen với việc cướp đoạt ở dãy núi Lạp Đạt Khắc còn có khả năng uy hiếp, nhưng đối với Dương Lăng thực lực thâm không lường được, vậy thì tuyệt đối không phải đối thủ.

Thu hồi lại ma thú đại quân, hắn ra hiệu cho võ sĩ phía sau bỏ vũ khí xuống: "Không cần khẩn trương, chúng ta chỉ là đi ngang qua mà thôi. Cho dù các người không có tin tức của bọn cướp thì có lẽ chúng ta cũng có thể hợp tác trên các phương diện khác".

Sau khi để đối phương hiểu được thân phận và thực lực của mình, Dương Lăng chủ động thu hồi ma thú đại quân. Đôi khi, cần phải cảnh cáo đối phương, nhưng nếu vẫn bức người quá đáng, vậy thì sẽ bị phản tác dụng.

"Lĩnh chủ đại nhân, ta là trưởng lão của hồ tộc, hoan nghênh ngài tới bộ lạc Bán thú nhân chúng ta" Quả nhiên, thấy Dương Lăng chủ động thu hồi đại quân, trưởng lão hồ tộc thở ra một hơi, ra hiệu cho võ sĩ bên cạnh nhường đường.

Ra lệnh cho A Cổ Tô dẫn theo đại quân ra đóng ở ngoài bia rừng, dưới sự dẫn đường của trưởng lão hồ tộc, Dương Lăng mang theo vài tên Thực nhân ma đi vào trong sâm lâm. Rất nhanh đã đi tới bộ lạc Bán thú nhân.

Trên đường, hắn nhìn thấy không ít đứa trẻ con đang chạy nhảy vui đùa. Phía đông của bộ lạc có một loạt căn nhà gỗ nuôi động vật, có một ít cô gái đang cho các con động vật này ăn. Xem ra, Bán thú nhân tính toán rất cẩn thận, bộ lạc hắn là còn có không ít lương thực dự trữ, mạnh hơn nhiều so với địa tinh và Thực nhân ma.

"Đại nhân, xin mời ngồi".

Trưởng lão hồ tộc đưa Dương Lăng đến một căn nhà gỗ rộng rãi, thái độ rất cung kính nhiệt tình.

Từ khi hiểu được không phải Dương Lăng vì bộ lạc mình mà đến, hắn cảm thấy an tâm hơn, âm thầm tính toán sao có thể lợi dụng cơ hội này để hợp tác với đối phương.

Dù sao, Duy Sâm Trấn mặc dù không lớn, nhưng tốt xấu gì cũng là lãnh địa duy nhất của loài người trong phạm vi ngàn dặm quanh đây, quan hệ tốt với Dương Lăng, vậy đối với bộ lạc có rất nhiều chỗ tốt.

* * *

Chương 120: Cây lựu đạn

Vừa ngồi xuống không lâu thì có vài lão già Cầu đầu nhân đi đến. Được trưởng lão hồ tộc giới thiệu, Dương Lăng biết trong bộ lạc có khoảng hơn 3500 người, trong đó Cầu đầu nhân và hồ nhân chiếm một nửa, mỗi tộc có một gã trưởng lão. Các chuyện quan trọng thì bình thường đều do hai trưởng lão bàn bạc giải quyết.

"Linh chủ đại nhân, không biết người có thể cung cấp cho chúng ta một nhóm vũ khí và áo giáp không?" Sau khi nói vài câu xã giao, một Cầu đầu nhân thiếu kiên nhẫn trực tiếp nói ra khó khăn của bộ lạc mình.

Hóa ra, trải qua một thời gian dài chuẩn bị, Bán thú nhân tích trữ được không ít lương thực. Cái khác không nói, nhưng sống qua mùa đông này tuyệt đối không có vấn đề.

Tuy nhiên, mặc kệ là hồ nhân hay cầu đầu nhân tất cả đều không thông thạo chế tạo vũ khí, cho nên bộ lạc thiếu rất nhiều vũ khí và áo giáp. Đối mặt với các bộ lạc chuyên đi cướp bóc xung quanh, thường cảm thấy lực bất tòng tâm, vì vậy nên bọn họ mới phòng thủ sâm nghiêm như vậy.

"Trong tay ta có một nhóm ai nhân và thợ rèn loài người, nhưng đáng tiếc, gần đây quặng thạch tiêu hao nhiều quá, sợ rằng trong một thời gian ngắn khó có thể cung cấp được lượng lớn vũ khí và áo giáp" Dừng lại một chút, Dương Lăng nói tiếp - "Nếu các người có thể cung cấp quặng thạch thì vấn đề này sẽ trở nên đơn giản".

Thấy đối phương đưa ra yêu cầu trước, Dương Lăng hiểu được kế hoạch tiến một bước. Hồ nhân thân thể gầy yếu nhưng là chủng tộc có nhiều tế tự nhất trong Bán thú nhân, Cầu đầu nhân không thích hợp xung phong đánh trận, nhưng khứu giác linh mãnh, nhạy bén là thợ săn và do thám thích hợp nhất.

Nếu có thể thuận lợi thu phục được rất nhiều hồ nhân và Cầu đầu nhân, thì sẽ có rất nhiều chỗ tốt với sự phát triển lâu dài của Duy Sâm Trấn. Mà dù cho không cách nào thu phục được nhưng nếu có thể thông qua hợp tác có thể chiêu mộ được rất nhiều nhân công giá rẻ thì cũng là một lựa chọn không tồi.

- Cung cấp lượng lớn quặng sắt?

Trưởng lão Cầu đầu nhân vẻ mặt buồn bã, sống ở đây hơn mười năm, hẳn chưa bao giờ thấy quặng sắt ở chung quanh đây. Bộ lạc sở dĩ vẫn thiếu vũ khí và áo giáp thì ngoại trừ không có thợ rèn giỏi thì một nguyên nhân nữa là không có quặng sắt.

"Linh chủ đại nhân, ở xung quanh bộ lạc chúng ta không có quặng sắt" Thấy khuôn mặt ủ rũ của trưởng lão Cầu đầu nhân, trưởng lão hồ tộc trầm ngâm một lát, rồi nói - "Nhưng là, cách bộ lạc mười dặm về phía đông có một mỏ lưu huỳnh rất lớn".

- Mỏ quặng lưu huỳnh rất lớn?

Sau con ngoài ý muốn, Dương Lăng lắc đầu, nếu là trên trái đất có một mỏ lưu huỳnh lớn vậy rất đáng giá, hấp dẫn rất nhiều tập đoàn đến đầu tư. Nhưng ở cái thế giới xa lạ này, trong khoảng thời gian ngắn hẳn không hiểu ra có tác dụng gì.

"Đối với người bình thường mà nói, thì lưu huỳnh có lẽ không có tác dụng gì lớn. Nhưng là vài năm trước, chúng ta vô ý phát hiện được một bí mật" trưởng lão hồ tộc vô cùng cẩn thận lấy từ trong túi ra một quả màu đen to như cái lá bàn.

Vô ý phát hiện được một bí mật?

Quả màu đen tản mát ra một mùi rất khó ngửi, vừa ngửi qua thì thấy giống mùi sơn. Nhưng nếu cẩn thận ngửi thì lại thấy giống như khí ga.

Thời gian ngắn, Dương Lăng không rõ lắm Bán thú nhân phát hiện ra bí mật gì, không phải là dựa vào mùi khó ngửi này làm khiến địch nhân chết đó chứ?.

Thấy Dương Lăng nghi hoặc khó hiểu, trưởng lão hồ tộc từ từ giải thích.

Hóa ra, cái quả màu ngăm đen này có tên là Hắc tương qua. Không những mùi rất khó ngửi, hơn nữa sau khi chín, một khi bị va chạm mạnh sẽ nổ thành nhiều mảnh nhỏ. Vô cùng hiếm thấy.

Mấy năm trước, có một người trong tộc trong lúc vô ý từ bên ngoài mang về một ít lưu huỳnh, sau khi trưởng lão hồ tộc xem thấy không có tác dụng gì liền chôn xuống dưới gốc cây Hắc tương qua.

Vừa mới bắt đầu không ai thấy có điều gì khác thường, nhưng đến khi Hắc tương qua chín thì xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Vài đứa trẻ con chơi đùa dưới gốc cây Hắc tương qua, một đứa nhẹ nhàng hái một quả Hắc tương qua rồi ném vào bạn, kết quả "Oanh" một tiếng, làm

một chân của bạn bị đứt.

Khiếp sợ trôi qua, trưởng lão hồ tộc phát hiện tất cả đều là từ lưu huỳnh gây ra. Hắc tương qua sau khi hấp thụ lưu hoàng ở trên mặt đất thì quả Hắc tương qua trở lên khó ngủ, khi chín thì dễ dàng nổ mạnh. Hấp thụ càng nhiều lưu huỳnh thì nổ càng lớn, tập trung ném vào một chỗ thậm chí có thể làm nổ tung một hòn đá lớn.

Lưu đạn?

Nhìn quả Hắc tương qua đen thui lùì khó ngủ, Dương Lăng vô cùng kinh ngạc. Hắc không thể tưởng tượng được Hắc tương qua lại có uy lực lớn đến như vậy, nhanh chóng nghĩ tới giá trị của nó.

Có rất nhiều Hắc tương qua có thể nhanh chóng khai hoang, sửa đường, giảm bớt được rất nhiều nhân công. Có lẽ chỉ trong vòng một tháng là có thể mở rộng đường từ Duy Sâm Trấn đến quan khẩu A Lạp Sơn lên mấy lần.

Có lượng lớn Hắc tương qua cũng có thể khai thác tài nguyên Đặc Lạp Tư sâm lâm trên quy mô lớn, khai thác quặng thạch, nhanh chóng thu được rất nhiều tài nguyên. Có lẽ không cần bao lâu là có thể xây dựng xong pháo đài ở quan khẩu A Lạp Sơn và hải cảng ở Duy Sâm Trấn.

Có lượng lớn Hắc tương qua thì có thể bố trí địa lôi trên mặt đất, thậm chí có thể cho ma thú biết bay công kích các mục tiêu trên mặt đất từ trên cao, thành lập bộ đội ném bom chiến lược.

Đến lúc đó, khả năng phòng ngự của lãnh địa được tăng lên rất nhiều, đừng nói một vạn hắc giáp quân mà cho dù Ban Đồ đế quốc phái ra 10 vạn đại quân sợ rằng cũng không thể công phá được quan khẩu A Lạp Sơn.

"Đại nhân, chúng ta có thể ra ngoài xem thử uy lực của Hắc tương qua".

Thấy Dương Lăng trầm ngâm cả nửa ngày không nói một câu. Trưởng lão hồ tộc còn tưởng rằng hắn không tin tưởng. Vì vậy muốn cho hắn nhìn thấy uy lực của Hắc tương qua. Vì sự cường thịnh của bộ lạc, vì tương lai của tộc nhân tất cả đều đáng giá.

Đi tới một nơi trống trải, trưởng lão hồ tộc ra hiệu cho một tên thị vệ dùng sức ném Hắc tương qua ra xa. "Oanh" một tiếng, đã khiến một gốc cây đại thụ ba người ôm nổ thành hai đoạn. Sự thật chứng minh, uy lực của Hắc tương qua còn kinh khủng hơn tưởng tượng của Dương Lăng, so với lưu đạn trên trái đất còn lợi hại hơn.

"Trưởng lão, cho ta 100 cây Hắc tương thụ, và 2000 quả Hắc tương qua, ta sẽ cung cấp cho ngươi 1000 kiện vũ khí và áo giáp".

Sau khi biết được uy lực của Hắc tương qua, Dương Lăng sao có thể bỏ qua. Hắc tương qua không thể thiếu, nhưng Hắc tương thụ càng muốn hơn. Có hắc tương thụ vậy thì có thể thu được rất nhiều Hắc tương qua, để tránh ngày sau phụ thuộc vào người khác.

100 cây hắc tương thụ và 2000 quả Hắc tương qua?

Trưởng lão hồ tộc lắc đầu cười khổ, cả bộ lạc chỉ có mười cây hắc tương thụ, ngay cả Hắc tương qua cũng chỉ có 20 quả. Nếu mình có nhiều Hắc tương qua như vậy thì bọn họ đã không phải suốt ngày lo lắng các bộ lạc khác đến đánh lén.

"Đại nhân, một cây hắc tương thụ 200 năm thì bình thường cũng chỉ có cho ra 10 quả Hắc tương qua.

Đừng nói trong khoảng thời gian ngắn, mà sợ rằng vài năm nữa, chúng ta cũng không thể thỏa mãn được yêu cầu của ngài" Chần chờ một lát, trưởng lão hồ tộc cắn răng nói: "Trừ phi thu được rất nhiều lưu huỳnh, sẽ xúc tiến được sự sinh trưởng của hắc tương thụ"

Được trưởng lão hồ tộc giải thích, Dương Lăng nhanh chóng rút cuộc là có chuyện gì xảy ra.

Hóa ra, bộ lạc Bán thú nhân chỉ có một cây hắc tương thụ 200 năm, chín cây còn lại đều mới là các cây giống, sinh trưởng rất chậm.

Căn cứ vào sách cổ ghi lại, hắc tương thụ không hơn 1000 năm thì không đến lúc trưởng thành, chỉ có trưởng thành mới có thể cho ra rất nhiều Hắc tương qua.

Sau một thời gian dài lục lọi, Bán thú nhân phát hiện lưu huỳnh không chủ tăng cường uy lực của Hắc tương qua mà còn có thể khiến cho các cây hắc tương thụ giống sinh trưởng nhanh hơn nhiều.

Đáng tiếc là ở mỏ lưu huỳnh trong vòng trăm dặm là một mảnh tử địa, quái vật vô số, với thực lực của bộ lạc cơ bản không có cách nào khai thác trên quy mô lớn.

Được trưởng lão hồ tộc dẫn đường, đi qua một rừng cây nhỏ, Dương Lăng đứng ở một cái ao trong núi thấy được các cây hắc tương thụ. Bên trong ao đều có không ít Cầu đầu nhân bảo vệ nghiêm mật, để phòng địch nhân lần vào phá hoại.

Cũng giống như Hắc tương qua, hắc tương thụ có một mùi rất khó ngủ, ở cách hơn mười bước hắn đã có một cảm giác khó chịu, buồn nôn. Nhìn đám võ sĩ Cầu đầu nhân vẫn như bình thường, hắn không khỏi cảm thấy bội phục.

Dương Lăng cố nén cảm giác buồn nôn đi tới, giả vờ chạm vào một cây giống cao bằng một nửa người, lén lút đưa một tia sinh mệnh năng lượng vào trong. Quả nhiên, hắc tương thụ phản ứng ngay lập tức, phát ra một cỗ ba động khó hiểu, cũng giống như cây sinh mệnh thụ miêu mà Tinh linh bộ lạc

đưa cho mình.

Ở xung quanh lập một tụ linh trận rồi thì thoảng đưa sinh mệnh năng lượng vào trong thì tốc độ sinh trưởng sẽ được tăng lên vài lần thậm chí rất nhiều lần.

Đi lại vài vòng quanh hắc tương thụ, Dương Lăng rất nhanh đã có chủ ý.

"Đại nhân, nếu người có thể cung cấp cho chúng ta 2000 kiện vũ khí và áo giáp, chúng ta sẽ đưa cho người 2 cây giống, có được không?" Nhìn thấy Dương Lăng gật đầu hài lòng, trưởng lão hồ tộc nhân cơ hội nói ra yêu cầu của mình.

"Trưởng lão, thật không dám dấu diếm, quặng sắt của chúng ta đều được vận chuyển từ Lợi Văn Tát công quốc đến, giá thành rất cao" Dương Lăng ra vẻ khó khăn: "Nếu các người có thể cung cấp quặng sắt cần thiết thì đừng nói 2000 kiện mà đến 3000 kiện cũng không có vấn đề, đáng tiếc..."

Thờ dài một hồi, nhìn Bán thú nhân có vẻ thất vọng, Dương Lăng nói tiếp: "Tuy nhiên, nếu các người có thể đưa gốc hắc tương thụ 200 năm tuổi này cho ta, thì kể cả bán ngựa chiến của võ sĩ ta cũng nghĩ biện pháp mua quặng sắt để chế tạo vũ khí cho các người"

Đưa cây hắc tương thụ 200 năm tuổi này cho hân?

Liếc mắt nhìn nhau, cả trưởng lão hồ tộc và trưởng lão Cầu đầu nhân đều lắc đầu, kiên quyết từ chối yêu cầu của Dương Lăng.

Hắc tương qua là vũ khí lớn nhất của bọn họ, nếu không phải vũ khí quá thiếu thốn thì bọn họ tuyệt đối sẽ không nói ra bí mật của mình, càng không nói đến việc đưa mấy cây hắc tương thụ ra ngoài.

"Ba cây giống, Linh chủ đại nhân, thật sự không thể thêm được nữa"

"Chín cây giống ta mang đi hết, sẽ cho các người 2000 kiện vũ khí và áo giáp. Mặt khác ta sẽ bảo vệ và cung cấp các loại vật tư cho bộ lạc các người, còn trên lĩnh địa của ta, Bán thú nhân và loài người đều có quyền lợi và địa vị giống nhau, ta sẽ bảo vệ ích lợi của các người"

Biết không thể có được cây hắc tương thụ 200 năm tuổi, Dương Lăng đòi luôn chín cây giống. Dù sao chỉ cần có tụ linh trận nuooii dưỡng, tin tưởng các cây này sẽ lớn lên rất nhanh, chênh lệch với cây hắc tương thụ 200 năm có lẽ trong một tháng là có thể thu hẹp lại.

Bán thú nhân có cùng địa vị và quyền lợi như con người?

Dương Lăng vừa nói xong, trưởng lão hồ tộc liền trở lên kích động. Vì vẫn bị kì thị nên Bán thú nhân ở trong thành thị sẽ trở thành nô lệ, phải tránh ở núi non hẻo lánh, không hề có địa vị và tôn nghiêm.

Vì vậy nếu như Dương Lăng có thể cho đồng đẳng Bán thú nhân quyền lợi và địa vị ngang bằng với loài người vậy đúng là một phúc ân quá lớn đối với Bán thú nhân.

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Quặng lưu huỳnh

Sau một phen trả giá, Dương Lăng dùng 2000 kiện vũ khí và áo giáp đổi lấy 8 cây hắc tương thụ giống và mười quả hắc tương qua.

Ngoài ra, có sự hứa hẹn của hân, trưởng lão hồ tộc chuẩn bị chuyển một phần bộ lạc vào Duy Sâm Trấn định cư, hầu hết là người già và trẻ nhỏ. Dù sao ở đây núi Lạp Đạt Khắc thì mặc kệ là an toàn hay cuộc sống đều không có sự bảo vệ gì cả.

Nhưng Duy Sâm Trấn thì khác, bên ngoài có rất nhiều ruộng tốt cần khai khẩn, chỉ cần không sợ khổ thì tuyệt đối không cần lo lắng không có lương thực khi mùa đông đến. Có đồng đẳng võ sĩ bảo vệ, tin tưởng không có ai dám xâm nhập hay cướp bóc, an toàn hơn nhiều so với ở đây núi Lạp Đạt Khắc.

"Linh chủ đại nhân, cây hắc tương thụ giống phát triển rất chậm, nếu người có thể tìm được rất nhiều lưu huỳnh thì có lẽ vài năm sau là có thể thu hoạch được một ít Hắc tương qua" Vì bộ lạc tìm được rất nhiều áo giáp, vũ khí, vì tộc nhân đã có một tương lai tươi sáng, trưởng lão hồ tộc vô cùng kích động, lớn tiếng nhắc nhở Dương Lăng.

"Không phải các người nói ở gần đây có một mỏ quặng lưu huỳnh sao, cần gì phải tìm ở đâu nữa?"

Dương Lăng có chút nghi hoặc, nếu ở gần đây có một mỏ quặng lưu huỳnh lớn, thì vì sao Bán thú nhân còn không khai thác trên quy mô lớn, ra sức nuôi dưỡng hắc tương thụ?

Chẳng lẽ, Bán thú nhân còn che giấu vấn đề gì trong việc nuôi trồng cây giống?

Nhìn tám cây giống vô giá, lại nhìn vẻ hưng phấn của trưởng lão hồ tộc và trưởng lão Cầu đầu nhân, Dương Lăng cảm giác không phải. Vì tương lai của tộc nhân và sự hưng vượng của bộ lạc, Bán thú nhân không cần và tuyệt đối không giám lừa dối mình cái gì.

Thấy Dương Lăng nghi hoặc khó hiểu, sau khi thở dài một hơi, trưởng lão hồ tộc từ từ giải thích.

Hóa ra, Bán thú nhân bộ lạc cách đây năm năm chuyển từ quan khẩu A Lạp Sơn về đây, vừa mới về đây liền phái người thăm dò địa thế xung quanh, phát hiện có một sơn cốc quanh năm nhiều mây.

Bên trong không chỉ có mỏ lưu huỳnh lớn mà còn có rất nhiều tinh thạch hiếm thấy, đáng tiếc quái vật vô số, do thám không có khả năng xâm nhập.

"Vài năm trước, bộ lạc chúng ta từng tiến vào sơn cốc với quy mô lớn, chuẩn bị giết hết quái vật và ma thú bên trong. Không nghĩ ra rằng đi vào hơn 300 người mà chỉ có mấy nắm và người sống sót, ngay cả vài tên Đại kiểm sư và Đại ma pháp sư cũng đều chết hết. Vì thế cho nên thực lực của bộ lạc cũng theo đó mà suy giảm."

Trưởng lão hồ tộc vừa nói vừa cời áo, Dương Lăng nhìn thì thấy trên ngực có một vết thương rất lớn. Giống như bị một lưỡi dao sắc bén gây ra hay là bị trảo của con ma thú nào làm bị thương.

Ngay cả vài tên Đại kiểm sư và Đại ma pháp sư cũng đều chết hết?

Vốn Dương Lăng không để mấy con ma thú trong sơn cốc vào mắt, nhưng hiểu được kinh nghiệm của Bán thú nhân, không khỏi đề cao cảnh giác.

Một gã Đại kiểm sư hay Đại ma pháp sư có lẽ không đáng sợ, nhưng được sự hỗ trợ của hơn 300 võ sĩ vậy vài tên Đại kiểm sư và Đại ma pháp sư sẽ có lực chiến đấu vô cùng lớn.

"Linh chủ đại nhân, tuyệt đối không thể xâm nhập vào trong sơn cốc đó, trăm ngàn năm qua, không biết có bao nhiêu võ sĩ hay ma pháp sư chết trong đó" trưởng lão hồ tộc vẻ mặt nghiêm trọng, dừng một chút rồi nói- "Phạm vi trăm dặm, hoặc ngàn dặm sơn cốc là một vùng đất chết.

Theo ta biết, ở gần cửa sơn cốc có thi thể của mấy tên kiểm thánh và ma đạo sư, tuyệt đối không được hành động lỗ mǎng".

Còn có thi thể của mấy tên kiểm thánh và ma đạo sư?

Dương Lăng nuốt nước miếng khó khăn. Nếu so sánh với một tên kiểm thánh thì thực lực của đại kiểm sư kém rất nhiều. Nếu ngay cả vài tên kiểm thánh và ma đạo sư đều bị chết trong đó vậy thì ma thú trong sơn cốc quả là đáng sợ.

Chẳng lẽ trong sơn cốc có ma thú cấp tám, thậm chí là cấp chín?

Nhớ tới con xà quái chín đầu kinh khủng trước đây, sắc mặt Dương Lăng càng trở nên nghiêm trọng.

Nếu là ma thú cấp tám còn có khả năng liều mạng, nhưng nếu bên trong có một con ma thú cấp chín, vậy chỉ có thể chạy đi thật nhanh, còn nếu tùy tiện đi vào trong sơn cốc thì giống như con thiêu thân mà thôi.

"Căn cứ theo các tin tức tình báo, trong sơn cốc ngoại trừ có các loại ma thú trung cấp, còn có một con ma thú ít nhất cấp tám" Nắm chặt cây pháp trượng trong tay, nhớ tới trận chiến năm nào, trưởng lão hồ tộc có vẻ thể lương.

"Trừ phi có cao thủ thánh giai, nếu không đừng hy vọng có thể hành động tự nhiên trong sơn cốc, mà nếu có một gã cao thủ thánh giai thì bộ lạc Bán thú nhân chúng ta cũng sẽ không có địa vị và tôn nghiêm như hôm nay".

Trưởng lão hồ tộc vừa nhắc đến thánh giai cao thủ thì khiến cho Bán thú nhân xung quanh đều buồn bã, có một ít còn âm thầm rơi lệ.

Trăm ngàn năm qua, trong các chủng tộc có số lượng không lồ, mặc kệ là loài người hay là thú nhân đều xuất hiện thánh giai võ sĩ hoặc ma pháp sư, nhưng chỉ có Bán thú nhân là không có một người.

Trăm ngàn năm qua, vì để thay đổi tình cảnh khốn cùng của tộc nhân, có vô số Bán thú nhân điên cuồng tu luyện, nhưng mặc kệ là thông minh như người cáo hay là vô cùng khỏe mạnh như người đầu trâu chỉ có thể tu luyện tới cảnh giới kiểm thánh hoặc ma đạo sư. Đối mặt với loài người và thú nhân thì Bán thú nhân cơ bản không có khả năng thay đổi được cái gì.

Trăm ngàn năm qua, thánh giai đã trở thành một giấc mộng của bọn họ.

Vì mong có một ngày có thể phá tan cánh cửa đó, có không biết bao nhiêu Bán thú nhân nhẫn nhục kéo dài sự sống. Đáng tiếc, mấy ngàn năm cũng không có một Bán thú nhân có thể phá tan cánh cửa cao cao tại thượng đó.

"Mấy ngàn năm trước, thú nhân thống trị đại lục, loài người chỉ có thể sống tại các vùng hoang sơ hẻo lánh. Nhưng từ khi loài người đột nhiên xuất hiện giáo đing cường đại, vài tên cao thủ thánh giai được sinh ra, tất cả đều thay đổi"

Trưởng lão hồ tộc buồn buồn kể lại truyền thuyết trước kia.

Mấy ngàn năm trước, trên đại lục xuất hiện Quang minh giáo đing, xuất hiện một nhóm giáo đồ cuồng nhiệt và một nhóm người truyền giáo cường đại. Không ai biết lai lịch và bối cảnh của giáo đing, và cũng không ai biết sau lưng giáo đing có bí mật gì.

Giáo đing vừa hiện ra liền đã phái cao thủ thánh giai đại khai sát giới, hỗ trợ loài người tấn công thú nhân đế quốc, cùng với thú nhân triển khai các cuộc kích chiến quy mô lớn chưa từng có.

Thú nhân mặc dù vô cùng cường đại, nhưng cũng không thể chống lại được loài người tấn công trong nhiều năm liên tiếp. Từ từ, hầu hết lãnh thổ trên đại lục phải đổi chủ, cuối cùng thậm chí còn bị liên quân loài người đẩy đến tận vùng can nguyên Tập Ba Tư.

Trong chiến tranh, sức công phá của cao thủ thánh giai vô cùng kinh khủng, mặc kệ là thánh giai võ sĩ hay ma pháp sư đều có thể trong nháy mắt giết chết hàng ngàn hàng vạn quân địch.

Tại thời kỳ sau của chiến tranh, thú nhân đế quốc bởi vì có người vừa vận tiến cấp trở thành thánh giai thì mới có thể thỏa thuận ngừng chiến với loài người tham lam.

"Ồ, vậy đại lục có bao nhiêu cao thủ thánh giai?"

Dương Lăng không hề quan tâm đến truyền thuyết, hần chỉ muốn biết bây giờ còn có bao nhiêu cao thủ thánh giai còn sống trên đời.

Hít vào một hơi thật sâu, trưởng lão hồ tộc nói: "Theo truyền thuyết thì trên đời tối thiểu có ba gã thánh giai. Đó là thánh giai ma pháp sư Thánh Lô Tây Á của Ban Đồ đế quốc, thánh giai kiếm sư Nội Tư Thác Nhĩ của La Tư đế quốc và thú vương của thú nhân đế quốc.

Mà truyền thuyết còn cho rằng, trong giáo chủ của giáo đing cũng đã đạt tới thánh giai, thậm chí còn đáng sợ hơn thánh giai bình thường".

Thánh Lô Tây Á, Nội Tư Thác Nhĩ, Thú vương, giáo hoàng... Dương Lăng không nói một câu, âm thầm nhớ kỹ tên và thân phận mấy người đó.

Có lẽ tu luyện đến cảnh giới Hồn vu hoặc vu thần thì thực lực của mình cũng tương đương như thánh giai.

Dương Lăng tin tưởng vào vu thuật mà mình tu luyện tuyệt đối không hề kém hơn đấu khí hay ma pháp của thế giới này, thậm chí còn mạnh hơn nhiều lắm. Chỉ cần kiên nhẫn, thì thánh giai có lẽ cũng không phải quá xa.

Mặc dù có rất nhiều nguy hiểm trong sơn cốc, nhưng hần vẫn không từ bỏ ý định, sau khi từ biệt trưởng lão hồ tộc, hần chỉ huy đại quân nhanh chóng chạy tới sơn cốc cách đó mười dặm.

Uy lực của Hắc tương qua thật sự quá mê người, vì nhanh chóng tăng tốc độ sinh trưởng của cây hắc tương thụ giống, vì sớm ngày thành lập một quân đoàn không quân chiến lược, hần quyết định cần rằng đánh bạc một phen.

Mặc dù đang là giữa trưa, nhưng bên trong sơn cốc vẫn có rất nhiều mây đen bao phủ bầu trời, từng cơn gió lạnh thổi qua. Từ xa nhìn lại giống như một đám mây không lồ, nhưng nhìn kỹ lại thấy giống như một con dã thú hung dữ.

Càng tới gần sơn cốc, thì dã thú lao ra càng nhiều, nhiệt độ càng ngày càng thấp. Cho dù mặc áo choàng rất dày, nhưng đám tinh linh thì thoáng vẫn lạnh đến phát run ngay cả thân hình cường tráng như Dã mạn nhân cũng không ngoại lệ.

"Chủ nhân, phía trước vô cùng nguy hiểm, cẩn thận".

Dựa vào trực giác, Thực nhân ma hai đầu Bồ Lạp Tư Gia cảm giác được một mối nguy hiểm không rõ ràng, vừa nói vừa bước tới, giờ cây gậy thật lớn trong tay đi sát theo phía sau Dương Lăng.

Từ khi Dương Lăng cho người đem đám Thực nhân ma già yếu về Duy Sâm Trấn, hần càng thêm trung thành, cho dù linh hồn không bị Dương Lăng khống chế, hần cũng cam tâm tình nguyện trung thành đi theo.

"A Cổ Tô, phái ra năm tên do thám, bằng mọi giá trong vòng hai canh giờ tìm hiểu rõ ràng tình hình bên ngoài sơn cốc".

Dương Lăng vừa nói vừa gọi toàn bộ ma thú đại quân ra, không biết vì sao hần có một cảm giác rất không ổn. Giác phong thú bay ra ngoài hai dặm thì có vẻ cô hết sức, hình vẽ truyền lại càng lúc càng mơ hồ, giống như có vật gì đó ngăn cản tinh thần lực của mình.

Cách sơn cốc càng gần, hần càng cảm giác có điểm không đúng. Khoảng cách liên lạc hiệu quả của mình và Giác phong thú giảm từ hai dặm xuống còn 800 mét, ngoài ra còn có cảm giác đang bị theo dõi, giống như có một con quái vật nào đó đang lạnh lùng quan sát từng hành động của mình. Cái cảm giác này giống như bị con rắn độc nhìn chăm chăm vào, bất luận thế nào cũng không hết.

Chẳng lẽ, cứ như vậy bỏ qua, nửa đường mà phế?

Nghe mùi lưu huỳnh càng ngày càng đậm trong không khí, nhìn địa tinh và tinh linh vô cùng khẩn trương, lại nhìn ma thú đại quân dựa vào bản năng cảm

giác được nguy hiểm, Dương Lăng không khỏi cảm thấy chán chờ.

Lưu huyênh rất quan trọng, nhưng nếu vì vậy mà tổn thất nặng nề, vậy thì đành phải bỏ qua.

Không có ma thú đại quân, không có vũ lực mạnh mẽ, hẳn không thể tưởng tượng tình hình Duy Sâm Trấn sẽ trở nên tồi tệ đến như thế nào.

Đừng nói là Ban Đồ để quốc chưa từ bỏ ý đồ, mà ngay cả La Tư để quốc nếu biết cũng sẵn sàng gây rắc rối, thậm chí ngay cả dong binh và mạo hiểm giả ở trên Duy Sâm Trấn cũng sẽ có ý nghĩ khác.

Trên thế giới này, không có bằng hữu vĩnh cửu, chỉ có ích lợi vĩnh cửu.

Hôm nay, người La Tư hợp tác với mình đối phó với Ban Đồ để quốc, có lẽ ngày mai sẽ đâm cho mình một đao từ phía sau, Hải Nhi Bối Lý ra sức ủng hộ, nhưng nếu mình tổn thất nặng nề, mất đi quyền khống chế đối với Duy Sâm Trấn, thì có lẽ năng cũng sẽ quay đầu. Thậm chí ngay cả tinh linh và Dã man nhân cũng bỏ đi.

Chỉ có thuần hóa ma thú mới là chỗ dựa lớn nhất của mình. Dương Lăng hiểu rằng trước khi tu luyện đến cấp cao, thì ma thú đại quân chính là chỗ dựa lớn nhất của mình, tuyệt đối không thể tổn thất nặng nề.

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Cự giải chu

Sau nửa ngày trầm tư, nhớ tới hắc tương qua uy lực quá lớn, Dương Lăng vẫn quyết định đánh bạc một phen, can rằng chỉ huy ma thú đại quân từ từ đi về phía sơn cốc.

Đại quân Thực nhân ma phía trước, Tượng đá quý bảo vệ phía sau, Giác phong thú bay vòng vòng trên không, phụ trách yểm hộ từ trên không cho đại quân, số còn lại được sắp xếp thành một mặt trận hình phòng ngự tròn chặt chẽ tại mỗi bước. Từng bước, từng bước, tiến về phía trước một cách thận trọng.

Cửa vào sơn cốc rất rộng, nhưng khắp nơi đều là loạn thạch, hơn nữa hai vách núi dựng đứng, thoạt nhìn khiến cho người ta áp lực vô cùng.

Nếu so sánh với bên ngoài thì bên trong sơn cốc càng lạnh và tối đen, đừng nói là tinh linh thể chất yếu, ngay cả Dương Lăng thi thoảng cũng run lên. Nếu nói bên ngoài sơn cốc là rét lạnh thì bên trong sơn cốc thì là rất giá lạnh.

Khí lạnh như rắn độc xuyên qua áo bông dày đặc, từ mỗi một lỗ chân lông thẩm thấu vào trong cơ thể. Tay chân tê dại, da đầu đau vô cùng, tựa hồ ngay cả linh hồn đều cũng muốn bị đóng băng.

Ồ ...

Mọi người còn chưa đi được vài bước, sâu trong sơn cốc truyền ra một trận thanh âm cổ quái. Giống như tiếng gió, hay là tiếng gào của dã thú, lại giống như một cơn gió lạnh thổi ngang qua tâm trí mỗi người.

"Đại nhân, hay là trở về tập trung tất cả võ sĩ rồi hãy tiến đến".

A Cổ Tô khẩn trương nhìn Dương Lăng, nắm chặt thanh trường kiếm trong tay, vô cùng khẩn trương. Nhớ tới hồi nhỏ nghe được rất nhiều truyền thuyết mờ ảo, thỉnh thoảng hoảng sợ nhìn trái nhìn phải, nghi thần nghi quỷ.

"Đứng, đứng, đứng, đại nhân, hay là chúng ta đi ra ngoài nghe" Trưởng lão địa tinh lớn tiếng phụ họa ý kiến của A Cổ Tô, không biết vì sao hắn có một cảm giác rất không tốt, dường như bầu trời tối đen trên đầu bất kỳ lúc nào đều cũng có thể rơi xuống.

"Nhiều người, không nhất định đã là chuyện tốt" Dương Lăng trầm ngâm một lát rồi nói tiếp - "Với thực lực của chúng ta, cho dù gặp phải ma thú cấp tám hậu kỳ thậm chí cấp chín cũng không phải không có khả năng liều mạng.

Cho dù không thể chiến thắng thì cũng có thể lui ra, không có gì phải sợ cả. Nhưng phải nhớ kỹ, phải giữ vững trận hình, tuyệt đối không được hành động lỗ mãng".

Mặc dù sơn cốc còn âm u hơn so với hắc tường tượng, nhưng không có gì phải sợ hãi hết, Dương Lăng không muốn nửa đường mà rút lui. Hắn có một cảm giác, chỉ cần kiên trì, thì ngoại trừ mô lưu huỳnh to lớn, thì còn có thể tìm được không ít bảo bối hiếm thấy.

Căn cứ do thám hồi báo, bên ngoài sơn cốc là các dãy núi nối liền nhau, cưỡi ngựa chạy hơn một canh giờ vẫn chưa nhìn thấy cuối, không ai biết sơn cốc quỹ dị này dài bao nhiêu.

Được Dương Lăng trấn an, mọi người đều lấy lại tinh thần. Dọc theo đường đi, thì thoảng gặp phải một ít hải cốt không đầy đủ, có chút mất chân mất tay, có một chút chỉ còn chiếc đầu lâu. Dưới ánh sáng mờ mờ, hải cốt phát ra những điểm lân quang, khiến cho người ta nhìn thấy sợ hãi vô cùng.

Mọi người vừa từ từ đi tới, vừa dò xét địa hình xung quanh, phải ra rất nhiều do thám và Giác phong thú đi trước dò đường, để tránh phải lọt vào tập kích bất ngờ của quân địch. Trên đường gặp được đồ vật có giá trị đều thu hồi tất cả.

Sau khi đi khoảng nửa canh giờ, mùi lưu huỳnh trong không khí càng ngày càng đậm, phỏng chừng cách mô lưu huỳnh chỉ còn một đoạn khoảng cách, dọc đường đi cũng không gặp phải quái vật nào, nhưng tìm thấy không ít đồ vật trên các thi thể. Có đao kiếm sắc bén, có áo giáp, có tinh tể, ngoài ra còn có không ít pháp trượng và các đồ vật kỳ quái.

Cầm một cây pháp trượng màu đen do Thực nhân ma đưa cho, Dương Lăng tuy vẫn bảo trì bình tĩnh nhưng trong lòng lại dấy động như sóng biển. Từ cây pháp trượng không ánh sáng này, hắn cảm giác được ma lực khổng lồ, nhìn hoa văn trên cây pháp trượng, hắn rốt cuộc cũng tin tưởng lời nói của Trương lão hồ tộc.

Dừng sĩ bị chết ở sơn cốc thì ngoại trừ kiếm sư và ma pháp sư bình thường còn có không ít Đại kiếm sư hoặc đại ma pháp sư. Thậm chí còn có cả kiếm thánh và ma đạo sư.

Sau khi một tên do thám mang về một Không gian giới chỉ, Dương Lăng vô cùng kích động, vừa cảm giác được một mối nguy hiểm trước đó chưa từng có. Không gian giới chỉ vô cùng hiếm thấy trên đại lục này, người đeo Không gian giới chỉ thân thể không phải tầm thường. Ở tình huống bình thường chỉ có một gã ma đạo sư mới có năng lực đeo một Không gian giới chỉ cũng như bảo toàn nó.

Rốt cuộc đây là quái vật gì mà khiến cho đám người mạnh như ma đạo sư hay kiếm thánh phải chết ở đây?

Càng đi về phía trước, bảo vật nhặt được càng nhiều, thì Dương Lăng càng khẩn trương. Cùng lúc đó, không biết có phải nhìn lầm hay không, mà cảm giác bị nhìn trộm càng ngày càng mãnh liệt, thậm chí còn nghe được tiếng cười lạnh khinh thường. Ấn ký hình tháp giữa trán càng ngày càng nóng lên, từ từ nhảy lên.

Chi ...

Ngay khi Dương Lăng chần chờ có lập tức rút lui hay không, đột nhiên, lang chu vương điên cuồng hét lên chói tai, chỉ huy đại quân con nhện tập trung đề phòng.

"Không hay, nhanh, thu trận hình nhỏ lại, nhanh"

Mặc dù không hiểu lang chu vương cảm giác được điều nguy hiểm gì, nhưng Dương Lăng không dám chần chờ, nhanh chóng thu nhỏ trận hình.

Để cho Tà nhãn phòng ngự yếu kém ở giữa, dùng Thực nhân ma và khô mộc chiến sĩ làm tấm chắn, tạo nên trận phòng ngự hình tròn vô cùng chắc chắn.

Thu được mệnh lệnh, đám do thám rất nhanh lao vào trong trận, vài tên Dã man nhân ở xa nhất cũng cẩn thận chạy như điên, sử dụng hết tất cả sức lực của cơ thể. Song ngay khi bọn hắn còn cách đại trận có 20 bước, thì đột nhiên tai nạn xảy ra.

"Sát, sát" vài tiếng, trên mặt đất đột nhiên xuất hiện những cây đinh sắc bén, trực tiếp đánh tới các tên do thám không kịp phòng bị. Những cái gai sắc bén đâm vào trong lòng ngực bọn họ, đâm xuyên xương sống bọn họ, lộ ra phần mũi sắc bén ở sau lưng.

Sau khi thành công, một đám con nhện tám chân kích thước cỡ cái bồn tắm từ dưới đất chui lên, chia làm hai đường.

Một đội lao lên giết chết mọi người, hai cái máy chém leo leo hàn quang, một cỗ nọc độc vô cùng khó ngửi, tầm bắn xa hơn rất nhiều so với đại quân con nhện mà lang chu vương cầm đầu. Một đội thì chui xuống dưới đất, phát ra từng mũi gai sắc bén.

"Trời ạ, cự giải chu. Đại nhân, rút lui, mau rút lui"

Nhìn rậm rạp con nhện đang lao tới như thủy triều, Trương lão địa tinh kinh hoàng thất sắc. Còn tộc nhân phía sau hắn thì càng run rẩy cả người.

Theo truyền thuyết, cự giải chu là quái vật đến từ địa ngục. Không chỉ có lực lượng cường đại, có nọc độc chết người và lợi trào sắc bén, nhưng lại có thể chui xuống dưới đất phát ra những chiếc đinh kinh khủng, khiến cho người khác không có đường mà chạy trốn.

- Cự giải chu?

Nhìn cự giải chu giống như con nhện lông đỏ đã tiến hóa, Dương Lăng nuốt nước miếng một cách khó khăn. Lợi trào sắc bén, nọc độc đầy trời, số lượng khổng lồ trách không được tại sao Bán thú nhân lại tổn thất nặng nề, trách không được khắp nơi sơn cốc đầy thi thể.

"Rút lui, toàn quân lui lại, nhanh"

Qua cơn khiếp sợ, Dương Lăng nhanh chóng phản ứng lại, chuẩn bị phải ra Tượng đá quý cản phía sau, chỉ huy đại quân nhanh chóng rút lui. Nhưng lối còn chưa dứt thì chung quanh lại chui ra rất nhiều lang chu vương, trong nháy mắt lọt vào vòng vây.

Trong cơn tuyệt vọng, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là chỉ huy đại quân phòng thủ.

Điên cuồng lao lên, còn không có đánh chết được vài con Cự giải chu, thì hơn mười tên Thực nhân ma đã trúng nọc độc và đình sắc của đối phương, ngã xuống đất. Cây đình sắc bén đâm thủng bàn chân bọn họ, nọc độc chết người thì ăn mòn cơ thể và xương cốt bọn họ, trong nháy mắt chỉ còn lại một mảnh máu tươi.

Dưới sự chỉ huy của Tà nhân bạo quân, tà nhân đại quân phát ra một vòng ánh sáng mạnh chói mắt. Tuy nhiên, không biết là cơn mắt Cự giải chu khác thường hay là chúng nó phản ứng quá nhanh nên cơ bản không có tác dụng gì.

Đối mặt với đồng đạo Cự giải chu, đối mặt với nọc độc kinh khủng của chúng, Giác phong thú và Tượng đá quý cơ bản không có cách nào tới gần, bởi vì tầm bắn không đủ, nên đại quân con nhện cũng không có đất dụng võ, chỉ có Tà nhân đại quân được Tà nhân bạo quân chỉ huy điên cuồng phản kích, cố gắng đứng vững được các đợt công kích của đối phương.

Thú một sừng cũng theo sự chỉ huy của Dương Lăng phát ra từng đạo từng đạo tia chớp, điên cuồng công kích Cự giải chu đến tập kích. Tuy nhiên Cự giải chu quá nhiều, giết mãi không hết.

Cự giải chu càng ngày càng đến nhiều, theo từng bước từng bước chúng nó tới gần, đám Thực nhân ma và Dã man nhân bên ngoài cùng đều trúng chiêu. Có chút bị trúng nọc độc trong nháy mắt bị ăn mòn thành một đám lỗ nhỏ, có chút bị các cây đình sắc bén đâm phải, tay chân co quắp người đầy vết máu.

"Làm sao bây giờ?"

Nhìn thấy nọc độc đầy trời, Dương Lăng khẩn trương đến độ cả người đầy mồ hôi. Nếu chỉ có một mình mình thì nói không chừng còn có thể cười thú một sừng chạy nhanh khỏi đây, nếu bên người chỉ có ma thú đại quân thì cũng có thể thu hồi bọn chúng vào vu tháp rồi nhanh chóng chạy trốn, nhưng đám Dã man nhân, tinh linh, Thực nhân ma và địa tinh thì làm thế nào bây giờ?

Cây đình sắc bén rất nhiều, ngay cả tấm chắn dày cũng không thể đỡ được cùng với nọc độc chết người, đối mặt với Cự giải chu số lượng khổng lồ, mọi người không khỏi đều cảm thấy hoảng sợ. Nếu so với đình sắt thì nọc độc của Cự giải chu càng thêm kinh khủng.

Vào thời khắc mấu chốt, ra tay cứu đại quân không phải Tà nhân đội quân pháo cao xạ, cũng không phải Giác phong thú giống như máy bay chiến đấu, mà là địa tinh vẫn lăm chim môi, nhát gan như chuột.

Dưới sự chỉ huy của Trưởng lão địa tinh, vài tên địa tinh ma pháp sư rất nhanh phát ra ma pháp trận hệ thổ, liên thủ thì triển một vòng phòng ngự hệ thổ rộng lớn, cố gắng ngăn cản nọc độc của đám Cự giải chu.

Chi ...

Nọc độc của Cự giải chu chạm phải vòng bảo hộ thì phát ra thanh âm chói tai, toát ra một cỗ khói trắng nồng đậm.

"Đại nhân, Cự giải chu công kích quá dày đặc, vòng phòng ngự nhiều nhất chỉ có thể duy trì nửa canh giờ, nhất định phải nghĩ biện pháp lao ra thật nhanh"

Hít một hơi thật sâu, Trưởng lão địa tinh hoảng sợ nhắc nhở Dương Lăng. Hắn không dám tưởng tượng nếu như thời gian hết, vòng phòng ngự mất tác dụng thì lấy cái gì ngăn cản thế tiến công của Cự giải chu.

"Hừ, nửa canh giờ là đủ rồi, đủ để khiến chúng nó có thể đến mà không thể trở về"

Nhìn Cự giải chu từng bước từng bước tiến lại gần, Dương Lăng cắn răng quyết định đánh bạc một phen, đợi Cự giải chu đều lao hết lên đây, liền chỉ huy Tà nhân và đại quân con nhện điên cuồng phản kích.

Không có nọc độc uy hiếp Tà nhân và đại quân con nhện điên cuồng tấn công, quét sạch quân địch, trước khi Cự giải chu trốn xuống mặt đất liền bị chúng nó từng một tên giết ()

* * *

Chương 123: Một loại ma lực khác

Vòng bảo hộ ma pháp vô cùng kỳ diệu, người bên trong có thể công kích quân địch bên ngoài, nhưng quân địch bên ngoài lại không thể tấn công vào bên trong.

Đối với địch nhân bên ngoài thì ngoại trừ dùng lực lượng cường đại mạnh mẽ phá vỡ vòng bảo vệ, thì chỉ còn cách là liên tục tấn công, tiêu hao hết năng lượng của vòng bảo hộ, rồi lao vào chém giết.

Không có gì phải lo lắng. Tà nhân và đại quân con nhện dốc toàn lực phản kích. Bởi vì tầm bắn khá xa, cho nên Tà nhân chủ yếu phụ trách tấn công cự giải chu cách đó vài chục bước, làn đạn dày đặc liên miên không ngớt.

Đại quân con nhện phụ trách tấn công cự giải chu ở trong phạm vi vài chục bước trở lại, nọc độc mặc dù không kinh khủng như của đối phương, nhưng ý vào số lượng khổng lồ, vẫn giết địch vô số.

Nọc độc bị vòng bảo vệ cản trở, cự giải chu chỉ có thể sử dụng đỉnh sắc tấn công từ dưới mặt đất. Nhưng bởi vì cây đỉnh sắc khoảng cách có chút hạn chế, căn bản là không có cách nào giết chết quân địch. Mỗi lần bò lên, chuẩn bị đi về phía trước vài bước thì đã bị đám Tà nhân nhanh chóng giết chết.

Đối mặt với sự tấn công mãnh liệt của Tà nhân và đại quân con nhện, cự giải chu tổn thất thảm trọng, không lâu sau thì chất thành núi, máu chảy thành sông. Nhưng không biết là do thú tính đại phát hay là nguyên nhân gì khác, vẫn tiếp tục giống như thiêu thân lao tới, không hề sợ chết.

"Đại nhân, vòng bảo hộ không thể duy trì được nữa, làm sao bây giờ?."

Nhìn thấy vòng bảo hộ lung lay muốn vỡ, mà cự giải chu vẫn còn rất nhiều nhìn không thấy cuối, Trường lão địa tinh vô cùng khẩn trương. Đối mặt với cự giải chu giết mãi không hết, đối mặt với cây đỉnh sắc bén và nọc độc của bọn chúng, không có vòng bảo hộ thì hậu quả không thể nào có thể tưởng tượng.

Thực tế chứng minh, số lượng cự giải chu vượt xa tưởng tượng của mọi người.

Chẳng lẽ, mình hôm nay xui xẻo gặp gỡ phải một sào huyệt con nhện cực lớn?

Cẩn chặt rằng, Dương Lăng hung hăng ném ra một tấm vu phù, ném ra ném chết một đám cự giải chu rồi nói: "Có biện pháp nào để duy trì vòng bảo hộ không, nhanh, nói mau".

"Ma lực, cần phải có rất nhiều ma lực" Hai mắt Trường lão địa tinh sáng ngời lên, nói tiếp: "Chỉ cần có rất nhiều ma lực đi vào, là có thể duy trì vòng bảo hộ"

Rất nhiều ma lực?

Nhìn địa tinh ma pháp sư bản thân không có ma lực, mà chỉ là dựa vào ma pháp trận thì triển ra ma pháp, Dương Lăng lắc lắc đầu. Đại quân số lượng mặc dù rất đông đảo, nhưng lại không có ma pháp sư. Nếu Cô Đức ở đây, dựa vào tu vi Đại ma pháp sư của hắn thì còn có một một ít hy vọng, đáng tiếc...

Chi

Mặc dù thương vong nặng nề, nhưng dựa vào số lượng khổng lồ và tấn công không ngừng nên cự giải chu tiêu hao được rất nhiều năng lượng của vòng bảo hộ. Vòng bảo hộ càng ngày càng mờ, lung lay muốn vỡ. Có một vài chỗ thậm chí bắt đầu để cho một giọt nọc độc đi vào.

Vòng bảo hộ sắp bị phá vỡ

"Đại nhân, nhanh chạy ra. Thực nhân ma phụ trách mở đường, ta dẫn theo Dã man nhân bảo vệ phía sau" Nhìn thấy tình hình càng ngày càng không ổn, A Cô Tô lớn tiếng hô lên chuẩn bị lao ra ngoài.

Lao ra?

Nhìn địa tinh hai chân muốn nhũn ra, lại nhìn Cự giải chu rậm rạp nhìn không thấy cuối ở xung quanh, Dương Lăng bắt đầu đi lắc đầu. Giờ phút này, hắn rất cuộc hiểu tại sao ngày cả kiếm thánh và ma đạo sư đều chết ở đây.

Đối với một gã kiếm thánh hay ma đạo sư mà nói thì một con Cự giải chu quá đơn giản, một chiêu là có thể giải quyết, nhưng nếu là 1000 hay 10000 con Cự giải chu bao vây thì hoàn toàn khác nhau.

Con kiến nhiều đến một mức độ nhất định thì cũng có thể cắn chết một con voi.

Ma thú tinh hạch có thể sử dụng giống như tinh thạch để bố trí vu trận, vậy vu lực có thể hay không chuyển hóa thành ma lực?

Nhìn thấy Cự giải chu liên tục ngã xuống dưới các đòn phản kích liều mạng của Tà nhân. Khiến cho ngay cả tinh hạch to cũng rơi ra ngoài, Dương Lăng trong lòng vừa động, đột nhiên nghĩ ra một biện pháp.

Nhìn đám tinh linh và Dã man nhân đang hoảng sợ, lại nhìn Cự giải chu càng ngày càng điên cuồng, hắn quyết định không bỏ qua một chút hy vọng nào, không ngừng đưa vu lực trong cơ thể vào vòng bảo hộ.

Vừa mới tiếp xúc với vu lực Dương Lăng đưa vào, vòng bảo hộ khe khẽ run lên, tản mát ra một tia ánh sáng màu đỏ vô cùng mờ nhạt. Tựa hồ còn nghe được một tiếng ngâm khê không rõ ràng lắm.

Mất thấy có chút hiệu quả, Dương Lăng không hề chần chừ, điên cuồng đưa vu lực trong cơ thể vào vòng bảo hộ. Ngay lập tức, vòng bảo hộ được bao trùm bởi một vầng sáng đỏ gắt gao ngăn cản sự tấn công của Cự giải chu.

Nhìn thấy Dương Lăng thể hiện sức mạnh, một mình có thể duy trì cả vòng bảo hộ, Tà nhân bạo quân và lang chu vương tinh thần dâng cao, chỉ huy đại quân của mình toàn lực phản kích.

Nhất là Tà nhân bạo quân càng phát ra từng đạo đạn bạo liệt không ngừng nghỉ, chuyên môn tấn công chỉ huy của Cự giải chu, làm tan rã lực công kích và sĩ khí của chúng.

Ồ ...

Sau một tiếng kêu lạ thường, cự giải chu không lùi mà tiến, không hề sợ chết đều lao lên. Theo bộ dạng của chúng, dường như chuẩn bị cường công để làm vu lực trong cơ thể Dương Lăng tiêu hao hết.

Đây là một hồi quyết chiến.

Dương Lăng không hề giữ lại một chút nào, không ngừng đưa vu lực vào trong vòng bảo hộ, thi thoảng lấy ra một viên ma thú huyết châu để bổ sung vu lực tiêu hao. Nhưng dù như thế vẫn còn kém xa lượng vu lực tiêu hao.

Làm sao bây giờ, chẳng lẽ cứ thế này đến hao hết vu lực?

Mất thấy từ xa còn có vô số cự giải chu vẫn đang lao đến, giết mãi không hết, Dương Lăng mày cau lại, hiểu được nếu cứ như vậy thì không phải cách hay. Ma thú huyết châu bên trong Không gian giới chỉ đã không còn nhiều lắm, không thể duy trì được bao lâu nữa.

Ồ, ma thú máu huyết?

Nghĩ đến ma thú huyết châu đã dùng gần hết, lại nhìn máu của cự giải chu chảy đầy trên mặt đất, Dương Lăng trong lòng vừa động, đột nhiên nghĩ đến một biện pháp điên cuồng.

Việc này không nên chậm trễ, hắn thực hiện liền một lúc hai việc, một là đưa vu lực tiêu hao gần hết vào trong vòng bảo hộ, một bên dụng vu thuật ngưng kết máu của cự giải chu thành các viên ma thú huyết châu, nuốt vào bổ sung vu lực tiêu hao.

Không cần nhiều lời, trường lão địa tinh và đám người A Cổ Tô liền nhanh chóng hiểu được ý đồ của Dương Lăng, toàn tâm hiệp lực đào một cái rãnh nhỏ dẫn máu của cự giải chu đến bên cạnh Dương Lăng.

Trong khi ngưng kết ma thú huyết châu sẽ tản mát ra một tia huyết khí. Không lâu sau, Dương Lăng được bao phủ trong một mảnh sương mù màu máu.

Cứ như vậy, Dương Lăng một mình chống đỡ vòng bảo hộ ma pháp. Được vòng bảo hộ bảo vệ, nên Tà nhân, đại quân con nhện, và tinh linh đem hết sức lực phản kích, điên cuồng giết cự giải chu lao đến như thủy triều. Mà cự giải chu cứ nối tiếp nhau lao lên như con thiêu thân, đều bị giết chết, gián tiếp cung cấp đạn dược cho Dương Lăng.

Từ từ, hiểu được cự giải chu không thể tấn công, Dương Lăng quyết định tu luyện, tìm hiểu bí mật của vòng bảo hộ.

Đưa một tia vu lực vào, sau đó lại đưa một tia sinh mệnh năng lượng vào...

Không lâu sau hắn mơ hồ hiểu được bí mật của vòng bảo hộ. Từ từ, hiệu quả càng ngày càng cao, vu lực và sinh mệnh năng lượng tiêu hao càng ngày càng ít, mà vòng bảo hộ càng thêm chắc chắn.

Từ lúc ban đầu chỉ có màu đỏ máu, giờ biến thành màu đỏ và màu lục đan xen lưu động, nọc độc của cự giải chu phun vào đã không có bao nhiêu tác dụng.

Không biết qua bao lâu, ngay khi tà nhân đại quân sắp tiêu hao hết sạch ma lực và thể lực thì cự giải chu không còn từ xa tiến đến. Bị tinh linh và đại quân con nhện liên thủ tấn công, cự giải chu vây xung quanh vòng bảo hộ càng ngày càng ít.

Chi chi ...

Đến khi tồn thất nặng nề, xác chết chất cao như núi, cự giải chu mới tỉnh táo lại, dưới sự chỉ huy của một con cự giải chu to như con ghé bắt đầu rút lui.

Cự giải chu bỏ chạy, nhưng đáng tiếc đã quá muộn.

Hiểu rằng đối phương đã không còn ý chí chiến đấu, Dương Lăng ra lệnh một tiếng, đại quân nhanh chóng tấn công. Giác phong thú và Tượng đá quý nhanh như tia chớp đuổi theo, Thực nhân ma và Dã man nhân cũng không muốn rút lại phía sau, đến ngay cả địa tinh bình thường nhất gan như chuột cũng đuổi theo truy sát.

Thú tính đại phát, Giác phong thú bay nhanh như tia chớp, tức giận bắn ra các cây châm độc chết người, đánh chết đám cự giải chu đang chạy trốn chết. Tượng đá quý càng thêm tàn nhẫn, "Hô" một tiếng rồi từ trên cao lao xuống, đem bắt lấy các con cự giải chu rồi dùng sức xé làm hai mảnh.

Bị Giác phong thú và Tượng đá quý chặn đường rút lui, đám cự giải chu còn lại quay đầu chạy trốn khắp nơi. Nhưng đối mặt với ma thú đại quân đông đảo như vậy, thì lấy đâu ra đường chạy trốn?

Không đường chạy trốn, có các con cự giải chu bị Thực nhân ma đập một đập nát bấy, có chút bị mũi tên dài của tinh linh găm trên mặt đất, có chút bị khô mọc chiến sĩ đâm cho một cước mà chết.

Nửa canh giờ sau, khắp nơi trong sơn cốc đều là thi thể và máu của cự giải chu, thống kê sơ bộ có khoảng 50000 con cự giải chu bị chết trong tay mọi người.

50000 con cự giải chu, có lẽ trận chiến này đã giết chết hết các con cự giải chu bên trong sơn cốc, cho dù còn sót lại vài con cũng không gây ra nguy hiểm được nữa.

Sau trận đại chiến, thống kê thì thấy tổn thất 80 tên Thực nhân ma, 20 tên Dã man nhân và 50 con nhện. Tổn thất mặc dù lớn nhất từ trước đến nay, nhưng nếu so sánh với số lượng cự giải chu không lồ thì không đáng giá nhắc đến.

Ngoại trừ người bị chết, còn có rất nhiều võ sĩ và ma thú bị thương, tuy nhiên sau khi được cấp cứu kịp thời nên đều còn sống sót. Nhất là ma thú đại quân sau khi tu dưỡng trong vu tháp một lát, thì chỉ cần còn một hơi thở là cũng có thể hồi phục lại.

Thở dài một hội, Dương Lăng chỉ huy một đội Giác phong thú bảo vệ rồi khoanh chân ngồi xuống, cẩn thận xem xét sự biến hóa trong cơ thể, để mặc cho đại quân con nhện nuốt chửng tinh hạch của cự giải chu rơi trên mặt đất.

Tinh hạch cự giải chu không lớn, bán ra ngoài có lẽ không được bao nhiêu tiền, nhưng lại là một thuốc bổ hiếm thấy đối với đại quân con nhện. Nóng lòng, đám nhện thậm chí trực tiếp xé thi thể cự giải chu thành mảnh nhỏ, nuốt hết các miếng thịt vụn và tinh hạch, ngay cả lang chu vương cũng không ngoại lệ.

Sau khi nuốt vào rất nhiều ma thú huyết châu, Dương Lăng phát hiện vu lực trong cơ thể càng thêm khổng lồ, cũng là một tám vu phù bây giờ kích nổ sẽ có uy lực lớn hơn nhiều. Sau khi vào bên trong sơn cốc, chỉ có thể chỉ huy Giác phong thú hoạt động trong phạm vi 500 mét, mà bây giờ khoảng cách tăng lên gần 1000 mét, thực lực gần như tăng gấp đôi.

Có lẽ chỉ cần thêm một chút nữa, là có thể đột phá cảnh giới địa vu, ngưng kết vu đan?

Hiểu được tình huống trong cơ thể, Dương Lăng vô cùng kích động. Căn cứ trên tháp ghi lại thì chỉ cần ngưng kết vu đan là có thể tiếp xúc được tinh hoa của vu thuật, nắm giữ được rất nhiều vu thuật huyền ảo()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Dững hình tiến hóa

Sau khi nuốt vào rất nhiều tinh hạch của cự giải chu, tất cả lang chu đều dùng tơ nhện bao quanh chính mình, một tầng, một tầng đến khi tạo thành cái kén, nằm không nhúc nhích.

Ồ, tiến hóa.

Thông qua trí nhớ của lang chu vương, Dương Lăng biết sau khi đàn lang chu nuốt tinh hạch của cự giải chu thì bắt đầu tiến hóa. Nếu tất cả đều thuận lợi, thì sau vài ngày phá kén mà ra, sẽ thuận lợi tiến hóa tới tứ cấp và cũng có các dị năng mới.

Nọc độc bắn rất xa, các cây đinh sắc khó thể đề phòng...

Nhớ tới khả năng của cự giải chu, Dương Lăng vô cùng hy vọng đại quân lang chu sau khi tiến hóa. Nếu đàn lang chu tiến hóa mà có khả năng như cự giải chu, vậy chúng nó sẽ chính thức trở thành quân át chủ bài trong tay mình, trở thành binh đoàn lực chiến chủ lực của mình.

Nhìn những cái kén xếp thành từng hàng, hần trăm tư một lát rồi phái Tượng đá quý và một đội Giác phong thú bảo vệ, tránh cho đại quân lang chu trong khi đang tiến hóa bị tập kích bất ngờ. Theo như trí nhớ của lang chu vương thì khi tiến hóa là lúc yếu ớt nhất của chúng nó, nếu bị tấn công thì sẽ hoàn toàn không có lực hoàn thủ.

Sau khi chọn một chỗ làm nơi đóng quân và bố phòng cẩn thận, Dương Lăng quyết định thành lập một đội do thám tinh anh, do tự mình dẫn đầu, nhanh chóng thăm dò địa hình của cả sơn cốc.

Không ngoài suy đoán, đi về phía trước hai dặm sẽ phát hiện được một mỏ lưu huỳnh lớn trên mặt đất, ở bên cạnh có rất nhiều trứng cự giải chu, thì thoảng còn phát hiện được vài con cự giải chu con đang bò xung quanh. Xem ra, sau khi tiêu diệt cự giải chu thì đã thu được mỏ lưu huỳnh mà Bán thú nhân vẫn mơ ước.

"Chủ nhân, còn muốn tiếp tục đi tới hay không?"

Thực nhân ma hai đầu Bồ Lạp Tư Gia nuốt nước miếng một cách khó khăn, mùi lưu huỳnh nồng nặc khiến cho hần cảm thấy buồn nôn. Nếu có thể lựa chọn, hần tình nguyện đại chiến với cự giải chu cũng không muốn ở lại ngửi cái mùi như trứng thối này.

Đi qua mỏ lưu huỳnh, là một đồng loạn thạch hình dạng khác nhau, nhìn không thấy cuối. Không ai biết sơn cốc này dài bao nhiêu, ai cũng không biết nếu đi tiếp thì còn có thể gặp phải quái vật nào nữa.

Thực nhân ma và Dã man nhân vô cùng mạnh mẽ, đáng tiếc không giỏi leo trèo, nếu để cho bọn họ dò đường trong đám loạn thạch này tuyệt đối hiệu quả không cao, làm khó cho mình.

Tinh linh chân tay nhanh nhẹn, tốc độ leo trèo cũng nhanh hơn Thực nhân ma và Dã man nhân, nhưng khả năng đánh cận chiến quá kém, chẳng may gặp phải quái vật gì đó, tuyệt đối cử tử nhất sinh. Hơn nữa thể lực lại yếu, khó có thể chạy trong thời gian dài, cho nên bọn họ cũng không thích hợp để dò đường.

Tinh linh không thích hợp thì đám địa tinh nhất gan càng không cần phải nghĩ. Có thể đảm đương nhiệm vụ chim mồi còn được, nhưng nếu để cho bọn họ đi làm quân do thám thì đúng là quá khó khăn.

Tượng đá quý tốc độ bay rất nhanh, công kích sắc bén, đáng tiếc không thể liên tục bay trong một thời gian dài. Hai cánh quá lớn cũng rất dễ dàng khiến người khác chú ý. Tính đi tính lại thì chỉ có Giác phong thú là thích hợp với nhiệm vụ này nhất.

Mang đại quân trở lại chỗ đóng quân, Dương Lăng ra lệnh cho A Cổ Tô mang người đi tới bộ lạc Bán thú nhân ở gần đó, để cho họ phái ra một đội võ sĩ tới đây hỗ trợ phòng thủ, phái người nhanh chóng trở về báo tin cho Cổ Đức. Để cho hần mang theo vài tên ma pháp sư đến đây.

Theo đường chim bay thì sơn cốc chỉ cách Duy Sâm Trấn có 500 dặm, nhưng đường núi gập ghềnh. Thời gian có thể đến được đây còn lâu hơn cả đi đến quan khẩu A Lạp Sơn. Nên mình tổ chức dân công đến đây khai thác trên quy mô lớn không phải cách hay, mà biện pháp tốt nhất là để cho Bán thú nhân một chút ích lợi, để cho họ thăm dò.

Sơn cốc mặc dù còn không thăm dò hết, cho dù ở sâu trong sơn cốc có ma thú hay quái vật hay không, cũng cần phải có đại quân đóng ở gần mỏ lưu huỳnh, để tránh bị các bộ lạc bản xứ gần đây thừa cơ hội đánh lén.

Quan khẩu A Lạp Sơn đã phải có một đội quân đóng ở đó, Duy Sâm Trấn cũng cần đại quân duy trì, chính mình cũng mang theo đại quân đi chinh phục và thảo phạt các bộ lạc bản xứ ở dãy núi Lạp Đạt Khắc.

Cơ bản là không còn có binh lực để đóng ở sơn cốc. Duy Sâm Trấn tài lực có hạn, cho dù có thể chiêu mộ đại quân, nhưng cũng không thể nuôi nổi.

Vì thế cho nên, biện pháp tốt nhất chính là để cho Bán thú nhân một ít ích lợi, kéo bọn họ xuống nước. Chỉ cần tính toán cẩn thận, thì không chỉ đảm bảo được sự an toàn của mỏ lưu huỳnh, mà còn có thể thu được rất nhiều lao động gần như miễn phí.

Muốn hoàn toàn chiếm được sơn cốc thì ma pháp sư cường đại là không thể thiếu. Dương Lăng không hề hy vọng lại gặp phải sự tấn công giống như cự giải chu, khiến cho hần bị động không kịp đối phó.

Địa tinh có thể phát huy được một lần, nhưng khó có thể ngăn được các đợt tấn công tiếp theo, cho nên, mặc dù Cổ Đức đang rất nhiều nhiệm vụ, vẫn phải gọi hần đến đây.

Có lẽ, đội có nhiều tiền bạc, thì sẽ chiêu mộ vài tên ma pháp sư.

Bảo thú một sừng bảo vệ, Dương Lăng khoanh chân ngồi xuống, âm thầm tính toán kế hoạch cho tương lai. Sau con đại chiến, hần nhận thức được uy lực của ma pháp, cảm giác mặc dù còn không bằng vu thuật của mình, nhưng chỉ cần tu luyện đến cấp cao thì cũng có thực lực cường đại.

Nhớ tới ma pháp trận của địa tinh, hần lắc đầu tiếc nuối, thờ dài một hơi.

Cũng giống như vụ thuật, ma pháp sư của thế giới này cũng không thể nào một cái đã trở lên mạnh mẽ, chỉ có cách từ từ tu luyện.

Vốn ma pháp trận của địa tinh là một con đường tắt, có thể trong nháy mắt tạo ra một tên ma pháp sư, đáng tiếc tỉ lệ thất bại quá cao, không có cách áp dụng trên quy mô lớn, thời gian ngắn thì khó có thể thành lập ma pháp đại quân công thủ đều tốt.

Lắc lắc đầu, Dương Lăng chuẩn bị vận chuyển vụ lực trong cơ thể, chỉ huy Giác phong thú bay ra thám thính, thì trưởng lão địa tinh đã chạy nhanh đến.

"Đại nhân, tộc nhân vừa báo tin tức, nếu hôm nay còn không có lương thực, thì hầu hết tộc nhân không thể duy trì đến ngày mai. Đại nhân, người xem."

Trưởng lão địa tinh mày nhăn nhó, hai mắt đỏ bừng, giờ phút này chỉ có Dương Lăng mới có thể cứu bộ lạc hãn, không có lương thực thì tộc nhân không thể duy trì được nữa.

"Trưởng lão, ta sớm cho người mang lương thực đến cho các ngươi" Dừng lại một chút, nhìn trưởng lão địa tinh, Dương Lăng nói tiếp: "Tuy nhiên, trời đầy tuyết, đường xa xa xôi khó đi, ta không thể cam đoan võ sĩ có thể mang lương thực đến trong hôm nay không"

Trời quá nhiều tuyết, đường xa xa xôi khó đi.

Nhìn Dương Lăng bất đắc dĩ, trưởng lão địa tinh tâm càng ngày càng ớn lạnh. Tuyết càng lúc càng lớn, tốc độ xe ngựa cũng theo đó mà chậm đi, không ai có thể cam đoan lương thực có thể đưa đến kịp thời hay không.

Làm sao bây giờ, chẳng lẽ cứ để mặc bộ lạc của mình sao?

Nhớ tới tộc nhân đang đợi lương thực trong cơn giá rét, nhớ tới rất nhiều người già và trẻ con gầy yếu, nhớ tới ánh mắt của bọn họ khi mình sắp đi, mình là hy vọng duy nhất của bọn họ, trưởng lão địa tinh cảm thấy tay chân lạnh lẽo, cảm thấy vô cùng lạng lẹ.

"Trưởng lão, ta không thể cam đoan võ sĩ có thể vận chuyển lương thực có đến kịp trong đêm nay không, nhưng không phải là không có biện pháp" Dương Lăng vừa nói vừa lấy ra cái Không gian giới chỉ nhặt được ở trong sơn cốc: "Người đi tìm A Cổ Tô lấy một ít lương thực, sau đó cưỡi ngựa nhanh chóng trở về."

Không gian giới chỉ?

Nhìn Không gian giới chỉ vô giá, trưởng lão địa tinh kích động đến phát khóc, không ngờ Dương Lăng không chút do dự đã giao vật quý giá đến như vậy cho mình.

"Ngoài ra, mấy ngày tới người mang tất cả tộc nhân chuyển vào Duy Sâm Trán đi" Trầm ngâm một lát, Dương Lăng dùng một hòn đá nhỏ vẽ vài vòng: "Sang năm, ta sẽ cho khai khẩn một vùng ruộng tốt trong lãnh địa, chỗ này sẽ để cho bộ lạc địa tinh các ngươi"

Phạm vi mười dặm, 20 dặm.

Nhìn Dương Lăng vòng tròn Dương Lăng vẽ tùy ý trên mặt đất, và so sánh với địa hình của Duy Sâm Trán, trưởng lão địa tinh vô cùng hạnh phúc. Hắn không nghĩ được Dương Lăng lại nhanh như vậy cho phép bộ lạc của mình chuyển vào sống ở Duy Sâm Trán, lại càng không nghĩ tới Dương Lăng lại ban cho tộc mình một mảnh ruộng tốt to như vậy.

"Tạ ơn đại nhân, bộ lạc địa tinh chúng ta sau này vĩnh viễn theo ngài, vì địa nhân làm việc" trưởng lão địa tinh quỳ xuống, cung kính lạy Dương Lăng.

"Một trận chiến vừa qua đã để cho ta thấy trí tuệ và dũng khí của các ngươi" Dương Lăng nâng trưởng lão địa tinh lên, nói: "Đi đi, sau khi an bài tộc nhân của ngươi rồi nhanh chóng quay lại đây"

Nhớ tới tộc nhân đang gần chết đói, trưởng lão địa tinh không nói thêm gì cả, cung kính hành lễ rồi nhanh chóng chạy đi. Tim A Cổ Tô lấy lương thực rồi cưỡi ngựa chạy nhanh về bộ lạc.

Nhìn trưởng lão địa tinh biến mất phía xa xa, Dương Lăng không hề chần chờ, yêu cầu đại quân hộ vệ rồi khoanh chân ngồi xuống chỉ huy một đội Giác phong thú chia nhau tìm tòi cả sơn cốc.

Sau khi nuốt vào rất nhiều ma thú huyết châu ngưng kết từ máu cự giải chu, hắn cảm giác được vụ lực trở lên hùng hậu trước đó chưa từng có. Chỉ cần niệm vụ quyết, thì vụ lực mệnh môn sẽ ngay lập tức vận chuyển, một vòng, một vòng lưu chuyển khắp thân thể.

Dương Lăng phất ra từng mệnh lệnh chỉ huy Giác phong thú cẩn thận tìm tòi sơn cốc, không bỏ qua bất cứ một chỗ nào khả nghi.

Lướt qua mỏ lưu huỳnh, xuyên qua đám loạn thạch nhìn không thấy cuối, là một rừng cây. Trong rừng cây không có ma thú cũng không có quái vật nhưng có rất nhiều dây leo, người bình thường tuyệt đối khó có thể đi vào.

Đi qua rừng cây sẽ là một mảnh đất bằng phẳng. Trên mặt đất có rất nhiều mô đất khổng lồ, giống như tấm bia đá rất lớn hoặc là bụi cây kỳ lạ nào đó, không thể nào nhìn rõ ràng.

Không lẽ, nơi đây có một lớp ngăn cách tinh thần lực khổng lồ.

Thử vài lần vẫn không có hiệu quả, Dương Lăng đành lắc đầu. Từ nơi này đến tới chỗ mảnh đất bằng phẳng đó cũng không phải quá xa, nếu bên ngoài

không có cái gì thì có thể chỉ huy Giác phong thú tìm hiểu rõ ràng.

Vu lục quyết định sức mạnh, sinh mệnh năng lượng quyết định tinh thần lực, hấp thu lượng lớn sinh mệnh năng lượng thì có lẽ dò xét xa thêm một chút?

Sau một lát trầm ngâm, Dương Lăng trong lòng vừa động, việc này không thể chậm trễ, ngay lập tức thi hành. Vừa chỉ huy Giác phong thú tiếp tục dò đường, vừa niệm thông linh khẩu quyết.

Cây cối bên trong sơn cốc không có nhiều, nhưng qua hai vách núi thẳng tắp thì lại nhìn thấy rừng cây rộng lớn, có rất nhiều các loại cây đại thụ.

Vừa mới bắt đầu thì Dương Lăng chỉ có thể hấp thụ rất ít sinh mệnh năng lượng, nhưng thời gian trôi qua đại lượng sinh mệnh năng lượng màu xanh biếc từ từ tuôn đến. Chỉ nửa canh giờ sau, đã có một tầng lục vụ bao quanh Dương Lăng, càng ngày càng đậm.

Không ngoài suy đoán, sau khi hấp thụ đại lượng sinh mệnh năng lượng, Dương Lăng phát hiện tinh thần lực cũng tăng mạnh, hình vẽ Giác phong thú truyền lại cũng càng lúc càng rõ ràng.

Gần một chút, gần thêm một chút nữa.

Tò mò, Dương Lăng chỉ huy Giác phong thú từng chút từng chút tới gần cái mô khổng lồ trên mặt đất. Nhưng ngay khi hắn nhìn rõ ràng đó là cái gì, thì không khỏi trợn mắt há mồm()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Ma pháp trận cổ quái

Sau khi tăng cường tinh thần lực, Dương Lăng thấy được một bức họa diện thần kỳ.

Trên mặt đất bằng phẳng, một mảnh thạch lâm được dựng lên, thiên kỳ bách quái, vô kì bất hữu (không gì kỳ quái mà không có). Có thứ giống như một gốc cây tựa thúy tựa tùng, có thứ lại giống như một đầu Văn báo, còn có thứ thậm chí giống y như cự long đang giương nanh múa vuốt.....

Thông qua linh xảo giác phong thú, thậm chí còn có thể thấy trên thạch lâm khắc đầy hoa văn rậm rạp. Loáng thoáng, còn có chữ giống như loại chữ tiểu khoa đầu, lại có điểm giống như huyền ảo phù văn của vu phù. Sau khi xem kỹ lại vài lần, không biết vì sao, Dương Lăng tổng hữu một cổ cảm giác quen thuộc.

Đây rốt cuộc là cái gì, tấm bia đá, hay là...?

Dương Lăng nghi hoặc không giải thích được, rốt cục không rõ là chuyện gì xảy ra, bất quá có thể khẳng định, tấm bia đá tuyệt đối không phải tự nhiên sản vật. Phiến thạch lâm cổ quái này, nhất định ẩn dấu bí mật gì đó.

Hấp thu tánh mạng năng lượng càng nhiều, tinh thần lực lại càng cường đại, hoa văn trên thạch lâm cũng càng có thể nhìn rõ ràng. Quan sát nửa ngày sau Dương Lăng càng ngày càng nghi hoặc, hoa văn trên thạch lâm quả thực rất giống với phù văn của vu phù, chỉ bất quá càng thêm phức tạp, càng thêm khổng lồ mà thôi.

Chẳng lẽ, tảng đá này chính là một đạo siêu đại vu phù?

Nghi hoặc, Dương Lăng mở rộng phạm vi thăm dò của giác phong thú, hy vọng có thể phát hiện thấy dấu vết gì. Không lâu, một con giác phong thú phát hiện một huyết động quỹ dị vô cùng ở phía bên trái.

Huyết động rất lớn, nhưng không biết vì sao, bên trong lại tản mát ra một cỗ thất thái quang mang. Giác phong thú đem hết sức lực cũng không thể bay vào, phảng phất gặp một tầng pha lê bảy màu.

Chẳng lẽ, đây là một loại vòng phòng ngự đặc biệt?

Vốn, Dương Lăng định chuẩn bị cẩn thận nghiên cứu cỗ quái thất thái quang mang, nhưng ngay khi hắn lệnh cho giác phong thú tập trung đến cái động khẩu thì bên trong sơn động đột nhiên truyền ra một trận trầm thấp rít gào. Chỗ nào thanh ba đi qua không khí đều nổi lên một vòng quyền rung động quỹ dị, ngay cả tuyết động trong nháy mắt cũng bị khí hóa.

Thoáng chốc, hơn mười con giác phong thú kêu thảm thiết một tiếng rồi vô lực té xuống mặt đất. Tựa hồ đã bị tiếng gầm chấn thương nghiêm trọng, rất nhanh mất đi liên lạc cùng Dương Lăng.

Cùng lúc đó, Dương Lăng cảm giác đầu ‘oanh’ một tiếng muồn hưởng, choáng váng đầu não, hít thở không thông thiếu chút nữa không thể hô hấp được.

Cố gắng dùng sức mở mắt ra rồi Dương Lăng hấp một hơi khó nhọc. Không biết là cảm giác nhầm hay vì nguyên nhân gì mà từ lúc bước vào sơn cốc thì cảm giác bị rình rập càng thêm rõ ràng, phảng phất có một con rắn đang lạnh lùng quan sát hắn.

"Đại nhân, người không sao chứ!"

Mất thấy Dương Lăng đột nhiên sắc mặt tái nhợt. A Cô Tô kinh hãi thất sắc. Khoát khoát tay rồi Dương Lăng kiệt lực điều chỉnh khí tức trong cơ thể, một lúc lâu mới thở một thật sâu, nói:

"A Cô Tô, truyền lệnh tsa, bất luận kẻ nào không được tự ý đến gần đại trận, càng không thể đi ra phía sau đồng loạn thạch kia!"

"Rõ. Đại nhân!"

Mất thấy Dương Lăng sắc mặt ngưng trọng, A Cô Tô không dám coi thường, vội xoay người đi. Cô quái thạch lâm. Rốt cuộc có thể ẩn dấu bí mật gì?

Sơn động quý dị càng ẩn núp thứ quái vật gì?

Nhìn A Cô Tô cách đó không xa đang lớn tiếng hạ lệnh cho thuộc hạ, Dương Lăng sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng. Chỉ đơn giản một trận rít gào đã đánh chết hơn mười con giác phong thú, khiến cho tự mình hít thở không thông, quái vật bên trong sơn động đáng sợ thế nào, cũng có thể tưởng tượng biết!

Trước khi chưa rõ ràng rốt cuộc có chuyện gì xảy ra thì sơn cốc ở trong thạch lâm chính là một mảnh cấm địa, Dương Lăng cũng không hy vọng có tên nào xông vào chịu chết. Ngay cả hắn vì khinh thường cũng bị chút thiệt hại, thì đã man nhân cùng tinh linh lại càng không cần nói.

Rõ ràng ngoài thạch lâm thì các địa phương khác không hề có nguy hiểm hay quái vật gì rồi Dương Lăng mới chỉ huy mọi người hạ trại ở một chỗ trống trải. Đầu tiên, có thể tiện để thăm dò thần bí thạch lâm, tiếp theo, cũng tiện cho việc đại quy mô khai thác lưu hoàng quặng ở đây.

Bên trong sơn cốc không có gì chứ tảng đá thì đầy rẫy, đáng tiếc không có công cụ thích hợp, hơn nữa tuyết bay tán loạn, tiến độ phi thường chậm, bận rộn suốt một ngày mới kiến khởi được một cái thạch cơ.

May là ngày thứ hai, hồ tộc trưởng lão đã nghe tin chạy tới, không chỉ có mang đến đại lượng thân cường lực tráng người đầu chó, mà còn có rất nhiều công cụ.

Nhìn số lượng khổng lồ thi thể cự giải chu trong sơn cốc lại thấy một lượng không nhỏ lang chu đang dừng hình tiến hóa, cả đám bán thú nhân đều kinh ngạc không thôi, ngay cả người kiến đa thức quảng như hồ tộc trưởng lão cũng không ngoại lệ.

Lúc đầu, bọn họ tổ kiến một đội ba trăm lính tinh duệ tiến đến thăm dò thì cũng là bị một đám cự giải chu vây công nhưng chỉ không được nửa canh giờ cơ hồ toàn quân đã bị diệt. Nghĩ không ra bên trong sơn cốc hoang tàn lại có mấy vạn đầu cự giải chu, càng không ngờ rằng Dương Lăng chẳng những đứng vững trước sự tấn công của cự giải chu, ngược lại còn hoàn toàn tiêu diệt bọn nó, không hổ là Duy Sâm lĩnh chủ.

Đạp lên thi thể của cự giải chu, lướt qua những đồng tuyết loang đầy vết máu, đi tới trước mảnh lưu hoàng quặng khổng lồ thì, cả đám bán thú nhân đều trợn mắt há hốc mồm!

Rung động, thật sự là quá rung động!

Bọn họ đoán rằng bên trong sơn cốc có một mỏ lưu hoàng lớn nhưng vô luận thế nào, cũng không ngờ nó lớn đến mức này. Cho dù tốc độ nhanh như đầu chó nhân, sợ rằng không có hơn nửa canh giờ cũng không thể đi một vòng quanh mỏ, càng thêm khó được chính là, đây là một tòa lưu hoàng quặng lộ thiên, cực tiện khai thác.

"Lĩnh chủ đại nhân, sản lượng của mỏ lưu hoàng này, chúng ta muốn ngũ thành. Từ khai thác đến vận chuyển hoàn toàn do bán thú nhân chúng ta đảm bảo!"

Nhìn mỏ lưu hoàng lộ thiên khổng lồ, hồ tộc trưởng lão kích động không thôi.

"Trưởng lão, đây là chúng ta dụng tánh mạng đời lấy, nhiều nhất, cũng chỉ có thể cho người một thành thôi!"

Lắc đầu rồi Dương Lăng tiếp:

"Ngoài việc có thể bồi dưỡng cho hắc tương thụ thì lưu hoàng còn có rất nhiều tác dụng khác. Đáng tiếc, từ Duy Sâm trấn đến các đế quốc lộ đồ đều rất xa xôi, giá tiền vận chuyển cực cao, nếu mất năm phần thì thật sự là không thể có lãi được. Nếu chia cho người năm thành thì ta lỗ vốn mất!"

Nhiều nhất một thành?

Mặc dù đã sớm chuẩn bị việc thương lượng nhưng hồ tộc trưởng lão vẫn không ngừng thất kinh, như thế nào chưa từng nghĩ đến Dương Lăng trực tiếp áp tới một thành.

Hắc tương quả là át chủ bài để bán thú nhân hưng thịnh lên, có thể hay không thu được đại lượng hắc tương quả, nói cách khác là có thể có đủ lưu hoàng để xúc tiến hắc tương thụ sinh trưởng hay không. Vô luận như thế nào, lão cũng muốn có được đại lượng lưu hoàng.

"Đại nhân, ta biết người đang chuẩn bị khoách triển đường xá từ Duy Sâm trấn đến A Lạp Sơn có lẽ rất cần lao lực. Chỉ cần cho chúng ta bán thú nhân bốn thành quán sản, chuyện này bán thú nhân chúng ta có thể đáp ứng!"

Hồ tộc trưởng lão dừng một chút, nói tiếp :

"Bộ lạc chúng ta mặc dù nhân số không nhiều lắm, nhưng cả tòa Lạp Đạt Khắc sơn mạch có rất nhiều bộ lạc bán thú nhân. Vì tương lai toàn cộng đồng, ta có thể triệu hồi tất cả bọn họ lại đây!"

Triệu tập toàn bộ bán thú nhân của Lạp Đạt Khắc sơn mạch lại đây ? Nhìn hồ tộc trưởng lão đang im lặng chờ đợi lại nhìn sang những người đầu chó đang đứng chung quanh, Dương Lăng bắt đầu trầm tư.

Lưu hoàng quý giá mặc dù rất trọng yếu, nhưng chỉ cần có thể kiếm được đại lượng lao công miễn phí trong một thời gian ngắn thì cấp thêm cho đối phương một chút lợi ích cũng không phải là thiệt hại.

Bán thú nhân rất nhiều chủng tộc, lại có rất nhiều dị năng, hơn nữa người đồng thể mạnh. Không chỉ là lao lực rẻ mạt mà còn có thể tổ kiến một chi binh lính cường hãn từ bọn họ, có lẽ..... nhớ tới Lạp Đạt Khắc sơn mạch liên miên, nhớ tới đại hoang nguyên rộng lớn bên ngoài A Lạp Sơn, lại còn muốn khám phá thần bí thạch lâm cùng sơn động quý dị, hẳn chợt nghĩ ra một chủ ý.

Sau một phen trả giá xong, Dương Lăng đồng ý với cái giá hai thành quán sản để đổi lấy sáu ngàn danh cường tráng bán thú nhân.

Trong đó, hai ngàn người phụ trách oạt quán và vận chuyển. Ba ngàn phụ trách mở rộng con đường từ Duy Sâm trấn đến A Lạp Sơn, còn thừa một ngàn người trực tiếp gia nhập đại quân của Dương Lăng.

Sau khi đàm phán, dưới sự chỉ huy của Hồ tộc trưởng lão, bán thú nhân đều bắt đầu hành động. Có người phụ trách tu kiến chỗ ở trong sơn cốc, có người phụ trách liên lạc bán thú nhân bộ lạc ở phụ cận, còn có người phụ trách thăm dò cả tòa sơn cốc hoang phế.

Không lâu sau nhóm bán thú nhân phụ trách thăm dò địa hình đã phát hiện cổ quái thạch lâm cùng sơn động. Nhưng điều khiến Dương Lăng bất ngờ chính là, bọn họ lại không bị tổn thương gì. Cũng không phát hiện bên trong sơn động có quái vật gì.

Chẳng lẽ, quái vật bên trong sơn động chỉ muốn nhắm vào hắc sao?

Sau khi lắng đầu, Dương Lăng nghi hoặc không giải thích được rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Bất quá, nhìn bán thú nhân mang thi thể mấy con giác phong thú quay lại thì hẳn có thể khẳng định tiếng gầm kinh khủng kia quyết không phải là ảo giác.

Dương Lăng nghi hoặc không giải thích được, mà ngay cả Hồ tộc trưởng lão sau khi biết được thạch lâm và sơn động cổ quái cũng đồng dạng không rõ chuyện gì xảy ra. Vì an toàn và tránh tương lai đột nhiên xuất hiện quái vật lao ra lại tập kích tộc nhân đang oạt quán cả đoàn quyết định thăm dò một chuyến.

Sau khi trưởng lão của Cửu nhân dẫn đồng đạo tộc nhân chạy tới, Hồ tộc trưởng lão không hề chần chờ liền dẫn một chi tinh duệ đi tới trước thạch lâm cổ quái. Có mấy trăm tên bán thú nhân mở đường, Dương Lăng cũng không hề do dự.

Bất quá, vì an toàn, hẳn đem ma thú đại quân tất cả đều thu hồi lại, dưới sự hộ vệ của song đầu thực nhân ma Gia Lạp Tư cùng mấy tên thực nhân ma bắt đầu đi theo bán thú nhân đại quân. Trước khi đi còn phân phó A Cổ Tô hết sức đề phòng, vạn vạn không thể khinh suất vọng động.

Sau khi cùng xuyên qua loạn thạch cùng rừng cây, không lâu sau mọi người đã tới trước thạch lâm.

Giống y như những gì đã nhìn thấy, trên tấm bia đá có khắc đầy huyền ảo hoa văn, giống như một loại khoa đầu văn.

Còn phía ngoài động khẩu có một tầng thất thải quang mang rất giống với ánh sáng do tinh hạch của ma thú tỏa ra lúc lập tụ linh trận, vô luận thế nào cũng không thể đi vào được.

"Linh chủ đại nhân, người có biết về tấm bia đá cùng sơn động cổ quái này không?"

Kinh ngạc trôi qua, hồ tộc trưởng lão sắc mặt ngưng trọng. Không biết vì sao, lão tổng cảm giác thấy có chút bất thường, phảng phất phụ cận sát khí đầy rẫy, nguy hiểm trọng trọng.

"Không có, mấy con giác phong thú của ta chính là bởi vì tới gần sơn động này mà thần bí từ vong !"

Nuốt nuốt nước miếng một cách khó khăn rồi Dương Lăng nói tiếp :

"Nếu ta không đoán sai, bên trong sơn động khẳng định có quái vật hoặc ma thú kinh khủng gì đó, ngày nào chưa đem nó giết chết, chúng ta sẽ không cách nào đại quy mô khai thác lưu hoàng quán!"

Tôi gần son động liền thần bí tử vong ?

Nhớ tới xác mấy con giặc phong thú được tộc nhân mang quay lại, sắc mặt hồ tộc trưởng lão càng thêm ngưng trọng, đến tận lúc này, lão mới hiểu được Dương Lăng tại sao lại đáp ứng cấp lão hai thành quảng sản.

Bất quá, lưu hoàng đối với bộ lạc thật sự là quá trọng yếu, cho dù biết tình huống nghiêm trọng cũng không thể không gồng cứng da đầu đối mặt.

Đặt tay phải lên trên tảng thất thái quang mang, phóng một tia ma lực vào dò xét một lát sau trong lòng lão vừa động, nhớ tới một điển tịch mà nhiều năm trước lão đã xem qua liền lên tiếng :

" Linh chủ đại nhân, nếu ta không đoán nhầm thì thạch lâm cùng quang mang của son động này hẳn là hai cái ma pháp trận từ thượng cổ truyền lưu xuống !"

Ma pháp trận từ thượng cổ lưu lại?

Dưới sự nhận xét của tại hồ tộc trưởng lão Dương Lăng trong lòng vừa động. Vu thuật tu luyện đến cao giai thì chủ yếu là tu luyện về sự hiểu biết đối với linh hồn và nghiên cứu bốn nguyên lực lượng tối huyền ảo trong thiên địa.

Trong quá trình tu luyện, các loại vu trận tất không thể thiếu, có lẽ, hai tòa ma pháp trận từ thượng cổ lưu lại đúng là một loại vu trận mà hẳn còn chưa có tiếp xúc đến !()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: Tinh mang vu huyền .

" Hòa hệ, thủy hệ, thổ hệ..." Hồ tộc trưởng lão vừa nói vừa cẩn thận cảm giác thất thái quang mang huyền bí, sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng, dù thế nào lão cũng không ngờ, thất thái quang mang lại ẩn chứa đến năm loại bất đồng ma lực.

trên Thái Luân đại lục, rất nhiều chủng tộc đều cho rằng bán thú nhân là tác phẩm do thú nhân cùng loài người ở cùng một chỗ sinh ra, nhưng bán thú nhân tự mình cho tới bây giờ cũng không có thừa nhận thuyết pháp đó.

Trăm ngàn năm qua, bọn họ vẫn kiên trì cho rằng lịch sử của bán thú nhân cùng thú nhân và nhân loại đều xuất hiện cùng nhau, thậm chí còn ra đời trước, chứng cứ chính là điển tịch mà mỗi đời tộc nhân lưu lại.

Có chút điển tịch ghi lại chuyện xưa, thậm chí truy tố tới tận thời kỳ Thần ma đại chiến, so với rất nhiều điển tịch của nhân loại và thú nhân còn lâu đời hơn.

Trong truyền thuyết của bán thú nhân, thời kỳ viễn cổ là một thế giới man hoang, Thái Luân đại lục diện tích so với bây giờ lớn hơn mười lần. Khi đó, bọn họ có một đế quốc khổng lồ, có linh thổ trải rộng, nhân loại cùng thú nhân đều cũng chỉ là một chút chủng tộc hoang dã.

Nhưng từ sau Thần Ma đại chiến tất cả đều thay đổi. Đại địa không ngừng liệt biến, sụp đổ, hình thành vô số đảo tự, diện tích Thái Luân đại lục chỉ còn lại một khối nhỏ, bán thú nhân đế quốc cũng bị chìm xuống đáy biển.

Theo sự ra đời bất ngờ của giáo đình, nhân loại xuất hiện vài tên thánh giai cao thủ, dẫn đại quân nhân loại tấn công bán thú nhân sống sót đồng thời xâm chiếm linh thổ của bọn họ.

Từ đó về sau, bán thú nhân vô gia khả quy, phải chấp nhận cuộc sống nô lệ. Bất quá, bán thú nhân mặc dù bị tấn công mãnh liệt nhưng vẫn không hề ít bộ lạc bảo tồn được điển tịch ẩn cư trong thâm sơn thâm lâm tồn tại. Trong đó, kể cả bộ lạc của hồ tộc trưởng lão.

Mặc dù chỉ tu luyện đến cao cấp Đại ma pháp sư cảnh giới, nhưng căn cứ điển tịch ghi lại, hồ tộc trưởng lão biết được không ít thượng cổ ma pháp trận.

Cẩn thận cảm giác ma lực ba động trong tảng thất thái quang mang cùng tấm bia đá lão càng ngày càng khẳng định ý kiến của mình. Đây tuyệt đối là hai tòa thượng cổ ma pháp trận.

"Linh chủ đại nhân, ta đã phái người liên lạc Ngưu đầu nhân cùng Mỹ đồ toa hai bộ lạc bán thú nhân ở phụ cận, nếu không, sau khi người đến đông đủ chúng ta cùng tìm cách phá hủy hai ma pháp trận này?"

Sau khi không tìm được cách nào tìm hiểu, hồ tặc trưởng lão quyết định đợi thêm hai ngày nữa, có lẽ mấy bộ lạc khác chạy tới sẽ có biện pháp phá giải. Ngoài ra, cũng không ai biết sau khi phá trừ ma pháp trận sẽ gặp phải cái gì, đợi cường hãn ngưu đầu võ sĩ cùng công kích sắc bén Mỹ đồ toa chạy tới cũng sẽ an toàn hơn nhiều.

"Cũng tốt, nhiều người một chút an toàn hơn!"

Vì đối phó với con quái vật bí ẩn trong huyết động đương nhiên người càng đông càng tốt, Dương Lăng cũng không quan trọng gì việc phải đợi thêm hai ngày. Hơn nữa, trong khoảng thời gian ngắn hãn cũng không cách nào tham thấu bí mật của tấm bia đá và thất thái quang mang. Hai ngày này vừa vặn có thể cẩn thận nghiên cứu.

Di chuyển quanh thạch lâm vài vòng hãn vẫn không khám phá được chút gì, vắt hết óc cũng không tìm thấy vụ trận nào ở trên tấm bia đá trong vu tháp giống ở đây.

Hoa văn trên tấm bia đá phồn phức huyền ảo. Một lúc cảm thấy như một loại vu phù đặc thù, một lúc lại cảm thấy như một loại khoa đầu văn biến hóa. Bốn mươi bảy khối bia đá to nhỏ, hoa văn từng tấm không hề giống nhau chút nào.

Chẳng lẽ, là ảo giác của hãn thôi chứ đây không hề là vụ trận gì cả? Mà là thượng cổ ma pháp trận?

Một ngày trôi qua, không chỉ không tìm được bí mật của tấm bia đá mà hơn nữa bên trong sơn động cũng không có gì dị thường. Dương Lăng thở dài một hơi đồng thời lại không khỏi có chút nhụt chí. Sau khi ăn cơm xong, dứt khoát cùng bán thú nhân nằm xuống cạnh tấm bia đá nghỉ ngơi.

Theo bóng đêm càng ngày càng đậm, bầu trời đầy sao tỏa ra một mảnh ánh sáng ngọc mộng lung. Nhìn trời sao trên đầu, hãn không khỏi nhớ lúc còn bé cũng nằm ở trước cửa vui sướng ngắm sao trời.

Đáng tiếc cẩn thận quan sát nửa ngày sau cũng không tìm được Bắc đầu thất tinh quen thuộc, lúc này hãn mới khẳng định mình đã đi tới một thế giới khác hoàn toàn bất đồng.

Thần ma đại chiến, giáo đình, thượng cổ Vu sư.....sờ sờ ấn ký tháp hình trên mi tâm, Dương Lăng suy nghĩ miên man, hãn vẫn có một loại cảm giác, thần bí vu tháp cùng thượng cổ Vu sư có sự liên lạc gì đó.

Chỉ cần biết về đại chiến mấy ngàn năm trước cùng sự xuất hiện của giáo đình, tìm ra bí mật thượng cổ Vu sư cùng thượng cổ triệu hồi sư và mục thụ nhân đột nhiên biến mất thì có lẽ là có thể tìm được một đường trở lại địa cầu!

Đại kiếm sư, kiếm thánh, thánh giai... sau khi tu luyện đến thánh giai thì sẽ đến cảnh giới gì? Ở thế giới nhọc nhọc cường thực này, thực lực chính là hết thảy.

Ngay cả một gã kiếm thánh Thiên bằng sát thủ đều cũng có thể dễ dàng buộc mình vào chỗ chết, Dương Lăng không dám tưởng tượng thánh giai có cỡ nào kinh khủng.

Truyền thuyết, chính là ngay cả cửu giai ma thú đều cũng có thể đồ sát dễ dàng!

Suy nghĩ miên man, Dương Lăng lẳng lặng nằm trên mặt đất, đột nhiên, trong lúc vô tình thấy tấm bia đá bên cạnh phát ra một tia ngân quang như có như không. Tò mò khiến hãn càng nhìn kỹ lại, chỉ thấy hoa văn trên tấm bia đá vốn tối sầm đang sáng rực lên, thậm chí còn đang thông thả đi động.

Một cái, hai cái..... nhìn khắp một vòng hãn phát hiện tất cả tấm bia đá đều đang không ngừng lóe sáng. Độ sáng rất yếu, gần như không thể nhận ra, đám bán thú nhân ở chung quanh đang tuần tra còn căn bản không phát hiện gì khác thường. Nếu không có cảm giác linh mãnh, thị lực tiền nhanh, sợ rằng hãn cũng không cách nào phát hiện.

Cẩn thận quan sát một hồi, Dương Lăng phát hiện tấm bia đá cùng ánh sáng của bầu trời sao lóe ra tần suất không sai biệt lắm, tựa hồ bọn chúng đang hấp thu ngân quang từ tinh mang tàn mất ra.

Một nhọc cả ngày nên bán thú nhân đều từ từ tiến vào mộng đẹp. Thiên hàn địa đông, thậm chí còn có tuyết trắng rơi rơi, bọn họ vẫn không chút phật lòng, ngủ rất yên bình, thật không hổ là cường hãn bán thú nhân!

Dần dần, đừng nói tới số bán thú nhân tuần tra càng ngày càng ít, mà ngay cả thời gian giữa các lần tuần tra cũng càng ngày càng dài, không ai chú ý tới Dương Lăng vẫn đi tới đi lui trong thạch lâm. Càng không ai chú ý tới, tấm bia đá càng ngày càng sáng, trong bóng đêm tàn mất ra một tia ngân quang.

Hoa văn di động, khoa đầu biến hóa..... quan sát nửa ngày sau, Dương Lăng trong lòng vừa động, cảm giác hoa văn trên tấm bia đá chậm rãi tổ hợp thành một phù văn huyền ảo. Khi liên kết lại phẳng phát thành một bộ vu huyền.

Tò mò, hãn xếp chân ngồi xuống, cẩn thận tìm hiểu biến hóa của hoa văn trên tấm bia đá. Bất chước khoa đầu biến hóa, cố gắng tạo ra những thủ ấn huyền ảo, thủ thế càng lúc càng nhanh, càng ngày càng phức tạp.

Nếu bán thú nhân tỉnh lại, sẽ phát hiện ra ngay trên thân Dương Lăng cũng phát ra một tia ngân quang như có như không giống y như tấm bia đá cùng nhau hấp thu biến tinh mang.

Cảm giác được biến tinh mang đang nhập vào cơ thể, đồng thời vu lực trong cơ thể đang kịch liệt tăng mạnh Dương Lăng mừng rỡ vô cùng, hần hiểu rõ rệt cục trong lúc vô ý tham thấu được bí mật của thạch lâm. Nếu không đoán nhầm, đây chính là một tòa khổng lồ vu trận, một tòa phồn phức huyền ảo đại hình tự linh trận.

Bảy bảy bốn mươi chín tấm bia đá. Ấn dấu tức tức bốn mươi chín vu huyền bất đồng, hình thành một cái tự linh trận đầy đủ.

Hơn hai thời thần sau Dương Lăng rốt cục đã thành công thực hiện được bốn mươi chín sáo vu huyền huyền ảo. Thần bí vu huyền từ đầu đến cuối tổng cộng có 980 thủ ấn, mỗi thủ ấn, lại có tám mươi một loại biến hóa, nếu không phải tu luyện đến linh vu hậu kỳ, sợ rằng cho dù mất hai ngày thời gian cũng vị tất có thể hoàn toàn nhớ kỹ.

Hấp thu đầy trời tinh thần năng lượng, sanh sanh không thôi...sau này, có lẽ gọi loại vu huyền trên tấm bia đá này là Tinh mang vu huyền đi!

Sau khi hấp thu vào đại lượng tinh mang năng lượng vu lực toàn thân tràn đầy Dương Lăng hải lòng khê gât đầu. Giờ khắc này, hần rốt cục xác nhận thời kỳ viên cổ ở đại lục này khẳng định tồn tại một đám cường đại Vu sư.

Chỉ cần tìm ra bí mật của bọn họ, có lẽ là có thể biết được nguyên nhân vì sao mình tự nhiên đi tới thế giới này, tiến tới tìm được đường quay về địa cầu.

Trong tự linh trận ở Duy Sâm tòa thành thì ma thú tinh hạch cũng phát ra thất thải quang mang. Chẳng lẽ, ở xung quanh động khẩu ấn dấu rất nhiều cao giai ma thú tinh hạch.

Dưới sự nghi hoặc, Dương Lăng cẩn thận cảm nhận mối liên hệ giữa thạch lâm vu trận cùng thất thải quang mang ngoài cửa động. Quả nhiên không ngoài sở liệu, sau khi hấp thu năng lượng của biến tinh mang, thạch lâm vu trận đem tinh mang năng lượng chuyển hóa thành tinh thuần vu lực, sau đó lại cuộn cuộn không ngừng quán thấu vào lớp thất thải quang mang ở cửa động.

Không nhìn không biết, vừa nhìn liền kinh ngạc không thôi!

Thông qua việc phát ra tinh thần lực nghiên cứu thất thải quang mang thì Dương Lăng không phát hiện ra ma thú tinh hạch gì nhưng là nhận ra trên mặt đất tồn tại vô số tinh thạch lớn nhỏ. Hồng sắc ám hỏa tinh, bạch sắc hàn băng tinh, mã não tinh lam sắc.... Các loại các dạng tinh thạch ở cùng một chỗ, số lượng khổng lồ!

Chẳng lẽ, dưới mặt đất là một cái mỏ tinh thạch thiên nhiên khổng lồ ?

Khiếp sợ trôi qua, Dương Lăng kích động không thôi, tri thức trên tấm bia đá bao la vạn tượng, có cách tu luyện vu thuật, trong đó, còn có không ít giới thiệu về tinh quang và tinh thạch.

Dưới tình huống bình thường, quang mạch thiên nhiên không có khả năng đồng thời tồn tại tinh thạch có các thuộc tính tương khắc, tỷ như, có ám hỏa tinh quang mạch thì không thể có hàn băng tinh tương khắc.

Nhưng thất thải quang mạch là một ngoại lệ, thiên nhiên tồn tại một cỗ hỗn độn năng lượng, dựng dựng ra tinh thạch với những thuộc tính tương khắc.

Chỉ cần có đại lượng tinh thạch, không những có thể đẩy nhanh tốc độ tu luyện, hơn nữa còn có thể bố trí tự linh trận cùng mê tung trận các loại vu trận, tăng mạnh phòng ngự lực của Duy Sâm tòa thành. Hít thở một lúc, Dương Lăng bắt đầu âm thầm tính toán kế hoạch kế tiếp.

Bán thú nhân chủng tộc đa dạng, có hồ tộc chuyên đào tạo ma pháp sư, có được xưng trọng bộ binh cực mạnh trên đại lục ngư đầu nhân, còn có được xưng đao vương Mỹ đồ toa nhất tộc.

Dưới sự tấn công của thú nhân và nhân loại, bán thú nhân hầu hết đều phiêu tán, không cách nào tập trung thành một cỗ khổng lồ lực lượng.

Nếu có đại lượng lưu hoàng rồi dựa vào đại lượng uy lực vô cùng của hắc tương qua, bán thú nhân có thể thành lập một đế quốc khổng lồ của bán thú nhân cũng không phải là hoàn toàn không có khả năng.

Nếu lại bị bọn họ thu được đại lượng cực phẩm tinh thạch, bọn họ sẽ càng như hổ thêm cánh, đối với Duy Sâm trấn cũng không phải là chuyện tốt. Vô luận như thế nào, Dương Lăng cũng không hy vọng phụ cận lãnh địa của mình lại xuất hiện một thế lực không bị khống chế.

Căn cứ theo lời của hồ tộc trưởng lão thì ngày mai sẽ có đại lượng bán thú nhân vũ sĩ cùng ma pháp sư chạy tới, muốn che dấu thất thải quang mạch dưới đất, biện pháp tốt nhất chính là dời sự chú ý của bọn họ đi.

Đầu tiên phải phá hủy hết cái động khẩu có thất thải quang mang, để cho bọn họ đi đối phó với quái vật bên trong sơn động kia.

Quái vật bên trong sơn động không phải chuyện đùa, cho dù chiến thắng, sợ rằng người đồng thế mạnh bán thú nhân cũng không thể không nỗ lực thâm nhập đại giới.

Nếu có thể thừa dịp bọn họ tổn thất thảm trọng mà kết nạp vào trận doanh của mình, đem toàn bộ bán thú nhân của Lạp Đạt Khắc sơn mạch vững vàng nắm trong tay mình thì càng thêm tuyệt vời !

Nhìn sắc trời, Dương Lăng biết chỉ vài canh giờ nữa là sáng. Việc này không thể chậm trễ, sau khi tính xong liền bật người dậy đánh thức song đầu thực nhân ma Gia Lạp Tư cùng đám thủ hạ, lại triệu khô mộc chiến sĩ cùng một sùng thú đi ra, dưới sự hộ vệ của bọn họ đặt chân ngồi xuống.

Không có đại lượng vu lực kích phát, cho dù quang mạch dưới đất có lớn hơn nữa cũng khó có thể xuyên thấu tầng tầng đất dày mà phát ra thất thái quang mạng.

Nếu đại lượng hấp thu vu lực do thạch lâm vu trận tản mát ra, cắt đứt năng lượng của quang mạch dưới đất, có lẽ có thể gián tiếp phá hủy thất thái quang mạng ngăn ở cửa động kia()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127 : Vu đan

Sau khi ngồi xuống, mặc niệm vu huyền Dương Lăng cảm giác năng lượng từ thạch lâm vu trận tản mát ra như nước thủy triều dũng nhập vào cơ thể. Được vu lực đẩy động dọc theo huyền ảo quỹ tích xoay tròn, một vòng lại một vòng, chậm rãi chuyển hóa thành tinh thuần huyết sắc vu lực.

Áp súc, tái áp súc.

Sau khi hấp thu năng lượng khổng lồ hần cực lực áp súc vu lực trong cơ thể. Dần dần, vu lực trong cơ thể càng ngày càng tinh thuần, thẩm thấu đến từng cơ quan trong cơ thể, cũng như đến từng đầu khớp xương.

Cực lực áp súc hần cảm giác thân thể mình phẳng phát một cái bọt biển đang điên cuồng hấp thu năng lượng từ thạch lâm vu trận tụ tập được.

Chậm rãi, năng lượng đã trầm tích không biết bao nhiêu năm từ dưới đất, từ tám bia đá tản mát ra, hình thành một vòng bạch vụ bên người hần, càng ngày càng đậm.

Nhất không làm nhị không ngớt, khê cần môi rồi Dương Lăng dứt khoát nhất tâm nhị dụng, mặc niệm thông linh khẩu quyết. Không lâu sau từ các cây cối chung quanh không gió tự động, tản mát ra đoàn đoàn ánh mạng năng lượng màu xanh đậm. Dần dần cùng năng lượng thạch lâm vu trận tụ tập kết hợp cùng một chỗ, hình thành một vòng bạch lực đại vụ.

Năng lượng do thạch lâm vu trận tụ tập thật sự là quá khổng lồ, hấp thu đại khái nửa canh giờ hần đã cảm giác cả người cơ hồ sắp bị mệnh môn vu lực làm nổ tung lên mà màn thất thái quang mạng chỗ cửa động vẫn bất động, không có gì biến hóa.

Do phương pháp không đúng, hay là hấp thu quá ít năng lượng ? Hay là, thạch lâm vu trận hấp thu tinh mạng đã nhanh chóng bổ sung được năng lượng?

Thấy thất thái quang mạng không có gì biến hóa Dương Lăng liền nghỉ hoặc không giải thích được, trầm tư một lát sau quyết định tiếp tục gia tăng cường độ, hai tay thực hiện vô văn thủ ấn của Tinh mạng vu huyền. Hy vọng có thể tranh đoạt cùng thạch lâm vu trận đẩy trời tinh thần năng lượng, làm yếu bớt thậm chí chặt đứt năng lượng cung ứng của nó.

Theo thủ ấn càng lúc càng nhanh, càng ngày càng phức tạp, hần cảm giác một cỗ năng lượng khổng lồ nhập vào cơ thể. ‘đỉnh’ một tiếng vang nhỏ trời qua. Ấn ký hình tháp nơi mi tâm kịch liệt nhảy lên hấp thu bằng bạc năng lượng như kinh thôn hải thủy.

Dương Lăng cảm giác tốc độ hấp thu năng lượng của hần đã rất biến thái thể nhưng so với vu tháp đang như chiếc động không đáy thì chỉ bằng tiểu vu kiến đại vu! Nếu nói thân hần là một hồ nước, thì, thân bí vu tháp như Động Đình hồ, điên cuồng hấp thu hết thủy năng lượng chung quanh.

Sau khi hấp thu đại lượng năng lượng, vu tháp tản mát ra một cỗ thanh lương năng lượng, nhanh chóng lưu động khắp tức chi bách hải.

Đồng thời, Dương Lăng cảm giác tinh thần lực kịch liệt tăng lên, cho dù nhắm mắt lại, cũng có thể rõ ràng cảm thấy được gió thổi cỏ động xung quanh. Một dặm, hai dặm... Nhìn thấy đội tuần tra bán thú nhân ở phía gần mỏ lưu huỳnh, nhìn thấy đại quân lang chu đang dừng hình tiến hóa, phạm vi cảm giác càng ngày càng xa.

Dưới sự hấp thu điên cuồng của vu tháp, màn thất thái quang mạng rốt cục cũng có biến hóa. Sau một tiếng ngâm khê, quang sắc càng ngày càng đậm, không hề phát ra chói mắt quang mạng nữa, việc đó càng khiến Dương Lăng rốt cục thấy được hy vọng.

Từ cây cối chung quanh phát ra ‘hoa lạp, hoa lạp’ thanh âm khiến tất cả Bán thú nhân đều tỉnh lại, ngay cả Hồ tộc trưởng lão đang ngủ nơi trường bông cũng không có ngoại lệ.

Chẳng lẽ, ngoài chức nghiệp triệu hồi sư Dương Lăng còn là một Đại ma pháp sư thực lực không thể lường được, thậm chí còn là ma đạo sư cấp bậc ?

Mắt thấy nùng vụ cổ quái bên người Dương Lăng, cảm giác được khổng lồ mệnh mỏng ma lực từ đó, hồ tộc trưởng lão kinh hãi thất sắc, thậm chí cảm thấy may mắn vì lúc đầu không có cùng hắn phát sinh xung đột. Bưu hãn võ sĩ, kinh khủng ma thú đại quân, hơn nữa uy lực thật lớn ma pháp lực..... trong phạm vi mấy ngàn lý của Duy Sâm trấn, ai có thể xứng đáng là đối thủ của hắn ?

Chỉ huy mọi người nhanh chóng rời xa cổ quái thạch lâm rồi nhìn Dương Lăng đang đại triển thần uy, hồ tộc trưởng lão ưu tâm xung xung. Không hề nghi ngờ, Duy Sâm trấn quật khởi một cường đại linh chủ, tộc nhân truyền thừa hàng trăm ngàn năm ở Lạp Đạt Khắc sơn mạch này kế tiếp nên đi theo hướng nào?

Mặc dù Dương Lăng từng cam đoan cho phép bán thú nhân tự do sinh sống ở Duy Sâm trấn, còn đảm bảo tộc nhân cũng có quyền lợi giống như nhân loại, nhưng ai có thể cam đoan chuyện đó rốt cuộc có phải chỉ là một câu nói xuông hay không ?

Nếu không thuận theo Dương Lăng thì tương lai của tộc nhân làm thế nào mới có thể sinh tồn được? Hồ tộc trưởng lão sắc mặt ngưng trọng, cho dù là lão, cũng ngàn lần không muốn ở phụ cận bộ lạc tồn tại một thế lực không bị khống chế hướng chỉ lĩnh chủ lại là một tên nhân loại vốn rất tham lam gian trá!

Thực lực, hết thảy đều phải xem thực lực!

Nếu bán thú nhân xuất hiện thánh giai người mạnh, tộc nhân cũng đã không rơi xuống hoàn cảnh hôm nay. Trầm tư nửa ngày sau, hồ tộc trưởng lão quyết định dĩ bất biến ứng vạn biến.

Nếu Dương Lăng có một ngày thực hiện lời hứa hẹn của hắn, lại có cũng đủ thực lực bảo vệ những người theo hắn, đến lúc đó quyết định hàng phục cũng không muộn. Đương nhiên, trước khi biết rõ tình huống thì tạo một mối quan hệ tốt cùng hắn cũng là việc cần phải làm.

Chủ ý đã quyết, hồ tộc trưởng lão tâm lý yên ổn hơn nhiều, mà Dương Lăng lại càng ngày càng không ổn! Mặc dù vu tháp hấp thu tuyệt đại bộ phận tinh mang năng lượng, tánh mạng năng lượng cùng năng lượng mà thạch lâm tích tụ trăm ngàn năm qua, nhưng hắn cũng phải hấp thu một lượng năng lượng khổng lồ, lượng lớn năng lượng vượt qua nhiều so với mức hắn tưởng tượng!

Mặc dù quyết định đình chỉ thi triển thông linh pháp thuật cùng tinh mang vu huyền, nhưng chuyện đã thoát ra tầm khống chế của hắn! Tại vu tháp tác dụng, khổng lồ năng lượng phô thiên cái địa mà đến, từ mỗi lỗ chân lông trên thân hắn chui vào.

Từ từ, hắn phát hiện bởi vì cực độ áp súc, vu lực trong cơ thể cùng tánh mạng năng lượng bị mạnh mẽ dung hợp cùng một chỗ. Từ thể khí biến thành thể lỏng, sau đó lại từ thể lỏng biến thành dạng cứng, tụ tập khổng lồ năng lượng. Bởi vì năng lượng xa xa vượt quá mức có thể thừa nhận, cả người cao thấp mỗi lỗ chân lông đều chảy ra một tia máu.

Không lâu, xuyên thấu qua nòng đậm đại vụ, ở bên ngoài nhìn vào, có thể chứng kiến Dương Lăng đã biến thành một huyết nhân.

May là vu tháp tản mát ra một cỗ thanh lương cảm giác, dẫn đạo khổng lồ năng lượng chậm rãi lưu động trong cơ thể hắn rồi hội tụ về vị trí đan điền, không ngừng tiếp tục áp súc. Nếu không, sợ rằng khổng lồ năng lượng đã sớm khiến thân thể hắn nổ tung lên rồi.

Mắt thấy toàn thân Dương Lăng thâm thấu từng lớp máu tươi, đừng nói đám thực nhân ma đang bảo vệ quanh hắn mà ngay cả đám bán thú nhân ở xa xa cũng cảm giác thấy bất thường.

Đáng tiếc trong khoảng thời gian ngắn, vô luận là song đầu thực nhân ma Gia Lạp Tư hay là hồ tộc trưởng lão, cũng không ai có biện pháp gì, cũng không ai dám khinh suất vọng động.

Sau khi bị Dương Lăng mạnh mẽ cắt đứt năng lượng mà vu trận thạch lâm đưa tới, màn thất thái quang mang càng ngày càng đậm, từ từ, hiện ra một cửa động mờ mờ. Xa xa nhìn vào, bên trong một mảnh đen nhánh, không ai biết son động cỗ quái này rốt cuộc sâu bao nhiêu.

"Y Bi Lợi Tư, lạnh thật!"

Theo màn thất thái quang mang càng ngày càng nhạt, mọi người cảm giác bên trong son động thổi ra từng cơn gió lạnh, lạnh như băng cốt, so với gió tuyết bên ngoài son động còn buốt hơn, cũng không biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Cũng không biết là ảo giác hay là vì cái gì mà hồ tộc trưởng lão cảm giác trong làn khí lạnh còn mang theo một tia ma lực âm lãnh, quỷ dị vô cùng!

"Không có lệnh của ta, mọi người không được vọng động!"

Sắc mặt hồ tộc trưởng lão càng ngày càng ngưng trọng, không biết vì sao, son động phía sau màn thất thái quang mang mang đến cho lão cảm giác một mối nguy hiểm chưa từng có.

Cẩn thận, lão quản lý chặt chẽ tộc nhân đang chuẩn bị tiến tới tìm hiểu, hơn nữa còn liên tục phái ra vài tên cơ trí đi tìm hiểu xem viện quân rốt cuộc đã tới chỗ nào rồi.

Cẩn rằng cỗ kháng cự, Dương Lăng cảm giác đau như đao cắt, ý thức càng ngày càng mê hồ. Không biết qua bao lâu, năng lượng quay cuồng trong đan điền nhanh chóng bành trướng, ngay sau đó lại kịch liệt co rút lại, áp súc thành một viên châu bé xíu, điên cuồng hấp thu năng lượng trong cơ thể.

Cùng lúc đó, theo ‘hoa lập’ một tiếng vang nhỏ, màn thất thái quang mang càng ngày càng nhạt rồi cực đã hoàn toàn tan thành mây khói, lộ ra một cái son động âm u.

Vu đan ? Chẳng lẽ, vô ý đột phá đến địa vu cảnh giới, ngưng kết được vu đan ?

Cảm giác được sự biến hóa trong cơ thể, Dương Lăng cả người chấn động, nhớ tới sự giải thích trên phương tiêm bí liền mừng rỡ không thôi. Vốn, hắn thầm nghĩ phá điều thất thái quang mang ngăn trở cái động khẩu mà thôi, không ngờ hấp thu không lồ năng lượng xong còn thuận tiện nhất cử đột phá bình cảnh!

NGAO..... không đợi hắn cẩn thận kiểm tra những biến hóa trong cơ thể, đột nhiên, bên trong son động truyền ra một tiếng rít gào trầm thấp. Nhất thời, giống nhau như bị một chùy kích trúng, cả người bị vô hình khí tức đánh bay đi ra ngoài. Há mồm liên tục ra một đại khẩu máu tươi, vu đan vừa mới hình thành trong cơ thể mới chỉ như hạt gạo thiếu chút nữa đã bị đánh tan.

Không kịp ứng phó, đừng nói Dương Lăng đang ngồi im mà chính là đồng đạo thực nhân ma cùng bán thú nhân cũng bị chấn bay đi. Chỉ có thân là bát giai cao cấp ma thú một sừng thú, cũng lao đảo lùi về phía sau vài bước rồi mới trụ lại được trước tiếng gầm cuồng bạo.

"Bất hảo, mau, mau xông lên!"

Vốn, mắt thấy Dương Lăng há mồm phun ra một ngụm máu tươi, hồ tộc trưởng lão còn chuẩn bị tự mình tiến tới xem xét. Nhưng quỷ dị tiếng gầm gừ trôi qua, bên trong son động đột nhiên xuất hiện cả đàn cự giải chu khổng lồ, dày đặc, căn bản là nhìn không thấy cuối. Kinh hãi lão vội chỉ huy tộc nhân tiến tới ngăn chặn.

Đối với cự giải chu đáng sợ, hồ tộc trưởng lão rõ hơn bất cứ ai khác, năm đó, ba trăm nhân tộc nhân tinh duệ cũng là bị hủy diệt vì bị bọn chúng vây công. Nếu bị đại quần cự giải chu trọng trọng vây quanh đứng lên, sợ rằng không có một người có thể thoát khỏi son cốc!

Vũ khí của người đầu chó rất kỳ quái, giống như một loại lao gỗ bén nhọn. ‘hò’ một tiếng lúc toàn lực phóng ra chỉ nháy mắt liền ghim cứng một đầu cự giải chu trên đất, vô luận là xạ trình hay là lực lượng, tất cả đều so với tinh linh tiễn thủ mạnh hơn nhiều. Bất quá, vì không hề phòng bị lại đối mặt với Cự giải chu mãnh liệt lao ra như thủy triều khiến bọn họ hết sức lúng túng.

Nắm pháp trọng mặc niệm một lát hồi rồi hồ tộc trưởng lão suất lĩnh vài tên tộc nhân phát ra từng đạo hỏa tường, hy vọng ngăn cản cự giải chu trong son động.

Không ngờ rậm rạp cự giải chu không hề sợ chết đều đập lên hỏa diễm điên cuồng tiến tới, có con phun ra độc dịch, có con tiềm ẩn dưới đất rồi phát ra từng cơn địa chấn, nháy mắt đã đánh chết hơn mười tên người đầu chó đứng phía trước.

Thấy cự giải chu xông ra càng ngày càng nhiều, thương vong càng lúc càng lớn, một gã đầu chó nhân hoảng sợ nói :

"Trưởng lão, rút lui không, nếu không sẽ không kịp mất!"

Lui lại ?

Thấy tộc nhân đang rất hoảng sợ, thấy càng ngày càng gần cự giải chu, hồ tộc trưởng lão nuốt nước miếng đầy khó khăn. Nơi này là chỗ sâu trong son cốc, ba mặt đều là vách núi, ngoài đường cũ để quay ra thì căn bản là không hề còn đường nào thoát.

Nhưng nếu quay về theo đường cũ phải đi qua rừng cây cùng đồng loạn thạch gấp ghe khó đi, trong lúc cấp bách tuyệt đối khó có thể nhanh chóng thông qua, khẳng định chạy không thoát khỏi cự giải chu.

Cho nên quay về đường cũ tuyệt đối là một con đường chết, cắn răng xông lên ngăn cản cự giải chu ở bên trong son động nói không chừng còn có một tia hy vọng!

Biết rằng đã không có đường thoái lui, hồ tộc trưởng lão phát ra từng đạo hỏa tường cùng hỏa diễm tận trời, chỉ huy mọi người cắn răng khổ khổ chống đỡ, hy vọng có thể không để cự giải chu thoát khỏi son động. Nhưng theo số lượng cự giải chu càng ngày càng nhiều, tình thế càng ngày càng không ổn.

()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Tổ của nhện chúa

Đúng lúc hồ tộc trưởng lão da đầu tê dại, tưởng rằng khó thoát một kiếp thì, đột nhiên, một mảnh quang đạn dày đặc rơi vào phía cửa động khẩu, biến rậm rạp cự giải chu oanh thành nhục tương!

Máu chốt thời khắc, Dương Lăng cắn răng đứng lên, triệu ra đại quân tà nhân công kích sắc bén !

Nhận được sự trợ giúp của tà nhân đại quân khiến sĩ khí của đám người đầu chó đại chấn, một cây lao gỗ sắc bén phần nộ phóng ra, cùng tà nhân đại quân đồng thời vững vàng ngăn cản cự giải chu chết ở bên trong sơn động.

Cự giải chu công kích sắc bén, thế nhưng xạ trình không đủ nên đều bị tà nhân cùng đầu chó nhân gắt gao ngăn chặn. Tồn thất thảm trọng mà vẫn không cách nào lao ra được!

Ngao..... chọt bên trong sơn động lại truyền ra một tiếng rít . Lúc này đây, Dương Lăng phản ứng nhanh chóng, thông qua thổ động ‘ hồ ’ một tiếng thuận đi ra ngoài vài chục bước, kinh hiểm tránh thoát tiếng gầm kinh khủng đó.

Thuận lợi tiến giải đến địa vu, ngưng kết vụ đan xong hần nhanh chóng nắm giữ sơ cấp ‘ thổ động ’ vụ thuật. Căn cứ phương tiêm bí giải thích, tu luyện đến địa vu không những có thể nắm giữ linh hồn của ma thú thuần hóa, hơn nữa có thể trực bộ nắm giữ các loại động thuật, tu luyện càng nhiều vụ thuật thần bí. Thứ gì không có chữ bản lãnh bảo vệ tánh mạng có rất nhiều, có thể kịp thời tránh khỏi địch nhân đánh bất ngờ.

Dương Lăng kịp thời tránh thoát, nhưng đại quân tà nhân hành động trì hoãn không kịp tránh thoát. Tiếng gầm kinh khủng trôi qua, một tảng lớn rớt xuống, hơn mười con tà nhân đứng đầu đương tràng mất mạng, còn lại cũng bị trọng thương. Ngay cả cường hãn như tà nhân bạo quân cũng miệng phun tơ máu, đã bị nội thương không nhẹ.

Tà nhân đại quân tồn thất không nhẹ, nhưng bán thú nhân ngay gần đó lại cơ hồ không có ảnh hưởng gì, nhiều nhất chỉ là lui về phía sau vài bước mà thôi. Tà nhân đại quân bị thương khiến toàn bộ áp lực đều tập trung trên người bọn họ. Tình thế lại ác hóa!

Chẳng lẽ, tiếng rít gào này là một loại linh hồn công kích, chỉ hữu hiệu đối với hần cùng ma thú thuần hóa ?

Sau phút bất ngờ trôi qua, Dương Lăng nhanh chóng đem tà nhân đại quân thu hồi lại. Tránh cho gặp phải tổn thất lớn hơn nữa. Cầm sẵn một chiếc vụ phù xông lên, phía sau, một sừng thú gắt gao theo sát đi lên, phát ra từng đạo tia chớp thô to xà hình.

Nhận được viện trợ từ Dương Lăng và một sừng thú áp lực lên đầu chó nhân nhẹ bớt một chút, nhưng theo cự giải chu không sợ chết mãnh liệt phóng ra, thỉnh thoảng có người vẫn trúng độc dịch trí mạng ngã xuống, tình thế vẫn đang tương đương bất lợi!

" Gia Lạp Tư, lập tức thông tri tinh linh tiến thủ chạy tới, mau lên !"

Ném ra một lá vụ phù, làm nổ tung một đám cự giải chu rồi Dương Lăng lớn tiếng hạ lệnh. Giống như đã màn nhãn, song đầu thực nhân ma Gia Lạp Tư cận chiến năng lực cường hãn vô cùng. Nhưng cơ hồ không có viên trình công kích năng lực, tà nhân cùng giác phong thú khó có thể chống cự tiếng gầm kinh khủng, đại quân con nhện vẫn còn chưa tiến hóa xong, lúc này, chỉ có tinh linh tiến thủ là có thể phát huy tác dụng.

" Rõ, chủ nhân!"

Thấy lưu lại cũng không giúp được gì, Gia Lạp Tư tuân lệnh rồi chuẩn bị dẫn vài tên tộc nhân nhanh chóng rời đi. Không ngờ, vừa mới xoay người đã thất thanh kêu to. Dương Lăng quay đầu lại vừa nhìn. Chỉ thấy một đám người chui ra rừng cây, đang đánh tới, tốc độ phi thường mau lẹ !

" Trưởng lão, là ngu đầu nhân cùng mỹ đồ toa, viện quân của chúng ta tới rồi!"

Chú mục nhìn lại rồi một gã hồ tộc ma pháp sư lớn tiếng hoan hô, cắn răng dùng hết một tia ma lực cuối cùng, phát ra một đạo hỏa diễm mãnh liệt.

" Y bị lợi tư, đứng vững. Đợi lát nữa cho chúng thêm một mẻ lửa thiêu trụi cái ổ của chúng đi!"

" Mẹ kiếp, đi tìm chết !"

Biết viện quân đang chạy tới bán thú nhân sĩ khí đại chấn, cắn răng điên cuồng công kích rậm rạp cự giải chu. Đoàn bán thú nhân đang tới tốc độ mau lẹ phi thường, nháy mắt đã vọt tới trước mặt mọi người.

Có ngu đầu nhân cầm trong tay cự hình chiến kích thân cao hơn ba thước, cũng có người đuôi rắn nhân thân, cầm trong tay song đao.

Ngu đầu nhân công kích đơn giản mà sắc bén, quát lên một tiếng lớn liền dùng sức vung lên cự hình chiến kích phát ra một cỗ trùng kích. Phảng phất một thanh trường đao sắc bén vô tình chém một đường thẳng tắp đem toàn bộ cự giải chu trên đường tiến chém thành hai nửa.

So với ngu đầu nhân thì Mỹ đồ toa càng giỏi cận chiến hơn, chủ yếu phụ trách công kích những con quái thoát ra khỏi sơn động.

Chiếc đuôi rắn dài dùng sức bật tới rồi một đao khảm cự giải chu thành hai đoạn rồi lại nhanh chóng rút lui quay lại, nhanh đến nỗi chỉ lưu một phiến tàn ảnh, không hổ là chủng tộc cường lực xứng danh đao vương.

Hơn ba trăm ngưu đầu nhân cùng hai trăm Mỹ đồ toa gia nhập khiến đầu chó nhân và Dương Lăng đều thấy dễ thở hơn nhiều, đến khi A Cổ Tô dẫn tinh linh tiến thủ chạy tới thì mọi người rất nhanh chiếm được thượng phong.

Cho dù tổn thất nghiêm trọng, nhưng đông đảo cự giải chu vẫn không hề sợ chết lao ra, số lượng càng khiến kẻ khác khó có thể tin. Hiển nhiên, bên trong sơn động là một cái tổ của chúa nhện, một cái tổ khổng lồ!

Cự giải chu công kích sắc bén, số lượng khổng lồ, đáng tiếc dưới sự liên hợp đả kích của mọi người liên hợp dù chúng có đem hết tất cả sức lực cũng không thể xông ra được. Ngăn ngừa nửa canh giờ máu đã chảy thành sông, cửa động khẩu chứa đầy thi thể cùng tàn chi toái thể của cự giải chu.

Trong lúc đó, bên trong sơn động truyền ra thêm mấy trận phấn nộ rít gào, nhưng cũng không có tác dụng gì! Đối với giác phong thú cùng tà nhân các ma thú cấp thấp thì uy lực của tiếng gầm quả vô cùng dữ dội nhưng đối với đám bì thô nhục hậu bán thú nhân thì căn bản không tạo được chút thương tổn gì, nhiều nhất chỉ là lui về phía sau vài bước mà thôi.

Sau khi kiểm tra lại nhiều lần Dương Lăng xác nhận tiếng rít truyền ra từ bên trong sơn động chính là một loại linh hồn công kích khác biệt so với người khác, chỉ đối với hắc cùng đám ma thú đã thuần hóa mới có thể gây thương tổn trọng đại.

Căn cứ phương tiên bị giải thích, Vu sư sở dĩ có thể thuần hóa ma thú, là bởi vì nắm trong tay linh hồn của bọn chúng, cho nên đối với đòn tấn công vào linh hồn đặc biệt miễn cảm. Cũng bởi vì như thế, cao giai Vu sư chủ yếu tu luyện linh hồn.

Tu luyện thành công không những có thể công kích linh hồn địch nhân, hơn nữa còn có thể tăng cường năng lực chống cự sự tấn công linh hồn vào mình và ma thú thuần hóa.

Thấy cự giải chu không hề sợ chết, không ngừng lao ra, hồ tộc trưởng lão, ngưu đầu nhân tù trưởng cùng mỹ đồ toa tộc trưởng thương lượng một lát sau đó quyết định thay nhau thượng trận, dùng xa luân chiến để tiêu hao đôi phương thực lực.

Dương Lăng cũng chia tinh linh tiến thủ làm hai đội, chỉ huy bọn họ luân lưu tiến lên công kích, còn hắc cười một sừng thú ở phía sau áp trận, cẩn thận cảm giác trong cơ thể biến hóa.

Trong đàn điền, viên vu đàn nhỏ bằng hạt gạo đang không ngừng khu động vu lực trong cơ thể tự động vận chuyển. Mặc dù chỉ bé bằng hạt gạo, nhưng Dương Lăng có thể cảm giác được bên trong ẩn chứa không lồ vu lực, không thể sánh cùng ngày trước.

Ngoài ra, tinh thần lực cũng có tiến bộ rõ ràng, đã có thể hoàn toàn cảm giác được mọi động tĩnh chung quanh. Thậm chí, có thể cảm ứng được nhất cử nhất động của đám lang chu vương đang dừng hình tiến hóa.

Thông qua trí nhớ của nó, Dương Lăng biết đại quân lang chu đã tiến hóa tới giai đoạn cuối cùng, chỉ cần thêm vài canh giờ nữa là có thể phá vỡ chui ra.

Chỉ hấp thu một bộ phận năng lượng xong tự mình nhất cử đột phá đến địa vu cảnh giới, vậy vu tháp hấp thu hơn mười lần thậm chí mấy trăm lần thì biến hóa đến hình dạng gì? Nhớ tới vu tháp thần bí, Dương Lăng trong lòng vừa động, đem ý thức chìm vào đó.

Mới chỉ một đêm trôi qua, vu tháp không gian đã mở rộng gấp mười lần có thừa, giữa mảnh bình nguyên xuất hiện một cái ao nhỏ chứa đầy nước trong mát.

Tiểu một sừng thú nửa bước không rời đang canh giữ ở một bên, vô luận là giác phong thú hay là tà nhân bị thương, đều cũng chỉ cho phép bọn chúng uống một miệng nhỏ. Tên nào nếu uống nhiều một ngụm, nó liền phát ngay ra một đạo tiểu tia chớp phách tới, nghiêm nhiên trở thành chủ nhân của cái ao.

"Hắc hắc. Nhìn không ra tiểu tử nguoi lại là một con quỷ hẹp hòi!" sờ sờ đầu tiểu một sừng thú rồi Dương Lăng tò mò uống một ngụm nước ao. Mới vừa vào miệng, hắc đã cảm giác trong cơ thể có một cỗ thanh lương khí lưu.

Xoay tròn trong cơ thể một vòng rồi dần thấm thấu khắp tứ chi bách hài. Tinh thần rung lên, giống như uống một ngụm tánh mạng nước suối hiếm có!

Chẳng lẽ, đây là tánh mạng năng lượng biến thành?

Nhìn làn nước bích lục, quan sát đám tà nhân vừa uống một ngụm nước suối đã khôi phục đến bảy tám phần. Dương Lăng trong lòng vừa động.

Vu tháp không chỉ hấp thu đại lượng tinh mang năng lượng cùng thạch lâm vu trận tích tụ năng lượng, hơn nữa còn hấp thu đại lượng tánh mạng năng lượng, rất có thể lượng biến khiến cho chất biến. Từ từ tại vu tháp không gian kết thành một ao nước suối.

Có lẽ, thuần hóa tánh mạng thụ miêu, đem nó chuyển qua vu tháp không gian thì sinh trưởng tốc độ sẽ nhanh hơn!

Nhìn mấy khô mộc chiến sĩ ở phía trước vu tháp đã biến thành che trời đại thụ, nhìn bọn họ tươi tốt cành lá, càng ngày càng cứng chắc hắc rất nhanh đã nghĩ tới một chủ ý.

Theo vu lực càng ngày càng thâm, sương trắng tản mát ra từ vu tháp càng ngày càng đậm, không chỉ có thể xúc tiến giác phong thú, tà nhân cùng con nhện tiến hóa nhanh chóng, hơn nữa còn giúp đẩy nhanh tốc độ sinh trưởng của cây cối.

Nếu đem tánh mạng thụ miêu đến, nói không chừng ngăn ngừa vài năm là có thể thu hoạch đại lượng tánh mạng nước suối, so với tốc độ bình thường sinh trưởng có lẽ sẽ nhanh hơn gấp trăm lần!

Căn cứ phương tiện bị giải thích, vu thuật càng cao cấp lại càng khó luyện. Nếu không có sự trợ giúp của linh đan diệu dược, từ đẳng cấp linh vu tu luyện lên địa vu ít nhất phải mất hơn trăm năm, từ địa vu lên thiên vu e rằng lại phải cần hơn ngàn năm, thậm chí có thể còn lâu hơn, khó thể tính được chính xác thời gian!

Tại cái thế giới xa lạ này rốt cuộc có bao nhiêu linh đan diệu dược, Dương Lăng bây giờ cũng không rõ lắm, chỉ có thể dám chắc rằng, táng mạng chi tuyền quý giá này tuyệt đối không thể có nhiều như mấy con suối thông thường được, quả thật là bảo vật vô giá a. Nếu có được một lượng lớn táng mạng chi tuyền, đối với tu vi địa vu cảnh giới càng thêm được củng cố, thậm chí có thể nhanh chóng đột phá giới hạn.

‘Chi..Chi..’

Ngay khi Dương Lăng chuẩn bị từng bước thăm dò biến hóa của không gian trong vu tháp thì trong đầu đột nhiên xuất hiện một âm thanh ba động quen thuộc, Một lát trầm tư suy nghĩ, bất chợt trong lòng chấn động, tra lại khẩu quyết trong tiềm thức, lập tức thấy lang chu vương dẫn đầu đám tri thù đại quân xuất hiện trước mặt.

Sau khi hấp thu một lượng lớn tinh hạch của cự giải, những con tri thù đã đạt đến tứ giai cảnh giới, độc dịch phun ra khoảng cách xa hơn gấp đôi, còn xa hơn cả cự giải. Lúc này giống như cự giải có thể phát ra ba động công kích mục tiêu trên mặt đất.

Lang chu vương đã tiến hóa đến đệ ngũ cảnh giới, chính thức bước vào hàng ngũ trung cấp ma thú, ngoại trừ năng lực có sự biến hóa, một tả một hữu hai bên sườn lại xuất hiện hai cốt nhục.

Căn cứ vào trí nhớ của nó, chỉ cần tiến lên cảnh giới cao hơn, hai cốt nhục này có thể biến thành hai cánh, trở thành phi thiên tri thù lợi hại, lực công kích so với ma thú đồng giai lợi hại hơn nhiều.

Còn muốn lại tiến giai mới được ?

Sau khi hiểu được nguyên nhân, Dương Lăng chỉ còn nước lắc đầu cười khổ. Sau khi hạ sát thủy triều cự giải, hấp thu hơn trăm khóa thượng phẩm cự giải tinh hạch, lang chu vương lại chỉ mới có thể tiến hóa từ đệ tứ lên đệ ngũ cảnh giới, không biết muốn tiến lên đệ lục phải cần bao nhiêu tinh hạch đây ah?.

Từ nguyên lý cộng dồn, có thể nói mỗi ma thú đều có thể liên tục tiến hóa, nhưng trên thực tế cơ hồ không có khả năng này, đẳng cấp càng cao thì tiến hóa càng khó khăn.

Tỷ như cùng hấp thu một năng lượng đồng dạng, tri thù trong thời gian ngắn có thể từ cảnh giới đệ nhất tiến lên đệ tứ, nhưng đối với bát giai ma thú độc giác thú thì đừng nói gì là tiến hóa, ngay cả một biểu hiện biến hóa cũng không có.

Hiểu được ma thú đẳng cấp càng cao thì tiến hóa càng khó khăn, Dương Lăng cũng không hy vọng tất cả đại quân phong thú, tà nhân và tri thù đều tiến hóa thành cao cấp ma thú, mà chỉ hy vọng tại mỗi đại quân có một tướng soái đẳng cấp cao giai ma thú chỉ huy đã là thỏa mãn rồi.

Chiến đấu lực của mỗi nhánh đại quân không phải chỉ dựa hoàn toàn vào số lượng chiến sĩ, mà chính là dựa vào năng lực phối hợp tác chiến, ma thú đại quân cũng không ngoại lệ.

Dương Lăng tin tưởng, chỉ cần tướng soái phối hợp ăn ý, mỗi nhánh đại quân đẳng cấp trung giai ma thú cho dù đối mặt với một đám cao giai ma thú cũng không phải là không thể đánh một trận.()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129 : Song đầu mã chu

Sau khi liên tục công kích hơn một thời thần, cuối cùng không chỉ có một con nhện cang khổng lồ lao ra mà dường như toàn bộ cánh quân đối phương bị tiêu diệt sạch. Đúng lúc đó Cổ Đức dẫn một đám võ sĩ chạy tới, trong đó có cả vài vị ma pháp sư tham gia làm thực lực mọi người càng thêm hùng hậu.

"Lãnh chủ đại nhân,son động này rất cổ quái, trong một ngày chúng ta không tìm hiểu rõ ràng

Thì cũng không có cách nào đào được quặng lưu huỳnh với quy mô lớn!"

Sau nhiều lần làm rõ trong sơn động không có cự nhện ,Hồ tộc trưởng lão trầm ngâm đôi chút nói tiếp: "Bây giờ thực lực chúng ta hùng hậu mà lại ở đây đợi chỉ bằng dứt khoát tiến vào tìm rõ ngọn nguồn."

"Đúng , phải làm rõ tình hình trong sơn động .!"

Nguru đầu tù trưởng giờ chiến kích sắc bén phụ họa với ý kiến của Hồ tộc trưởng lão.

Nguru đầu tù trưởng thân thể cao lớn tráng kiện không thua kém gì Song đầu thực nhân ma Bồ Lạp Tư Gia , toàn thân cơ bắp cuộn cuộn , thoát nhìn cũng biết là chủng tộc giỏi về cận chiến. Ngoại trừ chiến kích to lớn sau lưng còn có 2 cột Đồ Đằng cao bằng nửa người ,mặc dù tuyết đang rơi vẫn chỉ mặc tấm áo mỏng lộ rõ cơ bắp khỏe mạnh , về ngoài vô cùng hoang dã bạo lực.

Nhìn qua ánh mắt của mọi người ,Mỹ Đỗ Toa tộc trưởng khe khẽ gật đầu tỏ vẻ đồng ý với ý kiến của Hồ tộc trưởng lão. Khác với Nguru đầu tù trưởng trên người nàng mặc bộ giáp dày, tả hữu hai bên là bốn cánh tay cầm loan đao tỏa hàn quang lập lòe.

Nhìn tốc độ như bay và đao pháp sắc bén , Dương Lăng không hề hoài nghi về sức chiến đấu của họ.

" Việc này không nên chậm trễ, đi thôi, nhanh chóng làm rõ tình hình bên trong sơn động!"

Thấy A Cổ Tô dẫn đám Dã man nhân chạy tới , còn có cả bọn Cổ Đức từ xa chạy lại, Dương Lăng liền đồng ý với Hồ tộc trưởng lão. Vì số lượng lưu huỳnh lộ thiên to lớn và lượng tinh mạch khổng lồ dưới đất, lại không có bán thú nhân.

Hắn không thể không tiến vào tìm hiểu rõ ràng ,huống hồ lại có nhiều Mỹ Đỗ Toa và Nguru đầu nhân cường mạnh thế này.

Sau khi sắp xếp thỏa đáng xong, mọi người trật tự vững trải từng bước tiến vào trong sơn động.

Đi đầu mở đường là Nguru đầu nhân thân thể cường tráng , Cầu đầu nhân theo sát sau, phụ trách lực lượng hỗ trợ từ xa cho Nguru đầu nhân là nhóm người trung tâm như Dương Lăng , Cổ Đức , và Hồ tộc trưởng lão, vòng trong là các tinh linh tiền thủ phụ trách tấn công từ xa ,vòng ngoài là Mỹ Đỗ Toa và Thực nhân ma kiên tấn công phòng bị.

Cuối cùng do các Dã man nhân cường mạnh có nhiệm vụ đoạn hậu.

Trước khi đi , Dương Lăng lưu lại cho A Cổ Tô ba trăm thực nhân ma, năm mươi Tinh linh tiền thủ và hai mươi Dã man nhân để ứng phó với tình huống bên ngoài. Cộng thêm Cổ Đức mang đến hơn hai trăm võ sĩ vừa vận hợp thành một đại đội sáu trăm người . Đủ để ứng phó với việc đột biến và giữ đường lui cho mọi người.

Huyệt động nhên nhện rất lớn , địa hình bằng phẳng, mọi người đi lại thoải mái không có trở ngại .Ngoại trừ có mấy con nhện nhỏ ra hoàn toàn không gặp quái vật nào. Nhưng không biết vì sao Dương Lăng luôn cảm thấy cảm thấy bất an ,càng vào sâu càng lộ rõ.

Lúc đầu , ngoài những mạng nhện lớn nhỏ ra hai bên vách động không có gì đặc biệt . Nhưng càng vào sâu bên trong hai vách động lại xuất hiện các bức bích họa ,khắc những dãy núi nhấp nhô liên miên ,biên cả vút tận chân trời , thậm chí có cả bầu trời mênh mông đầy những vì sao lớn nhỏ.

Khi vượt qua một ngã rẽ , mọi người bước vào một thông đạo lớn lát đá hoa cương ngay ngắn, cách mỗi đoạn lại có một miếng tinh thạch phát sáng . Trong ánh sáng âm u có thể thấy được bức bích họa có những thay đổi đáng kể

Khắc đầy những hình vẽ , có hình phi long hai chân dữ tợn , có tòa thần miếu cổ kính còn có cả đàn tế quỷ lay nghiêm trang .

Lẽ nào , đây gọi là Thần tích ?

Tiếp tục quan sát , Dương Lăng trong lòng càng nghi hoặc . Bằng vào văn minh khoa học kỹ thuật của thời đại này thì không thể hiểu được hình dáng trạng thái của tinh cầu , càng không nào vẽ được bầu trời chân thật vi diệu , không có đủ quyền lực thì không thể nào tạo được một sơn động khổng lồ như vậy.

Dương Lăng nghi hoặc trùng trùng , Hồ tộc trưởng lão cũng không ngoại lệ ,càng vào sâu bên trong mặt trưởng lão càng ngưng đọng. Có không ít bích họa đã từng biết đến , ấn ước như cảm thấy đầu đó không đúng nhưng nhất thời lại không nghĩ ra được .

Đi bộ sau nửa canh giờ mọi người đến một ngã ba cổ quái . Hai vách thông đạo bên trái khắc những cao giai ma thú như phi long và sư tử nhe nanh gầm rú , thông đạo giữa khắc họa những hội tế lễ trang nghiêm và thần miếu cổ kính ,thông đạo bên phải khắc đầy hỏa diễm xung thiên và ác ma tay cầm liềm đao.

Phi long, thần miếu, ác ma....

Nhìn lối đi âm trầm , phi long và ác ma sống động như thật , đừng nói Tinh linh tiền thủ ,mà ngay cả Nguru đầu nhân cường bạo cũng cảm thấy mỗi nguy hiểm mơ hồ . Mọi người vốn cho rằng sơn động chỉ là tổ của một con nhện cái , đi hồi lâu mới thấy sự tình vượt xa mình dự đoán tưởng tượng.

Ngao...

Đang lúc mọi người không biết nên đi về hướng nào , đột nhiên , trong phía sâu sơn động truyền ra tiếng rít gào . "Huôm", phảng phất một trận kinh phong tấp vào mặt , y phục kêu phàn phật.

Trong nháy mắt tiếng gầm khủng bố đã truyền đến gần người, Dương Lăng cảm giác vu đan trong cơ thể xoay tít, vu lực hộ thể chuyển động rất nhanh trong người, cả người phát ra một tầng hồng quang ẩn hiện, ngăn trở sóng thanh công kích đến. Nhưng dù vậy vẫn cảm thấy toàn thân chấn động, không tự chủ được kêu lên một tiếng đau đớn.

"Đại nhân, cẩn thận!"

Sau lúc hoảng hốt, Cổ Đức cẩn thận vung tay tạo một màn chụp nhỏ bảo vệ cho Dương Lăng. Thân là một đại Ma pháp sư hẳn cảm giác được tiếng gầm ẩn chứa công kích tinh thần cường đại, đối với Dương Lăng có tổn thương đáng kể.

"Linh chủ đại nhân, người không sao chứ?"

Khiếp sợ qua đi, Hồ tộc trưởng lão vội vàng nhìn Dương Lăng, sắc mặt càng thêm trầm trọng. Luận về khả năng đơn đả độc đấu, Dương Lăng thân là Triệu hoán sư đi cùng đoàn người không hề lộ diện, nhưng nói về thực lực chân chính sợ rằng tất cả mọi người cộng lại cũng không mạnh bằng hắn.

Hồ tộc trưởng lão tin tưởng, chỉ cần Dương Lăng gọi ra đại quân ma thú với đội hình hùng mạnh, e rằng Ngưu đầu tù trưởng cường hãn cũng khó sống sót mà xông đến trước mặt hắn.

Đối phó với quái vật khủng bố bên trong sơn động dù không có Ngưu đầu nhân hay Mỹ Đỗ Toa cũng được, nhưng không có Dương Lăng thì căn bản có thể nói không có phần thắng nào.

"Yên tâm, không có việc gì!" Sau khi hít một hơi thật sâu, Dương Lăng cảm giác không có thương tổn thực chất nào.

Sau khi ngưng kết vu đan, năng lực chống lại công kích linh hồn mạnh lên rất nhiều, nếu như trước đây hai ngày, sợ rằng chỉ một tiếng gầm cũng có thể làm cho chính mình thổ ra máu tươi.

Căn cứ phương tiên bị giải thích, người có linh hồn càng mạnh thì càng miễn cảm với công kích linh hồn. Chính bởi vì thế cho nên cùng là tiếng gầm như nhau nhưng Ngưu đầu nhân, Dã man nhân và Thực nhân ma ngược lại an toàn nhất, thứ đến là các ma pháp sư như Cổ Đức và Hồ tộc trưởng lão, còn Dương Lăng bị ảnh hưởng nhiều nhất.

Vu sư rất miễn cảm với công kích linh hồn, khi công lực không đủ rất dễ bị trọng thương, nhưng chỉ cần tu luyện đến trình độ nhất định thì năng lực chống lại công kích linh hồn gia tăng gấp bội.

Thực nhân ma và Dã man nhân vượt xa linh hồn bạc nhược. Chính vì thế, Dương Lăng mới không bị tổn thương mạng tính thực chất, nếu như chưa tiến vào địa vu, e rằng hắn sớm phải lui ra ngoài rồi.

Nhìn ba thông lộ âm trầm, mọi người chần chờ một hồi lâu rút cuộc không biết phải đi đường nào.

Nhưng chẳng ai đề nghị chia ra hành động, trong sơn động âm trầm này tách nhóm là hành động ngu ngốc nhất, sẽ bị quái vật ẩn tàng tấn công.

Đáng tiếc, giác phong thú khó mà ngăn cản được tiếng gầm khủng bố.

Nhớ lại tiếng gầm hàm chứa công kích linh hồn, Dương Lăng bắt đầu đi lách đầu. Vốn, nếu không có tiếng gầm khủng bố đó, phái giác phong thú đi dò đường là lựa chọn hay nhất. Nhưng ngay gần ổ của quái vật, phái chúng đi khác nào tự vẫn, có đi mà không có về.

"Linh chủ đại nhân, người rút cuộc quyết định đi lối nào, tất cả chúng tôi đều nghe theo!" Sau khi thương lượng, Hồ tộc trưởng lão đại biểu bán thú nhân lấy Dương Lăng làm thủ lĩnh, nghe chỉ huy và sắp xếp từ hắn.

Vô luận là thể chất hay là lực lượng, nhân loại trời sanh so ra kém hơn cường hãn bán thú nhân cùng thú nhân, nhưng nói đến năng lực linh quân cùng ứng biến trên chiến trường lại là chủng tộc có trí tuệ xuất sắc nhất.

Mặc dù không chào đón loài người, nhưng rất nhiều chủng tộc không thể không thừa nhận điểm này, bán thú nhân cũng không ngoại lệ.

Trong suy tính của hồ tộc trưởng lão Dương Lăng có thể dựa vào thực lực của hắn đánh lui Ban Đồ đế quốc hàng vạn danh hắc giáp quân, vững vàng nắm giữ quyền chỉ huy Duy Sâm trấn, tự nhiên hắn phải có bản lĩnh hơn người.

Hơn nữa, trong cả đoàn người thì thể lực của hắn cũng cực mạnh, ngoài việc tùy thời có thể triệu hồi ra ma thú đại quân còn có gần trăm tên tinh linh tiên thủ, dã man nhân cùng mấy trăm danh thực nhân ma đã chiếm một nửa thực lực.

Tất cả đều nghe tự mình phân phó?

Biết hồ tộc trưởng lão đẩy cho mình cái khó, Dương Lăng lắc đầu cười khổ, nhưng cũng không chối từ.

Chỉ cần có kế hoạch cụ thể, thuận lợi giết chết quái vật bên trong sơn động xong không chỉ có thể vững vàng khống chế được toàn bộ thể cục của sơn cốc, hơn nữa còn có thể đặt cột trụ cho việc thu phục các bộ lạc bán thú nhân ở Đạt Lạp Khắc sơn mạch, một mũi tên hạ hai chim!

Không bỏ con săn sắt sao bắt được con cá rô!

Trầm ngâm một lát sau, nhìn cái động khẩu âm trầm Dương Lăng quyết định đánh cược một chuyến, chuẩn bị dù phải hy sinh vài con giáp phong thú cũng phải biết rõ ràng đường đi.

Không ngờ, ngay lúc hấn chuẩn bị đặt chân ngồi xuống thì ẩn ký hình tháp nơi mi tâm đột nhiên kịch liệt nhảy lên. Liền đó, thiếp thân hộ vệ một sừng thú ‘Oàm’ một tiếng kêu lên, rất nhanh, chung quanh liền truyền đến một trận sa sa thanh khiến kẻ khác lạnh sống lưng.

" Mau, bày trận, mau!" Kinh hãi, Dương Lăng lớn tiếng hạ lệnh, chút nào không dám chậm trễ. Kinh nghiệm qua mấy tràng sanh tử đại chiến khiến hấn bản năng cảm giác được một mối nguy hiểm chưa từng có.

Dưới sự hiệp trợ của hồ tộc trưởng lão, rất nhanh, mọi người đã hình thành một đội hình khảm mật ngay trên thông đạo rộng rãi. Buru hấn ngư đầu nhân cùng thực nhân ma ở phía trước, phụ trách tấn công phạm vi gần, đã man nhân cùng Mỹ đồ toa cản phía sau, đề phòng địch nhân đột nhiên từ sau lưng xông ra, những người còn lại đứng ở giữa để tiếp ứng.

Chi..... theo một tiếng quái khiếu chói tai, từ cả ba xóa khẩu đều dừng xuất đại quần quái vật. Trên cổ có hai cái đầu to, thân thể đầy lông mao cứng như lông nhím, một tả một hữu đều có đôi móng ngựa chắc chắn. Hàm răng sắc bén hàn quang lóe lóe, dưới mõng còn có cái đuôi như đuôi lợn, thoạt nhìn quý dị vô cùng!

" Song đầu mã chu, trời ạ, là song đầu mã chu!"

Nhìn đại quần quái vật đột nhiên xuất hiện, thấy rõ ràng bộ dáng dữ tợn của chúng rồi hồ tộc trưởng lão thất thanh kêu to, nắm chặt chiếc pháp trượng trong tay.()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130 : Cữu vĩ hồ

Dò khắp trí nhớ của lang chu vương cùng thú một sừng, Dương Lăng cũng không tìm được manh mối gì về song đầu mã chu tới cùng là loại kinh khủng gì khiến Hồ tộc trưởng lão hoảng sợ đến thế!

Đám song đầu mã chu dữ tợn rất nhanh cho Dương Lăng kiến thức về thực lực kinh khủng của chúng.

Sau khi rít lên một tiếng lớn, đám song đầu mã chu tăng tốc bay về hướng mọi người đang đứng. Khắp thân chúng tỏa ra quang mang đỏ sậm.

Đừng nói trường cung của tinh linh tiền thù, ngay những ngọn thương của cầu đầu nhân khi tiếp xúc với quang mang đỏ sậm đều vang lên những tiếng "Đình đình" rồi bật đi, tựa như va chạm phải một tầng bảo vệ vô cùng cứng rắn.

- Ma thuật, phóng ra ma thuật! Mau! Phá ngay tầng huyết thuẫn của chúng! Tuyệt không để chúng tiến đến đây!

Chỉ sau một thoáng, Hồ tộc trưởng lão nhanh chóng lớn tiếng nhắc nhở mấy tên ma pháp sư triệt phá huyết thuẫn ma pháp thiên bẩm của đám song đầu mã chu.

Theo các điển tịch còn lưu lại, song đầu mã chu là một loại biến dị ma thú bị địa ngục Ma thần nguyên rủa. Chúng không chỉ có lực công kích mạnh mẽ mà còn có huyết thuẫn ma pháp trời sinh có thể phản xạ đến một nửa công kích, lợi hại vô cùng. Nếu bị chúng đánh phải, hậu quả thật khó tưởng tượng.

Được Hồ tộc trưởng lão nhắc nhở, đám ma pháp sư quanh Cổ Đức liền tận lực khu trừ huyết thuẫn ma pháp trên thân song đầu mã chu.

Đáng tiếc, tốc độ của đám song đầu mã chu quá nhanh, số lượng lại quá nhiều, căn bản không thể nhất thời xua tan đi được. Nếu không có thực lực cỡ ma tâm sư, không ai thi triển được tịnh hóa ma pháp trên phạm vi rộng lớn.

Trong thời điểm nguy hiểm, thực nhân ma và ngư đầu nhân liền ra tay.

Gào lên một tiếng, song đầu thực nhân ma Bó Lạp Tư Gia xuất ra tả hữu hai bên thân người huyết quang hoàn bán kính năm thước, không ngừng chuyển động vùn vụt. Mấy trăm thực nhân ma phía sau thấy máu liền cuồng hóa.

Chỉ thấy thân thể thực nhân ma biến thành một khối cao lớn sừng sững, da tay hiện ra những mạch máu to lớn có thể thấy rõ, phảng phất trong khoảng

khắc cả thân chúng đều hóa lớn, mắt xạ huyết quang, cử đại địa lang nha bổng đánh tới.

Thường chỉ sau một tiếng "bang", một bổng đã khiến một song đầu mã chu đầu óc choáng váng.

Thực nhân ma vốn đã nổi danh thực lực cường hãn, sau khi cuồng hóa thì thực lực lại đạt tới mức khó đoán định nổi.

Một bổng giáng xuống, ngay cả không khí cũng bị ảnh hưởng tạo ra những tiếng xuy xuy. Đám song đầu mã chu dù có huyết thuẫn che chở có thể phản lại tới một nửa lực công kích nhưng hiện thời đã không thể chịu nổi một bổng toàn lực từ thực nhân ma.

Đối mặt với đám song đầu mã chu hung dữ thì cuồng hóa thực nhân ma sử dụng lang nha bổng cường hãn một đập là biến đổi phương thành u mê đầu óc, còn ngư đầu nhân lại dùng đồ đao vô cùng sắc bén để chém giết.

Ngư đầu nhân tù trưởng chỉ huy thủ hạ gồm mấy trăm danh thủ ngư đầu nhân nhịp nhàng phát ra từng đợt ba lăng đánh tới địch nhân. Chỉ cần trong khoảng cách chừng vài chục bước với ngư đầu nhân là song đầu mã chu phải chịu cảnh thân xác bị xé đôi.

Hơn thế, ngư đầu nhân tộc còn có một công kích đặc dị là chiến tranh tàn đập, lợi dụng sức phản chấn từ mặt đất, bật người phát ra một vòng địa chấn.

Chỉ cần trong phương viên tầm ba mươi bước, song đầu mã chu tựa như bị chùy giáng, choáng váng đầu óc, liền bị đám thực nhân ma thừa cơ diệt sát.

Bán thú nhân có rất nhiều chủng tộc. Ngay cả Hồ tộc trưởng lão cũng không rõ là có tất cả bao nhiêu. Nhưng nói về chiến năng đại qui mô nếu như ngư đầu nhân nguyện đứng hàng đệ nhị thì tuyệt không có chủng tộc nào dám xưng đệ nhất, ngay cả sư nhân Barton đứng mãnh cũng không ngoại lệ.

Hơn hai nghìn năm trước, La Tư đế quốc khai quốc quốc vương A Tư Đốn Duy Lạp từng nói rằng nếu bán thú nhân có đại quân hai mươi vạn ngư đầu nhân thì dù không có thánh giai cao thủ tọa trấn, đám bán thú nhân cũng đủ lực thành lập đế quốc lãnh địa độc lập còn nếu bán thú nhân sở hữu đến tám mươi vạn tinh nhuệ ngư đầu nhân vô sỹ, bán thú nhân tộc có thể nuốt trọn Thái Luân đại lục, chiếm luôn Ba đại lợi á bình nguyên.

Đáng tiếc, hóa công rất đối công bằng, ngư đầu nhân cường hãn vô song nhưng số lượng thực sự quá ít ỏi không đủ gây nghi ngại cho nhân loại.

Hàng nghìn năm qua, chiến tranh liên miên lại phải sinh sống trong môi trường ác liệt, số lượng ngư đầu nhân không hề tăng lên mà chỉ ngày càng giảm đi.

Tính trên toàn bộ Thái Luân đại lục, kể cả lượng già cả yếu đuối, số lượng ngư đầu nhân phong chừng còn lại khoảng một vạn, sống rải rác ở các hoang sơn dã lĩnh.

Trụ vững sau lần phản kích thứ nhất, thực nhân ma và ngư đầu nhân không hẹn mà cùng kẻ vai sát cánh xông lên lần nữa tiến hành công kích nhanh chóng, tựa như cảm giác tương thông.

Thực nhân ma đảm nhiệm vai trò kim hãm song đầu mã chu, một bổng khiến đối phương choáng váng, ngư đầu nhân liền đổ lao tới một đao trực tiếp tiến địch nhân xuống tuyến đài.

Trên chiến trường, song đầu thực nhân ma cùng ngư đầu nhân tù trưởng thực lực hãn thế, uy mãnh vô song không khỏi làm ngoại nhân chú ý.

Song đầu thực nhân ma gia trì huyết quang hoàn khiến cho bất kể là thực nhân ma hay ngư đầu nhân đều cuồng hóa lên. Ngư đầu nhân tù trưởng lại sử dụng nại lực quang hoàn khiến dũng khí cùng chiến ý của vô sỹ chấn hưng cùng tinh táo, thân thể tràn trề khí lực.

Thực nhân ma cuồng hóa một kích trí mạng còn ngư đầu nhân dùng kích ba cùng chiến tranh tàn đập, hơn nữa còn có nại lực quang hoàn, phối hợp nhịp nhàng.

Bình chúng vốn từ thế tương khắc nay lại thể hiện sự ăn ý không ngờ trong thời khắc này.

Từ thông đạo trên cao nhìn xuống, tám cước tề phi đánh sâu vào lực lượng song đầu mã chu, một tràng huyết địa. Đám song đầu mã chu giờ nửa bước còn không tiến được, lại bị đồ đao chém giết cơ hồ không có cơ hội nhỏ nhoi chiến thắng nào.

Song đầu mã chu thực lực cường đại vô cùng.

Nếu chúng gặp phải đối phương không thiện chiến trong cự ly gần như đám tinh linh tiền thủ thì có thể nháy mắt thu thập một đại cục. Đáng tiếc lần này chúng gặp phải đám thực nhân ma.

Song đầu mã chu sở hữu răng nanh sắc bén không ngại nganh chiến với phiến đao sắc bén. Đáng tiếc lần này chúng gặp phải đệ nhất trọng binh ngư đầu nhân.

Ngao ...

Chứng kiến đám song đầu mã chu tổn thất thảm trọng, đội hình rối loạn, nhóm Dương Lăng thở ra một hơi dài. Nhưng ngay khi mọi người mừng rỡ chuẩn bị gạt bỏ hơi lạnh, từ sâu trong sơn động bỗng truyền ra một tiếng rít gào phẫn nộ.

Tức thì đám song đầu mã chu như bị thúc giục không còn úy kỵ chuyện sinh tử, dường như điên cuồng muốn cắn xé thực nhân ma cùng ngư đầu nhân dù có phải thảm tử đương trường.

Thị huyết, điên cuồng, vong mạng ...

Bởi tiếng gầm gừ kích động, đám song đầu mã chu hiện nay như mất đi linh trí, điên cuồng tiến công, trên người lại ngưng kết một tầng huyết thuẫn.

Lúc này thực nhân ma có hung hăng một bỗng giáng xuống liền phảng phất như đập phải xác một con rùa ngàn năm, cho dù đối phương có choáng váng thì bản thân huyết khí cũng nhộn nhạo. Liên tục chịu lực phản chấn, có thực nhân ma thậm chí huyết dịch đã ứa ra nơi khóe miệng, tựa hồ thụ nội thương nghiêm trọng.

Tình thế dị biến, áp lực đè nặng lên thực nhân ma và ngưu đầu nhân. Có kẻ bị song đầu mã chu sau khi cuồng hóa đánh bay đi, kẻ khác lại bị chúng cản trước khi chịu chết khiến máu chảy ròng ròng. Thấy sự biến đổi bất lợi, song đầu nhân ma và ngưu đầu nhân tộc trưởng lại càng ra sức, đôn đốc võ sỹ kiên cường giữ vững thế trận.

- Cổ Đức, cứu những chiến binh bị thương! Mau!

Đối mặt với sự phản kích điên cuồng của song đầu mã chu, Dương Lăng không dám chậm trễ xuất ra một nhóm dã man nhân, sau đó chỉ huy một nhóm cầu đầu nhân mang những thực nhân ma và ngưu đầu nhân bị thương ra khỏi chiến trường cho Cổ Đức cùng ma pháp sư cứu chữa.

Chứng kiến thực lực cường hãn của ngưu đầu nhân, trong lòng Dương Lăng nổi lên một ý niệm.

Hy vọng trước khi đại thành với đám ma thú đại quân, hẳn có thể thu phục được đám ngưu đầu nhân và thực nhân ma cường hãn thành một binh đoàn. Với năng lực chiến đấu xuất sắc thế này lại bổ sung thêm trọng giáp, thật không nghĩ ra thực lực chiến đấu sẽ đến đâu.

Quát lên một tiếng lớn, dã man nhân giờ xa luân bàn cùng đại tiểu cự phủ gia nhập chiến trường, cứ năm người một tổ liên hợp công kích đám song đầu mã chu hiện đang cuồng phát thủ tính.

So với thực lực cường đại của thực nhân ma và ngưu đầu nhân có kém hơn về phương diện tác chiến, nhưng dã man nhân lại nhìn hơn về mặt tốc độ và lực bạo phát kinh người. Đám dã man nhân hung bạo này khiến cho đám song đầu mã chu chịu khổ đau ghê gớm.

Được cầu đầu nhân, Mỹ đồ toa và tinh linh tiền thủ bảo vệ, Cổ Đức cùng Hồ tộc trưởng lão các ma pháp sư tận tình thi triển các loại ma pháp tùy ý công kích nhưng đáng tiếc không ảnh hưởng mấy đến song đầu mã chu. Hỏa tường, băng chùy, lôi điện ... tầng tầng bất tận.

Thân là Đại ma pháp sư, Cổ Đức và Hồ tộc trưởng lão ma lực bất phân cao thấp, hai người thay phiên hành động thi triển hoàn nguyên thuật chữa trị cho những thực nhân ma và ngưu đầu nhân bị thương.

Ma thú huyết châu ngưng tụ từ sinh mạng của ma thú không chỉ tức khắc bổ sung tinh huyết và vu lực mà còn có thể bổ sung tính mạng lực và ma lực.

Cho nên thấy không ít thực nhân ma cùng ngưu đầu nhân trọng thương, Dương Lăng không chút do dự móc ra một vốc đầy ma thú huyết châu để cho bọn Cổ Đức dùng vào việc trị thương.

Khi kịch chiến mới nổ ra, song đầu thực nhân ma Bồ Lạp Gia Tư vận dụng thị huyết quang hoàn phóng ra tia sáng kì dị, sau đó đến lượt ngưu đầu nhân tù trưởng dùng nộ lực quang hoàn khiến mọi chiến binh đều trở nên dừng hẳn.

Ngưu đầu nhân tù trưởng không ngừng di chuyển, bất kể là thực nhân ma, dã man nhân hay ngưu đầu nhân, chỉ cần tiếp xúc với nộ lực quang hoàn đều cảm thấy tinh thần rung động, trong nháy mắt khôi phục được tuyệt đại bộ phận khí lực.

Thị huyết cuồng hóa, nộ lực quang hoàn, lại có ma pháp sư tận tình cứu chữa thương thế, trợ chiến và hậu thuẫn, nên đám dũng sỹ vẫn vững vàng, dần dần giành ưu thế.

Chờ khi cánh tay Dương Lăng vừa vung lên, Medusa tộc cũng xông vào gia nhập chiến trường.

Đám song đầu mã chu tức thì chiến bại chỉ còn đường lui, mặc tình cho tiếng rít gào phẫn nộ sâu trong hang động thỉnh thoảng vẫn truyền ra, giờ cũng không còn mấy tác dụng!

Tồn thất nghiêm trọng, đương trường lưu lại mấy ngàn thi thể song đầu mã chu, sau đó chúng như thủy triều đồng loạt rút lui, trong khoảng khắc đã mất bóng.

Khi Dương Lăng còn đang do dự có nên phái ra một đội dũng sỹ đuổi theo truy sát hay không, đột nhiên từ bên trong mé hữu thông đạo nhảy ra một con chó nhỏ, trông lại thì hóa ra một con cừu vĩ hồ, chín cái đuôi cực đẹp cứ sáng lên, nháy mắt đã không biết biến mất đi đâu. Dương Lăng dù đã tiến vào địa vu cảnh giới vẫn không có cách nào nhìn rõ bóng cừu vĩ hồ biến về đâu.

- Cừu vĩ hồ! Trời ạ, ta cứ nhiên được thấy cừu vĩ hồ trong truyền thuyết a!

Dụi dụi đôi mắt vài lần, Hồ tộc trưởng lão toàn thân kích động đến run rẩy khi nhớ tới viễn cổ truyền thuyết của bộ tộc, trải qua bao nhiêu gian lao hy vọng tìm ra nguyên nhân biến mất của cừu vĩ hồ.

Trong tình cảnh thất thần vì sự đột nhiên biến mất của đám song đầu mã chu, nay lại chứng kiến sự trọng xuất của cừu vĩ hồ, một lúc lâu sau lòng lão mới trấn tĩnh lại được.

Thế nhưng nhớ tới viễn cổ truyền thuyết, Hồ tộc trưởng lão trong lòng máy động, thoáng chốc sắc mặt đại biến.()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Sa mạc quỷ dị

Không tốt, đại nhân, rút lui, mau rút lui ra ngoài ! Hồ tộc trưởng lão kêu lớn tiếng, nhưng đáng tiếc đã quá muộn !

Mọi người chỉ thấy trước mặt có một luồng sáng bạc loé lên, theo đó cảnh vật trở nên hư vô, đột nhiên từ sơn động biến thành một mảnh sa mạc, sa mạc rộng lớn vô biên, không có nước, không có gió, không có sự sống.

Dưới sự biến đổi này, cho dù là ngu đầu nhân cường hãn hay là Mỹ đồ toa luôn luôn tinh táo, tất cả đều hoảng sợ không thôi, không một ai rõ rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra .

"Kết trận, nhanh"

Thấy sự việc bất ngờ, Dương Lăng trầm giọng hạ lệnh, mặc dù hắn không minh bạch chuyện gì đang xảy ra, nhưng luôn luôn cảm thấy như sắp có một hồi phong vũ dục lai (gió mưa sắp tới - ám chỉ nguy hiểm) . Nên chuẩn bị kết trận phòng thủ, dĩ bất biến ứng vạn biến. Tất nhiên, phái quân lính dò xét xung quanh địa hình là việc không thể thiếu để tránh việc đột nhiên bị tập kích.

Khi sự hoảng sợ qua đi, mọi người nhanh chóng hành động, kết thành một vòng tròn phòng ngự trận. Ngu đầu nhân, thực nhân ma, Mỹ đồ toa cùng đã man nhãn phân biệt phụ trách các phương vị, bảo hộ phía trong là các cung thủ tinh linh cùng ma pháp sư.

"Đại nhân, đây là một ma ảo trận, chúng ta phải nghĩ biện pháp ra ngoài, nếu không cho dù không bị công kích cũng bị từ từ khốn từ".

Thấy Dương Lăng chuẩn bị phái ra lính thăm dò, Hồ tộc trưởng lão bắt đầu thở dài chậm rãi giải thích khởi nguồn.

Theo truyền thuyết từ thời kỳ Hồng Hoang, Thái Luân đại lục cổ xưa không có các chủng tộc trí tuệ. Sau khi Chiến thần hạ thế đã dùng ánh sáng để tạo ra thần sứ, dùng lửa sáng tạo các bán thú nhân, dùng đất sáng tạo nhân loại, dùng nước để sáng tạo ra vạn vật thế gian. . .

Căn cứ điển tịch ghi lại, Hồ tộc tại thời kỳ thượng cổ đã có rất nhiều chi. Trong đó, Thiên hồ là cường đại nhất. Cùng bán thú nhân phổ thông có nhiều điểm bất đồng, đời thứ nhất thiên hồ nhìn bình thường không khác lắm so với hóa hồ, chỉ có khi tiến hoá thành chín đuôi thì mới có thể từng bước, từng bước biến thành nhân hình.

Theo truyền thuyết, khi sáng tạo Thiên Hồ sau cùng, Chiến thần bỏ thêm trên mình chúng một giọt tinh huyết. Vì thiên sanh đã có một lượng năng lượng khổng lồ, bọn chúng mới không cần phải giống như hóa hồ phải trải qua trăm ngàn năm.

Có thể nói, mỗi một thiên hồ khi sinh ra đã có may mắn được Chiến thần chúc phúc. Chúng trời sanh đã có ma lực hoá hệ khổng lồ, mỗi một người đều là hoá hệ ma pháp sư mạnh mẽ. Dù chỉ là hóa cầu tối cấp thấp nhất do chúng thi triển cũng có uy lực rất lớn.

Ngoại trừ hoá hệ ma pháp, Thiên hồ còn có một dị năng khác: mộng ảo trận. Chúng có thể thành lập một ma ảo ma pháp trận, ngoại nhân chỉ cần bước vào trận, hậu quả không thể tưởng tượng được. Sẽ bị chúng nhân cơ hội đánh chết hoặc bị vây ở ma ảo trận cho đến chết.

"Nghe đồn ở thời kỳ Thượng cổ, bán thú nhân bị giáo đồ của giáo đình với lý do dị giáo đồ mà tùy ý giết hại, ngăn ngừa trong nửa năm thời gian dân cư từ hàng ngàn vạn xuống còn khoảng 100 vạn.

còn lại tất cả đều chết trên giàn hỏa thiêu." Nắm chặt cây pháp trượng cao nửa người, hồ tộc trưởng lão hai mắt đỏ bừng nói tiếp : "Tại thời khắc mấu chốt, một gã ẩn cư hồ tộc động thân ra mạo hiểm chiến đấu với thánh giai cao thủ của giáo đình, bày ra ma ảo trận, kết quả cuối cùng là bọn họ đồng quy vu tận, dùng tánh mạng vĩ đại bức giáo đình ký hiệp nghị đình chiến.

"Đúng vậy, chính nhờ Thiên hồ nỗ lực, bán thú nhân nhất tộc chúng ta mới có thể hoà bình cùng nhân loại đối trá tiến hành ngưng chiến hiệp nghị. Trăm ngàn năm qua phải sinh tồn trong hoàn cảnh cực kỳ ác liệt, nhưng dù sao, trải qua bao nhiêu khó khăn gian khổ " Mỹ đồ toa tộc trưởng dừng một chút nói tiếp : "rời từ đó, hồ tộc đều được tất cả bán thú nhân rất tôn trọng!"

Trầm ngâm chốc lát. Dương Lăng nghi hoặc hỏi: "Nếu Thiên Hồ cũng là bán thú nhân nhất tộc, vậy vì sao nó lại xuất hiện ở chỗ này. Còn dùng ma ảo trận hãm chúng ta ?"

Dương Lăng nghi hoặc khó hiểu. Bán thú nhân ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn ngơ ngác, không ai biết tới cùng chuyện gì sẽ xảy ra. Nguru đầu nhân tù trưởng buồn rầu sờ sờ trán, Mỹ đồ toa tộc trưởng sắc mặt trầm trọng, không phát ra lời nào, ngay cả hồ tộc trưởng lão dù cố gắng nhớ lại tất cả các điển tịch đã đọc cũng không tìm được điều gì hợp lý để giải thích.

Chứng kiến mọi người nghĩ nửa ngày cũng không có biện pháp, Dương Lăng không thể làm gì khác hơn là ngồi xuống. Triệu hồi 12 con giác phong thú, chỉ huy chúng thành 3 con một đội, phân ra bốn hướng tới ngoại vi, dò xét địa hình chung quanh.

Giác phong thú tốc độ rất nhanh nhưng sau nửa canh giờ bay vẫn nhìn không tới điểm cuối của sa mạc. Dọc đường đi, tử khí dày đặc. Đừng nói quái vật, ngay cả một con cò đều không có. Trừ cát ra thì cũng chỉ còn toàn cát vàng mênh mông.

Theo hình ảnh giác phong thú truyền về ngày càng mơ hồ, Dương Lăng cảm giác chỉ huy càng ngày càng khó khăn, hẳn hiểu chúng nó đã bay tới khoảng cách xa nhất mà mình có thể khống chế. Dưới tình thế bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là triệu hồi về.

Chẳng lẽ đây là một đại hình cao cấp mê tung trận ?

Ngắm lại sa mạc quỷ dị tự nhiên xuất hiện, lại nhìn vô tận hoàng sa, hẳn trong lòng vừa động. Căn cứ ghi chép trên phương tiên bí, tu luyện đến cao giai có thể dụng vu thuật bố trí một đại hình mê tung trận. Thành lập một cái mộng ảo hãm trận.

"Bất hảo, nó là cái gì?"

Ngay khi Dương Lăng chuẩn bị tìm hiểu đột nhiên, một tên tinh linh tiễn thủ thất thanh kêu to lên. Ngẩng đầu định thần nhìn chỉ thấy tại chân trời xuất hiện một đám đông đang đến, bụi bốc cuộn cuộn nổi lên ngút trời.

Tốc độ của đám đông đó rất nhanh, không lâu lộ ra diện mục dữ tợn độc ác. Chính là một đàn song đầu mã chu đang tiến tới như một trận thủy triều.

"Rút lui, không đi sẽ không kịp mất"

"Y bị lợi tư, nhiều song đầu mã chu như vậy, chẳng lẽ mảnh sa mạc này là ổ của chúng nó hay sao?"

Nhìn đàn song đầu mã chu đông đảo càng ngày càng đến gần, mọi người hoảng sợ không thôi, ngay cả Nguru đầu nhân cường hãn cũng không ngoại lệ, trái tim kịch liệt dao động, tứ chi lại ngày càng chết lạng

"Co lại trận hình, nhanh"

Khó khăn nuốt nước miếng xuống, Dương Lăng quyết đoán hạ lệnh, trên vô tận sa mạc cho dù chạy nhanh hơn song đầu mã chu sợ rằng cũng sẽ chết dần dần. So với việc rút lui thì không bằng kiên thủ tại chỗ, thử tìm biện pháp phá giải cái ma ảo trận ghê tởm này.

Với sự chỉ huy của Dương Lăng, đám bán thú nhân đang kinh hoàng dường như tìm lại được sự bình tĩnh, vội tập trung lại cùng một chỗ. Song đầu thực nhân ma Gia Lạp Tư kích thích, rất nhanh lại huyết cuồng hoá hung hăng huy động vũ khí trong tay, đám ma pháp sư Cổ Đưa cùng Hồ tộc trưởng lão cũng không chậm trễ, vội cấp bên ngoài một pháp hộ thuẫn.

Song đầu mã chu tốc độ rất nhanh, không lâu sau chia làm hai khiến chúng nhân càng thêm thận trọng đứng tùm lại bảo vệ lẫn nhau, bất chấp tiếng thét chói tai của một thú nhân vừa chết, trên người có một vết cắn, mọi người khởi động tấn công phản kích.

Trong khi liều chết phản kích, tuyệt vọng lại đến khi mọi người lại nhìn thấy một cảnh quỷ dị. Bị song đầu mã chu cắn một nhát, thân người lập tức máu đầm đìa, khi diu, ồm ồm của họ hoặc dùng một cây gậy gỗ vào người họ chớp mắt liền thành tử bột, tan biến không còn một dấu vết.

Chẳng lẽ đây là một đám quái vật đã bị ma thần địa ngục nguyên rủa ?

Nhìn cảnh quỷ dị đó, mọi người kinh hãi thất sắc.

Cả người đổ mồ hôi lạnh, việc lại càng bất an. Căn cứ vào truyền thuyết lâu đời, đã bị ma thần địa ngục nguyên rủa thì quái vật căn bản không thể bị giết chết, có thể tại tế đàn ma thần nhanh chóng sống lại, sau đó lại giết đến.

Dưới sự hoảng loạn, quân trí, chớp mắt đã có vài tên dã man nhân cùng nguru đầu nhân bị nạn, thì thể bị song đầu mã chu tha đi, trong nháy mắt đã bị cắn thành nhiều mảnh nhỏ nuốt vào. Nhìn tình hồng máu tươi, nhìn tàn chi vẫn còn đang co quắp cùng não trắng rải khắp nơi, có tinh linh tiễn thủ sắc mặt tái nhợt, thậm chí đứng tại chỗ nôn ọe.

Hai chân bủn rủn, vô lực

"Lãnh chủ đại nhân, làm sao bây giờ?" Dưới dự hoảng sợ, hồ tộc trưởng lão khẩn trương nhìn Dương Lăng. Trong lòng lão chỉ còn lại một tia hy vọng cuối cùng, kỳ vọng Dương Lăng triệu hồi ma thú đại quân sau đó có thể đánh lui đông đảo song đầu mã chu.

Làm sao bây giờ ?

Nhìn thi thể tử vong của song đầu mã chu quỷ dị biến mất, Dương Lăng tê dại da đầu một trận. Hắn hiểu được, dưới tình huống loại này cho dù có triệu ma thú đại quân đến cũng không có ý nghĩa gì. Mấu chốt vấn đề ở đây là như thế nào có thể phá trừ cái ma ảo trận này.

Chẳng lẽ hết thấy đều là ảo giác, cả sa mạc đều là một toà sát kiếp đại hình mê tung ảo trận?

Trầm tư một lát, nhớ tới giải thích trên phương tiêm bì, hắn thầm quyết đoán, việc này không nên chậm trễ, rồi nhanh chóng ngồi xuống, vận chuyển vu lực trong cơ thể xem xét sa mạc phía trên.

Với đại lượng vu lực, tinh thần lực cường đại của Dương Lăng tản mát ra giống như một mạng lưới nhện, lại giống như lý ngư du động trong biển sa hải, không hề bị ngăn cản chút nào

Cát, cát vô tận !

Chẳng biết qua bao lâu, xuyên qua đám sa khô, lướt qua một mảnh hoang mạc rồi đột nhiên, Dương Lăng cả người chấn động, cảm giác tinh thần lực dường như gặp phải một tầng niêm trừ.

Nửa ngày sau cũng không cách nào đi tới thêm một bước.

Chẳng lẽ, chướng ngại này chính là địa phận mặt sau của ma ảo trận ?

Sau khi bắt ngờ qua đi, Dương Lăng toàn lực ứng phó, vu đan kịch liệt vừa hút vừa phun, với đại lượng vu lực, tinh thần lực cường đại cũng nhanh chóng tản mát ra xung quanh.

Cảm giác Dương Lăng dùng toàn lực ứng phó, Thiên hồ ẩn cư cũng gia tăng cường lực cực độ. Trong nháy mắt sắc trời một mảnh âm trầm, cuồng phong đại tác, song đầu mã chu điên cuồng tấn công, trở ngại mà tinh thần lực Dương Lăng gặp càng ngày càng mạnh. Cố gắng sau nửa ngày, Dương Lăng không có cách nào đi tới, ngược lại bị một chút xô đẩy ngược lại.

Hừ, quả nhiên là như thế !

Cảm giác tinh thần lực bị bức lui. Dương Lăng không những không kinh sợ mà còn lấy làm mừng. Đối phương kiệt lực ngăn cản ở đó chứng tỏ rằng hắn đã tìm được trận nhãn. Chỉ cần kích hội tinh thần lực đối phương, có lẽ sẽ thành công phát giải ma ảo trận này.

Cùng việc phá vòng vây tứ phía, không bằng tấn công vào một điểm !

Trầm tư chốc lát, hắn nghĩ ra một cách, đột nhiên thu hồi tinh thần lực phát ra. Sau đó tấn công mạnh một điểm, quả nhiên đối phương ứng phó không kịp, nhất thời đã bị hắn dùng tinh thần lực xuyên ra một khu vực.

Thuận lợi đột phá một khu vực, Dương Lăng mơ hồ thấy được một viên hoá cầu màu đỏ giống như một mặt trời thu nhỏ, lại giống như là một ma thú tinh hạch

Chẳng lẽ đây chính là trận nhãn ?

Mừng rỡ, Dương Lăng lại gia tăng lực độ, bộc phát cường đại tinh thần lực, hy vọng một lần xuyên qua ra ngoài, kích hủy hoá cầu màu đỏ này. Không ngờ, Một tiếng hét vang lên, đối phương kiệt lực phản kích. Trong nháy mắt hắn cảm giác như trúng một chùy, đầu phảng phất như bị vạn ngã phệ hồn, đau nhức vô cùng !

Ngay khi Dương Lăng bị thương nặng trong nháy mắt, sa mạc phía trên ánh sáng hờn ám, tất cả song đầu mã chu đều đột nhiên quỷ dị dừng lại không hề nhúc nhích.

Dưới dị biến, mọi người hoảng sợ không thôi, không rõ tới cùng chuyện gì xảy ra e sợ đột nhiên sẽ chui ra một quái vật nào khác. Chỉ có người quen thuộc các điện tịch là hồ tộc trưởng lão trong lòng vừa động, trầm ngâm đứng nhìn Dương Lăng.

Bởi vì quá độ khản trương không ai chú ý tới Hồn giới, giới chỉ trên ngón tay Dương Lăng phát ra một tia ngân quang trực tiếp bắn thẳng vào não Dương Lăng. Càng không ai chú ý tới, tháp hình ẩn ký tại mi tâm Dương Lăng càng ngày càng rõ ràng hiện ra một đầu mãnh thú sống động()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132 : Hải đồn âm

Khi Dương Lăng tưởng rằng đầu sắp đầu đến bị chia thành nhiều mảnh nhỏ thì từ Linh Hồn giới chỉ trên ngón tay tán phát ra một trận năng lượng thanh lương, tại trong óc chuyển một vòng khiến đầu hẳn nhanh chóng bình thường lại.

Ngoài ra, tháp hình ẩn ký nơi mi tâm cũng dừng xuất ra đại lượng hỗn độn năng lượng, tiếp tế cho vụ đan năng lượng đang sắp sửa khô kiệt rất nhanh xoay tròn. Không chỉ cung cấp đại lượng tinh thuần vụ lực, hơn nữa còn cung cấp cuộn cuộn không ngừng tinh thần lực.

Có Linh Hồn giới chỉ cùng vụ tháp làm hậu thuẫn, Dương Lăng nhanh chóng tỉnh táo xuống tới. Đối diện với tinh thần lực khổng lồ của Thiên hồ, không những không có lui lại, ngược lại còn phát khởi một đợt lại tiếp một đợt tiến công. Tinh thần lực khổng lồ khi thì hóa thành ngàn vạn lần lưới nhện, từ bốn phương tám hướng phá vòng vây. Khi thì tập trung tại một chỗ, chuyển tấn công vào một điểm.

Mơ hồ hẳn hiểu, chỉ cần đột phá phòng thủ của đối phương, trực tiếp kích hủy hỏa cầu tựa tinh hạch ma thú kia là có lẽ sẽ trực tiếp phá giải được ma ảo trận không lồ này. Đối mặt với tinh thần công kích sắc bén của Dương Lăng, giấu từ một nơi bí mật gần đó Thiên hồ chịu khổ đầu.

Không thể không kiệt lực phòng thủ. Dần dần, trên người đàn song đầu mã chu xuất hiện từng vết nứt nhỏ, nhan sắc càng ngày càng nhạt. Cứ như vậy, Dương Lăng cứ phá vòng vây, mà Thiên hồ thì kiệt lực phòng thủ.

Trong khoảng thời gian ngắn, Dương Lăng không cách nào phá vòng vây, Thiên hồ cũng vô pháp cấp Dương Lăng tạo thành trí mạng thương tổn, song phương bắt đầu giằng co.

Khi Thiên hồ chiếm thượng phong sắc trời từ từ sáng lên, song đầu mã chu cũng hưng hăng lên rất nhiều, còn khi Dương Lăng chiếm thượng phong thì bầu trời sẽ càng ngày càng trầm, thậm chí đưa tay không thấy ngón. Vết nứt trên thân song đầu mã chu cũng càng lúc càng lớn.

Nhìn bầu trời lúc sáng lúc tối, nhìn quý dị song đầu mã chu, cả đám bán thú nhân càng ngày càng bất an, nghĩ tới nghĩ lui cũng không rõ rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

"Trường lão, nếu không, hay là chúng ta mau rời đi nơi này đi!"

"Đừng, cho dù trong khoảng thời gian ngắn không thể ra khỏi cái sa mạc quý dị này nhưng cũng tốt hơn đám mã chu biến thái này!"

Khó khăn nuốt nước miếng rồi cả đám bán thú nhân bắt đầu bàn luận. Nếu song đầu mã chu không nhúc nhích hoặc thậm chí điên cuồng tấn công thì có lẽ bọn họ đều sẽ không sợ hãi như vậy.

Nhưng mắt thấy đôi tròng mắt của mã chu ngẫu nhiên chuyển đổi, bọn họ cảm giác càng thêm quý dị, không thể không liên tưởng đến rất nhiều truyền thuyết kinh khủng.

Tương truyền, Thái Luân đại lục có một thông đạo nối tiếp với Hỏa diễm ác ma vị diện, nơi đó, có một Địa ngục Ma thần kinh khủng. Hai tay hẳn có thể dễ dàng đem cự long xé thành hai nửa.

Ma pháp của hẳn có thể biến cả biển rộng thành khối băng, cũng có thể đem thiên địa vạn vật đốt thành tro tẫn; lời nguyện rủa của hẳn có thể khiến cho thiên sử trên trời đều run lên khiếp sợ!

Truyền thuyết rằng nếu bị Địa ngục Ma thần nguyện rủa thì vô luận là sinh vật trí tuệ hay là ma thú đều sẽ biến thành một thứ tượng gỗ mất đi lý trí.

Đối mặt loại biến dị sinh vật này, truyền thuyết ngoài chung cực thánh quang tịnh hóa của giáo đình, thì chính là thánh giai cao thủ cũng không cách nào trực tiếp hủy diệt bọn chúng.

"Không. Ở lại bên cạnh lĩnh chủ đại nhân mới là hy vọng sống sót của chúng ta!"

Mọi người đều hy vọng mau rời khỏi địa phương quý dị này, ngay cả ngu đầu nhân tù trưởng và mỹ đồ toa tộc trưởng cũng không có ngoại lệ, chỉ có hồ tộc lão lớn tiếng phản đối.

Cảm giác được trong không khí một cỗ ba động không hiểu, lại nhìn song đầu mã chu đột nhiên biến hóa, lão hiểu được Dương Lăng đang dùng một loại ma pháp mà chính lão cũng không biết để phá giải ma ảo trận, thế cục bất minh, rời đi không phải là hành động sáng suốt, lưu lại xem kỹ biến mới là lựa chọn tốt nhất!

Mặc dù trong lòng chờ đợi lo lắng, nhưng dưới sự kiên trì của hồ tộc trưởng lão đức cao vọng trọng, bán thú nhân các tộc vẫn tiếp tục ở lại, cùng thực nhân ma, dã man nhân và tinh linh tiến thủ cùng bảo vệ Dương Lăng. mặc dù không rõ rốt cuộc là chuyện gì xảy ra nhưng ai cũng biết Dương Lăng là hy vọng lớn nhất để phá giải ma ảo trận này.

Ngoại trừ cứ tiếp tục như vậy, chẳng lẽ không có biện pháp gì khác sao ?

Nửa canh giờ đi qua, mắt thấy vẫn không cách nào phá vòng vây, Dương Lăng không khỏi cau mày. Mặc dù vụ tháp cung cấp đại lượng năng lượng nhưng cứ hao tổn như vậy tóm lại không phải biện pháp!

Căn cứ phương tiên bí giải thích, có rất nhiều vụ thuật có thể phá các loại vụ trận, đáng tiếc tất cả đều là cao giai vụ thuật, bây giờ căn bản hẳn vẫn

không thể sử dụng.

Tiến giai tới địa vu, ngưng kết vu đan sau đó miễn cưỡng mới có thể tu luyện một chút trung cấp vu thuật, đáng tiếc trong khoảng thời gian ngắn căn bản là không kịp sử dụng. Trừ vu phù trước kia luyện chế thì không có gì hữu hiệu công kích phương pháp !

Di, vu phù công kích ?

Nhớ tới đám vu phù chứa trong không gian giới chỉ, Dương Lăng trong lòng vừa động, nhớ tới Hải đồn âm loại vu phù có thể công kích địch nhân tinh thần.

Vu phù đó là dụng bố cốc điều máu huyết luyện chế thành, có thể thông qua mãnh liệt thanh ba trực tiếp công kích linh hồn người khác, lúc đầu luyện chế thiếu chút nữa đã khiến mấy tên dã man nhân đi ngang qua biến thành ngu ngốc. Có lẽ, đối phó với con Thiên hồ ghê tởm này cũng có uy lực!

"Mau, tất cả mọi người hãy chui xuống dưới sa mạc và bít chặt lỗ tai lại!"

Quyết định xong Dương Lăng nhanh chóng đem hai mươi mấy lá "Hải đồn âm" vu phù còn sót lại ra, lệnh cho mọi người bít chặt lỗ tai lại.

Chui xuống dưới sa mạc, bít chặt tai lại ?

Thực nhân ma, dã man nhân và tinh linh tiền thủ không dám chậm trễ nhanh chóng làm theo nhưng bán thú nhân vẫn còn do dự không quyết.

Một lát sau hồ tộc trưởng lão mới ra lệnh làm theo, đem quần áo bít chặt tai lại sau đó cắn răng chui xuống phía dưới mặt cát. Mọi người vừa mới chui xuống cát xong Dương Lăng liền kích xuất một lá "Hải đồn âm" vu phù, phát ra một cổ cao vút siêu cao âm, vang vọng truyền ra ngoài.

Ngay lập tức, mọi người cảm giác một trận kích động, phảng phất có một làn thủy ngân trầm trọng chảy vào tai. Trận trận đau đớn ở trong não, như thụ chùy kích. Thiên hồ là người chịu công kích càng ứng phó không kịp, một tiếng thét chói tai rồi bầu trời chợt một mảnh đen nhánh, đàn song đầu mã chu quý dị vẫn bất động chợt lóe lên, nhan sắc kịch liệt trở thành nhợt nhạt, trên thân xuất hiện từng vết nứt nhỏ như sợi tóc.

"Hừ, đi chết đi!"

Cảm nhận áp lực chợt giảm, tinh thần lực chợt tăng mạnh, Dương Lăng mừng rỡ, biết rằng đã tìm được biện pháp công kích đối phương. Hừ lạnh một tiếng rồi nhanh chóng kích phát từng đạo "hải đồn âm" vu phù, không hề tinh thần lực mãnh công một điểm, cắn răng toàn lực ứng phó.

Dưới sự tấn công toàn lực của hắc Thiên hồ tiết tiết bại lui. Trên bầu trời thỉnh thoảng truyền đến trận trận tiếng hét chói tai đầy hoảng sợ, những vết rạn trên thân đàn song đầu mã chu càng lúc càng lớn, thậm chí đều bắt đầu lay động. Loáng thoáng, Dương Lăng lại nhìn thấy tinh hạch hóa cầu.

Thành bại đặc thất, nhất cử tại đây!

Hừ lạnh một tiếng rồi Dương Lăng trong nháy mắt kích phát toàn bộ "hải đồn âm" vu phù còn thừa. Đang bít chặt tai lại, trốn ở dưới cát đám bán thú nhân không hẹn mà cùng kêu lên một tiếng đau đớn. Bị tấn công trực diện Thiên hồ càng phát ra một tiếng hét thảm.

Bị thương nặng khiến tinh thần lực của Thiên hồ kịch liệt yếu bớt. Cứ như vậy. Tinh thần lực không hề của Dương Lăng như tiến vào chỗ không người, hung hăng đập vào hỏa cầu tinh hạch.

Cô trên bầu trời truyền ra một tiếng hét thảm, bén nhọn, dường như đau đến tận xương tủy, có vẻ như là tiếng rên vọng từ sau thẩm linh hồn. "hồ" một trận cuồng phong qua đi, song đầu mã chu toàn thân rạn nứt chợt biến mất, theo sát 'đỉnh' một tiếng thúy hưởng, biến sa mạc cũng tan thành mây khói.

Day day con mắt rồi mọi người phát hiện trong nháy mắt đã về tới bên trong sơn động, ngoại trừ cách đó không xa có thêm mấy cỗ thi thể của thực nhân ma cùng ngu đầu nhân nhưng hết thảy không khác gì lúc trước, dường như chỉ là một hồi ác mộng!

"Hừ, nhìn người còn chạy được đi đâu ?"

Mọi người cảm giác chỉ như một giấc mộng, không hề phát hiện thấy gì khác biệt nhưng Dương Lăng lại nhanh chóng tìm được Cửu vĩ Thiên hồ đang trốn ở một góc nhỏ âm u, chuẩn bị lặng lẽ trốn đi. Từ không gian giới chỉ lấy ra Huyết tinh linh chùy thủy sắc bén, niết một cái thổ động vu quyết. trong nháy mắt liền xuất hiện trước mặt nó!

"Linh chủ đại nhân, hạ thủ lưu tình!"

Thấy Thiên hồ đang bị thương nặng không thể tránh kịp, chỉ nháy mắt nữa sẽ chết trong tay Dương Lăng, hồ tộc trưởng lão thất thanh kêu to lên. Trên Thái Luân đại lục đã mấy ngàn năm không thấy bóng dáng Thiên hồ, mặc dù con Thiên hồ này đã khiến cho mọi người chịu khổ đau, nhưng vô luận như thế nào, lão cũng không thể để yên cho một đầu Thiên hồ chết ở trước mắt mình.

Hạ thủ lưu tình ?

Nghe thấy hồ tộc trưởng lão lên tiếng, lại nhìn xuống Thiên hồ hiện miệng phun máu tươi, bước đi khó khăn, lại nghĩ đến cỗ quái dị nặng của nó, Dương Lăng giật mình, chùy thủ khê hoa lên ngón trở, sau đó bèn đặt trên trán tiểu tử kia. Ngay lập tức, toàn thân Thiên hồ liền hiện lên đám huyền ảo phù văn.

Nhưng không giống với bình thường, thời gian thuần hóa nó dài hơn mười lần. Huyền ảo phù vân khi thì tạo thành một mảnh mạng mang rừng rậm, khi thì tạo thành một mảnh biển tình không, khi thì tạo thành một tòa thần miếu cổ xưa.....

Ngay Dương Lăng cảm thấy chuẩn kiệt sức, năng lượng đều sắp khô kiệt thì Thiên hồ đang bị bao vây trong đoàn ngân quang rực rỡ cực 'bá' một tiếng biến mất, tự động thu vào vu tháp không gian thần bí.

"Linh chủ đại nhân, chuyện này chuyện này rốt cuộc tới cùng là chuyện gì xảy ra?"

Thấy Thiên hồ trong truyền thuyết tự nhiên biến mất, hồ tộc trưởng lão khẩn trương không ngừng. Truyền thuyết, mấy ngàn năm trước, Thiên hồ cuối cùng trước khi biến mất đã từng nói bọn họ đã tìm được một mảnh tân đại lục ở hải ngoại.

Nơi đó không có chiến tranh, không có tật bệnh, càng không có nhân loại tham lam tàn nhẫn, bọn họ liền cử tộc thiên tẩu. Đến thời cơ thành thực, sẽ trở về đem tất cả bán thú nhân đều mang đi.

Đáng tiếc, thoáng chốc đã mấy ngàn năm qua cũng không hề có tin tức của Thiên hồ lẫn bóng dáng! Có người nói, bọn họ đã chuyển tới một vị diện xa xôi nên không có cách nào quay lại; có người nói, lúc bọn họ ra đi đã bị cao thủ của giáo đình đánh lên, tiêu diệt toàn tộc; cũng có người thuyết, bọn họ tại hải ngoại tiêu điều tự tại. Đã sớm quên đi bán thú nhân đang chịu khổ thụ nạn ở Thái Luân đại lục này!

Thiên hồ không phải thánh giai, nhưng cũng là cao thủ hiếm thấy của bán thú nhân. Nếu trên Thái Luân đại lục tồn tại một chi Thiên hồ bộ lạc, có lẽ, bán thú nhân cũng không luân lạc tới mức như hôm nay.

Vô luận như thế nào, Hồ tộc trưởng lão cũng không thể tin rằng một Thiên hồ vừa mới xuất hiện, nháy mắt lại biến mất ở trước mặt mình!

Vốn, Dương Lăng còn chuẩn bị đem Thiên hồ vừa mới thuần hóa triệu đi ra. Nhưng thấy hồ tộc trưởng lão tỏ ra rất khẩn trương, trong lòng hần bèn thay đổi chủ ý, ra về thần bí nói:

"Trưởng lão, Thiên hồ có thể hay không đã bị vị Địa vực Ma thần mang đi?"

Bây giờ quan trọng nhất chính là đối phó quái vật bên trong sơn động. Hắn cũng không hy vọng vì một đầu Thiên hồ mà làm ảnh hưởng đến quan hệ của hắn đối với bán thú nhân.

Ngoài ra, hắn cũng muốn tìm hiểu xem một đầu Thiên hồ nhỏ nhỏ như vậy, như thế nào có thể cùng thánh giai cao thủ của giáo đình đồng quy vu tận, còn ép cường đại giáo đình thêm hạ ngưng chiến hiệp nghị.

Mặc dù dị hữu của Thiên hồ cùng người khác bất đồng, thiếu chút nữa đã đem mọi người khốn chết ở trong ma ảo trận, nhưng hắn cũng không cảm thấy Thiên hồ cường đại như lời đồn. Hắn không rõ, tại sao bán thú nhân lại trọng vọng với loài chỉ nhỏ như con chó con như thế.

Bị Địa vực Ma thần mang đi ?

Kính ngạc qua đi, Hồ tộc trưởng lão sắc mặt tái nhợt, nhưng nhìn Dương Lăng đang ngồi trên mặt đất, nhớ tới hành động hắn đem máu xoa lên trán Thiên hồ, lại nghĩ đến thân phận triệu hồi sư của hắn tổng cảm giác tựa hồ có chút bất thường !()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132 : Thiên sanh mị hoặc

Sau một lát suy tư, hồ tộc trưởng lão càng cảm thấy bất thường. trong ma ảo trận, song đầu mã chu có thể biến mất, nhưng Thiên hồ không thể có khả năng vô duyên vô cớ tan biến trong nháy mắt như vậy.

Ngoài ra Địa ngục Ma thần chỉ là một truyền thuyết mờ ảo, cho dù có một đầu ác ma như vậy, cũng không có khả năng vừa vịn cuốn đi Thiên hồ thần thụ trọng thương! Điều duy nhất có thể chính là Dương Lăng đã động tay chân gì đó !

Trầm ngâm một lát sau, hồ tộc trưởng lão ủy uẩn nói : -"Linh chủ đại nhân, Thiên hồ nhất tộc đối với bán thú nhân chúng ta phi thường trọng yếu, người xem, có thể hay không"

Nhìn hồ tộc trưởng lão đang khẩn trương dò hỏi, Dương Lăng hiểu được không thể gạt được đầu lão hồ ly này, suy nghĩ một lát sau cũng không hề nói thêm gì, chỉ trực tiếp triệu hồi Thiên hồ ra. Kết quả, không triệu không biết, vừa triệu liền kinh ngạc !

Một mảnh hồng quang chợt lóe qua xong bên trong sơn động đột nhiên xuất hiện một người phụ nữ, tóc dài buông xõa, hai chân để chân, lộ ra làn da trắng trẻo nhẵn nhụi, cả người tràn ngập mị lực hấp dẫn!

"Vưu Na ra mắt chủ nhân!"

Lúc mọi người ở đây vẫn còn đang chấn động, cô gái vừa nói vừa nhẹ nhàng quỳ xuống trước mặt Dương Lăng, nhất thời, Dương Lăng cảm thấy một làn hương khí bay đến.

Chủ nhân? Chẳng lẽ, đây chính là Thiên hồ?

Nhìn làn da như tuyết của cô gái, lại ngắm mãi những đường cong tuyệt mỹ của nàng, ngoài ra còn có một chút đuôi hồ ly ở phía sau nàng, Dương Lăng lắc đầu cười khổ, dù thế nào cũng không nghĩ tới thuần hóa một con Thiên hồ, lại triệu xuất ra một đại mỹ nữ!

Không ngờ vô tình đã thuần hóa một nữ nô, một nữ nô tràn ngập mị lực hấp dẫn !

Dương Lăng chấn động, bán thú nhân càng hồi lâu đều không có tỉnh lại thần hồn. Nhất là hồ tộc trưởng lão, nhìn Thiên hồ đang quỳ trước mặt Dương Lăng, lão giống như bị hóa đá không hề nhúc nhích.

Lão không thể nghĩ ra, Cửu vĩ Thiên hồ nháy mắt đã tiến hóa thành hình người, càng không nghĩ tới, thần thánh Thiên hồ lại gọi Dương Lăng là chủ nhân!

Nhìn Dương Lăng đang chậm rãi đứng dậy, lại nhìn Thiên hồ vẫn đang quỳ trên mặt đất không hề nhúc nhích, hồ tộc trưởng lão khó khăn nuốt nước miếng. Dương Lăng nói Thiên hồ bị Địa ngục Ma thần cuốn đi, lão đã cảm thấy bất thường, không ngờ, lão đã đoán trúng!

"Người là Vưu Na?"

Mặc dù thuần hóa Thiên hồ xong cũng thu được trí nhớ của nàng cũng giống như thuần hóa các ma thú khác, nhưng Dương Lăng vẫn lên tiếng hỏi, đối mặt với một vưu vật hữu nhân như vậy trong khoảng thời gian ngắn hẳn còn không cách nào đánh đồng nàng cùng với lũ ma thú vẫn giương nanh múa vuốt kia.

"Dạ. Chủ nhân, ta chính là Thiên hồ nhất tộc - Vưu Na!"

Mỹ nhân xinh đẹp vừa nói vừa ngẩng đầu lên, đôi mắt to đen nhánh mang theo một tia nước mắt, ủy khuất.

"Đồ ma quỷ người mà cũng dám tiết độ thần thánh Thiên hồ của chúng ta!"

Sau khi hiểu được chuyện gì xảy ra, một gã cuồng bạo ngu đầu nhân không để ý hết thầy tấn công về phía Dương Lăng. Trong khoảng khắc, hồ tộc trưởng lão và ngu đầu nhân tù trưởng còn không kịp ngăn cản, đã man nhân và thực nhân ma cũng không kịp cứu viện.

Song, ngay lúc ngu đầu nhân chuẩn bị phát khởi công kích, không đợi Dương Lăng ra tay thì mỹ nữ xinh đẹp đã chắn ở trước mặt hắn. Giơ tay đã thuận phát ra thạch hóa ma pháp, đem ngu đầu nhân xúc động kia biến thành một pho tượng đá, đừng nói công kích, mà ngay cả con người đều không thể chuyển động.

Quay lại nhìn đám bán thú nhân, lại thấy Dương Lăng ở phía sau bất động thân sắc, Vưu Na thăm khê thở dài một hơi, sau đó chậm rãi lên tiếng.

Thì ra, giống như điển tịch mà hồ tộc ghi lại, Thiên hồ mấy ngàn năm trước đại bộ phận đều đã thông qua một tòa ma pháp trận thiên di qua hải ngoại, bởi vì sống ở vùng băng tuyết xa xôi của Thái Luân đại lục nên khi tổ tiên Vưu Na chạy tới nơi bố trí ma pháp trận thì Thiên hồ phụ trách tiếp ứng đã sớm rời đi.

Không có Thiên hồ tiếp ứng, căn bản là không có cách nào khởi động ma pháp trận, lẻ loi không ai giúp, song, tai nạn mới chỉ bắt đầu!

Lúc tổ tiên Vưu Na chuẩn bị rời khỏi sơn cốc, quay lại nơi ở xa xôi thì đột nhiên xông tới một đầu kinh khủng Tri Chu biến dị. Tri Chu lực đại vô cùng, không chỉ có năng lực cận chiến cực kỳ cường hãn, hơn nữa ma lực mạnh tới mức không cách nào tưởng tượng nổi.

Vì bảo vệ đám hậu bối hành động trì hoãn, Thiên hồ có nhân hình duy nhất liền triển khai sinh tử ác đấu cùng Tri Chu. Kịch chiến qua đi, Thiên hồ nọ mặc dù khiến Tri Chu bị thương nặng nhưng cũng phải trả một giá khá cao. Lúc đó chỉ còn lại có một đám tiểu Thiên hồ căn bản không hề có chiến đấu lực.

Lúc biến dị Tri Chu thú tính đại phát, chuẩn bị đem Thiên hồ bộ lạc nhất cử tiêu diệt thì một việc bất ngờ lại xảy ra!

Trong khi chạy trốn thì một tiểu Thiên hồ trong lúc vô ý chạm vào một tảng đá, ngay lập tức, bên trong sơn động cát bay đá chạy, tản mát ra mảnh liệt thất thái quang mang.

Tiếp theo, trong đại điện hiện lên một tòa khổng lồ ma pháp trận!

Dị biến qua đi, đám Thiên hồ phát hiện nơi cửa sơn động đã xuất hiện một vòng thất thái quang mang, đem hết sức lực toàn thân cũng không thể đi ra.

Cùng lúc đó, đại diện chứa ma pháp trận sương trắng tràn ngập, dần dần đều bị vây ở trong sơn động. Nhưng đối với đám Thiên hồ mà nói, tai nạn vẫn chưa có chấm dứt!

Thân thể khôi phục xong Tri Chu mặc dù vẫn không thể đi ra, nhưng nó nghĩ ra một biện pháp ác độc, lợi dụng tinh thần lực cường đại không ngừng trực tiếp công kích linh hồn của Thiên hồ, bởi vì còn chưa tiến hóa thành hình người, nên đám tiểu Thiên hồ căn bản không hề có sức chống cự, bị hành hạ mỗi ngày.

Càng kinh khủng chính là, Tri Chu lợi dụng tinh thần lực khổng lồ, ở bên ngoài đại diện triệu ra một đám mã chu cường hãn. Không những chỉ huy chúng nó công kích tiểu Thiên hồ, mà nó còn nhân đó phát hiện ra một bí mật, sương mù nơi cửa đại diện chỉ gây nghiêm trọng thương tổn đối với nó, còn đối với đám mã chu triệu hồi ra không có chút ảnh hưởng.

Cứ như vậy, mặc dù không thể tiến ra, nhưng Tri Chu có thể triệu hồi đại lượng mã chu, phát khởi công kích đám tiểu Thiên hồ không ngừng, đám Thiên hồ sống sót lại một lần nữa gặp phải họa diệt tộc!

Bất đắc dĩ vì sinh tồn đám Thiên hồ không thể làm gì khác hơn là thỏa hiệp với Tri Chu tàn nhẫn. Mỗi hai trăm năm, phải tống một Thiên hồ sắp tiến hóa thành hình người đi vào phục vụ Tri Chu độc ác, thế nên mấy ngàn năm qua đi, Thiên hồ nhất tộc vẫn không hề có Thiên hồ tiến hóa thành hình người, căn bản là không cách nào cùng thực lực cường hãn Tri Chu gây chiến.

Sau khi hiểu được chuyện gì xảy ra, nhìn Vu Na lệ rơi đầy mặt, Dương Lăng cỡi chiếc áo khoác trên người rồi nhẹ nhàng khoác lên trên người nàng, vì thuần hóa nên hân có thể tùy thời tìm hiểu trí nhớ của đối phương, so với bất luận ai khác cảm nhận của hân về nỗi bi phần cùng ưu thương của Vu Na đều sâu sắc hơn.

Giờ khắc này, hân càng không thể so sánh Vu Na với các loại ma thú khác.

"Y Bi Lợi Tư, tiến vào, giết chết Tri Chu ghê tởm kia thôi!"

"Đứng, tiến vào đem nó chém thành mảnh đi!"

Hiểu rõ nỗi bất hạnh của Vu Na rồi cả đám bán thú nhân đều nghiêng răng chửi rủa, có ngu đầu nhân thậm chí vừa hồng vừa giận lên cự hình chiến kích, nếu không phải ngu đầu nhân tù trưởng kịp thời ngăn cản, có lẽ cả đám đã trực tiếp giết vào.

Tình tào lại sau đó hồ tộc trưởng lão không thể không thừa nhận sự thật rằng Vu Na đã thành một ma thú mà Dương Lăng triệu hồi. Căn cứ quy tắc khế ước triệu hồi, nếu Dương Lăng tử vong, thân là sinh vật triệu hồi Vu Na cũng không thể sống sót.

Ngoài ra, Dương Lăng thế lực khổng lồ, thực lực của hân càng sâu không lường được. Chồng lại hân không phải là một lựa chọn sáng suốt.

"Theo ta quan sát, trong đại diện sương trắng mấy ngày nay đột nhiên nhạt đi, Tri Chu tùy thời đều có thể xông ra!" lau nước mắt trên mặt rồi Vu Na nói tiếp:

"Bây giờ, chúng ta có hai lựa chọn, tiến vào giết chết nó hoặc nhanh chóng rời đi thật xa!"

Mặc dù hận không thể khiến Tri Chu ở sâu trong sơn động cháy thành tro cốt, nhưng Vu Na vẫn rất thanh tỉnh, vừa nói vừa ngầm gọi tộc nhân đang ẩn nấp tới. Rất nhanh, bên phải thông đạo xuất hiện năm đầu tiểu Thiên hồ, trừ một con tiến hóa ra sáu chiếc đuôi còn đầu toàn bộ đều chỉ có năm cái.

Tri Chu thật sự là quá mạnh, Vu Na biết nàng mới vừa tiến hóa thành hình người, rất nhiều cao cấp pháp thuật đều còn chưa kịp nắm giữ, tùy tiện tiến vào e rằng chỉ là chịu chết. Ngoài ra, cho dù tìm đối phương liều mạng, việc đầu tiên cũng phải đem đám tiểu Thiên hồ an trí xong rồi hãy nói.

Nhanh chóng rời đi thật xa?

Dương Lăng không biết thực lực của Thiên hồ đã hóa thành nhân hình nhưng hồ tộc trưởng lão không hề xa lạ, căn cứ điển tịch ghi lại, Thiên hồ có thể tiến hóa thành hình người thực lực đặc biệt tăng mạnh, thành công tiến hóa không chỉ có ma lực tăng trưởng bội lần, hơn nữa còn có thể trực bộ nắm giữ dị năng rất mạnh.

Tu luyện đến cảnh giới nhất định sau đó cho dù gặp thánh giai cao thủ nhân loại cũng không phải là không có bản lĩnh liều mạng.

Thấy Thiên hồ Vu Na nói với vẻ mặt trầm trọng lão không cách nào tưởng tượng nỗi quái vật Tri Chu ở trong sơn động cường đại đến mức độ gì, nếu không bất đắc dĩ, lão tuyệt đối không muốn giao thủ cùng quái vật như vậy.

Nhưng bán thú nhân cả tộc đã ở Lạp Đạt Khắc sơn mạch sinh sống mấy ngàn năm qua, trong khoảng thời gian ngắn làm sao có thể di chuyển được, mà chạy đi đâu?

Khẽ đánh mắt qua phía Mỹ đồ toa tộc trưởng cùng ngu đầu nhân tù trưởng một cái, không cần nhiều lời, hồ tộc trưởng lão cũng hiểu được mối ưu tâm của bọn họ.

Nếu Tri Chu thoát khốn ra, triệu hồi đại lượng mã chu thì e rằng rất nhanh liền có thể biến cả Lạp Đạt Khắc sơn mạch thành một ổ nhện khổng lồ. Đến lúc đó, bán thú nhân tộc đã sinh sống ở đây mấy ngàn năm sẽ thụ tai ương không nhỏ.

Dương Lăng hứa hẹn sẽ đối xử công bình với bán thú nhân, nhưng lãnh địa của hắn cũng chỉ cách sơn cốc chỉ có ngần ngừn vài trăm dặm.

Nếu Tri Chu tấn công, chỉ sợ đến cả bản thân hắn đều cũng khó bảo toàn, làm sao có thể bảo vệ bán thú nhân? Nếu là mùa hè thì có thể tiến vào miền duyên ngàn dặm Đặc Lạp Tư sâm lâm, thậm chí chuyển đến bên ngoài đại hoang mạc A Lạp Sơn cũng có thể.

Nhưng lúc này mưa tuyết phiêu phiêu, di chuyển cả bộ tộc cơ hồ là chuyện không thể tưởng tượng được, có lẽ tộc nhân chưa bị Tri Chu giết chết đã đói chết hoặc là chết rét ở trên đường rồi.

Bán thú nhân đám người đang do dự bất quyết còn Dương Lăng trong khoảng thời gian ngắn cũng không tìm ra được biện pháp nào khả thi! Thông qua trí nhớ của Vu Na, hắn hiểu được quái vật Tri Chu kinh khủng cỡ nào, nếu quái vật này xông ra được thì sự an toàn của Duy Sâm trấn cũng bị đe dọa lớn lao.

Đối mặt với một quái vật cường đại đến không thể nào tưởng tượng thì ma thú cấp thấp cùng kiếm sĩ căn bản không phải là đối thủ, số lượng có nhiều hơn nữa cũng vô dụng. Có lẽ tâm huyết của hắn đổ vào Duy Sâm trấn sẽ có ngày bị hủy mất!

Nhìn Vu Na đang ôm một đầu tiểu Thiên hồ, trầm ngâm một lát sau, hồ tộc trưởng lão nói :-"Vu Na, chẳng lẽ, Tri Chu không hề có khuyết điểm gì sao?"

" Có chứ. Mỗi tháng lúc trăng tròn, ma pháp trận trong đại điện sẽ tản mát ra đại lượng sương mù." Vu Na cắn răng nói ra bí mật mà tộc nhân của nàng hao mấy ngàn năm gian khổ mới tìm ra ()

* * *

Bạn đang đọc truyện *Ma Giới Linh Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.